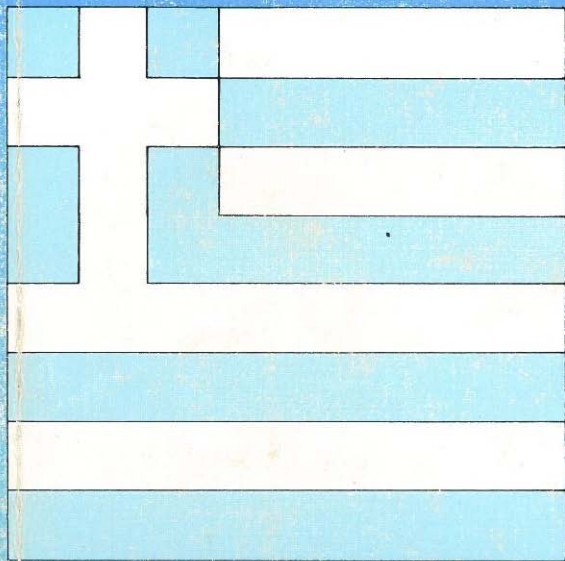

THIEME

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΛΕΞΙΚΟ
ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ

K. IMBRECHTS
NEDERLANDS
NIEUWGRIEKS
ZAKWOORDENBOEK

ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ NEDERLANDS
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ NIEUWGRIEKS

thieme

THE NEW FAMILY THERAPY

ISBN 90 03 91326 9

THIEME'S ZAKWOORDENBOEK
NEDERLANDS
NIEUWGRIEKS

Κ. ΙΜΠΡΕΧΤΣ
καθηγητῇ

ΕΓΚΟΛΠΙΟ ΛΕΞΙΚΟ
ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ

Μέ τήν συνεργασία
Α. ΓΚΑΡΑΛΕΑ
δασκάλου

Thieme's zakwoordenboek
NEDERLANDS
NIEUWGRIEKS

Met de medewerking van
A. GARALÉAS

THIEME/ZUTPHEN

aan onze ouders
στούς γονείς μας

2e oplage

© 1982 N.V. Scriptoria

© B.V. W.J. Thieme & Cie, Zutphen

*Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt
door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever*

*No part of this book may be reproduced in any form
by print, photoprint, microfilm or any other means
without written permission from the publisher*

ISBN 90 03 91326 9

Inleiding – Εἰσαγωγή	9
Het Nederlandse alfabet – Τό ὀλλανδικό ἀλφάβητο	14
De woordleer – Οἱ λέξεις	17
Algemene begrippen – Γενικά	17
1. Het lidwoord – τό ἄρθρο	18
2. Het zelfstandig naamwoord – τό οὐσιαστικό	19
3. Het bijvoeglijk naamwoord – τό ἐπίθετο	19
4. Het telwoord – τό ἀριθμητικό	20
5. Het voornaamwoord – ἡ ἀντωνυμία	23
6. Het werkwoord – τό ρῆμα	24
A' Inleidende begrippen – γενικά	24
B' De vervoegingen – οἱ συζυγίαι	28
α' Het praesens – ὁ ἐνεστώτας	28
β' Het imperfectum – ὁ παρατατικός	29
γ' De andere tijden – οἱ ἄλλοι χρόνοι	30
Γ' Onregelmatige werkwoorden – ἀνώμαλα ρήματα	31
Afkortingen – Συντομογραφίες	34
Nederlands-Nieuwgriekse woordenlijst	
ὀλλανδικό-νεοελλήνικό λεξικό	41-332
Aardrijkskundige namen – γεωγραφικές λέξεις	333

Προτού δώσουμε μία περιγραφή και μία σύντομη ιστορική περίληψη της όλλανδικῆς γλώσσας, νομίζουμε πώς είναι απαραίτητο νά προσδιορίσουμε μερικές έννοιες.

1. *De Nederlanden (de Lage Landen)* = οἱ Κάτω Χῶρες. Ἡ ὀνομασία αὕτη ἔχει μόνο γεωγραφική καὶ ἱστορική σημασία καὶ εἶναι ἴση μέ *de Zeventien Provinciën* = τίς Δεκαεφτά Ἐπαρχίες τοποθετημένες στίς ἐκβολές τοῦ Σκάλδη, τοῦ Μόζα καὶ τοῦ Ρήνου. Σήμερα ἡ ζώνη αὕτη ἀνταποκρίνεται περίπου μέ τή Μπενελούξ (BENELUX). Ἀπό τήν ἐποχή τοῦ Μεσαίωνα οἱ Ἐπαρχίες αὐτές ὑπερ-ράσπιζαν τά συμφέροντα ἄλλοτε παράλληλα καὶ ἄλλοτε ἀντίθετα καὶ κάθε μία μιλοῦσε τή δική της διάλεκτο.

2. *Het Nederlands = het Algemeen Beschaafd Nederlands (ABN)*.

Τά όλλανδικά εἶναι τώρα ἡ καθομιλουμένη τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ ἐπομένως ἡ ἐπίσημη γλώσσα τῆς Ὀλλανδίας καὶ τοῦ Βελγίου. Ὡς πρός αὐτό τά όλλανδικά εἶναι ἰσοδύναμα μέ τό 'Standard English' τῶν ἀγγλικῶν, μέ τό 'Hochsprache' τῶν γερμανικῶν καὶ μέ τή δημοτική τῶν ἑλληνικῶν.

3. *Nederland, Nederlands* = ἡ Ὀλλανδία, όλλανδικός. Ἡ χώρα τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης μέ πρωτεύουσα τό Ἀμστερνταμ.

4. *Holland, Hollands* = ἡ Ὀλλανδία, όλλανδικός. Ἡ Ἐπαρχία αὕτη ἦταν ἀρχικά μία ἀπό τίς Δεκαεφτά Ἐπαρχίες τῶν Κάτω Χωρῶν καὶ σήμερα ἀπαρτίζεται

¹ Ἡ ἑλληνική γλώσσα παρουσιάζεται στούς όλλανδούς ἀναγνώστες στό ἐγκόλπιο λεξικό *Νεοελληνο-Όλλανδικό*.

De Griekse taal wordt aan de Nederlands sprekende lezer voorgesteld in het deel *Nieuwgrieks-Nederlands Zakwoordenboek*.

ἀπό τή *Noord-Holland* = Βόρεια Ὀλλανδία μέ πρωτεύουσα τήν πόλιν Χάρλεμ καί ἀπό τή *Zuid-Holland* = Νότια Ὀλλανδία μέ πρωτεύουσα τή Χάγη. Ἡ διάλεκτος αὐτῆς τῆς ἐπαρχίας χρησιμοποιήθηκε ὡς βάση γιά τή σημερινή καθομιλουμένη γλώσσα καί ἔδωσε τό ὄνομά της.

5. *Vlaanderen, Vlaams* = ἡ Φλάντρα, φλαμανδικός. Διάφορες περιοχές ἀπό τίς Δεκαεφτά Ἐπαρχίες, ὀνομαζόμενες Φλάντρα, ἀνήκουν σήμερα σέ περιοχές τριῶν χωρῶν δηλαδή τοῦ Βελγίου, τῆς Ὀλλανδίας καί τῆς Γαλλίας. Ἡ ἐπίσημη γλώσσα στή διοίκηση, στήν ἐκπαίδευση καί στά μέσα ἐνημερώσεως (ἐκτός Γαλλίας) εἶναι *het ABN*, ἄν καί πολλοί Βέλγοι προτιμοῦν νά τήν ὀνομάζουν, χωρίς δίκαιο, *het Vlaams* = Φλαμανδικά.

Περιγραφή τῆς Ὀλλανδικῆς Γλώσσας

Περισσότερο ἀπό εἴκοσι ἑκατομμύρια ἄνθρωποι μιλοῦν τά ὀλλανδικά στήν Ὀλλανδία καί στίς βόρειες περιοχές τοῦ Βελγίου καί τῆς Γαλλίας.

Ἐκτός Εὐρώπης τά ὀλλανδικά μιλοῦνται σέ παλιές ὀλλανδικές ἀποικίες, ὅπου εἶναι ἡ ἐπίσημη γλώσσα τῆς διοικήσεως, ἢ ἡ γλώσσα τῶν διανοουμένων, ὅπως στίς Ἀντίλλες καί στό Σουρινάμ τῆς Ἀμερικῆς καί ὅπως στήν Ἰνδονησία τῆς Ἀσίας.

Στή Νότια Ἀφρική ἡ Ὀλλανδική ἀποικία ἵδρυσε τό 1652 τό *Kaapstad* = Κέιπ Τάουν ὡς σταθμό στό δρομολόγιο πρὸς τήν Ἰνδονησία καί καθιέρωσαν ἀμέσως τά ὀλλανδικά ὡς καθομιλουμένη γλώσσα. Ἐνεκα τῆς μακρινῆς ἀποστάσεως ἀπό τήν μητέρα πατρίδα καί ἔνεκα τῆς ἀδύνατης σχέσεως ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν πολέμων, προπαντός μέ τήν Ἀγγλία, αὐτά τά ὀλλανδικά ἐξελίχτηκαν διαφορετικά ἀπό ἐκεῖνα τῆς Εὐρώπης. Ἐτσι γεννήθηκε κατ'εὐθείαν σάν ἀπόγονος τῆς ὀλλανδικῆς γλώσσας μία γλώσσα ἀνεξάρτητη, ὀνομαζόμενη *het Afrikaans*, ἡ ὁποία εἶναι ἀπό τό 1925 μαζί μέ τήν Ἀγγλική ἡ ἐπίσημη γλώσσα *'de Zuid-Afrikaanse Unie'* = τῆς Ἐνώσεως Νοτιοαφρικανικῶν Χωρῶν μέ πρωτεύουσα τήν Πραιτώρια.

Ίστορία τῆς Ὀλλανδικῆς γλώσσας

Σέ σύγκριση μέ τήν ἑλληνική, ἡ ὀλλανδική εἶναι ὅπως οἱ ἄλλες Ἰνδο-εὐρωπαϊκές γλώσσες, μία γλώσσα πολλή νέα καί ἡ γλωσσολογική της ἐξέλιξη εἶναι ἀναπόσπαστα δεμένη μέ τήν ἱστορία τοῦ λαοῦ τῶν Κάτω Χωρῶν.

Οἱ πρῶτοι μαρτυρίες τῆς ὀλλανδικῆς γλώσσας χρονολογοῦνται περίπου ἀπό τό 1000 μετά Χριστοῦ.

Κατά τήν περίοδο 1200-1600 περισσότερο οἱ Νότιες Ἐπαρχίες, ἡ Φλάντρα καί ἡ Μπραμπάν εὐδαιμονοῦν καί κατά τήν περίοδο τῆς πολιτικῆς ἐνοποιήσεως τῶν Δεκαεφτά Ἐπαρχιῶν, ὑπό τήν διακυβέρνηση τῶν Δουκῶν τῆς Βουργουνδίας κατά τόν 15 αἰῶνα καί πρῶτα μετά ἀπό τήν Ἰσπανία, οἱ διάλεκτοί τους εἶναι οἱ σημαντικότερες.

Οἱ θρησκευτικές καί πολιτικές ταραχές τοῦ 16ου αἰῶνα εἶχαν μεγάλα ἀποτελέσματα γιά τίς Κάτω Χῶρες καί τή γλώσσα τους. Τό 1566 ξέσπασε *de Beeldenstorm* = ἡ εἰκονοκλασία ἀκολουθουμένη ἀπό μία γενική ἐπανάσταση ἐναντίον τῶν Ἰσπανῶν.

Οἱ Βόρειες Ἐπαρχίες μπόρεσαν μέ τή βοήθεια πολυάριθμων μεταναστῶν καί ἀπέκτησαν τήν αὐτονομία τους καί προσηλυτίστηκαν στόν Προτεσταντισμό. Κάτω ἀπό τή διοίκηση τῆς ἐπαρχίας *Holland*, πλησίασαν ἕνα ἄνθισμα στήν οἰκονομία, στή μόρφωση, στή φιλολογία ἄγνωστο μέχρι αὐτή τήν περίοδο καί πού συνεχίζει μέχρι σήμερα.

Οἱ Νότιες Ἐπαρχίες, οἱ περισσότερες ἔμειναν καθολικές καί ἦταν μοιρασμένες στή Γαλλία, Ἰσπανία καί πρῶτα μετά στήν Αὐστρία. Ἐξ αἰτίας τῆς μεταναστεύσεως τῶν καλλιτέρων πρὸς τό Βορῖά ἔπесαν σέ πνευματική παρακμή καί ἐξ αἰτίας τοῦ κλεισίματος τοῦ ποταμοῦ Σκάλδη ἀκολούθησε οἰκονομική κρίση, στό μεταξύ ἡ ἐπίδραση τῆς γαλλικῆς γλώσσας κέρδιζε ἔδαφος.

Μετά τήν ὑποδούλωση καί κατά τήν διάρκεια τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καί ἔπειτα ἀπό μία σύντομη συγκέντρωση τῶν Δεκαεφτά Ἐπαρχιῶν μέ τή μέριμνα τῆς ὀλλανδικῆς κυβερνήσεως (1815-1830) δημιουργήθηκε τό Βέλγιο τό 1830 μετά ἀπό μία ἐπανάσταση ἐνάντια στούς ὀλλανδοὺς. Τό νέο βασίλειο παρουσιάζεται σάν μία χώρα

ἀποκλειστικά γαλλόφωνη, μέ περιφρόνηση καί παραγκωνισμό τοῦ πιό μεγάλου μέρους τοῦ πληθυσμοῦ του, καί ἐπειδή ἡ κυβέρνηση καί ἡ οἰκονομική ζωή, ἡ ἐκπαίδευση καί ἡ δικαιοσύνη, οἱ στρατιωτικές διευθύνσεις καί ἐξωτερικές σχέσεις ἦταν προσιτές μόνο γιά τοὺς γαλλόφωνους, δημιουργήθηκαν τεράστια ἐσωτερικά προβλήματα. Ἐν καί σήμερα ἡ ὀλλανδική γλῶσσα ἔλαβε σχεδόν τήν πρέπουσα θέση στό Βέλγιο, ὅμως τό Βελγικό Σύνταγμα γράφτηκε ἐξ ὀλοκλήρου καί στήν ὀλλανδική καί τέθηκε σέ ἐφαρμογή στίς 3 Μαρτίου τοῦ 1967.

Ὁ πολιτικός χωρισμός μεταξύ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ βορᾶ καί τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ νότου δέν ἐμπόδισε τήν ἐπιδίωξη καί τήν ἔνωση ἐπὶ τοῦ γλωσσικοῦ ἐδάφους. Ἐτσι δέχτηκαν ἤδη τό 1864 μία κοινή ὀρθογραφία στήν Ὀλλανδία καί στό Βέλγιο. Μετά ἀπό κοινή συζήτηση τό 1946 δέχτηκαν τήν ἀπλή ὀρθογραφία, ἡ ὁποία βρίσκεται σέ ἰσχὺ καί σήμερα¹ καί στίς 9 Σεπτεμβρίου τοῦ 1980 τό Βέλγιο καί ἡ Ὀλλανδία ὑπόγραψαν *de Nederlandse Taalunie* = τήν Ὀλλανδική Γλωσσική Ἐνωση μέ τήν ὁποία ἡ κυβέρνηση κάθε χώρας ὑπόγραψε τήν κοινή ὑπευθυνότητα γιά τήν ἀνάπτυξη τῆς ὀλλανδικῆς γλῶσσας².

Συμπέρασμα

Ὁ λαός τῶν Κάτω Χωρῶν γέμισε μιά στοιχειώδη θέση στήν Ἐνωμένη Εὐρώπη. Ξεχωρίζει γιά τή χαρά πού τόν διακρίνει γιά τή δουλειά καί τή ζωή καί αὐτό φαίνεται μέσα στό ἐμπόριο καί στή βιομηχανία, στή γεωργία καί στή ναυτιλία. Αὐτή ἡ πολύπλευρη δραστηριότητα ὑποστηρίχτηκε ἀπό μία ἔντονη πνευματική ζωή, ἡ ὁποία βεβαίως ἦταν γονιμοποιημένη ἀπό τήν καταγωγή της, ἀπό τή σκέψη τῶν ἐλλήνων, καί ἡ ὁποία ἀπό τήν ἄλλη πλευρά, μεταξύ τῶν ἄλλων ξένων ἐπιδράσεων, ἐγνώριζε νά δίνει στή ζωή του τόν τύπο τοῦ πλουσίου, τόν ὁποῖο ὁ

1 Woordenlijst van de Nederlandse Taal, samengesteld in opdracht van de Nederlandse en Belgische regering, Χάγη, 1954.

2 Γιά περισσότερες λεπτομέρειες καί βιβλιογραφία συμβουλευτεῖτε τό τεῦχος Ἐτά Ὀλλανδικά ἐκδοση στά γαλλικά, ἀγγλικά καί γερμανικά, Stichting Ons Erfdeel, 8530 Rekkem, België, 1981, 65 σελ.

Rubens καὶ ὁ *Rembrandt*, μεταξύ ἄλλων καλλιτεχνῶν, δα-
νείστηκαν. Δέν εἶναι παράδοξο ὅτι ὁ πλοῦτος τῆς ὁλλαν-
δικῆς γλώσσας εἶναι ἡ ἀκριβὴς ἀντανάκλαση αὐτῆς τῆς
δραστήριας καὶ πολὺπλευρης δημοτικότητος, ἡ ὁποία
γιά νά ἐκφράσει τίς σκέψεις της καὶ τὰ αἰσθήματά της
διαθέτει μερικά ἑκατομμύρια λέξεις. Ἀπ' αὐτό τό γλωσ-
σικό πλοῦτο εἶναι φανερό ὅτι ὁ περιορισμός εἶναι
ἀναγκαῖος σ' αὐτό τό ἐγκόλπιο λεξικό, τό ὁποῖο ἡμεῖς δέν
προτείνουμε χωρὶς τό ἀπαιτούμενο δέος στοὺς ἀναγνώ-
στες, οἱ ὁποῖοι θέλουν νά καταλάβουν καὶ ἀγαπήσουν
τὴν ψυχὴ τῆς Ἑλλάδας ἐξ ἴσου μέ τὴν ψυχὴ τῶν Κάτω
Χωρῶν μέ τὴν ἄμεση ἐπικοινωνία.

K. Imbrechts — A. Garaléas

HET NEDERLANDSE ALFABET ΤΟ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Τό όλλανδικό άλφάβητο έχει 26 γράμματα: 6 φωνήεντα, 20 σύμφωνα καί χρησιμοποιοιοϋν άκόμη συχνά διπλά φωνήεντα, διφθόγγους καί διπλά σύμφωνα.

Έπειδή υπάρχουν μερικοί όλλανδικοί φθόγγοι, πού δέν υπάρχουν στα έλληνικά [αϋτοί οί φθόγγοι σημειώνονται μέ αϋτό τό σημείο *], παρουσιάζομε τήν άξία τών φθόγγων μέ τά φωνητικά σημεία τής Association Phonétique Internationale (API).

γράμματα	API	άντίστοιχος ή παρόμοιος φθόγγος
A a	α	βραχύχρονο φωνήεν σέ μία κλειστή συλλαβή όπως τά (bal)
	a. ¹ *	μακρόχρονο φωνήεν σέ μία άνοιχτή συλλαβή (vader)
B b	b	όπως μπάλα (bal)
	p	όπως πί άν είναι τελικό γράμμα (ik heb, club)
C c	s	όπως σίγμα μπροστά σέ e, i, y (cel, cyclus)
	k	όπως κάπα μπροστά σέ a, o, u, l, r, t (correct, cyclus)
D d	d	όπως ντύνω (de)
	t	όπως τά άν είναι τελικό γράμμα (goed)
E e	e	βραχύχρονο φωνήεν σέ μία κλειστή συλλαβή όπως έκ (spellen)
	e. *	μακρόχρονο φωνήεν σέ μία άνοιχτή συλλαβή (spelen)
	ə *	βραχύχρονος καί άόριστος φθόγγος στίς λέξεις de, het, spelen
F f	f	όπως φύση (film)
G g	γ	όπως γάμα (gaan, geven)
	ʒ *	στίς λέξεις genie, origineel, gendarme
H h	h *	προφέρεται στίς λέξεις hier, hoed, Holland
I i	i *	όπως dik, immer, wit
J j	j	όπως για (ja, juli)
K k	k	όπως κάπα (kat, kind)
L l	l	όπως λάμδα (lang, les)
N n	n	όπως νί (nacht, niet)
O o	ə	φωνήεν βραχύ μέσα σέ μία κλειστή συλλαβή όπως όμικρον (bos, nog)
	o. *	μακρόχρονο φωνήεν μέσα σέ μία άνοιχτή συλλαβή (over, komen)

1 Δέν κάνομε άλλες διαχωρίσεις μεταξύ μακρόχρονων καί δίχρονων φωνέντων, δηλαδή a. = a:

P	p	p	ὅπως πί (paard, kip)
Q	q	k	ὅπως κάπα (equiperen, antiquair)
		kw *	περίπου ὅπως κουάρτο (adequaat, quantum)
R	r	ῤ ῥ R	ὅπως ρό (roos, Rome, bier)
S	s	s	ὅπως σίγμα (som, spel, les)
T	t	t	ὅπως ταῦ (taal, boor)
U	u	y *	βραχύχρονο φωνῆεν (nu, muze, Utrecht, ruw)
		y. *	μακρόχρονο φωνῆεν μέσα σέ μία συλλαβή ἀνοιχτή (duren, duwen)
		λ *	βραχύχρονος καί ἀόριστος φθόγγος (dus, produkt, datum)
V	v	v	ὅπως βῆτα (vader, vier)
W	w	w *	περίπου ὅπως οὐίσκι (werken, wie, wijs)
X	x	ks	ὅπως ξί (examen, extra)
Y	y	i	ὅπως ὕψιλον (cyclus, penalty, type)
Z	z	z	ὅπως ζῆτα (zaak, zijn, lezen)

DUBBELE KLINKERS EN TWEEKLANKEN
ΔΙΨΗΦΑ ΦΩΝΗΕΝΤΑ ΚΑΙ ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ

ψηφία	API	ἀντίστοιχος ἢ παρόμοιος φθόγγος
aa	a. *	μακρόχρονο φωνῆεν σέ μία κλειστή συλλαβή (aap, maart)
aaɪ	a.j *	μακρόχρονος δίφθογγος (naaien, haai)
ai	aj *	περίπου ὅπως γάιδαρος, Νεράιδα (email, detail)
au	ə.u *	μακρόχρονος δίφθογγος (pauze, flauw)
ee	e. *	μακρόχρονο φωνῆεν σέ μία κλειστή συλλαβή (geel, keer)
eeu	e.w *	μακρόχρονος δίφθογγος (eeuw, Hebreeuws)
ei	ɛ.j *	βραχύχρονος δίφθογγος (eik, goedheid)
eu	φ ῥ φ. *	δίψηφο φωνῆεν (neus, deur)
ie	i ῥ i.	δίψηφο φωνῆεν ὅπως εἶμαι, οἱ κάτοικοι (knie, bier)
ij	ɛ.j *	βλέπε τό ei (ijs, wijk)
	ə *	μέσα στήν κατάληξη -lijk (persoonlijk)
oe	u ῥ u.	δίψηφο φωνῆεν ὅπως οὔτε, τοῦ (goed, moeder, boer)
oei	u.j *	μακρόχρονος δίφθογγος (moeilijk, roeiboot)
oeu	œ. *	δίψηφο φωνῆεν (oeuvrē)
oo	o. *	μακρόχρονο φωνῆεν σέ μία κλειστή συλλαβή (ook, voor)
ooi	o.j *	μακρόχρονος δίφθογγος (mooi, nooit)
ou	ə.u *	βλέπε τό au (oud, fout)
ui	œ.j *	μακρόχρονος δίφθογγος (duizend, uit)
uu	y. *	μακρόχρονο φωνῆεν σέ μία κλειστή συλλαβή (vuur, absoluut)

Γενικά στά όλλανδικά τά σύμφωνα προφέρονται, έκτός από τό -η στό τέλος τών όνομάτων στόν πληθυντικό άριθμό καί σέ τύπους ρηματικούς. Συχνά διάφορα σύμφωνα άφομοιώνονται από άλλα.

Τά διπλά όμοια σύμφωνα προφέρονται σάν ένα γράμμα καί τό φωνήεν πού βρίσκεται μπροστά είναι πάντα βραχύχρονο. Για τήν προφορά πρέπει νά δίνομε μία άπόσταση π.χ.

makker (makər) = συνέταιρος καί maker (ma.kər) = δημιουργός
 spellen (speɪə) = συλλαβίζω καί spelen (spe.lə) = παίζω
 bommen (bɒmə) = βόμβες καί bomen (bo.mə) = δέντρα

Οί συνδυασμοί τών επόμενων διψήφων συμφώνων λέγονται συμπλέγματα καί αξίζουν τής προσοχής μας.

ψηφία	API	αντίστοιχος ή παρόμοιος φθόγγος
ch	χ	όπως χάος (<i>chaos, lachen</i>)
ng	ŋ *	όπως τό γαλλικό <i>chauffeur, chef</i>
nk	ŋk	όπως άγγελος (<i>zingen</i> = τραγουδῶ)
nj	ɲ *	όπως άγκάθι (<i>zinken</i> = καταποντίζω)
sch	ʃx	περίπου όπως Χανιά (<i>Spanje, oranje</i>)
	s	όπως σχολείο (<i>school</i>)
sj	ʃ *	μέσα στήν κατάληξη -isch (<i>Belgisch, logisch</i>)
		βλέπε τό ch (<i>meisje, sjaal</i>)

HET ACCENT Ο ΤΟΝΟΣ [ΠΡΟΦΟΡΑΣ]

Χωρίς νά υπάρχει γενικός κανόνας, μπορούμε νά πούμε ότι ό τόνος τής προφοράς πέφτει στήν πρώτη συλλαβή. Ύπάρχουν όμως χιλιάδες λέξεις πού δέν παίρνουν τόν τόνος τής προφοράς στήν πρώτη συλλαβή. Επειδή ό βασικός τόνος δέν αλλάζει καί επειδή δέν χρησιμοποιούνται τόνοι, στήν κατάσταση τών λέξεων ή τονιζόμενη συλλαβή σημειώνεται μέ '.

Σημεῖα τῆς ὀρθογραφίας καί τῆς στίξης

Τά ὀλλανδικά χρησιμοποιοῦν τά ἴδια σημεῖα μέ τά ἑλληνικά μέ ἑξαίρεση τήν ἄνω τελεία ·, πού σημειώνεται μέ αὐτό ; (= kommapunt) καί τό ἐρωτηματικό ;, πού γράφεται ? (= vraagteken).

DE WOORDLEER ΟΙ ΛΕΞΕΙΣ

Algemene begrippen – Γενικά

Τά ὀλλανδικά ἔχουν τά ἴδια εἶδη λέξεων μέ τά ἑλληνικά. Ἐπιπλέον τά ὀνόματα ἔχουν ἐπίσης τρία γένη (het geslacht) στόν ἐνικό (het enkelvoud) καί στόν πληθυντικό (het meervoud): ἄρσενικό (mannelijk), θηλυκό (vrouwelijk) καί οὐδέτερο (onzijdig). Ἡ διαφορά μεταξύ τῶν γενῶν ἔχει τάση ἑξαφανίσεως πῶς πολύ στήν ὀμιλουμένη γλώσσα στήν Ὀλλανδία.

Σέ ἀντίθεση μέ τά ἑλληνικά οἱ πτώσεις (de buigingsuitgang) δέν χρησιμοποιοῦνται. Στούς ἰδιωματισμούς καί στήν ἐπίσημη γλώσσα παρέμειναν οἱ πτώσεις καί πῶς πολύ ἡ γενική γιά νά δείχνει τόν κάτοχο.

Παραδείγματα τῆς γενικῆς (de genitief)

moeders feest = het feest van moeder: ἡ γιορτή τῆς μητέρας
in Gods naam = in de naam van God: ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ
Maria's moeder = de moeder van Maria: ἡ μητέρα τῆς Μαρίας
de heer *des* huizes: ὁ κύριος τοῦ σπιτιοῦ = ὁ νοικοκύρης
de taal *der* liefde: ἡ γλώσσα τῆς ἀγάπης
de namen *der* mensen: τά ὀνόματα τῶν ἀνθρώπων
's zondags = *des* zondags: τῇ Κυριακῇ
's nachts = *des* nachts: τῇ νύχτῃ

Παραδείγματα τῆς δοτικῆς (de datief)

in *den* beginne: στήν ἀρχή
ten getale van drie: [εἶναι] τρεῖς μαζί = μέ τόν ἀριθμό εἶναι τρεῖς
ten eeuwigen dage: στήν αἰώνια μέρα
van *goeden* huize: ἀπό καλό σοί

Τό λεξιλόγιο τῆς ὀλλανδικῆς γλώσσας εἶναι πῶς μεγάλο καί μπορεῖ νά γίνει ἀκόμη πῶς πλούσιο ἕνεκα τῆς

εὐκολίας συνθέσεως καὶ παραγωγῆς νέων λέξεων καὶ ἔνεκα δανεισμοῦ λέξεων ἀπὸ ἄλλες γλῶσσες.

Στὶς συνθέσεις εἶναι συνηθὼς τὸ πρῶτο συνθετικὸ τὸ κατηγορούμενο τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ, τὸ ὁποῖο περιέχει τὴν κυρία ἰδέα. Τὰ δύο συνθετικά ἐνώνονται χωρὶς ἢ μέ συνδετικά σύμφωνα.

het school/jaar: τὸ σχολικὸ ἔτος = τὸ ἔτος τοῦ σχολείου

de boeken/kast: ἡ βιβλιο-θήκη

het raads/lid: τὸ μέλος τῆς βουλῆς = ὁ βουλευτὴς

de vijf/dagen/werk/week: ἡ βδομάδα τῶν πέντε ἐργάσιμων μερῶν

sneeuw/wit: ἄσπρος σάν τὸ χιόνι

kaart/spelen: παίζω μέ τὰ χαρτιά = χαρτο-παίζω

Δύο πολὺ σημαντικὲς παρατηρήσεις

α' Τὸ σημαδάκι ' ἀνάμεσα σέ μία ὀλλανδική λέξη σημαίνει πὼς ἡ προηγούμενη συλλαβὴ τονίζεται· αὐτὸς ὁ βασικὸς τόνος δέν ἀλλάζει ποτέ.

Het Nederlandse accentteken ' staat na de beklemtoonde lettergreep.

β' Ἐπομένως μέ τίς κλίσεις τῶν ὀνομάτων καὶ μέ τίς ἐγκλίσεις τῶν ρημάτων, τὰ μακρόχρονα φωνήεντα a., e., o., y. γράφονται τὴ μία φορά μέ ἓνα μόνο ψηφίο a, e, o, u, καὶ τὴν ἄλλη φορά μέ τὰ δίψηφα aa, ee, oo, uu.

de aap – de apen : ὁ πίθηκας – οἱ πίθηκες

een groot deel – grote delen: ἓνα μεγάλο τμήμα – μεγάλα τμήματα

de buur – de buren : ὁ γείτονας – οἱ γείτονες

ik speel – wij spelen : παίζω – παίζουμε

1 Het lidwoord Τὸ ἄρθρο

	ὀριστικό	ἀόριστο
ἀρσενικό θηλυκό	de	een
οὐδέτερο	het	
πληθυντικός	de	—

2 Het zelfstandig naamwoord Τό ουσιαστικό

Ο βασικός τόνος στο ουσιαστικό δέν αλλάζει ποτέ και ό [χρησιμοποιημένος] πληθυντικός τών όνομάτων βρίσκει-ται στην κατάσταση τών λέξεων.

Πολλά θηλυκά όνόματα προσώπων και ζώων είναι πα-ράγωγα του άρσενικού τύπου μέ την πρόσθεση τών άκο-λούθων καταλήξεων:

-ster	: de zwemster	: ή κολυμπήτρια
-es	: de onderwijzeres	: ή δασκάλα
-e	: de telefoniste	: ή τηλεφωνήτρια
-trice	: de directrice	: ή διευθύντρια
-in	: de boerin	: [ή χωριάτισσα], ή καλλιεργήτρια
	: de leeuwin	: ή λιόντισσα

Τό υποκοριστικό (het verkleinwoord) είναι πάντοτε ούδέ-τερο και γίνεται μέ τίς ακόλουθες καταλήξεις:

-je	: het kindje	: τό παιδάκι
-tje	: het vrouwtje	: τό γυναικάκι
-etje	: het jongetje	: τό αγοράκι
-pje	: het boompje	: τό δεντράκι
-kje	: het woninkje	: τό σπιτάκι
-(e)ke(n)	: het kindeke(n)	: τό παιδάκι

3 Het bijvoeglijk naamwoord Τό επίθετο

Τό επίθετο είναι πάντοτε άκλιτο, όταν χρησιμοποιείται ως κατηγορούμενο, όταν δέν βρίσκεται άμέσως μπροστά από όνομα, όταν τελειώνει σε -en ή -er, και επίσης στον ένικό του ούδετέρου, πού προπορεύεται από τό άόριστο άρθρο ή από κτητική άντωνυμία.

Στίς άλλες περιπτώσεις τό επίθετο παίρνει την κατάλη-ξη -e, όπως σημειώνεται στην κατάσταση τών λέξεων.

Όλα τά επίθετα μπορούν νά γίνουν όνόματα στον ένικό και στον πληθυντικό μέ την πρόσθεση του άρθρου.

Het kind is klein	: τό παιδί είναι μικρό
de open deur	: ή άνοιχτή πόρτα
een nieuw huis	: ένα καινούριο σπίτι
het nieuw-e huis	: τό καινούριο σπίτι
de blind-e	: ό τυφλός, ή τυφλή
de blind-en	: οί τυφλοί, οί τυφλές

De trappen van vergelijking – οἱ βαθμοὶ τοῦ ἐπιθέτου

Ὁ συγκριτικός βαθμός (de comparatief) τῶν ἐπιθέτων σχηματίζεται *μονολεκτικά* ἀπὸ τὸν θετικό μέ τήν κατάληξη -(d)er ἢ *περιφραστικά* μέ τό ποσοτικό ἐπίρρημα *meer* [= πιά πολύ] ἢ *minder* [= πιά λίγο]. Ὁ συγκριτικός ἀκολουθεῖται ἀπὸ *dan* ἢ *als*.

zij is mooier = *schoner dan (als) ik*: εἶναι πιά ὠραία ἀπὸ μένα
dit boek is duurder dan dat: αὐτό τό βιβλίον εἶναι πιά ἀκριβό ἀπὸ
ἐκεῖνο

hij is meer (minder) lui dan dom: εἶναι πιά πολύ [λίγο] τεμπέλης
παρά κουτός

Ὁ σχετικός ὑπερθετικός (de superlatief) σχηματίζεται *μονολεκτικά* ἀπὸ τὸν θετικό μέ τήν κατάληξη -st καί ὁ ἀπόλυτος ὑπερθετικός *περιφραστικά* μέ τά ποσοτικά ἐπίρρηματα *meest* – *zeer* – *uiterst* [τό πιά – πολύ – πάρα πολύ] ἢ *minst* [τό πιά λίγο].

het mooiste boek: τό ὠραιότερο βιβλίον
dat boek is zeer mooi: αὐτό τό βιβλίον εἶναι πολύ ὠραῖο

4 Het telwoord Τά ἀριθμητικά

Τό ἀπόλυτο ἀριθμητικό (het hoofdtelwoord) εἶναι ἄκλιτο. Μετά ἀπὸ μία πρόθεση, ἀπὸ μία προσωπική ἀντωνυμία ἢ σάν ὄνομα, μπορεῖ νά γίνει ὁ τύπος τοῦ πληθυντικοῦ πού τελειώνει σέ -en.

wij zijn met (ons) zessen: εἴμαστε ἕξι
in drieën snijden : κόβω σέ τρία κομμάτια
duizenden bezoekers : χιλιάδες ἐπισκέπτες

Τό τακτικό ἀριθμητικό (het rangtelwoord) σχηματίζεται ἀπὸ τό ἀπόλυτο μέ τίς καταλήξεις -de ἢ -ste καί γιά τά ὑπόλοιπα ἀκολουθεῖ τούς κανόνες τοῦ ἐπιθέτου.

De vier bewerkingen – Οι τέσσερις πράξεις

de optelling: ή πρόσθεση

$$1 + 1 = 2 : \text{έέν en (plus) één is twee}$$

de aftrekking: ή αφαίρεση

$$5 - 2 = 3 : \text{vijf min twee is drie}$$

de vermenigvuldiging: ό πολλαπλασιασμός

$$4 \times 6 = 24 : \text{vier maal (vermenigvuldigd met) zes is vierentwintig}$$

de deling: ή διαίρεση

$$200 : 10 = 20 : \text{tweehonderd gedeeld door tien is twintig}$$

Ἀπόλυτα ἀριθμητικά	Ἀραβικά ψηφία	Τακτικά ἀριθμητικά
nul (zero)	0	
έέν	1	de éérste
twee	2	de tweede
drie	3	de derde
vier	4	de vierde
vijf	5	de vijfde
zes	6	de zesde
zeven	7	de zevende
acht	8	de achtste
negen	9	de negende
tien	10	de tiende
elf	11	de elfde
twaaif	12	de twaalfde
dertien	13	de dertiende
veertien	14	de veertiende
vijftien	15	de vijftiende
zestien	16	de zestiende
zeventien	17	de zeventiende
achttien	18	de achttiende
negentien	19	de negentiende
twintig	20	de twintigste
eenentwintig	21	de eenentwintigste
tweeëntwintig	22	de tweeëntwintigste
drieëntwintig	23	de drieëntwintigste
vierentwintig	24	de vierentwintigste
dertig	30	de dertigste
eenendertig	31	de eenendertigste
tweeëndertig	32	de tweeëndertigste

veertig	40	de veertigste
vijftig	50	de vijftigste
zestig	60	de zestigste
zeventig	70	de zeventigste
tachtig	80	de tachtigste
negentig	90	de negentigste
honderd	100	de honderdste
honderd en een	101	de honderd en eerste
honderd en tien	110	de honderd en tiende
honderd en elf	111	de honderd en elfde
honderd en twaalf	112	de honderd en twaalfde
honderd dertien	113	de honderd dertiende
honderd twintig	120	de honderd en twintigste
honderd vierentwintig	124	de honderd vierentwintigste
tweehonderd	200	de tweehonderdste
driehonderd	300	de driehonderdste
duizend	1 000	duizend
elfhonderd	1 100	de elfhonderdste
twaalfhonderd	1 200	de twaalfhonderdste
tweeduizend	2 000	de tweeduizendste
honderdduizend	100 000	de honderdduizendste
tweehonderdduizend	200 000	de tweehonderd- duizendste
één miljoen	1 000 000	de miljoenste
één miljoen achthonderd- duizend	1 800 000	de één miljoen achthonderdduizendste
twee miljoen	2 000 000	de twee miljoenste
één miljard	1 000 000 000	de miljardste

5 Het voornaamwoord Ἡ ἀντωνυμία

α' Γιά τήν προσωπική ἀντωνυμία (het persoonlijk vnw.) βλέπε τόν πίνακα.

Σ' αὐτή τήν ἀντωνυμία περιλαμβάνονται het καί er.

Het regent: βρέχει; *het* sneeuwt: χιονίζει
het is duidelijk dat ...: εἶναι φανερό πώς ...
er is veel volk: εἶναι πολύς κόσμος

β' Οἱ λέξεις elkaar καί mekaar ὑπολογίζονται ἐπίσης στίς αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίες (het wederkerig vnw.) καί ἔχουν ἀμοιβαία σημασία.

ze houden van *elkaar*: ἀγαπάει ὁ ἕνας τόν ἄλλο

γ' Ἡ κτητική ἀντωνυμία (het bezittelijk vnw.) μπορεί ἐπίσης νά χρησιμοποιηθεῖ σάν οὐσιαστικό προσθέτο-ντας τήν κατάληξη -e(n).

wij en *de onzen*: ἐμεῖς καί οἱ δικοί μας
 mijn boek en *het hare*: τό βιβλίο μου καί τό δικό της

δ' Τή δεικτική ἀντωνυμία (het aanwijzend vnw.) μεταχειριζόμαστε ὡς ἐπίθετο καί ὡς οὐσιαστικό.

αὐτός deze, dit	<i>deze</i> man: αὐτός ὁ ἄντρας
τοῦτος deze, dat	<i>dat</i> kind: τοῦτο τό παιδί
ἐκεῖνος die, dat	<i>die</i> kinderen: ἐκεῖνα τά παιδιά
diens [ἀρχαιοκλιτή γενική]	<i>de</i> zoon en <i>diens</i> vrouw: ὁ γιός καί ἡ γυναῖκα του
τέτοιος zulk(e), dergelijk(e), soortgelijk(e), dusdanig(e), zo'n.	
ὁ ἴδιος dezelfde, hetzelfde	<i>hetzelfde</i> kind: τό ἴδιο παιδί [ἐδῶ]
diezelfde, datzelfde	<i>datzelfde</i> kind: τό ἴδιο παιδί [ἐκεῖ]

ε' Ἡ ἀναφορική ἀντωνυμία (het betrekkelijk vnw.):

πού die, dat; (de)welke, hetwelk
 de mensen, *die* ik zag: οἱ ἄνθρωποι, πού εἶδα
 het kind, *dat* ik zag: τό παιδί, πού εἶδα

ὅποιος (al) wie [στή γενική wiens καί wier]
 ὅ,τι (al) wat

(*al*) *wie* het verlangt, mag het proberen: ὅποιος θέλει, ἄς δοκιμάσει
 schrijf (*al*) *wat* je weet: γράψε ὅ,τι ξέρεις
 de man, *wiens* vrouw...: ὁ σύζυγος, τοῦ ὁποίου ἡ γυναῖκα...
 de kinderen, *wier* ouders...: τά παιδιά, τῶν ὁποίων οἱ γονεῖς...

- ς' Ἡ ἐρωτηματική ἀντωνυμία (het vragend vnw.)
 Ὡς οὐσιαστικό γιά πρόσωπα wie? και wiens? [γενική]
 γιά πράγματα wat?
 Ὡς ἐπίθετο welk(e), welk een, wat voor (een)?

Wie is die heer? : ποιός εἶναι αὐτός ὁ κύριος;

Van wie is dit huis? = *Wiens huis is dit?* : τίνος εἶναι αὐτό τό σπίτι;

Welke kinderen? = *Wat voor kinderen?* : ποιά παιδιά;

- ζ' Ἡ ἀόριστη ἀντωνυμία (het onbepaald vnw.)
 Εἶναι ἄκλιτες : men, een, geen, ieder(een), menigeen,
 iets, zoiets, niets, iemand, niemand,
 wat, alles.
 Κλίνονται : alle, andere, beide, enige, enkele, som-
 mige, vele, weinige, de meeste.

- η' Τό ἀντωνυμικό ἐπίρρημα (het voornaamwoordelijk bij-
 woord) εἶναι μία λέξη σύνθετη καί χρησιμοποιεῖται
 στή θέση προθέσεως καί ἀντωνυμίας.

Τά α' συνθετικά εἶναι τά ἐπιρρήματα er, hier, daar,
 waar, καί τά β' συνθετικά εἶναι ἐπιρρήματα, πού
 συχνά παθαίνουν τομή ἀπό τά α' συνθετικά. Αὐτά τά
 ἀντωνυμικά ἐπιρρήματα ἀνήκουν στίς ἀκόλουθες
 ἀντωνυμίες :

προσωπικές : er-aan, er-in, er-uit, er-van , κτλ.

δεικτικές : hier-aan, daar-aan, daar-onder , κτλ.

ἀναφορικές : waar-in, waar-boven, waaruit , κτλ.

ἐρωτηματικές : waar-in, waar-uit, waar-over , κτλ.

ἀόριστες : ergens in, nergens op, overal uit, κτλ.

waarover spreek je? : γιά ποιό πράγμα μιλάς;

daar weet ik niets van : γι'αὐτό δέν ξέρω τίποτε.

6 Het werkwoord Τό ρῆμα

Α' Γενικά

- α' Τό ρῆμα στά ὀλλανδικά παρουσιάζεται στήν ἐνεργη-
 τική διάθεση (de actieve vorm) καί στήν παθητική διά-
 θεση (de passieve vorm).

ΑΝΤΩΝΥΜΙΑ		ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ				ΑΥΤΟΠΑΘΗΣ		ΚΤΗΤΙΚΗ	
		ὑποκείμενο		ἀντικείμενο					
		τύπος δυνατός ἀδύνατος		τύπος δυνατός ἀδύνατος		τύπος δυνατός ἀδύνατος		τύπος δυνατός ἀδύνατος	
ἐγώ		ik	ik, 'k	mij	me	mij	me	mijn	mijn, m'n
ἐσύ	συνήθως εὐγενικά ἀρχαιοκλιτα	jij u gij	je — ge	jou u u	je — —	jou u, zich u	je — —	jou uw uw	je — —
αὐτός		hij	ie	hem	hem, 'm	zich	—	zijn	zijn, z'n
αὐτή		zij	ze	haar	ze, 'r	zich	—	haar	haar, d'r, 'r
αὐτό		het	het, 't	het	het, 't	zich	—	zijn	zijn, z'n
ἐμεῖς		wij	we	ons	—	ons	—	onze, ons	—
ἐσεῖς	συνήθως εὐγενικά ἀρχαιοκλιτα	jullie u gij	je je ge	jullie u u	je — —	jullie u, zich u	je — —	je uw uw	je — —
αὐτοί		zij	ze	hun, hen	ze	zich	—	hun	—
αὐτές		zij	ze	hun, hen	ze	zich	—	hun	—
αὐτά		—	ze	—	ze	zich	—	hun	—

Ἡ μέση διάθεση γίνεται μέ τίς αὐτοπαθεῖς ἀντωνυμίες.

Τά ἐνεργητικά ρήματα εἶναι δύο εἰδῶν: μεταβατικά (overgankelijk) καί ἀμετάβατα (onovergankelijk).

β' Οἱ ἀντωνυμίες, πού εἶναι ὑποκείμενα, χρησιμοποιοῦνται πάντοτε ἐκτός ἀπό τήν προστακτική.

γ' Τά ρήματα διακρίνονται σέ ὁμαλά ἢ ἀδύνατα ρήματα (zwakke werkwoorden) καί σέ ἀνώμαλα ἢ δυνατά (sterke). Τό ρηματικό θέμα τῶν ἀνώμαλων πότε πότε ἀλλάζει: βλέπε τόν ἀλφαβητικό πίνακα.

δ' Οἱ ἐγκλίσεις εἶναι:

- ἡ ὀριστική (de aantonende wijs, de indicatief)
- ἡ ὑποτακτική (de aanvoegende wijs, de conjunctief) χρησιμοποιεῖται μόνο στό 3^ο ἐνικό πρόσωπο καί γίνεται μέ το θέμα + -e.

hij spel-e: ἄς παίξει

Ἡ ὁλλανδική ἐκφράζει τό διανόημα τῆς θέλησης περιφραστικά μέ τά βοηθητικά ρήματα καί τό ἀπαρέμφατο.

hij wil spelen = hij wensl te spelen: θέλει νά παίξει

- ἡ προστακτική (de gebiedende wijs, de imperatief) σχηματίζεται ἀπό τό θέμα τοῦ ἐνεστώτα.

bind: δένε - δένετε

- τό ἀπαρέμφατο (de noemvorm, de infinitief) εἶναι ἄκλιτος τύπος τοῦ ἐνεργητικοῦ ρήματος. Στό λεξικό ὅλα τά ρήματα γράφονται στό ἀπαρέμφατο. Μέ τό οὐδέτερο ἄρθρο het τό ἀπαρέμφατο γίνεται καί οὐσιαστικό.
- ἡ μετοχή (het deelwoord, het participium) σχηματίζεται σέ δύο φωνές καί χρησιμοποιεῖται συνήθως σάν κλιτό ἐπίθετο:

1. ἡ ἐνεργητική μετοχή σχηματίζεται ἀπό τό ἐνεστωτικό θέμα καί τελειώνει σέ -(e)nd(e).

(al) zingend komen ze binnen: τραγουδώντας εἰσέρχονται
zinnende kinderen: παιδιὰ πού τραγουδοῦν

2. ἡ μετοχή τοῦ παρακειμένου (verleden deel-woord) ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέρη:

a. τὸ πρόθεμα ge- ὅταν τὸ ρῆμα ἀρχίζει ἀπὸ be-, ge-, (h)er-, ont-, ver-, δὲν παίρνει πρόθεμα.

b. τὸ θέμα

c. ἡ κατάληξη -t(e) ἢ -d(e) τῶν ἀδύνατων ρημάτων,

-en τῶν δυνατῶν ρημάτων.

Τὰ σύνθετα ρήματα παίρνουν τὸ ge- στὴν ἀρχὴ τοῦ β' συνθετικοῦ [παράβαλε μέ τὴν ἐσωτερικὴ αὔξηση στὰ ἑλληνικά].

ge-drukt	ge-bonden	bemind	uit-ge-sproken
τυπωμένος	δεμένος	ἀγαπημένος	ἐκφρασμένος

ε'. Οἱ μονολεκτικοὶ χρόνοι εἶναι δύο: ὁ ἐνεστώτας καὶ ὁ παρατατικός τῆς ἐνεργητικῆς. Οἱ ἄλλοι χρόνοι σχηματίζονται περιφραστικά μέ τὰ βοηθητικά ρήματα.

ς'. Ὁ ἀόριστος τῶν ἑλληνικῶν δὲν ὑπάρχει στὰ ὀλλανδικά καὶ παρουσιάζεται ἀπὸ τὸν παρατατικό ἢ ἀπὸ τὸν παρακείμενο.

ζ'. Ἡ διάκριση τῶν χρόνων σέ ἐξακολουθητικούς καὶ στιγμιαίους χρόνους δὲν ὑπάρχει. Ὁ τρόπος μέ τὸν ὁποῖο παρουσιάζεται αὐτό πού σημαίνει τὸ ρῆμα, ἐκφράζεται μέ τὰ βοηθητικά ρήματα ἢ μέ ἐπιρρήματα.

η'. Στὰ ὀλλανδικά ὑπάρχει συμφωνία χρόνων, στὴν ὁποία ὁ χρόνος τῆς ἐξαρτώμενης προτάσεως εἶναι προσαρμοσμένος στό χρόνο τῆς κυρίας προτάσεως.

ik weet dat hij *zal* komen: ξέρω πὼς θά ἔρθει

ik wist dat hij *zou* komen: ἤξερα πὼς θά ἔρθει

θ'. Συχνά τὰ σύνθετα ρήματα παθαίνουν τομή τοῦ α' συνθετικοῦ ἀπὸ τὸ β' συνθετικό.

uitwijken, ik wijk *uit*: ἀποδημῶ

dooreenschudden, ik schud *dooreen*: ἀνατινάζω

kaartspelen, ik speel *kaart*: χαρτοπαίζω

B' De vervoeingen Οί συζυγίες

α' ὁ ἐνεστώτας (de onvoltooid tegenwoordige tijd, het praesens)

a. ἡ ἐνεργητική

	ἀδύνατα					δυνατά
	wensen	baden	delen	wonen	huren	lopen
ik jij, je ¹ hij	wens wenst wenst	baad baadt baadt	deel deelt deelt	woon woont woont	huur huurt huurt	loop loopt loopt
wij, we jullie zij, ze	wensen	baden	delen	wonen	huren	lopen

u	wenst	baadt	deelt	woont	huurt	loopt
---	-------	-------	-------	-------	-------	-------

gij, ge	wenst	baadt	deelt	woont	huurt	loopt
---------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

τά βοηθητικά (de hulpwerkwoorden)

	hebben	zijn	worden	kunnen	mogen	willen	zullen
ik jij, je ¹ hij	heb hebt heeft	ben bent is	word wordt wordt	kan kan kunt kan	mag mag mag	wil wil wilt wil	zal zal zult zal
wij, we jullie zij, ze	hebben	zijn	worden	kunnen	mogen	willen	zullen

u	hebt heeft	bent is	wordt	kan kunt	mag (moogt)	wil wilt	zal zult
---	---------------	------------	-------	-------------	----------------	-------------	-------------

gij, ge	hebt	zijt	wordt	kunt	moogt	wilt	zult
---------	------	------	-------	------	-------	------	------

1 "Όταν ἡ προσωπική ἀντωνυμία je βρίσκεται ἀμέσως μετὰ τό ρῆμα ἡ κατάληξη -ι χάνεται: wens je?, deel je?, loop je?, heb je?

b. ἡ παθητικὴ σχηματίζεται μέ τό worden καί τή μετοχή τοῦ παρακειμένου.

ik word bemind: ἀγαπιέμαι

β' ὁ παρατατικός (de onvoltooid verleden tijd, het imperfectum)

a. ἡ ἐνεργητική

	ἀδύνατα					δυνατά
	wensen	baden	delen	wonen	huren	lopen
ik jij, je hij	wenste ¹	baadde ¹	deelde ¹	woonde ¹	huurde ¹	liep
wij, we jullie zij, ze	wensten	baadden	deelden	woonden	huurden	liepen

u	wenste	baadde	deelde	woonde	huurde	liep
---	--------	--------	--------	--------	--------	------

gij, ge	wenste	baadde	deelde	woonde	huurde	liept
---------	--------	--------	--------	--------	--------	-------

1 Ἡ κατάληξη -ie χρησιμοποιεῖται ὅταν τό θέμα τοῦ ἐνεστώτα τελειώνει σέ ἀηχο σύμφωνο: t, k, f, s, ch, p.

Ἡ κατάληξη -de χρησιμοποιεῖται ὅταν τό θέμα τοῦ ἐνεστώτα τελειώνει σέ ρωνῆεν, σέ δίφθογγο ἢ σέ ἡχηρό σύμφωνο.

blaffen, blafte, geblaft	γαβγίζω
blussen, bluste, geblust	σβήνω
planen, plantte, geplant	φυτεύω
leven, leefde, geleefd	ζῶ
verhuizen, verhuisde, verhuisd	μετοικῶ
antwoorden, antwoordde, geantwoord	ἀπαντῶ

τά βοηθητικά

	hebben	zijn	worden	kunnen	mogen	willen	zullen
ik jij, je hij wij, we jullie zij, ze	had	was	werd	kon	mocht	wou (wilde)	zou
	hadden	waren	werden	konden	mochten	wilden	zouden

u	had	was	werd	kon	mocht	wou (wilde)	zou
---	-----	-----	------	-----	-------	----------------	-----

gij, ge	hadt	waart	werdt	kondt	mocht	wilde	zoudt
---------	------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

β. Ἡ παθητικὴ σχηματίζεται μέ τό werd, werden
καί μέ τή μετοχή τοῦ παρακειμένου.

ik werd bemind: ἀγαπήθηκα

γ' Οἱ ἄλλοι χρόνοι σχηματίζονται καί στήν ἐνεργητική
καί στήν παθητικὴ περιφραστικά μέ διάφορα βοηθη-
τικά, ὡς δηλώνει ὁ παρακάτω πίνακας.

	ἐνεργητική	παθητικὴ
ὁ παρακείμενος (voltooid tegenwoordige tijd)	ik heb bemind	ik ben bemind (geworden)
ὁ ὑπερσυντέλικος (voltooid verleden tijd)	ik had bemind	ik was bemind (geworden)
ὁ μέλλοντας (onvoltooid toekomstige tijd)	ik zal beminnen	ik zal bemind worden
ὁ συντελεσμένος μέλλοντας (voltooid toekomstige tijd)	ik zal bemind hebben	ik zal bemind (geworden) zijn

Ἡ ἔγκλιση τῆς δυνητικῆς ἐκφράζεται μέ τό βοηθητικό
r̃h̃ma zou.

ik zou schrijven : θά ἔγραφα
ik zou geschreven hebben : θά εἶχα γράψει
ik zou bemind worden : θά ἀγαπιόμουν
ik zou bemind (geworden) zijn : θά εἶχα ἀγαπηθεῖ

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ ΤΩΝ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ

ἀπαρέ- μφατο	παρα- τατικός	μετοχή	ἀπαρέ- μφατο	παρα- τατικός	μετοχή
bakken	bakte	gebakken	druipen	droop, dropen	gedropen
bannen	bande	gebannen	duiken	dook, doken	gedoken
barsten	barstte	gebarsten	dunken	docht	gedocht
bederven	bedierf, bedierven	bedorven	dwingen	dwong	gedwon- gen
bedragen	bedroeg	bedragen	eten	at	gegeten
bedriegen	bedroog, bedrogen	bedrogen	fluiten	floot, floten	gefloten
bedrijven	bedreef, bedreven	bedreven	gaan	ging	gegaan
beginnen	begon, begonnen	begonnen	gelden	gold	gegouden
begrijpen	begreep, begrepen	begrepen	genezen	genas, genazen	genezen
bergen	borg	geborgen	genieten	genoot, genoten	genoten
bevelen	beval	bevoelen	geven	gaf, gaven	gegeven
bezoeken	bezocht	bezocht	gieten	goot, goten	gegoten
bidden	bad	gebeden	glijden	gleed, gleden	gegleden
bieden	bood, boden	geboden	graven	groef, groeven	gegraven
bijten	beet, beten	gebeten	grijpen	greep, grepen	gegrepen
binden	bond	gebonden	hangen	hing	gehangen
blazen	blies, bliezen	geblazen	hebben	had, hadden	gehad
blijken	bleek, bleken	gebleken	heffen	hief, hieven	geheven
blijven	bleef, bleven	gebleven	helpen	hielp	geholpen
braden	braadde	gebraden	heten	heette	geheten
breken	brak	gebroken	houden	hield	gehouden
brengeν	bracht	gebracht	houwen	hieuw	gehouden
buigen	boog, bogen	gebogen	jagen	jaagde/joeg	gejaagd
delven	dolf, dolven delfde	gedolven	kerven	korf, korven kerfde	gekorven
denken	dacht	gedacht	kiezen	koos, kozen	gekozen
dingen	dong	gedongen	kijken	keek, keken	gekeken
doen	deed, deden	gedaan	kijven	keef, keven	gekeven
dragen	droeg	gedragen	klimmen	klom, klommen	geklom- men
drijven	dreef, dreven	gedreven	klinken	klonk	geklon- ken
dringen	drong	gedron- gen	knippen	kneep, knepen	geknepen
drinken	dronk	gedron- ken			

komen	kwam	gekomen	schelden	schold	geschol-
kopen	kocht	gekocht			den
krijgen	kreeg, kregen	gekregen	schenden	schond	geschon-
krijten	kreet, kreten	gekreten			den
krimpen	kromp	gekrom-	schenken	schonk	geschon-
		pen			ken
kruijen	kroop,	gekropen	scheppen	schiep	geschapen
	kropen		(δημιουργῶ)		
kunnen	kon, konden	gekund	scheppen	schepte	geschept
kwijten	kweet,	gekweet	(ἀντλῶ)		
	kweten		scheren	schoor,	geschoren
lachen	lachte	gelachen	(ξυρίζω)	schoren	
laden	laadde	geladen	scheren	scheerde	gescheerd
laten	liet	gelaten	(περνῶ ξυστά)		
lezen	las, lezen	gelezen	schiet	schoot,	geschoten
liegen	loog, logen	gelogen		schoten	
liggen	lag	gelegen	schijnen	scheen,	geschenen
lijden	leed, leden	geleden		schenen	
lijken	leek, leken	geleken	schrijden	schreed,	geschre-
lopen	liep	gelopen		schreden	den
luiken	look, loken	geloken	schrijven	schreef,	geschre-
malen	maalde	gemalen		schreven	ven
melken	molk/melkte	gemolken	schrikken	schrok,	geschrok-
meten	mat	gemeten		schrokken	ken
mijden	meed, meden	gemeden		schrikte	geschrikt
moeten	moest	gemoeten	schuilen	school,	gescholen
mogen	mocht	gemogen		scholen	
		gemocht		schuilde	
nemen	nam	genomen	schuiven	schoof,	geschoven
nijgen	neeg, negen	genegen		schoven	
nijpen	neep, nepen	genepen	slaan	sloegen	geslagen
plegen	placht	—	slapen	sliep	geslapen
pluizen	ploos, plozen	geplozen	slijpen	sleep, slepen	geslepen
(καθαρίζω)			slinken	slonk	geslonken
pluizen	pluisde	gepluisd	sluipen	sloop, slopen	geslopen
(χνουδιάζω)			sluiten	sloot, sloten	gesloten
prijzen	prees, prezen	geprezen	smelten	smolt	gesmolten
(ἐπαινῶ)			smijten	smeet, smeten	gesmeten
prijzen	prijdde	geprijsd	snijden	sneed, sneden	gesneden
(διατιμῶ)			snuiten	snoot, snoten	gesnoten
raden	ried/raadde	geraden	snuijen	snoof, snoven	gesnoven
rieken	rook, roken	geroken	spannen	spande	gespan-
rijden	reed, reden	gereden			nen
rijgen	reeg, regen	geregen	spijten	(het) speet	gespeten
rijten	reet, reten	gereten	spinnen	spon,	gespon-
rijzen	rees, rezen	gerezen		sponnen	nen
roepen	riep	geroepen	splijten	spleet,	gespleten
ruiken	rook, roken	geroken		spleten	
scheiden	scheidde	geschei-	spreken	sprak	gesproken
		den			

springen	sprong	gespron- gen	wassen	waste	gewast
spruiten	sproot, sproten	gesproten	(κερῶνω)		
staan	stond	gestaan	wegen	woog, wogen	gewogen
steken	stak	gestoken	werpen	wierp	geworpen
stelen	stal	gestolen	weven	wierf, wierven	geworven
sterven	stierf, stierven	gestorven	weten	wist	geweten
stijgen	steeg, stegen	gestegen	weven	weefde	geweven
stijven	steef, steven	gesteven	wezen	was, waren	geweest
(κολλᾶριζω)			wijken	week, weken	geweken
stijven	stijfde	gestijfd	wijten	weet, weten	geweten
(σκληραίνω)			wijzen	wees, wezen	gewezen
stinken	stonk	gestonken	winden	wond	gewonden
stoten	stootte/stiet	gestoten	winnen	won, wonnen	gewonnen
strijden	streed, streden	gestreden	worden	werd	geworden
strijken	streek, streken	gestreken	wreken	wreekte	gewroken
stuiven	stoof, stoven	gestoven	wrijven	wreef, wreven	gewreven
treden	trad	getreden	wringen	wrong	gewron- gen
treffen	trof, troffen	getroffen	zeggen	zei, zeiden/ zegde	gezegd
trekken	trok, trokken	getrokken	zenden	zond	gezonden
vallen	viel	gefallen	zieden	ziedde	gezoden
vangen	ving	gevangen	zien	zag	gezien
varen	voer	gevaaren	zijgen	zeeg, zegen	gezeggen
vechten	vocht	gevochten	zijn	was, waren	geweest
verdrieten	(het) verdroot	verdroten	zingen	zong	gezongen
vergeten	vergat	vergeten	zitten	zat	gezeten
verliezen	verloor, verloren	verloren	zoeken	zocht	gezocht
vinden	vond	gevonden	zuigen	zoog, zogen	gezogen
vlechten	vlocht	gevloch- ten	zullen	zou, zouden	—
vlieden	vlood, vloten	gevloden	zwelgen	zwolg	gezwol- gen
vliegen	vloog, vlogen	gevlogen	zwellen	zwol, zwollen	gezwollen
vouwen	vouwde	gevouwen	zwemmen	zwom, zwommen	gezwom- men
vragen	vroeg/ vraagde	gevraagd	zweren	zwoer	gezworen
vreten	vrāt	gevreten	(ὀρκίζομαι)		
vriezen	vroor, vroren	gevroren	zweren	zwoor, zwoeren, zweerde	gezworen
wassen	waste/wies	gewassen	(ὀμπνάζω)		
(πλένω)			zwerfen	zwierf, zwierven	gezwor- ven
wassen	wies	gewassen	zwijgen	zweeg, zwegen	gezwegen
(μεγαλῶνω)					

GEBRUIKELIJKE AFKORTINGEN
ΣΥΝΗΘΙΣΜΕΝΕΣ ΣΥΝΤΟΜΟΓΡΑΦΙΕΣ

A.B.N.	algemeen beschaafd Nederlands καθομιλουμένη Ὑλλανδική γλῶσσα
afb.	afbeelding ἀπεικόνιση
afl.	afleiding παραγωγή
	aflevering τεῦχος
a.h.w.	als het ware σά νά λέμε
a.i.	ad interim, bij tussentijd προσωρινός
alg.	algemeen γενικῶς
a.m.	ante meridiem, in de voormiddag πρὶν ἀπὸ τό μεσημέρι
art.	artikel ἄρθρο
a.s.	aanstaande ἐπόμενος
a.u.b.	alstublieft παρακαλῶ, ὀρίστε
bet.	betekenis σημασία
	betaald πληρωμένος
bijz.	bijzonder ἰδίως
bl(z.)	bladzijde σελίδα
bn.	bijvoeglijk naamwoord ἐπίθετο
B.T.W.	belasting op toegevoegde waarde φόρος προσ(τι)θεμένης ἀξίας
b.v.	bijvoorbeeld λόγου χάρι
bw.	bijwoord ἐπίρρημα
ca.	circa, ongeveer περίπου
cand.	kandidaat (candidatus) ὑποψήφιος
cap.	caput, hoofdstuk κεφάλαιο
C.D.	corps diplomatique διπλωματικό σῶμα
cf.	confer, vergelijk παράβαλε
cm	centimeter ἑκατοστόμετρο
Co	compagnie συντροφιά
ct.	cent(iem) λεπτό [χρήματα]
dag.	dagelijks κάθε μέρα
dgl.	dergelijke καὶ ἄλλα τέτοια
dhr.	de heer Κύριος

dl.	deel τόμος
Dr.	doctor διδάκτορας
dw.	deelwoord μετοχή
d.w.z.	dit wil zeggen δηλαδή
e.	eeuw αιώνας
e.a.	en andere(n) και άλλα
E.B.U.	Europese Betalingsunie Εὐρωπαϊκή Ένωση Πληρωμῶν
EEG	Europese Economische Gemeenschap Εὐρω- παϊκή Οικονομική Κοινότητα
eig.	eigenlijk πράγματι, πραγματικά
e.k.	eerst komende ἀμέσως ἐπόμενος
enk.	enkelvoud ἐνικός
enz., etc.	enzovoort, et cetera και τά λοιπά
excl.	exclusief ἀποκλειστικός
f., fl.	florijn(en), gulden φιορίνι
F., fr.	frank(s) φράγκο
fa., Fa.	firma κατάστημα
fig.	figuurlijk μεταφορικός
geb.	geboren γεννημένος gebonden δεμένος
geh.	gehuwd παντρεμένος
get.	getekend ὑπογραμμένος
gld.	gulden φιορίνι
gr.	gram γραμμάριο
Gr.	Griekenland, Grieks Ἑλλάδα, ἑλληνικός
gwl.	gewoonlijk συνήθως
H.	de heilige ἅγιος
h.f.	hoogfrequentie ὕψηλή συχνότητα
hl	hectoliter ἑκατόλιτρο
Hr.	heer Κύριος
H.S.	Heilige Schrift Ἁγία Γραφή
hs.	handschrift χειρόγραφο
ib(id.)	ibidem, aldaar στό ἴδιο μέρος

i.e.w.	in één woord σύντομα, μέ λίγα λόγια
incl.	inclusief ἐσώκλειστος
inf.	infinitief ἀπαρέμφατο
inl.	inleiding εἰσαγωγή
insp.	inlichtingen πληροφορίες
inz.	inspectie ἐλεγκτικό συνέδριο
inz.	inzonderheid ἰδίως
i.pl.v.	in plaats van ἀντί
i.v.m.	in verband met σχετικά μέ
J., j.	jaar ἔτος
jg.	jaargang χρόνος περιοδικού
jl.	jongstleden ἀμέσως προηγούμενος
Kapt.	kapitein καπετάνιος
kar.	karaat καράτι
kat.	katholiek καθολικός
kg	kilogram χιλιόγραμμα
kl.	klasse τάξη
km	kilometer χιλιόμετρο
kub.	kubieke κυβικός
kW.	kilowatt κιλοβάτ
l	liter λίτρο
l.f.	laagfrequentie χαμηλή συχνότητα
L.O.	lager onderwijs στοιχειώδης εκπαίδευση
m	meter μέτρο
m.	mannelijk ἀρσενικός
Mad., Mme	madame, mevrouw Κυρία
m.a.w.	met andere woorden μέ άλλα λόγια
m.b.t.	met betrekking tot σχετικά μέ
M.E.	Middeleeuwen μεσαίωνας
Mej.	mevrouw δεσποινίδα
Mevr., Mw.	mevrouw Κυρία
m.i.	mijns inziens κατά τή γνώμη μου
Mij.	maatschappij συντροφιά
mil.	militair στρατιωτικός
Min.	ministerie ὑπουργεῖο

min.	minuut λεπτό [τῆς ὥρας]
mm	millimeter χιλιοστόμετρο
m.m.v.	met medewerking van μέ τήν συνεργασία
M.O.	middelbaar onderwijs μέση ἐκπαίδευση
Mr.	mijnheer Κύριος
muz.	muziek μουσική
mv.	meervoud πληθυντικός
m.-v.	mannelijk of vrouwelijk ἀρσενικός ἢ θηλυκός
N.	noord(en) βόρειος
N.B.	nota bene, let wel σημείωση
Ndl.	Nederlands ὀλλανδικός
nl., n.l.	namelijk δηλαδή
No., nr.	numero, nummer ἀριθμός, νούμερο
no.	netto καθαρό βάρος
N.T.	Nieuwe Testament Καινή Διαθήκη
N.V.	naamloze vennootschap ἀνώνυμη ἐταιρεία
o.	onzijdig οὐδέτερος
O.	oost(en) ἀνατολικός
o.a.	onder andere(n) μέσα στ'ἄλλα, μεταξύ ἄλλων
o.c.	opere citato, in het aangehaalde werk στό ἀναφερόμενο βιβλίο
o.i.	onzes inziens κατά τή γνώμη μας
O.L.V.	Onze-Lieve-Vrouw Παναγία
ong.	ongeveer περίπου
onpers.	onpersoonlijk ἀπρόσωπος
opm.	opmerking σημείωση
opp.	oppervlakte ἐμβαδό
O.T.	Oude Testament Παλαιά Διαθήκη
pag.	pagina, bladzijde σελίδα
par.	paragraaf παράγραφος
pct.	percent, ten honderd τοῖς ἑκατό
p.m.	post meridiem, na de middag μετά τό μεσημέρι
prk.	post(giro)rekening τραπεζικός λογαριασμός
P.S.	postscriptum, naschrift ὑστερόγραφο

psl.	persoonlijk προσωπικός
P.T.T.	Posterijen, Telegrafie, Telefonie τρία Τ.: ταχυδρομείο, τηλεγραφείο, τηλεφωνείο
red.	redactie, redacteur σύνταξη, συντάκτης
resp.	respectievelijk σχετικά
sec.	seconde δευτερόλεπτο
spr.	spraakkunst γραμματική
St.	sint ἅγιος
Stbl.	staatsblad Φύλλο Ἐφημερίδας Κυβερνήσεως
t.a.v.	ten aanzien van ὅσον ἀφορᾷ
	ter attentie van στήν ἀνακοίνωση
t.b.c.	tuberculose φυματίωση
tel.	telefoon τηλέφωνο
t.h.	ten honderd τοῖς ἑκατό
tit.	titel τίτλος
T.V.	televisie τηλεόραση
t.w.	tussenwerpsel ἐπιφώνημα
U.N.O.	United Nations Organisation Ὅργανισμός Ἑνωμένων Ἐθνῶν
U.S.(A.)	United States (of America) Ἑνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικῆς
U.S.S.R.	Unie der Socialistische Sovjetrepublieken Ἑνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημο- κρατιῶν
v.	van ἀπό
	vrouwelijk θηλυκός
	vers στίχος
v. Chr.	voor Christus πρό Χριστοῦ
v.g.	verbi gratia, bijvoorbeeld παραδείγματος χάρη
vgl.	vergelijk παράβαλε
VI.	Vlaams φλαμανδικός
vlg.	volgende καί οὕτω καθεξῆς

v.l.n.r.	van links naar rechts από τὰ ἀριστερά στὰ δεξιά
v.(m.)	vrouwelijk, soms ook mannelijk θηλυκός, καμιά φορά καί ἀρσενικός
vnl.	voornamelijk κυρίως
vnw.	voornaamwoord ἀντωνυμία
V.V.V.	Vereniging voor Vreemdelingenverkeer Ὁργανισμός Τουρισμοῦ
vw.	voegwoord σύνδεσμος
vz.	voorzetsel πρόθεση
v.z.w.	vereniging zonder winstoogmerk(en) σύλλογος χωρίς κερδοσκοπικούς σκοπούς
W.	west(en) δυτικός
Wed.	weduwe χήρα
wsch.	waarschijnlijk πιθανός
ww.	werkwoord ρῆμα
Z.	zuid(en) νότιος
z.	zonder χωρίς
z.a.	zie aldaar βλέπε ἐκεῖ
zn.	zelfstandig naamwoord οὐσιαστικό
z.o.z.	zie ommezijde βλέπε στήν ἄλλη σελίδα
Zr., zr.	zuster ἀδελφή

A

aaí, m., -en, θωπεία, ή □ χάδι, τό □
 χάιδεμα, τό □ —en, θωπεύω □
 χαιδεύω
aal, m. (vis), alen, χέλι, τό
aal'bes, v.(m.), -bes-en, φραγκοστάφυ-
 λο, τό
aal'moes, v.(m.), -moezen, ψυχικό, τό □
 έλεημοσύνη, ή
aal'put, m., -putten, βόθρος, ό □ λάκ-
 κος, ό
aam'beeld, o., -en, άμόνι, τό
aam'beien, mv., αίμορροΐδες, οί □ ζο-
 χάδες, οί
aan'aarden, έπιχωματώνω
aanbe'den, (άξιο)λατρευτός □ πολυα-
 γαπημένος
aan'besteding, v., -en, έργολαβία, ή □
 εργοληψία, ή □ εργασία κατ'άποκο-
 πή, ή
aan'bevelen, συνιστώ □ συστήνω
aan'beveling, v. -en, σύσταση, ή □
 —sbrief, m., -brieven, συστατική έπι-
 στολή, ή
aanbid'den, λατρεύω □ υπεραγαπώ
 □ προσκυνώ
aan'bieden, προσφέρω □ παρουσιάζω
 □ κερνώ
aan'binden, προσδένω
aan'blik, m., (aanschouwen) θέαση, ή □
 θέα, ή □ κοίταγμα, τό □ (aspect) πα-
 ρουσιαστικό, τό □ παράσταση, ή
aan'bod, o., προσφορά, ή □ παροχή, ή
aan'branden, τσικνίζω
aan'brengen, προσάγω □ προσκομίζω
 □ προσφέρω
aan'dacht, v.(m.), προσοχή, ή □ (zorg)
 προφύλαξη, ή □ φροντίδα, ή
aandach'tig, -e, προσεχτικός
aan'deel, o., -delen, μερίδιο, τό □ μερά-
 δι, τό □ άνάλογο, τό □ (dividend) μέ-
 ρισμα, τό □ —bewijs, μετοχή, ή □
 —houder, m., -s, μέτοχος, ό [τό
aan'denken, o., ένθύμιο, τό □ θυμητάρι,
aan'doen, (kieren) βάζω □ (licht) ανάβω
 □ (verdriet) πικραίνω □ (een haven)
 κάνω σκάλα

aan'doening, v., -en, πάθηση, ή □ ασθέ-
 νεια, ή
aan'drang, m., όρμή, ή □ έξόρμηση, ή
 □ έφοδος, ή
aan'drijving, v., -en, κίνηση, ή □ πα-
 ρόρμηση, ή □ κινητήρια δύναμη, ή
aan'dringen, έπιμένω
aan'duiden, ύποδείχνω
aan'duiding, v., -en, δείξιμο, τό
aan'durven, θαρρεύω □ τολμώ
aaneen'lijmen, συγκολλώ
aaneen'rijgen, άρμαθιάζω
aaneen'schakelen, διαρθρώνω
aan'gaan, συνάπτω □ *een huwelijk* —:
 συνάπτω γάμο
aan'gapen, χαζεύω
aangele'genheid, v., -heden, πράγμα, τό
 □ ύπόθεση, ή
aan'genaam, -name, άρεστός □ εὐά-
 ρεστος □ φαιδρός □ χαρούμενος □
 τερπνός
aan'gepast, -e, άπτός
aan'geschoten, (drank) εὐθυμος □ (ver-
 wond) λαβωμένος □ πληγωμένος
aan'getekend, -e, συστημένος □ —e
brief: έπιστολή επί συστάσει, ή
aan'getrouwde, m.-v., -en, συμπεθέρος,
 ό □ συμπεθέρα, ή □ (— familieleden)
 συμπεθερικά, τά
aan'geven, καταδίνω □ προδίνω □ δη-
 λώνω
aan'gezicht, o., -en, πρόσωπο, τό □
 μοῦτρο, τό
aangezien', vw., έπειδή □ άφοῦ □ γιατί
 □ σάν
aan'gifte, v., -en, δήλωση, ή
aan'grenzend, -e, συνοριακός □ γειτο-
 νικός
aan'grijpen, πιάνω
aan'groei, m., γέμισμα, τό □ γέμιση, ή
aanha'lerig, -e, χαδιάρης □ χαιδευτι-
 κός □ θωπευτικός
aan'halingstekens, mv. εισαγωγικά, τά
aan'hanger, m., -s, άκόλουθος, ό □
 όπαδός, ό
aan'hangsel, o., -s, έξάρτημα, τό □

προσθήκη, ή □ επίμετρο, τό
aan'hangwagen, m., -s, ρυμούλκα, ή
aan'hechting, v., -en, σύμφυση, ή □
 συνένωση, ή
aan'heffen, καλοναρχώ
aan'horen, εισακούω □ ύποδέχομαι
aan'houden, (duren) έξακολουθώ □
 (dief) συλλαβαίνω □ —d, -e, συνα-
 πτός □ συνεχής □ αδιάκοπος
aan'houding, v., -en, κράτηση, ή □
 κράτημα, τό
aan'kijken, προσβλέπω
aan'klacht, v.(m.), -en, κατηγορία, ή □
 καταγγελία, ή □ έγκληση, ή □
 έγκλημα, τό
aan'klagen, καταμαρτυρώ □ κατηγορώ
 □ μηνύω
aan'klager, m., -s, κατήγορος, ό □ μη-
 νυτής, ό □ ένάγοντας, ό
aan'kleden, ντύνω □ ένδύω □ *zich* —:
 ντύνομαι □ ένδύομαι
aan'kloppen, κρούω □ χτυπώ
aan'komen, φτάνω
aan'komst, v., -en, άφιξη, ή □ έρχομός,
 ό □ (boot) κατάπλους, ό □ (vliegtuig)
 προσγείωση, ή □ —lijn, v.(m.), -en,
 τέρμα, τό
aan'kondigen, προαγγέλλω □ προειδο-
 ποιώ
aan'kondiging, v., -en, προαγγελία, ή □
 προειδοποίηση, ή □ προμήνυμα, τό
aan'koop, m., -kopen, έξαγορά, ή □
 άπόκτηση, ή
aan'kopen, έξαγοράζω
aan'leg, m., προδιάθεση, ή □ κλίση, ή
 □ ροπή, ή
aan'legplaats, v.(m.), -en, άραξοβόλι,
 τό □ παραβοστάσι, τό □ όρμος, ό □
 (kleine —) καρνάγιο, τό
aan'legsteiger, m., -s, άποβάθρα, ή □
 σκάλα, ή
aan'leiding, v., -en, άφορμή, ή
aan'lengen, νεράνω
aanlok'kelijk, -e, όρεχτικός
aan'loop, m., -lopen, έμπασμα, τό □
 μπάσιμο, τό □ φόρα, ή
aan'manen, όρμηνεύω □ συμβουλευώ
aan'matigen, (zich) σφετερίζομαι □

διεκδικώ □ —d, -e, ύπεροπτικός □
 άλαζονικός
aan'melden, (zich) προσέρχομαι
aan'merken, έπιτιμώ □ κατακρίνω
aan'merking, v., -en, έλεγχος, ό □
 έπικριση, ή □ έπιτίμηση, ή □ παρα-
 тіρηση, ή
aan'moedigen, έγκαρδιώνω □ έμψυχώ-
 νω □ ένθαρρύνω
aan'moediging, v., -en, ένθάρρυνση, ή
 □ έμψύχωση, ή □ προτροπή, ή □ πα-
 ρακίνηση, ή
aanne'melijk, -e, εύπρόσωπος □ εύπα-
 ρουσίαστος □ παραδεχτός
aan'nemen, (para)δέχομαι □ συμφωνώ
 □ έγκρίνω
aan'nemer, m., -s, έπιχειρηματίας, ό □
 εργολάβος, ό
aan'palend, -e, όμορος □ γειτονικός
aan'passen, εφαρμόζω □ ταιριάζω
aan'passing, v., -en, εφαρμογή, ή □ ται-
 ριασμα, τό □ συμμόρφωση, ή
aan'plakbiljet, o., -ten, τοιχοκόλλημα,
 τό
aan'plakbord, o., -en, πίνακας, ό
aan'planting, v., en, φυτεία, ή
aan'prijzen, διαφημίζω
aan'raden, όρμηνεύω □ συμβουλευώ
aan'raken, θίγω □ εφάπτομαι □ παλα-
 μίζω □ άγγίζω □ έγγίζω
aan'raking, v., -en, άγγισμα, τό □ έπα-
 φή, ή
aan'randen, αϊφνιδιαζώ
aan'rekenen, καταλογίζω
aan'rijden, (botsen) συγκρούομαι □
 τρακάρω
aan'rijding, v., -en, σύγκρουση, ή □
 τρακάρισμα, τό
aan'schaffen, (vergewen) παρέχω □
 χορηγώ □ *zich* —: προσπορίζομαι □
 προμηθεύομαι
aanschou'welijk, -e, παραστατικός
aan'schroeven, βιδώνω
aan'slaan, (verbeurd verklaren) κατά-
 σχω □ κάνω κατάσχεση
aan'slag, m., -en, (misdaad) άπόπειρα,
 ή □ έγκλημα, τό □ κόλπο, τό □ (mu-
 ziek) κρούση, ή □ πατίζιο, τό □

πενιά, ή □ (typografie) χτύπημα, τό □
(ketel) σκουριά, ή □ (belasting) ύπο-
λογισμός, ό

aan'sluiten, (water, elektr.) παροχετεύω
□ διοχετεύω □ *zich* —: έγκολπώνω-
μαι □ ένστερνίζομαι

aan'sluiting, v., -en, σύνδεση, ή □
παροχέτευση, ή □ διοχέτευση, ή □
(treinen) άνταπόκριση, ή

aan'spannen, τεζάρω

aan'sporen, παρορμώ □ παρακινώ □
προτρέπω □ παροτρύνω

aan'sporing, v., -en, παρόρμηση, ή □
προτροπή, ή □ παρακίνηση, ή

aan'spraak, v.(m.), -spraken, άπαίτηση,
ή □ διεκδίκηση, ή □ — *maken*: διαφι-
λονικώ □ διεκδικώ

aanspra'kelijk, -e, δωσίλογος □ δοσί-
λογος □ ύπεύθυνος □ ύπόλογος

aan'spreken, προσαγορεύω □ προσφω-
νώ □ χαιρετίζω

aanstaand', -e, προσεχής □ έπόμενος

aan'staren, ένατενίζω □ τηρώ

aanste'kelijk, -e, μεταδοτικός □ κολ-
λητικός

aan'steken, ανάβω □ πυρπολώ

aan'steker, m., -s, άναπτήρας, ό □
τσακμάκι, τό

aan'stellen, διορίζω □ διατάζω □ *zich*
—: καμώνομαι □ κάνω νάζια

aanstel'lerig, -e, ναζιάρης □ φιλάρε-
σκος

aanstellerij', v., άκκισμός, ό □ νάζι, τό
□ προσποίηση, ή

aan'stelling, v., -en, μονιμοποίηση, ή □
διορισμός, ό

aan'stichter, m., -s, ύποκινητής, ό □
πρωτεργάτης, ό □ πρωταίτιος, ό

aan'stoot, m., (stoten) πρόσκρουση, ή
□ σκόνταμμα, τό □ (ergernis) σκά-
νταλο, τό

aan'stoten, σκοντάφτω □ προσκρούω
□ *het glas* —: τσουγκρίζω

aan'sturen, προσεγγίζω □ (fig.) άπο-
βλέπω □ σκοπεύω

aan'tal, o., -len, αριθμός, ό □ ποσότη-
τα, ή

aan'tasten, μολώνω

aan'tekenen, σημαδεύω □ σημαίνω □
σημειώνω □ (brief) συστήνω

aan'tekening, v., -en, προσημείωση, ή
□ σημείωμα, τό

aan'tonen, δηλώνω □ φανερώνω □
(άνα)δείχνω

aan'treffen, (έπι)τυχαίνω □ λαχαίνω

aantrek'kelijk, -e, έλκτικός □ έλκυστι-
κός □ γοητευτικός

aan'trekken, προσελκύω □ (kleren) φο-
ρώ □ βάζω

aan'trekkingskracht, v.(m.), μαγνητι-
σμός, ό □ έλξη, ή

aanvaard'baar, -bare, (παρα)δεχτός □
εϋπρόσδεχτος □ εύάρεστος

aanvaar'den, (άπο)δέχομαι □ έπιψη-
φίζω □ έπικυρώνω

aanvaar'ding, v., -en, άποδοχή, ή □
έγκριση, ή □ έπισηφιση, ή

aan'val, m., -len, έφόρμηση, ή □ έφο-
δος, ή □ έπιδρομή, ή □ προσβολή, ή

□ — *len*, προσβάλλω

aan'vang, m., έναρξη, ή □ άπαρχή, ή □
— *en*, αρχίζω □ καταπάνομαι

aanvan'kelijk, -e, άρχικός □ πρώτος □
bw., άρχικά □ έξαρχής □ άπό την

άρχη □ εκ νέου

aan'varing, v., -en, σύγκρουση, ή

aan'vechten, άμφισβητώ □ συζητώ

aanvecht'baar, -bare, συζητήσιμος

aanverwant, m., -en, συμπέθερος, ό □
— *e*, v., -n, συμπεθέρα, ή

aan'voerder, m., -s, άρχηγός, ό □ ήγέ-
της, ό □ ήγητορας, ό

aan'vraag, v.(m.), -vragen, αίτημα, τό
□ παράκληση, ή

aan'vragen, άπαιτώ □ ζητώ

aan'vullen, συμπληρώνω □ ολοκληρώ-
νω □ — *d*, -e, (έπι)πρόσθετος □ συμ-
πληρωματικός

aan'vulling, v., -en, γέμιση, ή □ συμ-
πλήρωμα, τό □ άναπλήρωση, ή □

έπίμετρο, τό

aan'wakkeren, (άναρ)ριπίζω □ έξάπτω
□ έρεθίζω □ (haardvuur) συδαιλίζω

aan'wakkering, v., -en, άναμόχλευση, ή

aan'was, m., -sen, άπόφυση, ή □ παρα-
βλάστημα, τό

aan'wenden, μεταχειρίζομαι □ χρησιμο-
ποιώ [ση, ή
aan'wending, v., χρήση, ή □ μεταχειρί-
aan'werven, στρατολογώ
aanwe'zig, -e, παρών, -ούσα, -όν □ —
zijn: παρίσταμαι □ παρευρίσκομαι □
—heid, v., -heden, παρουσία, ή
aan'wijzing, v., -en, απόδειξη, ή □
φανέρωμα, τό □ οδηγία, ή □ σημείο,
τό □ τεκμήριο, τό
aan'winst, v., -en, επίτευξη, ή □ επί-
τευγμα, τό
aan'zetten, (radio) ανοίγω □ (aanspo-
ren) παρορμώ
aan'zien, o., έντιμότητα, ή □ τιμότη-
τα, ή □ εύσυνειδησία, ή □ —lijk, -e,
άξιόλογος □ έλλόγιμος □ περιφανής
□ εύπαρουσίαστος
aan'zwellen, πρήζω □ διογκώνω
aap, m., apen, πιθήκος, ό □ μαϊμού, ή
□ —achtig, -e, πιθηκόμορφος □ πι-
θηκοειδής
aar, v.(m.), aren, στάχυ, τό □ in de —
schieten: ξεσταχυνάζω □ σποριάζω
aard, m., είδος, τό □ σχήμα, τό
aard'appel, m., -en, -s, πατάτα, ή □
γεώμηλο, τό □ —puree, v., πουρές, ό
aard'bei, v.(m.), -en, φράουλα, ή □
χαμοκέρασο, τό
aard'beving, v., -en, σεισμός, ό □ σει-
σμική δόνηση, ή
aard'bol, m., -len, ύδρόγειος, ή □ γή, ή
aar'de, v.(m.), γή, ή □ έδαφος, τό □
(grond) χώμα, τό □ —n, γήινος □
χωματένιος □ πήλινος □ —weg, m.,
-wegen, χωματόδρομος, ό □ —werk,
o., κεραμική, ή
aard'gas, o., φωταέριο, τό □ γκάζι, τό
aar'dig, -e, καλός □ ώραιός
aard'kult, m. en v., -en, (σ)βόλος, ό
aard'kunde, v., γεωλογία, ή
aard'olie, v.(m.), -oliën, πετρέλαιο, τό
aard'rijkskunde, v., γεωγραφία, ή
aardrijkskun'dige, m.-v., -n, γεωγρά-
φος, ό
aards, -e, έπίγειος □ γήινος □ κοσμικός
aarts'bisschop, m., -pen, αρχιεπίσκο-
πος, ό

aarts'engel, m., -en, αρχάγγελος, ό
aar'zelen, άπορώ □ διστάζω □ ταλα-
ντεύομαι □ —d, -e, ένδοιαστικός □
δισταχτικός □ άναποφάσιστος
aar'zeling, v., -en, δισταγμός, ό □ άμ-
φιβολία, ή □ ένδοιασμός, ό
aas, m. en o., azen, (kaartspel) άσος, ό
□ (spijs) δόλωμα, τό □ —- kever, m.,
-s, νεκροφόρος, ό
abces', o., -sen, απόστημα, τό □ φύμα,
τό
abdij', v., -en, ήγουμενείο, τό
abdis', v., -sen, ήγουμένη, ή □ ήγουμέ-
νισσα, ή
Abessijn', m., -en, 'Αβησσυνός, ό
abnormaal', -male, έκρυθμος □ ανώ-
μαλος □ άτακτος □ παράτυπος
abonnee', m.-v., -s, συνδρομητής, ό
abonnement', o., -en, συνδρομή, ή
abor'tus, m., άμβλωση, ή □ έκτρωση,
ή
abrikoos', v.(m.), -kozen, βερίκοκο,
τό □ καϊσί, τό
abrupt', -e, άπτότομος
absint', o. en m., άπέντι, τό
absolu'tie, v., συχώρηση, ή
absoluut', -lute, άπόλυτος
abstract', -e, άφηρημένος □ έννοιολογι-
κός □ —ie, v., -s, άφαίρεση, ή
absurd', -e, άνόητος □ παράλογος
abt, m., -en, ήγούμενος, ό
abuis', o., -uizen, παραδρομή, ή □
άπροσεξία, ή □ άβλεψία, ή
aca'cia, m., -'s, άκακία, ή □ γαζία, ή
acade'mie, v., -s, -iën, άκαδημία, ή
acade'misch, -e, άκαδημαϊκός □ —
Grieks, o.: καθαρεύουσα, ή
acan'thus, m., -sen, (akant', m., -en,)
άκανθος, ό
accent', o., -en, τόνος, ό □ —-uering,
v., -en, τονισμός, ό □ —-verschuiving,
v., -en, έγκλιση, ή
accepte'ren, δέχομαι
accijns', m., -zen, φόρος, ό
acclimatise'ren, έγκλιματίζω □ συνηθί-
ζω
accoun'tant, m., -s, λογιστής, ό
accredite'ren, διαπιστεύω

accumula'tor, m., -s, -en, συσσωρευ-
τής, ό □ μπαταρία, ή
accuraat', -gate, άκριβής
ach!, ποπό!
acht, v.(m.), προσοχή, ή □ — *geven*:
προσέχω
ach'ten, ψηφώ □ έκτιμώ
ach'ter, bw., πίσω □ vz., πίσω από □
— *elkaar*: συνέχεια □ bw., συνεχώς
achterbaks', -e, ύπουλος □ ύστερόβου-
λος □ άνειλικρινής
ach'terblijven, ύπολείπομαι □ καθυστε-
ρώ □ μένω πίσω
ach'terdeur, v.(m.), -en, παραπόρτι, τό
ach'terdocht, v.(m.), καχυποψία, ή □
δυσπιστία, ή □ — *koesteren*: ύποψιά-
ζομαι □ ύποπτεύομαι □ — *ig*, -e, δύ-
πιστος □ φιλύποπος □ καχύπο-
πος
ach'tergrond, m., -en, βάθος, τό □ φό-
ντο, τό
ach'terhoede, v.(m.), -n, -s, όπισθοφυ-
λακή, ή □ μετόπισθεν, τά □ νώτα, τά
ach'terhoofd, o., -en, ίνιο, τό
ach'terkant, m., -en, πίσω μέρος, τό
ach'terkleinkind, o., -eren, δισέγγονο,
τό
ach'terlaten, άφήνω
ach'terlijk, -e, καθυστερημένος
ach'terpoot, m., -poten, σκέλι, τό □
σκέλος, τό
achterstal'lig, -e, καθυστερημένος
ach'terste, o., -en, κώλος, ό □ πρω-
κτός, ό □ πισινά, τά
ach'tersteven, m., -s, πρύμη, ή □ πρύ-
μνη, ή
achteruit'gaan, παλινδρομώ □ (*verval-
len*) καταρρέω □ ρεύω □ έρειπώνομαι
achteruit'gang, m., (*gaan*) παλινδρόμη-
ση, ή □ (*ziekte*) καταβολή, ή □ (*in za-
ken*) κατηφόρα, ή □ κατρακύλισμα,
τό
ach'tervoegsel, o., -s, (παραγωγική) κα-
τάληξη, ή
achtervol'gen, επιδιώκω □ διώχνω □
κυνηγώ
achtervol'ger, m., -s, καταδρομέας, ό □
κουρσάρος, ό

achtervol'ging, v., -en, καταδρομή, ή □
(έπι)δίωξη, ή □ καταδίωξη, ή □
(*jacht*) κυνήγημα, τό
acht'hoekig, -e, όκτάγωνος
ach'ting, v., -en, έκτίμηση, ή
acidime'ter, m., -s, όξύμετρο, τό
ac'ne, v.(m.), -s, μιμπίκι, τό □ σπυρά-
κι, τό
acrobaat', m., -baten, άκροβάτης, ό □
σαλτιμπάγκος, ό □ σχοινοβάτης, ό
acrobatie', v., -ën, άκροβασία, ή
acteur', m., -s, ήθοποιός, ό □ ύποκρι-
τής, ό □ θεατρίνος, ό
ac'tie, v., -s, πράξη, ή □ — *radius*, m.,
βεληνεκές, τό □ έμβέλεια, ή
actief', -ieve, ένεργητικός □ δραστή-
ριος
active'ring, v., ένεργητικοποίηση, ή
activiteit', v., -en, ένέργεια, ή □ δράση,
ή □ πράξη, ή □ λειτουργία, ή
actri'ce, v., -s, ήθοποιός, ή
actualiteit', v., -en, επίκαιρο, τό □ έπι-
καιρότητα, ή
actneel', -ele, επίκαιρος
a'damsappel, m., -s, καρύδι, τό
adapta'tie, v., -s, προσαρμογή, ή □ ται-
ριασμα, τό
adapte'ren, προσαρμόζω □ ταιριάζω □
στερεώνω
ad'der, v.(m.), -s, έχιδνα, ή □ όχιά, ή □
όχεντρα, ή
a'del, m., άριστοκρατία, ή
a'delaar, m., -s, άετός, ό □ άιτός, ό □
— *snest*, o., -en, άιτοφωλιά, ή
a'dellijk, -e, εύπατρίδης □ άριστοκρά-
της □ εύγενής □ (*spottend*) γαλαζοαί-
ματος □ (*vlees*) σιτεμένος
a'dem, m., άχνα, ή □ (άνα)πνοή, ή □
άνάσα, ή □ *op — komen*: ξανασαίνω
□ *in één* —: μονορούφι □ — *en*,
άναπνέω □ — *haling*, v., άναπνοή, ή
□ — *loos*, -loze, ξέπνοος □ — *nood*,
m., δύσπνοια, ή □ άγκούσα, ή
a'der, v.(m.), -s, -en, φλέβα, ή □ άρτη-
ρία, ή □ — *lating*, v., -en, άφαίμαξη,
ή □ φλεβοτομία, ή □ — *verkalking*,
v., άρτηριοσκληρώση, ή
adjudant', m., -en, ύπασιπιστής, ό

administrateur, m., -s, -en, διοικητής, ό
administra'tie, v., -s, διαχείριση, ή □
 διοίκηση, ή
administratief, -tieve, διοικητικός
administre'ren, διαχειρίζομαι □ διευθύνω □ διοικώ
admiraal, m., -s, -talen, ναύαρχος, ό □
 στόλαρχος, ό □ —**sschip**, o., -sche-
 pen, ναυαρχίδα, ή
admiraliteit, v., -en, (gebouw) ναυαρχείο, τό
adopte'ren, υιοθετώ
adop'tie, v., -s, υιοθέτηση, ή □ υιοθεσία, ή
adoptief'kind, o., -eren, παραγίός, ό □
 παρακόρη, ή □ —**zoon**, m., θετός
 γίός, ό □ υιοθετημένος, ό
adres, o., -sen, διεύθυνση, ή □ πανώ-
 γραμμα, τό □ επικεφαλίδα, ή □ σύ-
 σταση, ή
adresse'ren, διευθύνω □ συστήνω
advent, m., —**stijd**, m., σαρανταήμε-
 ρο, τό
adverten'tie, v., -s, άγγελία, ή
advies, o., -vieszen, συμβουλή, ή
adviseur, m., -s, σύμβουλος, ό □ χει-
 ραγωγός, ό
advocaat, m., -caten, δικηγόρος, ό □
 νομικός, ό □ συνήγορος, ή
aërodyna'mica, v., αεροδυναμική, ή
aërosta'tica, v., αεροστατική, ή
af'bakenen, καθορίζω □ όροθετώ
af'bakening, v., -en, όροθεσία, ή
af'beelden, απεικονίζω □ εξεικονίζω
af'beelding, v., -en, εξεικόνιση, ή □
 εικόνα, ή □ ζωγραφιά, ή
af'betalen, αποπληρώνω
af'betaling, v., -en, χρεολύσιο, τό
af'beulen, κουράζω □ κοψομεσιάζω
af'braak, v.(m.), κατεδάφιση, ή
af'branden, κατακαίω
af'breken, κατεδαφίζω □ γκρεμίζω
af'dak, o., -en, παράστεγο, τό □ υπό-
 στεγο, τό □ μαρκίζα, ή
af'dalen, κατεβαίνω
af'daling, v., -en, κάθοδος, ή □ κατέ-
 βασμα, τό □ κατάβαση, ή
af'dammen, φράζω

af'damming, v., -en, φράχτης, ό □ φρά-
 γμα, τό
af'danking, v., -en, αποκομπή, ή
af'dekken, καπακώνω
af'deling, v., -en, τμήμα, τό
af'dingen, παζαρεύω
af'doend, -e, τελειωτικός □ όριστικός
af'dreigen, απειλώ □ φοβερίζω
af'drogen, σκουπίζω
af'druk, m., -ken, άποτύπωμα, τό □
 έκτυπο, τό □ αντιγραφή, ή □ —**ken**,
 άποτυπώνω □ έκτυπώνω [ζω
af'druppelen, κατασταλάζω □ λαγαρί-
af'dwaling, v., -en, αποπλάνηση, ή □
 παρέκβαση, ή □ λοξοδρομία, ή □
 παρέκκλιση, ή
affai're, v.(m.), -s, ύπόθεση, ή □ δου-
 λειά, ή
affec'tie, v., -s, στοργή, ή
affiche'ren, τοιχοκολλώ
affirmatief, -tieve, βεβαιωτικός □ επι-
 κυρωτικός
affuit, v.(m.), -en, κυλλίβαντος, ό
af'gaan, (stoelgang) χέζω □ άποπατώ
af'gedragen, φορεμένος □ μεταχειρι-
 σμένος
af'geknot, -te, κόλουργος □ κολοβός
af'gelegen, μακρινός □ άπομακρυσμέ-
 νος
af'gemat, -te, κατάκοπος □ κατακου-
 ρασμένος
af'gerond, -e, στρογγυλός, ό
af'gesloten, περίκλειστος □ περίφρα-
 χτος
afgestor'vene, m.-v., -en, πεθαμένος, ό
af'gestudeerd, -e, τελειόφοιτος □ ξε-
 σκολισμένος □ έμπειρος □ (universi-
 teit) σπουδασμένος
af'getobd, -e, άποκατωμένος
af'gevaardigde, m., -n, αντιπρόσωπος,
 ό □ άπεσταλμένος, ό
af'geven, παραδίνω
af'gezant, m., -en, άπόστολος, ό
af'gezien, (van) vz., έκτός από
af'gezonderd, -e, χωριστός □ ξεχώρι-
 στος □ μονωμένος
af'gifte, v., επίδοση, ή □ —**bewijs**,
 έπιδοτήριο, τό

af'godendienaar, m., -s, -naren, είδωλο-
λάτρης, ό
af'godendienst, m., είδωλολατρία, ή
af'godsbeeld, o., -en, είδωλο, τό □ (van
hout) ξόανο, τό
af'grendelen, κλειδομανταλώνω
af'grendeling, v., -en, μαντάλωμα, τό
afgrij'selijk, -e, άποτρόπαιος □ άπε-
χθής □ στυγερός
af'grond, m., -en, άβυσσος, ή □ βάρα-
θρο, τό □ χαράδρα, ή
af'gunst, v., ζηλοτυπία, ή □ φθόνος, ό
afgun'stig, -e, ζηλιάρης □ ζηλόφθονος
□ φθονερός
af'haken, ξεκρεμώ [ή
af'haling, v., -en, (geld, enz.) άνάληψη,
af'handelen, διενεργώ □ έκτελώ
af'handeling, v., έκτέλεση, ή □ πράξη,
ή
af'hangen, κρεμώ □ έξαρτώ
afhan'kelijk, -e, ύπεξούσιος □ —heid,
v., -heden, έξάρτηση, ή
af'kapping, v., -en, άποκοπή, ή □
—steken, o., -s, άπόστροφος, ή □
κορωνίδα, ή
af'keer, m., άντιπάθεια, ή □ άποχή, ή
□ άποστροφή, ή
af'keuren, άποδοκιμάζω □ έπικρίνω □
ψέγω
afkeurenswaar'dig, -e, άξιοκατάκριτος
□ επιλήψιμος
af'keuring, v., -en, άποδοκιμασία, ή □
έπίκριση, ή
af'koelen, ψυχραίνω □ δροσίζω □
κρυώνω □ άποψύχω
af'koeling, v., -en, ψύχρανση, ή □ κρύ-
ωμα, τό
af'koken, ζεματίζω
af'komst, v., καταγωγή, ή □ γενιά, ή □
σόι, τό □ van goede — zijn: κατάγο-
μαι από καλό σόι
af'kondigen, άνακηρύσσω □ διαλαλώ
af'kondiging, v., -en, διακήρυξη, ή □
διάγγελμα, τό □ γνωστοποίηση, ή
af'kooksel, o., -s, άφέψημα, τό
af'korting, v., -en, συντομογραφία, ή □
συντόμευση, ή □ σύντμηση, ή □ συ-
γκοπή, ή

af'krabben, ξύνω
af'laai, m., -laten, συγχώρεση, ή
af'laden, έκφορτώνω □ ξεφορτώνω
af'leggen, (kleren) βγάζω □ (afstand)
διατρέχω
af'legger, m., -s, (plant) καταβολάδα, ή
af'leiden, (afvoeren) παράγω □ (water)
μστοχετεύω
af'leiding, v., -en, (woord) παραγωγή,
ή □ (verstrooiing) περισπασμός, ό
af'leren, ξεμαθαίνω □ άποσνηθίζω
af'leveren, έγχειρίζω □ παραδίνω
af'levering, v., -en, (v. boek) φυλλάδιο,
τό □ τεύχος, τό
af'lijnen, χαρακώνω
af'lopen, (eindigen) άποτελειώνω □
όλοκληρώνω □ άποπερατώνω □
(naar beneden) ροβολώ □ χιμώ
af'loop, m., -lopen, (einde) έκβαση, ή
□ τέλος, τό □ άποτελεσμα, τό □ (wa-
ter) έκροή, ή
af'lossingsom, v.(m.), -men, τοκοχρεο-
λύσιο, τό
af'lossingswedstrijd, m., -en, σκυταλο-
δρομία, ή
af'luisteren, κρυφακούω
af'maaien, δρεπανίζω □ θερίζω
af'maken, (eindigen) έκτελώ □ (doden)
φονεύω
af'matten, έξαντλώ □ έξασθενίζω □
κατακουράζω
af'monsteren, ξεμπαρκάρω
af'nemen, βγάζω □ άφαιρώ □ (vermin-
deren) λιγοστεύω □ (wind) κοπάζω
af'perser, m., -s, έκβιαστής, ό
af'raden, μεταπείθω □ άποτρέπω
af'ranselen, κατασκοτώνω □ ξυλοκο-
πώ □ ξυλίζω □ ραβδίζω
af'reis, v.(m.), -reizen, άναχώρηση, ή □
μισεμός, ό □ ξενίτευμα, τό
af'reizen, άναχωρώ □ άποχωρώ
af'rekening, v., -en, άπολογισμός, ό □
ξεκαθάρισμα, τό
af'richten, (afwenden) άποστρέφω □
(oefenen) γυμνάζω □ (tam maken)
ήμερώνω □ δαμάζω
af'richting, v., -en, γύμναση, ή □ ήμέ-
ρωση, ή

Afrikaan', m., -kanen, 'Αφρικανός, ό
□ —s, αφρικανικός □ —se, v., -n,
'Αφρικανίδα, ή
af'romen, αποβουτυρώνω
af'roming, v., αποβουτύρωση, ή
af'ronden, τουρλώνω
af'ruimen, άδειάζω □ κενώνω □ *de ta-
fel* —: σηκώνω τό τραπέζι
af'schaffen, καταργώ □ άκυρώνω
af'scheid, o., άποχαιρετισμός, ό □ —
nemen: άποχαιρετώ □ —*sdiner*, o.,
-s, μπενετάδα, ή □ —*sgroet*, m., -en,
άποχαιρετισμός, ό
af'scheiding, v., -en, (losmaking) απο-
χώρηση, ή □ άποχωρισμός, ό □
ξεκόλλημα, τό □ (*vocht*) έκκριμα, τό
□ έκκριση, ή
af'scherming, v., -en, προπέτασμα, τό
□ προκάλυμμα, τό
af'scheuring, v., -en, σχίσμα, τό □
σκιμή, ή
af'schilderen, χρωματίζω
af'schrift, o., -en, αντίγραφο, τό □
διπλόγραφο, τό □ κόπια, ή
af'schrijven, αντίγραφο □ ξεσηκώνω
af'schrijving, v., -en, (geld) χρεολύσιο,
τό
af'schudden, αποσεύω
af'schuimen, (έ)ξαφρίζω
af'schuw, m., φρίκη, ή □ ρίγος, τό □
ανάτριχιασμα, τό □ —*elijk*, -e, απο-
τρόπαιος □ μυσαρός □ συγερός
af'slaan, (zwenken) στρίβω □ λοξεύω
□ παρεκκλίνω □ μεταστρέφω □ (*in
prijis*) φτηναίνω □ *een aanval* —: άπο-
κρούω
af'slaching, v., -en, πετσόκομμα, τό □
σφαγείο, τό □ σφαγή, ή
af'slanken, άδυνατίζω □ ίσχυαίνω □
λεπταίνω [μαι
af'sloven, (zich) μοχτώ □ ταλαιπωρού-
af'sluiten, κλείνω □ κλειδώνω □ περι-
φράζω □ άποκλείω
af'sluiting, v., -en, έμφραξη, ή □ φράξι-
μο, τό □ στούπωμα, τό □ (*boekhou-
den*) ισολογισμός, ό
af'smeken, θερμοπαρακαλώ □ καθικε-
τεύω

af'snauwen, άποπαίρνω □ προπαίρνω
□ προσβάλλω
af'snijden, άποκόβω □ κουτσουρεύω □
άκρωτηριάζω
af'spraak, v.(m.), -spraken, (ontmoe-
ting) συνάντηση, ή □ ραντεβού, τό □
(overeenkomst) συμφωνία, ή
af'staan, παραχωρώ
af'stammen, προέρχομαι □ κατάγομαι
af'stammig, v., -en, γένος, τό □ κατα-
γωγή, ή □ σόι, τό
af'stand, m., -en, διάστημα, τό □ από-
σταση, ή □ — *doen*: παραχωρώ □
έκχωρώ
af'stemmen, (radio) συντονίζω □ (*doen
overeenstemmen*) ταιριάζω □ συναρ-
μόζω
af'stampelen, βουλώνω □ σφραγίζω □
σταμπάρω
af'stampeling, v., -en, σφράγιση, ή □
σήμανση, ή □ στάμπα, ή
I af'sterven, (plant) μαραίνομαι □ ζου-
ριάζω
II af'sterven, o., μαρασμός, ό
af'stijgen, (v. raard) ξεκαβαλικεύω □
άφιππεύω
af'stoffen, ξεσκονίζω □ σκουπίζω
af'stoppen, (bot maken) στομώνω □
(stompzinnig maken) ζαβώνω □ απο-
βλακώνω □ μωραίνω
af'stoppen, ταπώνω □ βουλώνω
af'stoten, άπωθώ
af'studeren, άποφοιτώ
af'takeling, v., μαράζι, τό □ μαρασμός,
ό □ φθίση, ή
af'tekenen, αναδείχνω
af'tocht, m., -en, ύποχώρηση, ή □ όπισ-
θοχώρηση, ή
af'treden, παραιτούμαι
af'trek, m., ύφαίρεση, ή □ —**ken**, άφαι-
ρώ □ βγάζω □ άποσπώ □ (*beddegoed*)
ξεστρώνω □ —**king**, v., -en, άφαίρε-
ση, ή □ —**sel**, o., -s, έγχυμα, τό □ —
tal, o., -len, μειωτέος, ό
aftroggelarij', v., -en, καλόπιασμα, τό
af'troggelen, καλοπιάνω
af'vaart, v.(m.), -en, άποχώρηση, ή □
άναχώρηση, ή

af'val, ο. εν μ., ἀπόρριμα, τό □ κά-
θαρμα, τό □ σκουπίδι, τό □ —**lige**,
μ.-ν., -η, ἀποστάτης, ό □ έξωμότης,
ό □ παραβάτης, ό

af'vegen, σκουπίζω

af'vloeiing, ν., -en, έκροή, ή

af'voerbuis, ν.(μ.), -buisen, όχετός, ό
□ ύπόνομος, ό □ λαγούμι, τό

af'voerkanaal, ο., -nalen, καταβόθρα, ή

af'vragen, (zich) άναρωτιέμαι

af'vuren, έκπυρσοκροτώ [μένω

af'wachten, καρτερώ □ άντέχω □ περι-

af'wasser, μ., -s, λαντζιέρης, ό

af'waswater, ο., νερόπλυμα, τό

af'watering, ν., -en, άποχέτευση, ή □

άφυδάτωση, ή □ άποστέγνωση, ή

af'wegen, ζυγοσταθμώ □ σταθμιζώ

af'weging, ν., ζύγιση, ή □ ζύγιασμα, τό

af'wenden, άποτρέπω □ άποστρέφω □
έκτρέπω

af'weten, άμύνομαι

af'werken, έκτελώ □ έπεξεργάζομαι

af'werking, ν., -en, έκπόνηση, ή □ έπε-
ξεργασία, ή □ (fijne) ψιλοδουλειά, ή

afwe'zig, -e, άπών □ — *zijn*: άπουσιάζω
□ λείπω □ —**heid**, ν., -heden,
άπουσία, ή

af'wijken, (verschillen) διαφέρω □ πα-
ραλλάζω □ (verkeerd rijden) λοξοο-

δρομώ □ παρεκκλίνω

af'wijking, ν., -en, άνωμαλία, ή □ έκ-
τροπή, ή □ απόκλιση, ή □ λοξοδρο-

μία, ή

af'wijzing, ν., -en, άπόκρουση, ή

af'wisselen, ποικίλλω □ παραλλάζω

af'wisseling, ν., -en, έναλλαγή, ή

af'wissen, σκουπίζω □ καθαρίζω

af'zeggen, ματαιώνω □ άκυρώνω

af'zender, μ., -s, άποστολέας, ό

af'zetten, καθαιρώ □ (radio) κλείνω

af'zetting, ν., -en, άπόταξη, ή

af'zomen, μπιμπιλώνω

af'zonderen, άποχωρίζω □ άπομονώνω
□ ξεμοναχιάζω

I afzon'derlijk, -e, χωρισμένος □ χωρι-
στός □ ιδιαίτερος □ μονωμένος

II afzonderlijk, bw., χωρία □ χωριστά
□ ιδιαίτερα

agen'da, ν.(μ.), -'s, (boekje) σημειωμα-
τάριο, τό □ (bespreking) διάταξη, ή
agent', μ., -en, πράκτορας, ό □ (poli-
tie) άστυφύλακας, ό □ άστυνόμος, ό
□ *geheime* —: χαφίης, ό □ —**-schap**,
ο., -ren, πρακτορείο, τό

agnosticis'me, ο., άγνωστικισμός, ό

agra'fe, ν.(μ.), -n, κόπιτσα, ή □ πόρ-
πη, ή □ καρφίτσα, ή □ άγκράφα, ή

agra'risch, e., άγροτικός

agres'sie, ν., -s, έπίθεση, ή

agressiviteit', ν., -en, έπιθετικότητα, ή

ahorn', μ., -en, σφεντάμι, τό

air'conditioning, ν., κλιματισμός, ό □
αίρ κοντίσιον, τό

a'kelig, -e, άπαίσιος □ άραχλος

ak'ker, μ., -s, άγρός, ό □ χωράφι, τό □
κτήμα, τό

akkoord', ο., -en, (overeenstemming)
σύμφωνο, τό □ (muziek) συγχορδία, ή

akoestiek', ν., άκουστική, ή

ak'te, ν.(μ.), -n, -s, (document) έγγρα-
φο, τό □ (beschuldiging) άπαγγελία
κατηγορίας, ή □ έγκλητήριο, τό □
(notariële —) συμβόλαιο, τό □ —**-n-
tas**, ν.(μ.), -sen, γραμματοφυλάκιο,
τό □ χαρτοθήκη, ή

I al, ο., σύνολο, τό □ σύμπαν, τό

II al, bw., (reeds) ήδη □ κιόλας

III al, -le, (geheel) όλος □ όλόκληρος □
(allen) όλοι □ (al wie) όσος □ όποιος
□ όποιοσδήποτε □ (al wat) ό,τι

I Albanees', μ., -nezen, 'Αλβανός, ό □
'Αρβανίτης, ό

II Albanees, -nese, άλβανικός □ —**-ne-
se**, ν., -n, 'Αρβανίτισσα, ή

alarm', ο., συναγερμός, ό □ —**-toe-
stand**, μ., -en, έπιφυλακή, ή

albast', ο., -en, άλάβαστρο, τό

al'be, ν.(μ.), -n, στιχάριο, τό

al'bum, ο., -s, λεύκωμα, τό

albumi'ne, ν.(μ.), λεύκωμα, τό

alchimie', **alchemy'**, ν., άλχημεία, ή

al'cohol, μ., -en, οινόπνευμα, τό □
σπίρτο, τό □ άλκοόλη, ή

alcohol'lica, μν., οίνοπνευματώδη πο-
τά, τά □ σπύρτα, τά [οίνοποσία, ή

alcoholis'me, ο., άλκοολισμός, ό □

al'fabet, o., -ten, ἀλφάβητο, τό
 alfabe'tisch, -e, ἀλφαβητικός □ κατά
 στοιχείο
 al'ge, v.(m.), -n, φύκι, τό
 al'gebra, v.(m.), ἄλγεβρα, ἡ
 algebra'isch, -e, ἄλγεβρικός
 algemeen', -mene, γενικός □ καθολικός
 □ πλήρης □ *in het* —: γενικά □ —
 heid, v., -heden, γενικότητα, ἡ
 Algerijn', m., -en, Ἀλγερίνος, ὁ □ —s,
 -e, Ἀλγέριος □ —se, v., -n., Ἀλγερί-
 νη, ἡ
 alhoewel', vw., ἄν καί [φορ, ἡ
 ali'nea, v., -s, ἐδάφιο, τό □ παράγρα-
 alka'li, o., -ën, ἄλκαλι, τό
 alledaags', -e, κοινός □ ἀνεπίσημος
 alleen', μόνος □ μοναχός □ *moederziel*
 —: παν(τ)έρημος □ πάνερμος □ —
 heerser, m., -s, μονάρχης, ὁ □ —ver-
 koop, m., μονοπώλιο, τό □ μονοπώ-
 ληση, ἡ
 allereerst', -e, ὁλόπρωτος □ πρῶτος
 Allerhei'ligen, m., γιορτή τῶν Ἀγίων
 Πάντων, ἡ
 allerlaast', -e, ὑπερτέλειος
 allerlei', κάθε λογῆς □ λογῆς λογῆς
 Allerzie'len(dag), m., Ψυχασάββατο, τό
 al'les, ὅλος
 allian'tie, v., -s, συμμαχία, ἡ
 al'macht, v.(m.), παντοδυναμία, ἡ □
 παντοκρατορία, ἡ □ —ig, -e, μεγα-
 λοδύναμος □ πανίσχυρος □ παντο-
 δύναμος
 al'manak, m., -ken, ἡμερολόγιο, τό
 al'om, bw., παντοῦ □ πανταχοῦ
 al'penmuts, alpi'nomuts, v.(m.), -en,
 σκοῦφος, ὁ □ μπερές, ὁ
 alpinis'me, o., ὀρειβασία, ἡ □ ἄλπινι-
 σμός, ὁ
 alpinist', m., -en, ὀρειβάτης, ὁ □ ἄλπι-
 νιστής, ὁ
 alruin', v.(m.), -en, (plant) μαντραγό-
 ρας, ὁ
 als, bw. en vw., ὥς □ σάν □ καθώς □
 ὅπως □ — *volgens*: ὥς ἐξῆς □ κατά
 σειρά □ —of, vw., σάν νά
 alstubielt', asjeblielt', bw., (verzoekend)

παρακαλῶ □ (aanbiedend) ὀρίστε
 al'taar, o., -taren, βωμός, ὁ □ θυσια-
 στήριο, τό □ Ἀγία Τράπεζα, ἡ □ —
 doek, m., -en, ἀντιμήνσιο, τό □ μαντί-
 λα, ἡ
 alterne'ren, ἐναλλάσσω
 althans', vw., τουλάχιστο
 al'tijd, bw., πάντα □ πάντοτε □ διαρ-
 κῶς □ ὁλοχρονίς
 alumi'nium, o., ἀλουμίνιο, τό
 alvast', bw., προσωρινῶς
 alvlees'klier, v.(m.), πάγκρεας, τό
 alvo'rens, bw., πρίν □ προτοῦ
 alwe'tendheid, v., πανσοφία, ἡ □ παν-
 τογνωσία, ἡ
 aman'del, v.(m.), -en, -s, (ἀ)μύγδαλο, τό
 □ *groene* —: τσάγαλο, τό □ —boom,
 m., -bomen, ἀμυγδαλιά, ἡ □ —koek,
 m., -en, ἀμυγδαλάτο, τό □ —taart,
 v.(m.), -en, μπακλαβάς, ὁ □ —vor-
 mig, -e, μυγδαλωτός
 amarant', v.(m.), -en, κατιφές, ὁ
 amari'l', v.(m.), σμύριδα, ἡ □ σμυρίγλι,
 τό
 amateur', m., -s, ἐρασιτέχνης, ὁ
 am'bach, o., -en, βιοτεχνία, ἡ □ —s-
 man, -lieden, -lui, βιοτέχνης, ὁ □
 τεχνίτης, ὁ
 ambassa'de, v., -s, πρεσβεία, ἡ
 ambassadeur', m., -s, -en, πρεσβευτής,
 ὁ
 ambi'tie, v.(m.), -s, σπουδαρχία, ἡ
 ambt, o., -en, ἐπάγγελμα, τό □ ἀξίωμα,
 τό □ ἐπιτήδευμα, τό □ —elijk, -e,
 ὑπηρεσιακός □ —enaar, m., -naren,
 -s, ἐπαγγελματίας, ὁ □ ὑπάλληλος, ὁ,
 ἡ □ —enarij, v., ὑπαλληλία, ἡ
 ambulanc'e, v.(m.), -s, -n, ἀσθενοφόρο,
 τό
 amendement', o., -en, τροπολογία, ἡ
 amende'ren, τροποποιῶ
 Amerikaan', m., -kanen, Ἀμερικανός,
 ὁ □ —s, -e, ἄμερικανικός □ —se, v.,
 -n, Ἀμερικανίδα, ἡ
 amfi'bie, m., -ieën, ἀμφίβιο, τό □ —lan-
 ding, v., -en, προσθαλάσσιωση, ἡ
 amfithea'ter, o., -s, ἀμφιθέατρο, τό
 amfoor', v.(m.), -foren, ἀμφορέας, ὁ

ammoniak', m., ἀμμωνία, ή
ammuni'tie, v., πυρομαχικά, τά
amnestie', v., ἀμνηστία, ή
amortisa'tie, v., -s, τοκοχρεολύσιο, τό
am'per, bw., μόλις
ampè're, m., -s, ἀμπέρ, τό
amputa'tie, v., -s, ἀκρωτηριασμός, ό □
 ἀποκοπή, ή
ampute'ren, ἀκρωτηριάζω □ ἀποκόβω
Amsterdam'mer, m., -s, 'Αμστερντά-
 μιος, ό
amulet', v.(m.), -ien, ἐγκόλπιο, τό □
 γκόλφι, τό □ φυλαχτό, τό
amusement', o., διασκέδαση, ή □ γλεν-
 τοκόπημα, τό □ ξεφάντωμα, τό □
 χάζι, τό
amuse'ren (zich), διασκεδάζω □ ψυχα-
 γωγούμαι □ γλεντώ □ ξεφαντώνω
analoog', -loge, ἀνάλογος □ όμόρρυθ-
 μος
analy'se, v., -n, -s, ἀνάλυση, ή
ananas', m. en v., -sen, ἀνανάς, ό
anarchis'me, o., ἀναρχισμός, ό
anatomie', v., ἀνατομία, ή
an'der, -e, ἄλλος □ ἕτερος □ —half,
 -halve, ἐνάμιση, ό □ μιάμιση, ή □
 ἐνάμισι, τό □ —mans, ἀλλότριος
an'ders, ἀλλιώτικος □ διαφορετικός □
 ἕτερος □ (bw.) ἄλλως □ ἄλλως □ ει-
 δεμή □ —denkend, -e, ἐτερόδοξος □
 αἰρετικός □ —talig, -e, ξενόγλωσσος
andij'vie, v.(m.), -s, ἀντίδι, τό
anekdo'te, v.(m.), -s, -n, ἀνέκδοτο, τό
anemoon', v.(m.), -monen, ἀνεμώννα, ή
anesthesie', v., ἀναισθησία, ή
anesthesist', m., -en, ναρκωτής, ό
an'gel, m., -s, κεντρί, τό □ ἀγκύλι, τό
Angelsak'sisch, -e, ἀγγλοσαξονικός
angst, m., -en, φόβος, ό □ τρόμος, ό □
 στενοχώρια, ή □ *in* — *zitten*: στενο-
 χωριέμαι □ —ig, -e, ἐναγώνιος □
 ἀγωνιώδης □ —vol, -le, φοφοδεής □
 φοβιτισάρης □ —wekkend, -e, τρο-
 μερός
anijs', m., ἄνισο, τό □ γλυκάνισο, τό □
 —drank, m., -en, οὔζο, τό
anili'ne, v.(m.), ἀνιλίνη, ή
anime'ren, ἐμψυχώνω □ ἐγκαρδιώνω

animis'me, o., ψυχοκρατία, ή □ ἀνι-
 μισμός, ό
anjelier', m., -en, γαριφαλιά, ή
an'jer, v.(m.), -s, γαρίφαλο, τό
an'ker, o., -s, ἄγκυρα, ή □ *het* — *wer-
 pen*: ἀγκυροβολῶ □ *het* — *lichten*:
 ξαγκιστρώνω □ σαλπάρω □ —
plaats, v.(m.), -en, όρμος, ό □ καρα-
 βοστιάσι, τό
anna'ien, mv., χρονικά, τά
annexa'tie, v., -s, προσάρτηση, ή
anno'n'ce, v.(m.), -s, ἀγγελία, ή □ είδο-
 ποίηση, ή
annota'tie, v., -s, σημείωση, ή □ σημεί-
 ωμα, τό
annule'ren, ἀκυρώνω □ μηδενίζω
anonimiteit', v., ἀνωνυμία, ή
an'organisch, -e, ἀνόργανος
antagonis'me, o., ἀνταγωνισμός, ό
anten'ne, v.(m.), -s, -n, ἀντένα, ή □ κε-
 ραία, ή
antibio'tica, mv., αντιβιοτικά, τά
antidate'ren, προχρονολογῶ
antiek', o., ἀρχαία, τά □ ἀρχαιοτήτες,
 οἱ □ —, -e, ἀρχαῖος □ *de A* — *en*: οἱ
 ἀρχαῖοι (συγγραφεῖς) □ ή ἀρχαιότητα
antifascist', m., -en, ἀντιφασίστας, ό
antilo'pe, v.(m.), -n, ἀντιλόπη, ή
antipathie', v., -en, ἀντιπάθεια, ή □
 ἀποστροφή, ή □ —k, -e, ἀντιπαθής
 □ ἀντιπαθητικός
antipyri'ne, v.(m.), ἀντιπυρίνη, ή
antiquair', m.-v., -s, παλαιοπώλης, ό, ή
 □ παλιατζής, ό
antiquariaat', v., -riaten, ἀρχαιοπω-
 λείο, τό □ παλαιοπωλείο, τό □ πα-
 λιατζίδικο, τό □ (boeken) παλαιοβι-
 βλιοπωλείο, τό
antisemiet', m., -en, ἀντισημίτης, ό
antiseptisch, -e, ἀντισηπτικός
anti-vries'middel, o., -en, ἀντιψυκτικό,
 τό
antraciet', m. en o., ἀνθρακίτης, ό
antropologie', v., ἀνθρωπολογία, ή
Ant'werpenaar, m., -s, 'Αμβερσιώτης, ό
ant'woord, o., -en, ἀπάντηση, ή □ ἀπό-
 κριση, ή
ant'woorden, ἀπαντῶ □ ἀποκρίνομαι

a'nus, m., πρωκτός, ό □ κώλος, ό
apart', -e, χωριστός □ ιδιαίτερος □
 μονωμένος
apa'thisch, -e, άπαθής □ αδιάφορος □
 ψυχρός
aperitief', o. en m., -ieven, όρεχτικό, τό
apos'tel, m., -en, -s, άπόστολος, ό
apostolaat', o., ιεραποστολή, ή
apotheek', v.(m.), -theken, φαρμακείο,
 τό
apotheker, m., -s, φαρμακοποιός, ό □
 —sassistent, m., -en, φαρμακοτρί-
 φτης, ό
apparaat', o., -raten, μηχανήμα, τό □
 συσκευή, ή
appartement', o., -en, διαμέρισμα, τό
appel', o., -s, προσκλητήριο, τό
ap'pel, m., -en, -s, μήλο, τό □ —boom,
 m., -bomen, μηλιά, ή □ —moes, o. en
 v.(m.), πολτός μήλων, ό □ —sap, o.,
 χυμός μήλων, ό □ —taart, v.(m.),
 -en, μηλόπιτα, ή □ —wijn, m., μηλό-
 κρασο, τό
appendici'lis, v., σκωληκοειδίτιδα, ή
appetijt', m., όρεξη, ή □ —elijk, -e,
 όρεχτικός □ λαχταριστός □ σπαρτα-
 ριστός
applaudisse'ren, χειροκροτώ □ επικρο-
 τώ □ ζητοκραυγάζω
applaus', o., χειροκρότημα, τό □ πα-
 λαμάκια, τά
april', m., Άπρίλιος, ό □ —grap,
 v.(m.), -pen, πρωταπριλιά, ή
aqueduct', o., -en, ύδραγωγείο, τό
aquarel', v.(m.), -len, νερομπογιά, ή □
 ύδρόχρωμα, τό □ ύδρογραφία, ή □
 άκουαρέλα, ή
aqua'rium, o., -s, -ria, ένυδρείο, τό
arabesk', v.(m.), -en, άραβούργημα, τό
Arabier', m., -en, Άραβες, οί
Ara'bisch, -e, άραβικός
arbeid, m., έργο, τό □ έργασία, ή □
 δουλειά, ή □ —er, m., -s, δουλευτής,
 ό □ έργάτης, ό □ —ersklasse, v., έρ-
 γατιά, ή □ άργατιά, ή □ —ster, v., -s,
 έργάτρια, ή □ —svergunning, v., -en,
 άδεια έργασίας, ή
arbitra'ge, v., διαιτησία, ή

archief', o., -chieven, άρχείο, τό □ ντο-
 σιέ, τό
architect', m., -en, άρχιτέκτονας, ό □
 —uur, v., άρχιτεκτονική, ή
architraaf', v.(m.), -traven, έπιστύλιο,
 τό
arduin'steen, m., -stenen, άγκωνάρι, τό
 □ άγκωνόπετρα, ή
are'na, v.(m.), -'s, κονίστρα, ή □ πα-
 λαιστέρα, ή
a'rend, m., -en, αίτός, ό
ar'geloos, -loze, άδολος
arglis'tig, -e, δόλιος □ έπίβουλος □
 ύπουλος □ —heid, v., -heden, πα-
 νουργία, ή □ πονηριά, ή □ κατεργα-
 ριά, ή
argument', o., -en, έπιχείρημα, τό □
 —atie, v., -s, έπιχειρηματολογία, ή
arg'waan, m., ύπόνοια, ή □ ύποψία, ή
argwa'nend, -e, φιλύποπτος
aristocraat', m., -craten, άριστοκράτης,
 ό
ark, v.(m.), -en, κιβωτός, ή
I arm, m., -en, (lichaam) μπράτσο, τό
 □ βραχίονας, ό □ χέρι, τό □ (rivier)
 διακλάδωση, ή
II arm, -e, φτώχός □ δύστυχος □ καη-
 μένος
arm'band, m., -en, περιβραχιόνιο, τό □
 βραχιόλι, τό
Armeen'se, v., -n, Άρμενίδα, ή
armelui', mv., φτωχολογιά, ή □ φτωχο-
 λόι, τό □ κοσμάκης, ό
ar'menbuurt, v.(m.), -en, φτωχογειτο-
 νιά, ή
ar'menhuis, o., -huizen, φτωχοκομείο,
 τό □ πτωχοκομείο, τό
Arme'niër, m., -s, Άρμένιος, ό
arm'leuning, v., -en, βραχίονας, ό
ar'moede, v.(m.), πενία, ή □ φτώχεια,
 ή □ δυστυχία, ή □ ένδεια, ή
armiza'lig, -e, άθλιος □ φτώχός □ πενι-
 χρός
aro'ma, o., -'s, άρωμα, τό □ μυρουδιά,
 ή □ —tisch, -e, μυρωδάτος □ εύω-
 διαστός □ μυροβόλος □ άρωματικός
arrangement', o., -en, διαρρύθμιση, ή
 □ τροποποίηση, ή

ar'reslee, v.(m.), -en, ἔλκηθρο, τό
 arrest', o., -en, φυλάκιση, ἡ □ drie da-
 gen —: τριάρα, ἡ □ —atie, v., -s,
 ἐγκάθειρξη, ἡ □ φυλάκιση, ἡ □ πε-
 ριορισμός, ὁ
 arreste'ren, συλλαβαίνω □ φυλακίζω
 arrive'ren, φτάνω
 arrivis'me, o., ἀριβισμός, ὁ
 arrogant', -e, ὑπεροπτικός □ ἀλαζονι-
 κός □ ψηλομύτης
 arrondissement', o., -en, ἐπαρχία, ἡ □
 —eel, -ele, ἐπαρχιακός □ —scom-
 missaris, m., -sen, ἐπαρχος, ὁ □ —s-
 rechtbank, v.(m.), -en, πρωτοδικεῖο, τό
 arsenaal', o., -nalen, ὀπλοθήκη, ἡ □
 ὀπλοστάσιο, τό
 articula'tie, v., -s, (δυ)άρθρωση, ἡ
 articule'ren, διαρθρώνω
 artiest', m., -en, καλλιτέχνης, ὁ
 artificieel', -ciële, ἐπίπλαστος □ προ-
 σποιητός □ ψεύτικος
 arti'kel, o., -en, -s, ἄρθρο, τό □ εἶδος,
 τό □ ἐμπόρευμα, τό □ ἀντικείμενο,
 τό □ —tje, o., -s, ἀρθρίδιο, τό
 artillerie', v., -en, πυροβολικό, τό
 artisjok', v.(m.), -ken, ἀγκινάρα, ἡ
 artistiek', -e, καλλιτεχνικός
 arts, m., -en, γιάτρος, ὁ □ ἱατρός, ὁ, ἡ
 □ —enijbereidkunde, v., φαρμακευ-
 τική, ἡ □ φαρμακολογία, ἡ □ —enka-
 mer, v.(m.), -s, ἱατροσυνέδριο, τό
 as, v.(m.), -sen, (verbranding) σποδός, ἡ
 □ χόβολη, ἡ □ στάχτη, ἡ □ τέφρα, ἡ
 □ (wiel) ἄξονας, ὁ □ —bak, m., -ken,
 τεφροδοχεῖο, τό □ σταχτοδοχεῖο, τό
 □ τάσι, τό □ πιτάκι, τό
 asbest', o., ἀμίαντος, ὁ
 asceet', m., -ceten, ἀσκητής, ὁ
 asce'se, v., ἀσκησις, ἡ
 asepi'tisch, -e, ἀσηπτικός
 as'falt, o., -en, ἀσφαλτος, ἡ
 asfalte'ren, ἀσφαλτοστρώνω
 asiel', o., -en, ἄσυλο, τό □ —recht, o.,
 ἄσυλία, ἡ
 asociaal', -ciale, ἀκοινωνητος
 aspect', o., -en, θωριά, ἡ □ ὄψη, ἡ □
 βλέμμα, τό

asper'ge, v.(m.), -s, σπαράγγι, τό
 a(d)spirant', m., -en, ὑποψήφιος, ὁ □
 δόκιμος, ὁ
 aspire'ren, (' = δασεία) δασύνομαι
 aspi'ri'ne, v.(m.), -s, ἀσπιδίνη, ἡ
 assembla'ge, v., -s, συναρμολόγημα, τό
 assemble'ren, συναρμολογῶ
 assimile'ren, ἀφομοιώνω
 assi'senhof, o., -hoven, κακουργιοδι-
 κεῖο, τό
 assi'senrechter, m., -s, σύνεδρος, ὁ
 assistant', m., -en, βοηθός, ὁ □ ἀρωγός,
 ὁ □ παραστάτης, ὁ □ συνεργάτης, ὁ
 associa'tie, v., -s, (vennootschap) προ-
 σεταιρισμός, ὁ □ πρόσληψη, ἡ □ (ge-
 dachten) συνειρμός, ὁ
 associë'ren, (zich) προσεταιρίζομαι □
 συνεταιρίζομαι □ προσοικειώνομαι
 assuran'tie, v., -s, tiën, ἀσφάλεια, ἡ
 as'ter, v.(m.), -s, ἀστρολόγος, ὁ
 ast'ma, o., ἄσθμα, τό
 astronaut', m., -en, ἀστροναύτης, ὁ
 Aswoens'dag, m., (Asdag) Καθαρή Τε-
 τάρτη, ἡ
 asymme'trisch, -e, ἀσύμμετρος □ δυσ-
 νάλογος
 atelier', o., -s, ἐργαστήριον, τό □ συνε-
 γεῖο, τό
 Atheens', -e, ἀθηναϊκός □ —e, v., -n,
 Ἀθηναία, ἡ
 atheis'me, o., ἀθεϊσμός, ὁ
 Athe'ner, m., -s, Ἀθηναῖος, ὁ
 Atlan'tisch, -e, ἀτλαντικός
 at'las, m., -sen, ἄτλαντας, ὁ
 atleet', m., -leten, ἀθλητής, ὁ
 alle'te, v., -s, -n, ἀθλήτρια, ἡ
 atletiek', m., ἀθλητισμός, ὁ
 atmosfeer', v.(m.), -feren, ἀτμόσφαι-
 ρα, ἡ
 atmosfe'risch, -e, ἀτμοσφαιρικός
 atoom', o., atomen, ἄτομο, τό □
 —bom, v.(m.), -men, ἀτομική βόμ-
 βα, ἡ
 atten'tie, v., -s, περιποίηση, ἡ □ προ-
 σοχή, ἡ
 attest', o., -en, πιστοποιητικό, τό □
 πιστοποίηση, ἡ
 At'tisch, -e, ἀττικός

attractief', -tieve, έλκτικός
aubergi'ne, v., -s, μελιτζάνα, ή
audiën'tie, v., -s, ακρόαση, ή
audito'rium, o., -s, -ria, ακροατήριο, τό
augurk', v.(m.), -en, άγγούρι, τό
augus'tus', m., Αύγουστος, ό
au'la, v.(m.), -'s, αίθουσα, ή
aureool', v.(m.), -eolen, φωτοστέφανος, ό
Austra'liër, m., -s, Αυστραλός, ό
Austra'lsch, -e, αυστραλιανός □ —-e, v., -n, Αυστραλίδα, ή
auteur', m., -s, συγγραφέας, ό □
 —srecht, o., -en, ιδιοκτησία, ή □
 κοπυράιτ, τό □ (opbrengst) συγγραφικά δικαιώματα, τά
authenticiteit', v., έπισημότητα, ή □
 κύρος, τό
authentiek', -e, αυθεντικός □ γνήσιος □ έγκυρος
au'to, m., -'s, αυτοκίνητο, τό □
 —band, m., -en, λάστιχο, τό □ —bestuurder, m., -s, αυτοκινητιστής, ό □
 όδηγός, ό □ σοφέρ, ό [φία, ή
autobiografie', v., -ën, αυτοβιογραφία
au'tobus, m. en v., -sen, λεωφορείο, τό

au'tocar, m. en v., -s, πουλμαν, τό
autochtoon', m., -tonen, αυτόχθονας, ό
autodidact', m., -en, αυτοδίδαχτος, ό
automaat', m., -maten, αυτόματο, τό
automatise'ren, αυτοματοποιώ
autonomie', v., αυτονομία, ή
autorise'ren, επιτρέπω
autoriteit'ten, mv., αρχές, οί
au'tosnelweg, m., -en, αυτοκινητόδρομος, ό
autosugges'tie, v., -s, αυθυποβολή, ή
avenue', v., -s, λεωφόρος, ή
a'verechts, ανάποδος □ ζαβός
averij', v., -en, άβασία, ή
a'vond, m., -en, βραδιά, ή □ βράδυ, τό
 □ goede —!/: καλησπέρα! □ *het wordt* —: βραδιάζει □ νυχτώνει □ —maal, o., βραδινό, τό □ δείπνο, τό
avonturier', m., -s, τυχοδιώκτης, ό
avontuur', o., -turen, περιπέτεια, ή □
 —lijk, -e, ριψοκίνδυνος
axio'ma, o., -'s, -mata, άξίωμα, τό
Aziaat, m., -aten, Άσιάτης, ό
Azia'tisch, -e, άσιατικός □ —-e, v., -n, Άσιατίσσα, ή
azijn, m., ξίδι, τό □ γλυκάδι, τό

B

baai, v.(m.), -en, (zeearm) κόλπος, ό
baal, v.(m.), balen μπόγος, ό
baan, v.(m.), banen, (betrekking) έπάγγελμα, τό □ δουλειά, ή □ (v. planeet) τροχιά, ή
baar, v.(m.), baren, (golf) κύμα, τό □ (goud...) στήλη χρυσού, ή □ (draagbed) φορείο, τό □ (lijkbaar) φέρετρο, τό □ (nieuweling) άρχάριος, ό □ —geld, o.: μετρητά, τά
baard, m., -en, (baardharen) γένια, τά □ (bij planten) άθέρας, ό
baar'moeder, v.(m.), -s, μήτρα, ή □ κόλπος, ό
baars, m., baarzen, (vis) πέρκα, ή
baas, m., bazen, οίκοδεσπότης, ό □ νοικοκύρης, ό □ άφέντης, ό

baat, v.(m.), baten, ώφέλεια, ή □ όφελος, τό □ συμφέρον, τό □ *baten en lasten*: τά όφέλη καί τά βάρη □ *te nemen*: μεταχειρίζομαι □ χρησιμοποιώ □ *ten bate van*: προς όφελος
bab'belen, βάζω λόγια □ (kletsen) κουτσομπολεύω
bab'belziek, -e, γλωσσάς □ (πολυ)λογάς □ φλύαρος
ba'by, m., -'s, βρέφος, τό □ θρέμμα, τό □ νήπιο, τό □ μωρό, τό
bacchan'te, v., -n, μαινάδα, ή □ στρίγλα, ή
bacte'rie, v., -riën, βακτήριο, τό □ βάκιλος, ό □ μικρόβιο, τό
bad, o., -en, λουτρό, τό □ μπάνιο, τό
ba'den, λούζω □ κάνω μπάνιο

bad'geld, ο., -en, λουστικά, τά □ **bad-inrichting**, v., -en, λουτρώνας, ό □ — **kamer**, v.(m.), -s, τουαλέτα, ή □ — **kuip**, v.(m.), -en, μπανιέρα, ή □ λουτήρας, ό □ μπάνιο, τό □ — **mantel**, m., -s, μπουρνούζι, τό □ — **meester**, m., -s, λουτράρης, ό □ — **muts**, v.(m.), -en, σκούφια, ή □ — **pak**, ο., -ken, μαγιό, τό □ μπανιερό, τό □ — **stad**, v.(m.), steden, λουτρόπολη, ή **baga'ge**, v., -s, άποσκευή, ή □ — **drager**, m., -s, σκάρα, ή □ — **kluis**, v.(m.), -kluizen, θυρίδα άποσκευών, ή □ — **wagen**, m., -s, φορτηγό, τό □ σκευοφόρος, ή **bagatel'**, v.(m.), -ien, παρωνυχίδα, ή □ μικροδουλειά, ή □ μπαγκατέλα, ή **bag'geren**, ξελασπώνω **bag'germolen**, m., -s, βυθοκόρος, ό □ φαγάνα, ή **bajonet'**, v.(m.), -ten, (ξίφο)λόγχη, ή □ βαγιονέτα, ή **bak**, m., -ken, δοχείο, τό □ θήκη, ή **bak'boord**, ο., άριστερά, τά **bakeliet'**, ο., βακελίτης, ό **ba'kermat**, v.(m.), κοιτίδα, ή □ πατρίδα, ή **bak'kebaard**, m., -en, παραγναθίδα, ή □ φαβορίτα, ή **bak'ken**, τηγανίζω □ ψήνω □ (in oven) φουρνίζω **bak'ker**, m., -s, φούρναρης, ό □ ψωμάς, ό **bakkerij'**, v., -en, ψωμάδικο, τό □ φούρνος, ό □ άρτοποιείο, τό **bak'meel**, ο., άλεύρι, τό **bak'oven**, m., -s, φούρνος, ό □ καμίνι, τό **bak'steen**, m., -stene, πλίθος, ό □ πλιθάρι, τό □ τοῦβλο, τό **bak'stenen**, πλίθινος □ πλιθόχτιστος I **bal**, m., -len, σφαίρα, ή □ ποδόσφαιρα, ή □ μπάλα, ή □ τόπι, τό II **bal**, ο., -s, χοροεσπερίδα, ή □ μπάλος, ό **balance'ren**, μπαλαντζάρω □ κουνιέμαι **balans'**, v.(m.), -en, πλάστιγγα, ή □

ζυγός, ό □ ζυγαριά, ή □ (boekhouding) ισοζύγιο, τό □ ισοσταθμία, ή □ ισολογισμός, ό **balda'dig**, -e, άδάμαστος □ άνήμερος **baldakijn'**, ο. en m., -en, -s, κουβούκλιο, τό **balein'**, v.(m.), -en, μπαλένα, ή □ μανέλα, ή **ba'lie**, v., -s, δικηγορία, ή **balk**, m., -en, δοκάρι, τό □ πάτερο, τό □ δοκός, ό □ σανίδα, ή **bal'ken**, γκαριζώ □ όγκανίζω **balkon'**, ο., -s, έξώστης, ό □ μπαλκόνι, τό **bal'last**, m., έρμα, τό □ σαβούρα, ή **balleri'na**, v., -s, μπαλαρίνα, ή **ballet'**, ο., -ten, χορόδραμα, τό □ μπαλέτο, τό **bal'ling**, m., -en, έξόριστος, ό □ — **schap**, v., -pen, έξορία, ή **ballistiek'**, v., βλητική, ή **ballon'**, m., -s, τόπι, τό □ φούσκα, ή □ μπαλόνι, τό **ballota'ge**, v., -s, επαναληπτική έκλογή, ή **balo'rig**, -e, γκρινιάρης {τό **bal'pen**, v.(m.), -nen, στυλό διαρκείας, **bal'sem**, m., -s, βάλαμο, τό □ μπάλαμο, τό □ — **en**, βαλαμώνω □ μπαλαμώνω □ ταριχεύω **balustra'de**, v., -s, -n, θωράκιο, τό □ στηθαίο, τό □ παραπέτο, τό □ δρύφακτο, τό **bam'boe**, m. en ο., μπαμπού, τό □ βαμβούσα, ή **ban**, m., -nen, (straf), άφόριση, ή □ *in de — doen*: άφορίζω **banaal'**, -nale, κοινοτοπικός **banaan'**, v.(m.), -nanen, μπανάνα, ή I **band**, m., -en, (binding) δεσμός, ό □ σύνδεσμος, ό □ (lint) κορδέλα, ή □ λουρίδα, ή □ (tape) ταινία, ή □ (auto—) λάστιχο, τό □ *op — opnemen*: ήχογραφώ II **band**, m., -s, (orkest) μπάντα, ή **ban'deloos**, -loze, έκλυτος □ άνήθικος **bandiet'**, m., -en, ληστής, ό □ (bendelid) συμμοριτής, ό

band'opnemer, m., -s, μαγνητόφωνο, τό
bang, -e, περίφοβος □ περίτρομος □
 — *zijn*: φοβοῦμαι □ δειλιάζω □ —
erik, m., -en, κιοτής, δ □ δειλός, δ □
 άναντρος, δ □ φοβητσιάρης, δ □
bank, v.(m.), -en, (school-) θρανίο, τό □
 (meubel) έδρανο, τό □ μπάγκος, δ □
 (kredietinstelling) τράπεζα, ή □ — **bil-**
jet, o., -ien, τραπεζογραμμάτιο, τό □
 χαρτονόμισμα, τό
banket', o., -ten, γλέντι, τό □ φαγοπό-
 τι, τό □ — **bakker**, m., -s, ζαχα-
 ροπλάστης, δ
bankroet', o., χρεοκοπία, ή □ πτώ-
 χευση, ή □ — *gaan*: χρεοκοπώ [ή
bank'schroef, v.(m.), -oeven, μέγκενη,
ban'vloek, m., -en, άνάθεμα, τό
bar, m. en v., -s, καφωδείο, τό □ μπάρ,
 τό □ καφεσαντάν, τό
barak', v.(m.), -ken, μπαράκα, ή □ πα-
 ράγκα, ή
barbeel', m., -belen, μπαρμπούνι, τό
barbier', m., -s, κουρέας, δ □ μπαρ-
 μιέρης, δ
bard, m., -en, βάρδος, δ □ ποιητής, δ
ba'ren, γεννώ □ — *sweeën*, mv., ώδί-
 νες, οί □ πόνοι, οί
baret', v.(m.), -ten, σκούφος, δ
ba'riton, m., -s, βαρύτονος, δ
barmhar'tig, -e, έλεήμονας □ εύσπλα-
 χνικός □ πονετικός
barn'steen, o., -stenen, ήλεκτρο, τό □
 κεχριμπάρι, τό
barok', v.(m.) μπαρόκ, τό
ba'rometer, m., -s, βαρόμετρο, τό
baron', m., -nen, βαρόνος, δ
bar'revoets, -e, ξυπόλητος □ άνυπόδη-
 τος □ γυμνοπόδαρος
barrica'de, v.(m.), -n, όδόφραγμα, τό
bars, -e, τραχύς □ δύσκαμπος
barst, m. en v., -en, σκισμή, ή □ ράγι-
 σμα, τό □ ρωγμή, ή □ σπάσιμο, τό □
 — *en*, σκάζω □ κρεπάρω □ ραγίζω
bas, m., -sen, βαθύφωνος, δ □ μπάσος,
 δ
base'ren, (zich) βασίζομαι □ στηρίζο-
 μαι

basiliek', v., -en, βασιλική, ή
ba'sis, v., -sen, bases, βάση, ή □ βάθρο,
 τό □ θεμέλιο, τό □ (uitvalbasis)
 όρμητήριο, τό □ — **onderwijs**, o.,
 προπαίδεια, ή □ στοιχειώδης παι-
 δεία, ή □ — **school**, v.(m.), -scholen,
 δημοτικό, τό
bas'ketball, o., καλαθόσφαιρα, ή □
 μπάσκετ, τό [πο, τό
bas-reliëf', o., -s, άνάγλυφο, τό □ έκτυ-
bassin', o., -s, γούρνα, ή
bast, m., -en, φλοιός, δ □ φλούδα, ή
bas'tal, tw., άγγούρια!
bas'taardkind, o., -eren, νόθος, δ □
 κλεψίγαμος, δ □ μπάσταρδος, δ
Bataaf', m., -taven, Βαταύος, δ
bataljon', o., -s, τάγμα, τό
ba'ten, ώφελῶ □ χρησιμεύω
batist', o., μπατίστα, ή □ βατίστα, ή
batterij', v., -en, (elektriciteit) μπατα-
 ρία, ή □ στήλη, ή □ (geschut)
 μπαταριά, ή □ (mil. eenheid) πυροβο-
 λарχία, ή
bazaar', **bazar**, m., -s, μεζεστένι, τό
ba'zelen, φλυαρώ □ μωρολογώ
bazin', v., -nen, (οικο)δέσποινα, ή
bazuin', v.(m.), -en, τρομπόνι, τό
beamb'te, m.-v., -n, ύπάλληλος, δ, ή
bea'men, όμολογώ
beant'woorden, (brief) άπαντώ □ άπο-
 κρίνομαι □ (verwachting) άνταποκρί-
 νομαι
bebloed', -e, αίματόβρεχτος
beboe'ten, προστιμάρω
bebos'sen, δασώνω
bebest', -e, δασόφυτος □ δασοσκέπα-
 στος □ δεντρόφυτος
bebou'wen, καλλιεργῶ
becij'fering, v., -en, λογαριασμός, δ □
 ύπολογισμός, δ
bed, o., -den, κρεβάτι, τό □ κλίνη, ή
bedaard', -e, ήσυχος □ σιωπηλός
bedacht'zaam, -zame, φρόνιμος □ συνε-
 τός
bedan'ken, εύχαριστώ □ εύγνωμονῶ
beda'ren, ξεθυμώνω
bed'degoed, o., κλινοσκέπασμα, τό □
 κλινοστρωμνή, ή

bed'ding, v., -en, κοίτη, ή
be'de, v.(m.), -n, παράκληση, ή □
 δέηση, ή □ ίκεσία, ή
bedeest', -e, (έν)τροπαλός □ ντροπι-
 ρικός
bedek'ken, επιστρώνω □ σκεπάζω □
 (έπι)καλύπτω
bedek'king, v., -en, έπίστρωμα, τό □
 στρώμα, τό □ σκέπασμα, τό □ κά-
 λυμμα, τό
be'delaar, m., -s, διακονιάρης, ό □ ζη-
 τιάνος, ό □ έπαίτης, ό
be'delen, διακονεύω □ ζητιανεύω □
 έπαιτώ
bede'len, παρέχω □ χορηγώ
bede'ling, v., -en, παροχή, ή □ δόση,
 ή □ χορήγηση, ή
beden'kelijk, -e, έπισφαλής □ επικίν-
 δυνος □ κρίσιμος
beden'ken, διανοοῦμαι □ σκέφτομαι
 □ στοχάζομαι □ αναλογίζομαι
bederf', o., έξαχρείωση, ή □ σήψη, ή
 □ (zedelijk) σαπίλα, ή □ άποσύνθεση,
 ή □ —**elijk**, -e, φθαρτός □ —**wereud**,
 -e, άντισηπτικός
beder'ven, (slecht worden) κλουβιάζω □
 χαλνώ □ (vis) μαγαυατεύω □ (zeden)
 έξευτελιζώ □ έξαχρειώνω
be'devaart, v.(m.), -en, χαρτζιλίκι, τό
 □ —**ganger**, m., -s, προσκυνητής, ό
 □ —**plaats**, v.(m.), -en, προσκύνημα,
 τό
bedien'de, m.-v., -n, -s, ύπάλληλος, ό, ή
bedie'nen, σερβίρω
bedie'ning, v., -en, ύπηρεσία, ή □ έξυ-
 πηρέτηση, ή □ σερβίρισμα, τό
bedil'zucht, v.(m.), φιλοσογία, ή
bedle'gerig, -e, κρεβατωμένος □ κατά-
 κοιτος □ κλινήρης □ — *zijn*: κείτο-
 μαι
bedoeien', m., -en, Βεδουίνος, ό
bedoe'len, σκοπεύω □ έχω σκοπό □
 έχω τήν πρόθεση
bedoe'ling, v., -en, προαίρεση, ή □ έπι-
 θυμία, ή □ πρόθεση, ή
bedor'ven, κλούβιος □ χαλασμένος □
 μαγαιάτικος
bedot'ten, ξεγελώ □ έξαπατώ

bedrag', o., -en, ποσό, τό
bedrei'gen, άπειλώ □ φοβερίζω □ έκ-
 φοβίζω
bedrei'ging, v., -en, άπειλή, ή □ φοβέ-
 ρα, ή □ έκφοβισμός, ό
bedre'ven, έμπειρος □ επιτήδειος □ δο-
 κιμασμένος
bedrie'gen, ξεγελώ □ (κατα)δολιεύομαι
 □ έξαπατώ □ άπαιτώ □ ξεπλανεύω
 □ (echtbreuk plegen) κερατώνω
bedrie'ger, m., -s, άπατεώνας, ό □ πλα-
 νευτής, ό □ άποπλανητής, ό
bedrieg'lijk, -e, δόλιος □ πανούργος □
 πλάνος □ ψευδής
bedrijf', o., -drijven, πράξη, ή □ (on-
 derneming) έπιχείρηση, ή □ —**skos-**
ten, mv., φτιαστικά, τά
bedrij'ven, (kwaad) διαπράττω
bedrij'vig, -e, δραστήριος □ ένεργητι-
 κός □ άσχόλαστος □ άεικίνητος
bedroe'ven, λυπώ □ θλιβώ □ στενοχω-
 ρώ □ κακοκαρδίζω □ πικραίνω □
 —**d**, -e, λυπηρός □ θλιβερός □ πι-
 κρός
bedrog', o., άπάτη, ή □ δελεασμός, ό
 □ παραπλάνηση, ή □ έξαπάτηση, ή
 □ (spel) ζαβολιά, ή
bedruk'ken, τυπώνω
bedui'den, σημαίνω □ —**d**, -e, περι-
 σπούδαστος □ αξιομελέτητος
bedwang', o., συγκράτηση, ή □ άνα-
 χαίτιση, ή □ παρεμπόδιση, ή
bedwel'men, ναρκώνω □ ζαλίζω □
 σκοτιζώ □ (drank) μεθώ □ (vis) φλο-
 μώνω □ —**d**, -e, (drank) μεθυστικός
bedwin'gen, συγκρατώ □ άναχαίτιζω
 □ παρεμποδίζω
beë'digd, -e, όρκωτός □ ένορκος
beë'digen, όρκίζω
beëin'digen, τελειώνω □ καταλήγω □
 συμπληρώνω □ τερματίζω
beëin'diging, v., -en, κατάπαυση, ή □
 λήξη, ή
beek, v.(m.), beken, ρυάκι, τό
beeld, o., -en, είκόνα, ή □ —**end**, -e,
 είκαστικός □ άπεικονιστικός □
 παραστατικός □ —**ende kunsten**,
 mv., είκαστικές τέχνες, οί □ πλαστι-

κή, ή □ —engroep, v.(m.), -en, σύμπλεγμα, τό
beeld'houwen, γλύφω □ σκαλίζω □ λα-
 ξεύω □ **beeldhouwer**, m., -s, γλύπτης,
 ό □ —**houwkunst**, v., γλυπτική, ή □
 —**houwwerk**, o., -en, γλυφή, ή □ —
spraak, v.(m.), παραβολή, ή □ —
stormer, m., -s, εικονοκλάστης, ό
been, o., beenderen, (v.h. geraamte) κό-
 καλο, τό □ όστό, τό □ —, beenen, (on-
 derste ledematen) γάμπα, ή □ πόδι, τό
 □ *een —tje lichten*: τρικλοποδιά, ή □
 τρικλοποδίζω □ —**breuk**, v.(m.), -en,
 κάταγμα, τό □ —**derziekte**, v., -n,
 όστεοπάθεια, ή
beer, m., beren, άρκούδα, ή □ (zwijn)
 κάπρος, ό [κος, ό
beer'put, m., -ten, βόθρος, ό □ λάκ-
beest, o., -en, θηρίο, τό □ θεριό, τό □
 —ig, -e, ζωώδης □ θηριώδης
beet, m., beten, δάγκωμα, τό □ δαγκα-
 ματιά, ή □ (insekten—) τσίμπημα, τό
beet'je, o., (weinig) ψίχα, ή □ ψιχίο, τό
 □ λίγο, τό
beet'wortel, m., -en, -s, τεύτλο, τό □
 κοκκινογούλι, τό □ παντζάρι, τό
befaamd', -e, ένδοξος □ περίφημος
begaafd'heid, v., -heden, εύφυΐα, ή □
 έξυπνάδα, ή □ τάλαντο, τό
begaan'baar, -bare, βατός
begeer'te, v., -n, λαχτάρα, ή □ πόθος, ό
 □ προσδοκία, ή
begelei'den, (muz.) άκομπανιάρω □
 (wegwijs maken) καθοδηγώ □ χειρα-
 γωγώ □ (uitgeleide doen) προβοδίζω
 □ συνοδεύω □ (vergezellen) συντρο-
 φεύω
begelei'der, m., -s, όδηγός, ό □ όδηγη-
 τής, ό □ (raadgever) χειραγωγός, ό □
 (lijfwacht) συνοδός, ό
begelei'ding, v., -en, όδηγία, ή □ συνο-
 δεία, ή □ (muziek) ύπόκρουση, ή
begena'digen, χαρίζω
begeren, λαχταρώ □ ποθώ □ έπιθυμώ
 □ *fel begeerd*: περιζήτητος □ περιμά-
 χητος
bege'ven, (zich) πορεύομαι □ όδοιπορώ
 □ βαδίζω □ περπατώ

begie'ten, καταβρέχω □ μουσκεύω
begin', o., αρχή, ή □ —**kapitaal**, o.,
 -talen, μαγιά, ή □ σερμαγιά, ή □ —
neling, m., -en, αρχάριος, ό □ πρωτό-
 πειρος, ό □ —**nen**, αρχίζω □ πρω-
 ταρχίζω □ —**sel**, o., -en, -s, αρχή, ή
bego'nia, v.(m.), -'s, μπιγκόνια, ή
begraaf'plaats, v.(m.), -en, νεκροτα-
 φείο, τό □ κοιμητήριο, τό
begra'fenis, v., -sen, έκφορά, ή □ έντα-
 φιασμός, ό □ ταφή, ή □ θάψιμο, τό □
 κηδεία, ή □ —**kosten**, mv., θαφτικά,
 τά □ —**maal**, o., μακαριά, ή □ νε-
 κρόδειπνο, τό □ —**ondernemer**, m.,
 -s, νεκροπομπός, ό
begra'ven, θάπτω □ θάβω □ ένταφιάζω
 □ κηδεύω
begren'zen, διορίζω □ όρίζω □ περιορί-
 ζω
begrij'pelijk, -e, (δια)νοητός □ κατα-
 ληπτός □ εύνόητος
begrij'pen, (έν)νοω □ κατανοώ □ κα-
 ταλαβαίνω □ νιώθω
begrip', o., -ren, έννοια, ή □ σκέψη, ή
 □ νόημα, τό □ κατανόηση, ή □ —**s-
 vermogen**, o., νοημοσύνη, ή □ εύφυΐα,
 ή
begroe'ten, (omhelzen) άσπάζομαι □
 (aanspreken) προσαγορεύω □ χαιρε-
 τίζω □ προσφωνώ
begroe'ting, v., -en, προσαγόρευση, ή
 □ προσφώνηση, ή □ χαιρετισμός, ό
begro'ting, v., -en, προύπολογισμός, ό
begun'stigde, m.-v., -n, δωρεοδόχος, ό
begun'stigen, εύνοώ □ δωρίζω
behaag'lijk, -e, εύχάριστος
behaag'ziek, -e, φιλάρεσκος □ κομ-
 ψοντυμένος
behaard', -e, μαλλιαρός □ πυκνότρι-
 χος □ τριχωτός
beha'gen, άρέσω □ εύαρεστούμαι □
 εύχαριστιέμαι
behal've, bw., έκτός από □ πλην
behan'delen, (bewerken) πραγματεύο-
 μαι □ (geneesheer) θεραπεύω □ νοση-
 λεύω
behan'deling, v., -en, θεραπεία, ή □
 νοσηλεία, ή □ γιатρεία, ή

behang', ο., ταπετσαρία, ή □ —er, m., -s, ταπετσιέρης, ό

behar'tigen, λογίζομαι □ θεωρούμαι □ λογαριάζομαι

beheer', ο., διαχείριση, ή □ διοίκηση, ή □ επιμελητήριο, τό □ —sen, συγκρατώ □ διευθύνω □ κανονίζω □ (bezitten) κατέχω □ —sing, v., -en, συγκράτηση, ή □ κυριαρχία, ή □ διακυβέρνηση, ή

behek'sen, μαγεύω □ γοητεύω

behekt', -e, βάσκανος □ φθονερός

behen'dig, -e, επιδέξιος □ επιτήδειος □ ικανός □ —heid, v., -heden, επιδεξιότητα, ή

behoed'den, προφυλάγω □ προσασπίζω

behoed'zaam, -zame, προφυλακτικός □ προσεχτικός

behoef'te, v., -n, -s, φτώχεια, ή □ χρεία, ή □ ανάγκη, ή

behoef'tig, -e, ένδεής □ φτωχός □ —e, m.-v., -n, άκτήμονας, ό

behoor'lijk, -e, εύσημος

beho'ren, (toebehooren aan) άνήκω □ (het past) πρέπει

behoud', ο., διατήρηση, ή □ διάσωση, ή □ συντήρηση, ή □ —en, (kata-)κρατώ □ διατηριέμαι □ —sgezind, -e, όπισθοδρομικός □ ύποχωρητικός

behulp'zaam, -zame, βοηθητικός

bei'aard, m., -en, -s, καρπαναριό, τό □ κωδωνοστάσιο, τό

bei'de, καί οι δύο

bei'ge, μπεζ

beignet', v.(m.), -s, λουκουμάς, ό

beij'veren, πασχίζω □ προσπαθώ

bein'vloeden, έπενεργώ □ επιδρω □ επηρεάζω

bein'vloeding, v., επήρεια, ή

bei'tel, m., -s, γλύφανο, τό □ καλέμι, τό □ σκαρπέλο, τό □ —en, γλύφω □ σμιλεύω □ σκαλίζω

bejaard', -e, γεραλέος □ ήλικιωμένος □ παλιός □ —entehuis, ο., -huizen, γεροκομείο, τό

bek, m., -ken, ράμφος, τό

bekam'pen, καταπολεμώ

bekeerd', -e, προσήλυτος

bekend', -e, ξακουστός □ περίφημος □ όνομαστός □ γνώριμος □ γνωστός □

alom —: πασίγνωστος □ —e, m.-v., -n, γνωριμία, ή □ —maken, (άνα-)γνωρίζω □ γνωστοποιώ □ άνακοινώνω □ δηλοποιώ □ κοινολογώ □ προκηρύσσω □ —making, v., -en, γνωστοποίηση, ή □ άνακοίνωση, ή

beken'nen, έξομολογώ □ ξαγορεύω

beken'tenis, v., -sen, έξομολόγηση, ή □ όμολογία, ή

be'ker, m., -s, κούπα, ή □ ποτήρι, τό □ κύπελλο, τό □ *kleine* —: φλιτζάνι, τό

beke'ren, προσηλυτίζω

bekeu'ren, προστιμάρω □ βάζω πρόστιμο □ (προσ)καλώ

bekeu'ring, v., -en, κλήση, ή

bekij'ken, κοιτάζω □ (para-)τηρῶ

bekis'ting, v., -en, μετονιέρα, ή

bek'ken, ο., (lichaam) πύελος, ή

beklaag'de, m.-v., -n, κατηγορούμενος, ό □ ύπόδικος, ό □ —nbank, v.(m.), -en, έδώλιο, τό □ σκαμνί, τό

beklad'den, (bevuilen) λασπώνω □ (onteren) δυσφημίζω □ κακολογώ

beklag', ο., παράπονο, τό □ μεψιμοιρία, ή □ *zijn* — *maken*: παραπονιέμαι □ διαμαρτύρομαι

bekla'gen, έλεεινολογώ □ οϊκτίρω □ λυπούμαι □ —swaardig, -e, άξιοδάκρυτος □ έλεεινός □ κακόμοιρος □ οϊκτρός

bekle'den, περιβάλλω □ περιτυλίσσω □ φορώ □ (functie) παριστάνω □ ύποδύομαι

bekle'ding, v., -en, ντύσιμο, τό □ ένδυμασία, ή

beklem'men, στενοχωρώ

beklem'tonen, τονίζω

beklim'men, αναρριχίεμαι □ σκαλώνω

beklim'ming, v., -en, άνάβαση, ή □ άνήφορος, ό □ άναδρομή, ή

beknopt', -e, σύντομος □ περιληπτικός □ συνοπτικός □ —heid, v., βραχυλογία, ή □ συντομία, ή

bekoe'len, ψυχραίνω

beko'men, (verkrijgen) άπολαβαίνω □ πετυχαίνω □ (orknappen) συνέρχομαι

bekom'meren, (zich) γνολιάζομαι □ νοιάζομαι □ ένδιαφέρομαι
bekom'mernis, v., -sen, έγνοια, ή □ φροντίδα, ή □ μέριμνα, ή □ *reden tot* —: μέλημα, τό
bekoor'lijk, -e, χαριτωμένος □ κομψός □ θελκτικός □ γοητευτικός
beko'ren, (aanlokken) θέλω □ μαγεύω □ γοητεύω □ (tot zonde) πειράζω
beko'ring, v., -en, πειρασμός, ό
bekrach'tigen, έπαληθεύω
bekrach'tiging, v., -en, διαβεβαίωση, ή □ πιστοποίηση, ή □ κύρωση, ή
bekrom'pen, στενός
bekro'nen, έπιστεγάζω
bekro'ning, v., -en, έπιστέγασμα, τό
bek'vechten, λογομαχώ □ λογοφέρνω □ φιλονικώ
bekwaam', bekwame, δεκτικός □ δεινός □ ικανός □ έμπειρος □ —heid, v., -heden, ικανότητα, ή □ έπιτηδειότητα, ή □ δεξιότητα, ή
bekwa'men, έξασκώ □ γυμνάζω □ τροχίζω □ εκπαιδεύω □ *zich — in*: έξασκοῦμαι σέ... □ εκπαιδεύομαι
bel, v.(m.), -len, κουδούνι, τό □ χτυπητήρι, τό □ *koe*—: τροκάνα, ή □ *schape*—: κυπρί, τό
bela'chelijk, -e, γελοίος □ καταγέλαστος □ — *maken*: ντροπιάζω
bela'den, έπιβαρύνω □ έπιφορτίζω
bela'gen, ένεδρεύω □ παραμονεύω □ παραφυλάω
belang', o., -en, (voordeel) συμφέρον, τό □ (betekenis) σημασία, ή □ σπουδαιότητα, ή □ —eloos, -loze, άφιλόκερδος □ —rijk, -e, άξιόλογος □ περισπούδαστος □ σημαντικός □ σπουδαίος □ —stelling, v., ένδιαφέρον, τό
belast'baar, -bare, φοροδοτικός
belas'ten, (lasten opleggen) έπιφορτίζω □ έπιβαρύνω □ (geldelijk) δασμολογώ □ φορολογώ
belas'teren, κακολογώ □ δυσφημίζω □ διαβάλλω
belas'ting, v., -en, φόρος, ό □ δασμός, ό □ τέλος, τό □ (overdreven —) χαρά-

τσι, τό □ —**plichtig**, -e, φορολογήσιμος □ —**vrij**, -e, άφόρτωτος
bele'digen, (ύ)βριζώ □ κακολογώ □ όνειδίζω □ (grof —) σκυλοβρίζω □ —**d**, -e, ύβριστικός □ προσβλητικός
bele'diging, v., -en, βρισιά, ή □ προσβολή, ή □ χυδαιολογία, ή
beleef'd', -e, εύγενής □ εύγενικός □ —**heidsbezoek**, o., -en, τυπικός χαιρετισμός, ό
bele'geraar, m., -s, πολιορκητής, ό
bele'geren, πολιορκώ
bele'gering, v., -en, πολιορκία, ή
beleg'gen, (bedekken) καπλαντίζω □ (kapitaal —) τοποθετώ
beleid', o., (bestuur) διοίκηση, ή □ κυβέρνηση, ή □ (overleg) περίσκεψη, ή
belem'mering, v., -en, δυσκολία, ή □ έμπόδιο, τό
bele'ren, σωφρονίζω □ φρονιμεύω
belet'sel, o., -s, έμπόδιο, τό □ παρεμπόδιση, ή □ πρόληψη, ή
belet'ten, έμποδίζω □ κωλύω □ άπαγορεύω
bele'ven, (έπι)ζώ □ (ervaren) δοκιμάζω □ —**is**, v., -sen, βίωμα, τό □ έπίζηση, ή
Belg, m., -en, Βέλγος, ό □ —**isch**, -e, βελγικός □ —**ische**, v., -n, Βελγίδα, ή
beli'chamen, σωματοποιώ
belich'ten, (δια)φωτίζω □ φέγγω
belij'den, όμολογώ □ πιστεύω □ πρεσβεύω □ —**is**, v., -sen, όμολογία, ή
bel'ien, κουδουνίζω □ σημαίνω
beloe'ren, έλλοχεύω □ παραμονεύω □ καιροσκοπώ
belof'te, v., -n, ύπόσχεση, ή □ τάξιμο, τό □ τάμα, τό □ (schriftelijke —) ύποσχετικό, τό
belo'nen, βραβεύω □ άμοιβώ
belo'ning, v., -en, έπιβράβευση, ή
belo'ven, ύπόσχομαι □ επαγγέλλομαι □ τάζω
bema'n'ning, v., -en, πλήρωμα, τό
bemach'tigen, κυριεύω □ καταχτώ □ έκπορθώ
bemer'ken, άγναντεύω □ παρατηρώ
bemes'ten, κοπρίζω □ λιπαίνω

bemes'ting, v., -en, λίπανση, ή
bemid'delaar, m., -s, μεσάζοντας, ό
bemid'delen, μεσάζω □ μεσιτεύω □
 μεσολαβώ □ προξενεύω
bemid'deling, v., -en, μεσιτεία, ή □ με-
 σολάβηση, ή □ (bij huwelijk) προξε-
 νιά, ή
bemin'nelijk, -e, έράσμιος □ αξιαγά-
 πητος □ γοητευτικός □ θελκτικός
bemin'nen, αγαπώ □ έρωτεύομαι
bemoe'digen, (έμ)ψυχώνω □ ένθαρρύν-
 ω □ έγκαρδιώνω □ —d, -e, ένθαρ-
 ρυντικός □ προτρεπτικός □ διεγερτι-
 κός
bemoei'en, (zich) άνακατεύομαι
bemoei'lijken, δυσκολεύω □ δυσχε-
 ραίνω
bemoei'zucht, v.(m.), πολυπραγμοσύ-
 νη, ή
benaf'delen, ζημιώνω □ βλάπτω
benaf'deren, διπλαρώνω □ πλησιάζω □
 προσεγγίζω
benaf'dering, v., -en, ζύγωμα, τό □ πλη-
 σίασμα, τό □ προσέγγιση, ή
benaf'ming, v., -en, όνομασία, ή □ προ-
 σηγορία, ή
benard', -e, ένοχλητικός □ στενόχω-
 ρος
benauwd', -e, άποπνιχτικός □ —heid,
 v., -heden, (atmosfeer) σκασίλα, ή □
 (ademnood) δύσπνοια, ή □ (psychisch)
 στενοχώρια, ή
ben'de, v.(m.), -n, -s, στίφος, τό □
 μπουλούκι, τό □ συμμορία, ή □ —
leider, m., -s, όπλαρχηγός, ό □ —lid,
 o., -leden, συμμορίτης, ό
bene'den, bw., κάτω □ άποκάτω □
 χαμηλά □ χάμω □ —verdieping, v.,
 -en, ισόγειο, τό □ κάτω πάτωμα, τό
be'nen, (van been) κοκαλένιος □ κοκά-
 λινος
bene'velen, θολώνω
Ben'gaals, -se, βεγγαλικός □ — *vuur*,
 o.: βεγγαλικά φώτα, τά
ben'gel, m., -s, (klepel) κουδούνι, τό
 □ (kwajongen) μάγκας, ό □ άλάνι, τό
benieuwd', -e, περίεργος
benij'den, ζηλεύω □ φθονώ □ —swaar,

dig, -e, άξιοζήλευτος □ έπίζηλος
ben'jamin, m., -s, στερνοπαίδι, τό □
 ύστερότοκος, ό
beno'digdheden, mv., χρειαζούμενα, τά
 □ χρειώδη, τά □ άναγκαία, τά
benoe'men, (aanstellen) άναγορεύω □
 διορίζω □ μονιμοποιώ □ (naam ge-
 ven) (ό)νοματίζω
benoe'ming, v., -en, διορισμός, ό □
 μονιμοποίηση, ή
benut'ten, χρησιμοποιώ □ μεταχειρίζο-
 μαι
benzi'ne, v.(m.), βενζίνη, ή □ μενζίνα,
 ή □ —leiding, v., -en, άγωγός βενζί-
 νης, ό □ —station, o., -s, πρατήριο
 βενζίνης, τό
benzol', o. en m., βενζόλη, ή
beoe'fenen, μετέρχομαι □ έξασκώ □
 έκγυμνάζω [πώ
beo'gen, τεινώ □ αποβλέπω □ άποσκο-
beoor'delen, κρίνω □ άναμετρών □
 κριτικάρω
beoor'deling, v., -en, κριτική, ή □ κρι-
 τικάρισμα, τό
Beo'tiër, m., -s, Βοιωτός, ό □ (domoor)
 βλάκας, ό
bepaald', -e, όρισμένος □ καθορισμέ-
 νος
bepa'len, όρίζω □ προσδιορίζω
bepa'ling, v., -en, όρισμός, ό □ προσ-
 διορισμός, ό □ διάταξη, ή
beper'ken, περιορίζω
beper'king, v., -en, περιορισμός, ό □
 έλάττωση, ή □ μείωση, ή
beplan'ten, φυτεύω
bepreis'teren, σοβατίζω □ στοκάρω
bepreis'tering, v., -en, πεταχτό, τό
beproeft', -e, δοκιμασμένος
beproe'ven, (leed) βασανίζω □ (rogen)
 δοκιμάζω □ έπιχειρώ □ προσπαθώ
beproe'ving, v., -en, δεινά, τά □ (δει-
 νο)πάθημα, τό □ συμφορά, ή □ δοκι-
 μασία, ή
beraad', o., συνδιάσκεψη, ή □ συμβού-
 λιο, τό
beraad'slagen, βουλεύομαι
bera'men, διαβουλεύομαι □ μηχανορ-
 ραφώ

bered'deren, σιάζω □ διορθώνω
beredene'ren, συλλογίζομαι □ λογαριάζω
bereid', -e, έτοιμος □ έτοιμασμένος □ χαζίρικός □ —**heid**, έτοιμότητα, ή □ —**ing**, v., -en, έτοιμασία, ή □ προπαρασκευή, ή
bereidwil'lig, -e, πρόθυμος □ —**heid**, v., προθυμία, ή
bereik'baar, -bare, έφικτός □ κατορθωτός □ προσιτός
berei'ken, προφταίνω
bere'kenen, υπολογίζω □ λογαριάζω
bere'kening, v., -en, υπολογισμός, ό □ λογαριασμός, ό □ μέτρημα, τό □ άρίθμηση, ή
berg, m., -en, βουνό, τό (500-1000 m) □ όρος, τό (+ 1000 m) □ —**achtig**, -e, όρεινός □ βουνίσιος
bergaf', bw., κατηφορικά □ — **lopen**: κατηφορίζω □ παίρνω τόν κατήφορο □ **bergbeklimmer**, m., -s, όρειβάτης, ό □ άλπινιστής, ό □ —**bewoner**, m., -s, βουνίσιος, ό □ όρεινός, ό
ber'gen, άσφαλίζω □ σώζω
berg'engte, v., -n, -s, κλεισούρα, ή □ λαγκάδι, τό □ **bergflank**, v.(m.), -en, βουνοπλαγιά, ή □ πλαγιά, ή □ —**hut**, v.(m.), -ten, καταφύγιο, τό □ —**keten**, v.(m.), -s, βουνοσειρά, ή □ όροσειρά, ή
bergop', bw., άνηφορικά □ τόν άνήφορο
berg'pas, m., -sen, δερβένι, τό □ διάσελο, τό □ στενά, τά □ **bergplaats**, v.(m.), -en, θήκη, ή □ —**stroom**, m., -stromen, χείμαρρος, ό □ ρέμα, τό □ (droge —) ξεροπόταμος, ό □ —**top**, m., -pen, βουνοκορφή, ή □ κορυφή, ή
bericht', o., -en, άγγελία, ή □ είδηση, ή □ πληροφορία, ή □ διαμήνυση, ή □ είδοποίηση, ή □ —**en**, παραγγέλλω □ είδοποιώ
berijd'baar, -bare, άμαξιτός
beris'pen, παλώνω □ έπιτιμώ □ επιπλήττω
berk, m., -en, σημόδα, ή
Berlij'ner, m., -s, Βερολιναίος, ό

Berlijn'se, v., -n, Βερολιναία, ή
berm, m., -en, άκρη του δρόμου, ή
beroemd', -e, άκουσμένος □ όνομαστός □ διαβοητός □ ξακουστός □ ένδοξος □ —**heid**, v., -heden, διασημότητα, ή
beroe'men, (zich) καμαρώνω □ κορδώνομαι □ ύπερηφανεύομαι
beroep', o., -en, (ambt) έργασία, ή □ δουλειά, ή □ επάγγελμα, τό □ (recht) έφεση, ή □ — **aantekenen**: έφεσιβάλλω □ —**sopleiding**, v., -en, επαγγελματική μόρφωση, ή
beroe'ring, v., -en, χαλασμός, ό □ άναστάτωση, ή □ διαταραχή, ή □ ξεσήκωμα, τό
beroer'te, v., -n, -s, άποπληξία, ή □ ταμπλάς, ό
berouw', o., μεταμέλεια, ή □ μεάνοια, ή □ μεάνωμα, τό □ —**en**, μεταμελούμαι □ μετανιώνω
bero'ven, λαφυραγωγώ □ διαρπάζω □ σκυλεύω □ στερώ □ **beroofd zijn van**: στεροϋμαι
berucht', -e, διαβόητος □ όνομαστός
berus'ten, έγκαρτερώ
berus'ting, v., έγκαρτέρηση, ή □ έμμονή, ή
bes, v.(m.), -sen, (vrucht) ρώγα, ή
beschaafd', -e, πολιτισμένος □ έξελιγμένος
beschaamd', -e, ντροπιασμένος □ — **maken**: ντροπιάζω □ — **zijn**: ντρέπομαι □ ντροπιάζομαι
bescha'digd, -e, έλαττωματικός
bescha'digen, χαλνώ □ ζημιώνω □ άχρηστεύω [ντροπιάζω
bescha'men, (έ)ντροπιάζω □ κατα-
bescha'ven, έξανθρωπίζω □ έκπολιτίζω □ έξευγενίζω
bescha'ving, v., -en, έξανθρωπισμός, ό □ έκπολιτισμός, ό
beschei'den, όλιγαρκής □ έγκρατής □ (gering) ταπεινός □ χαμηλός □ — **heid**, v., μετριοφροσύνη, ή □ ταπεινοφροσύνη, ή
bescher'meling, m., -en, προστατευόμενος, ό

bescher'men, διαφεντεύω □ υπερασπί-
ζω □ προστατεύω □ προφυλάγω
bescher'ming, v., περίθαλψη, ή □
προστασία, ή □ προάσπιση, ή
beschie'ten, βομβαρδίζω
beschik'baar, -bare, διαθέσιμος
beschik'king, v., -en, απόφαση, ή
beschil'derd, -e, ζωγραφιστός
beschim'melen, μουχλιάζω
beschim'pen, βρίζω □ όνειδίζω □ λοι-
δορώ
beschim'ping, v., -en, βρισιά, ή □ εξύ-
βριση, ή □ λοιδορία, ή □ (met hand-
gebaar) μούντζα, ή □ φασκέλωμα, τό
beschon'ken, μεθυσμένος
beschou'wen, θεωρώ □ παρατηρώ □
νομίζω □ λογίζομαι
beschrij'ven, εξιστορώ □ περιγράφω
beschrij'ving, v., -en, περιγραφή, ή □
εξιστόρηση, ή
beschuit', v.(m.), -en, μπισκότο, τό □
βούτημα, τό □ παξιμάδι, τό
beschul'digen, ένοχοποιώ □ κατηγορώ
beschul'diging, v., -en, έγκληση, ή □
ένοχοποίηση, ή □ κατηγορία, ή □
μομφή, ή
beschut'ten, περιθάλπω □ στεγάζω
beschut'ting, v., -en, περιφρούρηση, ή
□ προφύλαξη, ή □ (onderdak) σκέπη,
ή
besef', o., συνείσθηση, ή □ αντίληψη, ή
beslaan', (paard) καλιγώνω □ πεταλώ-
νω
beslis'sen, αποφασίζω
beslis'sing, v., -en, απόφαση, ή □ βού-
λευμα, τό □ γνωμοδότηση, ή
beslist'heid, v., θετικότητα, ή
besluit', o., -en, απόφαση, ή □ συμπε-
ρασμα, τό □ συλλογισμός □ —eloos,
-loze, δίβουλος □ δίγνωμος □ διστα-
χτικός □ —en, (concluderen) συμπε-
ραίνω □ αποφασίζω □ (eindigen) τε-
λειώνω
besmet'telijk, -e, μεταδοτικός □ κολ-
λητικός □ επιδημικός
besmet'ten, κολλώ □ μολύνω □ μετα-
δίνω άρρώστια [ση, ή
besmet'ting, v., -en, λοιμωξη, ή □ μίαν-

besmeu'ren, λεράνω □ πασαλείφω
besnij'den, περικόβω □ —is, v., περι-
τομή, ή □ περικοπή, ή
bespa'ren, οικονομώ □ (άπο)ταμιεύω
bespa'ring, v., -en, φειδώ, ή □ οίκονο-
μία, ή
bespat'ten, πιτσιλίζω
bespe'len, κρούω □ παίζω
bespie'den, κατασκοπεύω □ καιρο-
σκοπώ □ καρδοκώ □ παραφυλάγω
bespik'kelen, στίζω □ στιγματίζω
bespoe'digen, έπισπεύδω □ έπιταχύνω
□ προωθώ
bespot'telijk, -e, καταγέλαστος □ γε-
λοϊος
bespot'ten, κοροϊδεύω □ διακωμωδώ
□ σατιρίζω □ γελοιοποιώ
bespre'ken, συζητώ
bespre'king, v., -en, συζήτηση, ή □ (on-
derhandeling) διαπραγμάτευση, ή
bespren'kelen, περιχύνω □ ραντίζω □
καταβρέχω
besproei'en, άρδεύω □ μουσκεύω □
ποτίζω
besproei'ing, v., -en, βρέξιμο, τό □ κα-
τάβρεγμα, τό □ πότισμα, τό
I **bestaan'**, ύπάρχω □ — uit: άποτελοϋ-
μαι από
II **bestaan'**, o., ύπαρξη, ή □ ύπόστα-
ση, ή
bestand', o., έκεχειρία, ή □ —deel, o.,
-delen στοιχείο, τό □ συστατικό, τό
beste'den, (geld) ξοδεύω □ (moeite) κα-
ταβάλλω
bestek', o., -ken, (plan) σχέδιο, τό □
(couvert) μαχαιροπίρουνο, τό
bestel'len, παραγγέλνω
bestel'ling, v., -en, παραγγελία, ή □
έντολή, ή
bestem'men, καθορίζω □ προσδιορίζω
bestem'ming, v., -en, καθορισμός, ό □
προσδιορισμός, ό
besten'dig, -e, (vast) σταθερός □ μόνι-
μος □ (onophoudelijk) άκολουθητι-
κός □ —en, έδρακώνω □ στερεώνω
bester'ven, άπνεκρώνομαι
bestij'ging, v., -en, ανάβαση, ή □ ανή-
φορος, ό

bestor'ming, v., -en, ἐφόρμηση, ἡ □
ἐπιδρομή, ἡ □ ἔφοδος, ἡ
bestraf'fen, τιμωρῶ □ ζεματίζω □ κο-
λάζω
bestra'ten, λιθοστρώνω
bestrij'den, ἀντιπαλεῶν □ καταπολεμῶ
bestrij'ken, ἐπιχρίω □ ἐπαλείφω □ πα-
σαλείφω
bestrooi'en, πασπαλίζω
bestude'ren, μελετῶ
bestude'ring, v., μελέτη, ἡ □ σπουδή, ἡ
bestui'ven, (κατα)σκοινίζω
bestu'ren, (δια)κυβερνῶ □ διοικῶ □
διευθύνω □ ἡγοῦμαι □ ὀδηγῶ
bestuur', o., besturen, διακυβέρνηση,
ἡ □ διοίκηση, ἡ □ διαχείριση, ἡ □
κουμάντο, τό □ —**der**, m., -s, ὀδη-
γός, ὁ □ πλοηγός, ὁ □ τιμονιέρης, ὁ
□ πιλότος, ὁ
beta'len, πληρῶν □ ἐξοφλῶ □ *duur*
—: ἀκριβοπληρῶν
beta'ling, v., -en, ἐξόφληση, ἡ □ πλη-
ρωμή, ἡ
beta'melijk, -e, προεπόμενος □ εὐπρε-
πής
beta'men, πρέπω
betas'ten, πασπατεύω □ ψαχουλεύω □
ψηλαφῶ
bete'kenen, σημαίνω
bete'kenis, v., -sen, νόημα, τό □ ἰδέα, ἡ
□ σημασία, ἡ □ ἐκδοχή, ἡ □ ἀποψη,
ἡ
be'terschap, v., βελτίωση, ἡ □ καλυτέ-
ρευση, ἡ □ — *wensen*: εὐχομαι περα-
στικά □ —*!*: περαστικά σας!
beteu'gelen, χαλινῶν
beti'telen, τιτλοφορῶ
beto'gen, διαδηλώνω □ διακηρύχνω
beto'ging, v., -en, διαδήλωση, ἡ
beton', o., σκιρῶδες, τό □ σκιροκο-
νίαμα, τό □ μπετόν, τό
betoog', o., -togen, ἐξήγηση, ἡ □ συζή-
τηση, ἡ
beto'veren, γοητεύω □ μαγεύω □ (*met*
de ogen) ματιάζω □ —**d**, -e, μαγικός
□ γοητευτικός □ θελκτικός
beto'vering, v., -en, γοητεία, ἡ □ μα-
γεία, ἡ □ θέλητρο, τό

betraand', -e, δακρυοπότιστος
betrap'pen, τρομάζω □ ξαφνιάζω □
αἰφνιδιαζώ
betre'den, πατῶ
betref'fen, onpers., πρόκειται
betrek'kelijk, -e, ἀναφορικός □ σχετι-
κός
betrek'ken, σχετίζω □ συνδέω
betrek'king, v., -en, ὑπηρεσία, ἡ □ θέ-
ση, ἡ □ — *hebben op*: ἀναφέρομαι σέ
□ *met* — *tot*: σχετικά μέ
betreu'ren, λυποῦμαι
betrok'ken, νεφελοσκεπάστος □ συν-
νεφασμένος
betrouw'baar, -bare, ἔμπιστος □ ἀξιό-
πιστος □ (*zeker*) σίγουρος □ ἀσφαλής
betwif'felen, ἀμφισβητῶ
betwist', -e, ἐπίδικος □ ἐπίμαχος □
—**en**, διαμφισβητῶ □ διεκδικῶ □ —
ing, v., -en, διαμφισβήτηση, ἡ □ ἀμφι-
βολία, ἡ □ διεκδίκηση, ἡ
beuk, m. en v., (*kerk*) κλίτος, τό □ —**e**-
boom, m., -bomen, ὀξιά, ἡ □ —**en**,
χυτῶ □ κρούω
beul, m., -en, δῆμιος, ὁ □ μπόγιας, ὁ □
φονιάς, ὁ □ βασανιστής, ὁ
beun'haas, m., -hazen, δικηγορίσκος, ὁ
□ δικολάβος, ὁ
beu'ren, (*geld*) εἰσπράττω
beurs, v.(m.), beurzen, (*portemonnaie*)
πορτοφόλι, τό □ χρηματοφυλάκιο,
τό □ (*handel*) χρηματιστήριο, τό □
(*gebouw*) χρηματαγορά, ἡ □ (*toelage*)
ὑποτροφία, ἡ □ —**student**, m., -en,
ὑπότροφος, ὁ
beurt, v.(m.), -en, ἀράδα, ἡ □ σειρά, ἡ
□ —**elings**, bw., μέ τήν ἀράδα □
κατ'ἐναλλαγή □ μέ τή σειρά
beuzelarij', v., -en, μηδαμινότητα, ἡ □
σαχαμάρια, ἡ
bevaar'baar, -bare, πλωτός □ πλευστός
beval'len, (*behegen*) ἀρέσω □ (*baren*)
γεννῶ
beval'lig, -e, κομψός □ —**heid**, v., -**he**-
den, κομψότητα, ἡ □ χάρη, ἡ
beval'ling, v., -en, γέννα, ἡ □ γέννηση,
ἡ □ τοκετός, ὁ
bevat'ten, περιέχω □ χωρῶ

beveel'igen, ἐξασφαλίζω □ σιγουράρω
□ σταθεροποιῶ
beveiligd, -e, ασφαλιστός □ κλεισμένος
□ σίγουρος
bevel', o., -en, προσταγή, ἡ □ διαταγή,
ἡ □ ἐντολή, ἡ
beve'len, προσταζώ □ διατάζω □ πα-
ραγγέλλω
bevel'hebbber, m., -s, διοικητής, ὁ □
ἀρχηγός, ὁ
bevel'schrift, o., -en, διάταγμα, τό
be'ven, (aarde) σειέμαι □ κουνιέμαι □
(schrik) τρέμω
be'ver, m., -s, κάστορας, ὁ □ —**bont**,
o., καστόρι, τό
be'verig, -e, τρεμουλιαστός □ τρεμου-
λιάρης
beves'tigen, πιστοποιῶ □ διαβεβαιώνω
□ προσεπικυρώνω □ —**d**, -e, κατα-
φατικός □ επιβεβαιωτικός
beves'tiging, v., -en, ἐπαλήθευση, ἡ □
(ἐπι)βεβαίωση, ἡ □ συγκατάνευση, ἡ
bevin'den, (zich) βρίσκομαι
bevin'ding, v., -en, συναίσθημα, τό □
συναίσθηση, ἡ
bevlag'gen, σημαιοστολίζω
bevlak'ken, λεκιάζω □ λερώνω □ μουν-
τζαλώνω
bevloei'en, ποτίζω □ ραντίζω
bevloei'ingskanaal, o., -nalen, ποτι-
στής, ὁ □ ποτιστήρι, τό
bevloei'ren, πλακοστρώνω
bevoch'tigen, ὑγραίνω □ (δια)βρέχω □
μουσκεύω
bevoegd', -e, ἀρμόδιος □ —**heid**, v.,
-heden, ἐξουσιοδότηση, ἡ □ ἐξουσία,
ἡ
bevol'king, v., -en, πληθυσμός, ὁ □
λαός, ὁ □ —**sregister**, o., -s, μητρώο
δήμου, τό
bevoog'den, κηδεμονεύω
bevoor'delen, ὠφελῶ
bevoor'raden, ἐπισιτίζω □ ἐφοδιάζω
□ προμηθεύω □ (met water) ὑδρεύο-
μαι
bevoor'rating, v., -en, ἐφοδιασμός, ὁ □
ἐσοδεία, ἡ □ σοδεία, ἡ
bevoor'recht, -e, προνομιοῦχος

bevor'deren, (promoveren) προβιάζω
□ προάγω □ προσδεύω □ ὑψώνω □
(aanmoedigen) ἀναμοχλεύω □ (bijdra-
gen tot) συντελῶ □ ὑποβοηθῶ
bevor'dering, v., -en, ἀναμόχλευση, ἡ
□ προαγωγή, ἡ □ προβιβασμός, ὁ □
ὑψωση, ἡ
bevor'derlijk, -e, συντελεστικός □ ὑπο-
βοηθητικός
bevrach'ten, φορτώνω □ ναυλώνω □
(ballast) σαβουρώνω
bevrach'ter, m., -s, φορτωτής, ὁ
bevrach'ting, v., -en, ἐπιφόρτιση, ἡ □
ἐπιβάρυνση, ἡ
bevredigen, ἱκανοποιῶ
bevreem'ding, v., παραξενιά, ἡ □ ἰδιο-
τροπία, ἡ
bevreeds', -e, περίφοβος □ περίτρομος
□ φοβητσιάρης
bevrle'zen, παγώνω □ κρυώνω □
κρουσταλλιάζω □ ψύχω
bevrle'zing, v., κρουστάλλιασμα, τό □
πάγωμα, τό □ ψύξη, ἡ
bevrlij'den, γλιτώνω □ λυτρώνω □
ἀπελευθερώνω □ ξεσκαβώνω
bevrlij'der, m., -s, ἐλευθερωτής, ὁ □ λυ-
τρωτής, ὁ □ σωτήρας, ὁ
bevrlij'ding, v., -en, ἀπαλλαγή, ἡ □
ἀπελευθέρωση, ἡ □ σωτηρία, ἡ □
λύσιμος, τό
bevruchten, γονιμοποιῶ □ *bevrucht*
worden: συλλαβαίνω
bevruch'ting, v., -en, γονιμοποίηση, ἡ
bevuil'en, κηλιδώνω □ λερώνω □ λε-
κιάζω □ βρωμίζω □ (met slijk)
λασπώνω □ (met uitwerpselen) μαγα-
ρίζω □ κοπρίζω
bevuil'ing, v., λέρωμα, τό □ μουντα-
ριά, ἡ □ σπλῖωμα, τό
bewa'ken, φυλάγω □ φρουρῶ □ ὑπε-
ρασπίζω [ρός, ὁ
bewa'ker, m., -s, φύλακας, ὁ □ φρου-
bewa'king, v., -en, (περι)φρούρηση, ἡ □
προφύλαξη, ἡ □ προστασία, ἡ
bewa'penen, ἐξοπλίζω □ ἀρματώνω
bewa'pening, v., ὀπλισμός, ὁ
bewa'ren, διασώζω □ (δια)τηρῶ □
κρατῶ

bewa'ring, v., διαφύλαξη, ἡ
beweeg'baar, -bare, κινητός □ κουνι-
 στός
beweeg'lijk, -lijke, εὐμετακίνητος □
 εὐμεταχειρίστος □ —**heid**, v., εὐ-
 κινησία, ἡ □ εὐστροφία, ἡ □ κινητι-
 κότητα, ἡ
beweeg'reden, v.(m.), -en, ἐλατήριο, τό
bewe'gen, (μετα)κινῶ □ σαλεύω □
 κουνῶ
bewe'ging, v., -en, κίνηση, ἡ □ (sociaal)
 κίνημα, τό □ (water) ταραχή, ἡ □
 ἀνακάτωμα, τό □ —**sstoornis**, v.,
 -sen, δυσκίνησία, ἡ
bewe'nen, θρηνηλογῶ □ μοιρολογῶ
bewe'ren, διατείνομαι □ ἰσχυρίζομαι □
 ὑποστηρίζω
bewer'ken, διασκευάζω □ διευθετῶ □
 κατεργάζομαι □ (grond) καλλιεργῶ
bewer'ker, m., -s, δημιουργός, ὁ □
 (boer) καλλιεργητής, ὁ
bewer'king, v., -en, ἐπεξεργασία, ἡ □
 καλλιέργεια, ἡ □ (muz.) διασκευή, ἡ
bewerkstel'ligen, ἀληθεύω
bewie'roken, λιβανίζω □ θυμιάζω □
 (vleien) κολακεύω
bewijs', o., bewijzen, ἀποδείξει, ἡ □ βε-
 βαίωση, ἡ □ πειστήριο, τό □ —**stuk**,
 o., -ken, ἀποδεικτικό, τό □ δικαιο-
 λογητικό, τό □ —**voering**, v., -en,
 ἐπιχειρηματολογία, ἡ
bewij'zen, ἀποδείχνω
bewind', o., κυριαρχία, ἡ □ ἐξουσία, ἡ
bewo'genheid, v., κατάνυξη, ἡ
bewol'king, v., -en, συννεφιά, ἡ □ συν-
 νέφιασμα, τό □ νέφωση, ἡ
bewolkt', -e, νεφελοειδής □ νεφελοσκε-
 παστος □ συννεφιασμένος
bewon'deraar, m., -s, ζηλωτής, ὁ □
 θαυμαστής, ὁ □ μιμητής, ὁ
bewon'deren, θαυμάζω □ καμαρώνω □
 —**swaardig**, -e, ἀξιοθαύμαστος □
 θαυμάσιος
bewon'dering, v., θαυμασμός, ὁ □ σε-
 βασμός, ὁ
bewo'nen, κατοικῶ
bewo'ner, m., -s, ἐνοικος, ὁ
bewoon'baar, -bare, κατοικήσιμος

bewust', -e, ἐνσυνείδητος □ συνειδητός
 □ —**eloos**, -loze, ἀναίσθητος □
 λιπόθυμος □ — **neervallen**: πέφτω
 τέξα □ —**eloosheid**, v., ἀσυνείδητο,
 τό □ λιποθυμία, ἡ □ λιγοθυμία, ἡ
bewust'zijn, o., συναίσθηση, ἡ □ συνεί-
 δηση, ἡ □ **weer tot — brengen**: συνε-
 φέρνω □ ἀναζωογονῶ □ **zijn — verlie-
 zen**: λιποθυμῶ □ λιγοθυμῶ
beza'digd, -e, συνετός □ ἐγκρατής
be'zem, m., -s, σκούπα, ἡ □ σάρωθρο,
 τό □ —**steel**, m., -stelen, σκουπό-
 ξυλο, τό
beze'ren, πληγώνω □ τραυματίζω
bezet', -ie, πιασμένος
beze'ten, δαμονισμένος □ δαιμονό-
 ληπτος □ —**heid**, v., δαμονισμός, ὁ
 □ παραφροσύνη, ἡ
bezet'ting, v., -en, κατάληψη, ἡ □ κα-
 τοχή, ἡ □ κυρίευση, ἡ
bezech'tiging, v., ἐπίσκεψη, ἡ
beziel'd, -e, ἔμψυχος □ ζωντανός □
 (vol vuur) μεγαλόπνευστος
bezie'len, ἐμψυχώνω □ ζωογονῶ □ ἐν-
 θαρρύνω
bezie'ler, m., -s, ἐμψυχωτής, ὁ
bezie'ling, v., ἐμψύχωση, ἡ
bezienswaar'dig, -e, ἀξιοθέατος □ —
heden, m., ἀξιοθέατα, τά □ (ἀξιο)-
 περίεργα, τά
be'zig, -e, ἀπασχολημένος □ —**heid**,
 v., -heden, ἀπασχόληση, ἡ □ ἀσχο-
 λία, ἡ □ —**houden**, ἀπασχολῶ □ **zich**
 —: ἀσχολοῦμαι □ καταγίνομαι
bezin'gen, ἐγκωμιάζω [ζω
bezin'ken, κατακαθίζω □ κατασταλά-
bezink'sel, o., ἴζημα, τό □ κατακάθι,
 τό □ (droesem) ἀπόπιμα, τό
bezia'ning, v., περίσκεψη, ἡ
bezit', o., κατοχή, ἡ □ περιουσία, ἡ □
 ἰδιοκτησία, ἡ □ (onroerend) κτῆμα,
 τό □ ἀγρόκτημα, τό □ —**ten**, (δια)-
 κατέχω □ —**ting**, v., -en, κτήση, ἡ □
 ἀπόκτηση, ἡ □ ὑπάρχοντα, τά
bezoe'deld, -e, μιάρος □ μiasμένος □
 μολυσμένος
bezoe'delen, κηλιδώνω □ λερώνω □
 λεκιάζω □ βρωμίζω

bezoedeling, v., -en, μίανση, ή □ μόλυνση, ή
bezoek, o., -en, επίσκεψη, ή □ —en, επισκέπτομαι □ *regelmatic* —: συγχρωτίζομαι □ συχνάζω □ —er, m., -s, επισκέπτης, ό □ —uren, mv., ώρες επίσκεψης, οί
bezoel'digen, μισθώνω
bezon'nen, συνετός □ φρόνιμος
bezorgd, -e, στενοχωρεμένος □ — *zijn*: στενοχωριέμαι □ θλίβομαι □ λυπούμαι □ —heid, v., στενοχώρια, ή □ καημός, ό □ μεράκι, τό □ ντέρτι, τό
bezor'gen, προσπορίζω □ παρέχω □ προμηθεύω
bezuil'nigen, οίκονομώ
bezuil'niging, v., -en, οίκονομία, ή □ περιστολή, ή
bezwaar, o., bezwaren, άνακοπή, ή □ παράπονο, τό □ αντίρρηση, ή
bezwa'ren, βαραίνω □ ένοχλώ □ επιφορτίζω □ —d, -e, επιβαρυντικός □ φορτικός
bezweet, -zwete, ιδρωμένος
bezwe'ren, (έ)ξορκίζω □ γητεύω
bezwe'ring, v., -en, γητεία, ή □ ξόρκι, τό □ έξορκισμός, ό
bezwij'ken, ύποκύπτω
bib'beren, τρεμουλιάζω □ τουρτουρίζω □ τρέμω
bibliografie, v., -en, βιβλιογραφία, ή
bibliotheca'ris, m., -sen, βιβλιοθηκάριος, ό
bibliotheek, o., -theken, βιβλιοθήκη, ή
bid'den, (προσ)εύχομαι □ παρακαλώ □ ίκετεύω
biecht, v.(m.), -en, έξομολόγηση, ή □ —en, έξομολογούμαι □ ξαγορεύομαι □ —stoel, m., -en, έξομολογητήριο, τό □ —vader, m., -s, έξομολογητής, ό
bie'den, προσφέρω
bief'stuk, m., -ken, μπιφτέκι, τό
bier, o., -en, ζύθος, ό □ μπίρα, ή □ —kelder, m., -s, ζυθοπωλείο, τό □ μπιραρία, ή
bies, v.(m.), biesen, (plant) βοδύλο, τό

□ σκοίνος, ό □ (kleding) φιλέτο, τό □ —look, o., πράσο, τό
biet, v.(m.), -en, τεύτλο, τό □ παντζάρι, τό □ σέσκουλο, τό
big, v.(m.), -gen, γουρουνόπουλο, τό
bigamie, v., διγαμία, ή
I bij, v.(m.), -en, μέλισσα, ή
II bij, vz., κοντά □ πλησίον □ — *God!*: μά τό θεό!
bij'bedoeiling, v., -en, ύστεροβουλία, ή □ ύπουλότητα, ή □ όπισθοβουλία, ή □ —gen hebben: ύπονοώ
bij'behorend, -e, ταιριαστός □ συνδυασμένος □ άρμόδιος □ κατάλληλος
bij'bel, m., -s, Βίβλος, ή □ 'Αγία Γραφή, ή □ —s, -e, βιβλικός
bij'betaling, v., -en, πρόσθετη πληρωμή, □ επιμίσθιο, τό [μπάζω
bij'brengen, (inlichten) πληροφορώ □
bijdehand, -hante, πρόχειρος
bij'drage, v.(m.), -n, συνδρομή, ή □ συνεισφορά, ή □ έρανος, ό □ (in uitgaven) ρεφενές, ό □ —n, εισφέρω □ συμβάλλω □ ύποβοηθώ
bijeen, bw., μαζί □ —brengen, περιμαζεύω □ συναθροίζω □ περισυλλέγω □ —komst, v., -en, συνέλευση, ή □ συνάθροιση, ή □ συντροφιά, ή □ σύναξη, ή □ —roeping, v., -en, σύγκληση, ή
bij'enhouder, m., -s, μελισσοκόμος, ό □ **bijenkorf**, m., -korven, κυψέλη, ή □ κουβέλι, τό □ —teelt, v.(m.), μελισσοκομία, ή □ —zwerm, m., -en, μελίσι, τό □ σμάρι, τό
bij'gaand, -e, πρόσθετος □ συνημμένος □ προσαρτημένος
bij'gedachte, v., -n, ύστεροβουλία, ή
bij'geloof, o., δεισιδαιμονία, ή □ πρόληψη, ή
bijgelo'vig, -e, προληπτικός
bij'geluid, o., -en, παράσιτα, τά
bij'genaamd, -e, επικαλούμενος
bij'gevoegd, -e, πρόσθετος □ συνημμένος □ προσαρτημένος
bijgevolg, bw., έπομένως □ συνεπώς □ λοιπόν □ κατά συνέπεια

bij'kantoor, ο., -ιον, υποκατάστημα, τό
bij'kom'stig, -e, επουσιώδης □ άσήμα-
 ντος □ πάρεργος
bijl, v.(m.), -en, πελέκι, τό □ τσεκούρι,
 τό □ μπαλτάς, ό □ σκεπάρι, τό
bij'lage, v.(m.), -n, παράρτημα, τό □
 προσθήκη, ή
bij'na, bw., σχεδόν □ περίπου □ πάνω
 κάτω
bij'naam, m., -namen, έπίκληση, ή □
 έπωνυμο, τό □ παρατσούκλι, τό
bij'outerie', v., -ieën, διαμαντικά, τά □
 κοσμήματα, τά
bij'passen, (geld) τσοντάρω
bij'produkt, ο., -en, υποπροϊόν, τό
bij'roepen, επικαλούμαι
bij'schikken, παρατάσσω □ παραθέτω
bij'scholen, μεταπαιδεύω
bij'slaap, m., συνουσία, ή
bij'slag, m., παροχή, ή
bij'staan, εξοικονομώ □ παραστέκο-
 μαι □ προστατεύω □ βοηθώ
bij'stand, m., εξοικονόμηση, ή □ βόλε-
 μα, τό □ άρωγή, ή □ συνδρομή, ή
bij'stellen, εφαρμόζω
bij'tellen, προσμετρώ □ συγκαταλέγω
 □ συγκαταριθμώ
bij'ten, δαγκώνω □ (v.e. wonde) τσου-
 ζω □ (v.e. vis) τσιμπώ □ —d, δαγκα-
 νιάρης □ δηκτικός
bij'treden, προσχωρώ
bij'val, m., έπιδοκιμασία, ή □ άπο-
 δοχή, ή □ (met applaus) παλαμάκια,
 τά
bij'verdienste, v., -n, έκτακτο κέρδος,
 τό
bij'voegen, (έπι)συνάπτω □ προσθέτω
 □ προσαρτώ
bij'voegsel, ο., -s, -en, έξάρτημα, τό
bij'voor'beeld, bw., λόγου χάρι □ πα-
 ραδείγματος χάρι
bij'werken, (bewerken tot) διασκευάζω
 □ κατεργάζομαι □ (aanvullen) (έπι)-
 διορθώνω □ συμπληρώνω □ διαρρυθ-
 μίζω □ *bijgewerkt*: ένήμερος
bij'wonen, (vergadering) παρευρίσκο-
 μαι

bij'zaak, v.(m.), -zaken, παράρτημα, τό
bijziend', -e, μυωπικός □ κοντόφθαλ-
 μος □ —heid, v., μυωπία, ή [ή
bij'zin, m., -nen, έξαρτημένη πρόταση,
bij'zit, v., -ten, άγαπητική, ή □ παλ-
 λακίδα, ή □ έρωμένη, ή □ —ter, m.,
 -s, (assessor) πάρεδρος, ό, ή
bijzon'der, -e, ιδιαίτερος □ ξεχωριστός
 □ εξαίρετος □ —heid, v., -heden,
 λεπτομέρεια, ή □ καθέκαστα, τά
biki'ni, m., -'s, μπικίνι, τό
bik'kel, m., -s, κότσι, τό
bil, v.(m.), -len, γλουτός, ό □ κωλο-
 μέρι, τό □ (diegen) καπούλι, τό
bilateraal', -rale, άμφοτεροβαρής
biljart', ο., -en, σφαιριστήριο, τό □
 μυλιάρδο, τό □ —ken, v.(m.), -s,
 -en, στέκα, ή □ —zaal, v.(m.), -zalen,
 σφαιριστήριο, τό
biljet', ο., -ten, μυλιέτο, τό □ έπισκε-
 πτήριο, τό □ κάρτα, ή □ (toegangs-
 kaart) είσιτήριο, τό
bil'lijk, -e, δίκαιος
bin'den, δένω □ συναρμολογώ □ δε-
 σμεύω
bin'der, m., -s, συνδετήρας, ό
bin'ding, v., -en, δεσμός, ό
bind'weefsel, ο., -s, συνδετικός ιστός, ό
bin'nen, bw., (richting) εμπρός □
 μπροστά □ (plaats) έντός □ μέσα □
 έξω □ —land, ο., -en, έσωτερικό, τό
 □ ένδοχώρα, ή □ —plein, ο., -en,
 περίβολος, ό □ (έσωτερική) αύλή, ή
 □ —smokkelen, παρεισάγω □ (bin-
 nengesmokkeld) παρείσαχτος □ άπρό-
 σκλητος
bin'nenste, ο., ένδότερα, τά □ έσώτα-
 τα, τά □ (v.d. aarde) έγκατα, τά □
 βάθη, τά □ κατάβαθα, τά □ —*bui-
 ten*: άνάποδα
bin'nenvallen, εισορμώ □ μπουκάρω
biochemie', v., βιοχημεία, ή
biolo'gisch, -e, βιολογικός
bioscoop', m., -scoren, κινηματογρά-
 φος, ό
bis, bw. (tw.), μπίς!
biscuit', ο. en m., -s, γαλέτα, ή □ μπι-
 σκότο, τό

bis'dom, ο., -men, ἐπισκοπή, ἡ
bis'mut, ο., βισμούθιο, τό
bis'schop, m., -ren, ἐπίσκοπος, ὁ □
 δεσπότης, ὁ □ μητροπολίτης, ὁ □ —
petijk, -e, ἐπισκοπικός □ —**sstaf**, m.,
 -staven, πατερίτσα, ἡ □ —**szetel**, m.,
 -s, μητρόπολη, ἡ
bissectri'ce, v., -n, διχοτόμος, ἡ
bisse'ren, μπιζάρω □ χειροκροτῶ
bistouri', m., -'s, νυστέρι, τό
bit, ο., -ten, χαλινάρι, τό □ γκέμι, τό
bit'sig, -e, δαγκανιάρης □ δηκτικός □
 πειραχτικός
bit'ter, -e, πικρός □ άψύς □ δριμύς □
 τσουχερός □ —**heid**, v., -heden, πι-
 κράδα, ἡ □ πικρία, ἡ □ στυφάδα, ἡ
 □ —**zoet**, -e, γλυκόπικρος □ πικρό-
 γλυκος
bi'vak, ο., -ken, καταυλισμός, ὁ □ —
keren, καταυλιζομαι
bizar', -te, τραγελαφικός
bi'zon, m., -s, βόνασος, ὁ
blaam, v.(m.), ἐπίπληξη, ἡ □ μομφή,
 ἡ □ κατηγορία, ἡ □ ψόγος, ὁ
blaar, v.(m.), blaren, φούσκα, ἡ □
 φουσκάλα, ἡ □ φλύκταινα, ἡ □ *bla-*
ren krijgen: φουσκαλιάζω
blaas, v.(m.), blazen, κύστη, ἡ □ —
balg, m., -en, φουσητήρας, ὁ □ φουσε-
 ρό, τό □ —**instrument**, ο., -en, πνευ-
 στό ὄργανο, τό □ —**kaak**, v.(m.), -ka-
 ken, ἐρίφης, ὁ
blad, ο., -eren, -en, φύλλο, τό
bla'deren, ξεφυλλίζω
blad'goud, ο., χρύσωμα, τό □ μαλα-
 μάτωμα, τό □ επιχρύσωση, ἡ □ **blad-**
groen, ο., χλωροφύλλη, ἡ □ —**huis**,
 v.(m.), -huizen, φυτοφείρα, ἡ □ —**zij-**
de, v.(m.), -n, σελίδα, ἡ
blaf'fen, βαβίζω □ γαβγίζω
blama'ge, v., -s, ρεζίλημα, τό □ ξευτέ-
 λισμα, τό □ καταντρόπιασμα, τό
blame'ren, ἐξευτελίζω □ μασκαρεύω □
 ρεζιλεύω
blan'co, λευκός □ άγραφος
blank, -e, άσπρος □ λευκός
bla'ten, βελάζω
blauw, -e, γαλανός □ γαλάζιος □

θαλασσης □ —**wit**, -te, γαλανόλευ-
 κος □ —**zuur**, ο., ὕδροκυάνιο, τό
bla'zen, πνέω □ φυσῶ □ (in de handen)
 χουχουλίζω
blazoen', ο., -en, οἰκόσημο, τό
bleek, bleke, χλωμός □ ὠχρός □ κιτρι-
 νάρης □ άχνός □ άμυδρός □ —**wa-**
ter, ο., μολυβόνερο, τό
ble'ken, ξασπρίζω □ λευκαίνω
blesse'ren, τραυματίζω □ λαβώνω □
 πληγώνω
bleu, ντροπαλός □ δειλός
blij, -e, εὐχαριστημένος □ χαρούμενος
 □ — *zijn*: χαίρομαι
blijd'schap, v., άναγάλλια, ἡ □ άγαλ-
 λίαση, ἡ □ εὐφροσύνη, ἡ □ χαρά, ἡ
blijk'baar, bw., κατά τά φαινόμενα □
 προφανῶς □ ὀλοφάνερα
blij'ken, φαίνομαι
blij'spel, ο., -en, κωμωδία, ἡ
blij'ven, μένω □ —**d**, -e, μόνιμος □
 σταθερός
I blik, m., -ken, θέα, ἡ □ βλέμμα, τό □
 κοίταγμα, τό □ ματιά, ἡ □ βλέψη, ἡ
 □ ὄραση, ἡ
II blik, ο., (metaal) λευκοσίδηρος, ὁ □
 τενεκές, ὁ □ (bus) κουτί, τό □ κον-
 σέρβα, ἡ □ *van* —: τενεκεδέσιος □
 —**opener**, m., -s, κονσερβανοίχτης, ὁ
blik'sem, m., -s, κεραυνός, ὁ □ άστρα-
 πή, ἡ □ —**affleider**, m., -s, άλεξικέ-
 ραινο, τό □ —**en**, κεραυνώνω □ κε-
 ραινοβολῶ □ άστράφτω □ —**snet**,
 -le, κεραυνοβόλος
blik'slager, m., -s, τενεκετζής, ὁ
I blind, ο., -en, (vensterluik) καφάσι,
 τό
II blind, -e, τυφλός □ στραβός
blind'doecken, δένω τά μάτια
blindedarm', m., -en, σκωληκοειδής
 άπόφυση, ἡ □ τυφλό έντερο, τό □ —
ontsteking, v., -en, σκωληκοειδίτιδα,
 ἡ
blin'delings, bw., τυφλά □ στά στραβά
blin'demannetje, ο., -s, τυφλόμυγα, ἡ
blin'ken, γυαλίζω □ λαμποκοπῶ
bloc'note, m., -s, ἡμερολόγιο, τό □
 μπλόκ, τό

bloed, ο., αίμα, τό □ —**bad**, ο., (αί)-
ματοκύλισμα, τό □ ἐκατόμβη, ἡ □
σφαγή, ἡ □ —**druk**, m., ἀρτηριακή
πίεση, ἡ □ *hoge* —: ὑπέρταση, ἡ □
lage —: ὑπόταση, ἡ □ —**en**, (αί)μα-
τώνω □ —**groep**, v.(m.), -en, ομάδα
αἵματος, ἡ □ —**hichaampje**, ο., -s, αἰ-
μοσφαίριο, τό □ —**somloop**, m., κυ-
κλοφορία, ἡ □ —**transfusie**, v., -s,
μετάγγιση αἵματος, ἡ □ —**vergifti-
ging**, v., -en, σηψαιμία, ἡ

bloei'en, λουλουδίζω □ βλασταίνω □
θάλλω □ ἀνθίζω □ (floreren) ἀκμάζω
I bloem, v.(m.), -en, λουλούδι, τό □ ἄν-
θος, τό

II bloem, m., (meel) ἄλευρι, τό

bloem'bol, m., -len, βολβός, ὁ □
κρεμμύδι, τό □ (plantgoed) κοκκάρι,
τό □ **bloemkool**, v.(m.), -kolen, κου-
νουπίδι, τό □ ἀνθοκράμβη, ἡ □ —**le-
zing**, v., -en, ἀνθολογία, ἡ □ —**pot**,
m., -ten, γάστρα, ἡ □ γλάστρα, ἡ

bloe'sem, m., -s, λουλούδιασμα, τό □
ἄνθιση, ἡ

blok', ο., -ken, (hout) κούτσουρο, τό
□ (rots) βράχος, ὁ □ (coalitie) σύνδε-
σμος, ὁ □ συμμαχία, ἡ □ μπλόκ, τό

blokke'ren, (ἐ)μπλέκω □ μπερδεύω □
περικυκλώνω □ μπλοκάρω

blond, -e, ξανθός □ ξανθομάλλης

bloot, blote, γυμνός □ γδυτός □ —**ge-
steld**, -e, ἐκτεθειμένος □ —**leggen**,
ἀπογυμνώνω □ ξεσκεπάζω

blos, m., -sen, κοκκινάδι, τό □ ἐρύ-
θημα, τό [τό

blou'se, v., -s, μπλούζα, ἡ □ μπολερό,
blo'zen, κοκκινίζω □ ντρέπομαι □
—**d**, -e, ροδομάγουλος

bluf, m., μεγαληγορία, ἡ □ καυχησιο-
λογία, ἡ □ κομπασμός, ὁ □ μπλόφα,
ἡ □ —**fen**, μπλοφάρω

blun'der, m., -s, γκάφα, ἡ

blus'apparaat, ο., -raten, σβηστήρας,
ὁ □ κατασβεστήρας, ὁ □ πυροσβε-
στήρας, ὁ

blus'sen, (κατα)σβήνω

bluts, v.(m.), -en, φούσκωμα, τό □
ἐξόγκωση, ἡ

bo'a, m., -'s, βόας, ὁ

bob'bel, m., -s, πρήξιμο, τό

bo'chel, m., -s, καμπούρα, ἡ

bocht, v.(m.), -en, καμπή, ἡ □ στροφή,
ἡ

bod, ο., προσφορά, ἡ

bo'de, m., -n, -s, ἄγγελος, ὁ □ ἄγγε-
λιοφόρος, ὁ □ μαντατοφόρος, ὁ

bo'dem, m., -s, (grond) χώμα, τό □ ἔδα-
φος, τό □ (v. vat, put, zee) πάτος, ὁ □
πυθμένας, ὁ □ —**loos**, -loze, ἀπύθμε-
νος

boeddhis'me, ο., βουδισμός, ὁ

boeddhist', m., -en, βουδιστής, ὁ

boef, m., boeven, παλιάνθρωπος, ὁ □
κακοποιός, ὁ

boeg, m., -en, πλώρη, ἡ □ πλώρα, ἡ

boei, v.(m.), -en, (ketting —) δεσμά, τά
□ (drijvende —) σημαδούρα, ἡ □
σημαντήρας, ὁ □ τσαμαδούρα, ἡ

boek, ο., -en, βιβλίο, τό □ σύγγραμμα,
τό □ —**binder**, m., -s, βιβλιοδέτης, ὁ
□ —**deel**, ο., -delen, τόμος, ὁ □ —

drukkunst, v., τυπογραφία, ἡ

boe'ken, ἐγγράφω □ καταχωρίζω □
—**tas**, v.(m.), -sen, σάκος, ὁ □ τορ-
βάς, ὁ

boek'handel, m., -s, βιβλιοπωλεῖο, τό

boek'houder, m., -s, λογαριαστής, ὁ □
λογιστής, ὁ □ —**houding**, v., -en, λο-
γιστική, ἡ

boe'king, v., -en, ἐγγραφή, ἡ □ κατα-
χώριση, ἡ

boe'nen, κερώνω □ λουστράρω □ στιλ-
βώνω □ παρκετάρω

boen'was, m. en ο., παρκετίνη, ἡ

boer, m., -en, γεωργός, ὁ □ ἀγρότης, ὁ
□ (kaartspel) φάντης, ὁ □ —**derij**, v.,
-en, ἀγρόκτημα, τό □ *grote* —: τσι-
φλίκι, τό

boe'ren, γεωργῶ □ καλλιεργῶ □ —
brood, ο., -broden, χωριάτικο ψωμί,
τό

boers'heid, v., -heden, χωριατιά, ἡ □
ἀπρέπεια, ἡ

boe'te, v.(m.), -n, -s, (genoegdoening)
μετάνοια, ἡ □ ποινή, ἡ □ τιμωρία, ἡ
□ (geldstraf) πρόστιμο, τό □ τζερε-

μές, ό □ —doening, v., επιτίμιο, τό □
—n, τιμωρούμαι
boetseer'der, m., -s, πλαστοουργός, ό
boetvaar'digheid, v., μετάνοια, ή
boe'zem, m., -s, κόλπος, ό □ στήθος,
τό □ αγκάλη, ή □ κόρφος, ό
bof, m., (ziekte) παραμαγούλα, ή □
παρωτίτιδα, ή
Bohe'mer, m., -s, ατσίγγανος, ό □
μποέμ, ό
boi'ler, m., -s, θερμοσίφωνα, ό
bok, m., -ken, τράγος, ό □ τραγί, τό
bokaal', m., bokalen, κύπελλο, τό
bok'sen, πυγμαχώ
bok'ser, m., -s, πυγμάχος, ό □ μποξέρ,
ό
boks'wedstrijd, m., -en, πυγμαχία, ή □
μπόξ, τό
I bol, m., -len, σφαίρα, ή
II bol, -le, κυρτός □ καμπύλος □ τουρ-
λωτός □ —letje, o., -s, σβόλος, ό
bolsjew's'me, o., μπολσεβικισμός, ό
bol'ster, m., -s, περικάρπιο, τό
bol'wassing, v., -en, εξύβριση, ή □
έπίκριση, ή □ λούσιμο, τό
bol'werk, o., -en, προπύργιο, τό □ προ-
μαχώνας, ό □ έπαλξη, ή
bom, v.(m.), -men, βόμβα, ή □ μπό-
μπα, ή □ —bardement, o., -en, βομ-
βαρισμός, ό □ —bardenen, βομβαρ-
δίζω
bom'bast, m., στόμφος, ό □ κομπα-
σμός, ό
bon, m., -nen, -s, απόδειξη, ή
bonbon', m., -s, γλυκό, τό □ ζαχαρω-
τό, τό □ καραμέλα, ή □ κουφέτο, τό
bond, m., -en, όμοσπονδία, ή □ —ge-
noot, m., -noten, σύμμαχος, ό □ —
genootschap, o., -pen, συμμαχία, ή □
—ig, -e, μονολεχτικός
bonds'kanselier, m., -s, αρχικαγκελά-
ριος, ό
bonds'staat, m., -staten, όμοσπονδία, ή
bo'nekruid, o., θρούμπη, ή
bo'nensoep, v.(m.), φασολάδα, ή
bon'ken, χτυπή
bonnet', v.(m.), -ten, σκούφος, ό □
σκούφια, ή □ κουκος, ό

I bont, -e, παρδαλός □ ποικιλόχρωμος
□ κατάστιχτος
II bont, o., γούνα, ή □ γουναρικά, τά
□ —mantel, m., -s, γούνα, ή □ μηλω-
τή, ή □ —muts, v.(m.), -en, καλπάκι,
τό
bood'schap, v., -pen, άγγελία, ή □
έντολή, ή □ —pen doen: ψωνίζω □
κάνω ψώνια
boog, m., bogen, τόξο, τό □ —schie-
ten, τοξεύω □ σαϊτεύω □ —schutter,
m., -s, τοξότης, ό □ τοξευτής, ό □
σαϊτευτής, ό
boom, m., bomen, δέντρο, τό □ —
gaard, m., -en, όπωρώνας, ό □
—kweker, m., -s, δενδροκόμος, ό □
—stam, m., -men, κορμός, ό □ —
stronk, m., -en, κουβέλι, τό □ κού-
τσουρο, τό
boon, v.(m.), bonen, φασόλι, τό
boor, v.(m.), boren, άρίδα, ή □ τριβέλι,
τό □ τρυπάνι, τό
boord, m., -en, (rand) παρυφή, ή □
γύρος, ό □ (scheeps—) κατάστρωμα,
τό □ (v. overhemd) περιλαίμιο, τό □
γιακάς, ό □ κολάρο, τό
I boor'devol, -le, ξέχειλος □ όλόγιμος
II boor'devol, bw., κάργα □ πολύ γε-
μάτα
boord'steen, m., -stenen, κράσπεδο,
τό □ κοδόγυρος, ό
boor'put, m., -ten, φρέαρ, τό
boos, boze, θυμωμένος □ νευριασμέ-
νος □ —worden: όργίζομαι □ θυμώ-
νω
boosaar'dig, -e, μοχθηρός □ κακότρο-
πος □ τζαναμπέτης □ τσαχίνης □
—heid, v., -heden, έμπάθεια, ή □ μο-
χθηρία, ή □ μίσος, τό □ κακεντρέ-
χεια, ή
boos'doener, m., -s, κακοποιός, ό □
κακούργος, ό
boos'heid, v., -heden, κακία, ή □ μο-
χθηρία, ή
boot, m. en v., boten, πλοίο, τό □ κα-
ράβι, τό □ —sman, m., -slui, ναύκλη-
ρος, ό □ —tocht, m., -en, κρουαζιέ-
ρα, ή □ βαρκάδα, ή

bo'rax, m., βορικό νάτριο, τό
 bord, o., -en, (schotel) πιάτο, τό □
 (school—) πίνακας, ό
 bordeel', o., -delen, πορνείο, τό □ χα-
 μαitsuπείο, τό □ πορνόσπιτο, τό □
 πουτανariό, τό □ μπορδέλο, τό
 bordu'ren, κεντώ □ ξομπλιάζω □
 πλουμίζω
 borduur'sel, o., -s, μπορντούρα, ή
 bo'reling, m., -en, νεογέννητο, τό □
 νεογνό, τό □ βρέφος, τό
 bo'ren, τρυπανίζω □ τρυπώ
 borg, m., -en, έγguτηής, ό □ —stel-
 ling, v., -en, τριτεγγύηση, ή □ —
 tocht, m., -en, έγguτηήριu, τό
 bo'ring, v., -en, τρύπημα, τό
 bor'rel, m., -s, πιωτό, τό □ ρακί, τό □
 —garnituur, o., -turen, μεζές, ό
 borst, v.(m.), -en, (algemeen) στήθος,
 τό □ στέρνο, τό □ (anat.) βυζί, τό □
 μαστός, ό □ στήθια, τά □ een hoge —
 zeffen: τεντώνομαι □ κορδώνομαι
 bor'stel, m., -s, βούρτσα, ή □ σκούπα,
 ή □ σάρωθρο, τό □ —en, βουρτσίζω
 borst'kas, v.(m.), -sen, θώρακας, ό
 borst'wering, v., -en, έπαλη, ή □ μετε-
 ρίζι, τό □ προμαχώνας, ό □ (hek-
 werk) στηθαίο, τό □ παραπέτο, τό
 I bos, m., -sen, (bundel) όρμαθός, ό □
 μάτσο, τό □ δεματάκι, τό
 II bos, o., -sen, (woud) δάσος, τό □
 —bouw, m., δασοκομία, ή □ —
 wachter, m., -s, δασοφύλακας, ό
 I bot, -te, άμβλύς □ —maken: στομώ-
 νω □ άμβλύνω
 II bot, o., -ten, κόκαλο, τό
 bota'nisch, -e, βοτανικός
 bo'ter, v.(m.), βούτυρο, τό □ —en,
 βουτυρώνω □ —ham, v.(m.), -men,
 ψωμάκι, τό □ φέτα ψωμί, ή □ —
 koek, m., -en, κουραμπιές, ό
 bot'sen, συγκρούομαι □ τρακάρω
 bot'sing, v., -en, σύγκρουση, ή □ πρόσ-
 κρουση, ή □ τρακάρισμα, τό
 bot'telen, έμφιαλών □ μοτιλιάρω
 bot'ten, κομπιάζω □ het — van de bo-
 men: φουσκοδεντριά, ή
 botti'ne, v., -s, μπότα, ή

bougie', v., -s, σπινθηριστής, ό □ άνα-
 φλεχτήρας, ό □ μπουζί, τό
 bouillon', m., ζωμός, ό □ ζουμί, τό □
 χυμός, ό
 boulevard', m., -s, λεωφόρος, ή
 bourgeois', άστικός
 bout, m., -en, ξυλοκάρφι, τό
 bou'wen, οίκοδομώ □ χτιζώ
 bo'ven, bw., άνω □ υπεράνω □ παρα-
 πάνω □ άποπάνω □ — op de tafel:
 επάνω στο τραπέζι □ naar — bren-
 gen: ανεβάζω □ —aards, -e,
 υπέργειος □ υπερκόσμιος □ —arm,
 m., -en, ώλένη, ή □ —bouw, m.,
 έποικοδόμημα, τό □ υπερσκελετός,
 ό □ —dien, έξάλλου □ εκτός τούτου
 □ άλλωστε □ —drijven, επιπλέω □
 —laken, o., -s, (έ)πανωσέντονο, τό □
 —matig, -e, υπερβολικός □ υπέρμε-
 τρος □ —menselijk, -e, υπεράνθρω-
 πος □ —natuurlijk, -e, υπερφυσικός
 □ υπερούσιος
 bo'venvermeld, -e, προηγούμενος □
 —e, o., προηγούμενα, τά □ (παρα-
 πάνω) ειρημένα, τά
 bovenzin'nelijk, -e, υπεραισθητός
 boy'cot, m., άποκλεισμός, ό □ παρε-
 μόδιση, ή □ αντίδραση, ή □
 μποϊκοτάζ, τό □ —ten,μποϊκοτάρω
 braad'pan, v.(m.), -nen, τηγάνι, τό □
 σαγάνι, τό □ ταψί, τό
 braad'spit, o., -ten, σουβλα, ή □ όβε-
 λός, ό
 braaf, brave, ευτακτος □ σεμνός □
 φρόνιμος
 braak'land, o., άγρανάπαυση, ή □ χερ-
 σότοπος, ό
 braak'liggend, -e, άκαλλιέργητος □
 χέρσος □ άγονος
 braak'sel, o., ξερατό, τό □ έμετός, ό
 braam'bes, v.(m.), -sen, βατόμυρο, τό
 brab'beltaal, v.(m.), κορακίστικα, τά
 bra'den, ψήνω □ τσιγαρίζω □ ge—
 vlees, o.: ψητό (κρέας), τό
 brak, -ke, γλυφός
 bra'ken, ξερνώ □ ξερνοβολώ □ κάνω
 έμετό
 brancard', m., -s, φορείο, τό

brand, m., -en, ἄναμμα, τό □ κάψιμο, τό □ (grote) πυρκαγιά, ἡ □ φωτιά, ἡ □ *in* —: ἀναμμένος □ ἐμπρηστικός □ καυστικός

brand'assurantie, v., -s, πυρασφάλεια, ἡ
brand'baar, -bare, καύσιμος

bran'den, καίω □ (wonde) τσοῦζω □ —*de pijn*: τσουχτερός πόνος, ὁ

bran'dewijn, m., -en, ρακί, τό □ τσίπουρο, τό

brand'hout, o., καυσόξυλο, τά □ δαδί, τό □ κούτσουρο, τό □ **brandkast**, v.(m.), -en, χρηματοκιβώτιο, τό □ —**merken**, στηλιτεύω □ στιγματίζω □ —**netel**, v.(m.), -s, τσουκνίδα, ἡ □ —**spiritus**, m., φωτιστικό οινόπνευμα, τό □ —**stapel**, m., -s, πυρά, ἡ □ φωτιά, ἡ □ —**stichten**, πυρπολῶ □ —**stichter**, m., -s, ἐμπρηστής, ὁ □ —**stichting**, v., -en, ἐμπρησμός, ὁ □ πυρπόληση, ἡ □ —**stof**, v.(m.), -fen, καύσιμα, τά

brand'weer, v.(m.), πυροσβεστική ὑπηρεσία, ἡ □ —**man**, m., -nen, -lui, -lieden, πυροσβέστης, ὁ

brand'wonde, v.(m.), -n, ἔγκαυμα, τό □ κάψιμο, τό

bra'nie, m., -s, δοκησιοσοφία, ἡ

bras'sen, ἀσωτεύω □ γλεντοκοπῶ □ ξεφαντώνω

bravo!, μπράβο! □ ὦραϊά! □ εὖγε!

Braziliaan', m., -ianen, Βραζιλιανός, ὁ □ —s, -e, βραζιλιανός

breed, brede, πλατύς □ φαρδύς □ εὐρύς

breed'te, v., -n, -s, εὐρύτητα, ἡ □ πλάτος, τό □ εὐρυχωρία, ἡ □ φάρδος, τό

breek'baar, -bare, εὐθραυστος □ εὐκόλосπαστος □ εὐκολοτσακίστος

breek'ijzer, o., -s, μοχλός, ὁ

brei'del, m., -s, χαλινάρι, τό

brei'en, πλέκω

brein, o., ἐγκέφαλος, ὁ □ μυαλό, τό

brei'naald, v.(m.), -en, βελόνα τοῦ πλεξιματος, ἡ □ καλτσοβελόνα, ἡ

brei'werk, o., -en, πλέξιμο, τό

bre'ken, σπάζω □ κομματιάζω □ τσακίζω □ *zijn hoofd* —: σπάζω τό κεφάλι μου

brem, m., σπάρτο, τό

bren'gen, φέρνω

bres, v.(m.), -sen, ρήγμα, τό □ ἀνοιγμα, τό □ σπάσιμο, τό

bretel', v.(m.), -s, -len, τιράντα, ἡ

Bretoen', m., -en, Βρετανός, ὁ

breuk, v.(m.), -en, σπάσιμο, τό □ τσάκισμα, τό □ θλάση, ἡ □ θραύση, ἡ □

ρήγμα, τό □ (rekenkunde) κλάσμα, τό □ (been—) κάταγμα, τό

brevet', o., -ien, δίπλωμα εὐρεσιτεχνίας, τό

brevier', o., -en, σύνοψη, ἡ

brid'ge, o., μπρίτζ, τό

brief, m., brieven, γράμμα, τό □ ἐπιστολή, ἡ □ —**geheim**, o., ἀπόρρητο τῶν ἐπιστολῶν, τό □ —**hoofd**, o., -en, πανώγραμμο, τό □ ἐπικεφαλίδα, ἡ □ —**kaart**, v.(m.), -en, χάρτης, ὁ □

δελτάριο, τό □ —**wisseling**, v., ἀλλογραφία, ἡ

bries, v.(m.), ἀγέρι, τό □ ἀεράκι, τό □ αὔρα, ἡ □ —**en**, (paard) φριμάζω □ φρουμάζω

brie'venbus, v.(m.), -sen, γραμματοκιβώτιο, τό □ κουτί, τό

briga'de, v., -s, -n, ταξιαρχία, ἡ

brij, m., -en, κουρκούτι, τό □ πολτός, ὁ □ χυλός, ὁ

bril, m., -len, γαλιά, τά □ ματογιάλια, τά □ δίοπτρα, τά

I briljant', -e, λαμπρός

II briljant', m., -en, μπριλάντι, τό

brillanti'ne, v.(m.), μπριγιαντίνη, ἡ

bro'che, v.(m.), -s, περόνη, ἡ

brochu're, v.(m.), -s, φυλλάδιο, τό □ τεῦχος, τό

broe'den, κλωσῶ □ ἐπώζω

broe'derlijk, -e, ἀδελφικός □ —**heid**, v., ἀδελφότητα, ἡ

broe'dermoord, m. en v., -en, ἀδελφοκτονία, ἡ

broe'derschap, v., -ren, ἀδελφάτο, τό

broed'machine, v., -s, κλωσομηχανή, ἡ □ ἐκκολαπτήριο, τό

broed'tijd, m., -en, ἐπώαση, ἡ □ ἐκκόλαψη, ἡ □ κλώσημα, τό [ἡ

broei'hitte, v., καύσωνα, ὁ □ κάψα,

broei'kas, v.(m.), -sen, θερμοκήπιο, τό
□ τζαμαρία, ή
broek, v.(m.), -en, βρακί, τό □ παντε-
λόνι, τό □ σώβρακο, τό □ περισκελί-
δα, ή □ —zak, m., -ken, τσέπη, ή
broer, m., -s, αδελφός, ό
brok, m. en v. of o., -ken, θραύση, ή □
σπάσιμο, τό
brokaat', o., στόφα, ή
brok'stuk, o., -ken, τεμάχιο, τό □ κομ-
μάτι, τό □ θρύμμα, τό □ θρύψαλο, τό
□ σύντριμμα, τό
brom'beer, m., -beren, ζοχάδα, ή
brom'fiets, m. en v., -en, μοτοσακό, τό
□ μοτοποδήλατο, τό
brom'men, μουρμουρίζω □ ψιθυρίζω
bron, v.(m.), -nen, πηγή, ή □ κρήνη, ή
□ κεφαλάρι, τό □ νερομάνα, ή
bronchi'tis, v., βρογχίτιδα, ή
brons, o., μπρούντζος, ό □ όρειχάλ-
κος, ό □ —kleurig, -e, χαλκοπράσι-
νος
bron'stig, -e, βαρβάτος
brons'tijd, m., βαρβατία, ή
bron'water, o., -s, -en, πηγαίο νερό, τό
bron'zen, μπρούντζινος □ όρειχάλκι-
νος
brood, o., broden, ψωμί, τό □ καρβέ-
λι, τό □ άρτος, ό □ —je, o., -s,
φραντζόλα, ή □ ψωμάκι, τό □ ring-
vormig sesam—: κουλούρι, τό □ —
plank, v.(m.), -en, πινακωτή, ή □ —
winning, v., -en, βιοπορισμός, ό
broos, broze, εύθραυστος □ εύκολό-
σπαστος
brou'wer, m., -s, ζυθοποιός, ό □ —ij,
v., -en, ζυθοποιείο, τό
brug, v.(m.), -gen, γέφυρα, ή □ γεφύρι,
τό □ —gehoofd, o., -en, προγεφύρω-
μα, τό □ —genbouwer, m., -s, γεφυ-
ροποιός, ό
bruid, v., -en, νύ(μ)φη, ή
brui'degom, m., -s, νυμφίος, ό □ γα-
μπρός, ό
bruids'bed, o., παστάδα, ή □ bruids-
japon, m., -nen, νυφικό, τό □ νυφο-
στόλι, τό □ —jonker, m., -s, παρά-
νυμφος, ό □ κουμπάρος, ό □ —paar,

o., -paren, νεόνυμφοι, οί □ νύπαν-
τροι, οί □ —schat, m., -ten, προίκα,
ή
bruik'baar, -bare, χρηστικός □ εύχρη-
στος
bruik'leen, o. en m., δανεισμός, ό
brui'loft, v.(m.), -en, γάμος, ό □ —s-
lied, o., -eren, επιθαλάμιο, τό □ ύμέ-
ναιος, ό
bruin, -e, καστανός □ μελαχρινός □
μαυριδερός □ μελαψός □ —en, μαυ-
ρίζω □ —eren, τσιγαρίζω □ καβουρ-
ντίζω □ τηγανίζω □ κοκκινίζω □ —
kool, v.(m.), -kolen, λιγνίτης, ό
brui'sen, κοχλάζω □ αναβράζω □
παφλάζω
brul'len, μουγκρίζω □ μουγκανίζω □
βροντοφωνώ □ βροντοφωνάζω
Brus'selaar, m., -s, Βρυξελλιώτης, ό
Brus'seise, v., -n, Βρυξελλιώτισσα, ή
brutaal', -tale, αὐθάδης □ ζωώδης □
κτηνώδης
brutaliteit', v., -en, αὐθάδεια, ή □ θρα-
σύτητα, ή □ θράσος, τό
bru'to, (gewicht) άκαθάριστος □ —
loon, o., -lonen, άκαθάριστος μισθός,
ό
bruusk, -e, άπότομος □ αιφνίδιος
bruuske'ren, σπρώχνω □ αιφνιδιάζω
bruit, brute, (gewelddadig) άγριος □
σκληρός □ (onbewerkt) άκατέργα-
στος
budget', o., -ten, προϋπολογισμός, ό
buff'el, m., -s, βουβάλι, τό □ βούβα-
λος, ό
buffet', o., -ten, κυλικείο, τό □
μπουφές, ό
bui, v.(m.), -en, (regen) μόρα, ή □
(luim) ιδιοτροπία, ή
bui'del, m., -s, μάρσιπος, ό □ —die-
ren, mv., μαρσιποφόρα, τά
bui'gen, κάμπτω □ λυγίζω □ κυρτώ-
νω □ κλίνω □ γέρνω
bui'ging, v., -en, όπόκλιση, ή □ een —
maken: όποκλίνομαι
bui'zaam, -zame, λυγιστός
buik, m., -en, κοιλιά, ή □ γαστέρα, ή
□ στομάχι, τό □ (buikje) προκοίλι,

τό □ —loop, m., διάρροια, ή □ εὐκοιλιότητα, ή □ δυσεντερία, ή □ λυσεντερία, ή □ —pijn, v.(m.), -en, γαστραλγία, ή □ κοιλόπονος, ό □ —spreker, m., -s, ἐγγαστριμυθος, ό
buik'vlies, o., -vliezen, περιτόναιο, τό □ —ontsteking, v., -en, περιτονίτιδα, ή
buil, v.(m.), -en, ἐξόγκωμα, τό □ όγκος, ό □ πρήξιμο, τό
buis, v.(m.), buizen, σωλήνας, ό □ (buisje) σωληνάριο, τό
buil, m., λεία, ή □ λάφυρο, τό □ πλιάτσικο, τό
buil'telen, κουτροβαλῶ □ κατακυλῶ □ ροβολῶ
buil'teling, v., -en, κατακύλημα, τό □ γλίστρημα, τό □ τούμπα, ή
I bui'ten, bw., ἔξω □ ἀπέξω □ ἐκτός □ *naar* — *gaan*: βγαίνω □ πηγαίνω ἔξω □ *van* — *leren*: ἐκστηθίζω □ μαθαίνω ἀπ' ἔξω [ή
II bui'ten, m., -s, ἐξοχή, ή □ ὑπαιθρος, **buil'tendeur**, v.(m.), -en, (ἐ)ξώθυρα, ή □ (ἐ)ξώπορτα, ή □ αὐλόθυρα, ή □ **buitenechtelijk**, -e, ἐξώγαμος □ νόθος □ μούλος □ μπάσταρδος □ —*gewoon*, -wone, ἐξαιρετικός □ ἐξαίρετος □ διαλεχτός □ —**kans**, v.(m.), -en, εὐτύχημα, τό □ καλοτυχία, ή □ —**kant**, m., -en, ἔξω μέρος, τό
buil'tenland, o., ἐξωτερικό, τό □ άλλοδαπή, ή □ ξενιτιά, ή □ —s, -e, ἐξωτερικός □ ξενικός □ άλλοδαπός
buitenspo'rig, -e, ἐκκεντρικός □ ιδιότροπος □ ἄρρυθμος □ **buitenstaander**, o., -s, ἀλλόκοτος, ό □ παράξενος, ό □ —**wereld**, v.(m.), ἔξω κόσμος, ό □ —**wijk**, v.(m.), -en, συνοικισμός, ό
buil'zennet, o., -ten, σωλήνωση, ή
buk'ken, σκύβω
buks(boom), m., -en, πυξάρι, τό
bul'deren, βροντῶ □ μπουμπουνίζω □ *met* —*de stem*: μέ βροντερή φωνή
bul'dog, m., -gen, μπουλντόγκ, τό
Bulgaar', m., -garen, Βούλγαρος, ό □ —s, -e, βουλγαρικός □ —se, v., -en, Βουλγάρα, ή

bul'dozer, m., -s, ἐκσκαφέας, ό □ μπουλντόζα, ή □ [□ βούρδουλας, ό
bul'lepees, v.(m.), -pezen, βούνευρο, τό
bult, m., -en, κύρτωμα, τό □ καμπούρα, ή □ —ig, -e, καμπούρης □ κυφός
bum'per, m., -s, ἄμορτισέρ, τό □ προφυλακτήρας, ό
bun'del, m., -s, δεμάτι, τό □ δέσμη, ή □ μάτσο, τό □ τούφα, ή □ όρμαθός, ό □ —en, δεματιάζω
burcht, m. en, v., -en, ἀκρόπολη, ή □ φρούριο, τό □ όχυρό, τό □ κάστρο, τό □ πύργος, ό □ —wal, -len, τείχος, τό
bureau', o., -s, γραφείο, τό □ —craai, m., -craten, γραφειοκράτης, ό □ —cratie, v., γραφειοκρατία, ή □ χαρτοβασίλειο, τό □ —cratisch, -e, γραφειοκρατικός
bu'ren, γειτονεύω
burgemees'ter, m., -s, δήμαρχος, ό □ πρόεδρος, ό □ — *zijn*: δημαρχεύω □ δημαρχῶ
bur'ger, m., -s, δημότης, ό □ πολίτης, ό □ —ij, v., -en, μπουρζουαζία, ή □ —lijk, -e, άστικός □ πολιτικός □ —*lijke stand*, m.: ληξιαρχείο, τό □ —*wacht*, v.(m.), έθνοφρουρά, ή □ πολιτοφυλακή, ή
I bus, v.(m.), -sen, (blikje) κουτί, τό
II bus, m., -sen, (auto) λεωφορείο, τό □ πούλμαν, τό □ —halte, v.(m.), στάση, ή
bus'kruit, o., πυρίτιδα, ή □ μαρούτι, τό □ —fabriek, v., -en, πυριτιδοποιείο, τό
bus'te, v.(m.), (beeld) μπουστός, ό □ προτομή, ή □ (borst) στήθος, τό □ —houder, m., -s, στηθόδεσμος, ό □ σουτιέν, τό
bu'tagas, o., ύγραέριο, τό
buur'man, m., -lieden, γείτονας, ό □ συνορίτης, ό
buurt, v.(m.), -en, συνοικία, ή □ γειτονιά, ή □ ένορία, ή □ (stads—) μαχαλάς, ό
buur'vrouw, v., -en, γειτόνισσα, ή
Byzantijns', -e, βυζαντινός

C

cabaret', ο., -s, καμπαρέ, τό
 cabi'ne, v., -s, καμπίνα, ή □ θάλαμος, ό
 cacao', m., κακάο, τό
 cac'us, m., -sen, κάκτος, ό □ —vijg, v.(m.), -en, φραγκόσυκο, τό
 cadeau', ο., -s, δώρο, τό □ χάρισμα, τό
 café', ο., -s, ταβέρνα, ή □ καφενεϊό, τό □ (bier) ζυθοπωλείο, τό □ μπίραρία, ή □ —houder, m., -s, ταβερνιάρης, ό □ κάπελας, ό
 cafei'ne, v.(m.), καφεΐνη, ή
 ca'ke, m., -s, κέκ, τό
 calcula'tie, v., -s, όπολογισμός, ό
 caleidoscoop', m., -scopen, καλειδοσκόπιο, τό
 calorie', v., -ën, θερμίδα, ή
 calque'ren, ξεσηκώνω □ αντιγράφω
 calva'rieberg, m., Γολγοθάς, ό
 calvinist', m., -en, καλβινιστής, ό
 came'lia, v.(m.), -'s, καμέλια, ή
 ca'mera, v.(m.), -'s, φωτογραφική συσκευή, ή
 camoufla'ge, v., προκάλυψη, ή □ καμουφλάρισμα, τό
 campag'ne, v.(m.), -s, (veldtocht) έκστρατεία, ή □ (verkiezings—) καμπάνια, ή
 canail'le, ο., -s, παλιάνθρωπος, ό
 canapé', m., -s, καναπές, ό □ ντιβάνι, τό □ ανάκλιντρο, τό
 cannelu're, v.(m.), -s, ράβδωση, ή
 ca'non, m., -s, κανόνας, ό
 canta'te, v.(m.), -s, -n, καντάδα, ή
 caout'chouc, ο. εν m., έλαστικό κόμμι, τό □ καουτσούκ, τό □ λάστιχο, τό
 capaciteit', v., -en, (inhoud) περιεκτικότητα, ή □ (begaafdheid) εύφυΐα, ή
 capita'la'tie, v., -s, συνθηκολόγηση, ή
 capitule'ren, συνθηκολογώ
 capsu'le, v.(m.), -s, κάψουλα, ή
 caraco'le, v.(m.), -s, σαλιγκάρος, ό □ κοχλίας, ό
 carambo'le, m., -s, καραμπόλα, ή □ σύγκρουση, ή
 ca'ravan, m., -s, τροχόσπιτο, τό

carbon'papier, ο., καρμπόν, τό
 carbu'ra'tor, m., -s, -en, καρμπυρατέρ, τό □ έξαερωτής, ό
 cardiografie', v., καρδιογραφία, ή
 ca'rië's, v.(m.), τερηδόνα, ή
 car'naval, ο., -s, Άποκριά, ή □ καρναβάλι, τό □ καρνάβαλος, ό
 carrière, v.(m.), -s, στάδιο, τό □ σταδιοδρομία, ή □ καριέρα, ή □ —maken: σταδιοδρομώ □ —maker, m., -s, καταφερτζής, ό
 cartografie', v., χαρτογραφία, ή
 cas'i'no, ο., -'s, λέσχη, ή
 cassa'tie, v., -s, άναίρεση, ή □ hof van —, ο.: Άρειος Πάγος, ό
 castagnet'ten, mv., καστανιέτα, ή □ κρόταλο, τό
 castra'tie, v., -s, έκτομή, ή □ εύνουχισμός, ό
 castre'ren, εύνουχίζω □ μουνουχίζω
 cata'logus, m., -gi, -sen, κατάλογος, ό □ εύρετήριο, τό
 cataract', v.(m.), -en, καταρράχτης, ό
 catar're, v.(m.), -s, κατάρρους, ό
 catastro'fe, v.(m.), -s, -n, καταστροφή, ή □ συμφορά, ή □ όλεθρος, ό
 cateche'se, v., κατήχηση, ή
 catechist', m., -en, κατηχητής, ό □ μυσταγωγός, ό
 catechumeen', m., -menen, κατηχούμενος, ό
 categorie', v., -ën, κατηγορία, ή
 causaal', -sale, αίτιολογικός
 causerie', v., -ën, κουβέντα, ή
 cavalerie', v., ίππικό, τό □ καβαλαρία, ή □ (eskadron, ο.) Ίλη, ή
 ce'der, m., -s, κέδρος, ό □ —appel, m., -s, κεδρόμηλο, τό
 Cefalo'niër, m., -s, Κεφαλλονίτης, ό
 Cefalo'nisch, -e, κεφαλληνιακός □ κεφαλλονίτικος □ —e, v., -n, Κεφαλλονίτισσα, ή
 ceintuur', v., -turen, -s, ζώνη, ή
 cel, v.(m.), -len, κελί, τό □ (biologie) κύτταρο, τό
 celebrant', m., -en, ιερουργός, ό □ ιερο-

τελεστής, ό □ λειτουργός, ό
celebre'ren, ιερουργώ □ λειτουργώ
celibaat', ο., άγαμία, ή
cel'leer, v.(m.), κυτταρολογία, ή
cellulo'se, v.(m.), κυτταρίνη, ή
cement', ο. en m., τσιμέντο, τό □ —
eren, τσιμεντάρω □ —**ering**, v., -en,
 τσιμεντάρισμα, τό
censure'ren, λογοκρίνω □ έπικρίνω □
 άποδοκιμάζω
censuur', v., λογοκρισία, ή □ έπίκριση,
 ή □ κατηγορία, ή
cent, m., -en, -s, (**centiem'**, m., -s)
 λεπτό, τό
cen'timeter, m., -s, έκατοστόμετρο, τό
 □ πόντος, ό □ δάχτυλος, ό
centraal', -trale, κεντρικός □ (binnen-
 lands) μεσόγειος □ ήπειρωτικός □
centrale verwarming, v.: καλοριφέρ,
 τό □ κεντρική θέρμανση, ή
centralisa'tie, v., -s, συγκέντρωση, ή
centralise'ren, συγκεντρώνω □ συνα-
 θροίζω
cen'trum, ο., -tra, -s, κέντρο, τό
ceramiek', v., κεραμευτική, ή □ κερα-
 μική, ή
ceremo'nie, v., -s, -niën, ιεροτελεσσία,
 ή □ ιεροπραξία, ή
ceremonieel', ο., έθιμοτυπία, ή
ceremo'niemeester, m., -s, τελετάρχης,
 ό
certificaat', ο., -caten, άποδειχτικό, τό
 □ πιστοποιητικό, τό
champag'ne, m., σαμπάνια, ή □ κα-
 μπανίτης, ό □ (streek) Καμπανία, ή
champignon', m., -s, μανιτάρι, τό □
 μύκητας, ό
chanta'ge, v., έκβιασμός, ό
cha'os, m., χάος, τό
chao'tisch, -e, χαώδης
charlatan', m., -s, άγύρτης, ό □ κομπο-
 γιανίτης, ό □ ψευτογιατρός, ό □
 τσαρλατάνος, ό
charmant', -e, χαριτωμένος □ σκερτσό-
 ζος
char'me, m., -s, χάρη, ή □ γοητεία, ή
 □ γόητρο, τό □ θέλγητρο, τό □
 χάρμα, τό □ μάγια, τά

charme'ren, θέλγω □ τέρπω □ γοητεύω
char'teren, ναυλώνω
chauffeur', m., -s, όδηγός, ό □ άγωγιά-
 της, ό □ σοφέρ, ό
chauvinis'me, ο., σοβινισμός, ό
chauvinist', m., -en, σοβινιστής, ό
chef, m., -s, ήγέτης, ό □ διωικητής, ό □
 άρχηγός, ό □ προϊστάμενος, ό □
 (kok) άρχιμάγειρας, ό □ πρωτομάγει-
 ρας, ό
che'micus, m., -ci, χημικός, ό
che'que, m., -s, συνάλλαγμα, τό □ τρα-
 πεζική έπιταγή, ή □ τσέκ, τό
cherubijn', m., -en, χερουβείμ, τό
chic, **chique**, κομψός □ σίκ
chim'pansee, m., -s, χιμπαντζής, ό
I Chinees', m., -nezen, Κινέζος, ό
II Chinees', -nese, κινέζικος
Chine'se, v., -n, Κινέζα, ή
chip, m., -s, τσίπς, τά
chirurg', m., -en, χειρουργός, ό □
 έγχειριστής, ό □ —**gie**, v., έγχειρη-
 τική, ή
chloor, m. en ο., χλώριο, τό
chloroform', m., χλωροφόρμιο, τό
chocola'de, m., σοκολάτα, ή □ —**n**,
 σοκολατένιος □ σοκολατής
cho'lera, v.(m.), χολέρα, ή
chole'risch, -e, χολερικός
choque'ren, σοκάρω
choreograaf', (**koreograaf'**), m., -grafen,
 χορογράφος, ό
chris'ma, (**kris'ma**), ο., άγιο μύρο, τό
chris'telijk, -e, χριστιανικός
chris'ten, m., -en, χριστιανός, ό □ —
dom, ο., χριστιανισμός, ό □ —**heid**,
 v., χριστιανοσύνη, ή
chro'nisch, (**kro'nisch**), -e, χρονικός □
 — *terugkeren*: χρονίζω
chronologie', (**kronologie'**), v., χρονο-
 λογία, ή
chro'nometer, (**kro'nometer**), m., -s,
 χρονόμετρο, τό
chronometre'ren, (**kronometre'ren**),
 χρονομετρῶ
chroom, ο., χρώμιο, τό
chrysant', v.(m.), -en, χρυσάνθεμο, τό
 □ νεκρολούλουδο, τό

cibo'rie, v., -s, -iën, ἀρτοφόριο, τό
cichorei', m. en v., ραδίκι, τό □ κιχώ-
 ριο, τό
ci'der, m., μηλόκρασσο, τό
cij'fer, o., -s, ἀριθμός, ὁ □ νούμερο,
 τό □ ψηφίο, τό □ —**aar**, m., -s, λογα-
 ριαστής, ὁ
cijns, m., cijzen, δασμός, ὁ □ φόρος,
 ὁ
ciln'der, m., -s, κύλινδρος, ὁ
cimbaal', v.(m.), -balen, κύμβαλο, τό
cineast', (kineast'), m., -en, κινηματο-
 γραφιστής, ὁ
ci'nema, (ki'nema), m., -'s, κινηματο-
 γράφος, ὁ
cipier', m., -s, (gevangenis) δεσμοφύλα-
 κας, ὁ □ (poort) πυλωρός, ὁ
cipres', m., -sen, κυπαρίσσι, τό □ —
sen, bn., κυπαρισσένιος
cir'ca, bw., πάνω κάτω □ περίπου
circula'tie, v., -s, κυκλοφορία, ἡ
cir'cus, o. en m., -sen, ἵπποδρόμιο, τό
 □ ταίρκο, τό
cir'kel, m., -s, κύκλος, ὁ □ —**vor-**
mig, -e, περιφερικός
cisele'ren, σκαλίζω □ λαξεύω □ γλύφω
citaat', o., -taten, λόγιο, τό
citadel', v.(m.), -len, -s, ἀκρόπολη, ἡ □
 ὄχυρό, τό □ κάστρο, τό
citte'ren, ἀναφέρω □ παραθέτω
citroen', m. en v., -en, λεμόνι, τό □
 —**boom**, m., -bomen, λεμονιά, ἡ □
 κιτριά, ἡ □ —**pers**, v.(m.), -sen, λε-
 μονοσούφτης, ὁ □ —**sap**, o., λεμονά-
 δα, ἡ □ —**schil**, v.(m.), -len, λεμονό-
 φλουδα, ἡ □ —**zuur**, o., ξινό, τό □
 κιτρικό ὀξύ, τό
ci'trusbomen, mv., ἐσπεριδοειδή, τά □
 ξινόδεντρα, τά □ κιτριά, ἡ
ci'trusvruchten, mv., ἐσπεριδοειδή, τά
 □ κίτρο, τό
civilisa'tie, v., ἐκπολιτισμός, ὁ
clair-obscur', o., σκίασμα, τό □ φωτο-
 σκίαση, ἡ
clan, m., -s, φυλή, ἡ
classici'sme, o., κλασικισμός, ὁ
clas'sicus, m., -ci, κλασικιστής, ὁ
classifica'tie, v., -s, κατάταξη, ἡ □ τα-

κτοποίηση, ἡ □ ταξινόμηση, ἡ
classifice'ren, ταξινομῶ □ τακτοποιῶ
clausu'le, v.(m.), -s, ὄρος, ὁ □ συνθή-
 κη, ἡ □ ρήτρα, ἡ
cla'xon, m., -s, κόρνο, τό □ κλάξον,
 τό □ —**neren**, κορνάρω
cle'rus, m., κληρός, ὁ □ ἱερατεῖο, τό
cliché', o., -s, κλισέ, τό
cliënt', m., -en, θαμώνας, ὁ □ —**eel**,
 —**ête**, v.(m.), πελατεία, ἡ
clown, m., -s, γελωτοποιός, ὁ □ πα-
 λιάτσος, ὁ
club, v.(m.), -s, (gezelschap) λέσχη, ἡ □
 (meubel) πολυθρόνα, ἡ
coali'tie, v., -s, συνασπισμός, ὁ
co'bra, v.(m.), -'s, νάγια, ἡ □ κό-
 μπρα, ἡ
cocai'ne, v.(m.), κοκαΐνη, ἡ
cock'tail, m., -s, κοκτέιλ, τό
cocon', m., -s, βομβύκιο, τό
co'dex, m., -dices, κώδικας, ὁ
coëduca'tie, v., συνεκπαίδευση, ἡ
coëfficiënt', m., -en, δείκτης, ὁ □ συν-
 τελεστής, ὁ
coëxisten'tie, v., συνυπαρξη, ἡ
cognac', m., κονιάκ, τό
coherent', -e, συνεκτικός
cohe'sie, v., συνοχή, ἡ □ συνάφεια, ἡ
co'kes, mv., κόκ, τό
colbert', o. en m., -s, σακάκι, τό
collaborateur', m., -s, συνεργάτης, ὁ
collec'tie, v., -s, συλλογή, ἡ
collectief', -tieve, συλλογικός, ὁμαδι-
 κός
collectivis'me, o., κολεκτιβισμός, ὁ
colle'ga, m., -'s, κολίγας, ὁ □ συνε-
 ταῖρος, ὁ □ συνάδελφος, ὁ
colle'ge, o., -s, κολέγιο, τό □ γυμνά-
 σιο, τό □ λύκειο, τό
collegialiteit', v., κολιγιά, ἡ □ συναδελ-
 φοσύνη, ἡ
colonna'de, v., -s, στοά, ἡ
coloratuur', v., -turen, λαρυγγισμός, ὁ
combina'tie, v., -s, συνδυασμός, ὁ □
 κομπίνα, ἡ
combine'ren, συνδυάζω □ συνδέω
comfort', o., (welstand) εὐμάρεια, ἡ □
 καλοπέραση, ἡ □ (gemak) ανέσεις, οἱ

□ βολές, οί □ κομφόρ, τό □ —abel, -e, άνετος □ αναπαυτικός [τό comit  , ο., -s,   πιτροπή, ή □ κομιτάτο, commandant, m., -en, ταγματάρχης, ό comman  do, ο., -'s, όδηγία, ή □ διαχείριση, ή □ κουμάντο, τό commentaar, ο., -iaten, σχόλιο, τό □   κκριση, ή commentari  ren, σχολιάζω □   πομνηματίζω commercieel, -ci  le,   μπορικός commissaris, m., -sen,   πίτροπος, ό □   πόπτης, ό commissie, v., -s,   πιτροπή, ή □ —loon, ο., προμήθεια, ή □ μεσιτεία, ή commo  de, v., -s, σιφονιέρα, ή □ κομός, ό communautair, -e, κοινοτικός commu  ne, v., -s, κομούνα, ή communica  tie, v., -s, (verkeer) συγκοινωνία, ή □ (mededeling) μετάδοση, ή communice  ren, μεταλαβαίνω commu  nie, v., -s, -i  n, μετάληψη, ή □ θεία κοινωνία, ή communic   , ο., -s, άνακοίνωση, ή communis  me, ο., κομμουνισμός, ό communist, m., -en, κομμουνιστής, ό compac  , -e, συμπαγής □ πυκνός □ στερεός compagnie, v., -  n, -s, (leger) λόχος, ό □ (vereniging) συνεταιρισμός, ό compensa  tie, v., -s, συμψηφισμός, ό compensate  ren, άντισσηκώνω □   ξισώνω competi  tie, v., -s, συναγωνισμός, ό compila  tie, v., -s,   ράνισμα, τό □   ρανισμός, τό compleet, -plete, συμπληρωμένος □ πλήριος □ πλήρης □ τέλειος complementair, -e, συμπληρωματικός complex, ο., -en, κομπλέξ, τό □ σύμπλεγμα, τό complica  tie, v., -s,   μπλοκή, ή □ άνακάτωμα, τό □ μ  ρδεμα, τό compliment, ο., -en, κομπλιμέντο, τό □ φιλοφρόνημα, τό compone  ren, συνθέτω componist, m., -en, (μουσικο)συνθέτης, ό □ μουσουργός, ό

composi  tie, v., -s, (boek), σύγγραμμα, τό □ πόνημα, τό □   ργο, τό □ (muziek) σύνθεση, ή compo  te, m. en v., -s, κομπόστα, ή compromis, ο., διαιτησία, ή □ συμβιβασμός, ό compromitte  rend, -e, παρεξηγήσιμος compu  ter, m., -s,   πολογιστής, ό concaaf, -cave, κοιλός □ βαθουλός con  celebra  tie, v., -s, συλλειτουργο, τό concentra  tie, v., -s, συγκέντρωση, ή □ —kamp, ο., -en, στρατόπεδο συγκεντρώσεως, τό concentre  ren, συγκεντρώνω □ συναθροίζω concen  trisch, -e, όμόκεντρος concern, ο., -s,   πιχείρηση, ή concert, ο., -en, συναυλία, ή □ κοντσ  ρτο, τό conci  r  ge, m.-v., -s, θυρωρός, ό □ κλητήρας, ό □ κεχαγιάς, ό □ —woning, v. -en, θυρωρείο, τό conc  lie, ο., -s, -i  n, σύνοδος, ή conclude  ren, συμπεραίνω conclu  sie, v., -s, συμπέρασμα, τό □ συμπερασμός, ό concreet, -crete, συγκεκριμένος □ αισθητός concurrent, m., -en, διαγωνιστής, ό □ —ie, v., άνταγωνισμός, ό □ άμιλλα, ή concurre  ren, συναγωνίζομαι □ άνταγωνίζομαι condensa  tie, v., πύκνωση, ή □ (lucht, gas) στερεοποίηση, ή condense  ren, (συμ)πυκνώνω □ δασύνω condi  tie, v., -s, -ti  n, (beding) όρος, ό □ (toestand) κατάσταση, ή conducteur, m., -s, είσπράχτορας, ό confec  tiekleiding, v.,   τοιμα   νδύματα, τά confedera  tie, v., -s, συμπολιτεία, ή □ όμοσπονδία, ή conferen  tie, v., -s, (syn)διάσκεψη, ή □ συμβούλιο, τό □ συνέδριο, τό confet  ti, m., χαρτοπόλεμος, ό □ κομφετί, τό

conflict', ο., -en, διαμάχη, ή □ φιλονικία, ή □ ανταγωνισμός, ό □ (botsing) σύγκρουση, ή □ συμπλοκή, ή
confronta'tie, v., -s, συσχέτιση, ή □ (rechtbank) αντιπαράσταση, ή
congres', ο., -sen, συνέδριο, τό □ διάσκεψη, ή □ κογκρέσο, τό □ —lid, ο., -leden, σύνεδρος, ό
conjunctuur, m., -turen, οικονομική κατάσταση, ή
consecra'ren, (toewijden) καθαγιάζω □ εξαγιάζω □ (eucharistie) μετουσιώνωμαι
consecra'tie, v., -s, (wijding) καθαγίαση, ή □ (eucharistie) μετουσίωση, ή
consequent', -e, συνεπής □ συνακόλουθος
consequen'tie, v., -s, επακολούθημα, τό □ συνέπεια, ή
conservatief', -tieve, (voorzichtig) συντηρητικός □ (voorbijgestreefd) όπισθοδρομικός □ ύποχωρητικός
conserva'tor, m., -s, -en, έφορος, ό
conservato'rium, ο., -s, -tia, ώδείο, τό
conser'ven, mv., κονσέρβα, ή □ —fabriek, v., -en, κονσερβοποιείο, τό
conserve'ren, συντηρώ □ —d: συντηρητικός
conso'le, v.(m.), -s, κονσόλα, ή
consolide'ren, έδραιώνω □ στερεώνω □ παγιώνω
constant', -e, διαρκής □ έμμονος □ σταθερός
constate'ren, διαπιστώνω □ εξακριβώνω
constitu'tie, v., -s, σύνταγμα, τό
con'sul, m., -s, πρόξενος, ό
consument', m., -en, καταναλωτής, ό □ πελάτης, ό
consump'tie, v., -s, κατανάλωση, ή □ ξόδεμα, τό □ —artikelen, mv., είδη, τά □ αντικείμενα χρήσης, τά □ —daling, v., ύποκατανάλωση, ή
contact', ο., -en, επαφή □ άγγιγμα, τό □ συνάφεια, ή □ (ontmoeting) συνάντηση, ή □ έπικοινωνία, ή □ (motor) άνάφλεξη, ή □ μίξα, ή □ —lens, v.(m.), -lenzen, φακός έπαφής, ό

contan'tien, mv., μετρητά, τά
contesta'tie, v., διαμφισβήτηση, ή □ άμφιβολία, ή
continent', ο., -en, ήπειρος, ή □ ξηρά, ή □ στεριά, ή
contingent', ο., -en, ποσόστωση, ή
con'tra, bw., αντίθετα □ κόντρα □ —bas, v.(m.), -sen, κοντραμπάσο, τό
contract', ο., -en, συμβόλαιο, τό □ συμφωνητικό, τό □ een ontwerp van : προσύμφωνο, τό □ προσύμβαση, ή □ —breuk, v.(m.), -en, παρασκονδία, ή
contra'ctie, v., -s, συναίρεση, ή
contradic'tie, v., -s, αντίλογία, ή □
contrapunt, ο., αντίστιξη, ή □ —revolutie, v., -s, άντεπανάσταση, ή □ —spionage, v., άντικατασκοπεία, ή
contrast', ο., -en, αντίθεση, ή
contribu'tie, v., -s, συνδρομή, ή □ συνεισφορά, ή □ ρεφενές, ό
contro'le, v.(m.), -s, έλεγχος, ό □ δοκιμασία, ή □ εξέλεξη, ή □ —dienst, m., -en, έφορεία, ή □ —kantoor, ο., -toren, έλεγκτήριο, τό
controle'ren, έλέγχω □ άνασκευάζω □ εξελέγχω □ έφορεύω □ έπιβλέπω
controleur', m., -s, έλεγκτής, ό □ έφορος, ό
controver'se, v., -s, πρόβλημα, τό
conversa'tie, v., -s, κουβέντα, ή □ συνομιλία, ή
converse'ren, κουβεντιάζω □ συνομιλώ
converteer'baar, -bare, μετατρέψιμος
convex', -e, κυρτός
coöperatief', v.(m.), -tieven, συνεργατική, ή
coördinaat', m., -naten, συντεταγμένη, ή
coördineren, κανονίζω □ έναρμονίζω □ έντονίζω
copula'tie, v., -s, συνουσία, ή
Corin't(h)ier, m., -s, Κορίνθιος, ό
Corin't(h)isch, -e, κορινθιακός □ —e, v., -n, Κορινθία, ή
corps, ο., -en, (groep) σώμα, τό □ σωματείο, τό □ —diplomatieque: διπλωματικό σώμα
corpulent', -e, σωματώδης □ εύσαρκος

corpus, ο., -sen, corpora, **zie** korpus, —
delicti: τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματος
correct', -e, ὀρθός □ σωστός □ καθώς
 πρέπει □ —-ie, v., -s, διόρθωση, ἡ □
 —-ioneel, -nele, διορθωτικός
correspondent', m., -en, ανταποκριτής,
 ὁ □ —-ie, v., -s, ανταπόκριση, ἡ □
 ἐπιστολογραφία, ἡ □ ἀλληλογραφία,
 ἡ
corresponde'ren, ἀλληλογραφῶ □ ἐπι-
 στολογραφῶ
corridor', m., -s, διάδρομος, ὁ □ δίο-
 dos, ἡ
corrige'ren, διορθώνω
corrup'tie, v., -s, δωροδοκία, ἡ
corset', ο., -ten, κορσές, ὁ
Corsikaan', m., -kanen, Κορσικανός, ὁ
 □ —-se, v., -n, Κορσικανή, ἡ
cosme'tica, mv., καλλυντικό, τό
coucher'te, v.(m.), -s, κουκέτα, ἡ
coulis'se, v., -n, -s, παρασκήνιο, τό
coupon', m., -s, (stof) ρετάλι, τό □
 (rentebewijs) τοκομερίδιο, τό □ μερι-
 σματυπόδειξη, ἡ □ κουπόνι, τό
crè'che, v.(m.), -s, βρεφοκομεῖο, τό
cre'dit, ο., πίστωση, ἡ □ —-eren, πι-
 στώνω
crè'me, v.(m.), -s, καϊμάκι, τό □ κρέ-
 μα, ἡ □ ἀνθόγαλο, τό
cremato'rium, ο., -s, -tía, κρεματορίο,
 τό
creool', m., creolen, μελαχρινός, ὁ □
 μιγάδας, ὁ
crè'pe, m., κρέπι, τό
crepe'ren, ψοφῶ
crescen'do, ο., -'s, κρετσέντο, τό

crimineel', -nele, ἐγκληματικός
criminologie', v., ἐγκληματολογία, ἡ
cri'sis, v., -sen, crises, κρίση, ἡ
crite'rium, ο., -tía, κριτήριο, τό
cri'ticus, m., -ci, κριτικός, ὁ
croquet', v.(m.), -ten, (voedsel) κροκέ-
 τα, ἡ
croupier', m., -s, κρουπιέρης, ὁ
cruise, v.(m.), -s, κρουαζιέρα, ἡ
cryp'te, v.(m.), -n, κρύπτη, ἡ
culmine'ren, μεσουρανῶ
cultureel', -tele, ἐκπολιτιστικός □ πνευ-
 ματικός
cult'us, m., culten, λατρεία, ἡ
cultuur', v., -turen, (algemeen) καλλιέρ-
 γεια, ἡ □ (opvoeding) μόρφωση, ἡ □
 ἐκπαίδευση, ἡ □ πολιτισμός, ὁ
cumula'tie, v., -s, ἐπισώρευση, ἡ □ συ-
 νάθροιση, ἡ
cu'mulus, m., -li, σωρείτης, ὁ
curate'le, v.(m.), κηδεμονία, ἡ
cura'tor, m., -s, -en, προστάτης, ὁ □
 κηδεμόνας, ὁ
Cycla'disch, -e, κυκλάδικος
cycla'men, v.(m.), -s, κυκλάμινο, τό □
 κυκλαμιά, ἡ
cycloon', m., cyclonen, κυκλώνας, ὁ □
 τυφώνας, ὁ
cy'nisch, -e, κυνικός □ ξετσίπωτος □
 ὠμός
cynis'me, ο., κυνισμός, ὁ □ κυνικότη-
 τα, ἡ □ ἀναίδεια, ἡ
Cyprioot', m., -ioten, Κύπριος, ὁ
Cy'prisch, -e, κυπριακός □ —-e, v., -n,
 Κύπρια, ἡ
cys'te, v.(m.), -n, κύστη, ἡ

D

daad, v.(m.), daden, φτιάξιμο, τό □
 πράξη, ἡ □ κάμωμα, τό □ *op heter*
 —: αὐτόφωρος, -η, -ο □ *edele* —:
 μεγαλούργημα, τό □ —-*werkelijk*, -e,
 ἔμπρακτος □ πραγματικός
daar, bw., (ἐ)κεῖ □ (aangezien) ἐπειδὴ
daarenbo'ven, bw., ἐξάλλου □ ἐκτός

τούτου □ ἐπιπλέον □ ἐμπρόσθετα
daarente'gen, bw., ἀπεναντίας □ ἀντί-
 θετα
daarna', bw., ἔπειτα □ ὕστερα □ κατό-
 πι □ μετὰ □ μετέπειτα
daar'om, bw., γι'αὐτό
daarvan', bw., ἐκεῖ ὅπου □ ὅθε

daas, v.(m.), dazen, οἰστρος, ὁ □ βοῖ-
δόμυγα, ἡ

dactylografie', v., δαχτυλογραφία, ἡ

dac'tylus, m., -tylen, -li, δάκτυλος, ὁ

da'del, v.(m.), -s, φοινίκι, τό □ χουρ-
μάς, ὁ □ —boom, m., -bomen, φοι-
νικιά ἡ □ χουρμαδιά, ἡ

da'delijk, bw., διαμιᾶς □ ἀμέσως □

τώρα □ εὐθύς □ καταπόδι □ κατόπι

da'der, m., -s, αὐτουργός, ὁ □ δρά-
στης, ὁ

dag, m., -en, (ἡ)μέρα, ἡ □ de volgende
—: ἐπιούσα, ἡ □ ἐπομένη, ἡ □ goe-
den—!: καλή μέρα! □ het wordt —:
ξημερώνει □ χαράζει □ de hele —:
ὀλημέρα bw. □ ὀλημερίς bw.

dag'blad, o., -en, ἐφημερίδα, ἡ □ dag-
boek, o., -en, πρόχειρο, τό □ —dief,
m., -dieven, χασομέρης, ὁ □ —dromer,
m., -s, ἀεροβάτης, ὁ □ ὄνειροπό-
λος, ὁ

da'gelijks, -e, ἡμερήσιος □ καθημερι-
νός □ —brood: ἐπιούσιος ἄρτος, ὁ

da'geraad, m., αὐγή, ἡ □ ξημέρωμα,
τό □ χάραμα, τό □ χαραυγή, ἡ

dag'loner, m., -s, ἡμερομίσθιος, ὁ □
μεροκαματιάρης, ὁ □ μεροδουλε-
τής, ὁ □ dagschotel, m. en v., -s, πιάτο
τῆς μέρας, τό □ —taak, v.(m.), -ta-
ken, μεροκάματο, τό □ μεροδούλι, τό
□ —vaarden, κλητεύω □ προσκαλῶ
□ —vaarding, v., -en, κλήτευση, ἡ □
—verblijf, o., -blijven, διημέρευση, ἡ

dah'lia, v.(m.), -'s, ντάλια, ἡ □ δάλεια,
ἡ

dak, o., -en, στέγη, ἡ □ (ἐπι)στέγασμα,
τό □ σκεπή, ἡ □ plat —: ταρατσα, ἡ
□ δῶμα, τό □ ἄνδηρο, τό □ —goot,
v.(m.), -goten, γεῖσο, τό □ κορνίτζα, ἡ
□ στεφάνι, τό □ —loos, -loze, ἀστέ-
γαστος □ —pan, v.(m.), -nen, κερα-
μίδι, τό □ —venster, o., -s, φεγγίτης, ὁ

dal, o., -en, κοιλάδα, ἡ □ λαγκάδι, τό

da'len, (bergaf) κατεβαίνω □ (vermin-
deren) ἐλαττώνομαι □ (prijs) ἐκπίπτω

da'ling, v., -en, κατάβαση, ἡ □ ἐλάτ-
τωση, ἡ □ ἐκπτώση, ἡ

dam, m., -men, (waterkering) φράγμα,

τό □ φράχτης, ὁ □ (spel) ντάμα, ἡ

damast', o., -en, δαμάσκο, τό

da'me, v., -s, κυρία, ἡ □ κυρά, ἡ □
οἰκοδέσποινα, ἡ □ (partner, kaart-
spel) ντάμα, ἡ □ —skleding, v.,
γυναικεῖο φόρεμα, τό □ φουστάνι, τό

damp, m., -en, ἀτμός, ὁ □ ἄχνη, ἡ □

ἀχνός, ὁ □ —en, ἀτμίζω □ ἀχνίζω □

de —de soep: ἡ ἀχνιστή σούπα

dam'spel, o., ντάμα, ἡ

I dan, bw., τότε □ ἐκείνη τῇ στιγμή

II dan, (vergelijking) ἀπό □ groter —
...: ψηλότερος ἀπό ...

dank, m., εὐχαριστία, ἡ □ —u: σᾶς
εὐχαριστῶ □ —baaheid, v., εὐγνω-
μοσύνη, ἡ □ —brief, m., -brieven, εὐ-
χαριστήριο γράμμα, τό □ —en, εὐ-
χαριστῶ □ εὐγνωμονῶ □ δοξάζω □

bedankt!: (σᾶς) εὐχαριστῶ (πολύ) □

—zegging, v, -en, εὐχαριστία, ἡ

dans, m., -en, χορός, ὁ □ —avond, m.,
-en, χοροσπερίδα, ἡ □ μπάλος, ὁ

dan'sen, χορεύω □ χοροπηδῶ □ —d,
χορευτικός □ ὀρχηστικός

dan'ser, m., -s, χορευτής, ὁ □ —es,
v., -sen, χορεύτρια, ἡ

dans'groep, v.(m.), -en, χορεία, ἡ □

dansleraar, m., -taren, χοροδιδάσκα-
λος, ὁ □ —school, v.(m.), -scholen,
χοροδιδασκαλεῖο, τό □ —vloer, m.,
-en, ὀρχήστρα, ἡ □ —zaal, v.(m.),
-zalen, χοροστάσι, τό

dap'per, -e, γενναῖος □ ἀντρεῖος □
ἄφοβος □ τολμηρός □ παλικάρισιος

dar, m., -ren, κηφήνας, ὁ

darm, m., -en, ἔντερο, τό □ ἄντερο, τό
□ —bloeding, v., -en, ἔντερορραγία,
ἡ □ —ontsteking, v., -en, ἔντερίτιδα,
ἡ

dar'tel, -e, ζωηρός □ φαιδρός □ χαρού-
μενος

das, m., -sen, (dier), ἄσβός, ὁ □ (kle-
dingstuk) γραβάτα, ἡ □ λαιμοδέτης, ἡ
□ κασκόλ, τό □ —speld, v.(m.), -en,
καρφίτσα, ἡ

I dat, vw., ὅτι □ πῶς □ ποῦ □ (opdat)
νά

II dat, vnw., αὐτός □ ἐκεῖνος

date'ren, χρονολογῶ

da'tum, m., -s, -ta, ἡμερομηνία, ἡ

dauw, m., δροσιά, ἡ □ —**en**, δροσίζω

de, ὁ □ ἡ □ τό

debat', o., -ten, συζήτηση, ἡ

de'bet, o., χρέωση, ἡ

debite'ren, χρεώνω

debutant', m., -en, ἀρχάριος, ὁ □ ἀτζαμής, ὁ

debuut', o., -buten, ἀρχή, ἡ □ πρώτη ἐμφάνιση, ἡ

decaan', m., -canen, κοσμήτορας, ὁ

decaden'tie, v., παρακμή, ἡ

decem'ber, m., -s, Δεκέμβριος, ὁ

decen'niun, o., -nia, -niën, δεκαετία, ἡ □ δεκαετηρίδα, ἡ

decentralisa'tie, v., ἀποκέντρωση, ἡ

decimaal', -male, δεκαδικός

decime'ren, (ἀπο)δεκατιζω

de'cimeter, m., -s, ὑποδεκάμετρο, τό

declama'tie, v., -s, ἀπαγγελία, ἡ

decor', o., -s, σκηνογραφία, ἡ □ —**a-tie**, v., -s, (medaille) ἀριστεύω, τό □ μετάλλιο, τό □ παράσημο, τό □ —**a-teur**, m., -s, διακοσμητής, ὁ □ —**a-tief**, -tieve, διακοσμητικός □ —**eren**, παρασημοφορῶ

decreet', o., -creten, θέσπισμα, τό □ ψήφισμα, τό

deduc'tie, v., -s, πόρισμα, τό □ συμπεράσμα, τό

deeg, o., degen, ζυμαρί, τό □ προζύμι, τό □ —**roller**, m., -s, πλαστήρι, τό □

—**waren**, mv., ζυμαρικό, τό

deel, o., delen, μέρος, τό □ μερίδιο, τό □ κομμάτι, τό □ τμήμα, τό □ τεμάχιο, τό □ — *hebben*: συμμετέχω □ συμμερίζομαι

deel'baar, -bare, διαιρετός □ διαιρετικός □ **deelnoot**, m., -noten, συνέταιρος, ὁ □ σύντροφος, ὁ □ —**nemen**, (συγ)κοινωνῶ □ μετέχω □ μεταλαβαίνω □ —**neming**, v., συμμετοχή, ἡ □ (rouw)beklag συλλυπητήρια, τά □ —**tal**, o., -len, διαιρετός, ὁ

dee'moed, m., ταπεινοφροσύνη, ἡ □ μετριοφροσύνη, ἡ

deem'stering, v., -en, σούρουπο, τό □

λυκόφως, τό □ μούχρωμα, τό □ δειλινό, τό

Deen, m., Denen, Δανός, ὁ □ —**s**, -e, δανέζικος □ δανικός □ —**se**, v., -n, Δανέζα, ἡ

deer'nis, v., συμπόνια, ἡ □ εὐσπλαχνία, ἡ

defaitis'me, o., ἡττοπάθεια, ἡ

I defect', -e, ἐλαττωματικός □ χαλασμένος □ —*e auto*: ἐλαττωματικό αὐτοκίνητο, τό

II defect', o., -en, ἐλάττωμα, τό □ ἀτέλεια, ἡ □ κουσούρι, τό

de'ficht, o., -s, ἔλλειμμα, τό

defilé', o., -s, παρέλαση, ἡ

defile'ren, παρελαύνω

defini'tie, v., -s, ὀρισμός, ὁ □ καθορισμός, ὁ □ προσδιορισμός, ὁ

definitief', -tieve, τελειωτικός □ ὀριστικός □ (vonnis) τελεσίδικος

defla'tie, v., -s, ἀντιπληθωρισμός, ὁ

def'tig, -e, εὐγενής □ ἀβρός

de'gelijk, -e, ἐμπεριστατωμένος

de'gen, m., -s, σπαθί, τό □ ξίφος, τό

degenerere'ren, ἐκφυλίζομαι

degrada'tie, v., -s, ἐκπτώση, ἡ □ καθαίρεση, ἡ

degrade'ren, καθαιρῶ □ ὑποβιβάζω

dei'ning, v., -en, φουσκοθαλασσιά, ἡ

dek, o., -ken, κατάστρωμα, τό □ κουβέρτα, ἡ □ —**bed**, o., -den, πάπλωμα, τό

I de'ken, v.(m.), -s, ἐπιστρωμα, τό □ στρώμα, τό □ κουβέρτα, ἡ □ (met franjes) φλοκάτη, ἡ

II de'ken, m., -s, (overste) κοσμήτορας, ὁ

dek'ken, (bedekken) ἐπιστρώνω □ (tafel) βάζω τό τραπέζι □ (dieren) βατεύω

dek'king, v., -en, προκάλυψη, ἡ □ σκέπη, ἡ □ **dekkleed**, o., -kleden, σκέπασμα, τό □ κάλυμμα, τό □ —**sel**, o., -s, καπάκι, τό □ κούπωμα, τό □

σκέπασμα, τό □ —**zeil**, o., -en, ἔλκτρο, τό

delega'tie, v., -s, ἐκπροσώπηση, ἡ □ ἀντιπροσώπευση, ἡ

de'len, μερίζω □ διανέμω □ μοιράζω

de'ler, m., -s, διαιρέτης, ό
 del'f'stof, v.(m.), -fen, όρυκτό, τό
 del'gen, άποσβένω □ έξεφλῶ
 delicaat', -cate, ευγενικός □ λεπτοκα-
 μωμένος □ ντελικάτος
 de'ling, v., -en, διαμοιρασμός, ό □ δια-
 νομή, ή □ διαίρεση, ή
 deli'rium, o., παραλήρημα, τό □ παρα-
 μλητό, τό
 del'ta, v.(m.), -'s, δέλτα, τό
 del'ven, σκάβω
 del'ver, m., -s, σκαφτιάς, ό
 demagogie', v., δημαγωγία, ή
 demar'che, v.(m.), -s, διάβημα, τό
 dementi', o., -'s, διάψευση, ή
 democraat', m., -craten, δημοκράτης, ό
 democratie', v., -iën, δημοκρατία, ή
 demogra'fisch, -e, δημογραφικός
 demo'nisch, -e, δαιμονικός □ διαβολι-
 κός □ σατανικός
 demonstra'tie, v., -s, απόδειξη, ή
 demonte'ren, εξαρμόζω □ ξηλώνω □
 διαλύω
 dem'pen, (sloot) επιχωματίζω
 den, m., -nen, πεύκο, τό □ —(ne)ap-
 pel, m., -s, κουκουνάρα, ή □ κουκου-
 νάρι, τό
 den'deren, βροντώ
 denk'baar, -bare, νοητός □ denkbeeld,
 o., -en, ιδέα, ή □ στοχασμός □
 σκέψη, ή □ —beeldig, -e, ιδεατός □
 ιδανικός □ φανταστικός □ ιδεώδης
 den'ken, σκέφτομαι □ στοχάζομαι □
 διανοοῦμαι □ (menen) νομίζω □ ὑπο-
 θέτω □ φρονῶ
 den'ker, m., -s, στοχαστής, ό □ denk-
 puzzel, m., -s, σπαζοκεφαλιά, ή □ —
 richting, v., -en, σχολή, ή □ —wijze,
 v.(m.), -n, διανόηση, ή
 den'nenbos, o., -sen, πευκώνας, ό □
 πευκόδασο, τό
 densiteit', v., πυκνότητα, ή
 deo'dorans, o., -antia, άποσμητικό, τό
 departement', o., -en, νομός, ό
 depo'nens, o., -pentia, άποθετικό, τό
 depone'ren, αποθέτω □ καταθέτω
 deporta'tie, v., -s, έξορία, ή □ έκτοπι-
 σμός, ό

depo'sito, o., -'s, παρακαταθήκη, ή
 depot', o. en m., -s, άποθήκη, ή □
 —houder, m., -s, θεματοφύλακας, ό
 depres'sie, v., -s, καταπίεση, ή □ κατά-
 θλιψη, ή
 deputa'tie, v., -s, έπιτροπή, ή
 derdemachts'wortel, m., -s, κυβική ρί-
 ζα, ή
 de'ren, βλάπτω □ πειράζω
 der'gellijk, -e, τέτοιος □ παρεμφερής
 derhal've, bw., γι'αυτό
 deriva'tie, v., -s, παραγωγή, ή
 dermatoloog', m., -logen, δερματολό-
 γος, ό
 der'tigjarig, -e, τριαντάρης
 der'ving, v., -en, στέρηση, ή
 de'sem, m., -s, προζύμι, τό
 deserte'ren, αὐτομολῶ □ λιποταχτῶ □
 φυγομαχῶ
 deserteur', m., -s, λιποτάχτης, ό
 deser'tie, v., -s, λιποταξία, ή □ φυγο-
 μαχία, ή
 des'illuse, v., -s, άπογοήτευση, ή
 desinfecte'ren, άπολυμαίνω
 deskun'dige, m.-v., -n, έμπειρογνώμο-
 νας, ό □ πραγματογνώμονας, ό
 desnoods', bw., στην άνάγκη
 des'ondanks, μολαταῦτα □ όμως □ πα-
 ρόλα αυτά
 desorganisa'tie, v., άποσύνθεση, ή
 despo'tisch, -e, δεσποτικός □ τυραν-
 νικός □ αὐθαίρετος
 despotis'me, o., δεσποτισμός, ό □ σα-
 τραπισμός, ό
 dessert', o., -en, επιδόρπια, τὰ
 destructief', -tieve, φθοροποιός □ βλα-
 βερός
 detache'ren, προσκολλῶ
 detail', o., -s, λεπτομέρεια, ή □ καθέ-
 καστα, τὰ □ —leren, λεπτολογῶ □
 gedetailleerd: λεπτομερειακός □ λε-
 πτομερής
 detecti'fve, m., -s, μυστικός, ό
 determinis'me, o., αιτιοκρατία, ή □
 ντετερμινισμός, ό
 deugd, v.(m.), -en, άρετή, ή □ —zaam,
 -zame, ένάρετος □ ήθικός □ τίμιος □
 χρηστός

deu'gen, ἀξίζω

deug'niet, m., -en, (slecht mens) οὐτίδανός, ὁ □ (rakker) ἀλητόπαιδο, τό □ μάγκας, ὁ

deuk, v.(m.), -en, ἐξόγκωμα, τό

deun'tje, o., -s, μελωδία, ἡ □ σκοπός, ὁ □ χαβάς, ὁ

deur, v.(m.), -en, πόρτα, ἡ □ θύρα, ἡ □

—kruk, v.(m.), -ken, πόμολο, τό □ μπετούγια, ἡ □ —opening, v., -en, κούφωμα, τό □ —vleugel, m., -s, θυρόφυλλο, τό □ —waard, m., -s, κλητήρας, ὁ

devalua'tie, v., -s, ὑποτίμηση, ἡ

devies', o., -vieszen, σύμβολο, τό □ ἔμβλημα, τό

devie'zen, mv., συνάλλαγμα, τό

devo'tie, v., -s, εὐσέβεια, ἡ □ εὐλάβεια, ἡ

dewel'ke, vnw., ὁ ὁποῖος □ ὁποῖος

de'ze, vnw., τοῦτος □ αὐτός

dezelf'de, vnw., ἴδιος □ ὁμοῖος □ αὐτός

diabe'ticus, m., -ci, διαβητικός, ὁ

diaconaat', o., διακονία, ἡ

diacones', v., -sen, διακόνισσα, ἡ

diadeem', m. en o., -demen, διάδημα, τό □ στέμμα, τό □ στεφάνι, τό

diagno'se, v., -s, -n, διάγνωση, ἡ

diagonaal', v.(m.), -nalen, διαγώνιος, ἡ

diagram', o., -men, διάγραμμα, τό

dia'ken, m., -s, -en, διάκονος, ὁ

dialect', o., -en, διάλεκτος, ἡ □ ἰδιωματισμός, ὁ □ —iek, v., διαλεκτική, ἡ

□ —isch, -e, διαλεκτικός □ ἰδιωματικός

dialoog', m., -logen, διάλογος, ὁ

diamant', m. en o., -en, ἀδάμαντας, ὁ □ διαμάντι, τό □ —bewerker, m., -s, ἀδαμαντουργός, ὁ □ —en, διαμαντένιος

di'ameter, m., -s, διάμετρος, ἡ

diapo'son, m., διαπασών, ἡ

diapo'sitief, o., -tieveen, διαφάνεια, ἡ □ σλαΐντς, τά □ kleurendia's: ἔγχρωμα σλαΐντς, τά

diarree', v., διάρροια, ἡ □ εὐκοιλιότητα, ἡ □ κόψιμο, τό

dicht, -e, πυκνός □ στερεός □ συμπαγής □ (gesloten) κλειστός

dicht'begroeid, -e, πυκνούφυλλος □ θαμνοσκεπαστος □ δασύς

dicht'bevolkt, -e, πυκνοκατοικημένος

dicht'bij', bw., ἐγγύς □ κοντά □ πλησίον □ σιμά [των, ἡ]

dicht'bundel, m., -s, συλλογή ποιημάτων □ συλλογή ποιημάτων □ συλλογή ποιημάτων □ συλλογή ποιημάτων

dich'ten, (sluiten) ταπώνω □ στουπώνω □ βουλώνω □ φράζω

dich'ter, m., -s, ποιητής, ὁ □ λογογράφος, ὁ □ στιχουργός, ὁ □ —es, v., -sen, ποιήτρια, ἡ

dicht'heid, v., -heden, πυκνότητα, ἡ

dichtknopen, κουμπώνω □ θηλυκώνω □ dichtkunst, v., ποίηση, ἡ □ στιχουργική, ἡ □ —snoeren, κορδελιάζω □ ρελιάζω □ στριφώνω □ —stoppen, στουπώνω □ βουλώνω □ φράζω

dicta'tor, m., -s, δικτάτορας, ὁ □ —iaal, -ale, δικτατορικός □ αὐταρχικός □ αὐθαίρετος

dictatuur', v., -turen, δικτατορία, ἡ □ — van het proletariaat: ἐργατοκρατία, ἡ

dictee', o., -s, ὑπαγόρευση, ἡ

dicte'ren, ὑπαγορεύω

didac'tisch, -e, διδακτικός

die, vnw., (aanwijzend) ἐκεῖνος □ (è) τοῦτος □ (betrekkelijk) πού □ ὁποῖος

dieet', o., διαίτα, ἡ □ κούρα, ἡ

dief, m., dieven, κλέφτης, ὁ □ ληστής, ὁ □ —stal, m., -len, κλοπή, ἡ □ κλέψιμο, το □ κλεψιά, ἡ

die'naar, m., -naren, -s, θεράποντας, ὁ □ ὑπηρετής, ὁ □ δούλος, ὁ □ dienblad, o., -en, δίσκος, ὁ □ ταβλάς, ὁ □ —en, διακονῶ □ ὑπηρετῶ □ (nuttig zijn) χρησιμεύω □ ὠφελῶ

dienst, m., -en, ὑπηρεσία, ἡ □ tot uw —: στή διάθεσή σας □ — nemen (leger): κατατάσσομαι

dienst'betoon, o., ἐξυπηρέτηση, ἡ □ βοήθεια, ἡ □ dienstbode, v., -n, -s, ὑπηρετρια, ἡ □ —doend, -e, αντιπροσωπευτικός □ —meisje, o., -s, ὑπηρετρια, ἡ □ δούλα, ἡ □ παρακώρη, ἡ □ ψυχοπαῖδα, ἡ

dienst'personeel, ο., υπηρεσία, ή □ υπηρετικό προσωπικό, τό □ **dienstplicht**, m. en v., θητεία, ή □ στρατεύση, ή □ — **regeling**, v., -en, ώράριο, τό □ — **vaardigheid**, v., εξυπηρέτηση, ή □ — **verlening**, v., -en, έκδοούλαψη, ή □ βοήθεια, ή □ — **weigeraar**, m., -s., φυγόστρατος, ό

I **diep**, -e, βαθύς

II **diep**, bw., κατάβαθα

diep'bedroefd, -e, περίλυπος □ καταλυπημένος □ **diepgang**, m., -en, βύθισμα, τό □ — **gevroren**, καταψυγμένος □ — **lood**, ο., -loden, βολίδα, ή **diep'te**, v., -n, -s, βάθος, τό □ πυθμένας, ό □ βυθός, ό □ (v.d. aarde) έγκατα, τά □ κατάβαθα, τά □ — **punt**, ο., -en, μυχός, ό

diep'vries, m., κατάψυξη, ή □ πάγωμα, τό □ **diepvriezer**, m., -s, ψυγείο, τό □ παγωνιέρα, ή □ — **zeeonderzoek**, ο., -en, βυθοσκοπήση, ή □ — **zinnig**, -e, βαθυστόχαστος

dier, ο., -en, ζώο, τό □ (huisdier) ζωντόβολο, τό □ (wild) άγρίμι, τό □ ζουλάπι, τό □ **gewervelde** — en: σπονδυλωτά, τά

dier'baar, -bare, αγαπημένος □ αγαπητός □ περιπόθητος

die'renarts, m., -en, κτηνίατρος, ό □ **dierenbescherming**, v., ζωόφιλη έταιρία, ή □ — **riem**, m., ζώδιο, τό □ — **rijk**, ζωικό βασίλειο, τό □ — **temmer**, m., -s, θηριοδαμαστής, ό □ — **tuin**, m., -en, ζωολογικός κήπος, ό □ — **vriend**, m., -en, ζωόφιλος, ό □ φιλόζωος, ό

die'revel, ο., -len, άσκή, τό □ **dierkunde**, v., ζωολογία, ή □ — **lijk**, -e, ζωικός □ ζωώδης □ — **tje**, ο., -s, ζουζουλο, τό □ ζουζούνι, τό

die'selmotor, m., -en, -s, κινητήρας ντίζελ, ό

dieveg'ge, v., -n, κλέφτρα, ή

differentieel', -iële, διαφορικός

differentië'ring, v., -en, διαφοροποίηση, ή

diffuus', -fuse, διάχυτος

difterie', v., διφθερίτιδα, ή

digestief', -tieve, εύκοίλιος □ χωνευτικός

dignita'ris, m., -sen, άξιοματουχος, ό

dij, v.(m.), -en, μηρός, ό □ μερί, τό □ μπουτί, τό

dijk, m., -en, πρόχωμα, τό □ φράγμα, τό □ πρόσχωση, ή

dik, -ke, χοντρός □ παχύς □ (vrucht) τροφαντός □ — **worden**: παχαίνω

dikbui'kig, -e, εύσαρκος □ κοίλαράς □

dikhuidig, -e, παχύδερμος □ — **kop**, m., -pen, κεφάλας, ό □ (kikker) γυρίνος, ό □ — **te**, v., -s, πάχος, τό □

χόντρος, τό

dik'wijls, bw., συχνά □ πολλές φορές

dilem'ma, ο., -'s, δίλημμα, τό

dilettant', m., -en, έρασιτέχνης, ό

dimen'sie, v., -s, διάσταση, ή

dim'licht, ο., -en, χαμηλός φωτισμός, ό

dim'men, άμαυρώνω □ σβήνω

diner', ο., -s, (middag) γεύμα, τό □

(avond) δείπνο, τό

ding, ο., -en, πράγμα, τό

din'gen, (wedijveren) ανταγωνίζομαι □

(streven) ζητώ □ (afdingen) παζαρεύω

dins'dag, m., -en, Τρίτη, ή

diocces', ο., -cesen, επισκοπή, ή

diplo'ma, ο., -'s, δίπλωμα, τό □ περγαμνή, ή □ πτυχίο, τό

diplomaat', m., -maten, διπλωμάτης, ό

diplomatie', v., διπλωματία, ή

I **direct**', -e, εύθύς □ εύθύγραμμος □

άμεσος

II **direct**', bw., κατευθείαν

directeur', m., -en, -s, διευθυντής, ό □

προϊστάμενος, ό □ διοικητής, ό

direc'tie, v., -s, διεύθυνση, ή □ διοίκη-

ση, ή □ διακυβέρνηση, ή □ (presidium) προεδρείο, τό □ — **comité**, ο.,

-s, διευθύνουσα έπιτροπή, ή

directief', ο., -ieven, κατευθυνση, ή

directoi're, m., -s, κιλότα, ή

directo'rium, ο., διευθυντήριο, τό

directri'ce, v., -s, διευθύντρια, ή

dirigeer'stok, m., -ken, μπαγκέτα, ή

dirigent', m., -en, μαέστρος, ό □

διευθυντής όρχήστρας, ό

dirige' ren, διευθύνω
discipli' ne, v., -s, πειθαρχία, ή
discon' to, o., -s, προεξόφληση, ή □
 υποτίμηση, ή
discofheek', v., -theken, δισκοθήκη, ή
dis' crediet, o., έξευτελισμός, ό
discredite' ren, δυσφημώ □ κακοσυ-
 σταίνω
dis' creet, -crete, έχέμυθος
discre' tie, v., -s, διάκριση, ή □ (geheim-
 houding) έχεμύθεια, ή □ μυστικότητα-
 τα, ή
discus' sie, v., -s, συζήτηση, ή □ αντι-
 λογία, ή
discussie' ren, συζητώ □ λογομαχώ
dis' cuswerper, m., -s, δισκοβόλος, ό
dis' genoot, m., -noten, συνδαιτυμόνας,
 ό □ σύνδειπνος, ό
diskwalifica' tie, v., -s, αποκλεισμός, ό
dispensa' tie, v., -s, απαλλαγή, ή
dispuut', o., -puten, διαπληκτισμός, ό
 □ φιλονικία, ή
dis' selboom, m., -bomen, τιμόνι, τό
disserta' tie, v., -s, διατριβή, ή
dissonant', m., -en, παράκρουση, ή
dis' tel, m. en v., -s, γαιδουράγκαθο, τό
 □ τριβόλος, ό □ —**vink**, m. en v.,
 -en, καρδερίνα, ή □ γαρδέλι, τό
distilla' tie, (destillatie), v., -s, απόστα-
 ξη, ή □ διύλισμα, τό □ **distilleerderij**,
 v., -en, οίνοπνευματοποιείο, τό □ —
leertoestel, o., -len, αποστακτήρας, ό
 □ —**leren**, λαμπικάρω □ λαγαρίζω
 □ διυλίζω □ αποσταζώ
distribu' tie, v., -s, διαμοιρασμός, ό □
 διανομή, ή
district', o., -en, διαμέρισμα, τό □ νο-
 μός, ό □ έπαρχία, ή
di' van, m., -s, ντιβάνι, τό □ καναπές, ό
divers', -e, διάφορος
dividend', o., -en, μέρισμα, τό □ τοκο-
 μερίδιο, τό
divi' sie, v., -s, (leger) μεραρχία, ή □
 (deling) τμήμα, τό □ —**commandant**,
 m., -en, μέραρχος, ό
dob' belen, παίζω τό ζάρι
dob' belsteen, m., -stenen, ζάρι, τό
dob' beren, κυμαίνομαι

docent', m., -en, ύφηγητής, ό
doch, vw., αλλά □ μά
doch' ter, v., -s, θυγατέρα, ή □ κόρη, ή
doc' tor, m., -en, -s, διδάκτορας, ό
doctoraal', -rale, έναίσιμος □ — *exa-*
men, o.: έναίσιμη διατριβή, ή
doctoran' dus, m., -di, -sen, ύποψήφιος
 διδάκτορας, ό
document', o., -en, δικαιολογητικό, τό
 □ έγγραφο, τό □ απόδειξη, ή
do' de, m.-v., -n, νεκρός, ό □ πεθαμέ-
 νος, ό □ λείψανο, τό □ —**lijk**, -e,
 θανάσιμος □ θανατηφόρος □ θανα-
 τικός
do' den, θανατώνω □ σκοτώνω □ (met
 mes) μαχαιρώνω □ —**mis**, v.(m.),
 -sen, μνημόσυνο, τό
doe' delzak, m., -ken, άσκαυλος, ό □
 τσαμπούνα, ή □ — *spelen*: τσαμπου-
 νώ
doek, m. en o., -en, ύφασμα, τό □ τσό-
 χα, ή □ πανί, τό □ (toneel) αύλαία, ή
 □ μπερντές, ό
doel, o., -en, σκοπός, ό □ —**lijn**,
 v.(m.), -en, τέρμα, τό □ γκόλ, τό
I doel' loos, bw., κουτουρού □ απερί-
 σκεπτα □ στην τύχη
II doel' loos, -loze, άσκοπος
doelma' tig, -e, σκόπιμος □ —**heid**, v.,
 -heden, δραστικότητα, ή □ άποτε-
 λεσματικότητα, ή
doeltref' fend, -e, δραστικός □ άποτε-
 λεσματικός □ καίριος □ **doel' wach-**
ter, m., -s, τερματοφύλακας, ό □ —
wit, o., σκοπός, ό □ στόχος, ό □
 σημάδι, τό
doen, κάνω □ φτιάνω □ διαπράττω □
 — *alsof*: καμώνομαι □ —**baar**, -bare,
 δυνατός □ κατορθωτός □ μορετός
dof, -fe, θολός □ θαμπός □ μουντός
dof' fer, m., -s, γούτος, ό
dog' ma, o., -s, -mata, δόγμα, τό □
 —**tisch**, -e, δογματικός [μος, ό
dok, o., -ken, δεξαμενή, ή □ ναύσταθ-
dok' ter, m., -s, γιατρός, ό □ —**en**, για-
 τρεύω □ —**es**, v., -sen, γιατρίνα, ή
dok' werker, m., -s, φορτοεκφορτωτής,
 ό

I **dol**, -le, τρελός □ παράφρονas □ λυσασσμένος

II **dol**, m., -len, (roeipen) σκαρμός, ό

dolen, άπατωμαι

dolfijn, m., -en, δελφίνι, τό

dol'gelukkig, -e, όλόχαρος

dolk, m., -en, έγχειρίδιο, τό □ κάμα, ή

dol'lar, m., -s, δολάριο, τό

dol'verliefd, -e, έρωτομανής

dom, -me, άμναλος □ κουτός □ χαζός

□ —heid, v., -heden, βλακεία, ή □ κουταμάρα, ή □ μωρία, ή □ άνοησία, ή

do'minee, m., -s, παπάς, ό □ ιερέας, ό

domine'ren, δεσπόζω □ κυριαρχώ

I **do'mino**, m., -'s, (kleding) ντόμινο, τό

II **domino**, o., (spel) ντόμινο, τό

domkerk, v.(m.), -en, μητρόπολη, ή □

domkop, m., -pen, βλάκας, ό □ ήλι-

θιος, ό □ —mekracht, v.(m.), -en,

άναβατήρας, ό □ —per, m., -s,

(πυρο)σβηστήρας

dona'teur, m., -s, δωρητής, ό

don'der, m., -s, βροντή, ή □ μπουμπου-

νητό, τό □ —dag, m., -en, Πέμπτη, ή

□ —en, βροντά □ μπουμπουνίζει

don'ker, -e, σκοτεινός □ ζοφερός □

(kleur) μελανής □ σκούρος □ μαυρι-

δερός □ —blauw, -e, βαθυκύανος □

βαθυγάλαζος

dons, o., πούπουλο, τό □ πτίλο, τό □

χνούδι, τό

don'zen, πουπουλένιος □ χνουδωτός

I **dood**, m. en v., θάνατος, ό □ νέκρω-

ση, ή □ πεθαμός, ό □ (dier) ψόφος, ό

II **dood**, dode, (mens) νεκρός □ πεθα-

μένος □ (dier) ψόφος □ (kapitaal)

άδούλευτος

doodgeboren, -e, θνησιγενής □ **dood-**

graver, m., -s, νεκροθάφτης, ό □ έν-

ταφιαστής, ό □ (insekt) νεκροφόρος,

ό □ —kist, v.(m.), -en, φέρετρο, τό □

νεκροκρέβατο, τό □ κάσα, ή □ —

moe, -moede, κατάκοπος □ κατα-

κουρασμένος

doods'bed, o., νεκροκρέβατο, τό □

—sbleek, -bleke, ώχρός □ —schie-

ten, τουφεκίζω □ σκοτώνω □ —s-

hoofd, o., en, νεκροκεφαλή, ή □ —

steek, m., κατακρεούργηση, ή □ —

steken, κατακρεουργώ

doods'strijd, m., άγωνία, ή □ ψυχομά-

χημα, τό □ *in — zijn*: χαροπαλεύω □

ψυχομαχώ

dood'straf, v.(m.), -fen, θανατική ποι-

νή, ή □ κεφαλική ποινή, ή

doof, dove, κουφός □ βαρήκοος □ *zich*

(*Oostindisch*) — *houden*: κωφεύω □

—heid, v., κουφαμάρα, ή □ κουφό-

τητα, ή □ —stom, -me, κωφάλαος

dooi'en, λιώνω □ τήκω

dooi'er, m., -s, κρόκος, ό

dool'hof, m., -hoven, άδιέξοδο, τό □

δαίδαλος, ό □ λαβύρινθος, ό

doop'kleed, o., -kleden, λαδόπανο, τό

□ φωτίκια, τά □ **doopmeter**, v., -s,

νουνά, ή □ —peter, m., -s, νουνός, ό

□ —sel, o., -s, βάπτισμα, τό □ —

vont, v.(m.), -en, κολυμπήθρα, ή

door, vz., παρά □ γιά

doorbla'deren, ξεφυλλίζω □ φυλλομε-

τρών

doorbo'ren, διατρυνών □ διαπερνών □

(met speld) περονιάζω □ **doorboord**:

τρυπητός □ τρύπιος □ διάτρητος

doorbo'ring, v., -en, διάτρηση, ή □

διατρύπηση, ή

door'braak, v.(m.), -braken, σκάσιμο,

τό □ σπάσιμο, τό

door'breken, σκάζω □ *de zon breekt*

door: ό ήλιος σκάζει

door'brengen, περνών

door'dacht, -e, μελετημένος

doordren'ken, διαβρέχω □ διαποτίζω

□ μουσκεύω

doordrin'gen, διαπερνών □ διατρυνών □

—d, -e, διαπεραστικός, ό

dooreen', bw., ανάκατα □ μίγδην □

—haspelen, συγχέω □ μπερδεύω □

συγχύζω □ —mengen, άνακατεύω □

—schudden, (άνα)τινάζω □ διασα-

λεύω

door'gaans, bw., συνήθως

door'gang, m., -en, διέλευση, ή □ διά-

βαση, ή □ πέρασμα, τό □ δίοδος, ή

doorgloeien, πυραχτώνω

door'halen, διαγράφω □ ξεγράφω □ σβήνω
door'haling, v., -en, διαγραφή, ή □ εξάλειψη, ή □ σβήσιμο, τό
door'kruisen, διασχίζω
doorlich'ten, (röntgen) ακτινοσκοπῶ □ ραδιογραφῶ
doorlo'pen, διατρέχω □ διανύω □ —d, -e, συνεχής □ συναπτός □ αδιάκοπος
doormid'den, bw., καταμεσῆς
doorn, m., -en, ἀγκάθι, τό □ ἀγκύλι, τό □ ἄκανθα, ή
door'nat, -ie, διάβροχος □ βρεγμένος
door'nig, -e, ἀκάνθινος □ ἀγκαθωτός
doorprie'men, σουβλίζω
doorre'genen, περιβρέχω □ ραντίζω □ περιχύνω
door'schemeren, υποφώσκω □ θαμποφέγω □ διαφαίνομαι
door'slag, m., -en, (kopie) αντίγραφο, τό □ διπλόγραφο, τό □ κόπια, ή
door'snede, v.(m.), -n, κατατομή, ή
doorsnuf'felen, λεπτολογῶ □ ξεψαχνίζω □ εξονυχίζω
doorstaan', παθαίνω □ τραβῶ
doorste'ken, ἀνασκολοπίζω □ παλουκῶν
doorstre'pen, διαγράφω □ ἐξαλείφω □ ἀκυρώνω □ σβήνω
doorstro'men, διαρρέω
door'stroming, v., -en, διαρροή, ή
doortas'tend, -e, έντονος □ σφοδρός □ δραστικός
door'tocht, m., -en, διάβα, τό □ πέραςμα, τό □ δίοδος, ή
door'verkopen, μεταπουλῶ
door'voeren, πραγματοποιῶ □ πραγματώνω
doorwe'ken, μουσκεύω □ διαβρέχω
door'zenden, παραπέμπω □ αποστέλλω □ μεταβιβάζω
door'zicht, o., κατανόηση, ή
doorzich'tig, -e, διαυγής □ διάφανος □ —heid, v., -heden, διαύγεια, ή □ διαφάνεια, ή
I doorzien', διαβλέπω □ *ik doorzie zijn loense bedoelingen*: διαβλέπω τίς ύπουλες επιθυμίες του

II door'zien, κοιτάζω □ *ik zie door het raam*: κοιτάζω από τό παράθυρο
doorzoe'ken, ψαχουλεύω □ ψηλαφῶ
doos, v.(m.), dozen, κουτί, τό □ κασετίνα, ή □ πυξίδα, ή
dop, m., -pen, (ei, poot) τσόφλι, τό □ (boon) φλοιός, ό □ (afsluiting) βούλωμα, τό
do'peling, m., -en, ἀναδεξιμῖος, ό □ βαφτιστικός, ό
do'pen, βαπτίζω □ *gedoopt worden*: φωτίζομαι □ βαπτίζομαι
dop'erwt, v.(m.), -en, ἀρακάς, ό □ μπιζέλι, τό
do'ping, v., -s, ναρκωτικό, τό
dor, -re, ξερικός
Do'risch, -e, δωρικός
dor'pel, m., -s, κατώφλι, τό
dorp, o., -en, χωριό, τό □ (groot) κώμη, ή □ (2000-9999 ipw.) κωμόπολη, ή
dor'peling, m., -en, χωριάτης, ό □ χωρικός, ό
dorps'genoot, m., -noten, συχωριανός, ό □ όμοχώριος, ό □ **dorps'plein**, o., -en, πλατεία, ή □ μεϊντάνι, τό □ —politiek, v., μικροπολιτική, ή
dor'sen, άλωνίζω [νή, ή
dors'machine, v., -s, άλωνιστική μηχανή
dorst, m., δίψα, ή □ —*hebben*: διψῶ □ έχω δίψα □ —ig, διψαλέος □ καταδιψασμένος
dors'vlegel, m., -s, δάρτης, ό
dors'vloer, m., -en, άλώνι, τό
dose'ring, v., δοσολογία, ή
do'sis, v., -sen, doses, δόση, ή
dossier', o., -s, αρχείο, τό □ φάκελος, ό □ ντοσιέ, τό □ (rechtbank) δικογραφία, ή
doua'ne, v.(m.), -n, τελωνείο, τό □ —beambte, m.(v.), -n, έκτελωνιστής, ό □ —formaliteiten, mv., τελωνειακές διατυπώσεις, οί □ —rechten, mv., δασμός, ό □ φόρος, ό
dou'che, v.(m.), -s, ψυχρολουσία, ή □ ντούς, τό
do'ven, σβήνω
dozijn', o., -en, δωδεκάδα, ή □ ντουζίνα, ή

draad, m., draden, (garen) ράμμα, τό □ κλωστή, ή □ νήμα, τό □ (zijde) μπισίμι, τό □ (van een betoog) ρύμη, ή □ σειρά, ή

draag'baar, -bare, φορητός □ **draagbare televisie**: φορητή τηλεόραση, ή

draag'berrie, v.(m.), -s, φορέιο, τό

draag'lijk, -e, ύποφερτός □ άνεκτός

draai, m., -en, γύρισμα, τό □ στροφή, ή □ —**bank**, v.(m.), -en, τόννος, ό □

—**deur**, v.(m.), -en, γυριστή πόρτα, ή

draai'en, γυρίζω □ περιστρέφω □ τρέπω □ (film) κινηματογραφώ □ (sigaret) στρίβω □ (wind) αλλάζω

draai'erig, -e, (misselijk) ζαλισμένος □

draaikolk, m. en v., -en, δίνη, ή □

στρόβιλος, ό □ —**orgel**, o., -s, λατέρνα, ή □ —**tol**, m., -len, σβούρα, ή □

στρόβιλος, ό

drach'me, v.(m.), -n, δραχμή, ή □

muntstuk van 5 —: πεντάδραχμο, τό

□ **muntstuk van 10** —: δεκάρικο, τό

□ **muntstuk van 20** —: είκοσάδραχμο, τό □ **biljet van 50** —: πενήνταρι, τό □ **biljet van 100** —: κατοστάρικο, τό □ **biljet van 500** —: πεντακοσάρι, τό □ **biljet van 1000** —: χιλιάρικο, τό

draak, m., -draken, δράκοντας, ό □ δράκος, ό

drab, v.(m.) en o., κατακάθισμα, τό

dracht, v.(m.), -en, (zwangerschap) κυοφορία, ή □ έγκυμοσύνη, ή □ (kledij) φορεσιά, ή

dra'derig, -e, ίνώδης

draf, m., (paard) τριποδισμός, ό □ (lopen) τρέξιμο, τό □ (afval) στέμφυλο, τό □ τσίπουρο, τό

dragee, v., -s, χάπι, τό □ καταπότι, τό

dra'gen, φέρνω □ κουβαλώ □ (op schouders) ζαλικώνομαι □ (kledij) φορώ

dra'ger, m., -s, φορέας, ό

draine'ring, v., -en, αποστράγγιση, ή

dra'len, άργώ □ βραδύνω

dra'ma, o., -s, δράμα, τό □ τραγωδία, ή □ —**tisch**, -e, δραματικός □

τραγικός □ —**e kunst**: ύποκριτική, ή

□ ήθοποιία, ή □ δραματολογία, ή □

—**tiseren**, δραματοποιώ □ —**tisering**, v., -en, δραματοποίηση, ή

drang, m., παρόρμηση, ή □ προτροπή, ή

drank, m., -en, ποτό, τό □ πότος, ό □

—**gelegenheid**, v., -heden, καπηλειό, τό □ οίνοπωλείο, τό □ —**zucht**, v.(m.), μεθοκόπημα, τό □ μεκερολόγημα, τό □ μέθη, ή

dras'tisch, -e, δραστικός

draven, (paard) καλπάζω □ τριποδίζω □ (mens) τρέχω

draw, m., -s, ίσοπαλία, ή

dreef, v.(m.), dreven, δεντροστοιχία, ή

dreig'brief, m., -brieven, έκβιαστικό γράμμα, τό

dreig'gen, φοβερίζω □ άπειλώ □ (onweer) έπίκειται

drek, m., κόπρανο, τό □ σκατό, τό

drem'pel, m., -s, κατώφλι, τό

dren'keling, m., -en, πνιγμένος, ό

dren'ken, (dieren) ποτίζω □ (planten) άρδεύω

drenk'plaats, v.(m.), -en, ποτίστρα, ή

dressuur, v., -uten, γύμναση, ή □ δάμαση, ή

dreu'mes, m., -sen, πιτσιρικός, ό

dreu'nen, άχολογώ □ άντηχώ □ βροντώ □ **met —de stam**: μέ βροντερή φωνή

dre'vel, m., -s, διατρητική μηχανή, ή

drie'daags, -e, τριήμερος □ **driedelig**, -e, τριμερής □ —**dimensionaal**, -nale, τρισδιάστατος □ —**draads**, -e, τρίκλωνος

drie'hoek, m., -en, τρίγωνο, τό □ —**ig**, -e, τριγωνικός □ —**smeting**, v., τριγωνομετρία, ή

drie'jarig, -e, τριετής

drie'kleurig, -e, τριχρώμος

Drieko'ningen, m., Έπιφάνεια, τά □ Θεοφάνεια, τά □ Φώτα, τά

drie'ledig, -e, τριμελής □ **drieling**, m., -en, τρίδυμο, τά □ —**maandelijks**, -e, τρίμηνος □ —**master**, m., -s, τρικάρτο, τό □ —**snarig**, -e, τριχορδος

driest, -e, θρασύς □ άναιδής □ αϋθάδης □ προπετής □ ίταμός

driestemmig, -e, τριφώνος □ **drietal**, ο., -len, τριάδα, ή □ —**tand**, m., -en, τρίαυνα, ή □ —**voet**, m., -en, (treeft) πυροστιά, ή □ τρίποδας, ό □ —**voudig**, -e, τριπλός □ τριδίυλος □ τριπλάσιος

drie'wieler, m., -s, τρίκυκλο, τό □ **driewielig**, -e, τρίτροχος □ —**zijdig**, -e, τρίπλευρος

drift, v.(m.), -en, όρμή, ή □ (hartstocht) έξαψη, ή □ —**ig**, -e, λάβρος □ όρμητικός □ βίαιος □ παράφορος □ σφοδρός

drijf'kracht, v.(m.), -en, κινήτρια δύναμη, ή

drijf'veer, v.(m.), -veren, κίνητρο, τό □ αίτία, ή □ έλατήριο, τό □ όρμητήριο, τό

drijf'zand, ο., σύρτη, ή

drijf'ven, (op water) (έπι)πλέω □ (stuwten) παρακινώ □ προτρέπω □ —**dok**, ο.: πλωτή δεξαμενή, ή

dril'len, (boren) τρυπώ □ (africhten) εκπαιδεύω □ έξασκώ

drin'gen, σπρώχνω

I **drin'gend**, -e, βιαστικός

II **drin'gend**, bw., έπειγόντως □ βιαστικά □ χωρίς καθυστέρηση

drink'baar, -bare, πόσιμος □ **drinkbeker**, m., -s, ποτήρι, τό □ φλιτζάνι, τό □ κούπα, ή □ —**ebroer**, m., -s, γλεντζές, ό □ φιλοπότης, ό

drin'ken, πίνω

drink'gelag, ο., -en, συμπόσιο, τό □ φαγοπότι, τό □ **drinkgeld**, ο., -en, φιλοδώρημα, τό □ μπαξίσι, τό □ πουρμπουάρ, τό □ —**plaats**, v., -en, γούρνα, ή □ —**water**, ο., -s, πόσιμο νερό, τό

droefgeestig, -e, μελαγχολικός □ σκυθρωπός □ κατηφής □ στυγνός □ —**heid**, v., -heden, μελαγχολία, ή □ μεράκι, τό

droef'heid, v., -heden, θλίψη, ή □ λύπη, ή □ στενοχώρια, ή

droe'sem, m., -s, άπόπιμα, τό □ άποπότι, τό □ ύποστάθμη, ή

drog'beeld, ο., -en, ίνδαλμα, τό

dro'gen, στεγνώνω □ ξεραίνω □ μαραίνω □ (krenten) σταφιδιάζω □ ζαρώνω □ (met vloeipapier) στουπώνω

dro'ger, m., -s, (kieren) στεγνωτήριο, τό □ (haar) στεγνωτήρας, ό

drogist', m., -en, φαρμακέμπορος, ό □ φαρμακοποιός, ό

drog'reden, v.(m.), -en, σόφισμα, τό

dromeda'ris, m., -sen, δρομάδα, ή

dro'men, όνειρεύομαι □ ένυπνιάζομαι □ (fantaseren) όνειροπολώ □ ρεμβάζω

dro'merig, -e, όνειροπόλος □ φαντασιόκοπος

drunk'aard, m., -s, μεθύστακας, ό □ μέθυσος, ό □ μεκρής, ό □ (oïno)-πότης, ό

dron'ken, μεθυσμένος □ πιωμένος □ — **maken**: μεθώ □ —**schap**, v., μέθη, ή □ μεθύσι, τό

droog, droge, ξερός □ στεγνός □ —**leggen**, άποστραγγίζω

droog'te, v., -n, -s, άναβροχία, ή □ άβροχία, ή □ άνομβρία, ή □ ξεραίλα, ή □ ξηρασία, ή

droom, m., dromen, ένύπνιο, τό □ όνειρο, τό □ —**beeld**, ο., -en, όπτασία, ή

drop, m., -pen, (druipen) σταγόνα, ή □ (zoethout) γλυκόριζα, ή

drug, m., -s, ναρκωτικό, τό

druif, v.(m.), druiven, σταφύλι, τό □ ράγα, ή □ ρώγα, ή

druif'lerig, -e, (lusteloos) άκεφος □ (regen) βροχερός

druif'pen, στάζω □ σταλάζω

druif'per, m., -s, βλεννόρροια, ή □ γονόρροια, ή

druip'neus, m., -neuzen, συνάχι, τό □ κατεβασία, ή

I **druk**, -ke, ζωηρός

II **druk**, m., -ken, πίεση, ή

drukdoenerij', v., δραστηριότητα, ή □ ενεργητικότητα, ή

druk'fout, v.(m.), -en, παρόραμα, τό □ **drukken**, (letters) τυπώνω □ (stuwten) πιέζω □ ζουλώ □ —**ker**, m., -s, τυπογράφος, ό □ —**kerij**, v., -en, τυπογραφείο, τό

druk'king, v., σφίξη, ή □ **drukknop**, m., -pen, πόρπη, ή □ καρφίτσα, ή □ —
pers, v.(m.), -en, πιεστήριο, τό □ —
proof, v.(m.), -proeven, τυπογραφικό
δοκίμιο, τό

druk'te, v., -n, άπασχόληση, ή □
φασαρία, ή □ κίνηση, ή □ —**maker**,
m., -s, άλαζόνας, ό □ οίηματίας, ό

druk'werk, o., -en, έντυπο, τό
drum'men, σπρώχνω □ σκουντώ □
ώθω

drup'pel, m., -s, σταγόνα, ή □ σταλα-
ματιά, ή □ ρανίδα, ή □ —**en**, στάζω
□ σταλάζω □ —**teller**, m., -s,
σταγανόμετρο, τό

dub'bel, -e, διπλός □ διπλάσιος □
—**en**, διπλασιάζω □ —**ganger**, m.,
-s, σωσίας, ό □ —**zinnig**, -e, διφορού-
μενος

duel', o., -s, -len, μονομαχία, ή □ —**je-
ren**, μονομαχώ

duet', o., -ten, δυωδία, ή □ διωδία, ή

dui'delijk, -e, έναργής □ όλοφάνερος
□ όρατός □ σαφής □ εύκρινής □ —
heid, v., ένάργεια, ή □ εύκρίνεια, ή □
σαφήνεια, ή

duif, v.(m.), duiven, περιστέρι, τό

duik, m., βουτιά, ή □ κατάδυση, ή □
—**boot**, v.(m.), -boten, ύποβρύχιο, τό
□ —**eling**, v., -en, κατακύλα, ή □
γλίστρημα, τό □ —**en**, καταδύω □
βουτώ

dui'ker, m., -s, βουτηχτής, ό □ δύτης, ό
—**pak**, o., -ken, σκάφανδρο, τό

duim, m., -en, αντίχειρας, ό □ μεγάλο
δάχτυλο, τό

duin, v.(m.) en o., -en, θίνα, ή □ —**be-
planting**, v., άρμυρήθρα, ή □ θαλασ-
σόχορτο, τό □ μυρίγκα, ή

duis'ter, -e, άραχλος □ άφώτιστος □
σκοτεινός □ ζοφερός □ —**nis**, v.,
-sen, σκοτάδι, τό □ σκοτεινιά, ή □
ζόφος, ό □ μαυρίλα, ή

Duits, -e, γερμανικός □ —**e**, v., -n,
Γερμανίδα, ή □ —**er**, m., -s, Γερμα-
νός, ό

dui'vejong, o., -en, πιτσούνι, τό

dui'vel, m., -s, δαίμονας, ό □ διάβο-

λος, ό □ σατανάς, ό □ —**bezwingen**,
v., -en, έξορκισμός, ό □ ξόρκι, τό □
—**in**, v., -nen, διαβολογυναικα, ή

dui'ventil, v.(m.), -len, περιστεριώνας, ό

dui'ver, m., -s, γούτος, ό

dui'zelen, ζαλίζομαι □ ξελιγώνομαι

dui'zeligheid, v., ζάλισμα, τό □ ζάλη, ή
□ σκοτοδίνη, ή

dui'zendjarig, -e, χιλιόχρονος □ **dui-
zendkoppig**, -e, μυριόστομος □ —

poof, m., -roten, σαρανταποδαρού-
σα, ή □ σκολόπενδρα, ή □ ψαλίδα, ή

□ —**tal**, o., -len, χιλιάδα, ή □ —**vou-
dig**, -e, χιλιαπλάσιος

dul'den, άνέχομαι □ ύπομένω

dun, -ne, άραιός □ λιανός □ λεπτός □
λιπόσαρκος □ φτενός

dunk, m., γνώμη, ή □ ιδέα, ή

dun'nen, λεπταίνω

duplicaat', o., -caten, διπλόγραφο, τό

du'ren, διαρκώ □ βαστώ □ κρατώ □
χρονίζω

durf, m., τόλμη, ή □ θάρρος, τό □
άφοβία, ή □ κουράγιο, τό □ σθένος,
τό

dur'ven, τολμώ □ θαρρεύω □ κοτώ

I **dus**, vw., άρα

II **dus**, bw., έπομένως □ συνεπώς □
λοιπόν

du't'je, o., -s, νάνι, τό

du't'en, κοιμοῦμαι έλαφρά □ λαγοκοι-
μοῦμαι

I **duur**, m., διάρκεια, ή

II **duur**, dure, άκριβός □ δαπανηρός

duur'zaam, -zame, βασταγερός □ στέ-
ρεος □ ακατάλυτος

du'wen, ώθω □ σπρώχνω □ σκουντώ

I **dwaas**, dwaze, άδαής □ άνόητος □
άφρονas □ μωρός □ παλαβός

II **dwaas**, m., dwazen, σκεκάρνι, τό

dwaas'heid, v., -heden, άκρισία, ή □
άφροσύνη, ή □ άνοησία, ή □ μωρία,
ή □ κουταμάρα, ή

dwa'ling, v., -en, πλάνη, ή □ έσφαλ-
μένη γνώμη, ή □ *rechterlijke* —:
κακοδικία, ή

dwang, m., δέσμευση, ή □ έκβιασμός,
ό □ έξαναγκασμός, ό □ —**arbeid**,

m., ἀγγαρεία, ἡ □ κάτεργα, τά □ *levenslange* —: ισόβια δεσμά, τά □ —-buis, ο., -buisen, ζουρλομαντύας, ὁ □ —-voorstelling, v., -en, ιδεοληψία, ἡ □ ἔμμομη ιδέα, ἡ
dwar'relen, στριφογυρίζω □ στροβιλίζω
dwars, -e, ἐγκάρσιος □ πλάγιος □ (scheef) λοξός □ στραβός □ —-bomen, δυσκολεύω □ δυσχεραίνω □ —-fluit, v.(m.), -en, φλάουτο, τό □ πλαγιάυλος, ὁ □ —-ligger, m., -s, πάτερο, τό □ δοκάρι, τό
dweep'ziek, -e, φανατικός
dweep'zucht, v.(m.), φανατισμός, ὁ
dweil, m., -en, πατσαβούρα, ἡ □

σφουγγαρόπανο, τό
dwe'pen, φανατίζω
dwerg, m., -en, νάνος, ὁ □ πυγμαῖος, ὁ □ τζουτζές, ὁ
dwin'geland, m., -en, τύραννος, ὁ □ ζορμπάς, ὁ □ —-ij, v., -en, τυραννίδα, ἡ
dwin'gen, ἀναγκάζω □ ἀγγαρεύω □ βιάζω □ ἐμβιάζω
dynamiek, v., δυναμική, ἡ
dynamiet, o., δυναμίτης, ὁ □ δυναμίτιδα, ἡ
dyna'mo, m., -'s, γεννήτρια, ἡ □ δυναμό, τό □ δυναμομηχανή, ἡ □ ἠλεκτρομηχανή, ἡ

E

eau de colo'gne, v.(m.), κολόνια, ἡ
eb, **ebbe**, v.(m.), ἄμπωτη, ἡ □ — *en vloed*: καλῖρροια, ἡ
eb'behout, o., ἔβενος, ὁ □ —-en, ἐβένινος
ebenist, m., -en, λεπτοουργός, ὁ
e'cho, m., -'s, ἀντίλαλος, ὁ □ ἡχώ, ἡ □ —-ën, ἡχώ □ ἀντηχώ □ ἀντιλαλῶ
echt, -e, (waar) ἀληθινός □ αὐθεντικός □ (onvervalst) μοναχός □ γνήσιος □ πραγματικός
echt'breuk, v.(m.), μοιχεία, ἡ □ — *plegen*: μοιχεύω □ κερατώνω
ech'telijk, -e, συζυγικός
ech'ter, vw., ὁμως □ ἀλλά □ μά □ ὡστόσο
echt'genoot, m., -noten, σύζυγος, ὁ □ ἄντρας, ὁ □ γαμπρός, ὁ □ νυμφίος, ὁ
echt'genote, v., -s, -n, σύζυγος, ἡ □ γυναίκα, ἡ □ κυρία, ἡ □ συμβία, ἡ
echt'paar, o., -paren, ἀντρώγυνο, τό □ ζευγάρι, τό □ σύζυγοι, οἱ
echt'scheiding, v., -en, διαζύγιο, τό □ διάζευξη, ἡ □ χωρισμός, ὁ
eclips, v.(m.), -en, ἑκλειψη, ἡ
economie, v., οἰκονομία, ἡ □ (als wetenschap) οἰκονομική, ἡ □ οἰκονομολογία, ἡ

econo'misch, -e, οἰκονομικός
economist, m., -en, οἰκονομολόγος, ὁ
econoom, m., -nomen, οἰκονόμος, ὁ
ecze'ma, o., ἑκζεμα, τό □ μαγιασίλα, τό
e'dei, -e, εὐγενής □ (waardewol) πολῦτιμος □ —-achtbaar, -bare, ἐκλαμπρότατος □ ἐξοχότατος □ —-gas, o., -sen, εὐγενές ἀέριο, τό □ —-man, m., -lieden, εὐπατρίδης, ὁ □ ἀριστοκράτης, ὁ
edelmoe'dig, -e, ἐλευθέριος □ γαλαντόμος □ γενναϊόψυχος □ —-heid, v., γενναιοφροσύνη, ἡ
e'delsteen, m., -stenen, πετράδι, τό
edi'tie, v., -s, ἑκδοσις, ἡ □ *extra*—, v.: παράρτημα, τό
eed, m., eden, ὄρκος, ὁ □ —-aflegging, v., -en, ὀρκισις, ἡ □ ὀρκωμοσία, ἡ □ δόση ὀρκου, ἡ □ —-verbond, o., ὁμοσπονδία, ἡ
eek'hoorn, m., -s, σκίουρος, ὁ □ βερβερίτσα, ἡ □ γαρδαβίτσα, ἡ
eelt, o., τύλος, ὁ □ κάλος, ὁ □ —-ig, -e, ροζιάρικος □ —-knobbel, m., -s, ρόζος, ὁ
een, ene, ἕνας □ —-akter, m., -s, μονόπραχτο, τό □ —-armig, -e, κουλός □

κουλοχέρης □ κουτσοχέρης □ —
bladig, -e, μονόφυλλος □ —**cellig**, -e,
 μονοκύτταρος
eend, v.(m.), -en, πάπια, ή □ νήσσα, ή
 □ *wilde* —: άγριόπαπια, ή
een'dracht, v.(m.), όμόνοια, ή □ συμφω-
 νία, ή □ σύμπνοια, ή
eengezins'woning, v., -en, μονοκατοι-
 κία, ή
een'heid, v., -heden, ένότητα, ή □ συνέ-
 νωση, ή □ μονάδα, ή
een'jarig, -e, έτήσιος □ χρονιάρης
een'kleurig, -e, μονόχρωμος
een'lettergrepig, -e, μονοσύλλαβος
een'maal, bw., άπαξ □ έφάπαξ
een'making, v., ένωση, ή □ σύνδεση, ή
 □ συγχώνευση, ή □ ένοποίηση, ή
een'pa'rig, -e, όμόφωνος □ όμόθυμος
 □ σύμφωνος □ —**heid**, v., παμψη-
 φία, ή □ *met — van stemmen*: παμψη-
 φεί
eenpersoons'bed, o., -den, μονό κρε-
 βάτι, τό
eenpersoons'kamer, v.(m.), -s, μονό δω-
 μάτιο, τό
eenrich'tingsstraat, v.(m.), -straten, μο-
 νόδρομος, ό
eens, bw., κάποτε □ άλλοτε □ μία φορά
eensgezind', -e, όμόγνωμος □ όμόδο-
 ξος □ σύμφωνος □ όμόφωνος □ —
zijn: όμονοώ □ μονοιάζω □ —**heid**,
 v., συμφιλώση, ή □ μόνοιασμα, τό □
 όμόνοια, ή □ σύμπνοια, ή
eens'klaps, bw., ξαφνικά □ έξαίφνης □
 αίφνίδια □ μονομιδς
eens'luidend, -e, σύμφωνος
een'stem'mig, -e, όμόθυμος □ όμόφω-
 νος □ (muziek) μονόφωνος
eenlo'nig, -e, μονότονος □ άνιαρός □
 στερεότυπος
eenvor'mig, -e, όμοιόμορφος
een'voud, m., άπλότητα, ή □ λιτότητα,
 ή □ —**ig**, -e, άπλός □ άσύνθετος
een'zaam, -zame, έρημος □ άκατοίκη-
 τος □ μαγκούφης □ —**heid**, v., έρη-
 μιά, ή □ μοναξιά, ή □ μόνωση, ή
een'zaat, m., -zaten, έρημίτης, ό □ μα-
 γκούφης, ό

eenzij'dig, -e, μονομερής □ μονόπλευ-
 ρος □ —**heid**, v., μονομέρεια, ή
eer, v.(m.), δόξα, ή □ τιμή, ή □ θαυ-
 μασμός, ό
eer'baar, -bare, έντιμος □ τιμημένος □
 χρηστός □ —**heid**, v., σεμνοπρέπεια,
 ή □ εύπρέπεια, ή □ χρηστότητα, ή
eer'bewijs, o., -wijzen, προσκύνημα, τό
 □ σέβας, τό
eer'bied, m., σεβασμός, ό □ σέβας, τό
 —**igen**, σέβομαι □ —**waardig**, -e,
 άξιοσέβαστος □ σεπτός □ τίμιος
eer'der, bw., μάλλον □ περισσότερο □
 προτιμότερο □ πρωτύτερα
eer'gevoel, o., φιλοτιμία, ή □ φιλότιμο,
 τό
eergie'rig, -e, φιλόδοξος □ φιλότιμος □
 — *zijn*: φιλοδοξώ
eer'gisteren, bw., προχτές □ προχθές
 □ προχτεσινός
eer'herstel, o., άποκατάσταση, ή
eer'lang, bw., προσεχώς
eer'lijk, -e, τίμιος □ έντιμος □ εύсу-
 νειδής □ —**heid**, v., τιμιότητα, ή □
 χρηστότητα, ή □ ευθύτητα, ή
eer'loos, -loze, άτιμος
eerst, -e, πρώτος □ άριστος □ άρχικός
 □ —**jaars**, πρωτοετής □ —**eling**,
 m., -en, πρωτογέννημα, τό □ πρωτό-
 λειο, τό □ —**geboorterecht**, o., πρω-
 τογένεια, ή □ —**volgend**, -e, προσε-
 χής
eer'tijds, bw., άλλοτε □ παλιά □
 άρχαία □ πρώην
eer'vol, -le, τιμητικός □ έξυψωτικός □
 άξιοτιμος
eer'zucht, v.(m.), σπουδαρχία, ή □
 φιλοδοξία, ή □ —**ig**, -e, δοξομανής
 □ κενόδοξος □ ματαιόδοξος □
 φιλόδοξος
eest, m., λιάστρα, ή □ ξηραντήριο, τό
eel'baar, -bare, βρώσιμος □ φαγώσιμος
 □ έδώδιμος □ **eelgerei**, o., σερβίτισιο,
 τό □ σκευός, τό □ —**kamer**, v.(m.),
 -s, τραπεζαρία, ή □ —**lust**, m.,
 όρεξη, ή □ —**waar**, v.(m.), -waren,
 τρόφιμα, τά □ —**zaal**, v.(m.), -zalen,
 συσσίτιο, τό

eeuw, v.(m.), αἰώνας, ὁ □ ἑκατονταετία, ἡ □ —**feest**, o., -en, ἑκατονταετηρίδα, ἡ

eeuwig, -e, αἰώνιος □ ἀφθαρτος □ ἀθάνατος □ παντοτινός □ —**heid**, v., -heden, αἰωνιότητα, ἡ

effect', o., -en, ἀποτέλεσμα, τό □ ἔκβαση, ἡ □ ἐντύπωση, ἡ □ (financ.) χρεόγραφο, τό □ τίτλος, ὁ

ef'fen, (vlak) ἐπίπεδος □ ἴσιος □ ὁμαλός □ (eenkleurig) μονόχρωμος □ *wij zijn* —: εἵμαστε ἴσια-ἴσια □ *iets — rekenen*: λογαριάζομαι □ ξεκαθαρίζω τό λογαριασμό □ —**en**, ἐξισώνω □ ἱσώνω □ ὁμαλίζω

efficiënt', -e, σκόπιμος

eg, v.(m.), -gen, βολοκόπος, ὁ □ σβάρνα, ἡ

egalisa'tie, v., -s, ἐξίσωση, ἡ

e'gel, m., -s, ἀκανθόχοιρος, ὁ □ σκαντζόχοιρος, ὁ □ ἔχινος, ὁ

eg'gen, βολοκοπῶ □ σβαρνίζω

egocen'trisch, -e, ἐγωκεντρικός

egoïs'me, o., ἐγωισμός, ὁ □ φιλαυτία, ἡ

egoïst', m., -en, ἐγωιστής, ὁ

Egyp'tenaar, m., -naren, -s, Αἰγύπτιος, ὁ

Egyp'tisch, -e, αἰγυπτιακός □ —**e**, v., -n, Αἰγυπτία, ἡ

ei, o., -eren, αὐγό, τό □ ὥο, τό □ —**cel**, v.(m.), -len, ὥριο, τό

ei'derdons, o., πάπλωμα, τό □ ἐφάπλωμα, τό

ei'erboer, m., -en, αὐγουλάς, ὁ □ **eierdooier**, m., -s, κροκάδι, τό □ κρόκος, ὁ □ —**dopje**, o., -s, αὐγοθήκη, ἡ □ —**schaal**, v.(m.), -schalen, σόφλι, τό □ —**soep**, v., αὐγολέμονο, τό □ —**stok**, m., -ken, ὠθήκη, ἡ

ei'gen, (κατα)δικός □ *mijn — moeder*: ἡ δική μου μητέρα □ *zijn — familie*: οἱ δικοί του □ *zich — maken*: ἐνστερνίζομαι

ei'genaar, m., -naren, -s, ἰδιοκτήτης, ὁ □ ἀφέντης, ὁ □ κτηματίας, ὁ □ (verhuurder) νοικοκύρης, ὁ

eigenaar'dig, -e, ἰδιόμορφος □ ἰδιότυπος □ ξενότροπος □ (ongewoon)

παράδοξος □ ἀσυνήθιστος □ περιέργος □ —**heid**, v., -heden, ἰδιομορφία, ἡ □ ἰδιωτυπία, ἡ □ ἰδίωμα, τό □ παραξενιά, ἡ

eigenares', v., -sen, ἰδιοκτήτρια, ἡ

ei'genbelang, o., ἰδιοτέλεια, ἡ □ συμφεροντολογία, ἡ

ei'gendom, m. en o., -men, ἰδιοκτησία, ἡ □ (onroerend) κτῆμα, τό □ ὑποστατικό, τό

eigenhan'dig, -e, ἰδιόχειρος □ ἰδιόγραφος □ αὐτόγραφος

ei'genliefde, v., ἀτομικισμός, ὁ □ φιλοτιμία, ἡ □ (ziekelijke —) φιλαυτία, ἡ □ αὐτερωτισμός, ὁ □ ναρκισσισμός, ὁ

ei'genlijk, bw., καθαρὰ □ ξεκάθαρα □ καθαυτὸ □ οὐσιαστικά

eigenmach'tig, -e, αὐθαίρετος □ (bw.) ἐτσιθελικά □ αὐθαίρετα

ei'genschap, v., -pen, ἰδιότητα, ἡ □ προσόν, τό □ χάρισμα, τό

ei'gentijds, -e, σύγχρονος

eigenwijs', -wijze, πεισματάρης □ ξεροκέφαλος

eigenzin'nigheid, v., γινάτι, τό □ πείσμα, τό □ δυστροπία, ἡ □ κακοκεφαλιά, ἡ

eik, m., -en, βαλανιδιά, ἡ □ —**el**, m., -s, βαλανίδι, τό □ βάλανος, ἡ □ —**en**, δρύινος □ —**enbos**, o., -sen, δρυμός, ὁ

ei'land, o., -en, νησί, τό □ νῆσος, ἡ □ *onbewoond* —: ἐρημονήσι, τό □ ξερονήσι, τό □ —**bewoner**, m., -s, νησιώτης, ὁ

eind'diploma, o., -'s, ἀπολυτήριο, τό

ein'de, o., -n, τέρμα, τό □ τέλος, τό □ τελείωμα, τό □ παύση, ἡ □ κατάληξη, ἡ □ —**lijk**, bw., τέλος □ ἐπιτέλους □ —**loos**, -loze, ἀπέραντος □ ἀτέλειωτος □ ἀχανής

ein'digen, τελειώνω □ λήγω

eind'oplossing, v., -en, ἐπίλυση, ἡ □ **eindoverwinning**, v., -en, κατατρόπωση, ἡ □ —**punt**, o., -en, τέρμα, τό

eis, m., -en, ἀπαίτηση, ἡ □ —**en**, ἀπαιτῶ

ei'wit, o., -ten, λεύκωμα, τό □ ασπράδι, τό
 ek'ster, v.(m.), -s, κίσσα, ή □ —oog, o., -ogen, κάλος, ό □ τύλος, ό
 el, v.(m.), -len, πήχη, ή
 elan', o., φόρα, ή □ έξαρση, ή □ μεταρσίωση, ή
 e'land, m., -en, (έ)λάφι, τό
 elasticiteit', v., έλαστικότητα, ή
 elastiek', o., -en, λάστιχο, τό □ ταινία έλαστική, ή
 el'ders, bw., άλλου
 elegant', -e, χαριτωμένος □ γλαφυρός □ κομψός □ —le, v., κομψότητα, ή □ εύπρέπεια, ή □ λεπτότητα, ή
 elegie', v., -ën, έλεγεία, ή
 elektricien', m., -s, ήλεκτρολόγος, ό
 elektriciteit', v., ήλεκτρικισμός, ό □ ήλεκτρικό, τό □ *aandrijving met* —: ήλεκτροκίνηση, ή □ —*sdraad*, m., -draden, καλώδιο, τό □ —*sleer*, v. (m.), ήλεκτρολογία, ή
 elektrifice'ren, εξηλεκτρίζω
 elek'trisch, -e, ήλεκτρικός
 elektrocardiogram', o., ήλεκτροκαρδιογράφημα, τό
 elektro'de, v., -n, -s, ήλεκτρόδιο, τό
 elektrodyn'amica, v., ήλεκτροδυναμική, ή □ *elektrolyse*, v., ήλεκτρόλυση, ή □ —*magneet*, m., -neten, ήλεκτρομαγνήτης, ό □ —*magnetisme*, o., ήλεκτρομαγνητισμός, ό □ —*motor*, m., -en, ήλεκτρομηχανή, ή
 elek'tron, o., -en, ήλεκτρόνιο, τό □ —ika, v., ήλεκτρονική, ή □ —isch, -e, ήλεκτρονικός
 elek'trotechniek, v., ήλεκτροτεχνία, ή
 element', o., -en, στοιχείο, τό □ —air, -e, στοιχειώδης □ βασικός
 eleva'tor, m., -s, -en, άνωσώτηρας, ό
 elf, v.(m.), -en, άγερικό, τό □ ζωτικό, τό [τάρρηση, ή
 elimina'tie, v., -s, άπάλειψη, ή □ κα-
 eli'te, v.(m.), -s, άωτο, τό
 eli'xir, o., -s, έλιξίριο, τό
 elk, -e, vnw., καθένας □ κάθε □ καθετί
 elkaar', elkan'der, vnw., ό ένας τόν άλλο

el'leboog, m., -bogen, άγκώνας, ό □ κόχη, ή
 ellen'de, v.(m.), -n, χάλι, τό □ δυστυχία, ή □ φτώχεια, ή □ άτυχία, ή □ άθλιότητα, ή
 ellen'dig, -e, ταλαίπωρος □ δυστυχής □ κουρασμένος
 ellips', v.(m.), -en, έλλειψη, ή
 el'penbenen, έλεφαντένιος
 I els, m., elzen, (boom) σκλήθρο, τό
 II els, v.(m.), elzen (priem) σουβλί, τό □ τρυπητήρι, τό
 email', o., σμάλτο, τό □ —leren, σμαλτώνω
 emancipa'tie, v., -s, χειραφέτηση, ή
 emancipe'ren, χειραφετώ
 embar'go, o., -'s, άπαγόρευση άπόπλου, ή
 embleem', o., -blemen, έμβλημα, τό □ σήμα, τό □ σύμβολο, τό
 embolie', v., έμβολή, ή
 em'bryo, o., -'s, έμβρυο, τό □ —naal, -nale, έμβρυακός
 eme'ritus, m., -ti, άποτραβηγμένος, ό □ συνταξιούχος, ό
 emigrant', m., -en, μετανάστης, ό
 emigra'tie, v., -s, εκπατρισμός, ό □ ξε-
 νιτεμός, ό □ άποδημία, ή
 emigre'ren, άποδημώ □ άποικω □ εκπατριζομαι □ μεταναστεύω
 eminen'tie, v., -s, πανσιότατος, ό
 em'mer, m., -s, κουβάς, ό □ κάδος, ό □ σίκλος, ό
 emo'tie, v., -s, συγκίνηση, ή
 empiris'me, o., έμπειριοκρατία, ή □ έμπειρισμός, ό
 emul'sie, v., -s, ψιμόθιο, τό □ φτιασίδι, τό □ γαλάκτωμα, τό
 en, vw., και □ κι
 encyclick', v., -en, έγκύκλιος, ή □ πανταχούσα, ή
 encyclopedie', v., -ën, έγκυκλοπαίδεια, ή
 en'deldarm, m., άπευθυσμένο, τό
 energie', v., -ën, έέργεια, ή □ —k, -e, ένεργός □ ένεργητικός □ δραστήριος
 enerve'ren, νευριάζω □ έκνευρίζω □ όργίζω □ —d, -e, εκνευριστικός

eng, -e, (griezelig) φριχτός □ (nauw) στενός
en'gel, m., -en, ἄγγελος, ὁ □ —**achtig**, -e, ἀγγελόμορφος □ —**bewaarder**, m., -s, προστάτης ἄγγελος, ὁ □ —**enbak**, m., -ken, ὑπερώο, τό
En'gels, -e, ἐγγλέζικος □ ἀγγλικός □ —e, v., -n, Ἀγγλίδα, ἡ □ —**man**, m., Engelsen, Ἀγγλος, ὁ
eng'te, v., -n, -s, στενότητα, ἡ
e'nig, -e, (uitzonderlijk) ἐνιαῖος □ μοναδικός □ μονάκριβος □ (alleen) μοναχός □ μόνος □ **enigen**, mv.: μερικοί, οἱ □ ὀλίγοι, οἱ □ κάποιοι, οἱ
e'nigszins, bw., κάπως □ λιγάκι
I en'kel, m., -s, ἀστράγαλος, ὁ □ κότσι, τό
II en'kel, -e, μοναδικός □ (sommigen, mv.) κάμποσοι □ μερικοί
en'kelvoud, o., -en, ἐνικός, ὁ □ —**ig**, -e, ἐνιαῖος
enorm', -e, ὑπέρογκος □ πελώριος
enquê'te, v.(m.), -s, ἔρευνα, ἡ
enscene'ren, σκηνοθετῶ
ent, v.(m.), -en, ἐμβόλιο, τό □ μπόλι, τό □ κεντράδι, τό □ —**en**, ἐμβολιάζω □ δαμαλίζω □ μπολιάζω □ κεντρώνω
en'teren, ἀγκιστρώνω
enthousias'me, o., ἐνθουσιασμός, ὁ
enthousiast', -e, ἐνθουσιασμένος
entoura'ge, v., -s, περίγυρος, ὁ
entr'ac'te, v.(m.), -s, -n, διάλειμμα, τό
entresol', m., -s, μεσόγειο, τό
ent'stof, v.(m.), -fen, ἐμβόλιο, τό □ μπόλι, τό
envelop', v.(m.), -pen, φάκελος, ὁ □ *in een — stoppen*: φακελώνω
enzovoort, bw., καὶ τὰ λοιπὰ □ καθεξῆς □ διαδοχικά
epaulet', v.(m.), -ten, ἐπωμίδα, ἡ
epidemie', v., -en, ἐπιδημία, ἡ □ ἰσμός, ὁ
epilepsie', v., ἐπιληψία, ἡ □ σεληνια-
epilep'ticus, m., -tici, ἐπιληπτικός, ὁ
epile'ren, ἀποσιλῶν □ χνουδίζω
e'pisch, -e, ἐπικός
episo'de, v., -s, -n, ἐπεισόδιο, τό
e'pos, o., eren, ἔπος, τό
equi'pe, v.(m.), -s, τακίμι, τό

equivalent', -e, ἰσάξιος □ ἰσοδύναμος
erbar'men, o., ἔλεος, τό □ εὐσπλαχνία, ἡ □ νισάφι, τό
e'redienst, m., -en, λατρεία, ἡ □ λειτουργία, ἡ □ **eredoctor**, m., -s, -en, ἐπίτιμος διδάκτορας, ὁ □ —**loon**, o., -lonen, ἀμοιβή, ἡ
e'ren, τιμῶ □ σέβομαι
e'replaats, v.(m.), -en, θώκος, ὁ □ πρωτοκαθεδρία, ἡ □ **ereprijs**, m., -prijzen, ἀριστεῖο, τό □ βραβεῖο, τό □ —**tribune**, v.(m.), -s, ἰκρίωμα, τό □ —**wacht**, v.(m.), -en, τιμητική φρουρά, ἡ □ —**woord**, o., λόγος τιμῆς, ὁ
erf, o., erven, κτῆμα, τό □ —**deel**, o., -delen, κληρος, ὁ □ —**elijk**, -e, κληρονομικός □ —**enis**, v., -sen, κληρονομία, ἡ □ —**genaam**, m., -namen, κληρονόμος, ὁ □ κλήρα, ἡ □ —**later**, m., -s, διαθέτης, ὁ □ —**zonde**, v.(m.), προπατορικό ἁμάρτημα, τό
I erg, -e, φοβερός
II erg, bw., βαριά □ πολύ
er'gens, bw., κάπου □ — *anders*: κάπου ἄλλοῦ
er'geren, σκανταλίζω □ κολάζω □ προσβάλλω □ (zich —) χολοσκάω □ δυσαρεστοῦμαι
er'gerlijk, -e, προσβλητικός
er'gernis, v., -sen, σκάνταλο, τό
erken'ning, v., -en, ἀναγνώριση, ἡ
erken'telijkheid, v., εὐγνωμοσύνη, ἡ
er'ker, m., -s, ἐξώστης, ὁ □ μπαλκόνι, τό
ermita'ge, v., -s, ἐρημητήριο, τό □ ἀσκητήριο, τό □ σκήτη, ἡ
ernst, m., σοβαρότητα, ἡ □ σπουδαιότητα, ἡ □ ἐμβρίθεια, ἡ □ —**ig**, -e, σοβαρός □ περισπούδαστος □ ἐμβριθής
ero'sie, v., -s, διάβρωση, ἡ
erotiek', v., ἔρωτας, ὁ □ ἀγάπη, ἡ □ ἔρωτισμός, ὁ □ σέξ, τό
ero'tisch, -e, ἔρωτικός
erts, o., -en, μετάλλευμα, τό □ ὀρυκτό, τό □ —**laag**, v.(m.), -lagen, κοίτασμα, τό □ [μπασμένος
erva'ren, ἐμπειρος □ ἐπιτήδειος □

erva'ring, v., -en, ἐμπειρία, ἡ □ πείρα, ἡ □ μάθηση, ἡ
 er'ven, κληρονομῶ
 erwt, v.(m.), -en, ἀρακάς, ὁ □ μπιζέλι, τό □ (keker) ρεβίθι, τό
 es, m., -sen, (boom) μελιά, ἡ □ μελιός, ὁ □ φλαμουριά, ἡ [ἡ
 escadri'l'le, o. en v.(m.), -s, σμηναρχία, escor'te, o., -s, συνοδεία, ἡ □ —ren, προπέμπω □ ξεπροβοδίζω □ ξεβγάζω □ συνοδεύω
 eska'der, o., -s, στολίσκος, ὁ □ σμήνος, τό
 Es'kimo, m., -s, Ἑσκιμῶσι, οἱ
 esp, m., -en, ἀγριόλευκα, ἡ
 essay', o., -s, δοκίμιο, τό □ —ist, m., -en, δοκιμιογράφος, ὁ
 essen'tie, v., οὐσία, ἡ
 esta'blishment, o., κατεστημένο, τό □ συντηρητισμός, ὁ
 estafet'teloop, m., σκυταλοδρομία, ἡ
 esthe'tica, v., αισθητική, ἡ □ καλλολογία, ἡ
 esthe'tisch, -e, καλαισθητος
 eta'ge, v., -s, ὄροφος, ὁ □ πάτωμα, τό
 etala'ge, v., -s, προθήκη, ἡ □ βιτρίνα, ἡ □ μόστρα, ἡ
 etale'ren, ἐκθέτω
 etap'pe, v.(m.), -n, -s, σταθμός, ὁ
 I e'ten, τρώγω □ πουκκώνω
 II e'ten, o., βρώση, ἡ □ τροφή, ἡ □ φαγητό, τό □ —stij'd, m., καθισιά, ἡ
 e'ther, m., αἰθέρας, ὁ
 e'thica, v., ἠθική, ἡ
 etiket', o., -ten, δελτίο, τό □ καρτέλα, ἡ
 etiquet'te, v.(m.), ἐθιμοτυπία, ἡ □ ἐτικέτα, ἡ
 et'maal, o., -malen, ἡμερονύχτιο, τό □ μερονύχτιο, τό
 etnografie', v., ἐθνογραφία, ἡ
 ets, v.(m.), -en, χαλκογράφημα, τό
 et'ter, m., πύο, τό □ ἔμψο, τό □ ὄμψο, τό □ —buil, v.(m.), -en, ἀπόστημα, τό □ ἔλκωμα, τό □ —en, διαπυοῦμαι □ ἀφορμίζω □ ἐρεθίζομαι □ —ing, v., -en, διαπύηση, ἡ □ ἐμπύηση, ἡ

etui', o., -s, θήκη, ἡ
 etymologie', v., -ën, ἐτυμολογία, ἡ
 etymolo'gisch, -e, ἐτυμολογικός
 eucalyp'tus, m., -sen, εὐκάλυπτος, ὁ
 eucharistie', v., εὐχαριστία, ἡ □ Θεία Μετάληψη, ἡ □ μυσταγωγία, ἡ
 eufemis'me, o., -n, εὐφημισμός, ὁ
 eunuch', m., -en, εὐνοῦχος, ὁ □ μουνοῦχος, ὁ
 Europea'an', m., -eanen, Εὐρωπαῖος, ὁ
 Europees', -rese, εὐρωπαϊκός
 Europe'se, v., -n, Εὐρωπαία, ἡ
 I eu'vel, o., -en, -s, (gebrek) ἐλάττωμα, τό □ ἔλλειψη, ἡ □ (fout) σφάλμα, τό □ λάθος, τό
 II eu'vel, -e, κακός □ iets — opnemen: μου κακοφαίνεται □ συνερίζομαι □ —moed, m., χάλια, τά □ κακή κατάσταση, ἡ [ασμα, τό
 evacua'tie, v., -s, ἐκκένωση, ἡ □ ἄδει-
 evalua'tie, v., -s, ἐκτίμηση, ἡ
 evange'lie, o., -liën, -s, εὐαγγέλιο, τό □ evangeliseren, εὐαγγελίζομαι □ —list, m., -en, εὐαγγελιστής, ὁ
 e'ven, ζυγός □ ἄρτιος □ — of oneven: μονά ἡ ζυγά □ — groot, talrijk: τόσος, -η, -ο
 e'venaar, m., ἰσημερινός, ὁ
 e'venals, bw., ὥς □ καθὼς □ ὅπως □ καταπῶς
 evena'ren, (ὁ)μοιάζω
 e'venbeeld, o., -en, ὁμοίωμα, τό
 eveneens', bw., ἴσως □ ἐξίσου □ σέ ἴσο βαθμό □ σέ ἴση μερίδα □ ἐπίσης □ ὁμοία
 e'venknije, v.(m.), -ën, ταίρι, τό □ even-min, bw., οὔτε □ —redig, -e, ἀντίστοιχος □ συμμετρικός □ σύμμετρος □ —tueel, -tuele, ἐνδεχόμενος □ δυνατός □ πιθανός □ —waardig, -e, ἀντάξιος □ ἰσάξιος □ ἰσότητος
 e'venwicht, o., ἰσοζύγιο, τό □ ἰσορροπία, ἡ □ ἰσοστάθμιση, ἡ □ (v. karakter) μετριότητα, ἡ □ —ig, -e, ἰσορροπημένος □ (v. karakter) μέτριος □ μεσαῖος □ σύμμετρος □ —sleer, v.(m.), στατική, ἡ □ —sstoornis, v., -sen, ἀνισορροπία, ἡ

evenwijdig, -e, παράλληλος
 e'verzwijs, o., -en, άγριογούρουνο,
 τό □ άγριόχοιρος, ό □ κάπρος, ό
 evident', -e, άναργής □ σαφής □ κατα-
 φάνερος □ προφανής
 evolue'ren, εξέλισσω □ ξετυλίγω
 evolu'tieleer, v.(m.), εξέλιξη, ή
 ex-, (gewezen) τέως, bw. □ πρώην, bw.
 exact', -e, σωστός
 exa'men, o., -s, εξέταση, ή □ ανάκρι-
 ση, ή □ δοκιμασία, ή □ —geld, o.,
 -en, εξέταστρα, τά
 examina'tor, m., -s, -en, εξέταστής, ό
 examine'ren, εξετάζω □ έρευνώ □
 έλέγχω □ *geëxamineerd worden*: δίνω
 εξετάσεις
 excellen'tie, v., -s, έκλαμπρότητα, ή □
 έξότιητα, ή □ (bisschop) σεβασμιότη-
 τα, ή
 excentriciteit', v., -en, εκκεντρικότητα,
 ή □ ιδιοτροπία, ή □ παραξενιά, ή
 excentriek', -e, εκκεντρικός □ ιδιότρο-
 πος □ παράξενος □ αλλόκοτος
 excerp'e'ren, έρπνίζομαι
 exclusief', -sieve, άποκλειστικός
 excommunic'e'ren, άποκηρύσσω □ άφο-
 ρίζω
 excus'sie, v., -s, έκδρομή, ή
 excuus', o., -cuses, συγγνώμη, ή □ συ-
 μπάθιο, τό □ δικαιολογία, ή
 execu'tie, v., -s, τουφεκισμός, ό □
 —peloton, o., -s, έκτελεστικό άπό-
 σπασμα, τό
 exemplaar', o., -plaren, άντίτυπο, τό
 exhibi'tie, v., -s, έπίδειξη, ή
 exhibitionis'me, o., έπίδειξιομανία, ή
 existentialis'me, o., ύπαρξισμός, ό
 existentialist', m., -en, ύπαρξιστής, ό
 existentieel', -tiële, ύποστασιακός
 exorcis'me, o., έξορκισμός, ό □ ξόρκι,
 τό
 exo'tisch, -e, έξωτικός □ παράξενος □
 αλλόκοτος □ παράδοξος
 expan'sie, v., επέκταση, ή □ —poli-
 tiek, v., έπεκτατισμός, ό

expediteur', m., -s, -en, διεκπεραιωτής,
 ό
 experimente'ren, πειραματίζομαι
 expert', m., -s, έμπειροτέχνης, ό □
 ειδήμονας, ό □ πραγματογνώμονας,
 ό
 explica'tie, v., -s, εξήγηση, ή
 exploita'tie, v., -s, έκμετάλλευση, ή
 exploite'ren, έκμεταλλεύομαι □ καρ-
 πώνομαι
 exploof', o., -ploten, κατόρθωμα, τό □
 άντραγάθημα, τό
 explora'tie, v., -s, εξερεύνηση, ή
 explore'ren, εξερευνώ
 exponent', m., -en, έκθέτης, ό
 export', m., εξαγωγή, ή □ *bestemd voor*
de —: εξαγωγικός
 exposant', m., -en, έκθέτης, ό
 exposi'tie, v., -s, έκθεση, ή
 expres', bw., (met opzet) έπίτηδες □
 σκόπιμα □ —brief, m., -brieven,
 επείγουσα, ή □ —sief, sieve, έκφρα-
 στικός □ —sionisme, o., εξπρεσιονι-
 σμός, ό □ —trein, m., -en, ταχεία, ή
 exta'se, v., έκσταση, ή
 I ex'tra. (bn.), έκτακτος □ έξαιρετικός
 II ex'tra, (bw.), έπιπλέον □ παραπανί-
 σια
 extract', o., -en, έγγυμα, τό □
 έκχύλισμα, τό □ άπόσταγμα, τό □
 —tie, v., -s, εξαγωγή, ή
 extraparlamentair', -e, έξωκοινοβουλευ-
 τικός
 extravagant', -e, έξωφρενικός
 extreem', -treme, άκρος □ extremismе,
 o., έξτρεμισμός, ό □ —tremist, m.,
 -en, έξτρεμιστής, ό
 ex-vo'to, o. en m., -'s, τάμα, τό □ άφιέ-
 ρωμα, τό
 ezel, m., -s, γάιδαρος, ό □ γαϊδούρι, τό
 □ —achtig, -e, γαϊδουρινός □ —drij-
 ver, m., -s, γαϊδουρολατής, ό □ γαϊ-
 δουριάρης, ό □ —sbruggetje, o., -s,
 τυφλοσοούρτης, ό □ —soor, o., -oren,
 (in boek) δίπλα, ή

F

faam, v.(m.), φήμη, ή
fa'bel, v.(m.), -s, -en, μύθος, ό □ παρα-
 μύθι, τό □ —achtig, -e, μυθικός □
 φανταστικός □ πλαστός □ —dich-
 ter, m., -s, μυθογράφος, ό
fabrica'ge, v., κατασκευή, ή □ φτιάξι-
 μο, τό
fabrice'ren, τεχνουργώ □ κατασκευά-
 ζω □ δημιουργώ □ χτίζω
fabriek', v., -en, έργοστάσιο, τό □ —s-
 merk, o., -en, βιομηχανικό σήμα, τό
fabrikaat', o., -katen, τεχνούργημα, τό
fabrikant', m., -en, εργοστασιάρχης, ό
 □ κατασκευαστής, ό
faça'de, v., -s, -n, πρόσωπη, ή □ φά-
 τσα, ή
faciliteit', v., -en, διευκόλυνση, ή
facsi'mile, o., -'s, πανομοιότυπο, τό
fac'tor, m., -en, -s, παράγοντας, ό
factuur', v., -turen, τιμολόγιο, τό
facultatief', -tieve, προαιρετικός □
 έμπρόθετος □ αυτοθέλητος
faculteit', v., -en, (onderwijs) σχολή, ή
 □ (vermogen) δυνατότητα, ή
fagot', m., -ten, βαρύαυλος, ό
faien'ce, v.(m.), -s, φαγιάντσα, ή
failliet', o., faillissement', o., -en, χρεο-
 κοπία, ή □ πτώχευση, ή □ φαλιμέ-
 ντο, τό
fair, -e, έντιμος □ τίμιος
fa'kir, m., -s, φακίρης, ό
fak'kel, v.(m.), -s, δάδα, ή □ λαμπάδα,
 ή □ δαυλός, ό □ πυρός, ό □ —dra-
 ger, m., -s, δαδοῦχος, ό □ λαμπαδη-
 φόρος, ό □ —optocht, m., -en, δαδο-
 φορία, ή □ λαμπαδηφορία, ή
fa'len, λείπω □ άπουσιάζω □ άμαρ-
 ταινώ □ λαθεύω
fal'lus, m., -sen, φαλλός, ό
familiaal', -liale, συγγενικός □ οίκογε-
 νειακός □ οικείος □ σπιτικός
familiariteit', v., -en, οικειότητα, ή □
 θάρρος, τό
fami'lie, v., -s, οίκογένεια, ή □ —le-
 den, m., συγγενείς, οί □ συγγενολοί,
 τό □ —naam, m., -namen, επώνυμο,

τό □ έπιθετο, τό □ παράνομο, τό □
 —raad, m., -raden, συγγενικό συμ-
 βούλιο, τό
fanatiek', -e, φανατικός
fanatis'me, o., μισαλλοδοξία, ή □ φα-
 νατισμός, ό
fantase'ren, φαντασιοκοπώ □ όνειρο-
 πολώ □ ρεμβάζω
fantasie', v., -ën, όνειροπόληση, ή □
 ρεμβασμός, ό □ φαντασία, ή
fantas'tisch, -e, εύφάνταστος □ έπινοη-
 τικός □ φαντασιόπληχτος □ όνειρώ-
 δης □ πλασματικός
farizee'ër, m., -s, Φαρισαίος, ό □ ύπο-
 κριτής, ό
farmaceut', m., -en, φαρμακοποιός, ό
fascine'ren, ματιάζω
fascis'me, o., φασισμός, ό
fascist', m., -en, φασίστας, ό □ φασι-
 στής, ό
fa'se, v., -s, -n, φάση, ή
fataal', -tale, μοιραίος □ άναπόφευ-
 κτος □ καταστροφικός
fatalis'me, o., μοιροκρατία, ή □ φατα-
 λισμός, ό
fataliteit', v., -en, μοιραίο, τό □ νέμε-
 ση, ή
fatsoen', o., εύκοσμία, ή □ σεμνότητα,
 ή □ κοσμιότητα, ή □ σεμνοπρέπεια,
 ή □ —lijk, -e, εύκοσμος □ εύπρεπής
 □ σεμνός □ κόσμιος
fau'na, v.(m.), -'s, πανίδα, ή
fauteuil', m., -s, πολυθρόνα, ή
favoriet', m., -en, (gunsteling) εύνοού-
 μενος, ό □ φαβορί, τό
fazant', m., -en, φασιανός, ό
februa'ri, m., Φεβρουάριος, ό □ Φλε-
 βάρης, ό
federal', -rale, όμόσπονδος □ όμο-
 σπονδιακός
federa'tie, v., -s, όμοσπονδία, ή □ συ-
 μολιτεία, ή
fee, v., feeën, νεράιδα, ή □ ξωτικά, ή
 □ ξωτιά, ή □ —ëriek, -e, γοητευτι-
 κός □ θελκτικός □ μαγικός
feeks, v., -en, στρίγλα, ή

feest, ο., -en, γιορτάσμα, τό □ γιορτή, ή □ έορτή, ή □ —avond, m., -en, γλέντι, τό □ —dag, m., -en, γιορτή, ή □ (vrijaf) σκόλη, ή

fees'telijk, -e, γιορταστικός □ έορτάσιμος □ πανηγυρικός □ —heid, v., -heden, πανήγυρη, ή □ πανηγύρι, τό **fees'ten**, γιορτάζω □ πανηγυρίζω

feest'kledij, v., γιορτινά ρούχα, τά □ λαμπροφορία, ή □ **feestmaal**, ο., -malen, γλέντι, τό □ φαγοπότι, τό □ εύωχία, ή □ —rede, v.(m.), -s, πανηγυρικός, ό □ —verlichting, v., -en, φωταγωγήση, ή □ —vieren, γλεντώ □ γιορτάζω □ έορτάζω

feil, v.(m.), -en, σφάλμα, τό

feit, ο., -en, δεδομένο, τό □ γεγονός, τό □ —elijk, -e, έμπράγματος □ πραγματικός □ (bw.) πράγματι □ πραγματικά □ άληθινά

felicita'tie, v., -s, συγχαρητήρια, τά

felicite'ren, συγχαίρω

feminis'me, ο., φεμινισμός, ό

feminist', m., -en, φεμινιστής, ό

fenomeen', ο., -menen, φαινόμενο, τό □ **fenomenaal**, -nale, φαινομενικός □ —menologie, v., φαινομενολογία, ή

feodaal', -dale, φεουδαρχικός

feodalis'me, ο., **feodaliteit'**, v., φεουδαρχία, ή

ferment', ο., -en, ζυμωτικό, τό

fer'ryboot, m. en v., -boten, φέρι-μπότ, τό □ πέραμα, τό □ πορθμεΐο, τό

festijn', ο., -en, φαγοπότι, τό

fes'tival, ο., -s, φεστιβάλ, τό

fe'tisj, m., -en, φετίχ, τό □ —isme, ο., φετιχισμός, ό

feuilleton', ο. en m., -s, έπιφυλλίδα, ή □ χρονογράφημα, τό

fez, m., -zen, φέσι, τό

flas'co, ο., -'s, φιάσκο, τό

f'che, ο. en v.(m.), -s, χάρτης, ό

fictief', -tieve, άνύπαρκτος □ πλασματικός □ φανταστικός

fier'heid, v., καμάρι, τό □ έπαρση, ή □ περηφάνια, ή □ ύψηλοφροσύνη, ή

fiets, m. en v., -en, ποδήλατο, τό □ μπισικλέτα, ή □ δίκυκλο, τό □ —en,

ποδηλατώ □ —er, m., -s, ποδηλάτης, ό □ ποδηλατιστής, ό □ —wedstrijd, m., -en, ποδηλατικός άγώνας, ό

figurant', m., -en, βουβό πρόσωπο, τό □ **figuratie**, v., -s, εικονικότητα, ή □ —ratief, -tieve, εικονικός □ —rereren, φηγουράρω

figuur', v.(m.) en ο., -guren, μορφή, ή □ φόρμα, ή □ φιγούρα, ή □ —lijk, -e, σχηματικός □ μεταφορικός

fijn, -e, (lang, smal) κοντυλένιος □ λεπτός □ λιανός □ (stern) ψιλός □ (smaakvol) νόστιμος □ ώραϊος □ (afgewerkt) φίνος

fijngevoe'lig, -e, άβρός □ φίνος □ —heid, v., λεπτότητα, ή □ τάκτ, τό

fijn'hakken, κοπανίζω □ ψιλοκόβω □

fijnproever, m., -s, καλοφαγάς, ό □ —stampen, κοπανίζω □ στουμπίζω

fijt, v.(m.) en ο., λογουρίστρα, ή □ παρωνυχία, ή

filantropie', v., φιλανθρωπία, ή

filatelie', v., φιλοτελισμός, ό

fi'le, v.(m.), -s, ουρά, ή □ σειρά, ή □ στίχος, ό □ *een — vormen*: άραδιάζω □ στοιχίζω

filharmoni'sch, -e, φιλαρμονικός

filiaal', ο., -ialen, παράρτημα, τό □ ύποκατάστημα, τό

film, m., -s, ταινία, ή □ *stomme* —: βωβή ταινία □ *8-millimeter* —: ταινία όχτώ χιλιοστών

film'artiest, m., -en, κινηματογραφιστής, ό □ **filmboek**, ο., όθόνη, ή □ —

en, κινηματογραφώ □ —rol, m., -len, ταινία, ή □ —vertoning, v., -en, προβολή, ή □ —zaal, v.(m.), -zalen, κινηματογράφος, ό

filologie', v., φιλολογία, ή

filoloog', m., -logen, φιλόλογος, ό

filosofe'ren, φιλοσοφώ

filosofie', v., -ën, φιλοσοφία, ή

fil'ter, m. en ο., -s, δωλιστήριο, τό □ σουρωτήρι, τό □ φίλτρο, τό

filtre'ren, φιλτράρω □ δωλίζω □ στραγγίζω □ σουρώνω

Fin, m., -nen, Φιλανδός, ό

finaal', -nale, τελευταῖος □ ἔσχατος
fina'le, v.(m.), -s, φινάλε, τό □ συμπέ-
 ρασμα, τό
financieel', -ciële, οἰκονομικός □ χρη-
 ματικός
finan'ciën, mv., οἰκονομικά, τὰ
financie'ren, χρηματοδοτῶ
fine'ren, καπλαντίζω
fir'ma, v.(m.), -'s, οἶκος, ὁ □ ἐταιρεία,
 ἡ □ φῖρμα, ἡ
firmament', o., -en, στερέωμα, τό
fir'manaam, m., -namen, ἐπωνυμία, ἡ
fiscaal', -cale, ταμιακός □ φορολογικός
fis'cus, m., δημόσιο (ταμεῖο), τό
fis'tel, v.(m.), -s, συρίγγιο, τό
fixe'ren, (kijken) ἀτενίζω □ προσβλέπω
 □ προσηλώνω
fjord, m., -en, κόλπος, ὁ □ φιόρδ, τό
flad'deren, φτερουγίζω
flair, m., μυρωδιά, ἡ
flak'keren, τρεμοσβήνω
flambe'ren, καψαλίζω
flamin'go, m., -'s, φοινικόπτερος, ὁ
flanel', o., φανέλα, ἡ □ —len, φανελέ-
 νιος
flank, v.(m.), -en, πλά(γ)η, τό □ πλευ-
 ρά, ἡ □ —aanval, m., -len, πλευρο-
 κόπημα, τό
flat, m., -s, διαμέρισμα, τό □ *drieka-*
mer—: τριάρι, τό □ *vierkamer*—:
 τεσσάρι, τό
fla'ter, m., -s, ζαβομάρα, ἡ □ ζαβάδα,
 ἡ
flat'gebouw, o., -en, πολυκατοικία, ἡ
flauw, -e, σαχλός □ πλαδαρός □ ἀνού-
 σιος □ —iteit, v., -en, σάχλα, ἡ □
 σαχλαμάρα, ἡ □ τρίχες, οἱ □ —val-
 len, λιποθυμῶ □ λιγοθυμῶ
flegma'tisch, -e, φλεγματικός □ ψύ-
 χραιμος □ ἀσυγκίνητος
fle'mer, m., -s, κόλακας, ὁ
fles, v.(m.), -sen, μπουτίλια, ἡ □
 μπουκάλα, ἡ □ φιάλη, ἡ
flik'flooier, m., -s, γλειφοπίνακας, ὁ
flik'keren, ἀστράφτω □ τρεμοσβήνω
flirt, m., ἐρωτοτροπία, ἡ □ ἐργολαβία,
 ἡ □ κόρτε, τό □ φλερτάρισμα, τό □
 —en, ἐρωτοτροπῶ □ φλερτάρω □

χαριεντίζομαι □ ζαχαρώνω □ κορτά-
 ρω
flits, m., -en, ἀναλαμπή, ἡ
flo'ra, v.(m.), χλωρίδα, ἡ
flore'ren, ἀκμάζω
florijn', m., -en, φιορίνι, τό
flottiel'je, v.(m.), -s, στολίσκος, ὁ
fluim, v.(m.), -en, φλέ(γ)μα, τό □ ρόχα-
 λο, τό □ πτύελα, τὰ
fluis'teren, ψιθυρίζω □ μουρμουρίζω
fluit, v.(m.), -en, αὐλός, ὁ □ (her-
 ders—) σύριγγα, ἡ □ φλογέρα, ἡ □
 (kleine —) σφυρίχτρα, ἡ □ —en, συ-
 ρίζω □ σφυρίζω □ (vogels) κελαηδῶ
 □ λαλῶ □ τιτιβίζω
flu'or, o., φθόριο, τό □ —escentie, v.,
 φθορισμός, ὁ
fluweel', o., -welen, βελούδο, τό □ κα-
 τιφές, ὁ
fluwe'len, βελουδένιος
fluwijn', v.(m.) en o., -en, (kussensloop)
 μαξιλαροθήκη, ἡ □ (steenmarter) ἰκτί-
 δα, ἡ
foei! tw., μπά! □ γιούχα!
foerier', m., -s, προμηθευτής, ὁ □ σι-
 τιστής, ὁ
fok'ken, θρέφω □ ἀνατρέφω
fol'der, m., -s, διαφημιστικό πρόγραμ-
 μα, τό
fo'lio, o., -'s, φύλλο, τό
folk'lore, v.(m.), λαογραφία, ἡ
fol'terbank, v.(m.), -en, φάλαγγας, ὁ □
 βασανιστήριο, τό □ *folteren*, βασανί-
 ζω □ ταλαιπωρῶ □ στρεβλώνω □ —
ing, v., -en, βασάνισμα, τό □ βάσανο,
 τό □ —*tuig*, o., -en, βασανιστήριο,
 τό
fondament', o., -en, θεμελίωση, ἡ □
 ἐδραίωση, ἡ
fonds, o., -en, χρήμα, τό □ ταμεῖο, τό
fonetiek', v., φωνητική, ἡ
fon'kelen, λάμπω □ φέγγω □ ἀκτινο-
 βολῶ
fonologie', v., φθογγολογία, ἡ □ φωνη-
 τική, ἡ
fontein', v.(m.), -en, βρύση, ἡ □ πηγή,
 ἡ □ ἀναβρυτήριο, τό □ (springfon-
 tein) πίδακας, ὁ □ σιντριβάνι, τό

fooi, v.(m.), -en, φιλοδώρημα, τό □ συ-
χαρίκια, τά □ μπαξίσι, τό □ πουρ-
μπουάρ, τό

for'pen, άπατῶ □ κοροϊδεύω

for'speen, v.(m.), -spenen, θήλαστρο,
τό □ μπιμπερό, τό

force'ren, φορτσάρω

forel', v.(m.), -len, πέστροφα, ή

forfaitair', -e, έργολαβικός □ κατ'άπο-
κοπή

formaaf', o., -maten, σχήμα, τό □ μέ-
γεθος, τό □ [μαλισμός, ό

formalis'me, o., τυπικότητα, ή □ φορ-
formaliteit', v., -en, διατύπωση, ή

formeel', -mele, τυπικός

forme'ren, διαμορφώνω □ διαπλάσσω

formol', o. en m., φορμόλη, ή

formu'le, v.(m.), -s, τύπος, ό □ φόρ-
μουλα, ή

formule'ren, διατυπώνω

formule'ring, v., -en, διατύπωση, ή

formulier', o., -en, έντυπο, τό

fornuis', o., -nuizen, μαγειρείο, τό □
κουζίνα, ή

fortuin', o., -en, περιουσία, ή □ ύπάρ-
χοντα, τά □ βιός, ό □ —lijk, -e,
τυχερός

fosforescen'tie, v., φωσφορισμός, ό

fo'to, v.(m.), -'s, φωτογράφηση, ή □
—copie, v., -ën, φωτοαντίγραφο, τό

□ φωτοτυπία, ή □ —**geniek**, -e, φωτο-
γενής □ —**graaf**, m., -grafen, φωτο-
γράφος, ό □ —**graferen**, φωτογρα-

φίζω □ βγάζω φωτογραφία □ —**gra-**
fie, v., -ën, φωτογραφία, ή □ —**gra-**
fisch, -e, φωτογραφικός

fo'ton, o., fotonen, φωτόνιο, τό

fo'totoestel, o., -len, φωτογραφική μη-
χανή, ή

fouille'ren, ψάχνω □ έρευνῶ

foulard', m., -s, φουλάρι, τό

fout, v.(m.), -en, (gebrek) έλάττωμα,
τό □ μειονέκτημα, τό □ κουσούρι, τό

□ (misslag) λάθος, τό □ σφάλμα, τό
□ πλάνη, ή □ άμάρτημα, τό □ —**ief**,

-tieve, έσφαλμένος □ πλημμελής □
(taalk.) σόλοικος □ —**loos**, loze,

άμεμπτος □ άπταιστος

foyer', m., -s, φουαγιέ, τό

fraai, -e, ώραιός □ όμορφος

frac'tie, v., -s, κλάσμα, τό □ κομμάτι,
τό

fragment', o., -en, θραύσμα, τό □ από-
σπασμα, τό □ τεμάχιο, τό

framboos', v.(m.), -bozen, σμέουρο, τό

fra'me, o., -s, πλαίσιο, τό □ σκελετός,
ό □ κάδρο, τό

fran'je, v.(m.), -s, φλόκι, τό □ κρότσι,
τό □ ξέφτι, τό □ *met* —s: κροσσωτός

□ θυσανωτός □ φλοκάτος

Fran'ken, mv., Φράγκοι, οί

frank, m., -en, φράγκο, τό

franke'ren, γραμματοσημαίνω □ έπι-
σημαίνω

franke'ring, v., -en, έπισήμανση, ή □
σφράγισμα, τό

Frans, -e, γαλλικός □ φραντσέζικος □
—e, v., -n, Γαλλίδα, ή □ —**man**, m.,

-nen, Fransen, Γάλλος, ό

fregat', o., -ten, φρεγάτα, ή □ —**kapi-**
tein, m., -s, άντιπλοίαρχος, ό

frequen'tie, v., -s, συχνότητα, ή

fres'co, o., -'s, τοιχογραφία, ή □ νωπο-
γραφία, ή □ φρέσκο, τό

fret, o., -ten, (dier) κουνάβι, τό □ —
boor, v.(m.), -boren, τρυπάνι, τό

fries, v.(m.) en o., friezen, ζωφόρος, ή
□ διάζωμα, τό [οί

friet, v.(m.), -en, πατάτες τηγανητές,

frigiditeit', v., άναφροδισία, ή

fris, -se, (koel) δροσερός □ (vers) φρέ-
σκος □ νωπός □ —**drank**, m., -en,

δροσιστικό, τό □ άναψυκτικό, τό

frise'ren, καταρώνω □ σγουραίνω

fris'heid, v., δροσερότητα, ή □ φρε-
σκάδα, ή □ δροσιά, ή

frivool', -vole, κοῦφος □ άστατος □
επιπόλαιο

frö'belschool, v.(m.), -scholen, νηπια-
γωγείο, τό

from'melen, ζαρώνω □ πτυχώνω □
ρυτιδώνω

fron'sen, συνοφρυώνομαι

front, o., -en, μέτωπο, τό □ —**aal**, -ale,
μετωπικός □ μετωπιαίος □ —**ale**
botsing: μετωπική σύγκρουση, ή

fronton', ο., -s, ἀέτωμα, τό
fruit, ο., ὀπώρα, ἡ □ φρούτο, τό □
 ὀπωρικό, τό □ —**boom**, m., -bomen,
 ὀπωροφόρο (δέντρο), τό □ καρπό-
 δέντρο, τό □ —**mand**, v.(m.), -en,
 κανίσκι, τό □ πεσκέσι, τό □ —
schaal, v.(m.), -schalen, φρουτιέρα, ἡ
 □ —**venter**, m., -s, μανάβης, ὁ □
 ὀπωροπώλης, ὁ □ —**winkel**, m., -s,
 μανάβικο, τό □ ὀπωροπωλεῖο, τό
fuch'sia, v.(m.), -'s, φούξια, ἡ
fu'ga, v.(m.), -'s, φούγκα, ἡ
fuif, v.(m.), fuiven, γλεντοκόπημα, τό
 □ γλεντοκόπι, τό
fuik, v.(m.), -en, κύρτος, ὁ
fui'ven, χαροκοπῶ □ γλεντοκοπῶ
func'tie, v., -s, (werking) λειτουργία, ἡ
 □ (positie) θέση, ἡ

functiona'ris, m., -sen, ὑπάλληλος, ὁ
functione'ren, δουλεύω □ λειτουργῶ
fundament', ο., -en, θεμέλιο, τό □ βά-
 ση, ἡ □ —**ceel**, -ele, θεμελιακός □
 συθέμελος □ βασικός □ ριζικός
funde'ren, βασιζώ □ θεμελιώνω
funge'ren, λειτουργῶ
fu'rie, v., -s, -riën, φούρια, ἡ □ —**us**,
 -rieuze, φουριόζος
fusille'ren, τουφεκίζω
fut, v. en m., κέφι, τό
futiliteit', v., -en, ματαιότητα, ἡ
fut'loos, -loze, ἄκεφος □ ἄψυχος □
 δειλός
futuris'me, ο., μελλοντισμός, ὁ □ φου-
 τουρισμός, ὁ
fy'sicus, m., -ci, φυσικός, ὁ
fysiologie', v., φυσιολογία, ἡ

G

gaaf, gave, σῶος □ ἀκέριος □ ἀβλα-
 βής □ —**heid**, v., ἀκεραιότητα, ἡ
gaai, m., -en, κίσσα, ἡ
gaan, ἔρχομαι □ πηγαίνω □ πάω □
 ὁδεύω □ — *en komen*: πηγαίνωέρχο-
 μαι □ *hoe gaat het?*: πῶς τὰ περνάτε;
 τί κάνετε;
gaar, gare, καλοβρασμένος □ καλοψη-
 μένος
gaar'ne, ἐκούσιος □ θεληματικός □
 εὐχάριστος
gaas, ο., gazen, γάζα, ἡ □ τούλι, τό
ga'deslaan, κατοπτεύω □ κατασκο-
 πεύω □ παρακολουθῶ
ga'fel, v.(m.), -s, δικέλλι, τό □ διχά-
 λα, ἡ □ δικράνι, τό
gal, v.(m.), χολή, ἡ
galant', -e, εὐγενής □ —**erieën**, mv.,
 ψιλικά, τὰ
gal'blaas, v.(m.), -blazen, χοληδόχος
 κύστη, ἡ
galei', v.(m.), -en, γαλέρα, ἡ □ —**straf**,
 v.(m.), -fen, κάτεργο, τό
galerij', v., -en, γαλαρία, ἡ □ στοά, ἡ □
 (theater) διάζωμα, τό

galg, v.(m.), -en, ἀγχόνη, ἡ □ λαμητό-
 μος, ἡ □ κρεμάλα, ἡ □ φούρκα, ἡ □
 —**ehumor**, m., τραγικό χιούμορ, τό
gallon', m. en ο., -s, γαλόνι, τό
galm, m., -en, ἡχώ, ἡ
galon', m. en ο., -s, -nen, γαλόνι, τό □
 σιρίτι, τό
galop', m., -s, καλπασμός, ὁ □ —**pe-**
ren, καλπάζω □ πηλαῶ
gal'steen, m., -stenen, χολόλιθος, ὁ
galvanisa'tie, v., γαλβάνιση, ἡ
galvanise'ren, γαλβανίζω
galvanoplastiek', v., γαλβανοπλαστική,
 ἡ □ ἡλεκτροτυπία, ἡ
gamei', v.(m.), -ien, караβάνα, ἡ
gang, m., -en, (gaan) βάδισμα, τό □ πο-
 ρεία, ἡ □ δρόμος, ὁ □ (verloop, bewe-
 ging) ρύμη, ἡ □ (doorloop) διάδρο-
 μος, ὁ □ χαγιάτι, τό □ (boevenbende)
 συμμορία, ἡ
gang'baarheid, v., πέραση, ἡ □ ἀξία, ἡ
gang'maker, m., -s, προπονητής, ὁ
gangreen', ο., γάγγραινα, ἡ
gang'ster, m., -s, συμμορίτης, ὁ □
 γκάγκστερ, ὁ

gans, v.(m.), ganzen, χήνα, ή
gan'zenhoeder, m., -s, χηνοβοσκός, ό
ga'pen, (kijken) χάσκω □ χαζεύω □
 (geeuwen) χασμουριέμαι
gara'ge, v., -s, γκαράζ, τό □ αυτόκινη-
 τοστάσιο, τό
garande'ren, έγγουμαι □ ασφαλίζω
garan'tie, v., -s, έγγύηση, ή
gardero'be, v.(m.), -s, (vestiaire) ιματιο-
 θήκη, ή □ ιματιοφυλάκιο, τό □ (voor-
 raad kleren) ρουχικά, τά
gareel', o., -relen, χάμουρα, τά
ga'ren, o., -s, κλωστή, ή □ νήμα, τό □
 — **en band**: ψυλικά, τά □ — **spinnerij**,
 v., -en, νηματουργείο, τό
garnaal', m., -nalen, γαρίδα, ή
garne'ren, γαρνίρω □ διακοσμώ □
 στολίζω
garnituur', o., -turen, γαρνιτούρα, ή
garnizoen', o., -en, φρουρά, ή □ — **s-**
commandant, m., -en, φρούραρχος, ό
 □ — **ssoldaat**, m., -daten, φρουρός, ό
gar've, v.(m.), -n, δεμάτι, τό
gas, o., -sen, γκάζι, τό □ άέριο, τό □
 φωταέριο, τό □ — **geven**: πατώ γκάζι
 □ — **terugnemen**: άφήνω τό γκάζι
gas'generator, m., -s, -en, άεριογόνο, τό
 □ **gaslicht**, o., άεριοφωτο, τό □ —
meter, m., -s, άεριομετρο, τό □ — **oli-**
ne, v.(m.), γκαζολίνα, ή □ — **pedaal**,
 o. en m., -dalen, πετάλι γκαζιού, τό □
 — **stel**, o., -len, γκαζιέρα, ή
gast, m., -en, ξένος, ό □ φιλοξενούμε-
 νος, ό □ μουσαφίρης, ό □ (genodigde)
 καλεσμένος, ό □ — **enkamer**, v.(m.),
 -s, ξενώνας, ό □ — **heer**, m., -heren,
 ξενοδόχος, ό
gast'vrij, -e, φιλόξενος □ — **heid**, v.,
 φιλοξενία, ή
gat, o., -en, στόμιο, τό □ τρύπα, ή □
 μπούκα, ή □ (achterste) πρωκτός, ό
gauw'dief, m., -dieven, πορτοφολάς, ό
ga've, v.(m.), -n, (gift) δωρεά, ή □ προ-
 σφορά, ή □ (talent) τάλαντο, τό □
 χάρισμα, τό □ ιδιοφυΐα, ή
gazon', o., -s, χλόη, ή □ πρασινάδα, ή
geaard'heid, v., -heden, ήθος, τό
geachi', -e, άξιότιμος

geaffecteerd', -e, έπιτηδευμένος
gebaar', o., -baren, χειρονομία, ή
gebaard', -e, (baardig) γενειοφόρος □
 παγωνάτος □ γενάτος
gebak', o., πάστα, ή □ γλυκό, τό □
 — **ken**, τηγανητός □ τηγανιστός
gebalk', o., γκάρισμα, τό □ όγκηθμός,
 ό □ όγκάνισμα, τό
geba'ren, χειρονομώ
gebed', o., -en, εύχή, ή □ παρακάλι,
 τό □ παράκληση, ή □ — **enboek**, o.,
 -en, εύχολόγιο, τό □ προσευχητάρι,
 τό □ (volksmissaal) σύνοψη, ή
gebeen'te, o., -n, κουφάρι, τό □ πτώμα,
 τό
geberg'te, o., -n, -s, όροσειρά, ή
gebeu'ren, γίνομαι □ συμβαίνω
gebeur'tenis, v., -sen, γεγονός, τό □
 συμβάν, τό □ περίπτωση, ή
gebied', o., -en, περιοχή, ή □ περιφέ-
 ρεια, ή
gebie'den, προστάζω □ — **d**, -e, προ-
 στακτικός □ έπιτακτικός
gebin'te, o., -n, ένδεσμος, ό □ σκελε-
 τός, ό
gebit', o., -ten, μασέλα, ή
geblaat', o., βέλασμα, τό
gebla'derte, o., πρασινάδα, ή □ χλόη,
 ή □ φύλλωμα, τό
geblaf', o., γάβγισμα, τό □ ούρλιασμα,
 τό
gebod', o., -en, παράγγελμα, τό □ πρό-
 σταγμα, τό □ έντολή, ή □ **de tien** —
en: ό δεκάλογος
gebo'gen, γυριστός
geboor'te, v., -n, γέννηση, ή □ γέννα, ή
 □ τοκετός, ό □ — **dag**, m., -en,
 γενέθλια, τά □ — **plaats**, v.(m.), -en,
 γενέτειρα, ή □ γενέθλιος τόπος, ό
gebo'ren, γεννητός □ — **worden**: γεν-
 νιέμαι
gebouw', o., -en, χτίριο, τό □ οικόδο-
 μημα, τό □ **vervallen** —: χάρβαλο, τό
gebraad', o., ψητό, τό
gebrek', o., -en, έλάττωμα, τό □ μειο-
 νέκτημα, τό □ έλλειψη, ή □ κουσού-
 ρι, τό □ — **lijden**: δέομαι □ χρειάζο-
 μαι □ στεροϋμαι

gebrek'kelijk, -e, ἀνάπηρος □ σακάτης
□ σακατεμένος
gebrek'kig, -e, ἐλαττωματικός □ πλημ-
μελής
gebruik', o., -en, (aanwending) χρήση,
ή □ μεταχείριση, ή □ χρησιμοποίη-
ση, ή □ (gewoonte) ἔθιμο, τό □ ἥθη,
τά □ νόμιμα, τά □ συνήθεια, ή
gebruik'kelijk, -e, εὐχρηστος □ ἠθικός
□ ἐνάρετος
gebruik'en, μεταχειρίζομαι □ χρησι-
μοποιῶ
gebruiks'klaar, -klare, πρόχειρος □
ἔτοιμος γιά χρήση
gebruind', -e, (door de zon) ἡλιοκαμέ-
νος □ μαυρισμένος ἀπό τόν ἥλιο
gebruist', o., παφλασμός, δ □ κόχλα-
σμα, τό □ βρασμός, δ
gebrul', o., βρυχηθμός, δ □ μούγκρι-
σμα, τό
gebul'der, o., βρόντος, δ
gedaan'te, v., -n, -s, μορφή, ή □ σχήμα,
τό □ —**verwisseling**, v., -en, μεταμόρ-
φωση, ή □ ἀλλοίωση, ή
gedach'te, v., -n, διανόημα, τό □
σκέψη, ή □ ιδέα, ή □ γνώμη, ή □
φρόνημα, τό □ —**ngang**, m., ρύμη
τοῦ λόγου, ή □ —**nis**, v., -sen, μνημο-
νικό, τό □ θυμητικό, τό □ —**nstreek**,
v.(m.), -strepn, παύλα, ή □ —**nwis-
seling**, v., -en, σύσκεψη, ή
gedecolleteerd', -e, ξέσθηθος □ γυμνό-
στηθος □ ξεσθηθωμένος
gedeel'te, o., -n, -s, μερίδα, ή □ κομ-
μάτι, τό □ τμήμα, τό □ δόση, ή □ —
lijk, -e, μερικός
gedenk'penning, m., -en, μετάλλιο, τό
□ **gedenkplaat**, v.(m.), -platen, ἐπι-
γραφή, ή □ —**teken**, o., -s, ἥρωο, τό
□ μνημεῖο, τό
gedetineer'de, m., -n, δεσμώτης, δ □
φυλακισμένος, δ
gedicht', o., -en, ποίημα, τό □ τραγού-
δι, τό
gedien'stig, -e, περιποιητικός □ ἐξυπη-
ρετικός
gedij'en, προκόβω □ προοδεύω □
(planten) φύομαι □ φυτρώνω

geding', o., -en, δίκη, ή □ *kort* —, o.:
αὐτόφωρο, τό
gediplomeer'de, m.-v., -n, διπλωματοῦ-
χος, δ □ πτυχιούχος, δ
gedrag', o., φέρσιμο, τό □ διαγωγή, ή
□ συμπεριφορά, ή □ —**en**, (zich)
συμπεριφέρομαι □ φέρνομαι □ —
ing, v., -en, διαγωγή, ή □ συμπερι-
φορά, ή
gedrang', o., σπρωξιά, ή □ σκουντιά, ή
□ συνωστισμός, δ
gedreun', o., πάταγος, δ
gedrocht', o., -en, θηρίο, τό □ θεριό, τό
gedron'gen, κοντακιανός □ στρου-
μπουλός □ κοντόσωμος □ κοντόχο-
ντρος
gedrum', o., σπρώξιμο, τό □ σκούντη-
μα, τό □ συνωστισμός, δ □ συνώθη-
ση, ή
geduld', o., ἀνοχή, ή □ καρτερία, ή □
ὑπομονή, ή □ —**ig**, -e, καρτερικός □
ὑπομονητικός
gedu'rende, vz., κατά
geduw', o., σπρωξιά, ή □ ἀπώθηση, ή
gedwon'gen, ἀναγκαστικός □ στατι-
κός □ ἀκούσιος
geel'gend, -e, κατάλληλος □ ἐνδεικτι-
κός □ σκόπιμος
I geel, gele, κίτρινος
II geel, o., κιτρινάδα, ή □ ὠχρότητα, ή
□ χλωμάδα, ή
geel'zucht, v.(m.), ἱκτερος, δ □ κιτρι-
νάδα, ή
geens'zins, bw., διόλου □ ποτέ □ κάθε
ἄλλο
geest, m., -en, πνεῦμα, τό □ νοῦς, δ □
(spraak) στοιχείο, τό □ *Heilige G*—,
m.: Ἅγιο Πνεῦμα, τό □ Παράκλη-
τος, δ
geest'drift, v.(m.), ἐξαψη, ή □ ἀναμμα,
τό □ διέγερση, ή □ —**ig**, -e, ἐνθου-
σιασμένος □ — *maken*: ἐνθουσιάζω
gees'telijk, -e, πνευματικός □ αὐλος □
(kerkelijk) ἐκκλησιαστικός □ —**e**,
m., -en, κληρικός, δ □ ἱερωμένος, δ
□ —**heid**, v., κληρος, δ □ ἱερατεῖο,
τό
gees'tesziek, -e, φρενοβλαβής □ τρελός

□ παράφρονas □ (getikt) τρελούτσικος □ —te, v., -s, -n, ψυχοπάθεια, ή
gees'tig, -e, έξυπνος □ εύφυής □ πνευματώδης □ άστέιος □ νόστιμος □ —
heid, v., -heden, έξυπνάδα, ή □ χαριτολόγημα, τό □ άστεισμός, ό
geest'rijk, -e, (οίνο)πνευματώδης □ —e
dranken, mv.: (οίνο)πνευματώδη ποτά, τά
geeuw, m., -en, χασμουρητό, τό □ —en, χασμουριέμαι □ —**honger**, m., βουλιμία, ή
gefluis'ter, o., σούσουρο, τό □ ψίθυρος, ό
gefluit', o., σφύριγμα, τό
gege'ven, o., -s, δεδομένο, τό □ θέμα, τό □ κείμενο, τό □ στοιχείο, τό
gegons', o., βόμβος, ό □ βουή, ή
gegrond', -e, βάσιμος
gehakt', o., κιμάς, ό □ γιουβαρλάκια, τά □ (— in druivebladeren) ντολμάς, ό □ —**bal**, m., -len, κεφτές, ό
gehal'te, o., -s, -n, ούσία, ή □ συστατικά, τά
gehan'dicapt, -e, άνάπηρος □ σακάτης □ μισερός
gehecht'heid, v., άφοσίωση, ή
I geheel', o., -helen, σύνολο, τό □ όλο, τό □ όλόκληρο, ή
II geheel', -hele, όλος □ όλόκληρος □ άκέραιος □ —**onthouding**, v., ύδροποσία, ή
gehei'ligd, -e, όσιος □ άγιος □ ιερός
I geheim, o., -en, μυστήριο, τό □ μυστικό, τό □ *in het* —: κρυφά, bw.
II geheim, -e, άπόρρητος □ κρυφός □ μυστικός □ λαθραίος
geheim'houding, v., έχεμύθεια, ή □ μυστικότητα, ή □ **geheimnisvol**, -le, μυστηριακός □ μυστηριώδης □ —
schrift, o., -en, κρυπτογραφία, ή □ σημειογραφία, ή □ —**zinnig**, -e, άπόκρυφος
gehe'melte, o., -n, -s, ούρανίσκος, ό
geheu'gen, o., ένθύμηση, ή □ (άνα)μνήμη, ή □ —**verlies**, o., άμνησία, ή
gehink', o., κουτσαμάρα, ή □ κούτσαμα, τό □ χωλότητα, ή

gehin'nik, o., χρεμέτισμα, τό □ χλιμίντρισμα, τό
gehoor', o., άκοή, ή □ —**apparaat**, o., -raten, άκουστικό, τό □ —**zaal**, v., -zalen, άκροατήριο, τό
gehoor'zaam, -zame, ύπάκουος □ εύπειθής □ —**heid**, v., ύπακοή, ή □ εύπείθεια, ή
gehoor'zamen, ύπακούω
gehucht', o., -en, συνοικία, ή
gehuil', o., λαχή, ή □ κραυγή, ή □ άλαλαγμός, ό
gehuwd', -e, έγγαμος □ παντρεμένος □ ύπανδρος
geil, -e, λάγνος
geïmproviseerd', -e, πρόχειρος
geïnteresseerd', -e, ένδιαφερόμενος
gei'ser, m., -s, θερμοπίδακας, ό
geit, v., -en, κατσικά, ή □ γίδα, ή □ (oude) γκιόσα, ή □ —**ebok**, m., -ken, τράγος, ό □ τραγί, τό □ —**ekaas**, m., γίδινο τυρί, τό □ τουλουμοτύρι, τό □ φέτα, ή □ —**evel**, o., -len, άσκή, τό
gejaagd', -e, άνήσυχος
gejam'mer, o., κλάψιμο, τό □ οίωγή, ή □ όδυρμός, ό
gek, -ke, τρελός □ ζουρλός □ μουρλός □ *voor de — houden*: κοροϊδεύω □ —
maken: τρελαίνω □ — *zijn op*: τρελαίνομαι για
gekab'bel, o., φλοίσβισμα, τό □ φλοίσβος, ό
geka'kel, o., κακάρισμα, τό
gekauw', o., μάσημα, τό □ μάσηση, ή
gek'kenhuis, o., -huizen, τρελοκομείο, τό □ φρενοκομείο, τό □ ψυχιατρείο, τό
gekla'ter, o., κελάρυσμα, τό □ μουρμούρισμα, τό
gekleed', -klede, ντυμένος □ άγδυτος
gekleurd', -e, χρωματιστός □ έγχρωμος □ βαμμένος
geknars', o., τριγμός, ό □ τρίξιμο, τό
geknoei', o., κακοδουλειά, ή
gekon'kel, o., ραδιουργία, ή □ δολοπλοκία, ή
gekrab'bel, o., κακογραφία, ή
gekras', o., (vooswerpen) τριγμός, ό □

τρίξιμο, τό □ (kraai) κράξιμο, τό
gekreun', ο., βογκητό, τό □ στεναγμός,
 ό □ γογγυσμός, ό
gekrijs', ο., σκούξιμο, τό □ ρέκασμα,
 τό
gekroesd', -e, κατασάρός □ σγουρός □
 κατασαρομάλλης
gekruid', -e, όρεχτικός □ πικάντικός
 □ διεγερτικός □ καρυκευμένος
Gekruisigde, m., 'Εσταυρωμένος, ό
I gekruist', -e, σταυρωτός □ σταυροει-
 δής □ χιαστός
II gekruist', bw., (benen) όκλαδόν □
 σταυροπόδι □ ανακούρκουδα
gekruld', -e, κατασάρός □ σγουρός □
 σγουρόμαλλος
geksche'ren, χωρατεύω □ άστειζομαι
gekun'steld, -e, επίπλαστος □ προ-
 σποιητός □ ψεύτικος □ ύποκριτικός
gekwaak', ο., κόασμα, τό
gelaat', ο., πρόσωπο, τό □ μορφή, ή □
 μούτρο, τό □ *in het* —: κατάμουτρα,
 bw. □ καταπρόσωπο, bw. □ κατα-
 μούτσουνα, bw. □ —**skleur**, v.(m.),
 χροιά, ή □ απόχρωση, ή □ —**suit-
 drukking**, v., -en, φυσιογνωμία, ή
gelach', ο., γέλιο, τό □ (ξε)γέλασμα, τό
gelag', ο., λογαριασμός, ό
gelas'ten, παραγγέλω
gelati'ne, v.(m.), ζελατίνα, ή
gelau'werd, -e, δαφνηφόρος
geld, ο., -en, λεπτά, τά □ χρήματα, τά
 —**belegging**, v., -en, τοποθέτηση, ή □
 —**beurs**, v.(m.), -beurzen, πονγκί, τό
 □ σακούλι, τό □ —**boete**, v.(m.), -n,
 -s, πρόστιμο, τό
gel'delijk, -e, χρηματικός □ νομισματι-
 κός
gel'den, ισχύω □ έχω κύρος
geld'gebrek, ο., άναπαραδιά, ή □ άπο-
 ρία, ή
gel'dig, -e, έγκυρος □ —**heid**, v., έγκυ-
 ρότητα, ή □ πέραση, ή
geld'kist, v.(m.), -en, χρηματοκιβώτιο,
 τό □ κάσα, ή □ **geldklopperij**, v.,
 χρηματισμός, ό □ —**ja**, v.(m.), -den,
 μπεζαχτάς, ό □ —**markt**, v.(m.), -en,
 χρηματαγορά, ή □ —**schieter**, m., -s,

χρηματοδότης, ό □ —**som**, v.(m.),
 -men, (χρηματικό) ποσό, τό
geld'stuk, ο., -ken, νόμισμα, τό □ **geld-
 wolf**, m., -wolven, φιλάργυρος, ό □
 τσιφούτης, ό □ —**zaak**, v., -zaken,
 παραδοδουλειά, ή □ —**zucht**, v.(m.),
 φιλοχρηματία, ή
gele'den, *één maand* —: έδώ και ένα
 μήνα □ *hoe lang is dat* —?: πόσο
 καιρό είναι από δώ;
gele'ding, v., -en, (δι)άρθρωση, ή
geleerd', -e, λόγιος □ σοφός □ μορφω-
 μένος
gele'gen, (geschikt) έπίκαιρος □ κατάλ-
 ληλος □ πρόσφορος □ —**heid**, v.,
 -heden, εύκαιρία, ή □ περίσταση, ή □
 καιρός, ό □ — *hebben*: εύκαιρώ □
 ξαδειάζω
gelei', m. en v., -en, (vlees) πηχτή, ή □
 (vruchten) μαρμελάδα, ή
gelei'den, διοχετεύω
gelei'der, m., -s, ηλεκτραγωγός, ό
gelei'terd, -e, διαβασμένος
gelid', ο., gelederen, παράταξη, ή □
 άράδα, ή □ σειρά, ή □ γραμμή, ή
I gelijk', ο., δίκ(α)ιο, τό
II gelijk', -e, (evenwaardig) όμοιος □
 ισάξιος □ ισότιμος □ (effen) ίσ(ι)ος □
 ευθύς □ όμαλός
gelijkbe'nig, -e, ίσοσκελής
gelij'ke, m.-v., -n, ταίρι, τό
gelij'ken, (ό)μοιάζω □ —**d**, -e, όμοει-
 δής □ παραπλήσιος □ —**is**, v., -sen,
 όμοιότητα, ή □ μοιάσιμο, τό □
 μοιασίδι, τό
gelijkgerech'tigd, -e, ισόνομος □ **gelijk-
 heid**, v., ισότητα, ή □ όμοιότητα, ή □
 —**hoekig**, -e, ίσογώνιος □ —**letter-
 grepig**, -e, ίσοσύλλαβος □ —**making**,
 v., όμοίωση, ή □ έξίσωση, ή □ —**ma-
 tig**, -e, (geschrift) στρωτός
gelijkna'mig, -e, όμώνυμος □ συνονό-
 ματος □ φερώνυμος □ **gelijkschake-
 ling**, v., έξομοίωση, ή □ άφομοίωση,
 ή □ έξίσωση, ή □ —**soortig**, -e,
 όμόρρυθμος □ όμοιος □ όμοιογενής
gelijk'stellen, άφομοιώνω □ έξομοιώνω
 □ έξιζώνω

gelijk'stroom, m., συνεχές ρέμα, τό
gelijktij'dig, -e, σύγχρονος □ σύγκαι-
 ρος □ ταυτόχρονος □ —heid, v.,
 συγχρονισμός, ό

gelijkvloers', -e, ισόγειος

gelijkvor'mig, -e, όμοιομορφος □ ανά-
 λογος □ σύμμετρος □ —heid, v.,
 όμοιομορφία, ή □ αναλογία, ή □
 συμμόρφωση, ή

gelijkwaar'dig, -e, ισάξιος □ ισοδύνα-
 μος □ —heid, v., αντιστοιχία, ή □
 ισοδύναμο, τό

gelijkzij'dig, -e, ισόπλευρος

gelijnd', -e, χαρακωμένος □ ριγωτός □
 γραμμωτός

geloef', o., μυκηθμός, ό □ μούγκρι-
 σμα, τό

geloef'te, v., -n, τάμα, τό □ τάξιμο, τό

geloof', o., πίστη, ή □ έμπιστοσύνη, ή
 □ πεποίθηση, ή

geloofs'brief, m., -brieven, διαπιστευτή-
 ριο, τό □ **geloofsleer**, v.(m.), θρη-
 σκειολογία, ή □ δογματική, ή □ —
punt, o., -en, δοξασία, ή □ —**verza-**
king, v., άποστασία, ή

geloof'waardig, -e, έμπιστος □ πιστευ-
 τός □ αξιόπιστος □ —heid, v., αξιο-
 πιστία, ή

geloop', o., τρεξίματα, τά □ τρεχάμα-
 τα, τά

gelo'ven, πιστεύω □ νομίζω □ υποθέτω
 □ θαρρεύω

gelo'vig, -e, πιστός □ έμπιστος

geluid', o., -en, ήχος, ό □ —**demper**,
 m., -s, κατασιγαστήρας, ό □ —**loos**,
 -loze, ήχος □ άφωνος □ —**sband**,
 m., -en, ταινία μαγνητοφώνου, ή □
 —**smuur**, m., φράγμα του ήχου, τό

geluk', o., τύχη, ή □ ευδαιμονία, ή □
 ευτυχία, ή □ καλοτυχία, ή □ **veel** —:
 καλήώρα!

geluk'ken, πετυχαίνω □ κατορθώνω

geluk'kig, -e, μακάριος □ ευτυχισμένος
 □ καλότυχος □ ευτυχής □ — **zijn**:
 ευτυχώ □ ευδοκιμώ □ ευημερώ

geluks'bode, m., -n, -s, ποδαρικό, τό □
gelukstelegram, o., -men, συγχαρητή-
 ριο τηλεγράφημα, τό □ —**vogel**, m.,

-s, γουρλής, ό □ τυχαρπαστος, ό □
 τυχερός, ό □ ευδαιμόνας, ό

geluk'wens, m., -en, συγχαρητήρια, τά
 □ —**sen**, συγχαίρω

gelukza'ligheid, v., μακαριότητα, ή □
 ευδαιμονία, ή □ ευτυχία, ή

gemaakt', -e, ύποκριτικός □ προ-
 σποιητός □ επιτηδευμένος □ —heid,
 v., προσποίηση, ή □ άκκισμός, ό □
 νάζι, τό

gemach'tigde, m.-v., -n, έντολοδόχος, ό

gemak', o., -ken, (rust) άνεση, ή □

ανάπαυση, ή □ χουζούρι, τό

gemak'kelijk, -e, άκοπος □ αναπαυτι-
 κός □ βολετός □ εύκολος □ εύχερής
 □ καλόβολος □ —heid, v., εύκολία,
 ή □ εύχέρεια, ή

gemak'zucht, v.(m.), άνεση, ή

gemas'kerde, m.-v., -n, μασκαράς, ό □
 προσωπιδοφόρος, ό

gema'tigd, -e, μετρημένος □ φρόνιμος
 □ μέτριος □ —heid, v., μετριοπά-
 θεια, ή □ περιορισμός, ό

gemeen', -mene, άχρείος □ ανήθικος □
 φαύλος □ χυδαίος □ ξεστρίπτως □
 —**goed**, o., κοινοκτημοσύνη, ή □ —

heid, v., -heden, κακοήθεια, ή □ πα-
 λιανθρωπιά, ή □ —**plaats**, v.(m.), -en,
 κοινοτοπία, ή

gemeen'schap, v., -pen, κοινότητα, ή □
 κοινό, τό □ **belangen**—: κοινοπρα-
 ξία, ή □ **klooster**—: κοινόβιο, τό □

—**pelijk**, -e, συνεταιρικός □ μεσια-
 κός □ κοινός □ κοινοτικός

gemeen'te, v., -n, -s, (+ 10 000 inw.) δη-
 μος, ό □ (300-10 000 inw.) κοινότητα,
 ή □ —**huis**, o., -huizen, δημαρχείο,
 τό □ —**lijk**, -e, κοινοτικός □ δημο-

τικός □ —**raad**, m., -raden, δημοτικό
 συμβούλιο, τό

gemeen'zaam, -zame, οίκειος □ — **om-**
gaan: παραγνώριζω [μειχτος

gemengd', -e, ανακατεμένος □ ανά-
gemeubileerd', -e, επιπλωμένος

gemlauw', o., νιαούρισμα, τό

gemid'deld, -e, μέσος □ συνήθης □ πά-
 νω κάτω □ —**e**, o., -n, -s, μεσότητα,
 ή

gemis', ο., ἔλλειψη, ἡ □ ἀπουσία, ἡ □ ἀνεπάρκεια, ἡ □ ἐλάττωμα, τό
gemoe-
dered', ο., -eren, καρδιά, ἡ □ *gemoe-*
deren, πν.: πνεύματα, τά □ —*srust*,
 v.(m.), σύγκαλα, τά
gemop'per, ο., ψιθυρισμός, ὁ □ μπουρ-
 μούρα, ἡ □ μεμψιμοιρία, ἡ
gems, v.(m.), *gemzen*, αἶγαγρος, ὁ
gena'de, v.(m.), νισάφι, τό □ χάρη, ἡ □
om — *vragen*: προσπέφτω □ — *krij-*
gen: μοῦ δίνουν χάρη □ — *schot*, ο.,
 χαριστική βολή, ἡ
gendar'me, m., -n, -s, χωροφύλακας, ὁ
genealogie', v., -ën, γενεαλογία, ἡ
genees'heer, m., -heren, ἱατρός, ὁ □
 γιαντρός, ὁ □ θεράποντας, ὁ
geneskrach'tig, -e, ἱαματικός □ θερα-
 πευτικός
genes'kunde, v., ἱατρική, ἡ □ ἱατρι-
 κή, ἡ
genes'lijk, *gene'selijk*, -e, θεραπεύσι-
 μος □ ἰασιμος
genes'middel, ο., -en, ἱατρικό, τό □
 φάρμακο, τό □ ξαρρωστικό, τό
gene'genheid, v., -heden, ἀφοσίωση, ἡ
 □ στοργή, ἡ
geneigd', ἐπιρρεπής
generaal', m., -s, στρατηγός, ὁ
genera'tie, v., -s, γενιά, ἡ
genera'tor, m., -en, -s, (ἡλεκτρο)γεν-
 νήτρια, ἡ
gene'ren, (zich) δυσκολεύομαι
gene'tica, v., γενετική, ἡ
gene'zen, (herstellen) γαίνω □ γιαντρέυ-
 ομαι □ γίνομαι καλά □ (verzorgen)
 γιαντρέω □ θεραπεύω □ ἐξυγιάνω □
 (wonde) ἐπουλῶνω
gene'zing, v., -en, ἀνάρρωση, ἡ □ γιαν-
 τρειά, ἡ □ θεραπεία, ἡ □ (wonde)
 ἐπουλῶση, ἡ [φυής
geniaal', -niale, δαιμόνιος □ μεγαλο-
genialiteit', v., μεγαλοφυΐα, ἡ
genie', ο., -ën, δαιμόνιο, τό □ ἰδιοφυΐα,
 ἡ □ ταλέντο, τό
genie'pig, -e, ὑπουργός □ πανοῦργος □
 δόλιος □ ἐπιβουλος
genie'ten, ἀπολαύω □ ἀπολαβαίνω □
 ἡδονίζομαι

genita'lien, πν., γεννητικά μόρια, τά
ge'ntief, m., -ieven, γενική, ἡ
geno'digde, m.-v., -n, καλεσμένος, ὁ □
 κλητός, ὁ
genoeg', ἐπαρκής □ ἀρκετός □ τόσος
 □ κάμποσος □ — *hebben van*: βαριέ-
 μαι □ τεμπελιάζω
genoe'gen, ο., -s, ἀπόλαυση, ἡ □ τέρ-
 ψη, ἡ □ — *doen*: εὐχαριστῶ □ εὐα-
 ρεσ ὁ □ — *scheppen in*: εὐχαριστιέ-
 μαι □ εὐαρεστοῦμαι
genoeg'doening, v., ἱκανοποίηση, ἡ □
 δικαίωση, ἡ □ ἀνταμοιβή, ἡ
genoot'schap, ο., -ren, σύλλογος, ὁ □
 συνεταιρισμός, ὁ □ συντροφιά, ἡ
genot', ο., ἀπόλαυση, ἡ □ ἡδονή, ἡ □
 — *ziek*, -e, ἡδονιστικός □ — *zucht*,
 v.(m.), μαλθακότητα, ἡ □ φιληδονία,
 ἡ
gen're, ο., -s, εἶδος, τό
gentiaan', v.(m.), -tiane, γεντιανή, ἡ
geobsedeerd', -e, ὑποχοντριάκος
geogra'fisch, -e, γεωγραφικός
geoloog', m., -logen, γεωλόγος, ὁ
geometrie', v., γεωμετρία, ἡ
gepant'serd, -e, θωρακωτός
gepast', -e, ἐπιτήδειος □ κατάλληλος
 □ ἐπιδέξιος □ — *heid*, v., (geschikt)
 καταλληλότητα, ἡ □ ἐπιτηδειότητα,
 ἡ □ (betamelijk) καθωσπρεπισμός, ὁ
gepatineerd', -e, χαλκοπράσινος
gepe'keld, -e, ἀλίπαστος □ παστωμέ-
 νος
gepensioneerd', m.-v., -n, συνταξιού-
 χος, ὁ
gepe'perd, -e, πιπεράτος □ (rekening)
 ἄλμυρος
gepeu'pel, ο., σκυλολόι, τό □ συρφε-
 τός, ὁ
gepioe'ter, ο., τσαλαβούτημα, τό
geraam'te, ο., -n, -s, (lijk) κουφάρι, τό
 □ πτώμα, τό □ (beenderstelsel) σκε-
 λετός, ὁ
geraas'kal, ο., παραμίλημα, τό
(ge)ra'ken, σώνω □ φτάνω
gera'nium, v.(m.), -s, γεράνι, τό
gerant', m., -en, -s, διαχειριστής, ὁ
gerecht', ο., -en, (spijis) φαγητό, τό □

(rechtspraak) δικαστήριο, τό □ κρίση, ή
gerech'telijk, -e, δικαστικός
gerechts'deurwaarder, m., -s, δικαστικός κλητήρας, ό □ **gerechts'geneesheer**, m., -heren, ιατροδικαστής, ό □ —**hof**, o., -hoven, δικαστήριο, τό □ κριτήριο, τό □ —**kosten**, mv., κρίτρα, τά
gereed', έτοιμος □ χαζίρικος
gereed'schap, o., -ren, σκευός, τό □ συσκευή, ή □ έργαλειό, τό □ —**skist**, v.(m.), -en, σκευοθήκη, ή
gere'geld, -e, τακτικός
gerei', o., σκευός, τό
gereserveerd', -e, κρατημένος
gerief'lijk, -e, άνετός □ βολικός □ κόμοδος
gering', -e, λιγοστός □ ταπεινός □ χαμηλός □ **zeer** —: παραμικρός □ —**schat'ten**, όλιγωρώ □ άμελώ □ άδιαφορώ
geroe'zemoes, o., ψίθυρος, ό □ θρός, ό □ χλαλοή, ή
geron'nen, πηχτός □ στερεός
gerookt, -e, καπνιστός
geroos'terd, -e, τσιγαριστός □ ψητός
geroutineerd', -e, ρουτινέρικος
gerst, v.(m.), κριθάρι, τό □ —**ebrood**, o., -broden, κριθάρη ψωμο, τό □ κριθαρένιο ψωμί, τό
gerucht', o., -en, φήμη, ή
geruis', o., θρόισμα, τό □ ψίθυρος, ό □ —**loos**, -loze, άθόρυβος □ σιγο-
gerust', -e, ήσυχος □ (zonder zorgen) ξέγνοιαστος □ — **zijn**: έφησυχάζω □ —**stellen**, ήσυχάζω □ καταπραυνώ
geschei'den, χωρισμένος □ — **man**, m.: ζωντοχήρος, ό □ — **vrouw**, v.: ζωντοχήρα, ή
geschenk', o., -en, δώρο, τό □ χάρισμα, τό □ (eetwaren) κανίσκι, τό □ —**jes**, mv.: καλούδια, τά □ χαρίσματα, τά
geschie'denis, v., -sen, ιστορία, ή
geschied'schrijver, m., -s, ιστορικός, ό □ ιστοριογράφος, ό
geschiki', -e, άπτός □ επιτήδειος □ επιδέξιος □ ικανός □ κατάλληλος □ —

heid, v., δεξιότητα, ή □ ικανότητα, ή □ καταλληλότητα, ή
geschi'l', o., -len, διαφορά, ή □ άσυμφωνία, ή □ ζήτημα, τό
geschreeuw', o., (κρ'α)κραυγή, ή □ ιαχή, ή
geschrift', o., -en, γραφή, ή □ γράψιμο, τό
geschubd', -e, λεπιδωτός □ φολιδωτός
geschut', o., τοπομαχικά, τά □ τηλεβόλο, τό □ κανόνι, τό
ge'sei, m., -s, μάστιγα, ή □ καμουτσίκι, τό □ —**en**, μαστιγώνω □ καμουτσικίζω
gesja'cher, o., καπηλεία, ή
geslacht', o., -en, (familie) σόι, τό □ γενιά, ή □ οίκογένεια, ή □ (man/vrouw) φύλο, τό □ σέξ, τό □ (spraakleer) γένος, τό □ —**elijk**, -e, γεννητικός □ —**sdrift**, v.(m.), έρωτας, ό □ σέξ, τό □ —**ziekte**, v., -n, -s, άφροδίσια, τά
gesle'penheid, v., μαλαγανιά, ή □ καλόπιασμα, τό
geslo'ten, κλειστός □ κλεισμένος
gesnik', o., λυγμός, ό □ αναφιλητό, τό
gesnurk', o., ροχαλητό, τό □ ροχάλισμα, τό
gesp, m. en v., -en, θηλυκωτήριο, τό □ περόνη, ή
gespan'nen, τεντωτός □ τεντωμένος
ges'pen, κουμπώνω □ θηλυκώνω
gespiek', o., ζαβολιά, ή
gespierd', -e, μωδής □ ρωμαλέος
gespik'keid, -e, παρδαλός □ ποικιλόχρωμος □ κατάστιχτος
gesprek', o., -ken, (ό)μιλία, ή □ κουβέντα, ή □ συνδιάλεξη, ή □ λαλιά, ή □ —**spartner**, m., -s, συνομιλητής, ό
gespuis', o., μπερμπάντης, ό □ συρφετός, ό □ ψείρες, οι
gestal'te, v., -n, -s, άνάστημα, τό □ κορμοστασιά, ή
gestof'ter, o., τραυλισμός, ό □ βραδυγλωσσία, ή
gestreept', -e, γραμμωτός □ ριγωτός □ ραβδωτός
gestreng'heid, v., σοβαρότητα, ή □ έπισημότητα, ή □ κύρος, τό

gestroom'lijnd, -e, αεροδυναμικός
getaand', -e, ήλιοκαμένος
getail'leerd, -e, μεσάτος
getal', o., -len, αριθμός, ό
getand', -e, όδοντωτός
getij'(de), o., (d)en, παλίρροια, ή
getoe'ter, o., κορνάρισμα, τό
getrap'pel, o., ποδοβολητό, τό □ ποδο-
βολή, ή
getreu'zel, o., άργοπορία, ή
getrouw'heid, v., έμπιστοσύνη, ή □ πί-
στη, ή □ μέσσα, ή
getui'ge, m., -n, μάρτυρας, ό □ (huwe-
lijk) κουμπάρος, ό □ παράνυμφος, ό
□ valse —: ψευδομάρτυρας, ό
getui'gen, μαρτυρώ □ έλέγχω □ κατα-
θέτω □ —is, o. en v., -sen, μαρτυρία,
ή □ μαρτύριο, τό □ valse —: ψευδο-
μαρτυρία, ή
getuig'schrift, o., -en, ένδεικτικό, τό □
πιστοποιητικό, τό
getwist', o., φαγώμος, ό □ μάλωμα, τό
geul, v.(m.), -en, ρεϊθρο, τό □ ρυάκι, τό
geur, m., -en, άρωμα, τό □ εύωδία, ή □
μυρουδιά, ή □ όσμή, ή □ —en,
εύωδιάζω □ (μοσκο)μυρίζω □ μο-
σκοβολώ □ —ig, -e, εύοσμος □ εύω-
διαστός □ μυρωδάτος
geut, v.(m.), -en, χύσιμο, τό □ έκχυση,
ή
gevaar', o., -varen, κίνδυνος, ό □ —
lijk, -e, επικίνδυνος □ κρίσιμος
geval', o., -len, περίσταση, ή □ περί-
πτωση, ή
gevan'gene, m.-v., -n, φυλακισμένος, ό
□ έγκάθειρκτος, ό
gevan'genis, v., -sen, δεσμωτήριο, τό □
δεσμά, τά □ φυλακή, ή □ militaire —:
πειθαρχείο, τό □ —straf, v.(m.), -fen,
έκτιση, ή
gevan'genneming, v., σύλληψη, ή
gevan'genzetting, v., έγκάθειρξη, ή □
φυλάκιση, ή □ προσωποκράτηση, ή
gevecht', o., -en, διαπάλη, ή □ μάχη, ή
geveinsd', -e, επίπλαστος □ προσποιη-
τός □ ψευδής
ge'veel, m., -s, μέτωπο, τό □ πρόσωψη,
ή

ge'veen, δίνω □ έγχειρίζω □ een geschenk
—: χαρίζω
ge'ver, m., -s, δωρητής, ό □ χαριστής,
ό
gevekt', -e, παρδαλός □ ποικίλος
gevoel', o., -ens, αίσθηση, ή □ συναί-
σθημα, τό □ —erigheid, v., αίσθημα-
τικότητα, ή
gevoe'lig, -e, εύαίσθητος □ εύπαθής □
λεπταίσθητος □ —heid, v., -heden,
εύαισθησία, ή
gevoel'loos, -loze, άναίσθητος □ —
heid, v., άναισθησία, ή
gevo'gelte, o., πουλερικά, τά □ πετά-
μενα, τά
gevolg', o., -en, άποτέλεσμα, τό □ συ-
νέπεια, ή □ επακόλουθα, τά □ (stoet)
άκολουθία, ή □ άπόρροια, ή □ —
trekking, v., -en, επακολουθήμα, τό □
συμπέρασμα, τό □ πόρισμα, τό □
έπίπτωση, ή
gevolmach'tigd, -e, πληρεξούσιος
gevuld', -e, γεμιστός □ γεμάτος
gewaagd', -e, ριψοκίνδυνος [νιώθω
gewaar'worden, (συν)αισθάνομαι □
gewaar'wording, v., -en, αίσθηση, ή □
άντιληψη, ή
gewa'gen, μνημονεύω □ άναφέρω
gewa'pend, -e, ένοπλος □ όπλισμένος
gewee'klaag, o., οίμωγή, ή □ όδυρμός,
ό
geween', o., κλάψιμο, τό □ κλάμα, τό
□ θρήνος, ό
geweer', o., -weten, τουφέκι, τό □ —
kolf, v.(m.), -kolven, κοντάκιο, τό □
υποκόπανος, ό □ —schot, o., -scho-
ten, τουφεκίδι, τό □ έκπυρσοκρότη-
ση, ή
gewei', o., -en, κέρατο, τό
geweld', o., βία, ή □ καταναγκασμός,
ό □ ζόρι, τό
geweldd'a'dig, -e, άπότομος □ βίαιος □
δυναστικός □ καταχτητικός □ —
heid, v., -heden, όρμητικότητα, ή □
σφοδρότητα, ή
gewel'denaar, m., -s, -naren, ζορμπάς, ό
gewel'dig, -e, βίαιος □ όρμητικός □
σφοδρός

gewelf', ο., -welven, καμάρα, ή □ θόλος, δ □ ἀψίδα, ή □ —d, -e, θολωτός □ θολοσκεπαστος
gewend', -e, συνήθης □ συνητισμένος
gewen'nen, ἐγκλιματίζω □ συνηθίζω □ καλομαθαίνω
gewen'ning, v., -en, ἐγκλιματισμός, δ □ ἔθισμός, δ □ ἐξοικείωση, ή
gewest', ο., -en, περιοχή, ή
gewe'ten, ο., -s, συνείδηση, ή □ —loos, -loze, άσυνείδητος □ —svol, -le, εύσυνείδητος □ συνειδητός
gewe'zen, πρώην, bw. □ —minister, m.: πρώην ύπουργός, δ
gewicht', ο., -en, (last) βάρος, τό □ (v. weegschaal) ζύγι, τό □ σταθμά, τά □ βαρίδια, τά
gewich'tig, -e, αξιόλογος □ περισπούδαστος □ σοβαρός □ —doenerij, v., μεγαλόπιασμα, τό □ αλαζονεία, ή
gewichts'verlies, ο., φύρα, ή
gewiekst', -e, διπλωματικός
gewij'd', -e, ιερός □ αφιερωμένος
gewil'lig, -e, πειθήνιος □ εύπειθής □ υπάκουος
gewin', ο., κέρδος, τό □ όφελος, τό □ ωφέλεια, ή □ —zucht, v.(m.), κερδοσκοπία, ή
gewon'de, m.-v., -n, τραυματίας, δ □ λαβωμένος, δ
gewoon', -wone, (gewend) έθιμικός □ είθισμένος □ συνήθης □ (ordinair) κοινός □ —zijn: συνηθίζω
gewoon'lijk, συνήθης □ καθόλου, bw. □ γενικώς, bw. □ διόλου, bw. □ συνήθως
gewoon'te, v., -n, -s, συνήθεια, ή □ έξη, ή □ έθιμο, τό □ ήθη, τά □ νόμιμα, τά □ —recht, ο., έθιμικό δικαιο, τό
gewricht', ο., -en, κλειδώση, ή □ —s-ontsteking, v., -en, αρθρίτιδα, ή
gezaag', ο., (het zagen) πριόνισμα, τό □ (gezanik) γκρίνια, ή
gezag', ο., έξουσία, ή □ κύρος, τό □ έγκυρότητα, ή □ —drager, m., -s, έξουσιαστής, δ
geza'menlijk, -e, συλλογικός □ όμαδικός

gezag', ο., -en, άσμα, τό □ (kerk) ύμνος, δ
geza'n'nik, ο., μωρολογήματα, τα □ άνοησίες, οι □ σαλιαρίσματα, τά
gezan't'schap, ο., -pen, πρεσβεία, ή
gezeg'de, ο., -n, -s, κατηγορούμενο, τό □ κατηγορήμα, τό
gezel', m., -len, σύντροφος, δ
gezel'lig, -e, κοινωνικός □ άνετος □ ευχάριστος □ —heid, v., κοινωνικότητα, ή □ άνεση, ή
gezel'schap, ο., -pen, (vrienden) παρέα, ή □ συναναστροφή, ή □ συντροφιά, ή □ (genootschap) έταιρεία, ή □ —s-reis, v.(m.), -reizen, όμαδική πορεία, ή □ караβάνι, τό
gezicht', ο., -en, όψη, ή □ πρόσοψη, ή □ φάτσα, ή □ —sbedrog, ο., παραίσθηση, ή □ ψευδαιοθήση, ή □ —s-vermogen, ο., όραση, ή
gezin', ο., -nen, οικογένεια, ή
gezind'heid, v., -heden, φρόνημα, τό □ διάθεση, ή
gezins'hoofd, ο., -en, οικογενειάρχης, δ □ οικοδεσπότης, δ
gezond', -e, άκέριος □ γερός □ ύγιής □ δυνατός □ —zijn: ύγιαίνω
gezond'heid, v., γεία, ή □ ύγεία, ή □ εύρωστία, ή □ —sdiens, m., ιατροσυνέδριο, τό □ ύγειονομία, ή □ —sleer, v.(m.), ύγιεινή, ή
gezou'ten, παστός □ παστωμένος □ άλίπαστος □ άλμυρός
gezucht', ο., στόνος, δ □ θρήνος, δ
gezwel', ο., -len, διόγκωση, ή □ φούσκωμα, τό □ πρήξιμο, τό □ όγκος, δ
gezwets', ο., φλυαρία, ή
gezwind', -e, γοργός □ ταχύς
gezwol'len, φουσκωτός □ διογκωμένος
gezwo'rene, m.-v., -n, ένορκος, δ □ όρκωτός, δ
gids, m., -en, (persoon) ξεναγός, δ □ όδηγός, δ □ (handleiding) όδηγία, ή □ —en, ξεναγώ □ όδηγώ
gie'chelen, κρυφογελώ
I gier, m., -en, (vogel) γύπας, δ □ όρνεο, τό [πασμα, τό
II gier, v.(m.), (mest) κοπριά, ή □ λί-

gie'rig, -e, φιλάργυρος □ τσιγκούνης □
—aard, m., -s, έξηγναβελόνης, ό □
—heid, v., φιλαργυρία, ή □ τσιγκου-
νιά, ή □ πλεονεξία, ή
gierst, v.(m.), κεχρί, τό
gier'zwakuw, v.(m.), -en, πετροχελίδο-
νο, τό
gie'ten, χύνω □ (metaal) χωνεύω □ λιώ-
νω □ *die japon zij u als gegoten*: αυτό
τό φόρεμα σου πάει χυτά
gie'ter, m., -s, (voorwerp) καταβρεχτή-
ρι, τό □ ποτιστήρι, τό □ (arbeider)
χύτης, ό
gieterij', v., -en, χυτήριο, τό □ χωνευ-
τήριο, τό
giet'ijzer, o., χυτοσίδηρος, ό
giet'vorm, m., -en, έκμαγειό, τό □ κα-
λούπι, τό □ μήτρα, ή
gif, (gift), o., -fen (-en), (vergift) δηλη-
τήριο, τό □ φαρμάκι, τό
gift, v.(m.), -en, (schenking) δόση, ή
gif'tig, -e, δηλητηριασμένος □ δηλη-
τηριώδης □ τοξικός □ φαρμακερός
□ —heid, v., τοξικότητα, ή
gif(t)'menger, m., -s, φαρμακευτής, ό
gif(t)'spin, v.(m.), -nen, σφαλάγγι, τό
gigan'tisch, -e, γιγάντιος
gij, vnw., (έ)σύ □ έσεις
gij'zelaar, m., -s, δημωρός, ό
gij'zeling, v., -en, δημωρία, ή
gil, m., -len, στριγκλιά, ή
gil'de, o. en v.(m.), -n, συντεχνία, ή □
σωματείο, τό
gin'der, ginds, bw., πέρα
gips, o., γύψος, ό □ γυψομάρμαρο, τό
□ στόκος, ό □ —afdruk, m., -ken,
γύψινο έκμαγειό, τό □ —verband, o.,
-en, γύψωμα, τό
giraf'(fe), v.(m.), -en (es), καμηλοπάρ-
δαλη, ή
gi'robiljet, o., -ten, τραπεζική έπιταγή,
ή
gis'sen, μαντεύω □ εικάζω □ συμπε-
ραίνω □ υποθέτω
gist, m., μαγιά, ή □ ένζυμο, τό □ —en,
ζυμώνομαι
gister'avond, bw., πές
gis'teren, bw., (έ)χτές

gis'ting, v., -en, ζυμάση, ή □ ζύμωση, ή
git, v.(m.), -ten, χάντρα, ή
gitaar', v.(m.), -taren, κιθάρα, ή □ —
speler, m., -s, κιθαριστής, ό □ κιθα-
ρωδός, ό
glad, -de, γλιστερός □ λείος □ —strij-
ken, έξομαλύνω □ ίσοπεδώνω □ ισιά-
ζω
glans, m., -en, glanzen, λάμψη, ή □
φωτοβολία, ή □ άκτινοβολία, ή
gla'n'zend, -e, γυαλιστερός □ λαμπερός
□ στιλπνός
glas, o., glazen, γυαλί, τό □ τζάμι, τό □
(drink—) ποτήρι, τό □ —fabriek, v.,
-en, ύαλουργείο, τό □ —schildering,
v., -en, ύαλογραφία, ή □ —werk, o.,
γυαλικά, τά
gla'zen, γυαλένιος □ γυάλινος □ —
deur, v.(m.), τζαμωτή πόρτα, ή □ —
ier, m., -s, γυαλάς, ό □ —maker, m.,
-s, ύαλουργός, ό
glazuur', o., -zuren, σμάλτο, τό
gleis'werk, o., τσουκάλι, τό □ κεραμι-
κή, ή
glet'sjer, m., -s, παγετώνας, ό
glib'berig, -e, γλιστερός
glij'baan, v.(m.), -banen, κυλίστρα, ή □
τσουλήθρα, ή
glij'den, γλιστρῶ
glim'lach, m., χαμόγελο, τό □ μειδια-
μα, τό □ —en, χαμογελῶ □ μειδιῶ □
—end, -e, χαμογελαστός □ πρόσχα-
ρος
glim'men, λαμπυρίζω □ λάμπω □ γυα-
λίζω
glim'worm, m., -en, λαμπυρίδα, ή □
πυγολαμπίδα, ή
glin'steren, σπιθοβολῶ □ σπιθίζω
globaal', -bale, συνολικός
gloeien, πυραχτώνομαι □ πυρώνομαι
□ —d, -e, καυτερός □ καυστικός □
δυάπυρος
gloeilamp, v.(m.), -en, λαμπιόνι, τό □
λαμπτήρας, ό
glooi'ing, v., -en, κατήφορος, ό □ κα-
τηφοριά, ή
glo'rierijk, -e, δοξασμένος □ ένδοξος
gluco'se, v.(m.), γλυκόζη, ή

glui'perig, -e, κακοήθης
 glun'deren, χαμογελῶ
 glu'ren, στραβοκοιτάζω □ κρυφοκοιτάζω
 glyceri'ne, v.(m.), γλυκερίνη, ή
 God, m., Θεός, ό
 god'delijk, -e, θεϊκός □ θεϊός □ θεοτικός □ —heid, v., θεότητα, ή
 god'deloos, -loze, άθεος □ —heid, v., άσέβεια, ή
 god'deloze, m., -n, άθεϊστής, ό
 go'dendrank, m., -en, νέκταρ, τό
 god'geleerdheid, v., θεολογία, ή
 god'heid, v., -heden, θεότητα, ή □ θείο, τό
 godin', v., -nen, θεά, ή □ θέαινα, ή
 god'loochenaar, m., -s, θεοπαίκτης, ό
 God'mens, m., Θεάνθρωπος, ό
 gods'dienst, m., -en, θρησκεία, ή □ —ig, -e, θρησκευτικός □ φιλόθρησκος □ —leraar, m., -taren, -s, κατηχητής, ό □ —oefening, v., -en, λειτουργία, ή □ —onderricht, o., κατήχηση, ή □ —vervolgning, v., -en, θεομαχία, ή
 gods'lamp, v.(m.), -en, καντήλι, τό
 gods'lastering, v., -en, βλαστήμια, ή □ βλασφημία, ή
 gods'oordeel, o., -delen, θεοδικία, ή □ θεοκρισία, ή
 gods'vrucht, v.(m.), εύλάβεια, ή □ θεοσέβεια, ή □ ευσέβεια, ή
 godverge'ten, άνόσιος
 god'verlaten, θεομίσητος □ θεοκατάρατος
 godvre'zend, godvruch'tig, -e, θεοφοβούμενος □ θεοσεβής □ θρησκός □ εύλαβής
 goed, -e, άγαθός □ καλός □ μεγαλόψυχος □ beter: καλύτερος □ best: κάλλιστος □ άριστος □ —zo: έστω □ άς είναι □ —en wel: καθαρά και ξάστερα
 goedaar'dig, -e, (karakter) καλοσυνάτος □ ήπιος □ μειλίχιος □ (geneeskunde) καλοήθης
 goed'doorvoed, -e, (καλο)θρεμμένος □ εύσαρκος

goed'doen, εύεργετῶ
 goe'denacht!, καληνύχτα!
 goedena'vond!, καλησπέρα!
 goe'dendag!, καλημέρα!
 goe'deren, πν., έμπορεύματα, τά □πραμάτεια, ή □ —trein, m., άμαξοστοιχία έμπορική, ή □ —verkeer, o., κυκλοφορία, ή □ —wagen, m., -s, σκευοφόρος, ή
 goed'gebouwd, -e, (mens) εύσταλής □ μωδής □ άρτιμελής [θετος
 goed'gehumeurd, -e, κεφάτος □ εύδιά-
 goed'gekleed, -klede, καλοβαλμένος □ καλοντυμένος
 goed'gelovig, -e, καλόπιστος
 goed'gevormd, -e, καλοφτιαγμένος □ καλοκαμωμένος □ όμορφος
 goedhar'tig, -e, καλόκαρδος □ καλόψυχος
 goed'heid, v., -heden, άγαθότητα, ή □ καλοσύνη, ή
 goed'keuren, έγκρίνω □ έπικροτῶ □ έπιδοκιμάζω □ έπικυρώνω
 goed'keuring, v., έπικρότηση, ή □ παραδοχή, ή □ έπιψηφισή, ή
 goedkoop', -kore, εύτελής □ φτηνός □ μικροπρεπής
 goed'schiks, bw., έκούσιος □ — of kwaadschiks: θέλει δέ θέλει
 goed'vinden, στέργω □ δέχομαι
 goedwil'lig, -e, εύτράπελος □ χαριτολόγος
 gok'ker, m., -s, κερδοσκόπος, ό
 golf, v.(m.), golven, (water) κύμα, τό □ (inham) κόλπος, ό □ —breker, m., -s, κυματοθραύστης, ό □ μόλος, ό □ προβλήτα, ή □ —lengte, v., -s, -n, μήκος κυμάτων, τό
 gol'ven, κυματίζω □ κυλῶ □ —d, -e, κυματιστός □ κυματοειδής
 gol'ving, v., -en, δόνηση, ή □ κραδασμός, ό □ κύμανση, ή
 gom, m. en o., -men, γόμα, ή □ κόλλα, ή □ γομολάστιχα, ή □ σβηστήρας, ό
 gon'del, v.(m.), -s, γόνδολα, ή
 gon'zen, ζουζουνίζω □ βουίζω
 goo'chelaar, m., -s, θαυματοποιός, ό □ ταχυδαχτυλουργός, ό

goo'chelkunst, v., -en, θαυματοποιία, ή
gool, m., -en, ρίψη, ή □ ---en, ρίχνω □
πετώ

goot, v.(m.), goten, νεροσυρμή, ή □
reithro, τό □ ---steen, m., -stenen, νε-
ροχύτη, ό

gor'del, m., -s, ζώνη, ή □ ζωστήρας, ό
gordijn', o. en v., -en, κουρτίνα, ή □
στόρι, τό □ (toneel) αὐλαία, ή □
μπερντές, ό □ ---roede, v.(m.), -n,
κουρτινάκι, τό

gor'geldrank, m., -en, γαργάρα, ή

gor'gelen, γαργαρίζω □ κελαρίζω

goril'la, m., -s, γορίλας, ό

gort, m., πλιγούρι, τό

gotiek', v., γοτθικός ρυθμός, ό

Go'tisch, -e, γοτθικός

goud, o., χρυσάφι, τό □ χρυσός, ό □
μάλαμα, τό □ ---dekking, v., κάλυμ-
μα, τό □ ---en, χρυσαφένιος □ μαλα-
ματένιος □ χρυσός □ ---geel, -gele,
χρυσοκίτρινος □ ---geld, o., χρυσίο,
τό □ ---kleurig, -e, χρυσαφής □
χρυσόχρωμος

goud'korreltjes, mv., ψήγματα χρυσοῦ,
τά □ goudmijn, v.(m.), -en, χρυσορυ-
χείο, τό □ ---smid, m., -smeden,
χρυσικός, ό □ χρυσοσχός, ό □ ---vis,
m., -sen, τσιπούρα, ή □ χρυσόψαρο,
τό □ ---zoeker, m., -s, χρυσοθήρας, ό
gouvernan'te, v., -s, γκουβερνάντα, ή □
νταντά, ή

gouvernement', o., -en, διοίκηση, ή □
κράτος, τό □ κυβέρνηση, ή □ ---sge-
bouw, o., -en, διοικητήριο, τό □ κυ-
βερνείο, τό

gouverneur', m., -s, τοπάρχης, ό □
κυβερνήτης, ό

graad, m., graden, (schaalverdeling,
rang, trap) βαθμός, ό □ (meetkunde)
μοίρα, ή □ ---boog, m., -bogen,
γωνιόμετρο, τό □ γνώμονας, ό □ ---
verdeling, v., -en, βαθμολογία, ή

graaf, m., graven, κόμης, ό □ κόντες, ό

graaf'machine, v., -s, έπισκαφέας, ό

graaf'schap, o., -pen, κομητεία, ή

graaf'werk, o., -en, διόρυξη, ή □ έκ-
σκαφή, ή □ έκχωμάτωση, ή

graag, πρόθυμος □ ευχάριστος

graan, o., granen, σιτάρι, τό □ σίτος,
ό □ ---gewas, o., -sen, δημητριακά,
τά □ σιτηρά, τά □ ---handelaar, m.,
-s, -laren, σιτέμπορος, ό □ σιταρέ-
μπορος, ό □ ---produktie, v., σιτοπα-
ραγωγή, ή

graan'schuur, v.(m.), -schuren, σιταπο-
θήκη, ή □ σιτοβολώνας, ό □ graan-
voorraad, m., -raden, σιτάρκεια, ή □
---zolder, m., -s, άμπάρι, τό □ σιτα-
ποθήκη, ή

graat, v.(m.), graten, ψαροκόκαλο, τό

gracht, v.(m.), -en, χαντάκι, τό □ τρά-
χος, ό □ άμπολή, ή □ αὐλάκι, τό

gracicus', -cieuze, γλαφυρός □ κομψός
□ χαριτωμένος

gradue'ren, κλιμακώνω

graf, o., graven, τάφος, ό □ μνήμα, τό
□ μνημούρι, τό □ ---delver, m., -s,
νεκροθάφτης, ό □ ένταφιαστής, ό □
---heutel, m., -s, τύμβος, ό

grafiet', o., γραφίτης, ό

gra'fisch, -e, γραφικός

grafoloog', m., -logen, γραφολόγος, ό

graf'schender, m., -s, τυμβωρύχος, ό □

grafschennis, v., νεκροσυλία, ή □
τυμβορυχία, ή □ ---schrift, o., -en,
έλεγείο, τό □ έπιτύμβιο, τό □ ---
steen, m., -stenen, ταφόπετρα, ή

gram, o., -men, γραμμάριο, τό

gramma'ticus, m., -ci, γραμματικός, ό

grammofoon', m., -s, -fopen, γραμμό-
φωνο, τό □ φωνογράφος, ό □ ---
plaat, v.(m.), -platen, πλάκα, ή □ δί-
σκος γραμμοφώνου, ό

gram'schap, v., θυμός, ό □ όργή, ή

granaal', v.(m.), -naten, (bom) όβίδα, ή
□ ---appel, m., -s, ρόδι, τό

graniet', o., γρανίτης, ό

grap, v.(m.), -pen, φάρσα, ή □ χωρατό,
τό □ άστείο, τό

gra'pfruit, m., -s, φράπα, ή

grap'penmaker, m., -s, χωρατατζής, ό
□ καλαμπουρτζής, ό [σκερτσόςος

grap'pig, -e, κωμικός □ άστειος □

gras, o., -sen, χορτάρι, τό □ χόρτο, τό
□ ---perk, o., -en, πρασιά, ή

gra'tie, v., -tiën, χάρη, ή □ (bevallig-
heid) θέληγητρο, τό □ κομπώτητα, ή □
(welwillendheid) εὐνοια, ή □ έξυπη-
ρέτηση, ή □ — *verlenen*: δίνω χάρη
gra'tis, bw., δωρεάν □ τζάμπα □ χά-
ρισμα
grauw, -e, σταχτής □ τεφρός □ γκρι-
ζος □ φαιός
graveel', o., λιθίαση, ή □ ψαμμίαση, ή
graveer'der, m., -s, τορνευτής, ό □ χα-
ράκτης, ό
gra'ven, σκάβω
gra'ver, m., -s, σκαφτιάς, ό □ σκα-
φέας, ό
grave'ren, λαξεύω □ γλύφω □ σκαλίζω
□ τορνεύω □ (met stijf) χαράζω
gravin', v., -nen, κόμισσα, ή
gravu're, v.(m.), -s, -n, τórνεμα, τό
gra'zen, βόσκει
greep, m., grepen, πιάσιμο, τό □ σύλ-
ληψη, ή
grein'tje, o., -s, δράμι, τό
gren'del, m., -s, άμπάρα, ή □ μάνταλο,
τό □ σύρτης, ό □ —en, μανταλώνω
□ άμπαρώνω
grens, v.(m.), grenzen, μεθόριος, ή □
σύνоро, τό □ όριο, τό □ —gebied,
o., -en, περίχωρα, τά □ —paal, m.,
-palen, όρόσημο, τό
gren'zeloos, -loze, άχανής □ άπέρα-
ντος □ άπερίοριστος
gren'zen, συνορεύω
grep'pel, v.(m.), -s, άμπολή, ή
grief, v.(m.), grieven, παράπονο, τό □
μεμψιμοιρία, ή
Griek, m., -en, Έλληνας, ό □ Ρωμιός,
ό □ έλληνόπουλο, τό
I **Grieks**, -e, έλληνικός □ ρωμαίικος
II **Grieks**, o., έλληνικά, τά □ δημοτι-
κή, ή □ καθομιλουμένη, ή □ *acade-
misch* —, o.: καθαρεύουσα, ή
Griekse, v., Έλληνίδα, ή □ Ρωμιά, ή □
έλληνοπούλα, ή
grie'nen, μυξοκλαίω □ κλαψουρίζω □
τσαμπουνώ
griep, v.(m.), γρίπη, ή
gries'meel, o., σεμιγάλι, τό □ σιμιγδά-
λι, τό

grie'vend, -e, λυπηρός
grie'zelig, -e, φριχτός
grif'fel, v.(m.), -s, κοντύλι, τό
grif'felen, (entien) μπολιάζω
grif'fier, m., -s, γραφέας, ό
grijns'lach, m., πικρόγελο, τό
grijp'baar, -bare, χειροπιαστός
grij'pen, πιάνω □ άδράχνω □ γραπώ-
νω □ συλλαβαίνω
grijs, grijze, γκριζος □ φαιός □ ψαής
□ σταχτής □ τεφρός □ —aard, m.,
-s, γέροντας, ό □ γέρος, ό □ προε-
στός, ό
gril, v.(m.), -len, (kuur) λόξα, ή □ ιδιο-
τροπία, ή
grill, m., σκάρα, ή □ έσχάρα, ή □
ψησταριά, ή
gril'lig, -e, (wisselvallig) κυκλοθυμικός
□ (vreemd) παράξενος □ γκρινιάρης
□ δύστροπος □ —heid, v., -heden,
παραξενιά, ή □ ιδιοτροπία, ή
grimas', v.(m.), -sen, μορφασμός, ό □
στραβομουτσούνιασμα, τό [θιο, τό
gri'me, v.(m.), -s, φτιασίδι, τό □ ψιμύ-
grind, o., χαλίκια, τά
grin'niken, χλευάζω □ καγχάζω
groef, v.(m.), groeven, κοίλωμα, τό □
λάκκος, ό □ γούβα, ή
groei'en, αύξάνω □ μεγαλώνω □
(plant) φυτρώνω
I **groen**, -e, πράσινος □ χλωρός □
χλοερός
II **groen**, o., πρασινάδα, ή □ χλόη, ή
groen'achtig, -e, πρασινωπός □ πρασι-
νούτσικος
groen'te, v., -n, -s, λαχανικά, τά □
χορταρικά, τά □ χόρτα, τά □ σαλα-
τικό, τό □ —boer, m., -en, μανάβης,
ό □ λαχανοπώλης, ό □ —kweker,
m., -s, λαχανοκόμος, ό □ —soep,
v.(m.), -en, χορτόσουπα, ή □ —vei-
ling, v., -en, λαχαναγορά, ή □ —win-
kel, m., -s, μανάβικο, τό □ λαχα-
νοπωλείο, τό
groen'vink, v.(m.), -en, φλώρος, ό □
φλώρι, τό
groep, v.(m.), -en, ομάδα, ή □ (vrien-
den) παρέα, ή

groepe' ren, συγκροτῶ □ συνθέτω □ συναποτελῶ □ συναθροίζω
groepe' ring, v., -en, συγκρότημα, τό
groet, m., -en, χαιρετισμός, ὁ □ προσφώνηση, ἡ □ (*dag*—) καλημέρισμα, τό □ (*nacht*—) καληνύχτισμα, τό □ καλησπέρισμα, τό □ (*groeten*) χαιρετίσματα, τά □ δέοντα, τά □ (*militair*) σχῆμα, τό □ —en, χαιρετίζω
grof, grove, (ruw) ἄδρός □ (*lomp*) βάναντος □ ἀγροίκος □ σκατός □ χυδαῖος □ —heid, v., -heden, χοντροκοπιά, ἡ
grom' men, γουργουρίζω
grond, m., -en, γῆ, ἡ □ χῶμα, τό □ ἔδαφος, τό □ *op de* —: καταγῆς □ κατάχαμα □ χάμω □ —belasting, v., -en, ἔγγειος φόρος, ὁ
grond' bezit, o., ἀγρόκτημα, τό □ κτήμα, τό □ ὑποστατικό, τό □ —ter, m., -s, κτηματίας, ὁ [νο, τό
grond' boor, v.(m.), -boren, γεωτρήμα-
gron' deling, m., -en, γόπα, ἡ
grond' gebied, o., ἔδαφος, τό
gron' dig, -e, ἐμπεριστατωμένος
grond' laag, v.(m.), -lagen, κρηπίδωμα, τό □ ὑπόβαθρο, τό □ θεμέλιο, τό □ **grondlegger**, m., -s, θεμελιωτής, ὁ □ ἰδρυτής, ὁ □ —slag, m., -en, θεμέλιο, τό □ βάση, ἡ □ κρηπίδα, ἡ □ ὑπόβαθρο, τό
grond' verbetering, v., -en, ἔγγειοβελτικά, τά □ **grondvesten**, βασιζώ □ στηρίζω □ σταθεροποιῶ □ θεμελιώνω □ —vesting, v., -en, καταβολή, ἡ □ —werker, m., -s, χωματουργός, ὁ
grond' wel, v.(m.), -ten, σύνταγμα, τό □ θεσμοί, οἱ □ θέσμια, τά □ πολίτευμα, τό □ —gevend, -e, συντακτικός □ —telijk, -e, συνταγματικός
grond' zeil, o., -en, πλαστικό δάπεδο, τό
groot, grote, μέγας □ μακρύς □ (*lichaamsbouw*) θεριακωμένος □ μεγαλόσωμος □ *tamelijk* —: μεγαλότοιχος □ *hoe — ook*: ὅσοσδήποτε
groot' brengen, ἀνατρέφω
grootdoenerij', v., κομπασμός, ὁ □ καυχησιά, ἡ

grootgrond' bezitter, m., -s, τσιφλικάς, ὁ □ τσιφλικούχος, ὁ
groot' handel, m., χοντρικό ἐμπόριο, τό □ —aar, m., -laren, -s, μεγαλέμπορος, ὁ □ χοντρέμπορος, ὁ
groot' heidswaanzin, m., μεγαλομανία, ἡ □ **grootkruis**, o., -en, μεγαλόσταυρος, ὁ □ —moeder, v., -s, γιαγιά, ἡ □ κυρούλα, ἡ
grootmoe' dig, -e, γενναιόψυχος □ μακρόθυμος □ μεγαλόψυχος □ —heid, v., μεγαλοψυχία, ἡ □ μεγαλοφροσύνη, ἡ
groot' scheeps, -e, μεγαλεπήβολος □ **grootsheid**, v., μεγαλείο, τό □ μεγαλοπρέπεια, ἡ □ λαμπρότητα, ἡ □ —spraak, v.(m.), μεγαληγορία, ἡ □ καυχησιά, ἡ □ κομπασμός, ὁ
groot' spreker, m., -s, κομπαστής, ὁ □ καυχησιάρης, ὁ □ φαμφαρόνος, ὁ □ —ij, v., περιαντολογία, ἡ □ καυχησιολογία, ἡ □ κομπασμός, ὁ □ φανφαρονισμός, ὁ
groot' te, v., -n, -s, μέγεθος, τό
groot' vader, m., -s, παππούς, ὁ □ πάππος, ὁ
grof, v.(m.), -en, σπηλιά, ἡ □ σπήλαιο, τό
grui' zelemen' ten, mv., σύντριμμα, τό □ θρύμμα, τό □ θρύψαλο, τό
gru' weldaad, v.(m.), -daden, κακούργημα, τό
guerrii' lalieder, m., -s, πρωτοκλέφτης, ὁ
guerrii' la-oorlog, m., -logen, κλεφτοπόλεμος, ὁ
guilloti' ne, v., -s, καρμανιόλα, ἡ □ λαιμητόμος, ἡ
guirilan' de, v.(m.), -s, γιρλάντα, ἡ
gul' den, m., -s, φιορίνι, τό
gul' heid, v., -heden, κουβαρνταλίκι, τό □ ἀνοιχτοχεριά, ἡ
gulp, v.(m.), -en, σκισμάδα, ἡ □ σχισμή, ἡ
gul' zig, -e, γαστρίμαργος □ λαίμαργος □ κοιλιόδουλος □ —heid, v., ἀδηφαγία, ἡ □ γαστριμαργία, ἡ □ λαιμαργία, ἡ

gum'mi, ο. εν m., λάστιχο, τό □ γόμα, ή □ —band, m., -en, έλαστική ταινία, ή □ —sling, v.(m.), -en, έλαστικός σωλήνας, ό
gunst, v., -en, εύνοια, ή □ προτίμηση, ή □ χάρη, ή □ —ig, -e, δεξής □ επιτήδειος □ αίσιος □ εύκαιρος □ (welwillend) εύνοϊκός □ (v.d. wind) ούριος □ —regeling, v., -en, χαριστικός νόμος, ό
gutturaal', v.(m.), -ralen, λαρυγγόφω-

νο, τό □ ούρανισκόφωνο, τό
guur, gure, τραχύς □ δριμύς
gymna'sium, ο., -s, -sia, γυμνάσιο, τό (1-3) □ λύκειο, τό (4-6) □ κολέγιο, τό
gymnastiek', v., γυμναστική, ή □ —le-raar, m., -s, γυμναστής, ό □ —lera-res, v., -sen, γυμνάστρια, ή □ —les, v.(m.), -sen, γυμναστικό μάθημα, τό □ —zaal, v.(m.), -zalen, γυμναστήριο, τό
gynaecologie', v., γυναικολογία, ή

H

haag, v.(m.), hagen, φράχτης, ό □ —schaar, v.(m.), -scharen, ψαλίδα, ή
haai, m., -en, καρχαρίας, ό □ σκυλόψαρο, τό
haak, m., haken, (kapstok, vishaak) τσιγκέλι, τό □ (met weerhaak) άγκίστρι, τό □ γάντζος, ό □ άρπάγη, ή □ —jes, mv.: παρένθεση, ή □ —werk, ο., -en, κέντημα, τό □ κεντητό έργόχειρο, τό
haan, m., hanen, κόκορας, ό □ πετεινός, ό □ άλέκτορας, ό
haar, ο., haren, μαλλιά, τά □ κόμη, ή □ τρίχα, ή
haard, m., -en, έστία, ή □ γωνιά, ή □ τζάκι, τό □ παραγώνι, τό
haar'dracht, v.(m.), -en, τρίχωμα, τό □ τρίχωση, ή
haar'droger, m., -s, στεγνωτήρας, ό
haard'stede, v.(m.), -n, έστία, ή □ κατοικία, ή
haar'groei, m., τριχοφυΐα, ή □ haarklo-verij, v., -en, τριχοτομία, ή □ στρεψοδικία, ή □ —knippen, κουρεύω □ —lak, m. εν ο., βερνίκι γιά τά μαλλιά, τό □ —lok, v.(m.), -ken, τσουλούφι, τό □ —netje, ο., -s, φίλες, ό □ —scheiding, v., χωρίστρα, ή
haar'speld, v.(m.), καρφίτσα, ή □ φουρκέτα, ή □ —bocht, v.(m.), -en, άπότομη στροφή, ή
haar'uitval, m., τριχόπτωση, ή □ μάδη-

μα, τό □ haarvlecht, v.(m.), -en, βόστρυχος, ό □ μπούκλα, ή □ —wrong, m., -en, κότσος, ό
haas, m., hazen, λαγός, ό □ λαγίνα, ή □ (als vlees) ψαχνά, τά □ λαγγόνια, τά
haast, v.(m.), βία, ή □ σπουδή, ή □ —en, (zich) βιάζομαι □ έπείγομαι □ απεύδω □ —ig, -e, βιαστικός □ γρήγορος □ σπουδαχτικός
haat, m., γινάτι, τό □ μίσος, τό □ έχ-τρότητα, ή
habijt', ο., -en, ράσο, τό
ha'chelijk, -e, δυσχερής □ δύσκολος
hagedis', v.(m.), -sen, σαύρα, ή □ γουστερίτσα, ή □ groene —: μολυντήρι, τό □ σαμιαμίδι, τό
ha'gel, m., χαλάζι, τό
Ha'genaar, m., -s, -naren, Χαγαΐος, ό
hagiograaf', m., -grafen, συναξαριστής, ό □ άγιογράφος, ό
hak, v.(m.), -ken, (schoffel) σκαλιστήρι, τό □ (hiel) τακούνι, τό □ φτέρνα, ή □ —bijl, v.(m.), -en, πέλεκας, ό □ —blok, ο., -ken, κρεατοσάνιδο, τό □ κρεατοκόπι, τό
ha'ken, (vastzitten) σκαλώνω □ παρεμποδίζομαι □ (handwerk) κεντώ □ ξομπλιάζω [ρός, ό
ha'kenkruis, ο., -en, άγκυλωτός σταυ-
hak'kelaar, m., -s, τραυλός, ό □ ψευ-
δός, ό □ βραδυγλωσσος, ό

hak'kelen, κομπιάζω □ τραυλίζω
hak'ken, πελεκώ □ κόβω □ τεμαχίζω
 □ (schoffelen) σκαλίζω □ τσαπίζω
hak'mes, ο., -sen, κοπίδι, τό
hal, v.(m.), -len, στοά, ή □ (markt—)
 παζάρι, τό □ (woning) προθάλαμος, ό
 □ χόλ, τό
ha'len, πάω νά πάρω □ παραλαβαίνω
 □ (de trein —) προφταίνω
half, halve, μισός □ —**broe(de)r**, m.,
 -s, μηλάδερφος, ό □ —**duister**, ο.,
 ήμίφως, τό □ λυκόφως, τό □ —**god**,
 m., -en, ήμίθεος, ό □ —**jaarlijks**, -e,
 έξαμηνιαίος □ έξάμηνος □ —**rond**,
 ο., -en, ήμικύκλιο, τό □ ήμισφαίριο,
 τό □ —**stok**, bw., μεσίστιος
half'time, ο. en m., ήμυχρόνιο, τό
halfvas'ten, m., μεσοσαράκοστο, τό □
halfvol, -le, μισογεμάτος □ μεσάτος
 □ —**weg**, bw., μεσοδρομής □ μεσο-
 στρατής □ μισόστρατα
hallo'! tw., λέγε(τε)! □ έμπρός! □
 όρίστε!
hallucina'tie, v., -s, όραματισμός, ό □
 όπτασιασμός, ό □ παραίσθηση, ή
halm, m., -en, καλάμι, τό
ha'lo, m., -'s, φωτομετέωρο, τό
hals, m., halzen, λαιμός, ό □ —**band**,
 m., -en, γιορντάνι, τό □ περιδέραιο,
 τό □ —**doek**, m., -en, φακιόλι, τό □
 τσεμπέρι, τό □ —**slagader**, v.(m.), -s,
 καρωτίδα, ή □ —**snoer**, ο., -en, περι-
 δέραιο, τό □ κολιέ, τό
halsstar'rig, -e, άκατάπειστος □ δύ-
 στροπος □ ξεροκέφαλος
hals'ter, m., -s, καπίστρι, τό □ χαλινά-
 ρι, τό □ λαμαριά, ή
hals'wervel, m., -s, αυχενικός σπόνδυ-
 λος, ό
halt!, tw., αλτ! □ στάσου! □ σταθείτε!
 □ — **houden**: σταματώ □ στέκομαι
 □ διακόπτομαι
hal'te, v.(m.), -n, -s, (stopplaats) στάθ-
 μευση, ή □ σταθμός, ό □ στάση, ή □
 (stilstand) σταμάτημα, τό
hal'ter, m., -s, αλτήρας, ό [γαρο, τό
halvemaan', v.(m.), -manen, μισοφέγ-
halve'ren, μεσιάζω □ διχοτομώ

ham, v.(m.), -men, ζαμπόνι, τό □ χοι-
 ρομέρι, τό
ha'mer, m., -s, (v. metaal) σφύρα, ή □
 σφυρι, τό □ (v. hout) κόπανος, ό □
 —**en**, σφυρηλατώ □ σφυροκοπώ □
 —**slingeren**, ο., σφυροβολία, ή
ham'steren, θησαυρίζω
hand, v.(m.), -en, χέρι, τό □ —**en en**
voeten, mv.: άκρα, τά □ **de — leggen**
op: παλαμίζω □ —**boei**, v.(m.), -en,
 κλοιός, ό □ χειροπέδες, οί □ —
boek, ο., -en, έγχειρίδιο, τό □ —
doek, m., -en, πετσέτα, ή □ προσόπι,
 τό □ —**druk**, m., -ken, χειραψία, ή
han'del, m., έμπόριο, τό □ συναλλαγή,
 ή □ — **drijven**: συναλλάσσομαι
han'delaar, m., -laren, -s, έμπορος, ό
han'delen, ενεργώ □ είμαι σέ δράση
han'deling, v., -en, δράση, ή □ ένέρ-
 γεια, ή □ πράξη, ή
han'delsartikel, ο., -en, έμπόρευμα, τό
 □ **handelsbeurs**, v.(m.), -beurzen,
 έμποροπανήγυρη, ή □ —**rechtbank**,
 v.(m.), έμποροδικείο, τό □ —**register**,
 ο., -s, έμπορικό μητρώο, τό □ κατά-
 στιχο, τό □ —**reiziger**, m., -s, έμπο-
 ροϋπάλληλος, ό
han'delsvennootschap, ο., -pen, έμπο-
 ρική εταιρία, ή □ όμόρρυθμη εταιρία,
 ή □ **handelsverdrag**, ο., -en, έμπορική
 συνθήκη, ή □ —**vloot**, v.(m.), -vlo-
 ten, έμπορικό ναυτικό, τό □ —**zaak**,
 v.(m.), -zaken, νταραβέρι, τό
han'delwijze, v.(m.), -n, φτιάξιμο, τό
 □ κάωμα, τό □ πράξη, ή □ (gedra-
 ging) συμπεριφορά, ή
han'denarbeid, m., εργόχειρο, τό □ χει-
 ροτέχνημα, τό
hand'gebaar, ο., -baren, χειρονομία, ή
 □ **handgeklap**, ο., χειροκρότημα, τό
 □ —**gemeen**, ο., συμπλοκή, ή □
 σύρραξη, ή □ καβγάς, ό □ — **wor-**
den: συμπλέκομαι □ τσακώνομαι □
 —**granaat**, v.(m.), -naten, χειροβομ-
 βίδα, ή
hand'haven, διατηρώ
hand'having, v., χειρισμός, ό □ συντή-
 ρηση, ή □ διαφύλαξη, ή

han'dig, -e, ἐπιδέξιος □ εὐχερής □ εὐκολοκάματος

hand'kar, v.(m.), -ren, χειράμαξα, ἡ □ καροτσάκι, τό □ **handkus**, m., -sen, χειροφίλημα, τό □ —**langer**, m., -s, σύνεργος, ὁ □ —**leiding**, v., -en, χειραγωγή, ἡ □ καθοδήγηση, ἡ □ ὁδήγία, ἡ

hand'palm, m., -en, παλάμη, ἡ □ μετακάρπιο, τό □ ἀπαλάμη, ἡ □ χούφτα, ἡ

hand'rem, v.(m.), -men, χειρόφρενο, τό □ **handschoen**, m. en v., -en, γάντι, τό □ χειρόκτιο, τό □ —**schrift**, o., -en, χειρόγραφο, τό □ —**tas**, v.(m.), -sen, σακούλα, ἡ □ σάκος, ὁ □ τσάντα, ἡ □ —**tekening**, v., -en, αὐτόγραφο, τό □ ὑπογραφή, ἡ

hand'vat, o., -ten, λαβή, ἡ □ χερούλι, τό □ πιάστρα, ἡ □ **handvest**, o., -en, διακήρυξη, ἡ □ —**vol**, v.(m.), δράκα, ἡ □ χουφτιά, ἡ □ χεριά, ἡ □ —**werk**, o., -en, χειροτέχνημα, τό □ ἐργόχειρο, τό

ha'nekam, m., -men, λειρί, τό

hang'brug, v.(m.), -gen, κρεμαστή γέφυρα, ἡ

han'gen, κρεμῶ □ κρεμάζω □ ἐξαρτῶ □ σπινρίζω □ —**de problemen**, mv.: ἐκκρεμῆ ζητήματα, τά

hang'mat, v.(m.), -ten, αἰώρα, ἡ

hang'slot, o., -en, λουκέτο, τό

hans'worst, m., -en, νευρόσπαστο, τό

hante'ren, χειρίζομαι

ha'pering, v., -en, σταμάτημα, τό

hap'je, o., -s, βούκα, ἡ □ μπουκιά, ἡ □ χαψιά, ἡ

haraki'ri, o., χαρακίρι, τό

hard, -e, σκληρός □ (bw.) δυνατά

har'den, σκληραίνω □ ἀτσαλώνω □ στομώνω □ (lichamelijk) σκληραγωγῶ

hard'heid, v., σκληράδα, ἡ □ σκληρότητα, ἡ □ τραχύτητα, ἡ

hardho'rig, -e, βαρήκοος □ κουφός □ παράκουος □ —**heid**, v., βαρηκοΐα, ἡ □ κουφамάρα, ἡ □ κουφότητα, ἡ

hardleers', -e, δυσμαθής □ **hardlijvig**,

-e, δυσκοΐλιος □ —**lopen**, o., τρέξιμο, τό □ —**loper**, m., -s, δρομέας, ὁ □ —**nekkig**, -e, ἔμμονος □ σταθερός □ διαρκής □ —**vochtig**, -e, σκληρόκαρδος □ ἀσπλαχνος

ha'rem, m., -s, γυναικωνίτης, ὁ □ χαρέμι, τό

ha'ren, τρίχινος

ha'rig, -e, μαλλιαρός □ πυκνότριχος □ τριχωτός

ha'ring, m., -en, ρέγγα, ἡ

hark, v.(m.), -en, τσουγκράνα, ἡ □ —**en**, τσουγκρανίζω

harmonie', v., -ën, συμφωνία, ἡ □ ἁρμονία, ἡ □ εὐρυθμία, ἡ

harmonie'ren, ἑναρμονίζω □ συνταιριάζω

harmoni'ka, v., -'s, φουσαρμόνικα, ἡ

harmonisa'tie, v., ἑναρμόνιση, ἡ □ προσαρμογή, ἡ □ συνταίριασμα, τό

harmoni'sch, -e, ἁρμονικός □ εὐρυθμός

harmonise'ren, συμμορφώνω

har'nas, o., -sen, θώρακας, ὁ

harp, v.(m.), -en, ἄρπα, ἡ □ —**iste** (—**eniste**), v.(m.), ἀρπίστρια, ἡ

harpoen', m., -en, καμάκι, τό

hars, o. en m., -en, ρετσίνοι, τό □ ἐλατόπισσα, ἡ □ —**wijn**, m., -en, ρετσίνα, ἡ □ ρετσινάτο κρασί, τό

hart, o., -en, καρδιά, ἡ □ —**eliefje**, o., -s, ψυχούλα, ἡ

har'telijk, -e, (γ)καρδιακός □ ειλικρινής □ εγκάρδιος □ θερμός □ (bw.) κατάκαρδα □ —**heid**, v., -heden, ἐγκαρδιότητα, ἡ □ ειλικρίνεια, ἡ □ θερμότητα, ἡ □ οἰκειότητα, ἡ

har'teloos, -loze, ἀκαρδος □ ἀσπλαχνος □ ὤμος

har'ten, v.(m.), (kaartspel) κούπα, ἡ

har'tewens, m., -en, ἐφραση, ἡ

hart'infarct, o., συγκοπή, ἡ □ **hartklopping**, v., -en, χτυποκάρδι, τό □ καρδιοχτύπι, τό □ παλμός, ὁ □ —**lijder**, m., -s, καρδιακός, ὁ □ καρδιοπαθής, ὁ □ —**slag**, m., χτυποκάρδι, τό □ σφυγμός, ὁ □ —**specialist**, m., -en, καρδιολόγος, ὁ

harts'tocht, m., -en, πάθος, τό □ περιπάθεια, ή □ —**elijk**, -e, έμπαθής □ μοχθηρός

hart'transplantatie, v., -s, έκτοπισμός της καρδιάς, ό □ **hartverscheurend**, -e, σπαρακτικός □ —**zeer**, o., καημός, ό □ πένθος, τό □ καρδιόπονος, ό □ —**ziekte**, v., -n, -s, καρδιοπάθεια, ή

ha'sjesj, v., χασίσι, τό □ —**roker**, m., -s, χασικλής, ό

ha'telijk, -e, μισητός □ άπεχθής

ha'ten, μισώ □ έχθρεύομαι □ άποστρέφομαι

ha'ven, v.(m.), -s, λιμάνι, τό □ λιμένας, ό □ σκάλα, ή □ πόρτο, τό □ —**arbeider**, m., -s, φορτοεκφορτωτής, ό □ —**dienst**, m., λιμεναρχείο, τό □ —**meester**, m., -s, λιμενάρχης, ό □ —**politie**, v., λιμενοφύλακας, ό □ —**stad**, v.(m.), -steden, επίνειο, τό □ σκάλα, ή □ λιμάνι, τό

ha'ver, v.(m.), βρόμη, ή

ha'vik, m., -en, γεράκι, τό

ha'zelaar, m., -laren, φουντουκιά, ή □ λεφτοκαρυά, ή

ha'zelnoot, v.(m.), -noten, φουντούκι, τό □ λεφτόκαρο, τό

hazewind, m., -en, λαγωνικό, τό □ λαγωνίκα, ή

heb'ben, έχω □ κατέχω

Hebree'ër, m., -s, Έβραϊός, ό

Hebreenws, -e, έβραϊκός

heb'zucht v.(m.), πλεονεξία, ή □ φιλαργυρία, ή □ ιδιοτέλεια, ή

hech'tenis, v., (συγκράτηση, ή □ φυλάκιση, ή □ *preventieve* —: προφυλάκιση, ή

hecta're, v.(m.), -n, -s, έκτάριο, τό

hec'toliter, m., -s, έκατόλιτρο, τό

he'den, o., παρόν, τό

he'den, bw., σήμερα □ τώρα □ —**daags**, -e, σημερινός □ τωρινός □ σύγχρονος □ μοντέρνος

hedonis'me, o., ήδονισμός, ό □ φιληδονία, ή

heel, hele, όλος □ όλόκληρος □ —**al**, o., σύμπαν, τό □ πᾶν, τό □ πλάση, ή

□ —**huids**, αλώβητος □ —**kunde**, v., χειρουργική, ή □ έγχειρητική, ή **heem'kunde**, v., πατριδογνωσία, ή □ πατριδογραφία, ή

heen'gaan, φεύγω

heer, m., heren, κύριος, ό □ κύρ, ό

heer'lijk, -e, θεσπέσιος □ θαυμάσιος □ έξοχος □ νόστιμος

heerschappij, v., -en, δεσποτεία, ή □ ήγεμονία, ή □ κυριαρχία, ή

heer'sen, κυριαρχώ □ επικρατώ □ υπερισχύω

heer'ser, m., -s, άρχοντας, ό □ δεσπότης, ό □ δυνάστης, ό □ ήγεμόνας, ό □ κυρίαρχος, ό □ —**es**, v., -sen, ήγεμονίδα, ή

heers'zucht, v.(m.), φιλαρχία, ή □ —**ig**, -e, φιλαρχος

hees, hese, βραχνός □ — *worden*: βραχυνάω

hees'ter, m., -s, θάμνος, ό □ χαμόκλαδο, τό

heet, hete, ζεστός □ ένθερμος □ διάπυρος □ διακαής □ *op heter daad betrappen*: επ' αυτοφώρῳ πιάνω

heethoof'dig, -e, θερμοκέφαλος □ εύέξαπτος □ παράφορος

hef'boom, m., -bomen, λοστός, ό □ μανέλα, ή □ μοχλός, ό

hef'fen, σηκώνω □ ύψώνω

hef'schroefvliegtuig, o., -en, έλικόπτερο, τό

heft (*hecht*), o., -en, λαγή, ή □ πιάσιμο, τό

hef'tig, -e, σφοδρός □ όρμητικός □ ραγδαίος

hegemonie, v., ήγεμονία, ή

hei'dekruid, o., έρείκη, ή

hei'den, m., -en, ειδωλοάτρης, ό □ βάρβαρος, ό □ —**dom**, o., παγανισμός, ό □ ειδωλολατρία, ή

hei'en, μπήγω □ χώνω

hell'dronk, m., -en, πρόποση, ή

hei'lig, -e, ιερός □ άγιος □ όσιος □ *hoog*—: πανάγιος □ άγιότατος

hei'ligdom, o., -men, (tempel) ναός, ό □ ιερό, τό □ εκκλησία, ή □ (plaats) τέμενος, τό

hel'ligenleven, ο., -s, συναξάρι, τό
hel'ligheid, v., αγιότητα, ή □ ιερότητα, ή
hel'ligschennis, v., ιεροσουλία, ή
hel'wens, m., -en, εύλογία, ή
heil'zaam, -zame, (geneeskrachtig) ψυ-
 χοσωτήριος □ ψυχωφελής □ (voor-
 spoeedig) έθνοσωτήριος
hel'meljik, bw., κρυφά □ απόκρυφα □
 λαθραία
heim'wee, ο., μεράκι, τό □ καημός, ό
 □ νοσταλγία, ή □ — *hebben*: νοσταλ-
 γώ
hek, ο., -ken, φράχτης, ό □ δρύφακτο,
 τό □ κάγκελο, τό
he'keldichter, m., -s, σατιρικός, ό
heks, v., -en, στρίγλα, ή
hel, v.(m.), Ἑλῆς, ό □ κόλαση, ή □
 τάρταρα, τά
helaas'!, tw., ποπό! □ πωπώ! □ αλί-
 μονο!
held, m., -en, παλικαράς, ό □ νταής, ό
 □ ήρωας, ό □ λεβέντης, ό □ — *en-
 daad*, v.(m.), -daden, άθλος, ό □ άν-
 δραγαθία, ή □ κατόρθωμα, τό
hel'der, -e, (licht) φωτεινός □ διάφανος
 □ καθαρός □ (lucht) άνέφελος □
 (vloeiend) λαγαρός □ διαυγής □ —
ziendheid, v., τηλαισθησία, ή
heldhaf'tigheid, v., ήρωισμός, ό □ ευ-
 τολμία, ή
heldin', v., -nen, ήρωίδα, ή □ λεβέντισ-
 σα, ή
he'lemaal, όλος □ όλόκληρος □ άκέ-
 ραιος □ συνολικός □ σύξυλος □ bw.,
 έντελώς □ έξολοκλήρου □ τελείως □
 — *niet*: καθόλου □ διόλου
he'ler, m., -s, κλεπταποδόχος, ό
hel'ft, v.(m.), -en, ήμιμόριο, τό
helikop'ter, m., -s, έλικόπτερο, τό
heliografie', v., ήλιογραφία, ή
he'lium, ο., ήλιο, τό
hel'len, κλίνω □ ρέπω □ κατηφορίζω
hellenis'me, ο., έλληνισμός, ό □ ρω-
 μιοσύνη, ή
hel'ling, v., -en, (glooiing) πλαγιά, ή □
 κατήφορος, ό □ κατηφοριά, ή □
 (schuine stand) ροπή, ή

helm, m., -en, κράνος, τό □ περικε-
 φαλαία, ή □ κάσκα, ή
hel'pen, βοηθώ □ υπερασπίζω □ συν-
 τρέχω □ (*bij ontsnapping*) φυγαδεύω
hel'per, m., -s, (συμ)βοηθός, ό □ άρω-
 γός, ό □ συμπαραστάτης, ό
hemd, ο., -en, φανέλα, ή □ πουκάμισο,
 τό □ — *sboord*, ο. en m., -en, τραχη-
 λιά, ή □ — *smouw*, v.(m.), -en, μανί-
 κι, τό □ χειρίδα, ή
he'mel, m., -en, ούρανός, ό □ — *s*, -e,
 ούράνιος □ — *sblauw*, -e, γαλάζιος □
 ούρανής □ θαλασστής
He'melvaartsdag, m., Ἀνάληψη, ή □
 (15 augustus) δεκαπενταύγουστος, ό
 □ Κοίμηση, ή
hemisfeer', v.(m.), -sferen, ήμισφαίριο,
 τό
hemorrhagie', v., -ën, αιμορραγία, ή
hen, v., -nen, κότα, ή □ όρνιθα, ή □
 πουλάδα, ή
hen'gel, m., -s, άγκίστρι, τό □ — *en*,
 άγκιστρώνω □ — *roede*, v.(m.), -n,
 καλαμίδι, τό □ — *snoer*, ο., -en, όρ-
 μιά, ή □ άρμίδι, τό
hengst, m., -en, έπιβήτορας, ό
hen'nep, m., καννάβι, τό
hera'demen, ξανασαινώ □ ξεκουράζο-
 μαι □ ανακουφίζομαι
heraldiek', v., οίκοσημολογία, ή □ ση-
 ματολογία, ή
heraut', m., -en, κήρυκας, ό
her'bebossen, αναδασώνω
her'beginnen, ξαναρχίζω
her'berg, v.(m.), -en, ταβέρνα, ή □ παν-
 δοχείο, τό □ ξενοδοχείο, τό □ χάνι,
 τό □ — *en*, φιλοξενώ □ — *ier*, m., -s,
 ταβερνιάρης, ό □ κάπηλος, ό
herbou'wen, άνοικοδομώ
herden'ken, μνημονεύω
her'der, m., -s, βοσκός, ό □ τσομπά-
 νος, ό □ ποιμένας, ό □ — *innetje*, ο.,
 -s, βοσκοπούλα, ή □ τσομπανοπού-
 λα, ή □ — *shond*, m., -en, μαντρό-
 σκυλο, τό □ τσομπανόσκυλο, τό
her'druk, m., -ken, άνατύπωση, ή □
 ξανατύπωμα, τό [τά
he'renkleding, v., άντρικά φορέματα,

her'examen, ο., -s, μετεξέταση, ή

herfst, m., φθινόπωρο, τό □ —**regen**, m., -s, πρωτοβρόχια, τά

herhaal'delijk, -e, ἀλλεπάλληλος □ ἐξακολουθητικός □ συνεχής □ ἀδιάκοπος □ ἐπαναλειμμένος □ συχνός

herha'len, ἐπαναλαβαίνω □ ξαναδιαβάζω □ δευτερώω

herha'ling, v., -en, ἐπανάληψη, ή □ ἀνακεφαλαίωση, ή □ ταυτολογία, ή

herin'neren, (ἐν)θυμίζω □ ὑπενθυμίζω □ *zich* —: ἀναπολῶ □ (ἐν)θυμοῦμαι

herin'nering, v., -en, ἀνάμνηση, ή □ (ἐν)θύμηση, ή

herkau'wen, ἀναμασῶ □ μηρυκάζω

her'kauwer, m., -s, μηρυκαστικό, τό

herken'nen, ἀναγνωρίζω

herken'ningsteken, ο., -s, -en, σουσσοῦμι, τό □ ὄψη, ή

herkie'zing, v., ἐπανεκλογή, ή

her'komst, v., καταγωγή, ή □ προέλευση, ή

herkrij'gen, ἐπανακτῶ

herlei'ding, v., -en, ἀναγωγή, ή

herle'ven, ἀναβιώνω □ ἀναγεννῶ □ ζωντανεύω

herme'tisch, -e, ἐρμητικός □ στεγανός □ ἀδιαπέραστος

herne'men, ἀναλαβαίνω □ ξαναπαίρνω

hernieu'wen, ἀναμορφώνω □ ἀνανεώνω

hernieu'wing, v., -en, ἀνακαίνιση, ή □ ἀναμόρφωση, ή □ ἀνανέωση, ή

heroï'ne, v.(m.), ήρωίνη, ή

hero'isch, -e, ήρωικός

hero'pening, v., ἐναρξη, ή □ ἀρχίνισμα, τό

her'opvoedingsgesticht, ο., -en, σωφρονιστήριο, τό

hero'vering, v., -en, ἀνάκτηση, ή

herpak'ken, (zich) ψυχοπιάνομαι

her'rie, v.(m.), θόρυβος, ό □ ὄχλοβοή, ή □ ταραχή, ή □ σματάς, ό

herroe'pen, ξελέω □ ἀναιρῶ

herroe'ping, v., -en, ἀναίρεση, ή □ ἀνάκληση, ή

herschep'pen, ἀναδημιουργῶ [τό

her'senen, mv., ἐγκέφαλος, ό □ μυαλό,

her'senletsel, ο., -s, φρενοβλάβεια, ή □ φρενοπάθεια, ή □ **hersenschim**, v.

(m.), -men, ἰνδαλμα, τό □ φαντασία, ή □ χίμαιρα, ή □ —**schudding**, v.,

-en, διάσειση τοῦ ἐγκεφάλου, ή □ —**vliesontsteking**, v., μηνιγγίτιδα, ή □

μηνιγγίτης, ό

herstel', ο., ἐπανόρθωση, ή □ ἐπισκευή, ή □ (v. ziekte) ἀνάρρωση, ή

herstel'len, (repareren) ἀποκατασταίνω □ διορθώνω □ φτιάνω □ (gezond worden) ξαρρωσταίνω □ γιατρεύομαι

□ (zich herpakken) ψυχοπιάνομαι

herstel'ler, m., -s, ἐπιδιορθωτής, ό □ ἐπισκευαστής, ό □ μπαλωματής, ό

herstel'ling, v., -en, διόρθωμα, τό □ —**soord**, ο., -en, ἀναρρωτήριο, τό

hert, ο., -en, (ἐ)λάφι, τό □ ἔλαφος, ή □ —**egewei**, ο., -en, ἐλαφοκέρατα, τά

her'tog, m., -en, δούκας, ό □ —**dom**, ο., -men, δουκάτο, τό

hertrou'wen, ξαναπαντρεύω □ ξαναπαντρεύομαι

her'uitgave, v., -n, ἐπανεκδοση, ή

her'uitgeven, ἐπανεκδίδω

her'uitzending, v., -en, ἀναμετάδοση, ή

her'vallen, (ziekte) ξανακυλῶ □ ὑποτροπιάζω □ ξαναρρωσταίνω

hervor'men, μεταρρυθμίζω □ μετασχηματίζω □ τροποποιῶ

hervor'mer, m., -s, καινοτόμος, ό □ νεωτεριστής, ό □ μεταρρυθμιστής, ό □ ρεφορμιστής, ό

hervor'ming, v., -en, ἀναμόρφωση, ή □ ἀνάπλαση, ή □ καινοτομία, ή □ μεταρρύθμιση, ή [τίζω

herwer'ken, μεταπλάθω □ μετασχηματίζω, ἀναθερῶ □ —**ing**, v., -en, ἀναθεώρηση, ή

hesp, v.(m.), -en, zie ham

het, τό

he'ten, ὀνομάζω □ καλῶ □ ἐπικαλοῦμαι □ ἐπονομάζομαι

heterogeen', -gene, ἀνομοιογενής

hetzelf'de, ἴδιος □ ὁμοιος □ αὐτός

hetzij', vw., εἴτε □ κἀν □ ἢ

heup, v.(m.), -en, ἰσχίο, τό □ γοφός, ό □ —**jicht**, v.(m.), ἰσχιαλγία, ή

heu'vel, m., -s, -en, λόφος, ό □ ψήλωμα, τό □ γήλοφος, ό □ (heuveltje) όχθος, ό □ όχτος, ό □ —**achtig**, -e, λοφώδης □ όρεινός

he'vel, m., -s, σίφωνας, ό

he'vig, -e, όρμητικός □ σφοδρός □ λάβρος □ —**heid**, v., έπίταση, ή

hexa'meter, m., -s, έξάμετρο, τό

hlaat', m. en o., hlaeten, χασμωδία, ή

hiel, m., -en, φτέρνα, ή □ (v. schoen) τακούνι, τό

hier, bw., (έ)δω □ δώθε □ αυτού □ ένθάδε □ ένταυθα

hiërarchie', v., -ën, ιεραρχία, ή

hier'langs, bw., έπέκεινα □ παρέκει

hierna'maals, o., ύπερπέραν, τό

hiëroglief', v.(m.), -en, ιερογλυφικό, τό hij, vnw., αυτός

hij'gen, άγκομαχώ □ λαχανιάζω □ κοντανασαίνω

hij's'kraan, v.(m.), -kranen, άνυψωτήρας, ό □ γερανός, ό

hik, m., (de — hebben) έχω λόξιγκα

hin'de, v., -n, έλαφος, ή □ (έ)λαφίνα, ή

hin'der, m., ένόχληση, ή □ ένόχλημα, τό □ μεπλάς, ό □ βάσανο, τό □ —

en, ένοχλώ □ στενοχωρώ □ δυσαρεστώ □ —**laag**, v.(m.), -lagen,

χωσιά, ή □ ένέδρα, ή □ καρτέρι, τό

hin'derlijk, -e, δυσχερής □ ένοχλητικός □ μεπалаιδικός □ όχληρός □

hindernis, v., -sen, περισπασμός, ό □ στενοχώρια, ή □ —**paal**, m., -palen,

δυσχέρεια, ή □ έμπόδιο, τό □ πρόσκομμα, τό

hin'kelen, χοροπηδω □ σκιρτώ

hin'ken, χωλαίνω □ κουτσαίνω

hin'niken, χλμιντριζω □ χρεμετίζω

hippodroom', m. en o., -dromen, ίλποδρόμιο, τό

histo'risch, -e, ιστορικός □ άληθινός

hit'te, v., ζέστη, ή □ θερμότητα, ή □ κάμα, τό □ —**golf**, v.(m.), -golven,

λάβρα, ή □ καύσωνας, ό

hob'belig, -e, άνώμαλος

hob'by, m., -'s, έρασιτεχνία, ή

hoe?, bw., πώς; □ ποϋ; □ — **groot?**: πόσος; □ — **lang?**: πόσον καιρό; □

— **ver?**: πόσο μακριά; □ — **dan ook**: όπωσδιποτε

hoed, m., -en, καπέλο, τό □ πίλος, ό □ (vilt)hoed) ρεπουμπλικα, ή

hoeda'nigheid, v., -heden, ποιότητα, ή

hoe'dedoo, v.(m.), -dozen, καπελιέρα, ή

hoe'den, (bewaken) φυλάγω □ (vee) βόσκω

hoe'denmaker, m., -s, πιλοποιός, ό

hoe'der, m., -s, φύλακας, ό □ προστάτης, ό

hoef, m., hoeven, νόχι, τό □ όνουχας, ό □ όπλή, ή □ —**getrappel**, o., ποδοβολητό, τό □ —**ijzer**, o., -s, πέταλο,

τό □ —**smid**, m., -smeden, πεταλωτής, ό

hoek, m., -en, άγκωνή, ή □ γωνία, ή □ κόχη, ή □ —**huis**, o., -huizen, γωνιακό σπίτι, τό □ —**ig**, -e, γωνιαός □

γωνιακός □ —**steen**, m., -stenen, άγκωνάρι, τό □ κεφαλάρι, τό □ —

tand, m., -en, σκυλόδοντο, τό □ κυνόδοντο, τό

hoe'lang?, bw., (tot —?) ώς πότε;

hoen'derhof, m., -hoven, όρνιθοτροφείο, τό □ πτηνοτροφείο, τό

hoe'pel, m., -s, κρίκος, ό

hoer, v., -en, πόρνη, ή

hoera!, tw., ζήτω!

hoes, v.(m.), hoezen, περικάλυμμα, τό □ περιβλημα, τό □ σκέπασμα, τό

hoest, m., βήχας, ό □ (droge —) ξερόβηχας, ό □ —**en**, βήχω

hoe've, v.(m.), -n, άγρόκτημα, τό □ τσιφλίκι, τό

hoeveel?, vnw., πόσος; □ —**heid**, v., -heden, ποσότητα, ή □ ποσό, τό

hoewel, vw., άν και

hof, o., hoven, αυλή, ή □ (koninklijk —) παλάτι, τό □ Αυλή, ή □ (gerechts—) δικαστήριο, τό □ (— van cassatie)

άκυρωτικό δικαστήριο, τό □ **het — maken**, κάνω κόρτε

hoffelijk, -e, ευγενικός □ άβρός □ —

heid, v., -heden, ευγένεια, ή □ περιποίηση, ή □ έξυπνέτηση, ή □ φιλοφροσύνη, ή

hof'houding, v., -en, καμαρίλα, ή
 hof'maarschalk, m., -en, αὐλάρχης, ό
 hogepries'ter, m., -s, ἀρχιερέας, ό
 ho'ger, -e, ἀνώτερος
 hogeschool', v.(m.), -scholen, πανεπι-
 στήμιο, τό □ πολυτεχνείο, τό
 hok, o., -ken, κλούβα, ή □ κλουβί, τό
 □ —ken, κουρνιάζω
 I hol, o., helen, τρώγλη, ή □ φωλιά, ή
 II hol, -le, κοίλος □ κούφιος □ ἄδειος
 III hol, op — slaan: ἀφηνιάζω
 hol'bewoner, m., -s, τρωγλοδύτης, ό
 hol'klinkend, -e, υπόκωφος
 Hol'lander, m., 'Ολλανδός, ό □ 'Ολ-
 λανδέζος, ό
 Hollands, -e, όλλανδικός □ όλλανδέζι-
 κος □ —e, v., -n, 'Ολλανδή, ή □
 'Ολλανδέζα, ή
 hol'len, τρέχω □ πετιέμαι
 hol'te, v., -n, -s, βαθούλωμα, τό □ κοί-
 λωμα, τό □ βάθεμα, τό
 home'risch, -e, όμηρικός
 hom'mel, m., -s, μπουμπουρας, ό □
 βόμβος, ό
 homofiel', -e, όμοφυλόφιλος
 homogeniteit', v., όμογένεια, ή
 homologe'ren, πιστοποιώ
 homoseksualiteit', v., όμοφυλοφιλία, ή
 hond, m., -en, σκύλος, ό □ σκυλί, τό
 □ (pur) κουτάβι, τό □ —eleven, o.,
 σκυλίσια ζωή, ή □ —eweer, o., δια-
 βολόκαιρος, ό □ άγριοκαίρι, τό
 honds, -e, κυνικός □ σκυλίσιος □ σκύ-
 λινος □ —dolheid, v., λύσσα, ή □ —
 haai, m., -en, σκυλόψαρο, τό □ σκυ-
 λί, τό
 ho'nen, χλευάζω □ έμπαίζω
 Hongaar', m., -garen, Ούγγρος, ό □
 Ούγγαρέζος, ό □ —s, -e, ουγγαρέζι-
 κος □ —se, v., -n., Ούγγριδα, ή □
 Ούγγαρέζα, ή
 hon'ger, m., πείνα, ή □ σιτοδεία, ή □
 λόρδα, ή □ λίμα, ή □ —dood, m. en
 v., λιμοκτονία, ή □ —snoed, m., λι-
 μός, ό
 ho'ning, m., μέλι, τό □ —raat, v.(m.),
 -raten, κερήθρα, ή □ —taart, v.(m.),
 -en, λουκούμι, τό □ —zoet, -e, μελά-

τος □ μελιχρός □ (v. taal) μελίρρυτος
 honora'rium, o., -s, -ria, άμοιβή, ή
 hoofd, o., -en, κεφάλι, τό □ (schedel)
 κρανίο, τό □ κάρα, ή □ —artikel, o.,
 -s, -en, άρθρο κύριο, τό □ άρθρογρα-
 φία, ή □ —bewerking, v., -en, προ-
 παιδεία, ή
 hoofd'breken(s), o., πονοκεφαλιά, ή □
 ένόχληση, ή □ ζάλη, ή □ *het kost mij*
heel wat —: σκοτιζομαι □ πονοκε-
 φαλιάζω
 hoofd'deksel, o., -s, κάλυμμα, τό □
 (v. roep) καλυμμαύκι, τό
 hoofd'doek, m., -en, κεφαλοπάνι, τό □
 μαντίλι, τό □ κορδέλα, ή □ τσεμπερί,
 τό □ καλύπτρα, ή
 hoof'delijk, -e, κεφαλικός □ —e belas-
 ting, v.: κεφαλικός φόρος, ό □
 χαράτσι, τό
 hoofd'geneesheer, m., -heren, έπίατρος,
 ό □ hoofdkussen, o., -s, προσκέφαλο,
 τό □ μαξιλάρι, τό □ —kwartier, o.,
 -en, σταθμός, ό □ (v. leger) στρατη-
 γείο, τό □ —letter, v.(m.), -s, κεφα-
 λαίο, τό □ —personage, o., -s, πρω-
 ταγωνιστής, ό
 hoofd'pijn, v.(m.), -en, κεφαλαλγία, ή
 □ πονοκέφαλος, ό □ hoofdredacteur,
 m., -s, -en, άρχισυντάκτης, ό □ —
 schuldige, m.-v., -n, πρωταίτιος, ό □
 πρωτεργάτης, ό □ πρωτουργός, ό
 hoofd'stad, v.(m.), -steden, πρωτεύου-
 σα, ή □ (v. eiland) χώρα, ή □ hoofd-
 stedelijk, -e, πρωτευουσιάνικος □ —
 stedeling, m., -en, πρωτευουσιάνος, ό
 hoofd'stuk, o., -ken, κεφάλαιο, τό □
 hoofdtelwoord, o., -en, άπόλυτα, τά
 □ —zaak, v.(m.), -zaken, υπόσταση,
 ή □ —zakelijk, -e, κυριότερος
 hoog, hoge, ύψηλός □ ψηλός □ άκρος
 □ ύψιστος □ (—ste in waardigheid)
 ύπατος □ άνώτατος
 hoog'achten, έκτιμώ □ άναγνωρίζω □
 ύπολήπτομαι □ σεβόμαι □ hoogach-
 ting, v., έκτίμηση, ή □ ύπόληψη, ή □
 —bejaard, -e, παρήλικος □ ήλικιω-
 μένος □ πολυετής
 hoogdra'vend, -e, στομφώδης □ —

heid, v., στόμος, ὁ □ μεγαληγορία, ἡ
hoogerwaard', -e, πανόσιος □ πανοσιότατος □ —e, m., αἰδεσιμότατος, ὁ
hoog'geplaatst, -e, ἐπίσημος □ **hooggeschat**, -te, εὐπόλητος □ —**heid**, v., -heden, (aanzien) μεγαλειότητα, ἡ □ (eretitel) ὑψηλότατος, ὁ □ —**leraar**, m., -taren, -s, καθηγητής, ὁ
hoog'moed, m., ἀλαζονεία, ἡ □ ἐπαρση, ἡ □ ὑπεροψία, ἡ □ περηφάνια, ἡ □ —**ig**, -e, ὑπερήφανος □ περήφανος □ ἀκατάδεχτος □ ἀγέρωχος
hoogoven, m., -s, καμίνι, τό □ ὑψικάμινος, ἡ
hoog'te, v., -n, -s, ὕψος, τό □ ψῆλος, τό □ (— boven zeespiegel) ὑψόμετρο, τό □ *iemand op de — brengen*, ἐνημερώνω □ —**meting**, v., -en, ὑψομετρία, ἡ □ —**punt**, o., -en, ἀκμή, ἡ □ ἀποκορύφωμα, τό □ ζενίθ, τό
hoog'verraad, o., ἑσχατὴ προδοσία, ἡ □ **hoogvlakke**, v., -n, -s, ὁροπέδιο, τό □ ὑψίπεδο, τό □ —**vlieger**, m., -s, ὑψιπέτης, ὁ
hoogwa'ter, o., πλημύρα, ἡ
hooi, o., σανός, ὁ □ χορτάρι, τό □ —**en**, ξεραίνω □ μαραίνω □ —**vork**, v.(m.), -en, δικράνι, τό
hoon, m., ἐμπαγμός, ὁ □ χλευασμός, ὁ □ ξεγέλασμα, τό □ —**gelach**, o., χλεύασμα, τό □ καγχασμός, ὁ
I hoop, m., hopen, (stapel) στοίβα, ἡ □ σωρός, ὁ
II hoop, v.(m.), (verwachting) ἐλπίδα, ἡ □ ἔλπιση, ἡ [κέρατο, τό
hoor'apparaat, o., -taten, ἀκουστικό
hoor'baar, -bare, ἀκουστός
hoorn, m., -en, -s, κέρατο, τό □ (muz.) βούκινο, τό □ κόρνο, τό □ —**drager**, m., -s, κερατάς, ὁ □ —**en**, κερατένιος □ κεράτινος □ —**vliesontstekking**, v., -en, κερατίτιδα, ἡ
hoos, v.(m.), hozen, σίφουνας, ὁ □ —**vat**, o., -en, σέσουλα, ἡ □ σκαφίδι, τό
I hop, m., -pen, (vogel) τσαλαπετεινός, ὁ

II hop, v.(m.), (plant) χούμελι, τό
ho'peloos, -loze, ἀνέλπιδος
ho'pen, ἐλπίζω □ πιστεύω □ φαντάζομαι
hor'de, v.(m.), -n, -s, (bende) ὀρδή, ἡ □ (vlechtwerk) καλαματιά, ἡ
hor'denloop, m., δρόμος μετ'ἐμποδίων, ὁ
ho'ren, ἀκούω □ γρικῶ
ho'rizon, m., -nen, -ten, ὀρίζοντας, ὁ
horizontaal', -tale, ὀριζόντιος □ ὁμαλός
horlo'ge, o., -s, ρολοί, τό □ ὥρα, ἡ □ —**maker**, m., -s, ρολογάς, ὁ □ ὥρολογάς, ὁ □ ὥρολογοποιός, ὁ
hormoon', o., -monen, ὁρμόνη, ἡ
horoscoop', m., -scopen, ὠροσκόπιο, τό
horten'sia, v.(m.), -'s, ὀρτανσία, ἡ
hor'zel, v.(m.), -s, οἰστρος, ὁ □ βοιδόμυγα, ἡ
hosan'na!, ὡσαννά!
hos'pitaal, o., -talen, νοσοκομεῖο, τό □ θεραπευτήριον, τό
hos'tie, v., -s, -tiën, ὄστια, ἡ
hotel', o., -s, ξενοδοχεῖο, τό □ πανδοχεῖο, τό □ —**houder**, m., -s, ξενοδόχος, ὁ □ πανδοχέας, ὁ
hot'sen, τραντάζω □ (ἀνα)τινάζω □ συγκλονίζω □ —*d en botsend*: κούτσα κούτσα
hou'den, διατηρῶ □ κρατῶ □ βαστῶ □ — *van*: ἀγαπῶ □ μοῦ ἀρέσει
hou'ding, v., -en, ἔξη, ἡ □ στάση, ἡ □ χούι, τό
hout, o., ξυλεία, ἡ □ ξύλο, τό □ —**bewerker**, m., -s, ξυλουργός, ὁ □ παραγκός, ὁ □ (timmerman) λεπτοργός, ὁ □ —**bewerking**, v., λάξευση, ἡ
hou'ten, ξυλένιος □ ξύλινος
hout'hakker, m., -s, δεντροτόμος, ὁ □ ξυλοκόπος, ὁ □ ὑλοτόμος, ὁ □ (— kliever) ξυλοσκίστης, ὁ □ ξυλοθραύστης, ὁ
hout'lijm, m., ξυλόκολλα, ἡ □ **houts-kool**, v.(m.), -kolen, ξυλάνδρακας, ὁ □ ξυλοκάrbouno, τό □ —**snijkunst**, v., ξυλογλυπτική, ἡ

hout'vester, m., -s, δασάρχης, ὁ □
—**ij**, v., -en, δασονομία, ἡ
hout'worm, m., -en, σαρακι, τό □
τερηδόνα, ἡ
houzagerij', v., -en, ξυλάδικο, τό
houvast', o., ἔρμα, τό □ θεμέλιο, τό □
βάση, ἡ
houweel', o., -weien, ἀξίνα, ἡ □ κα-
σμάς, ὁ □ σκαπάνη, ἡ □ τσάπα, ἡ
ho'veling, m., -en, παλατιανός, ὁ □
αὐλικός, ὁ
hovenier', m., -s, κηπουρός, ὁ □ περι-
βολάρης, ὁ
hui'chelaar, m., -s, ὑποκριτής, ὁ □ θεο-
τούμπης, ὁ □ δόλιος, ὁ
huichelarij', v., -en, ὑποκρισία, ἡ □
προσποίηση, ἡ
hui'chelen, ὑποκρίνομαι □ προσποιού-
μαι
huid, v.(m.), -en, δέρμα, τό □ πετσί, τό
□ τομάρι, τό □ (v. *schaar*) προβιά, ἡ
□ —**crème**, v.(m.), -s, κρέμα, ἡ
hui'dig, -e, τωρινός □ σημερινός □
σύγχρονος
huid'uitslag, m., ἐξάνθημα, τό □ ἔρ-
πης, ὁ □ λειχήνα, ἡ □ ψωρίαση, ἡ
huid'ziekte, v., -n, -s, δερματική ἀσθέ-
νεια, ἡ □ δερματοπάθεια, ἡ
huif, v.(m.), huiven, σκεπή, ἡ
huig, v.(m.), -en, σταφυλή, ἡ □ σταφυ-
λίτης, ὁ
hui'len, σκούζω □ ὠρύομαι □ οὐρλιά-
ζω □ (*wenen*) δακρύζω □ κλαίω
huis, o., -huizen, σπίτι, τό □ οἰκία, ἡ □
οἶκημα, τό □ (*firma*) οἶκος, ὁ
huis'arts, m., -en, παθολόγος, ὁ □ **huis-**
dier, o., -en, ζωντόβολο, τό □ κατοι-
κίδιο ζῶο, τό □ κτήνος, τό □ —**eige-**
naar, m., -nagen, -s, οἰκοδεσπότης, ὁ
□ νοικοκύρης, ὁ
hui'selijk, -e, (*familiaal*) οἰκιακός □
οἰκεῖος □ σπιτικός □ (*vlijtig*) νοι-
κοκυρίστικος □ —**heid**, v., νοικοκυ-
ροσύνη, ἡ
huis'genoten, mv., οἰκεῖοι, οἱ □ **huis-**
gezin, o., -nen, οἰκογένεια, ἡ □ —
houdgeld, o., τροφεία, τά □ —**hou-**
ding, v., οἰκοκυρική, ἡ □ —**houd-**

kunde, v., οἰκονομία, ἡ □ —**huur**,
v.(m.), -huren, νοίκι, τό □ ἐνοίκιο, τό
□ μίσθωμα, τό
huis'industrie, v., -en, οἰκοτεχνία, ἡ □
οἰκιακὴ βιοτεχνία, ἡ
huis'jesslak, v.(m.), -ken, κοχλίας, ὁ □
σάλιαγκας, ὁ □ σαλίγκαρος, ὁ
huis'raad, o., νοικοκυριό, τό □ οἰκο-
σκευή, ἡ
huis'vesten, ἐγκατασταίνω □ ἐγκαθι-
στῶ □ ἐγκαθιδρύω □ τοποθετῶ □
σπιτώνω
huis'vesting, v., κατάλυμα, τό □ **huis-**
vrouw, v., -en, κυρία, ἡ □ νοικοκυ-
ρά, ἡ □ οἰκοδέσποινα, ἡ □ —**zoe-**
king, v., κατ' οἶκον ἔρυνα, ἡ
hui'veren, ἀνασκιρτῶ □ ἀνατριχιάζω
hui'vering, v., -en, ρίγος, τό □ —**wek-**
kend, -e, φοβερός □ φρικαλέος
hui'zenbouw, m., οἰκοδόμηση, ἡ
hul'de, v., σεβασμός, ὁ □ τιμή, ἡ
hul'digen, ὑποβάλλω τά σέβη
hulp, v.(m.), βοήθεια, ἡ □ ἀρωγή, ἡ □
ἐπικουρία, ἡ □ συμπαράσταση, ἡ □
eerste —: πρῶτες βοήθειες, οἱ □ — *op*
de weg: ὁδικὴ βοήθεια, ἡ
hulp'boekhouder, m., -s, ὑπολογιστής,
ὁ □ **hulpeloos**, -loze, ἀβοήθητος □ —
kok, m., -s, παραμάγειρος, ὁ □ παρα-
μάγερας, ὁ □ —**troepen**, mv., ἐπι-
κουρία, ἡ □ —**werkwoord**, o., -en,
βοηθητικὸ ρῆμα, τό
huls, v.(m.), hulzen, (v. *kogel*) κάλυ-
κας, ὁ □ φυσίγγιο, τό □ (v. *plant*)
λουβί, τό
humaan', -mane, ἀνθρώπινος
humanis'me, o., ἀνθρωπισμός, ὁ □ οὐ-
μανισμός, ὁ
humanist', m., -en, ἀνθρωπιστής, ὁ □
οὐμανιστής, ὁ
humeur', o., -en, (*goed* —) κέφι, τό □
εὐθυμία, ἡ □ (*slecht* —) κατῆφεια, ἡ □
ἀκεφιά, ἡ □ —**igheid**, v., κυκλοθυ-
μία, ἡ
hu'mor, m., εὐθυμογραφία, ἡ □ χιού-
μορ, τό
humorist', m., -en, εὐθυμογράφος, ὁ □
χιουμοριστής, ὁ □ —**isch**, -e, εὐθυμο-

γραφικός □ χιουμοριστικός {ό
hu'mus, m., μαυρόχωμα, τό □ χούμος,
hun'keren, λαχταρώ □ λιγουρεύομαι □
 λιμπίζομαι □ ποθῶ
hups, -e, λυγρός □ εὐλύγιστος
hu'ren, ἐνοικιάζω □ νοικιάζω □ ἐκ-
 μισθώνω
hut, v.(m.), -ten, καλύβα, ἡ
huts'pot, m., τουρλού, τό
huur, v.(m.), huren, ἐνοικίαση, ἡ □ *de*
 — *opzeggen*: ξενοικιάζω □ —*auto*,
 m., -'s, κούρσα, ἡ □ —*contract*, o.,
 -en, ἐνοικιαστήριο, τό □ μισθωτήριο,
 τό
huur'der, m., -s, ἐνοικιαστής, ὁ □ νοι-
 κάρης, ὁ □ μισθωτής, ὁ □ ἐνοικος, ὁ
huur'ling, m., -en, μισθοφόρος, ὁ
huur'prijs, m., -prijzen, (v. huis) ἐνοί-
 κιο, τό □ νοίκι, τό □ μίσθωμα, τό □
 (v. weide) λιβαδιάρικα, τὰ
hu'welijk, o., -en, γάμος, ὁ □ παν-
 τρειά, ἡ □ στεφανώματα, τὰ □ σύ-
 ζευξη, ἡ □ *twede* —: δευτερογαμία,
 ἡ
hu'welijksband, m., -en, ἐπιγαμία, ἡ □
 συζυγία, ἡ □ **huwelijksbemiddeling**,
 v., προξενία, ἡ □ προξενιό, τό □
 συνοικέσιο, τό □ —*contract*, o., -en,
 προικοσύμφωνο, τό □ —*geschenk*,

ο., en, γαμήλιο δῶρο, τό □ κεράσμα-
 τα, τὰ □ —*makelaar*, m., -s, προ-
 ξενιτής, ὁ
hu'wen, παντρεύομαι □ στεφανώνομαι
hyacin't, v.(m.), -en, ζουμπούλι, τό □
 ὑάκινθος, ὁ
hybri'de, m.-v., -n, μιγάδας, ὁ
hydrau'lish, -e, ὑδραυλικός
hydrodyna'mica, v., ὑδροδυναμική, ἡ
hydrosta'tica, v., ὑδροστατική, ἡ
hygië'nisch, -e, ὑγιεινός
hygroscop, m., -scopen, ὑγροσκόπιο,
 τό
hym'ne, v.(m.), -n, -s, ὕμνος, ὁ
hypertrofi'e, v., ὑπερτροφία, ἡ
hypno'se, v., ὕπνωση, ἡ
hypnotise'ren, ὕπνωτιζω
hypnotiseur, m., -s, ὕπνωτιστής, ὁ
hypofy'se, v., ὑπόφυση, ἡ
hypotenu'sa, v.(m.), -'s, ὑποτείνουσα, ἡ
hypotheek, v., -theken, ὑποθήκη, ἡ □
 —*kantoor*, o., -toren, ὑποθηκοφυλα-
 κεῖο, τό
hypotheke'ren, ὑποθηκεύω □ *gehypo-*
thekeerde lening, v.: ἐνυπόθηκο δά-
 νειο, τό
hypothe'tisch, -e, ὑποθετικός
hysterie, v., ὕστερία, ἡ
hyste'risch, -e, ὕστερικός

I

Ibe'risch, -e, ἰβηρικός {ό
iconograaf, m., -grafen, εἰκονογράφος,
iconosta'se, v., -n, εἰκονοστάσι, τό □
 τέμπλο, τό
icoon, v.(m.), iconen, εἰκόνα, ἡ □ εἰκό-
 νισμα, τό □ ἀγιογραφία, ἡ
I ideaal, o., idealen, ἰδανικό, τό
II ideaal, ideale, ἰδανικός □ ἐξαιρετι-
 κός □ ἰδεώδης
idealise'ren, ἰδανικεύω □ ἐξιδανικεύω
idealis'me, o., -n, ἰδανισμός, ὁ □ ἰδεα-
 λισμός, ὁ □ ἰδεοκρατία, ἡ
idealist, m., -en, ἰδεαλιστής, ὁ □ ἰδεο-
 κρατικός, ὁ

idee, o. en v., -ën, ἰδέα, ἡ □ διανόημα,
 τό □ σκέψη, ἡ □ ἔννοια, ἡ □ φρόνη-
 μα, τό □ *op het — brengen*: ἰδεάζω
ideeël, ideeële, ἰδεατός □ ἰδανικός □
 φανταστικός
idee-fi'xe, o. en v., -n, ἔμμονη ἰδέα, ἡ □
 ἰδεοληψία, ἡ
i'dem, ἰδιος
identiek, -e, ὁλόιδιος □ ὁμοούσιος □
 ταυτόσημος
identifica'tie, v., -s, πιστοποίηση, ἡ
identiteit, v., ταυτότητα, ἡ □ —*kaart*,
 v.(m.), -en, ταυτότητα, ἡ □ δελτίο
 ταυτότητας, τό

ideologie', v., -ën, ιδεολογία, ή
ideolo'gisch, -e, ιδεολογικός
idloom', o., idiomen, ιδίωμα, τό
I idioot', m., idioten, βλάκας, ό □
 ήλιθιος, ό
II idioot', idioote, ήλιθιος □ μωρός □
 άνόητος
idool', o., idolen, είδωλο, τό
idyl'le, v.(m.), -n, -s, ειδύλλιο, τό
idyl'lsch, -e, ειδυλλιακός
ie'der, vnw., -e, κάθε □ καθετί □ κα-
 θένας
ie'mand, vnw., δείνα(ς), ό, ή, τό □ κά-
 ποιος
iep, m., -en, караγάτσι, τό □ φτελιάς,
 ό
Ier, m., -en, 'Ιρλανδός, ό □ —s, -e,
 ίρλανδικός □ —se, v., -n, 'Ιρλανδή,
 ή
iets, vnw., κάτι □ τίποτε □ τίποτα
ij'del, -e, κενόδοξος □ ματαιόδοξος □
 δοξομανής □ —heid, v., -heden, κε-
 νοδοξία, ή □ ματαιοδοξία, ή □ μα-
 ταιότητα, ή
ijk'merk, o., -en, βούλα, ή
ijl, -e, κενός □ άδειος
ij'len, (raaskallen) παραληρώ □ παρα-
 μιλώ □ (snellen) βιάζομαι
ijl'goed, o., -eren, έπείγον, τό
ij'lings, bw., δρομαίος □ γρήγορος □
 τρεχάτος
ijs, o., πάγος, ό □ —baan, v.(m.), -ba-
 nen, παγοδρόμιο, τό □ —berg, m.,
 -en, παγόβουνο, τό □ —breker, m.,
 -s, παγοθραυστικό, τό □ —fabriek,
 m., -en, παγοποιείο, τό □ —je, o., -s,
 παγωτό, τό
IJs'lands, -e, ισλανδικός
ijs'vogel, m., -s, ψαροπούλι, τό □ ψα-
 ροφάγος, ό
ij'ver, m., ζήλος, ό □ προθυμία, ή □
 σπουδή, ή □ —aar, m., -s, -raren,
 ζηλωτής, ό □ —ig, -e, έπιμελής □ έρ-
 γατικός □ φιλόπονος □ προσεχτικός
ij'zel, m., παγωνιά, ή
ij'zer, o., -s, σίδηρο, τό □ σίδηρος, ό □
 —bewerking, v., -en, σιδηρουργία, ή
 □ —draad, m., -draden, σύρμα, τό

ij'zeren, σιδερένιος □ (gezondheid) ύγι-
 έστατος □ γερός
ij'zerhandelaar, m., -aren, σιδεράς, ό □
ijzermijn, v.(m.), -en, σιδηρωρυχείο,
 τό □ —winkel, m., -s, σιδεράδικο, τό
 □ σιδηροπωλείο, τό
ij'zig, -e, παγερός
ijzingwek'kend, -e, μακάβριος □ φρι-
 κιαστικός
ik, vnw., έγώ
illu'sie, v., -s, παραίσθηση, ή □ ψευ-
 δαίσθηση, ή
illustra'tie, v., -s, εικονογραφία, ή
illustre'ren, εικονογραφώ □ διακοσμώ
imita'tie, v., -s, μίμηση, ή
im'ker, m., -s, μελισσοκόμος, ό □ με-
 λισσοτρόφος, ό
im'mer, bw., πάντοτε □ όλο □ συ-
 νέχεια
im'mers, bw., πράγματι
immigrant', m., -en, μετανάστης, ό □
 άπόδημος, ό □ πάροικος, ό
immobi'liën, mv., άκίνητη περιουσία, ή
immoreel', -tele, άνήθικος
immuun', immune, ασύδοτος
imperatief', m., -tieven, προστακτική,
 ή □ έπιτακτική, ή
imperialist', m., -en, ιμπεριαλιστής, ό
impopulair', -e, άντιδημοτικός
imposant', -e, έπιβλητικός
impotent'tie, v., άναφροδισία, ή
impresa'rio, m., -s, θεατρώνης, ό
impressionist', m., -en, έμπρεσιονιστής,
 ό □ ιμπρεσιονιστής, ό
improvisa'tie, v., -s, (toespraak) προχει-
 ρολογία, ή □ (algemeen) αύτοσχε-
 διασμός, ό
improvise'ren, (spreken) προχειρολογώ
 □ (algemeen) αύτοσχεδιάζω
in, (vz.) σέ □ (bw.) μέσα □ έντός
inactief', -tieve, άδρανής
in'ademen, εισπνέω
inaugura'tie, v., -s, έγκαίνια, τά □
 έγκαινιασμός, ό
in'beelden, (zich) φαντάζομαι □ ύποθέ-
 τω
in'beelding, v., -en, έπινόηση, ή □
 έφεύρεση, ή □ φαντασία, ή

in'begrepen, συμπεριλαμβάνεται
in'beitelen, ἀναγράφω
inbeslag'neming, v., -en, κατάσχεση, ή
 □ έπίταξη, ή □ δήμευση, ή
inbewa'ringgeving, v., παρακαταθήκη,
 ή
in'binden, δένω □ (boek) σταχώνω □
 (beteugelen) χαλινώνω □ συγκρατώ □
 (bakzeil halen) υποχωρώ □ όπισθοχω-
 ρώ
in'blazen, έμπνέω □ υποβάλλω
in'boedel, m., -s, νοικοκυριό, τό
in'boorling, m., -en, γηγενής, ό □ αυ-
 τόχθονας, ό □ ντόπιος, ό
in'braak, v.(m.), -braken, διάρρηξη, ή
 □ σπάσιμο, τό
in'breken, διαρρήχνω □ σπάζω □ χαλώ
in'breuk, v.(m.), -en, άθέτηση, ή
in'burgering, v., πολιτογράφηση, ή
incarna'tie, v., -s, ένσάρκωση, ή □
 ένανθρώπιση, ή □ προσωποποίηση, ή
incarne'ren, ένσαρκώνω □ ένανθρωπί-
 ζω
incasse'ring, v., -en, είσπραξη, ή
incident', o., -en, άπευκταίο, τό □ πε-
 ριπέτεια, ή □ —eel, -tele, έπεισοδια-
 κός
incog'nito, bw., ίνκόγκνιτο □ άνεπίση-
 μα □ κρυφά
incompetent', -e, άναρμόδιος
inconsequen'tie, v., -s, άνακολουθία, ή
incorpore'ren, συσσωματώνω
incuba'tietijd, m., έπώαση, ή
inde'len, καταμερίζω □ διαμερίζω □
 διαμοιράζω □ διανέμω
in'deling, v., -en, καταμερισμός, ό □
 διανομή, ή □ ταξινόμηση, ή
inderdaad', bw., πραγματικά □ αλή-
 θεια □ τώνοντι
in'dex, m., -en, -dices, δείχτης, ό □
 —cijfer, o., -s, τιμάριθμος, ό
Indiaan', m., -dianen, έρυθρόδερμος, ό
indica'tie, v., -s, ένδειξη, ή □ —f, m.,
 -tieveu, όριστική, ή
indien', vw., έάν □ άν □ όταν
in'diening, v., -en, υποβολή, ή □ παρά-
 δοση, ή
In'diër, m., -s, 'Ινδός, ό

indiges'tie, v., -s, δυσπεψία, ή □ κακο-
 στομαχία, ή
in'digo, m. en o., λουλάκι, τό
in'direct, -e, έμμεσος □ (zijdelings)
 πλάγιος
In'disch, -e, Ινδικός □ Ινδιάνικος □
 —e, v., -n, 'Ινδή, ή
indiscr'e'tie, v., -s, άκριτομύθια, ή
individueel', -duel, άτομικός
in'drijven, (inslaan) μπήγω □ χώνω □
 (spijker) (έν)σφηνώνω
in'dringer, m., -s, έπιδρομέας, ό □ λεη-
 λατητής, ό
in'druk, m., -ken, έντύπωση, ή □ τύ-
 πος, ό □ — maken: φαντάζω □ —
 wekkend, -e, έντυπωσιακός □ έπιβλη-
 τικός □ μεγαλόπρεπος □ θαυματικός
in'druppelen, ένσταλάζω
induc'tie, v., -s, έπαγωγή, ή □ —f, -tie-
 ve, έπαγωγικός
industrialise'ren, έκβιομηχανίζω
industrialise'ring, v., -en, βιομηχανο-
 ποίηση, ή □ έκβιομηχάνιση, ή
industrie', v., -ën, βιομηχανία, ή
I industrieel', m., -rielen, βιομήχανος, ό
II industrieel', -riële, βιομηχανικός
in'dutten, γλαρώνω □ νυστάζω
ineens', bw., μονομιάς □ ξαφνικά □
 άπτόμα
ineen'storten, σωριάζομαι
ineen'storting, v., -en, κατάρρευση, ή
 □ γκρέμισμα, τό
in'enten, έμβολιάζω □ δαμαλίζω □
 βατσινώνω
in'enting, v., -en, μπόλιασμα, τό □
 έμβόλιο, τό
infaam', -fame, μικρόπρεπος □ μικρο-
 πρεπής □ πρόστυχος
infanterie', v., πεζικό, τό □ φανταρία,
 ή
infanterist', m., -en, όπλίτης, ό □ φα-
 ντάρος, ό
infec'tie, v., -s, λοίμωξη, ή □ μίasma,
 τό □ μόλυνση, ή
inferieur', -e, χαμηλότερος □ κατώ-
 τερος □ ταπεινότερος
in'flinitief, m., -tieveu, άπαρέμφατο, τό
infla'tie, v., -s, πληθωρισμός, ό

in'fluisteren, υποβάλλω
informa'tie, v., -s, είδοποίηση, ή □
 γνωστοποίηση, ή □ πληροφορία, ή
informe'ren, πληροφορώ
in'frarood, -rode, υπέρυθρος
in'gang, m., -en, είσοδος, ή □ εισχώρη-
 ση, ή □ μπάσιμο, τό □ στόμιο, τό
in'gebeeld, -e, φανταστικός
in'gebonden, χαρτόδετος □ δεμένος
in'geboren, έμφυτος
in'gekeerd, -e, ένδόστροφος
ingenieur', m., -s, μηχανικός, ό
ingenieus', -nieuze, πολυμήχανος □
 έφευρετικός
in'gesloten, έγκλειστος □ κλεισμένος
 □ φυλακισμένος □ (btief) συνημμέ-
 νος □ έσώκλειστος
in'gesneden, χαρακτός □ χαραγμένος
in'getogen, ένδόστροφος
in'geving, v., -en, έμπνευση, ή □ ύπο-
 βολή, ή
in'gevoerd, -e, φερτός
in'gewanden, mv., έντόσθια, τά □ σω-
 θικά, τά □ σπλάχνα, τά
in'gewandsziekte, v., -n, έντεροπάθεια,
 ή
in'gewijde, m., -n, ιεροφάντης, ό □ μύ-
 στης, ό
ingewik'keld, -e, περίπλοκος □ πολυ-
 σύνθετος □ τυλιχτός
in'goed, -e, καλοκάγαθος □ υπεράγα-
 θος
in'graven, χώνω □ έπιχωματώνω □
zich —: μουλώνω
ingrediënt', o., -en, συστατικό, τό □
 συμπλήρωμα, τό
in'greep, m., -grepen, επέμβαση, ή □
chirurgische —: έγχείρηση, ή
in'haalverbod, o., απαγορεύεται τό προ-
 σέρασμα
inhala'tie, v., -s, εισπνοή, ή
in'halen, προσπερνώ □ ξεπερνώ □
 υπερέχω
inhale'ren, ρουφώ □ εισπνέω
in'ham, m., -men, κόλπος, ό
inheems', -e, έγχώριος □ (έ)ντόπιος □
 επιχώριος
in'houd, m., -en, περιεκτικότητα, ή □

περιεχόμενο, τό □ χωρητικότητα, ή
 □ —**en**, (bevatten) περιέχω □ περι-
 λαβαίνω □ (niet leveren) παρακρατώ
 □ —**ing**, v., -en, έπίσχεση, ή □
 (συγ)κράτηση, ή □ —**stafel**, v.(m.),
 -s, περιεχόμενα, τά
in'huldiging, v., -en, έγκαίνιαση, ή
initia'tie, v., -s, κατήχηση, ή □ μύηση,
 ή
initiatief', o., -tieven, πρωτοβουλία, ή
initie'ren, μύω □ κατηχώ
injec'tie, v., -s, ένεση, ή □ —**sputje**,
 o., -s, σύριγγα, ή
in'keer, m., (berouw) μετάνοια, ή □ με-
 τανιωμός, ό
in'kerving, v., -en, έντομή, ή □ χαρα-
 κιά, ή □ έγκοπή, ή
in'klaren, έκτελωνίζω
in'klaring, v., -en, έκτελωνισμός, ό □
 έκτελώνιση, ή [ση, ή
in'kleding, v., -en, ντύσιμο, τό □ ένδυ-
 λ **in'komen**, o., -s, εισόδημα, τό □ έσο-
 δο, τό
 II **in'komen**, μπαίνω □ εισέρχομαι
 μέσα □ *daar kan ik* —: υπολογίζω □
 δίνω σημασία σέ κάτι
in'komstenbelasting, v., -en, φόρος εί-
 σοδήματος, ό
in'koop, m., -kopen, ψώνι(ο), τό □
 προμήθεια, ή □ *inkopen doen*: ψωνί-
 ζω □ —**prijs**, m., -prijsen, τιμή της
 αγοράς, ή
in'korten, κονταίνω □ συντομεύω □
 (planten) κορφολογώ
in'krimping, v., -en, έλάττωση, ή □
 μείωση, ή □ περιορισμός, ό
inkt, m., -en, μελάνι, τό □ (van inkt-
 vis) σέπια, ή □ —**pot**, m., -ten, μελα-
 νοδοχείο, τό □ καλαμάρι, τό □ —
vis, m., -sen, χταπόδι, τό □ καλαμά-
 ρι, τό □ σουπιά, ή □ —**vlek**, v.(m.),
 -ken, μελανιά, ή □ μουντζαλιά, ή
in'kwartieren, έπισταθεύω □ καταυ-
 λίζομαι □ στρατωνίζω
in'lands, -e, (έ)ντόπιος □ έγχώριος □
 επιχώριος
in'lassen, παρενθέτω □ παρεμβάλλω
 □ έντάσσω

in'laten, (zich) νοιάζομαι □ φροντίζω □
 ενδιαφέρομαι
in'leggen, (vis, vleses) ταριχεύω
in'leiden, εισάγω □ βάζω μέσα □ —d,
 -e, προεισαγωγικός □ προκαταρκτι-
 κός
in'leiding, v., -en, εισαγωγή, ή □ ξμπα-
 σμα, τό □ μπάσιμο, τό
in'lichten, διαφωτίζω □ ύποδειχνω □
 καθοδηγώ □ πληροφορώ
in'lichting, v., -en, πληροφορία, ή
in'lijsten, πλαισιώνω □ κορνιζάρω
in'lijven, ένσωματώνω □ κατατάσσω
 □ (grondgebied) προσαρτώ
in'lijving, v., -en, ένσωμάτωση, ή □
 συσσωμάτωση, ή
in'maken, (conserveren) παστώνω □
 ταριχεύω
in'menging, v., -en, ανάμειξη, ή □ (tus-
 senkomst) έπέμβαση, ή □ μεσολάβη-
 ση, ή
in'name, v., κατάληψη, ή □ κυρίευση,
 ή □ άλωση, ή □ πάρσιμο, τό
inne'mend, -e, χαριτωμένος □ κομψός
 □ θελκτικός
in'nen, εισπράττω □ εξαργυρώνω
in'nerlijk, -e, ένδιάθετος □ ένδόμυχος
in'nig, -e, έγκάρδιος □ όλόψυχος
innove'ren, νεωτερίζω □ μοντερνίζω
in'pakken, συσκευάζω □ πακετάρω □
 άμπαλάρω
in'prenten, άποτυπώνω □ έντυπώνω
inquisiteur, m., -s, (islam) ιεροδίκης, ό
 □ (R.-K.) ιεροεξεταστής, ό □ (alge-
 meen) βασανιστής, ό
inquisi'tie, v., ιεροδικείο, τό
in'richten, συγυρίζω □ τακτοποιώ
in'rit, m., -ten, είσοδος, ή
in'roeping, v., παράκληση, ή
in'shakelen, παρεμβάλλω □ παρενθέ-
 τω
in'schenken, χύνω □ κερνώ
in'schepen, επιβαίνω □ επιβιβάζομαι □
 μπαρκάρω
in'scheping, v., -en, επιβίβαση, ή □
 μπαρκάρισμα, τό
inschik'kelijk, -e, έπαικής □ ήπιος □
 συγκαταβατικός □ —heid, v., -he-

den, έπιείκεια, ή □ ήπιότητα, ή □
 συγκατάβαση, ή
in'schrijven, έγγραφω □ καταγράφω
in'schrijving, v., -en, έγγραφή, ή
insekt, o., -en, έντομο, τό □ ζούδι, τό
 □ —enbeet, m., -beten, τσίμπημα
 έντόμου, τό □ —enetend, -e, έντομο-
 φάγος □ —enkunde, v., έντομολο-
 γία, ή □ —poeder, o., -s, έντομοκτό-
 νο, τό
insgelijks, bw., ίσα □ ίσια □ εξίσου □
 σέ ίσα μέρη
in'sijpelen, ένσταλάζω
insinua'tie, v., -s, είσήγηση, ή □ παρα-
 κίνηση, ή □ νόξη, ή □ ύπαινιγμός, ό
insinue'ren, ύπαινίσσομαι
in'slaan, μπήγω □ χώνω □ έμπηγνώ
 □ (spijker) (έν)σφηνώνω
in'slag, m., -en, (weven) (ύ)φάδι, τό
in'slapen, (άπο)κοιμοϋμαι
in'slikken, καταπίνω
in'sluipen, ύπεισέρχομαι □ παρεισδύω
in'sluiten, (inlassen) έσωκλείνω □ (om-
 singelen) περικυκλώνω
in'smeling, v., -en, άλειμμα, τό □ λά-
 δωμα, τό
in'snijden, χαράζω
in'snijding, v., -en, έντομή, ή □ χαρα-
 κιά, ή
in'spannen, έντείνω □ τεντώνω □ (last-
 dieren) ζεύω
in'spanning, v., -en, μόχθος, ό □ βά-
 σανο, τό
inspecte'ren, επιθεωρώ □ έποπτεύω
inspecteur, m., -s, επιθεωρητής, ό
inspec'tie, v., -s, έλεγχος, ό □ επιθεώ-
 ρηση, ή □ —dienst, m., -en, έφορεία,
 ή
inspira'tie, v., -s, έμπνευση, ή □ παρα-
 κίνηση, ή
inspire'ren, έμπνέω □ ύποβάλλω □ in-
 spirerende gedachte, v.: ύποβλητική
 ιδέα, ή
in'spraak, v.(m.), διαμαρτυρία, ή □ έν-
 σταση, ή
in'spuiting, v., -en, ένεση, ή
installateur, m., -s, έφαρμοστής, ό
installa'tie, v., -s, εγκαθίδρυση, ή □

ἐγκατάσταση, ή □ τοποθέτηση, ή
installe'ren, ἐγκατασταίνω □ τοποθετώ
 □ διορίζω
in'stappen, ἀνεβαίνω
in'stellen, (ἐγ)καθιστώ □ συνιστώ
in'stelling, v., -en, (instituut) κατάστη-
 μα, τό □ ίδρυμα, τό □ κτίσμα, τό □
 οικόδομημα, τό □ (voorschrift) θε-
 σμός, ό
in'stemmen, συμφωνῶ □ ὁμολογῶ □
 παραδέχομαι
in'stemming, v., συγκατάθεση, ή □
 ἀποδοχή, ή □ ἐπιβεβαίωση, ή □ (ja-
 knikken) κατάφαση, ή □ συγκατάνευ-
 ση, ή
instinct', o., -en, ἔνστικτο, τό □ ὀρμέμ-
 φυτο, τό □ ψυχόρμητο, τό □ —ief,
 -ieve, ἐνστιγματικός □ ἐνστικτος □
 ὀρμέμφυτος
institutioneel', -nele, θεσμικός
instituut', o., -tuten, ίδρυμα, τό □ κτί-
 σμα, τό □ χτήριο, τό □ (school) σχο-
 λείο, τό □ ἐκπαιδευτήριο, τό
in'storten, καταρρέω □ σωριάζομαι □
 γκρεμίζομαι
in'strijken, ἀλείφω □ ἐπαλείφω
instructief', -tieve, διαμορφωτικός
instrument', o., -en, ὄργανο, τό □ ἐρ-
 γαλείο, τό □ σύνεργο, τό
in'studeren, καλομαθαίνω
in'studering, v., ἐκμάθηση, ή
intact', -e, (onaangeroerd) ἀγγιχτος □
 (ongeschonden) ἀβλαβής □ ἀκέριος
 □ σῶος
inte'gendeel, bw., κάθε ἄλλο □ ἐξενα-
 ντίας □ ἀπεναντίας □ ἀντίθετα
I integraal', -grale, ὀλοκληρωτικός □
 ὀλόκληρος □ ὀλάκερος □ ἀκέραιος
II integraal', v.(m.), -galen, ὀλοκληρώ-
 μα, τό
integriteit', v., ἀκεραιότητα, ή
in'tekening, v., -en, συνδρομή, ή
intellect', o., νοῦς, ό □ διάνοια, ή □
 πνεῦμα, τό □ —ueel, -tuele, διανοού-
 μενος □ νοερός □ κατανοητός □
 πνευματικός
intelligen'tie, v., νοημοσύνη, ή □ εὐ-
 φῦα, ή

intendant', m., -en, ἐπιμελητής, ό □
 ἐπιτηρητής, ό
intensief', -sieve, ἐπιτατικός
intensive'ren, ἐπιτείνω
inten'tie, v., -s, προαίρεση, ή □ βούλη-
 ση, ή □ πρόθεση, ή □ σκοπός, ό
intercontinentaal', -tale, διηπειρωτικός
interes'se, v., -n, διαφέρον, τό □ συμφέ-
 ρον, τό
interesse'ren, ἐνδιαφέρω □ (het interes-
 seert mij) μέ μέλει □ μέ νοιάζει □
 μ'ἐνδιαφέρει
in't(e)rest, m., -en, τόκος, ό
in'terim, o., -s, ἐνδιάμεσο, τό □ —air,
 -e, προσωρινός □ ἐνδιάμεσος
interiokaal', -kale, ὑπεραστικός
intermez'zo, o., -s, -mezzi, διάμεσο, τό
I intern', -e, ἐσωτερικός
II intern', m., -en, οἰκότροφός, ό □
 τρόφιμος, ό
internaaf', o., -naten, οἰκοτροφείο, τό
internationaal', -nale, διεθνής □ διεθνι-
 κός □ παγκόσμιος
interpella'tie, v., -s, ἐπερώτηση, ή
interpelle'ren, ἐπερωτῶ
interpreta'tie, v., -s, ἐρμηνεία, ή □
 ἐξήγηση, ή □ μετάφραση, ή
interven'tie, v., -s, παρέμβαση, ή □
 μεσολάβηση, ή □ παρεμβολή, ή
interview', o., -s, ἀκρόαση, ή □ συνέ-
 ντευξη, ή □ —en, τοῦ παίρνω συνέ-
 ντευξη □ συνδιαλέγομαι
intiem', -e, στενός □ οἰκειότατος □
 πολύ ἀγαπητός □ ἐσώτερος
intimide'ren, ἐκφοβίζω □ φοβερίζω □
 ἀπειλῶ
into'men, χαλινώνω
intramusculair', -e, ἐνδομυϊκός
intraveneus', -neuze, ἐνδοφλεβικός □
 ἐνδοφλέβιος
in'trede, v.(m.), εἴσοδος, ή
in'trekken, (arm, been) ἀποσύρω □
 (vocht) ἀποτραβῶ □ (herroepen)
 ἀναιρῶ □ ἀκυρώνω □ (intrek nemen)
 κονεύω □ καταλύω
intri'ge, v.(m.), -s, δολοπλοκία, ή □
 μηχανορραφία, ή □ ραδιουργία, ή □
 —ren, μηχανορραφῶ □ δολοπλοκῶ

□ ραδιουργώ □ σκευωρῶ □ σπιουνάριω
introduce'ren, συστήνω □ μπάζω □ εισάγω □ παρουσιάζω
introduc'tiebrief, m., -brieven, συστατική επιστολή, ή
intui'tie, v., -s, ἐνόραση, ή □ διαίσθησις, ή
intus'sen, bw., στό μεταξύ
in'val, m., -len, εισβολή, ή □ επιδρομή, ή □ εισόρμησις, ή
I invali'de, ανάπηρος □ απόμαχος □ σακατεμένος □ σακάτης
II invali'de, m.-v., -n, ανάπηρος, ό
in'vallen, εισβάλλω □ εισορμῶ □ (gedachte) κατεβαίνω □ μπαίνω
in'valler, m., -s, (oorlog) επιδρομέας, ό □ (sport) εφεδρικός παίχτης, ό [ή]
inva'sie, v., -s, εισβολή, ή □ επιδρομή, ή
inventa'ris, m., -sen, απογραφή, ή □ —
—atie, v., -s, καταγραφή τών ύπαρχόντων, ή
inver'sie, v., -s, υπερβατό, τό
investe'ren, τοποθετῶ κεφάλαια
investering, v., -en, ἐπένδυσις, ή
in'vetten, λιγδιάζω
invita'tie, v., -s, κάλεσμα, τό □ πρόσκλησις, ή
invite'ren, προσκαλῶ
in'vloed, m., -en, επίδρασις, ή □ επιρροή, ή □ επιβολή, ή □ — *hebben*: ισχύω
in'voegen, ἐντάσσω
in'voer, m., εισαγωγή, ή □ —**der**, m., -s, εισαγωγέας, ό □ —**en**, εισάγω □ (vernieuwen) ἐγκαινιάζω □ (instellen) καθιστῶ □ —**rechten**, mv., εισαγωγικά τέλη, τά □ τελωνειακά, τά
in'vordering, v., -en, απαίτησις, ή □ (be-lasting) επιβολή φόρων, ή
in'vretting, v., -en, φάγωμα, τό
in'vriezen, αποψύχω
invrij'heidstelling, v., -en, απόλυσις, ή □ απελευθέρωσις, ή
in'vulling, v., -en, συμπλήρωσις, ή
inwen'dig, -e, εσωτερικός □ ἐνδιάθετος □ ἐνδόμυχος
in'werken, ἐπενεργῶ □ ἐπιδρῶ

in'werking, v., -en, ἐπενέργεια, ή □ επίδρασις, ή
in'wijden, (initieëren) μύω □ (inhuuldigen) ἐγκαινιάζω □ (inzegenen) καθιερώνω
in'wijding, v., -en, ἐγκαίνια, τά □ ἐγκαινίασις, ή □ (inzegening) καθιέρωσις, ή
in'wikkelen, περιτυλίγω □ (baby) σπαργανώνω □ φασκιώνω
in'willigen, ἐκχωρῶ □ καταδέχομαι
in'wisselbaar, -bare, μετατρέψιμος
in'wonend, -e, οἰκοδίαυτος □ οἰκόσιτος
in'woner, m., -s, κάτοικος, ό □ (van hoofdstad): πρωτεύουσιάνος, ό
in'wrijving, v., -en, ἐντριβή, ή □ τρίψιμο, τό
in'zakken, σωριάζομαι [ζω]
in'zamelen, περιμαζεύω □ συναθροί-
in'zameling, v., -en, ἔρηνος, ό □ συμμάζεμα, τό □ σύναξις, ή
in'zegenen, καθαγιαζῶ □ εὐλογῶ
in'zender, m., -s, αποστολέας, ό
in'zepen, σαπουνίζω
in'zetgeld, o., -en, κάβα, ή □ μίζα, ή □ πόστα, ή □ κατάθεσις, ή
in'zicht, o., -en, (begrip) κατανόησις, ή □ κατάληψις, ή □ αντίληψις, ή □ (wijsheid) σύνεσις, ή □ φρόνησις, ή □ (verstand) πνεῦμα, τό □ νοῦς, ό
in'zinking, v., -en, σώριασμα, τό □ κατάρρευσις, ή
in'zouten, ἀλατίζω □ ταριχεύω
Io'nisch, -e, ἰωνικός
I'ris, v.(m.), -sen, (regenboog, oog) ἱρι-
—da, ή □ (plant) κρίνος, ό
ironie', v., εἰρωνεία, ή □ κοροϊδία, ή □ χλευασμός, ό
iro'nisch, -e, εἰρωνικός □ περιπαιχτικός □ χλευαστικός
irrationeel', -nele, παράλογος
irriga'tie, v., -s, ἄρδευσις, ή
irrite'ren, ἐξερεθίζω □ παροργίζω
islam', m., ἰσλαμισμός, ό
isola'tor, m., -en, -s, (ἀπο)μονωτήρας, ό □ isolierend, -e, δυσθερμαγωγός □ (ἀπο)μονωτικός □ —**lering**, v., -en, (ἀπο)μόνωσις, ή
Israëliet', m., -en, Ἰσραηλίτης, ό

Israëli'tisch, -e, Ἰσραηλιτικός □ —e, v., -n, Ἰσραηλίτισσα, ἡ
Italiaan', m., -lianen, Ἰταλός, ὁ □ —s, -e, Ἰταλικός □ —se, v., -n, Ἰταλίδα, ἡ

ivoor', m. en o., ἐλεφαντόδοντο, τό □ φιλντισί, τό □ —draaier, m. -s, ἐλεφαντουργός, ὁ
ivoren, ἐλεφαντένιος □ φιλντισένιος

J

ja, bw., ναί □ μάλιστα
jaar, o., jaren, χρόνος, ὁ □ ἔτος, τό □ δωδεκάμηνο, τό □ *volgend jaar*: τοῦ χρόνου □ *tijdens dit jaar*: (ἐ)φέτος, bw. □ *van dit jaar*: (ἐ)φετινός, bn. □ *verleden jaar*: πέρ(υ)σι, bw. □ περσινός, bn.

jaar'boek, o., -en, ἐπετηρίδα, ἡ □ **jaargang**, m., -en, χρονιά, ἡ □ —**getijde**, o., -n, ἐποχή, ἡ □ καιρός, ὁ □ ὥρα, ἡ □ —**lijks**, ἐτήσιος □ —**markt**, v. (m.), -en, πανηγύρι, τό □ —**tal**, o., -len, χρονολογία, ἡ □ —**verslag**, o., -en, ἐτήσιος ἱστολογισμός, ὁ

I jacht, v. (m.), κυνήγι, τό □ θήρα, ἡ
II jacht, o., -en, (schip) θαλαμηγός, ἡ □ γιώτ, τό

jacht'hond, m., -en, διώκτης, ὁ □ λαγωνικό, τό

ja'gen, θηρεύω □ κυνηγῶ □ *iem. het huis uit* —: ἐξεπιτώνω

ja'ger, m., -s, θηρευτής, ὁ □ κυνηγός, ὁ □ —**stas**, v. (m.), -sen, μπαλάσκα, ἡ □ παλάσκα, ἡ

jak, o., -ken, πόλκα, ἡ
jak'hals, m., -halzen, τσακάλι, τό

ja'knikken, γνέφω □ διανεύω □ κατανεύω

jaloers', -e, ζηλιάρης □ ζηλότυπος □ — *zijn*: ζηλεύω □ —**heid**, v., ζήλια, ἡ □ ζηλοτυπία, ἡ □ φθόνος, ὁ

jaloëzie', v. (m.), -ën, κουρτίνα, ἡ □ παντζούρι, τό □ στόρι, τό

jam, m. en v., μαρμελάδα, ἡ □ γλυκό, τό

jam'be, v. (m.), -n, ἱαμβός, ὁ

jam'mer, m. en o., συμφορά, ἡ □ (bn.) ἀξιολύπητος □ συστυχισμένος □ κα-

κόμοιρος □ (tw.) κρίμα! □ δυστυχώς!

jam'meren, θρηνῶ □ μοιρολογῶ □ ὀδύρομαι □ **jammerklacht**, v. (m.), -en, μοιρολόγι, τό □ θρήνος, ὁ □ —**lijk**, -e, γοερός □ θλιβερός □ θρηνώδης

janha'gel, o., παλιάνθρωπος, ὁ □ κάθαρμα, τό □ κανάγιας, ὁ

janua'ri, m., Ἰανουάριος, ὁ □ Γενάρης, ὁ

Japan'ner, m., -s, Ἰαπωνέζος, ὁ
Japans', -e, ἱαπωνικός □ γιαπωνέζικος □ —e, v., -n, Ἰαπωνέζα, ἡ

japon', m., -s, -nen, φόρεμα, τό □ ρόμπα, ἡ

ja'rig, -e, (één jaar oud) χρονιάρης □ — *zijn*: γιορτάζω τά γενέθλιά μου □ μνημονεύομε τήν ἐπέτειο

jas, m. en v., -sen, παλτό, τό □ —**je**, o., -s, ζακέτα, ἡ □ σακάκι, τό

jasmijn', v. (m.), -en, γιασεμί, τό □ ζουμπούλι, τό □ μπουγαρίνι, τό

ja'woord, o., συναίνεση, ἡ

jeep, m., -s, τζίπ, τό

jeans, m., τζήνς, τό

jene'ver, m., -s, τσίπουρο, τό □ ρακί, τό □ —**glas**, o., -glazen, ρακοπότηρο, τό

jeremia'de, v., -n, -s, ἱερεμιάδα, ἡ □ θρηνωδία, ἡ

jeugd, v. (m.), νεότητα, ἡ □ νεανικότητα, ἡ □ (jongeren) νεολαία, ἡ □ —**ig**, -e, νέος □ νεαρός □ νεανικός □ —

jaren, mn., νεότητα, ἡ □ νιάτα, τά □ νεανική ηλικία, ἡ □ —**werk**, o., -en, πρωτόλειο, τό

jeuk, m., κνησμός, ὁ □ φαγούρα, ἡ

jezuïet, m., -en, ἰησουΐτης, ὁ

jicht, v.(m.), ἀρθρίτιδα, ή □ ποδάγρα, ή
jiij, vnw., (è)σύ
jo'ckeij, m., -s, τζόκεϊ, ό
jo'dendom, o., ιουδαϊσμός, ό ή
jodin', v., -nen, 'Ιουδαία, ή □ 'Εβραία,
jo'dium, o., ιώδιο, τό □ —**inctuur**, v.,
 βάμμα ιωδίου, τό
Joegoslavi'sch, -e, γιουγκοσλαβικός
johan'nesbrood, o., -broden, χαρούπι,
 τό
I jong, -e, νεαρός □ νέος
II jong, o., -en, νεοσσός, ό
jongedoch'ter, v., -s, ἐργένισσα, ή □
 γεροντοκόρη, ή
I jon'gen, m., -s, αγόρι, τό □ κοπέλι,
 τό
II jon'gen, γεννοβολῶ
jonggehuwd', -e, μικροπαντρεμένος
jood, m., joden, 'Ιουδαίος, ό □
 'Εβραίος, ό □ τσιφούτης, ό □ —s,
 -e, ιουδαϊκός □ έβραϊκός
journaal', o., -alen, έφημερίδα, ή
journalist', m., -en, δημοσιογράφος, ό
 □ έφημεριδογράφος, ό □ — *zijn*:
 δημοσιογραφῶ □ άρθρογραφῶ □ —
iek, v., δημοσιογραφία, ή
joniaal', -viale, πρόσχαρος □ ευχάρι-
 στος □ γελαστός
ju'bel, m., -s, αγαλλίαση, ή
juf'frouw, v., -en, δεσποινίδα, ή
jui'chen, αλαλάζω

juist, -e, όρθός □ σωστός □ δίκαιος □
 (bw.) καθαρά □ σωστά □ ξεκάθαρα
 □ zo—: μόλις □ πρίν από λίγο □ —
heid, v., όρθότητα, ή
juk, o., -ken, ζεύγλα, ή □ ζυγός, ό □
 ζεύξη, ή □ ζέψιμο, τό □ *onder het* —
brengeu: ζεύω □ —**been**, o., -beende-
 ren, ζυγωματικά, τά
ju'li, m., 'Ιούλιος, ό
jul'lie, vnw., έσεις
jung'le, v.(m.), -s, ζούγκλα, ή
ju'ni, m., 'Ιούνιος, ό
juri'disch, -e, νομικός
jurisdic'tie, v., -s, δικαιοδοσία, ή □
 δωσιδικία, ή
jurist', m., -en, νομικός, ό □ θεμιστο-
 πόλος, ό
jurk, v.(m.), -en, φουστάνι, τό □ φού-
 στα, ή □ έσθήτα, ή
ju'ry, v.(m.), -'s, (commissie) κριτική
 επιτροπή, ή □ (rechtbank): όρκωτό
 δικαστήριο, τό
jus, m., (saus) σάλτσα, ή □ (vleesnat)
 ζουμί, τό □ ζωμός, ό
justi'tie, v., δικαιοσύνη, ή
ju'te, v.(m.), ινδικό καννάβι, τό
juweel', o., -welen, κόσμημα, τό □ στο-
 λίδι, τό □ μπιζού, τό
juwe'lenkistje, o., -s, κοσμηματοθήκη,
 ή
juwelier', m., -s, άδαμαντοπώλης, ό

K

kaak, v.(m.), kaken, όδοντοστοιχία, ή
 □ γνάθος, ή □ μασέλα, ή □ *aan de* —
stellen: στιγματίζω □ στηλιτεύω
kaal, kale, (v. hoofd) άτριχος □ κου-
 τρούλης □ φαλακρός □ σπανός □
 (plant) άφυλλος □ (zonder gewas) μα-
 δαρός □ άδεντρος □ —**hoofdigheid**,
 v., φαλάκρα, ή □ καράφλα, ή □ —
kop, m., -ren, κουρούνης, ό □ φαλα-
 κρός, ό
kaap, v.(m.), kapen, άκρωτήριο, τό □
 κάβος, ό

kaar'den, λαναρίζω
kaars, v.(m.), -en, κερι, τό □ άγιοκέρι,
 τό □ λαμπάδα, ή □ (vetkaars) σπερ-
 ματσέτο, τό □ —**enprocessie**, v., -s,
 λαμπαδηφορία, ή □ —**recht**, -e,
 όλόρθος □ στυλωμένος □ —**vet**, o.,
 στεατίνη, ή
kaart, v.(m.), -en, δελτάριο, τό □ δελ-
 τίο, τό □ (land—) χάρτης, ό □ (spel)
 τραπουλόχαρτο, τό □ χαρτί, τό □ (vi-
 site—) έπισκεπτήριο, τό □ κάρτα, ή
kaart'legster, v., -s, χαρτορίχτρα, ή □

χαρτομάντισσα, ή □ kaartspel, ο., -len, τράπουλα, ή □ χαρτοπαιξία, ή □ χαρτιά, τά □ —spelen, χαρτοπαιζώ □ παίζω χαρτιά □ —speler, m., -s, χαρτοπαίχτης, ό □ (verwoede —) χαρτόμουτρο, τό
kaas, m., kazen, τυρί, τό □ (weke —) μυζήθρα, ή □ —boer, m., -en, τυράς, ό □ τυροπώλης, ό □ —fabriek, v., -en, τυροκομείο, τό □ —handel, m., -s, τυρεμπόριο, τό □ —jeskruid, ο., (δεντρο)μιολόχα, ή
kaas'kamer, v.(m.), -s, τυριέρα, ή □ **kaaskoekje**, ο., -s, τυρόπιτα, ή □ —stof, v.(m.), τυρίνη, ή □ καζέϊνη, ή □ —wei, v.(m.), τυρόγαλο, τό □ —winkel, m., -s, τυράδικο, τό □ τυροπωλείο, τό
kabaal', ο., θόρυβος, ό
kab'belen, (water) φλοισβίζω □ —d, -e, γάργαρος □ διαυγής
ka'bel, m., -s, καλώδιο, τό □ κάβος, ό □ παλαμάρι, τό □ караβόσκοινο, τό
kabeljauw', m., -en, βακαλάος, ό □ μπακαλιάρος, ό
kabinet', ο., -ten, κάμαρα, ή □ δωμάτιο, τό □ (ministerie) ύπουργικό συμβούλιο, τό
kabou'ter, m., -s, στοιχειό, τό □ δαιμόνιο, τό
ka'chel, v.(m.), -s, θερμάστρα, ή □ σόμπα, ή □ —hout, ο., καυσόξυλα, τά □ —pijp, v.(m.), -en, καπνοσωλήνας, ό □ μπουρί, τό
kadas'ter, ο., κτηματολόγιο, τό
kadastraal', -strale, κτηματολογικός
kade, v.(m.), -n, αποβάθρα, ή □ προκυμαία, ή □ όρμος, ό
ka'der, ο., -s, πλαίσιο, τό □ κορνίζα, ή □ κάδρο, τό □ (bestuur) στέλεχος, τό
ka'di, m., -'s, κατής, ό □ καδής, ό
kaf, ο., λήχνισμα, τό □ σκύβαλο, τό
kaft, ο. en v.(m.), -en, (έ)ξώφυλλο, τό
kajuit', v.(m.), -en, επίστεγο, τό □ καμπίνα, ή
ka'kelen, καθαρίζω
ka'ki, ο., χακί, τό
kak'kerlak, m., -ken, κατσαρίδα, ή

kakofō'nisch, -e, κακόφωνος □ ακόηχος
kalefa'teren, καλαφατίζω □ παλαμίζω
kalen'der, m., -s, ήμερολόγιο, τό □ έπετηρίδα, ή □ καλαντάρι, τό □ feest—, m.: έορτολόγιο, τό
kalf, ο., kalveren, μοσχάρι, τό □ μόσχος, ό □ δαμάλι, τό □ —svlees, ο., μοσχαρίσιο κρέας, τό □ μοσχαράκι, τό
ka'li, m., κάλι, τό
kali'ber, ο., -s, διαμέτρημα, τό
ka'lief, m., -en, χαλιφής, ό
kalifaat', ο., -faten, χαλιφάτο, τό
kalk, m., άσβέστης, ό □ —en, σοβατίζω □ —laag, v.(m.), -lagen, σοβάς, ό □ άσβεστοκονίαμα, τό
kalkoen', m., -en, γάλος, ό □ διάνος, ό □ κοῦρκος, ό □ γαλοπούλα, ή
kalm, -e, ήσυχος □ άτάραχος □ (v.d. zee) γαλήνιος □ άκύμαντος □ καλμαρισμένος
kalme'ren, ειρηνεύω □ συμφιλιώνω □ καταπραύνω □ καθησυχάζω □ καλμάρω
kalme'ring, v., καταπράυνση, ή □ έξιλέωση, ή □ εξευμένιση, ή □ —smiddel, ο., -en, μαλαχτικό, τό □ καταπραύντικό, τό
kalm'pjes, bw., σιγά σιγά □ λίγο λίγο
kalm'te, v., άταραξία, ή □ γαλήνη, ή □ ήσυχία, ή □ ήρεμία, ή
kal'verliefde, v., -s, θωπεία, ή
kam, m., -men, χτένι, τό □ τσατσάρα, ή □ (vissol) καρβαλήρης, ό □ (haan) λοφίο, τό
kameel', m., -melen, (γ)καμήλα, ή □ —drijver, m., -s, καμηλιέρης, ό
kame'leon, ο. en m., -s, χαμαιλέοντας, ό
ka'mer, v.(m.), -s, δωμάτιο, τό □ θάλαμος, ό □ αίθουσα, ή □ κάμαρα, ή □ (beheer) έπιμελητήριο, τό □ (donkere —) σκοτεινός θάλαμος, ό
kameraad', m., -raden, φίλος, ό □ σύντροφος, ό □ έταίρος, ό
ka'merdienaar, m., -s, -naren, θαλαμηπόλος, ό □ καμαριέρης, ό □ kamerjas, m. en v., -sen, ρόμπα, ή □ —

lucht, v.(m.), κλεισούρα, ή □ —**meisje**, o., -s, θαλαμηπόλος, ή □ **καμαριέρα**, ή

kam'fer, m., καμφορά, ή

kamil'le, v.(m.), -n, χαμομήλι, τό

kam'men, (wol) ξαίνω □ **λαναρίζω** □ (haar) χτενίζω

kamp, o., -en, (legerplaats) στρατόπεδο, τό

kampe'er'der, m., -s, κατασκηνωτής, ό □ **kampeermateriaal**, o., -rialen, κατασκηνωτικό ύλικό, τό □ —**ster**, v., -s, κατασκηνώτρια, ή □ —**terrein**, o., -en, κατασκήνωση, ή □ —**wagen**, m., -s, τροχόσπιτο, τό

kam'pen, αγωνίζομαι

kampe'ren, (toerist) κατασκηνώνω □ **καταυλίζομαι** □ (soldaat) στρατοπεδεύω

kampioen', m., -en, πρωταθλητής, ό □ —**schap**, o., -ren, πρωτάθλημα, τό

kan, v.(m.), -nen, κανάτα, ή □ **στάμνα**, ή □ **λαγήνα**, ή □ **κουμάρι**, τό □ **μαστραπάς**, ό

kanaal', o., -nalen, διώρυγα, ή □ **κανάλι**, τό

kanalisa'tie, v., -s, διοχέτευση, ή

kanalise'ren, διοχετεύω

kana'rie, m., -s, κανάρι, τό □ **καναρίνι**, τό

kan'delaar, m., -s, -laren, κηροπήγιο, τό □ **καντηλέρι**, τό □ **κεροστάτης**, ό

kandidaat', m., -daten, ύποψήφιος, ό

kandidatuur', v., -turen, ύποψηφιότητα, ή

kandij'suiker, m., **κάντιο**, τό □ **καντιοζάχαρη**, ή

kaneel', m. en o., **κανέλα**, ή

kan'goeroe, m., -s, καγκουρό, τό

kan'ker, m., -s, **καρκίνος**, ό □ **καρκίνωμα**, τό □ —**gezwel**, o., -len, **σάρκωμα**, τό

kannibaal', m., -baien, **άνθρωποφάγος**, ό □ **κανίβαλος**, ό

ka'no, m., -'s, **φελούκα**, ή □ **λέμβος**, ή □ **κανό**, τό

kanon', o., -nen, **κανόνι**, τό □ **τηλεβόλο**, τό □ —**nade**, v., -s, **κανονιά**, ή

□ **κανονίδι**, ή □ **κανονιοβολισμός**, ό □ —**neerboot**, m. en v., -boten, **κανονιοφόρος**, ή □ —**nier**, m., -s, **πυροβολητής**, ό □ —**schot**, o., -en, **πυροβολισμός**, ό

kans, v.(m.), -en, **εύκαιρία**, ή □ **περίπτωση**, ή

kan'sel, m., -s, **άμβωνας**, ό □ **καθέδρα**, ή

kanselier', m., -s, -en, **καγκελάριος**, ό

kans'rijk, -e, **τυχερός**

kant, m., -en, (zijvlak) **πλευρά**, ή □ **μεριά**, ή □ **πλάι**, τό □ (weefsel) **δαντέλα**, ή

kan'telen, **κλίνω** □ **πλαγιάζω** □ **κλονίζω**

kan'ten, **δαντελένιος** □ **δαντελωτός**

kanti'ne, v., -s, **συσσίτιο**, τό □ **καντίνα**, ή

kanton', o., -s, **καντόνι**, τό

kantoor', o., -toren, **γραφείο**, τό □ —**boekhandel**, m., -s, **χαρτοπωλείο**, τό

□ —**chef**, m., -s, **διευθυντής**, ό □ **προϊστάμενος**, ό

kant'werk, o., -en, **δαντέλα**, ή

kap, v.(m.), -ren, **κατσούλα**, ή □ **σκούφια**, ή □ **κουκούλα**, ή

kapel', v.(m.), -len, (έ)ξωκλήσι, τό □ **παρεκκλήσι**, τό

ka'ping, v., -en, **πειρατεία**, ή

kapitaal', o., -talen, **κεφάλαιο**, τό

kapitalisa'tie, v., **κεφαλαιοποίηση**, ή □ **kapitaliseren**, **άνατοκίζω** □ —**lisme**, o., **κεφαλαιοκρατία**, ή □ **καπιταλισμός**, ό □ —**list**, m., -en, **κεφαλαιοκράτης**, ό

kapiteel', o., -telen, **κεφαλάρι**, τό □ **κιονόκρανο**, τό □ **στυλοκέφαλο**, τό

kapitein', m., -s, **καπετάνιος**, ό □ **όπλαρχηγός**, ό □ **καραβοκύρης**, ό

kapit'tel, o., -s, -en, (hoofdstuk) **κεφάλαιο**, τό [ή

kap'mantel, m., -s, **κάπα**, ή □ **καπότα**, **kap'mes**, o., -sen, **πελέκι**, τό

kapot', -te, **ξεχαρβάλωτος** □ **έξαρθρωμένος** □ **διαλυμένος** □ **χαλασμένος**

kapot'jas, m. en v., -sen, **μαντύας**, ό □ **χλαίνη**, ή □ **φλοκάτα**, ή

kapot'maken, χαλνῶ □ ξεχαρβαλῶνω
 □ χαλαρώνω □ ἐξαρθρώνω
kap'pen, (bijl) πελεκῶ □ τσεκουρώνω
kap'per, m., -s, (dames) κομμωτῆς, ὁ □
 (heren) κουρέας, ὁ □ μπαρμπέρης, ὁ
 □ (heester) κάππαρη, ἡ □ —ssalon,
 m. en o., -s, κομμωτήριο, τό □ μπαρ-
 μπέρικο, τό □ κουρεῖο, τό
kap'seizen, ἀνατρέπομαι □ μπατάρω
kap'sel, o., -s, κόμμωση, ἡ
kap'stok, m., -ken, κρεμάστρα, ἡ □
 κρεμαστάρι, τό
kar, v.(m.), -ren, κάρο, τό □ (karretje)
 ἄμάξι, τό
karaat', o., -s, -raten, καράτι, τό
karabijn', v.(m.), -en, караμπίνα, ἡ □
 ἀραβίδα, ἡ
karaf', v.(m.), -fen, φιάλη, ἡ □ μπου-
 κάλι, τό □ καράφα, ἡ
karak'ter, o., -s, χαρακτήρας, ὁ □
 ἦθος, τό
karakterise'ren, χαρακτηρίζω □ δια-
 τυπῶν □ παριστάνω □ χρωματίζω
I karakteristiek', -e, ἡθολογικός □ χα-
 ρακτηριστικός
II karakteristiek', v., -en, χαρακτηρι-
 στικό, τό
karak'terkunde, v., ἡθολογία, ἡ □ ka-
 rakterloos, -loze, ἄβουλος □ ἀχαρ-
 κτήριτος □ —schildering, v., -en,
 ἡθογραφία, ἡ □ —vormend, -e, ἡθο-
 πλαστικός
karamel', v.(m.), -s, -len, караμέλα, ἡ
karavaan', v.(m.), -vanen, караβάνι, τό
karbona'de, v., -s, -n, μπριζόλα, ἡ
kardinaal', m., -nalen, καρδινάλιος, ὁ
kariati'de, v., -n, Καρυάτιδες, οἱ
ka'rig, -e, ἀραιός □ φειδωλός □ οἰκο-
 νόμος
karikaturist', m., -en, γελοιογράφος, ὁ
karikatuur', v., -turen, γελοιογραφία, ἡ
 □ καρικοτούρα, ἡ
karkas', o., -sen, κουφάρι, τό □ πτω-
 μα, τό
karmozijn'rood, o., κρεμεζί, τό
karnemelk, v.(m.), ὀρός, ὁ □ τυρόγα-
 λο, τό □ βουτυρόγαλα, τό
karos', v.(m.), -sen, καρότσα, ἡ

kar'per, m., -s, κυπρίνος, ὁ □ σαζάνι,
 τό
karton', o., -s, καρτόνι, τό □ χαρτόνι,
 τό □ ναστόχαρτο, τό □ —neren,
 χαρτοδένω
karwats', v.(m.), -en, μαστίγιο, τό □
 καμουτσίκι, τό □ μαστίγα, ἡ
kas, v.(m.), -sen, ταμεῖο, τό □ χρημα-
 τοκιβώτιο, τό □ (serre) θερμοκήπιο,
 τό □ —boek, o., -en, δεφτέρι, τό □
 σημειωματάριο, τό
kasj'mier, o., κασμίρι, τό
kas'sa, v.(m.), -'s, ταμεῖο, τό □ κάσα, ἡ
 □ κορβανάς, ὁ
kassier', m., -s, ταμίας, ὁ
kast, v.(m.), -en, ἀρμάρι, τό □ ντουλά-
 πα, ἡ □ ἱματιοθήκη, ἡ
kastan'je, v.(m.), -s, κάστανο, τό □
 —boom, m., -bomen, καστανιά, ἡ □
 —bruin, -e, καστανός □ καστανό-
 χρωμος
kas'te, v.(m.), -n, κάστα, ἡ
kasteel', o., -telen, κάστρο, τό □ παλά-
 τι, τό
kastij'den, ζηματίζω □ τιμωρῶ
kat, v.(m.), -ten, γάτα, ἡ
katalisa'tor, m., -s, -en, καταλύτης, ὁ
ka'tapult, m., -en, καταπέλτης, ὁ □
 σφεντόνα, ἡ □ —eren, ἐκσφενδονίζω
ka'ter, m., -s, γάτος, ὁ □ (ongesteld-
 heid) μεθεόρτια, τά
kathe'der, m., -s, καθέδρα, ἡ
kathedraal', v.(m.), -drajen, μητρόπο-
 λη, ἡ
katholicis'me, o., καθολικισμός, ὁ □
 φραγκοκλησιά, ἡ
katholiek', -e, καθολικός □ παπικός □
 φράγγικος
katoen', o. en m., βαμβάκι, τό □ μπα-
 μπάκι, τό □ —bewerking, v., -en,
 βαμβακουργία, ἡ □ —struik, m., -en,
 βαμβακιά, ἡ □ —en, βαμβακερός □
 πάνινος
kat'oog, m., -ogen, (reflector) ἀνταυγα-
 στήρας, ὁ
katrol', v.(m.), -len, τροχαλία, ἡ □ κα-
 ρούλι, τό □ κουβαρίστρα, ἡ □ πηνίο,
 τό □ μακαράς, ὁ

kauw, v.(m.), -en, καλιακούδα, ή □ κάργα, ή
kau'wen, μασουλίζω □ μασουλῶ □ μασῶ
kauw'gom, m. en o., μαστίχα, ή
ka'vel, m., -s, μερίδιο κτήματος, τό
kavisaar', m., ταμαμάς, ό □ χαβιάρι, τό
kazer'ne, v.(m.), -s, -n, στρατώνας, ό □ στρατόπεδο, τό
kazerne'ren, στρατωνίζω
keel, v.(m.), kelen, λαιμός, ό □ —**gat**, o., -en, γούλα, ή □ οίσοφάγος, ό □ —**holte**, v., -n, -s, φάρυγγας, ό □ —**klank**, m., -en, λαρυγγόφωνο, τό □ —**ontsteking**, v., -en, λαϊμά, τά □ φαρυγγίτιδα, ή □ —**pijn**, v.(m.), -en, πονόλαιμος, ό
keer, m., keren, φορά, ή □ —**punt**, μεταίχμιο, τό □ κρίσιμο σημείο, τό □ —**vers**, o., -verzen, έπωδός, ή □ τσάκισμα, τό □ —**zijde**, v.(m.), -n, ράχη, ή
ke'gel, m., -s, κῶνος, ό □ —**vormig**, -e, κωνικός
kei, m., -en, χαλίκι, τό □ βότσαλο, τό □ λιθαράκι, τό
kei'zer, m., -s, αυτοκράτορας, ό □ —**in**, v., -nen, αυτοκρατορία, ή □ —**lijk**, -e, καισαρικός □ αυτοκρατορικός □ —**sneede**, v.(m.), -n, καισαρική τομή, ή
ke'ker, v.(m.), -s, (erwt) ρόβι, τό
kel'der, m., -s, κατώ(γ)ι, τό □ υπόγειο, τό □ μπουντρούμι, τό □ —**en**, φουντάρω □ —**luik**, o., -en, καταπαχτή, ή □ γκλαβανή, ή
ke'len, σφάζω
kelk, m., -en, (beker) κύπελλο, τό □ (mis-) διασκοπότηρο, τό □ (v. plant) κάλυκας, ό □ —**blad**, o., -en, σέπαλο, τό
kel'ner, m., -s, σερβιτόρος, ό □ γκαρσόνι, τό
ken'baar, -bare, ευδιάκριτος
ken'merk, o., -en, γνώρισμα, τό □ σημάδι, τό □ επισήμανση, ή □ χαρακτηρισμός, ό
ken'merken, έπισημαίνω □ σημειώνω

□ χαρακτηρίζω □ —**d**, -e, εμφαντικός □ δηλωτικός □ ένδεικτικός □ σημαντικός
ken'nen, γνωρίζω □ ξέρω □ μαθαίνω
ken'ner, m., -s, γνώστης, ό □ έμπειρος, ό
ken'nis, v., -sen, γνώση, ή □ επίγνωση, ή □ κατανόηση, ή □ (bekende) γνωστός, ό
ken'schetsend, -e, ένδεικτικός □ σημαντικός □ χαρακτηριστικός
ken'spreuk, v.(m.), -en, σύνθημα, τό
ken'teken, o., -s, -en, σήμα, τό □ σημείο, τό □ σημάδι, τό
ke'pie, m., -s, δίκοχο, τό □ καλπάκι, τό
ke'rel, m., -s, παλικάρι, τό
kerf, v.(m.), kerven, χαραματιά, ή
kerk, v.(m.), -en, εκκλησία, ή □ ναός, ό □ —**bezoek**, o., -en, εκκλησιασμός, ό
kerk'dief, m., -dieven, άγιογδύτης, ό □ ιερόσυλος, ό □ —**stal**, m., -len, ιεροσυλία, ή □ σύληση, ή □ —**plegen**: συλῶ
kerk'dienst, m., -en, ακολουθία, ή □ ιεροπραξία, ή □ ιερούργημα, τό □ ιεροτελεστία, ή
ker'kellijk, -e, εκκλησιαστικός □ θρησκευτικός
kerk'gang, m., σαράντισμα, τό □ —**doen**: σαραντίζω □ —**er**, m., -s, εκκλησιαζόμενος, ό
kerk'hof, o., -hoven, νεκροταφείο, τό □ κοιμητήριο, τό □ νεκρόπολη, ή □
kerkstoel, m., -en, στασίδι, τό □ —**zanger**, m., -s, (ιερο)ψάλτης, ό □ —**toeren**, m., -s, κωδωνοστάσιο, τό □ καμπαναριό, τό
ker'men, (άνα)στενάζω
ker'mis, v.(m.), -sen, πανηγύρι, τό □ γιορτασμός, ό
kern, v.(m.), -en, πυρήνας, ό □ κουκούτσι, τό □ —**energie**, v., πυρηνική ένέργεια, ή □ —**gezond**, -e, σιδεροκέφαλος □ ευρωστος □ υγιής
kers, v.(m.), -en, κεράσι, τό □ —**e-boom**, m., -bomen, κερασιά, ή □ —

rood, -tode, ροδοκόκκινος
 kerst'boom, m., -bomen, χριστουγεν-
 νιάτικο δέντρο, τό
 kerst'liederen, mv., κάλαντα, τά
 Kerst'mis, m., Χριστούγεννα, τά
 kerst'vakantie, v., -s, χριστουγεννιάτι-
 κες διακοπές, οί
 ker'ven, χαράζω
 ke'tel, m., -s, λέβητας, ό □ λεβέτι, τό
 □ καζάνι, τό □ —lapper, m., -s,
 χαλκωματάς, ό □ χαλκιιάς, ό □ —
 ruim, o., -en, λεβητοστάσιο, τό
 ke'tenen, άλυσσοδένω
 ketterij', v., -en, αίρεση, ή
 ket'ters, -e, αίρετικός □ σχισματικός
 ket'ting, m. en v., -en, άλυσίδα, ή □
 δεσμός, ό
 keu'ken, v.(m.), -s, μαγειρείο, τό □
 κουζίνα, ή □ —gerei, o., σκευός, τό
 □ χάλκωμα, τό
 keu'rig, -e, όμορφος □ ώραίος □ πα-
 στρικός
 keu'ring, v., -en, εξέταση, ή
 keurs'lijf, o., -lijven, κορσές, ό
 keu'tel, m., -s, σκατό, τό □ κόπρανο,
 τό
 kenvelarij', v., -en, κουβέντα, ή
 keu'ze, v.(m.), -n, έκλογή, ή □ διάλεγ-
 μα, τό □ επιλογή, ή □ ξεχώρισμα, τό
 □ προτίμηση, ή □ naar —: πρόσ
 έκλογή
 ke'ver, m., -s, σκαθάρι, τό □ κάνθα-
 ρος, ό □ σκαραβαίος, ό
 kibbelarij', v., -en, φιλονικία, ή □ καβ-
 γάς, ό
 I kiel, m., -en, (overkleding) μπλούζα, ή
 II kiel, v.(m.), -en, (schip) καρίνα, ή □
 τρόπιδα, ή
 kiel'water, o., δίνη, ή □ νεροστρόβι-
 λος, ό
 kiem, v.(m.), -en, φύτρα, ή □ φύτρο, τό
 □ —blaadje, o., -s, σπερματόφυλλο,
 τό □ κοτυληδόνα, ή □ —en, βλα-
 σταίνω □ (ξε)φυτρώνω □ αναφύομαι
 □ —vrij, -e, άσηπτικός
 kier, m. en v., -en, διάνοιξη, ή □ χαρα-
 μάδα, ή
 kies, v.(m.), kiezen, δόντι, τό

kies'district, o., -en, έκλογικό διαμέ-
 ρισμα, τό □ περιφέρεια, ή
 kies'pijn, v.(m.), δοντόπονος, ό □ πο-
 νόδοντος, ό
 kies'recht, o., έκλογικό δικαίωμα, τό
 kies'verrichting, v., -en, ψήφιση, ή □
 ψηφοφορία, ή □ έκλογή, ή
 kieuw, v.(m.), -en, βράγchia, τά □ σπά-
 ραχνα, τά
 kie'zelsteen, m., -stenen, χαλίκι, τό □
 βότσαλο, τό □ τρόχαλο, τό
 kie'zelweg, m., -en, καλντερίμι, τό
 kie'zen, έκλέγω □ διαλέγω □ ψηφίζω
 kie'zer, m., -s, έκλέκτορας, ό □ έκλο-
 γέας, ό □ —slijst, v.(m.), -en, έκλο-
 γικός κατάλογος, ό
 kijk!, ίδού □ νά
 kij'ken, κοιτάζω □ βλέπω □ παρατηρώ
 kijk'kast, v.(m.), -en, πανόραμα, τό
 kij'ven, γκρινιάζω
 kik'ker, m., -s, βάτραχος, ό □ μπάκα-
 κας, ό □ —visje, o., -s, γυρίνος, ό
 kil'heid, v., ψυχρότητα, ή
 ki'logram, o., -men, χιλιόγραμμα, τό □
 κιλό, τό
 ki'lometer, m., -s, χιλιόμετρο, τό □ —
 paal, m., -palen, όδόσημο, τό □ χιλιο-
 μετροδείκτης, ό
 ki'lowatt, m., -s, κιλοβάτ, τό
 kin, v.(m.), -nen, πιγούνι, τό □ πηγούνι,
 τό □ σαγόνι, τό
 ki'nawijn, m., κίνα, ή
 kind, o., -eren, παιδί, τό □ γέννημα,
 τό □ τέκνο, τό
 kin'derachtig, -e, παιδικάσιος □ kin-
 derarts, m., -en, παιδίατρος, ό □ —
 bewaarplaats, v.(m.), -en, βρεφοκο-
 μείο, τό □ —liederen, mv., κάλαντα,
 τά □ —liefde, v., -s, φιλοτεκνία, ή
 kin'derlijk, -e, παιδικός □ παιδαριώδης
 □ zich — gedragen: παιδίαρίζω □ —
 heid, v., -heden, παιδικότητα, ή
 kin'derloos, -loze, άκληρος □ άτεκνος
 □ kindermisje, o., -s, τροφός, ή □
 παραμάνα, ή □ νταντά, ή □ —
 moord, m. en v., -en, βρεφοκτονία, ή
 □ —roof, m., παιδομάζωμα, τό
 kin'dertuin, m., -en, νηπιαγωγείο, τό □

παιδικός κήπος, ό □ kinderverlamming, v., πολιομυελίτιδα, ή □ —verzorging, παιδοκομία, ή □ —verzorgster, v., -s, παραμάνα, ή □ τροφός, ή □ —wagen, m., -s, άμαξάκι, τό □ καροτσάκι, τό

kinds, -e, — worden: ξεμωραίνομαι □ άποκουτιαίνω □ παιδιαρίζω

kini'ne, v.(m.), κινίνη, ή □ κινίνο, τό

kink, v.(m.), -en, (kronkel) περιπλοκή, ή

kink'hoest, m., κοκίτης, ό

kin'nebak, v.(m.), -ken, γνάθος, ή □ σαγόνι, τό □ πιγούνι, τό

kiosk', v.(m.), -en, κίσκι, τό □ (winkel) περίπτερο, τό

kip, v., -pen, κότα, ή □ όρνιθα, ή □ πουλάδα, ή □ —penfokkerij, v., -en, όρνιθοτροφία, ή □ —penhok, o., -ken, κοτέτσι, τό □ όρνιθώνας, ό □ κουμάσι, τό □ —pesoep, v.(m.), κοτόσουπα, ή □ —pevel, o., (rilling) άνατριχίλα, ή

kis'sen, τσιτσιρίζω □ τσιρίζω

kist, v.(m.), -en, κιβώτιο, τό □ κασόνι, τό □ κάσα, ή □ —en, κασονιάζω

kit'telaar, m., -s, κλειτορίδα, ή

kit'telen, γαργαλίζω

kit'teling, v., -en, γαργάλισμα, τό

kittelo'rig, -e, εύρέθιστος □ όξύθυμος

klaag'lied, o., -eren, έλεγεία, ή □ (dodencultus) μοιρολόγι, τό □ θρήνος, ό □ κλάψα, ή [(hemel) αίθριος

klaar, klare, διαφανής □ καθαρός □ klaarblj'kelijk, -e, έκφανής □ (κατα)φάνερος □ περίτρανος

klaar'heid, v., -heden, σαφήνεια, ή □ ένάργεια, ή □ ζωηρότητα, ή

klaar'komen, έτοιμάζομαι

klaar'spelen, έπισκεάζω □ έπιδιορθώνω □ δημιουργώ □ καταφέρνω

klacht, v.(m.), -en, μοιρολόγι, τό □ παράπονο, τό □ — indienen: του άγωνή

klad, v.(m.), -den, (vuil) λεκές, ό □ —schrift, o., -en, πρόχειρο, τό

kla'gen, λυπούμαι □ κλαίω □ θρηνώ □ (zeuren) παραπονιέμαι

klak'ken, κροταλίζω □ πλαταγίζω

klam, -me, ύγρός □ νοτερός

klam'pen, (zich aan iets —) προσκολλιέμαι

klank, m., -en, φθόγγος, ό □ ήχος, ό □ φωνή, ή □ κρότος, ό □ βοή, ή

klank'bodem, m., -s, ήχείο, τό □ klankfilm, m., -s, φωνοταινία, ή □ —leer, v.(m.), φθογγολογικό, τό □ φωνητική, ή □ —opname, v.(m.), -en, ήχοληψία, ή □ φωνοληψία, ή □ —regeling, v., ρύθμιση του ήχου, ή

klant, m., -en, πελάτης, ό □ θαμώνας, ό □ —endienst, m., έξυπηρέτηση πελατών, ή

klap, m., -pen, (slag) χτύπημα, τό

klap'loper, m., -s, κηφήνας, ό

klappel', v., -en, καρακάξα, ή

klap'pen, πλαταγίζω □ κροταλίζω

klap'pertanden, χτυπώ τά δόντια

klap'roos, v.(m.), -rozen, παπαρούνα, ή

klarinet', v.(m.), -ten, κλαρίνο, τό

klaroen', v.(m.), -en, σάλπιγγα, ή □ —en, σαλπίζω

klas'(se), v., -n, κλάση, ή □ τάξη, ή □ κατηγορία, ή □ eerste —: πρώτη θέση, ή

klas'segenoot, m., -noten, συμμαθητής, ό

klassement', o., -en, κατάταξη, ή □ ταξινόμηση, ή

klas'senstrijd, m., άγώνας τάξεων, ό □ πάλη των τάξεων, ή

klasse'ren, κατατάσσω □ ταξινομώ

klassiek', -e, κλασικός

kla'teren, φοισβίζω □ μουργουρίζω □ κελαρύζω □ ήχώ

kla'tergoud, o., πούλια, ή

klau'teren, σκαλώνω □ αναρριχίεμαι □ σκαφαλώνω

klauw, m. en o., -en, όνυχας, ό □ νύχι, τό

kla'ver, v.(m.), -s, τριφύλλι, τό □ —en, v.(m.), (kaartspel) σπαθί, τό

klavier', o., -en, πληκτρα, τά □ πιάνο, τό

kle'den, ντύνω □ ένδύω □ φορώ

kle'derdracht, v.(m.), -en, ένδυμασία, ή

kledij', v., ρουχικά, τά

kle'ding, v., ένδυμασία, ή □ φορεσιά, ή □ ντύσιμο, τό □ —**stuk**, o., -ken, ρούχο, τό □ φόρεμα, τό □ ένδυμα, τό □ ιμάτιο, τό

I kleed, o., kleden, (tafel—) τραπεζομάντιλο, τό □ (meubel—) στρωσίδι, τό □ (vloer—) χαλί, τό □ τάπητας, ό

II kleed, o., kle(de)ren, ρούχο, τό □ ρουχικά, τά □ *drie stellen kleren*: τρεις άλλαξιές

kleed'kamer, v.(m.), -s, άποδυτήριο, τό □ καμαρίνι, τό

kleefkruid, o., κολλιτσιδα, ή

kleef'pleister, v.(m.), -s, έμπλαστρο, τό □ μπλάστρι, τό

kleer'borstel, m., -s, ψήκτρα, ή □ **kleer-hanger**, m., -s, κρεμάστρα, ή □ κρεμασάρι, τό □ —**kast**, v.(m.), -en, ντουλάπα, ή □ ιματιοθήκη, ή □ ιματοφυλάκιο, τό

kleer'maker, m., -s, ράφτης, ό □ —**tj**, v., -en, ραφείο, τό □ ραφτάδικο, τό □ —**szit**, m., σταυροπόδι, τό

klei, v.(m.), άργιλος, ό

klein, -e, μικρός □ (zeer klein) μικρούλης □ (— van gestalte) κοντός □ βραχύσωμος □ κοντούλης

Kleinaziat', m., -zieten, Μικρασιάτης, ό

Kleinazia'tisch, -e, μικρασιατικός □ —**e**, v., -n, Μικρασιάτισσα, ή

klein'dochter, v., -s, έγγονή, ή

kleine'ren, χαμηλώνω □ κατεβάζω □ ταπεινώνω

kleingeest'ig, -e, μικροπρεπής

kleingeld', o., λιανά, τά □ ψιλά, τά □ κέρματα, τά

klein'handel, m., -s, λιανικό έμπόριο, τό □ —**aar**, m., -aren, -s, λιανοπυλητής, ό □ μικρέμπορος, ό

klei'nigheid, v., -heden, μικροδουλειά, ή

klein'kind, o., -eren, έγγόνι, τό

kleino'diën, mv., διαμαντικά, τά □ κοσμήματα, τά □ χρυσαφικά, τά

kleinzie'lig, -e, μικρόψυχος □ στενόκαρδος □ —**heid**, v., μικροψυχία, ή

□ λιγοψυχία, ή □ δειλία, ή

klein'zoon, m., -s, -zonen, έγγονός, ό

klem, v.(m.), -men, (voet-) παγίδα, ή □ (knijper) συνδετήρας, ό □ (nadruck)

έμφαση, ή □ ζωηρότητα, ή □ —

houtje, o., -s, κλάπα, ή

klem'men, ζουλώ □ σφίγγω

klem'toon, m., -tonen, τόνος, ό □ *op laatste lettergreep*: όξύτονος □ περι-

σπώμενος □ *op voorlaatste lettergreep*: παροξύτονος □ προπερισπώμενος □

op derde laatste lettergreep: προπαρο-

ξύτονος

klem'toonteken, o., -s, όξεία, ή (= ´) □

περισπωμένη, ή (= ~)

klep, v.(m.), -pen, (muts) γείσο, τό □ (ventiel) έπιστόμιο, τό □ δικλίδα, ή □

κλείστρο, τό □ βαλβίδα, ή

kle'pel, m., -s, γλωσσίδι, τό

klerikalis'me, o., παπαδοκρατία, ή

klerk, m., -en, γραφέας, ό

klet'sen, κουτσομπολεύω □ σπερμολογώ □ φλυαρώ

klets'kous, v.(m.), -en, τσόκαρο, τό □

γλωσσάς, ό □ γλωσσού, ή

klets'praat, m., άερολογία, ή □ κουτσομπολιό, τό □ ματαιολογία, ή □

φλυαρία, ή

kleur, v.(m.), χρώμα, τό

kleu'ren, χρωματίζω □ μογιαντίζω

kleu'renblind, -e, δαλτωνικός □ —**heid**, v., άχρωματοψία, ή □ δαλτωνισμός, ό

kleu'rendruk, m., χρωμοτυπία, ή

kleu'renfotografie, v., χρωμοφωτογραφία, ή

kleu'ring, v., -en, χρωματισμός, ό

kleu'ring, m., -en, μιγάδας, ό

kleu'rloos, -loze, άχρωμάτιστος □ άχρωμος

kleu'potlood, o., -loden, κραγιόνι, τό □ χρωματιστό μολύβι, τό

kleu'ter, m., -s, νήπιο, τό □ —**onderwijzers**, v., -sen, νηπιαγωγός, ή □ —

school, v.(m.), -scholen, νηπιαγωγείο, τό

kle'verig, -e, γλοιώδης □ κολλώδης □ κολλητικός

klikk, v.(m.), -en, κλίκα, ή □ (bende) συμμορία, ή
klier, v.(m.), -en, ἀδένας, δ □ —af-scheiding, v., -en, σμηγμα, τό □ —ontsteking, v., -en, ἀδονοπάθεια, ή
klië'ven, διχάζω □ σκίζω
klik'spaan, v.(m.), -spanen, κουτσομπόλης, δ □ φιλοκατήγορος, δ
klim, m., ἀνάβαση, ή □ ἀνήφορος, δ
klimaat', o., -maten, κλίμα, τό
klim'men, ἀνεβαίνω □ σκαρφαλώνω
klimop', m. en o., κισσός, δ
klim'plant, v.(m.), -en, περικοκλάδα, ή □ αναρριχητικό, τό
kliniek', v., -en, κλινική, ή □ ιατρείο, τό □ νοσοκομείο, τό
klink, v.(m.), -en, σύρτης, δ □ μπετούγια, ή □ (kruk) πόμολο, τό
klin'ken, (klank geven) ήχω □ (— met glas) τσουγκρίζω □ *een —de overwinning*: περιφανής νίκη, ή
klin'ker, m., -s, (baksteen) πλιθάρι, τό □ (klank) φωνήεν, τό
klink'nagel, m., -s, ήλος, δ
klip, v.(m.), -ren, βράχος, δ □ ξέρα, ή □ σκόπελος, δ □ ύφαλος, δ
kliis, v.(m.), -sen, κολλιτσιίδα, ή
kloek, -e, δυνατός □ κοτσονάτος
klok, v.(m.), -ken, (toren) καμπάνα, ή □ κώδωνας, δ □ (uurwerk) ρολόι, τό
klok'hen, v., -nen, κλώσα, ή
klok'huis, o., -huizen, (appel) λοβός, δ
klok'ketoren, m., -s, καμπαναριό, τό □ κωδωνοστάσιο, τό
klok'slag, bw., ακριβώς □ ντάλα
klomp, m., -en, ξυλοπάπουτσο, τό □ τσόκαρο, τό
klon'ter, m., -s, σβόλος, δ □ (bloed) θρόμβος, δ
kloof, v.(m.), kloven, (bergkloof) χαράδρα, ή □ ρεματιά, ή □ (barst) σκάσιμο, τό □ σκισμή, ή □ ρήξη, ή
kloos'ter, o., -s, μονή, ή □ μοναστήρι, τό □ —cel, v., -n, -len, κελί, τό □ —gelofte, v.(m.), τάμα, τό □ —gemeenschap, v., -ren, κοινόβιο, τό □ —leven, o., καλογερική, ή
kloos'terling, m., -en, καλόγερος, δ □

μοναστής, δ □ μοναχός, δ □ **kloos-terorde**, v.(m.), -n, -s, τάγμα, τό □ —zuster, v., -s, καλόγρια, ή □ μοναχή, ή
klop'pen, χτυπώ □ πλήττω □ κρούω □ (kleedjes) τινάζω □ (bloed in de aderen) σφύζω
klos, m. en v., -sen, καρούλι, τό □ κουβαρίστρα, ή □ (kantwerk) κοπανέλι, τό
klucht, v.(m.), -en, κωμωδία, ή □ φάρσα, ή
kluis, v.(m.), kluisen, σκήτη, ή
kluis'teren, δένω □ δεσμεύω □ φυλακίζω
kluit, m. en v., -en, (aarde) σβόλος, δ
klui'zenaar, m., -s, ήσυχαστής, δ □ άσκητής, δ
klun'gelen, κακοδουλεύω
kluw'en, o., -s, τουλούπα, ή □ κουβάρι, τό
knaag'dier, o., -en, τρωκτικό, τό
knaap, m., knapen, παιδί, τό □ κοπέλι, τό
knab'belen, γριτσανίζω □ τραγανίζω □ τσιμπώ
kna'gen, γριτσανίζω
knak'ken, σκάζω
knak'worst, v.(m.), -en, λουκάνικο, τό □ σουτζούκι, τό
knal, m., -len, έκπυρσοκρότηση, ή □ έκρηξη, ή □ κρότος, δ □ —pot, m., -ten, κατασιγαστήρας, δ
knap, -pe, επιδέξιος □ έξυπνος
knap'pend, -e, τραγανός
knap'zak, m., -ken, ταγάρι, τό □ τορβάς, δ
knar'sen, τρίζω
knecht', m., -en, παραγός, δ □ ύπηρέτης, δ □ κοπέλι, τό
kne'den, (brood) ζυμώνω □ (masseren) μαλάζω □ (klei) πλάθω
kneed'machine, v., -s, ζυμωτήριο, τό
kneep, v.(m.), knepen, (list) τέχνασμα, τό □ πανουργία, ή □ (knijpen) τσίμπημα, τό □ τσιμπηματιά, ή
knel'len, σφίγγω □ —d, -e, σφιχτός
kneu'zing, v., -en, ζούλημα, τό

knie, v.(m.), -en, γόνυ, τό □ γόνατο, τό □ —**broek**, v.(m.), -en, βράκα, ή □ σαλβάρι, τό □ —**buiging**, v., -en, γονυκλισία, ή
knie'len, γονατίζω □ καταβάλλομαι □ *gekneeld*: γονατιστός, □ όκλαδόν
knie'schijf, v.(m.), -schijven, έπιγονατίδα, ή
knie'val, m., -len, γονάτισμα, τό □ λύγισμα, τό
knie'zerig, -e, σκυθρωπός □ κατσούφης
knij'pen, τσιμπώ □ τσιμπολογώ □ σφίγγω
knij'per, m., -s, συνδετήρας, ό
knik'ken, νεύω □ γνέφω
knik'ker, m., -s, (spel) βόλος, ό
knip'ogen, άνοιγοκλείω τά μάτια □ μι-
 σοκλείω τά μάτια □ κάνω τό μάτι
knip'patroon, o., -tonen, άχνάρι, τό □
 □ ίχνάριο, τό
knip'pen, κόβω □ (haar) κουρεύω
knip'peren, τρεμοσβήνω
knip'perlicht, o., -en, φώς διεύθυνσης, τό
knob'bel, m., -s, ύπεροχή, ή
knoei'er, m., -s, μαστροχαλαστής, ό
knoei'werk, o., -en, κακοτέχνημα, τό □
 □ κακοτεχνία, ή
knoest, m., -en, ρόζος, ό □ —**ig**, -e, ροζιάρικος
knof'look, o. en m., σκόρδο, τό □ —
 geur, m., σκορδίλα, ή
knok'partij, v., -en, δάρσιμο, τό □ ξυ-
 λοκόπημα, τό
knol'vrucht, v.(m.), -en, γούλι, τό
knook, m. en v., knoken, κόκαλο, τό □
 όστό, τό
knop, m., knopen, δεσμός, ό □ κό-
 μπος, ό □ βρόχος, ό □ (kleding)
 κουμπί, τό □ θηλύκι, τό □ —**sgat**, o.,
 -en, θηλιά, ή □ κουμπότρυπα, ή □
 μπουτονιέρα, ή
knop, m., -ren, κουμπί, τό □ (bloem)
 μπουμπούκι, τό
kno'pen, (κομπο)δένω □ συναρμολο-
 γώ □ (kieren) θηλιάζω □ θηλυκώνω □
 κουμπώνω

knop'pen, (uitbotten) μπουμπουκιάζω
knor'ren, γρούζω □ γρουλίζω
knor'repot, m., -ten, ζοχάδα, ή
knor'rig, -e, μεμψίμοιρος □ παραπο-
 νιάρης □ μουρμούρης
knots, v.(m.), -en, ρόπαλο, τό □ κορύ-
 να, ή
knuf'felen, (drukken) πιέζω □ ζουλώ □
 (liefkozen) φιλώ □ άσπάζομαι
knup'pel, m., -s, ματσούκα, ή □ ράβ-
 dos, ή □ —**en**, ραβδίζω □ ξυλίζω
knut'selaar, m., -s, έρασιτέχνης, ό
kobalt', o., κοβάλτιο, τό
koe, v., koeien, (ά)γελάδα, ή □ (dikke
 —) δαμάλα, ή □ —**handel**, m., -s, πα-
 καζάρημα, τό
koek, m., -en, πάστα, ή
koe'koek, m., -en, κούκος, ό
koel, -e, (temperatuur) φρέσκος □ δρο-
 σερός □ (gemoeed) υπόψυχρος □
 ψυχρούτσικος
koelbloe'dig, -e, ψύχραιμος □ —**heid**,
 v., θυμοσοφία, ή □ φλέγμα, τό □
 ψυχραιμία, ή
koel'kast, v.(m.), -en, ψυγείο, τό □ πα-
 γονιέρα, ή
koel'te, v., δροσιά, ή □ δροσερότητα,
 ή □ φρεσκάδα, ή
koe'pel, m., -s, θόλος, ό □ τρούλος, ό
 □ κουμπές, ό
koers, m., -en, (richting) κατεύθυνση, ή
 □ (geïdmarkt) κυκλοφορία, ή
koes(t)! iw., ήσυχα! □ σιωπή! □ *zich*
 — *houden*: λαγιάζω □ λουφάζω □
 κρύβομαι
koes'tering, v., -en, περιποίηση, ή
koets, v.(m.), -en, σούστα, ή □ —**ier**,
 m., -s, ήνιοχος, ό □ άμαξηλάτης, ό □
 καροτσιέρης, ό □ —**werk**, o., -en, άμάξωμα, τό
koe'wachter, m., -s, (ά)γελαδάρης, ό □
 βουκόλος, ό
kof'fer, m., -s, μασούλο, τό □ σεντού-
 κι, τό □ κασέλα, ή
kof'fie, m., -s, καφές, ό □ —**boon**,
 v.(m.), -bonen, καφές, ό □ σπέρμα
 της καφέας, τό □ —**brander**, m., -s, κα-
 βουνντιστήρι, τό □ ψήστης, ό □

—handelaar, m., -aren, -s, καφετζής, ὁ □ καφεπώλης, ὁ
koff'fiehuis, o., -huizen, καφενείο, τό □
koffiekleurig, -e, καφετής □ —**lepel**,
 m., -s, κουταλάκι, τό □ χουλιάρáκι,
 τό □ —**pot**, m., -ten, καφετιέρα, ἡ □
 μπρίκι, τό
ko'gel, m., -s, βολίδα, ἡ □ βόλι, τό □
 τόπι, τό
ko'gelpen, v.(m.), -nen, (baipen) στυλό,
 τό □ στυλογράφος, ὁ
ko'gelstoter, m., -s, σφαιροβόλος, ὁ
kok, m., -s, μάγειρας, ὁ □ μάγειρος, ὁ
kokar'de, v.(m.), -s, κονκάρδα, ἡ
ko'ken, μαγειρεύω □ βράζω □ *gekookt*
ei, o.: αὐγὸ βραστό, τό [τιστός
ko'kendheet, -hete, βραστός □ ζεμα-
ko'ker, m., -s, θήκη, ἡ
koketterie', v., -ën, κοκεταρία, ἡ □ φι-
 λαρέσκεια, ἡ □ ἐρωτοτροπία, ἡ
kokkin', v., -nen, μαγειρίσσα, ἡ
ko'len, πιν., (brandstof) ἄνθρακας, ὁ □
 γαιάνθρακας, ὁ □ πετροκάρβουνο,
 τό □ κάρβουνο, τό □ —**handelaar**,
 m., -aren, -s, καρβουνιάρης, ὁ □ —
kelder, m., -s, καρβουναρειό, τό
kolf'slag, m., -en, κοντακιά, ἡ
koliek', o. en v., -en, κολικός, ὁ □ κό-
 ψιμο, τό □ κοιλόπονος, ὁ
kolk, m. en v., -en, στρόβιλος, ὁ
kolom', v.(m.), -men, στήλη, ἡ
kolonel', m., -s, συνταγματάρχης, ὁ
koloniaal', -niale, ἀποικιακός
kolonialis'me, o., ἀποικιοκρατία, ἡ
kolon'nie, v., -s, -niën, ἀποικία, ἡ □
 (nederzetting) παροικία, ἡ
kolonisa'tie, v., -s, ἐποικισμός, ὁ □
 ἐποίκιση, ἡ □ οἰκισμός, ὁ
kolonise'ren, ἀποικίζω □ ἐποικίζω
kolonist', m., -en, ἀποικιστής, ὁ □
 ἐποικος, ὁ
koloriet', o., χρωματισμός, ὁ
kolos', m., -sen, κολοσσός, ὁ □ —
saal, -sale, κολοσσαῖος □ πελώριος
kom, v.(m.), -men, γαβάθα, ἡ □ σκου-
 τέλα, ἡ □ τσανάκα, ἡ
kome'die, v., -s, κωμωδία, ἡ
komeet', v.(m.), -meten, κομήτης, ὁ

ko'men, ἔρχομαι □ πηγαίνω
komfoor', o., -foren, μαγκάλι, τό □
 πύραυνο, τό □ (draagbaar —) φουφού,
 ἡ
komiek', m., -en, γελωτοποιός, ὁ □ πα-
 λιάτσος, ὁ
komijn', m., κύμινο, τό
ko'misch, -e, κωμικός □ ἀστεῖος □
 φαιδρός
komkom'mer, v.(m.), -s, ἀγγούρι, τό
kom'ma, v.(m.) en o., -'s, κόμμα, τό □
 ὑποδιαστολή, ἡ □ ὑποστιγμή, ἡ
kom'mer, m., καημός, ὁ □ πένθος, τό
 □ ντέρτι, τό □ —**loos**, -loze, ἀμέρι-
 μνος □ ἐξέγνοιαστος □ —**vol**, -le, πε-
 ρίλυπος □ θλιμμένος
kompas', o., -sen, πυξίδα, ἡ □ μπου-
 σουλας, ὁ
komplot', o., -ten, διαβούλια, τά □
 σκευωρία, ἡ
komplotte'ren, ἐξυφαίνω □ μηχανεύο-
 μαι □ ἐπιβουλεύομαι
kompres', o., -sen, κομπρέσα, ἡ
komst, v.(m.), ἔρχομός, ὁ □ ἀφιξη, ἡ □
 φτάσιμο, τό
konfij'ten, ζαχαρώνω
konijn, o., -en, κουνέλι, τό □ —**enfok-**
kerij, v., -en, κονικλοτροφείο, τό
ko'ning, m., -en, βασιλιάς, ὁ □ (kaart-
 spel) ρήγας, ὁ □ —**in**, v., -nen,
 βασίλισσα, ἡ □ —**sarend**, m., -en,
 σταυραῖτός, ὁ □ —**sgezind**, -e, φιλο-
 βασιλικός
ko'ninklijk, -e, βασιλικός □ — *paleis*,
 o., ἀνάκτορα, τά
ko'ninkrijk, o., -en, βασιλεία, ἡ □ βα-
 σίλειο, τό □ ρηγάτο, τό
konvooi', o., -en, νηοπομπή, ἡ
kool, v.(m.), -en, κλουβί, τό □ κουμά-
 σι, τό
kook, v.(m.), βρασμός, ὁ □ κοχλα-
 σμός, ὁ □ —**gerei**, o., μαγειρικά
 σκεύη, τά □ —**ketel**, m., -s, κακκά-
 βι, τό □ χύτρα, ἡ □ κατσαρόλα, ἡ
kook'kunst, v., μαγειρική, ἡ □ γαστρο-
 νομία, ἡ □ **kookpan**, v.(m.), -nen, τη-
 γάνι, τό □ σαγάνι, τό □ —**punt**, o.,
 -en, σημείο ζέσης, τό

kool, v.(m.), kolen (groente) λάχανο, τό □ κράμβη, ή □ μάπα, ή
kool'mees, v.(m.), -mezen, τρυποκάρυδο, τό □ **koolmijn**, v.(m.), -en, άνθρακωρυχείο, τό □ (v. bruinkool) λιγνιτωρυχείο, τό □ —**raap**, v.(m.), -rapen, γογγύλι, τό □ κράμβη, ή □ λαχανίδα, ή □ —**waterstof**, v.(m.), -fen, υδατάνθρακας, ό
koop, m., kopen, άγόρασμα, τό □ —**contract**, o., -en, συμβόλαιο άγοραπωλησίας, τό □ —**kracht**, v.(m.), άγοραστική δύναμη, ή □ —**jes**, mv., έκπτώσεις, οί □ —**man**, m., -lieden, -lui, άγοραστής, ό □ έμπορος, ό □ —**vaardijship**, o., -schepen, έμπορικό πλοίο, τό
koor, o., koren, χορός, ό □ χορεία, ή
koord, o. en v., -en, σκοινί, τό □ γαϊτάνι, τό □ κορδόνι, τό □ σιρίτι, τό □ τριχιά, ή □ —**danser**, m., -s, σχοινοβάτης, ό
koor'leider, m., -s, κορυφαίος, ό
koorts, v.(m.), -en, πυρετός, ό □ θερμή, ή □ — *meten*: θερμομετρῶ
koorts'achtig, -e, πυρετώδης □ **koortsig**, -e, πυρετικός □ έμπύρετος □ ζεστός □ —**rilling**, v., -en, θερμασιά, ή □ έλονοσία, ή □ θερμή, ή □ —**vrij**, -e, άπύρετος □ —**werend**, -e, άντιπυρετικός
koor'zang, m., -en, χορωδία, ή
kop, m., -pen, κεφάλι, τό □ κεφαλή, ή
ko'pen, άγοράζω □ ψωνίζω □ *op de rof* —: χρεώνομαι
I ko'per, o., χαλκός, ό □ μπακίρι, τό
II ko'per, m., -s, άγοραστής, ό
ko'peren, χάλκινος □ μπακιρένιος
kopergietelij', v., -en, χαλκείο, τό □ **kopergravure**, v.(m.), -s, -n, χαλκογραφία, ή □ —**groen**, o., γάνα, ή □ —**mijn**, v.(m.), -en, χαλκωρυχείο, τό □ —**smid**, m., -smeden, χαλκιάς, ό □ χαλκωματάς, ό □ μπακιρτζής, ό
kopie', v., -en, κόπια, ή □ άντίγραφο, τό □ μεταγραφή, ή □ (v.e. beeld) ξεσήκωμα, τό [ξεσηκώνω
kopiëren, άντιγράφω □ μεταγράφω □

kop'je, o., -s, φλιτζάνι, τό □ κούπα, ή □ κύπελλο, τό
kop'lamp, v.(m.), -en, προβολέας, ό
kop'pel, o., -s, άντρίγγυνο, τό □ ζευγάρι, τό □ ζεύγος, τό
kop'pelaar, m., -s, μαστροπός, ό □ ρουφιάνος, ό □ προαγωγός, ό □ **koppelaar**, v., -en, μαστροπεία, ή □ ρουφιανιά, ή □ —**en**, ζευγαρώνω □ ταιριάζω □ συμπλέκω □ (huwelijk) παντρολογῶ
kop'peling, v., -en, ζευγάριωμα, τό □ (auto) συμπλέκτης, ό □ άμπραγιάζ, τό □ **koppelleken**, o., -s, ένωτικό, τό □ —**werkwoord**, o., -en, συνδετικό, τό
kop'pig, -e, κακοκέφαλος □ ισχυρογνώμονας □ πεισματάρης □ (wijn) μεθυστικός
kop'stoot, m., -stoten, κουτουλιά, ή □ κουτούλημα, τό □ κεφαλιά, ή
koraal', o., -ralen, (gezang) χορωδία, ή □ (zeedier) κοράλλι, τό □ —**rood**, -rode, κοραλλένιος
ko'ran, m., κοράνι, τό
kordaat', -date, θαρραλέος
ko'ren, o., σιτάρι, τό □ —**aar**, v.(m.), -aren, στάχυ, τό □ —**bloem**, v.(m.), -en, κύανος, ό
korf, m., korven, καλάθι, τό □ κάνιστρο, τό □ πεσκέσι, τό □ ζεμπίλι, τό □ κοφίνι, τό □ πανέρι, τό
korf'bal, o., καλαθόσφαιρα, ή □ —**speler**, m., -s, καλαθοσφαιριστής, ό
kornoel'je, v.(m.), -s, κράνο, τό □ —**boom**, m., -bomen, κρανιά, ή
korporaal', m., -s, δεκανέας, ό
korps, o., -en, σώμα, τό □ σωματείο, τό □ *het leraren*—, o.: τό διδασκαλικό σώμα □ —**overste**, m., -n, σωματάρχης, ό
kor'pus, o., -sen, σώμα, τό □ κορμί, τό
kor'rel, m., -s, κόκκος, ό □ σπυρί, τό □ —**ig**, -e, σπυρωτός □ κοκκώδης □ —**tje**, o., -s, δράμι, τό
korset', o., -ten, κορσές, ό □ μπούστος, ό
korst, v.(m.), -en, έπίπαγος, ό □ κρού-

στα, ή □ τσίπα, ή □ πέτσα, ή □ κόρα, ή
kort, -e, βραχύς □ σύντομος □ ὀλιγό-
 χρονος □ (v. gestalte) κοντός □ κο-
 ντόσωμος
kortbij', bw., κοντά
kortegolf'zender, m., -s, πομπός βρα-
 χέων κυμάτων, ὁ
kor'ting, v., -en, ὑποτίμηση, ή □ προ-
 εξόφληση, ή □ σκόντο, τό
kortom', bw., σύντομα
kor'tsluiting, v., -en, ἔνωση, ή
kortston'dig, e, βραχύχρονος □ δια-
 βατικός □ περαστικός □ παροδικός
kort'wieken, ἀκρωτηριάζω □ κουτσου-
 ρεύω □ (inperken) περιορίζω
kortzich'tig, -e, (zonder doozicht) ἀπε-
 ρίσκετος □ (bijziende) μυωπικός
korvet', v.(m.), -ten, δρόμωνας, ὁ □
 κορβέτα, ή
kosmografie', v., κοσμογραφία, ή
kost, m., -en, (levensonderhoud) τροφή,
 ή □ (kosten, mv.) έξοδα, τά □ διαπά-
 νη, ή □ κόστος, τό
kost'baar, -bare, πολύτιμος □ βαρύτι-
 μος □ —heid, v., heden, έξοχο, τό □
 ἐξαιρετικό, τό □ (kleinodiën) κεμή-
 λιο, τό
kos'teloos, -loze, ἀνέξοδος □ ἀτελής □
 (bw.) δωρεάν
kos'ten, κοστίζω □ ἀξίζω □ στοιχίζω
kos'ter, m., -s, ἐκκλησάρχης, ὁ □ νεω-
 κόρος, ὁ
kost'ganger, m., -s, τρόφιμος, ὁ □ ὑπό-
 τροφος, ὁ □ οἰκότροφος, ὁ □ **kost-
 prijs**, m., κόστος, τό □ —school,
 v.(m.), -scholen, οἰκοτροφείο, τό
kostume'ring, v., ἐνδυματολογία, ή
kostuum', o., -s, ἐνδυμασία, ή □
 φορεσιά, ή □ κοστούμι, τό
kost'winner, m., -s, βιοπαλαιστής, ὁ
kot, o., -en, κλούβα, ή
kotelet', v.(m.), -ten, μπριζόλα, ή □
 κοτολέτα, ή
kot'sen, ξερνώ
kot'ter, m., -s, θαλαμηγός, ή □ κότε-
 ρο, τό
kou, **kou'de**, v., κρύο, τό □ ψύχος, τό

□ — **vatten**: κρυολογῶ □ πλευριτώ-
 νομαι
koud, -e, κρύος □ ψυχρός □ **het** —
hebben: κρυώνω □ ριγῶ □ ψύχομαι
koud'bloedig, -e, ψυχραίμιος □ ψυχρό-
 αιμος
koud'vuur, o., γάγγραινα, ή
kous, v.(m.), -en, κάλτσα, ή □ **zonder**
 —en: ξεκάλτσωτος □ ξεκαλτσωμέ-
 νος □ —eband, m., -en, καλτσοδέτα,
 ή
kou'welijk, -e, κρυερός
kraag, v., kragen, περιλαίμιο, τό □ για-
 κάς, ὁ □ κολάρο, τό
kraai, v.(m.), -en, караκάξα, ή
kraai'en, λαλῶ
kraak'been, o., -deren, -benen, τραγα-
 νά, τά □ χόνδρος, ὁ
kraal, v.(m.), kralen, χάντρα, ή
kraam'inrichting, v., -en, μαιευτήριο, τό
kraam'vrouw, v., -en, λεχώνα, ή □ λε-
 χώ, ή □ —enkoorts, v.(m.), ἐπιλό-
 χειος πυρετός, ὁ
kraan, v.(m.), kranen, (waterkraan) βρύ-
 ση, ή □ κρουνός, ὁ □ (hijstoestel)
 ἀνυψωτήρας, ὁ □ ἀνελκυστήρας, ὁ □
 γερανός, ὁ □ —vogel, m., -s, γερα-
 νός, ὁ
krab, v.(m.), -ben, (dier) γαρίδα, ή □
 κάβουρας, ὁ □ καρκίνος, ὁ □
 (schram) γρατσουινιά, ή
krab'ben, γρατσουινίζω □ νυχιάζω □
 ζύνω
kracht, v.(m.), -en, δύναμη, ή □ ἰσχύς,
 ή □ ρώμη, ή □ —eloos, -loze,
 χαλαρός □ πλαδαρός □ χαυῖος
krach'tig, -e, δυναμικός □ ἰσχυρός □
 ἐνεργητικός □ ρωμαλέος □ σθεναρός
 □ στιβαρός
kracht'patser, m., -s, κουτσαβάκης, ὁ
krak, m., -ken, ντόρος, ὁ □ ἀναστάτω-
 ση, ή
krakeel', o., ξρίδα, ή □ λογομαχία, ή
kra'ken, (deur, schoen) τρίζω □ (noten,
 amandelen) τραγανίζω □ (breken)
 θραύω □ σπάζω □ (inbreken) διαρ-
 ρήχνω □ —d, -e, τραγανός
kra'kensnoer, o., -en, κομπολόι, τό □

περιδέραιο, τό □ χάντρες, οἱ
kram, v.(m.), -men, κλάπα, ἡ
kra'mer, m., -s, πραματευτής, ὁ □ γυ-
 ρολόγος, ὁ
kramp, v.(m.), -en, κολικός, ὁ □ σπα-
 σμός, ὁ □ σύσπαση, ἡ □ —**achtig**, -e,
 σπασμωδικός □ —**stillend**, -e, ἀντι-
 σπασμωδικός
kra'nigheid, v., λεβεντιά, ἡ □ γενναϊό-
 τητα, ἡ □ παλικάριά, ἡ
krankzin'nig, -e, ζουρλός □ τρελός □
 κουζουλός □ μουργός □ — **maken**:
 τρελαίνω □ βουργίζω □ ζαλιζώ
krankzin'nigengesticht, o., -en, φρενο-
 κομεῖο, τό □ ψυχιατρεῖο, τό □ τρελο-
 κομεῖο, τό
krankzin'nigheid, v., ζούρλια, ἡ □ τρέ-
 λα, ἡ □ παραφροσύνη, ἡ □ λωλάδα,
 ἡ
krans, m., -en, στέφανος, ὁ □ διάδημα,
 τό □ στέμμα, τό □ κορόνα, ἡ □ —
slagader, v.(m.), -s, -en, στεφανιαία
 ἀρτηρία, ἡ
krant, v.(m.), -en, ἑφημερίδα, ἡ □ —
enman, m., -nen, ἑφημεριδοπώλης, ὁ
krap, -pe, λειψός
kras, v.(m.), -sen, χαρακιά, ἡ
kras'sen, (kraai) κρώζω □ (inkerven)
 χαράζω
krat, o., -ten, κάλαθος, ὁ
kra'ter, m., -s, κρατήρας, ὁ
krediet', o., -en, πίστωση, ἡ □ βερεσέ-
 δια, τά □ δάνειο, τό □ κοντύλι, τό □
op — kopen: χρεώνομαι
kreeft, m. en v., -en, караβίδα, ἡ □
 ἄστακός, ὁ
kreet, m., kreten, κραυγή, ἡ □ ξεφω-
 νητό, τό
kre'gelig, -e, γκρινιάρης
kre'kel, m., -s, (huis—) γρύλος, ὁ □ τρι-
 ζόνι, τό □ (boom—) τζίτζικας, ὁ □
 τζίτζικι, τό
kreng, o., -en, ψοφίμι, τό
krent, v.(m.), -en, σταφίδα, ἡ □ —**en**-
brood, o., -broden, σταφιδόψωμο, τό
 □ —**enhandelaar**, m., -laten, -s, στα-
 φιδέμπορος, ὁ □ —**enzell**, o., -en,
 σταφιδόπανο, τό

kren'terig, -e, γλίσχρος □ λιγοστός □
 φτωχικός
Kreten'zer, m., -s, -zen, Κρητικός, ὁ
Kreten'zisch, -e, κρητικός □ —**e**, v.,
 -n, Κρητικιά, ἡ
kreuk, v.(m.), -en, ζάρα, ἡ □ ζαρωμα-
 τιά, ἡ □ πτυχή, ἡ □ ρυτίδα, ἡ
kreu'ken, ρυτιδώνω □ ζαρώνω □ σου-
 φρώνω □ τσαλακώνω
kreuk'vrij, -e, ἀτσαλάκωτος
kreu'nen, βογκῶ □ στενάζω
kreu'pel, -e, χλωδός □ κουτσός
kreu'pelhout, o., λόχημη, ἡ
krib'(be), v.(m.), -n, παχνί, τό □ φάτ-
 νη, ἡ
krib'belschrift, o., κακογραφία, ἡ
krib'big, -e, καβγατζίδικος
krie'belen, μυρμηγκιάζω □ μυρμηδιζώ
 □ ἔχω φαγούρα
krie'beling, v., -en, μυρμηγκιασμα, τό
 □ μούδιασμα, τό □ φαγούρα, ἡ
krie'ken, (krekel) τσιτσίριζω □ (dagen)
 ξημερώνει □ χαράζει
krieu'wel, m., -s, μυρμηγκιασμα, τό □
 μούδιασμα, τό
krij'gen, λαβαίνω □ δέχομαι □ ἀποχω-
krij'ger, m., -s, πολεμιστής, ὁ □ μαχη-
 τής, ὁ □ —**tje**, o., (spel) κυνηγητό, τό
krijgs'dans, m., -en, πυρρίχη, ἡ □ πυρ-
 ρίχιος, ὁ
krijgs'gevangen, αἰχμάλωτος □ —**e**,
 m., -n, αἰχμάλωτος, ὁ □ ἀνδράποδο,
 τό □ σκλάβος, ὁ □ —**schap**, v., αἰ-
 χμαλωσία, ἡ □ σκλαβιά, ἡ
krijgs'gewoel, o., ἀναμπουμπούλα, ἡ
 □ **krijgskunde**, v., πολεμική, ἡ □
 στρατηγική, ἡ □ —**lied**, o., -eren,
 θούριο, τό □ παιάνας, ὁ
krijgs'list, v.(m.), -en, στρατήγημα, τό
 □ **krijgsraad**, m., -raden, στρατοδι-
 κεῖο, τό □ —**school**, v.(m.), -scholen,
 στρατιωτική σχολή, ἡ □ —**wet**, v.
 (m.), -ten, στρατιωτικός νόμος, ὁ □
 —**zuchtig**, -e, φιλοπόλεμος
krij'sen, κραυγάζω □ ξεφωνίζω □ ρε-
 κάζω □ σκούζω □ στριγκλίζω
krijt, o., κιμωλία, ἡ □ —**wit**, -te, κά-
 τασπρος □ ὀλόασπρος

krik, m., -s, γρύλος, ό
krım'pen, ζαρώνω □ στεγνώνω □ στα-
 φιδιάζω □ (stof) μαζεύομαι
kring, m., -en, κύκλος, ό □ (club) λέ-
 σχη, ή
krıoe'len, μυρμηγκιάζω
krip, o., κρέπι, τό
kristal', o., -len, κρύσταλλο, τό □ —
 glas, o., κρουστάλλι, τό □ —helder,
 -e, όλοφάνερος □ έκδηλος □ —len,
 κρυσταλλένιος
kristallise'ren, κρυσταλλώνω
I kritiek', v., -en, κριτική, ή □ έλεγχος,
 ό □ έπίκριση, ή □ άποδοκμασία, ή
II kritiek', -e, κρίσιμος □ έπικίνδυνος
kri'tisch, -e, κριτικός
kröeg, v.(m.), -en, καπηλειό, τό □
 μπάρ, τό □ —loopen, μεθοκοπώ □
 μπεκρολογώ
kröep, m., (dieren) καπούλια, τά □
 (ziekte) λαρυγγίτιδα, ή
kröes, m., kroezen, ποτήρι, τό □ φιλι-
 τζάνι, τό
kröe'zellig, -e, καταστρομάλλης □ σγου-
 ρομάλλης □ κατασρός □ σγουρός
kröket', v.(m.), -ten, κροκέτα, ή
krökodıl', m. en v., -len, κροκόδειλος,
 ό □ —letranen, mv., κροκοδείλια
 δάκρυα, τά
krom, -me, (gebogen) καμπύλος □ κυρ-
 τός □ καμπουρωτός □ γαμψός □
 (scheef) στραβός □ λοξός
krom'hout, o., -en, στραβόξύλο, τό □
 kromlijmig, -e, καμπυλόγραμμος □
 —me, v.(m.), -en, (lijn) καμπύλη, ή
krom'men, καμπουριάζω □ κυρτώνω
 σκύβω □ (hout) σκεβρώνω
krom'ming, v., -en, στροφή, ή □ γύρι-
 σμα, τό □ καμπή, ή □ έλιγμός, ό □
kromstaf, m., -staven, μαγκούρα, ή □
 —zwaard, o., -en, χαντζάρι, τό □
 πάλα, ή
krö'nen, στεφανώνω
kroniek', v., -en, χρονικό, τό □ —
 schrijver, m., -s, χρονικογράφος, ό □
 χρονογράφος, ό
krö'ning, v., -en, στεφάνωμα, τό □ στε-
 φάνωση, ή □ στέψη, ή

kron'kelen, έλίσσομαι □ συστρέφομαι
 □ κουλουριάζομαι
kron'keling, v., -en, έλιγμός, ό □
 στροφή, ή □ στρίψιμο, τό
krö'nome'ter, m., -s, χρονόμετρο, τό
kroon, v.(m.), kroonen, κορόνα, ή □
 στέφανος, ό □ διάδημα, τό □ στέμ-
 μα, τό □ (bloem, tand) στεφάνη, ή
kroon'lijst, v.(m.), -en, θριγκός, ό □
kroonluchter, m., -s, πολυέλαιος, ό □
 πολύφωτο, τό □ κηροπήγιο, τό □ —
 prins, m., -sen, διάδοχος, ό
kroost, o., γόνος, ό
kroot, v.(m.), krotten, τεύτλο, τό □ σέ-
 σκουλο, τό
krop, m., -pen, πρόλοβος, ό □ σγάρα,
 ή □ —gezwel, o., -len, βρογχοκήλη,
 ή □ —salade, -sla, v.(m.), μαρούλι, τό
krot'woning, v., -en, καλύβι, τό
kruid, o., -en, χορτάρι, τό □ βότανο, τό
krui'den, άρταίνω □ καρυκεύω □ νο-
 στιμεύω
kruidenier', m., -s, μπακάλης, ό □ παν-
 τοπώλης, ό □ —swinkel, m., -s, μπα-
 κάλικο, τό □ παντοπωλείο, τό
kruiderij', v., -en, άρτυμα, τό □ καρύ-
 κευμα, τό
kruidje-roer'-mij-niet, o., -en, —s-roer-
 mij-niet, μιμόζα, ή
kruid'nagel, m., -s, καρυοφύλλι, τό □
 μοσχοκάρφι, τό □ γαρίφαλο, τό
kruid'tuin, m., -en, βοτανικός κήπος,
 ό
krui'en, μετακινώ (μέ χειράμαξα)
krui'er, m., -s, άθροφόρος, ό □ χαμά-
 λης, ό □ βαστάζος, ό
kruik, v.(m.), -en, λαγήνα, ή □ στά-
 μνα, ή □ κανάτα, ή
kruim, v.(m.) en o., άωτο, τό □ (brood)
 ψίχα, ή
krui'mel, m., -s, τρίμμα, τό □ τρύπα-
 λο, τό □ —tje, o., -s, ψίχα, ή □ ψι-
 χίο, τό □ ψίχουλο, τό □ —dief, m.,
 -dieven, μικροκλέφτης, ό □ κλεφτο-
 κοτάς, ό □ λωποδύτης, ό
kruin, v.(m.), -en, (hoofd) βρέγμα, τό
kruip'dier, o., -en, έρπετό, τό
krui'pen, έρπω □ σέρνομαι □ τραβιέ-

μαί □ (kinderen) μπουσουλῶ □ τετραποδίζω
kruip'perig, -e, χαμερπής □ ποταπός □ —heid, v., δουλοπρέπεια, ή □ δουλοφροσύνη, ή □ δουλικότητα, ή □ χαμέρπεια, ή
kruis, o., -en, -kruizen, σταυρός, ό □ (muz.) διεση, ή □ (paard) καπούλια, τά □ —afnem'ing, v., 'Αποκαθήλωση, ή
kruis'selings, -e, σταυρωτός □ σταυροειδής □ χιαστός □ bw. (benen) άνακουρκουδα □ όκλαδόν □ σταυροπόδι
kruis'sen, (δια)σταυρώνω □ **kruiser**, m., -s, καταδρομικό, τό □ —igen, σταυρώνω □ —iging, v., -en, σταύρωση, ή □ —ing, v., -en, (wegen) διασταύρωση, ή □ (planten) έπιμειξία, ή
kruis'punt, o., -en, διασταύρωση, ή □ σταυροδρόμι, τό □ τρίστρατο, τό □ **kruissteek**, m., -steken, σταυροβελονιά, ή □ —teken, o., -s, σταυρός, ό □ —tocht, m., -en, σταυροφορία, ή
kruis'vaarder, m., -s, σταυροφόρος, ό □ **kruisverering**, v., σταυροπροσκύνηση, ή □ —woordraad'sel, o., -s, σταυρόλεξο, τό □ σπαζοκεφαλιά, ή
kruis'wagen, m., -s, καροτσάκι, τό
kruit, o., μπαρούτι, τό □ πυρίτιδα, ή □ —fabriek, v., -en, πυριτιδοποιείο, τό □ —magazijn, o., -en, πυριτιδαποθήκη, ή
kruk, v.(m.), -ken, (steun) στήριγμα, τό □ (invaliden-) δεκανίκι, τό □ πατερίτσα, ή □ (deurknop) πόμολο, τό □ —as, v.(m.), -sen, στρόφαλο, τό □ —je, o., -s, σκαμνί, τό
I **kruil'len**, mv., (hout) ροκανίδι, τό □ (haar) σγουρά, τά
II **kruil'len**, (haar) βοστρυχίζω □ κατσαρώνω □ σγουραίνω
kruil'speld, v.(m.), -en, ρολό, τό
kubiek', -e, κυβικός □ —wortel, m., -s, κυβική ρίζα, ή
kubis'me, o., κυβισμός, ό
ku'bus, m., -sen, κύβος, ό
kuch, m., -en, ξεροβήχας, ό □ —en, ξεροβήχω

kud'de, v.(m.), -n, -s, ποίμνιο, τό □ κοπάδι, τό □ (geiten) γίδια, τά □ (geiten en schapen) γιδοπρόβατα, τά □ (mens) μπουλούκι, τό □ συρφετός, ό □ —mens, m., -sen, άνθρωπος της σειράς, ό
kuif, v.(m.), kuiven, (mens) τσουλούφι, τό □ (vogel) λοφιά, ή □ —leeuwerik, m., -en, γαλιάντρα, ή
kuil'ken, o., -s, κλωσόπουλο, τό □ πουλάδα, ή □ κοκότα, ή □ κοτόπουλο, τό
kuil, m., -en, γούβα, ή □ λάκκος, ό □ κοίλωμα, τό
kuip, v.(m.), -en, βούτα, ή □ κάδος, ό □ —er, m., -s, βαρελάς, ό □ —erij, v., -en, ραδιουργία, ή □ δολοπλοκία, ή □ μηχανορραφία, ή □ σκευωρία, ή
kuis, -e, άγνός □ σεμνός □ —heid, v., άγνεία, ή
kuil'been, o., -benen, -deren, γάμπα, ή □ κνήμη, ή □ περόνη, ή
kun'de, v., γνώση, ή
kun'dig, -e, έμπειρος □ —man, m.: είδήμονας, ό
kunnen, δύνamai □ (ή)μπορώ
kunst, v., -en, καλλιτεχνία, ή □ τέχνη, ή □ —ambacht, o., -en, βιοτεχνία, ή □ —criticus, m., -ci, τεχνοκρίτης, ό □ —enaar, m., -s, καλλιτέχνης, ό □ τεχνουργός, ό
kun'stenmaker, m., -s, γόης, ό □ μάγος, ό □ θαυματοποιός, ό □ άκροβάτης, ό
kunst'gebit, o., -ien, όδοντοστοιχία, ή □ μασέλα, ή □ τεχνητά δόντια, τά
kunst'geschiedenis, v., -sen, Ιστορία της τέχνης, ή [καλλιτεχνικός
kun'stig, -e, έντεχνος □ τεχνικός □ **kunst'liefhebber**, m., -s, φιλότεχνος, ό □ μουσόφιλος, ό □ φιλόμουσος, ό □ **kunstmatig**, -e, τεχνητός □ φτιαστός □ —richting, v., -en, σχολή, ή □ —werk, o., -en, τεχνούργημα, τό
I **kurk**, o., (stofnaam) φελλός, ό
II **kurk**, v.(m.), -en, (stop) στουπί, τό
kur'ketrekker, m., -s, έκπωματιστήρας, ό □ τριμπουσόν, τό

kus, m., -sen, φίλι, τό □ φίλημα, τό □ άσπασμός, ό
I kus'sen, (κατα)φιλω □ κατασπάζομαι
II kus'sen, o., -s, μαξιλάρι, τό □ προσκέφαλο, τό
kus'sensloop, v.(m.) en o., -slopen, μαξιλαροθήκη, ή
kust, v.(m.), -en, άκτή, ή □ άκρογιαλί, τό □ άκρογιαλιά, ή □ παράλια, τά □ περιγιαλί, τό
kust'batterij, v., -en, έπάκτια πυροβόλα, τά □ **kuststad**, v.(m.), -steden, παραθαλάσσια πόλη, ή □ —**vaart**, v.(m.), άκτοπλοία, ή □ —**wachter**, m., -s, άκτοφύλακας, ό
kuur, v.(m.), kuren, θεραπεία, ή □ κούρα, ή
I kwaad, kwade, κακός □ βλαβερός □ πονηρός □ χαιρέκακος
II kwaad, o., κακό, τό
kwaadaar'dig, -e, έμπαθής □ μοχθηρός □ κακοήθης
kwaad'spreken, δυσφημίζω □ γλωσσοτρώνω □ κακολογώ □ συκοφαντώ □ καταλαλώ
kwaadsprekerij, v., κακολογία, ή □ γλωσσοφαγία, ή □ δυσφήμιση, ή □ καταλαλιά, ή □ λοιδορία, ή
kwaadwil'ligheid, v., (έθελο)κακία, ή □ μοχθηρία, ή □ κακεντρέχεια, ή □ κακοήθεια, ή
kwaal, v.(m.), kwalen, πάθηση, ή □ άρρώστια, ή
kwab'big, -e, φουσκωμένος □ φουσκωτός
kwadraat', o., -draten, τετραγωνισμός, ό
kwadrate'ren, τετραγωνίζω
kwaken, κοάζω
kwak'zalver, m., -s, κομπογιαννίτης, ό □ ψευτογιατρός, ό □ τσαρλατάνος, ό □ —**ij**, v., -en, κομπογιανντισμός, ό □ άγυρτεία, ή
kwai, v.(m.), -len, μέδουσα, ή □ τσουχτρα, ή
kwalifica'tie, v., -s, χαρακτηρισμός, ό □ προσόντα, τά
kwa'lijk, -e, κακός □ *ik neem het* —:

μου κακοφαινεται □ παίρνω σέ κακό
kwaliteit', v., -en, (deugdelijkheid) άρετή, ή □ (hoedanigheid) ποιότητα, ή □ (slechte —) προστυχία, ή
kwan'titatief, -tieve, ποσοτικός
kwantiteit', v., -en, ποσότητα, ή □ ποσό, τό
kwart, o., -en, τέταρτο, τό □ κάρτο, τό
kwartaal', o., -talen, τετραμηνία, ή
kwart'fel, m. en v., -s, όρτύκι, τό □ χαμοπέρδικα, ή
kwartier', o., -en, (tijd) τέταρτο, τό □ (stads-) συνοικία, ή □ (verblijf) κατάλυμα, τό □ (laatste —) λειψοφεγγαριά, ή □ χάση, ή
kwart'o, o., κουάρτο, τό
kwarts, o., χαλαζίας, ό
kwast, m., -en, (schilders-) πινέλο, τό □ χρωστήρας, ό □ —**je**, o., -s, θύσανος, ό □ φούντα, ή □ φλόκα, ή
kweek'school, v.(m.), -scholen, διδασκαλείο, τό
kwee'peer, v.(m.), -peren, κυδώνι, τό
kwe'ken, (dieren) άνατρέφω □ (planten) καλλιεργώ
kwe'len, κεληδών
kwel'len, βασανίζω □ καταπονώ □ κατατυραγνώ □ ταιλαιπωρώ □ (zich-zelf) σφίγγομαι □ στενοχωριέμαι
kwel'ling, v., -en, μόχθος, ό □ βασανισμός, ό □ ταιλαιπωρία, ή □ μαρτύριο, τό
kwes'tie, v., -s, ζήτημα, τό □ ύπόθεση, ή
kwets'baar, -bare, τρωτός
kwet'sen, πληγώνω □ τραυματίζω □ λαβώνω
kwetsuur', v., -suren, τραύμα, τό □ πληγή, ή □ λάβωμα, τό □ λαβωματιά, ή
kwezelarij', v., -en, θρησκοληψία, ή □ θρησκομανία, ή □ ψευδολάβεια, ή
kwij'len, σαλιάζω □ σαλιζώ □ μωρολογώ □ —**d**, -e, σαλιάρης
kwij'nen, μαραίνω □ μαραδιάζω □ φθίνω □ —**d**, -e, άτνονος
kwijft, — *zijn*: χάνω
kwij'tschelden, χαρίζω □ διαγράφω

χρέος □ **kwijtschelding**, v., -en, συγχώρεση, ή □ συγγνώμη, ή □ — **schrift**, o., -en, έξοφλητήριο, τό □ έξοφλητικό, τό
kwik'staart, m., -en, σουσουράδα, ή
kwik'zilver, o., ύδράργυρος, ό

kwis'pelstaarten, κινῶ τήν οὐρά
kwis'tig, -e, (verkwistend) ἄσωτος □ πολυδάπανος □ σπάταλος □ σκορποχέρης
kwitan'tie, v., -s, έξοφλητική ἀπόδειξη, ή

L

laad'brief, m., -brieven, φορτωτική, ή
□ **laadgeld**, o., -en, φορτωτικά, τά □
— **plaats**, v.(m.), -en, ἀποβάθρα φορτώσεως, ή □ — **vermogen**, o., χωρητικότητα, ή
I **laag**, v.(m.), lagen, (verf) στιβάδα, ή □ (zand) στρώμα, τό
II **laag**, lage, (klein) χαμηλός □ μικρός □ ρηχός □ ἀνάβαθος □ (gemeen) μικροπρεπής □ ἀναξιοπρεπής
laag'spanning, v., χαμηλή τάση, ή □
laagte, v., -s, -n, βάθος, τό □ — **vlak**, te, v., -n, -s, βαθύπεδο, τό
laai'en, φλέγομαι □ φλογίζομαι
laak'baar, -bare, ἐπιλήψιμος □ ἀξιοκατάκριτος □ ψεκτός
laan, v.(m.), lanen, δεντροστοιχία, ή □ (boulevard) λεωφόρος, ή
laar, o., laren, ξέφωτο, τό
laars, v.(m.), laarzen, μπότα, ή □ — **je**, o., -s, μποτίνι, τό
laat, late, ἄργός □ (te) — **komen**: ἀργῶ □ ἀργοπορῶ
laatste, -e, ἔσχατος □ τελευταῖος □ λοίσθιος □ στερνός □ κατώτατος □ ὕστατος
laai'tijdig, -e, ἐκπρόθεσμος □ ὄψιμος □ πάρωρος □ (te laat, bw.) ἑξώρας □ παράωρα □ ἄργά
la'bel, m., -s, -len, ἐπισκεπτήριο, τό
laborant', m., -en, ἐπιμελητής, ό
laborato'rium, o., -s, -ria, ἐργαστήριο, τό □ χημεῖο, τό
labyrint', o., -en, λαβύρινθος, ό □ ἀδιέξοδο, τό □ δαιδαλος, ό
lach, m., γέλιο, τό □ — **bek**, m., -ken, γελαστής, ό □ — **en**, γελῶ □ κοροϊ-

δεύω □ (als een dwaas) χαζογελῶ □
— **wekkend**, -e, ἀξιογέλαστος
laconiek', -e, λακωνικός □ (bw.) λακωνιστί □ σύντομα
lad'der, v.(m.), -s, κλίμακα, ή □ σκάλα, ή
la'de, v.(m.), -n, συρτάρι, τό
la'den, (geweer) γομώνω □ (gewicht) ζαλώνω □ φορτώνω □ καργάρω
la'ding, v., -en, (geweer) γόμωση, ή □ (vracht) φορτίο, τό □ φόρτωμα, τό
laf, -fe, δειλός □ ἄτολμος □ φοβητσιάρης □ — **aard**, m., -s, ἀναντρος, ό □ κιοτής, ό □ δειλός, ό
la'fenis, v., -sen, πότισμα, τό
laf'heid, v., -heden, ἀναντρία, ή □ δειλία, ή □ ἀτολμία, ή □ φόβος, ό
la'ger, -e, κατώτερος □ χαμηλότερος □ ταπεινότερος
lagu'ne, v.(m.), -n, -s, λιμνοθάλασσα, ή
lak, o. en m., -ken, λοῦστρο, τό □ βερνίκι, τό
lakei', m., -en, λακές, ό □ ὑπηρέτης, ό
I **la'ken**, o., -s, ῥθόνη, ή □ (bed) σεντόνι, τό □ (wol) τσόχα, ή
II **la'ken**, κατακρίνω □ κατηγορῶ □ ψέγω
lak'ken, βερνικῶν □ στιλβῶν
laks, -e, χαλαρός
lak'verf, v.(m.), -verven, βερνίκι, τό
I **lam**, -me, παραλυτικός □ πιασμένος
II **lam**, o., -meren, ἀρνάκι, τό □ ζυγούρι, τό
la'ma, m., -'s, προβατοκάμηλος, ή
lamien'dig, -e, ἀμελής □ ἀδρανής
lamp, v.(m.), -en, λάμπα, ή □ λυχνία, ή

□ —**ekap**, v.(m.), -pen, ἀμπαζούρ, τό
 □ —**houder**, m., -s, φανός, ό
lampion', m., -s, -nen, λαμπιόνι, τό
lam'zak, m., -ken, τραμπούκος, ό [ό
lanceer'inrichting, v., -en, καταπέλτης,
lance'ren, λανσάρω □ πετώ
lancet', o., -ten, νυστέρι, τό
land, o., -en, χώρα, ή □ έθνος, τό □
 κράτος, τό □ *het beloofde* —: γή τής
 έπαγγελίας, ή
land'bouw, m., γεωργία, ή □ καλλιέρ-
 γεια, ή □ γεωργική, ή □ γεωπονία, ή
 □ —**er**, m., -s, καλλιεργητής, ό □
 γεωργός, ό □ —**kunde**, v., άγρονο-
 μία, ή □ —**kundig**, -e, γεωργικός
lan'delijk, -e, άγροϊκος □ άγροτικός □
 έξοχικός □ χωριάτικος
lan'den, προσγειώνομαι
land'engte, v., -n, -s, ίσθμός, ό □ *lande-
 rijen*, mv., κτήματα, τά □ —**genoot**,
 m., -noten, (συμ)πατριώτης, ό □
 όμοεθνής, ό □ —**goed**, o., -eren, τσι-
 φλίκι, τό □ —**huis**, o., -huizen, έπαυ-
 λη, ή □ βίλα, ή □ πύργος, ό
lan'ding, v., -en, άπόβαση, ή □ προσ-
 γείωση, ή □ προσεδάφιση, ή
land'kaart, v.(m.), -en, χάρτα, ή □ χάρ-
 της, ό □ *landloper*, m., -s, άλήτης, ό
 □ —*loperij*, v., άλητεία, ή □ —**me-
 ter**, m., -s, γεωδαίτης, ό □ γεωμέ-
 τρης, ό □ χωρομέτρης, ό
land'schap, o., -pen, τοπίο, τό □ τοπο-
 θεσία, ή □ —**schilder**, m., -s, τοποιο-
 γράφος, ό
land'strek, v.(m.), -streken, τοποθεσία,
 ή □ τοπίο, τό □ τόπος, ό □ *landverra-
 der*, m., -s, έθνοπροδότης, ό □ —
voogd, m., -en, χωροδεσπότης, ό □
 τιμαριούχος, ό
lang, -e, μακρύς □ μακριός □ ψηλός □
 —*e tijd*: πολύς καιρός □ *op —e ter-
 mijn*: μακροπρόθεσμος □ *schip op de
 —e vaart*: μακροτάξιδο καράβι, τό
langdra'dig, -e, κουραστικός □ πληχτι-
 κός □ βαρετός □ —**heid**, v., μακρο-
 λογία, ή
langdu'rig, -e, διαρκής □ αδιάκοπος □
 πολυκαιρινός □ χρόνιος

lange-af'standwedstrijd, m., -en, δόλι-
 χος, ό
lang'harig, -e, λυσίκομος □ μακρομάλ-
 λης □ **langlevend**, -e, μακρόβιος □
 —**neus**, m., -neuzen, μυταράς, ό
langoest', m., -en, άστακός, ό
langs, vz., παρά □ — *het huis*: παρά τό
 σπίτι □ — *de rivier*: κατά μήκος του
 ποταμού □ *even — lopen*: περνά □ *er
 van — geven*: ξυλίζω □ ξυλοκοπώ
lang'slaper, m., -s, ύπναράς, ό □ **lang-
 speelplaat**, v.(m.), -platen, δίσκος
 τριάντα τριών στροφών, ό □ —**wer-
 pig**, -e, επιμήκης □ μακρουλός
lang'zaam, -zame, άργός □ άργοκίνη-
 τος □ βραδυκίνητος □ νωθρός □
 (bw.) άργά □ σιγά σιγά □ άγάλια
 άγάλια
lankmoe'dig, -e, καρτερικός □ μα-
 κρόθυμος □ ύπομονητικός
lanoli'ne, v.(m.), λανολίνη, ή
lans, v.(m.), -en, δόρυ, τό □ κοντάρι,
 τό □ κοντός, ό
lantaarn', v.(m.), -s, λυχνάρι, τό □ λύ-
 χνος, ό □ φανάρι, τό □ (vissers-) πυ-
 ροφάνι, τό □ —**paal**, m., -palen, λυ-
 χνοστάτης, ό □ φανοστάτης, ό
lan'terfantten, ρεμπελεύω
lan'terfanter, m., -s, χασομέρης, ό □
 άργόσχολος, ό
lap, m., -pen, (doek) ράκος, τό □ κου-
 ρέλι, τό □ (verstellap) τσόντα, ή □
 (vlees) κοψίδι, τό □ —**middel**, o., -en,
 διέξοδος, ή
lap'pen, (kieren) μπαλώνω □ (schoe-
 nen) σολιάζω □ (klaarspelen) έπι-
 σκευάζω
larde'ren, γεμίζω μέ λαρδί
la'rie, v., μωρολογία, ή
la'riks, m., -en, τσικουδιά, ή
lar've, v.(m.), -n, κάμπια, ή
laryngi'tis, v., λαρυγγίτιδα, ή
las'sen, συγκολλώ
las'sing, v., -en, συγκόλληση, ή □ όξυ-
 γονοκόλληση, ή
las'so, m., -'s, θελιά, ή □ βρόχος, ό □
 λάσο, τό
last, m., -en, άχθος, τό □ ένόχληση, ή

□ μελάς, ό □ σκοτούρα, ή □
(vracht) φορτίο, τό □ —brief, m.,
-brieven, διαταγή, ή □ έντολή, ή □
—dier, ύποζύγιο, τό □ φορτηγό, τό
las'ter, m., διαβολή, ή □ συκοφαντία,
ή □ άβανιά, ή □ δυσφήμιση, ή □ κα-
ταλαλιά, ή □ —aar, m., -s, -taren,
συκοφάντης, ό □ δυσφημιστής, ό □
διαβολέας, ό
las'teren, δυσφημώ □ καταλαλώ □
κακολογώ □ συκοφαντώ
las'terlijk, -e, διαβλητικός □ συκοφα-
ντικός
last'gever, m., -s, έντολέας, ό □ έντολο-
δότης, ό
las'tig, -e, χαλεπός □ δυσχερής □ δύ-
σκολος □ περίπλοκος □ ζόρικός □
(mens) δύστροπος □ ιδιότροπος □
άσυμβίβαστος □ —vallen: πειράζω
□ ένοχλώ
lat, v.(m.), -ten, σανίδι, τό □ τάβλα, ή
laten, άφήνω □ επιτρέπω □ *laat me
lachen*: άς γελάσω
la'ter, -e, μεταγενέστερος □ κατοπινός
□ νεώτερος □ ύστερος □ (bw.) ύστε-
ρα □ κατόπι □ μετά □ έπειτα □ μετέ-
πειτα
lateraal', -rale, παράπλευρος □ πλάγιος
la'thyrus, m., -sen, φάβα, ή
Latijn', m., -en, Λατίνος, ό □ —s, -e,
λατινικός
latinist', m., -en, λατινιστής, ό
la'taw, v.(m.), μαρούλι, τό
lat'werk, o., δράνα, ή □ κληματαριά,
ή □ περγουλιά, ή □ κρεβατίνα, ή □
άναδεντράδα, ή
laureaat', m., -reaten, δαφνοστεφάνω-
τος, ό
laurier', m., -en, δάφνη, ή □ —blad,
o., -eren, -en, blaren, δαφνόφυλλο, τό
lauw, -e, χλιαρός □ ζεστούτσικος □
—heid, v., χλιαρότητα, ή
lau'werkran, m., -en, δαφνοστέφανος,
ό
la'va, v.(m.), -'s, λάβα, ή □ (gestolde —)
μύδρος, ό □ —stroom, m., -stromen,
ρυάκι λάβας, τό
lavement', o., -en, κλύσμα, τό

la'ven, ξεδιψώ □ ποτίζω
laven'del, v.(m.), λεβάντα, ή
lawaa'i', o., θόρυβος, ό □ σάλαγος, ό □
(hels lawaa'i) πανδαიმόνιο, τό □
σύγχυση, ή □ —erig, -e, θορυβώδης
□ πολύκροτος
lawi'ne, v., -s, -n, χιονοστιβάδα, ή
laxatief', o., -tieven, καθάρσιο, τό □
καθαρτικό, τό
lazaret', o., -ten, λοιμοκαθαρτήριο, τό
□ λαζαρέτο, τό
lectuur', v., άνάγνωσμα, τό □ διάβα-
σμα, ή □ μελέτη, ή
le'denpop, v.(m.), -ren, άνδρείκελο, τό
le'der, o., βύρσα, ή □ πεσί, τό □ δέρ-
μα, τό □ —bewerker, m., -s, δερμα-
τουργός, ό □ —en, δερμάτινος □
πέτσινος □ πετσένιος □ —hande-
laar, m., -laren, -s, δερματοπώλης, ό
□ τομαράς, ό
le'digen, άδειάζω □ εκκενώνω
le'digheid, v., (werkeloos) άργία, ή
le'diging, v., εκκένωση, ή □ άδειασμα,
τό
leed, o., θλίψη, ή □ λύπη, ή □ όδύνη,
ή □ —vermaak, o., (έπι)χαιρεκακία,
ή □ —wezen, o., μεταμέλεια, ή □
μετάνοια, ή
leef'baar, -bare, βιώσιμος
leef'tijd, m., -en, ήλικία, ή □ —genoot,
m., -noten, συνηλικιώτης, ό □ συνο-
μήλικος, ό □ —sgrens, v.(m.), -gren-
zen, όριο ήλικίας, τό
leeg, lege, άδειανός □ άδειος □ κενός
□ κοίλος □ —heid, v., κενότητα, ή
□ —hoofd, o. en v.-m., -en, κολοκύ-
θας, ό □ άμυαλος, ό
leeg'lopen, (band, bal) ξεφουσκώνω □
(niets doen) τεμπελιάζω □ χασομερώ
leeg'maken, άδειάζω □ κενώνω
leeg'te, v., -n, κούφωμα, τό □ κοίλω-
μα, τό
leek, m., leken, λαϊκός, ό □ κοσμικός,
ό
leem, o. en m., πηλός, ό
leen'bank, v.(m.), -en, δανειστήριο, τό
□ leengoed, o., -eren, τιμάριο, τό □
φέουδο, τό □ —heer, m., -heren,

φρουδάρης, ό □ —**stelsel**, ο., φρου-
δαρχία, ή
leep, lepe, κουτοπόνηρος □ —**heid**, v.,
 -heden, κατεργαριά, ή □ έξυπνάδα, ή
 □ (sluwheid) πονηριά, ή □ πανουργία,
 ή
 I **leer**, v.(m.), leren, (ladder) κλίμακα,
 ή □ (onderricht) διδασκαλία, ή
 II **leer**, ο., (= ieder) περσί, τό
leergie'rig, -e, μελετηρός □ φιλομαθής
 □ —**heid**, v., φιλομάθεια, ή □ περιέρ-
 γεια, ή
leer'jongen, m., -s, παραγίος, ό □ δόκι-
 μος, ό □ κάλφας, ό □ κοπέλι, τό
leer'ling, m., -en, φοιτητής, ό □ μαθη-
 τής, ό □ δασκαλοπαιδί, τό □ — **zijn**:
 μαθητεύω □ φοιτώ
leer'looien, άργάζω
leerlooi'erij', v., -en, βυρσοδεψείο, τό □
 δερματοργία, ή
leer'opdracht, v.(m.), -en, δασκαλίκι,
 τό □ **leerrijk**, -e, διαμορφωτικός □ δι-
 δακτικός □ —**stelling**, v., -en, δόγ-
 μα, τό □ —**stoel**, m., -en, καθέδρα, ή
 □ έδρα, ή □ —**vak**, ο., -ken, διδακτι-
 κός κλάδος, ό
lees'baar, -bare, εδανάγνωστος □ **lees-**
boek, ο., en, άναγνωσματάριο, τό □
 —**les**, v.(m.), -sen, άναγνωσμα, τό
leest, v.(m.), -en, (schoen-) καλαπόδι,
 τό □ (mooie gestalte) κορμοστασιά, ή
 □ (taille) μέση, ή
lees'teken, ο., -s, σημείο στίξης, τό
lees'zaal, v.(m.), -zalen, άναγνωστήριο,
 τό
leeuw, m., -en, λεοντάρι, τό □ λέοντας,
 ό □ —**ehuid**, v.(m.), -en, λεοντή, ή □
 —**ejong**, ο., -en, σκύμνος, ό
leu'werik, m., -en, κορυδαλλός, ό □
 κατσουλιέρης, ό □ σιταρήθρα, ή
lef, ο. en m., θράσος, τό □ αθάδεια,
 ή □ άδιαντροπιά, ή
 I **legaat'**, m., -gaten, (persoon) πρεσβευ-
 τής, ό
 II **legaat'**, ο., -gaten, (erflating) κληρο-
 δοσία, ή
legalise'ren, νομιμοποιώ □ πιστοποιώ
legaliteit', v., νομιμότητα, ή

legenda'risch, -e, θρυλικός □ μυθικός
 □ ήρωικός
legen'de, v.(m.), -n, -s, θρύλος, ό □
 μύθος, ό
le'ger, ο., -s, στρατός, ό □ στράτευμα,
 τό □ στρατιά, ή □ (v. dieren) τρώγλη,
 ή □ —**dienst**, m., στράτευση, ή □
 θητεία, ή □ — **vervullen**: (έπι)στρα-
 τεύομαι
le'geren, (soldaat) στρατοπεδεύω □
 (dier) φωλιάζω
lege'ren, άνακατεύω
le'gering, v., -en, στρατοπέδευση, ή
lege'ring, v., -en, σύμμειξη, ή □ άνακά-
 τεμα, τό
le'gerkamp, ο., -en, στρατόπεδο, τό
leg'gen, βάζω □ (τοπο)θέτω □ **eieren**
 —: γεννώ αυγά □ **kaarten** —: κόβω
 τά χαρτιά □ **ten laste** —: επιβαρύνω
 □ **zich te slapen** —: κατακλίνομαι
legioen', ο., -en, λεγεώνας, ό □ —**sol-**
daat, m., -daten, λεγεωνάριος, ό □
 φαλαγγίτης, ό
legislatuur', v., -uren, βουλευτική περίο-
 δος, ή
legitima'tie, v., -s, νομιμοποίηση, ή
lei, v.(m.), -en, άβάκιο, τό □ πλάκα, ή
lei'band, m., -en, λητάρι, τό □ λυτάρι,
 τό [στατώ
lei'den, διευθύνω □ ήγοῦμαι □ πρωτο-
lei'der, m., -s, ήγέτης, ό □ άρχηγός, ό
 □ όδηγός, ό
lei'ding, v., -en, ήγεσία, ή
lek, -ke, (bal, band) ξεφούσκωτος □ —
ken, στάζω □ διαρρέω □ τρέχω
lek'ker, -e, (smakelijk) όρεκτικός □
 νόστιμος □ (prettig) εύχάριστος □ —
bek, m., -ken, λιγούδης, ό □ καλοφα-
 γάς, ό □ γαστρονόμος, ό □ —**nij**, v.,
 -en, ζαχαρωτό □ γλυκό, τό
lel, v.(m.), -len, λοβός, ό
le'lie, v.(m.), -s, -liën, κρίνος, ό
le'lijk, -e, άμορφος □ άσκημος □ κα-
 κόμορφος □ —**heid**, v., -heden,
 άσκήμια, ή
le'men, πηλινός □ χωματένιος
lem'mer, ο., -s, κόψη, ή □ λάμα, ή □
 λεπίδα, ή □ άθέρας, ό

len'de, v.(m.), -n, γοφός, ό □ ισχίο, τό
 □ —stuk, o., -ken, μπούτι, τό
 le'nen, (— aan) δανείζω □ τοκίζω □
 (— van) δανείζομαι
 leng'te, v., -n, -s, μήκος, τό □ μάκρος,
 τό □ —graad, m., -graden, παράλλη-
 λος, ή □ —maat, v.(m.), -maten, μέ-
 τρο μήκους, τό
 le'nig, -e, ραδινός □ λεπτοκαμωμένος
 □ λυγρός □ σβέλτος
 le'nigen, άνακουφίζω
 le'nigheid, v., εύλυγσία, ή □ εύκαμ-
 ψία, ή □ λυγεράδα, ή □ εύστροφία, ή
 □ σβελάδα, ή
 le'ning, v., -en, δάνειο, τό □ δανεικά,
 τά □ δάνεισμα, τό
 leninis'me, o., λενινισμός, ό
 lens, v.(m.), lenzen, φακός, ό
 len'te, v.(m.), -s, άνοιξη, ή
 le'pel, m., -s, κουτάλι, τό □ χουλιάρι,
 τό □ (koffielepel'tje) κουταλάκι, τό
 leprozerie', v., -ën, λεπροκομείο, τό
 le'raar, m., -raren, -s, καθηγητής, ό □
 —sambt, o., -en, καθηγεσία, ή
 lerares', v., -sen, καθηγήτρια, ή
 le'ren, μαθαίνω □ διδάσκομαι □ γνωρί-
 ζω □ σπουδάζω
 les, v.(m.), -sen, δίδαγμα, τό □ μάθημα,
 τό □ διδασκαλία, ή □ διδαχή, ή
 les'bisch, -e, λεσβιακός
 les'rooster, m., en o., -s, ώράριο, τό
 les'sen, ξεδιψώ
 let'sel, o., -s, πλήγωμα, τό □ τραυμα-
 τισμός, ό
 let'ter, v.(m.), -s, γράμμα, τό □ ψηφίο,
 τό □ στοιχείο, τό
 let'teren, mv., (brief) γράμματα, τά □
 (letterkunde) λογοτεχνία, ή □ ώραια
 γράμματα, τά □ doctor in de —, m.:
 διδάκτορας της φιλολογίας, ό
 lettergieterij', v., -en, στοιχειοχυτήριο,
 τό
 let'tergreep, v.(m.), -grepen, συλλαβή,
 ή □ laatste —: λήγουσα, ή □ voorlaat-
 ste —: παραλήγουσα, ή □ derde laat-
 ste —: προπαραλήγουσα, ή □ —
 raadse, o., -s, συλλαβόγραφος, ό
 let'terkunde, v., λογοτεχνία, ή □ γράμ-

ματα, τά □ γραμματεία, ή □ γραμμα-
 τολογία, ή
 letterkun'dig, -e, λογοτεχνικός □ —e,
 m.-v., -n, λογοτέχνης, ό □ λογογρά-
 φος, ό
 let'terlijk, -e, κυριολεχτικός □ (bw.)
 κατά γράμμα □ καθαυτό □ κυριολε-
 κτικά
 let'terzetten, στοιχειοθετώ
 let'terzetter, m., -s, στοιχειοθέτης, ό
 leu'gen, v.(m.), -s, ψέμα, τό □ ψεύδος,
 τό □ ψευτιά, ή □ —aar, m., -s, ψευ-
 δολόγος, ό □ ψεύτης, ό □ —achtig,
 -e, ψευματάρης □ ψευδής □ ψεύτικος
 leuk, -e, καλός □ ώραιος □ νόστιμος
 leu'nen, άκουμπώ
 leu'ning, v., -en, άκουμπιστήρι, τό □
 στηθαίο, τό
 leun'stoel, m., -en, πολυθρόνα, ή
 leus, v.(m.), leuzen, άπόφθεγμα, τό □
 γνωμικό, τό □ ρητό, τό □ μότο, τό
 I le'ven, ζω □ lang leve!: ζήτω! □ άς
 ζήσει! □ άς ζήσουν! [ζήση, ή
 II leven, o., -s, βίος, ό □ ζωή, ή □
 le'vend, -e, πεταχτός □ ζωηρός □
 ζωντανός □ —barend, -e, ζωστόκος
 le'vendig, -e, ζωηρός □ —heid, v.,
 ζωηρότητα, ή □ ζωτικότητα, ή □
 ένεργητικότητα, ή
 le'venloos, -loze, άψυχος
 le'vensbehoefte, v., -n, ζωάρκεια, ή □
 levensbeschrijving, v., -en, βιογραφία,
 ή □ —kracht, v.(m.), -en, ικμάδα, ή
 □ —lang, -e, ισόβιος
 le'venslust, m., φιλοζωία, ή □ ζωηρά-
 δα, ή □ ζωντάνια, ή □ ζωτικότητα, ή
 □ κουράγιο, τό □ —ig, -e, ζωηρός □
 δραστήριος □ φιλόζωος
 le'vensmiddelen, mv., έδώδιμα, τά □
 τρόφιμα, τά □ φαγώσιμα είδη, τά □
 —winkel, m., -s, έδωδιμοπωλείο, τό
 □ παντοπωλείο, τό □ μπακάλικο, τό
 le'vensnoodzakelijk, -e, βιοτικός □ le-
 vensomstandigheden, mv., όροι, οί □
 συνθήκη, ή □ —onderhoud, o., δια-
 τροφή, ή □ ζωή, ή □ —standaard,
 m., βιωτικό επίπεδο, τό □ —vatbaar,
 -bare, βιώσιμος

le'vensverzekering, v., -en, ασφάλεια ζωής, ή □ **levensvreemd**, -e, φαντασιόκοπος □ — **warmte**, v., ζωική θερμότητα, ή □ — **wijze**, v.(m.), -n, διαβίωση, ή □ ζήση, ή □ ζωή, ή
le'ver, v.(m.), -s, συκώτι, τό □ ήπαρ, τό
leverancier', m., -s, προμηθευτής, ό
le'vercirrose, v., κίρρωση, ή
le'veren, προμηθεύω □ εφοδιάζω □ χορηγώ □ παρέχω
le'vering, v., -en, δόσιμο, τό
le'vertraan, m., μπουρουνέλαιο, τό □ ψαρόλαδο, τό
le'verworst, v.(m.), -en, σπληνάντερο, τό
le'verziekte, v.-m., -s, ήπατοπάθεια, ή
lexicograaf', m., -grafen, λεξικογράφος, ό
le'zen, διαβάζω
le'zer, m., -s, αναγνώστης, ό
le'zing, v., -en, ανάγνωση, ή □ διάλεξη, ή
liaison', v.(m.), -s, έρωτική σχέση, ή
liberaal', -rale, φιλελεύθερος
liberalis'me, o., έλευθεροφροσύνη, ή □ φιλελευθερισμός, ό
licen'tie, v., -s, άδεια, ή
libret'to, o., -'s, λιμπρέτο, τό
li'chaam, o., -chamen, σώμα, τό □ κορμί, τό □ — **skracht**, v.(m.), -en, άλκή, ή □ ρώμη, ή □ — **soefening**, v.(m.), -en, σωμασκή, ή □ γυμναστική, ή
licha'melijk, -e, σωματικός
I licht, -e, άβάρης □ άλαφρός □ έλαφρός □ λαφρός
II licht, o., -en, φώς, τό □ *het wordt* — : φωτίζει □ *ξημερώνει*
licht'beeld, o., -en, φωτογραφία, ή □ *voordracht met —en*: ή διάλεξη μέ φωτεινές εικόνες (διαφάνειες)
lich'tekooi, v., -en, πόρνη, ή □ κοκότα, ή
lich'ten, άκτινοβολώ □ λάμπω □ σελαγίζω □ φεγγοβολώ □ (troepen) στρατολογώ
licht'gas, o., φωταέριο, τό
lichtgelo'vig, -e, ευκολόπιστος □ εύπιστος □ μωρόπιστος □ — **heid**, v.,

άπλότητα, ή □ έλαφροπιστία, ή
lichtgeraakt', -e, εύθικτος □ **lichtgevend**, -e, φεγγοβόλος □ άκτινοβόλος □ φωτοβόλος □ φωτεινός □ — **grijs**, -grijze, ύπόφαιος □ ύπότεφρος □ — **heid**, v., έλαφρότητα, ή
lich'ting, v., -en, (leger) ήλικία, ή □ στρατολογική κλάση, ή □ (brieven) έξαγωγή, ή
licht'kogel, m., -s, φωτοβολίδα, ή □ **lichtkoker**, m., -s, φωταγωγός, ό □ — **krans**, m., -en, φωτομετέωρο, τό □ — **meter**, m., -s, φωτόμετρο, τό □ **L—mis**, m., 'Υπαπαντή, ή □ — **therapie**, v., φωτοθεραπεία, ή
lichtzin'nig, -e, έλαφρόμυαλος □ κοϋφος □ ματαιόδοξος □ (zeden) ανήθικος □ παρδαλός □ — **heid**, v., -heden, άλαφράδα, ή □ έλαφράδα, ή □ έπιπολαιότητα, ή
lid, o., leden, ledematen, μέλος, τό □ — **staat**, m., -staten, κράτος μέλος, τό
lid'woord, o., -en, άρθρο, τό
lied, o., -eren, τραγούδι, τό □ μέλος, τό □ άσμα, τό □ ώδή, ή
lie'den, mv., άνθρωποι, οί □ κόσμος, ό □ *de massa gewone* — : κοσμάκης, ό
lie'derlijk, -e, έκλυτος □ παραλυμένος □ ανήθικος □ ξεσκισμένος □ άκόλαστος □ τσαχπίνης □ — **heid**, v., -heden, ήδυπάθεια, ή □ φιληδονία, ή
lief, lieve, (bemind) άγαπητός □ (aanhelig) χαϊδευτικός
liefda'dig, -e, έλεήμονας □ ψυχικάρης □ — **heid**, v., -heden, έλεημοσύνη, ή □ φιλανθρωπία, ή □ έλεος, τό □ εύσπλαχνία, ή □ ψυχικό, τό
lief'de, v., -s, -n, στοργή, ή □ άγάπη, ή □ έρωτας, ό □ *Platonische* —, v.: ιδανικός έρωτας, ό □ — *bedrijven*: κάνω έρωτα □ — **drank**, m., -en, άφροδισιακό, τό □ — **loos**, -loze, άστοργος □ άφιλόστοργος
lief'desbrief, m., -brieven, ραβασάκι, τό
lief'desgeschiedenis, v., -sen, έρωτοδουλειά, ή
lief'devol, -le, φιλόστοργος
lief'hebben, έρωτεύομαι □ άγαπώ

liefhebberij, v., -en, έρασιτεχνία, ή
lief'je, o., -s, άγαπητικιά, ή □ έρωμένη,
 ή
lief'kozen, χαϊδεύω □ θέλω □ θωπεύω
 □ μαγεύω
lief'kosing, v., -en, άγκάλιασμα, τό □
 θωπεία, ή □ χάδι, τό □ χάιδεμα, τό
lie'gen, ψευδολογώ □ ψεύδομαι
lier, v.(m.), -en, (muziek) λύρα, ή □
 (hijswerktuig) τροχαλία, ή □ μακα-
 ράς, ό □ καρούλι, τό □ —**dichter**,
 m., -s, λυρικός ποιητής, ό
lies, v.(m.), liezen, βουβώνας, ό □ —
breuk, v.(m.), -en, κήλη, ή
lie'veling, m., -en, άγαπημένος, ό □
 —**sdichter**, m., -s, ό πιό άγαπημένος
 μου ποιητής
lie'ver, bw., προτιμότερο □ μάλλον □
 καλύτερο □ — **hebben**: προτιμώ
lift, m., -en, άνελκυστήρας, ό □ άσαν-
 σέρ, τό □ —**en**, ταξιδεύω μέ ώτο-
 στόπ
li'ga, v.(m.), -'s, σύνδεσμος, ό
lig'gen, (zijn) βρίσκομαι □ είμαι □
 (neerliggen) ξαπλώνομαι
lig'ging, v., -en, τοποθεσία, ή
lig'stoel, m., -en, πολυθρόνα, ή
I lijden, παθαίνω □ άλγώ □ πάσχω □
 νοσώ □ πονώ
II lij'den, o., πάθος, τό □ άρρώστια, ή
 □ πάθημα, τό
lijf'ei'gene, m., -n, δουλοπάροικος, ό □
lijfelijk, -e, σωματικός □ —**wacht**,
 m., -en, συνοδός, ό □ άκόλουθος, ό
 □ σωματοφύλακας, ό □ δορυφόρος,
 ό
lijk, o., -en, πτώμα, τό □ λείψανο, τό
 □ νεκρός, ό □ πεθαμένος, ό □ —
baar, v.(m.), -baren, φέρετρο, τό □ νε-
 κροκρέβατο, τό □ —**bidder**, m., -s,
 μοιρολόγος, ό
lijk'bleek, -bleke, κατάχλωμος □ κατα-
 κίτρινος □ κάτωχρος □ — **worden**:
 γίνομαι σάν πανί [θία, ή
lijk'dienst, m., -en, νεκρώσιμη άκολου-
lij'ken, (gelijken) (δ)μοιάζω
lij'kenhuisje, o., -s, νεκροσκοπείο, τό
lijk'krans, m., -en, νεκρολούλουδο, τό

□ **lijkrede**, v.(m.), -s, -nen, έπικήδειος
 λόγος, ό □ νεκρολογία, ή □ —**schou-
 wing**, v., -en, νεκροψία, ή □ αὐτοψία,
 ή □ νεκροτομία, ή □ νεκροσκοπία, ή
 □ —**wade**, v.(m.), σάβανο, το □ —
wagen, m., -s, νεκροφόρα, ή
lijm, m., -en, κόλλα, ή □ —**en**,
 (προσ)κολλώ □ —**stok**, m., -ken, ξό-
 βεργα, ή
lijn, v.(m.), -en, σειρά, ή □ γραμμή, ή
 □ κοντυλιά, ή □ χαρακιά, ή □
 στοίχος, ό □ —**boot**, m. en v., -bo-
 ten, πλοίο της γραμμής, τό
lij'nen, άραδιάζω □ ρηγώνω □ χαρα-
 κώνω
lijn'olie, v.(m.), -liën, λινέλαιο, τό □
 λιναρόλαδο, τό □ **lijntrekker**, m., -s,
 τζερεμές, ό □ φυγόπονος, ό □ —
vliegtuig, o., -en, άεροπλάνο της
 γραμμής, τό □ —**vormig**, -e, γραμ-
 μικός □ —**waad**, o., -waden, λινό, τό
 □ όθόνη, ή
lijst, v.(m.), -en, εύρετήριο, τό □ κατά-
 λογος, ό □ λίστα, ή □ πίνακας, ό □
 (kader) πλαίσιο, τό □ στεφάνη, ή □
 τελάρo, τό □ κορνίζα, ή
lij's'ter, v.(m.), -s, τσίχλα, ή
lik'doorn, m., -s, τύλος, ό □ κάλος, ό
likeur', v.(m.), -en, λικέρ, τό □ ήδύπο-
 το, τό □ γλυκόπιστο, τό □ —**stoker**,
 m., -s, οίνοπνευματοποιός, ό
lik'ken, γλείφω
lik'kepot, m., -ten, (geneesk.) μαντζού-
 νι, τό
lip'liputter, m., -s, λιλιπούτειος, ό
limiet', v.(m.), -en, όρος, ό
limona'de, v.(m.), -s, λεμονάδα, ή □
 γαζόζα, ή □ γκαζόζα, ή □ πορτοκα-
 λάδα, ή
lin'debloesem, m., -s, φλαμούρι, τό □
lindeboom, m., -bomen, φλαμουριά, ή
 □ —**thee**, m., τίλιο, τό □ φλαμούρι,
 τό
lingerie', v., -s, -ën, πανικά, τά □ έσώ-
 ρουχα, τά
linguistiek', v., γλωσσολογία, ή
liniaal, v.(m.) en o., -nialen, χάρακας,
 ό □ κανόνας, ό □ ρίγα, ή

linië'ren, χαρακώνω □ ριγώνω
linië'ring, v., -en, γραμμογράφηση, ή □
 χαράκωμα, τό
links, -e, άριστερός □ άδέξιός □ ζερ-
 βός □ —**handig**, -e, ζερβός □ άριστε-
 ρόχειρας □ ζερβοχέρης
I lin'nen, λινός
II lin'nen, o., -s, πανί, τό □ όθόνη, ή □
 —**goed**, o., πανικά, τά □ άσπρόρου-
 χα, τά
linoty'pe, v.(m.), -s, λινοτυπία, ή
lint, o., -en, ταινία, ή □ κορδέλα, ή □
 —**worm**, m., -en, ταινία, ή
lin'ze, v.(m.), -n, φακή, ή
lip, v.(m.), -pen, χείλι, τό □ —**pen-**
stift, v.(m.), -en, κραγιόνι, τό
liqui'de, (v. geld) ρευστός
liquide'ren, ξεκάνω □ φονεύω
li're, v.(m.), -s, λιρέτα, ή
lis, m. en o., lissen, έριδα, ή
lis'pelen, τραυλίζω □ ψευδίζω
list, v.(m.), -en, άπάτη, ή □ διαβολιά, ή
 □ έξυπνάδα, ή □ δόλος, ό □ μηχανή,
 ή □ τέχνασμα, τό □ —**ig**, -e, δολε-
 ρός □ άπατηλός □ πανούργος □ πο-
 νηρός □ έξυπνος
li'ter, m., -s, λίτρο, τό □ κιλό, τό
lithograaf', m., -grafen, λιθογράφος, ό
li'tekén, o., -s, -en, ούλή, ή □ σημάδι,
 τό □ στίγμα, τό
lit(t)erair', -e, λογοτεχνικός
lit(t)eratuur', v., -turen, λογοτεχνία, ή
 □ —**geschiedenis**, v., γραμματολο-
 γία, ή □ γραμματεία, ή
liturgie', v., -ën, λειτουργία, ή □ λει-
 турγική, ή
litur'gisch, -e, λειτουργικός
livrei', v.(m.), -en, λιβρέα, ή
lob, v.(m.), -ben, λοβός, ό
locomotief', v.(m.), -tieven, άτμάμαξα,
 ή
I lo'den, (lood) μολυβένιος □ μολύβδι-
 νός
II lo'den, βουλώνω □ σφραγίζω
loei'en, μουγκρίζω □ μυκίεμαι
loens, -e, αλλήθωρος
loep, v.(m.), -en, φακός, ό
loe'ren, παραδοκώ □ καιροφυλαχτώ

loe'ven, όρτσάρω
lof'hed, o., -eren, διθύραμβος, ό □
 παιάνας, ό
lof'prijzing, v., -en, έπαινος, ό □ εύλο-
 γία, ή □ εύφημισμός, ό □ παίνια, ή □
 έγκώμιο, τό
lof'rede, v.(m.), -s, -nen, έγκώμιο, τό □
 πανηγυρικός, ό □ **lofwaardig**, -e,
 έπαινετός □ άξιέπαινος □ εύλογητός
 □ —**zang**, m., -en, δοξολογία, ή □
 ύμνος, ό □ έγκωμιασμός, ό
I log, -ge, δυσκίνητος
II log, v.(m.), -gen, παρκέτα, ή □ δρο-
 μόμετρο, τό
logarit'me, v.(m.), -n, λογάριθμος, ό
lo'ge, v.(m.), -s, (theater) θεωρείο, τό
logé', m., -s, οικότροφος, ό □ τρώφι-
 μος, ό
lo'genstraffen, διαψεύδω
loge'ren, φιλοξενώ
lo'gica, v., λογική, ή
lo'gisch, -e, λογικός □ — *denken*:
 όρθοφρονώ
logopedie', v., όρθοφωνητική, ή □ όρ-
 θοφωνία, ή
lok, v.(m.), -ken, βόστρυχος, ό □ μπου-
 κλα, ή
I lokaal', -kale, τοπικός □ επιτόπιος
II lokaal', o., -kalen, κάμαρα, ή □
 δωμάτιο, τό □ αίθουσα, ή
lok'aas, o., -azen, μαλάγρα, ή □
 δόλωμα, τό
lokalisa'tie, v., -s, έντόπιση, ή □ έντο-
 πισμός, ό
lokalise'ren, έντοπίζω
loket', o., -ten, θυρίδα, ή
lok'ken, δελεάζω □ σαγηνεύω □ δολώ-
 νω □ μαυλίζω □ μαυλάω
lok'roep, m., -en, μαύλισμα, τό □ κρά-
 ξιμο, τό
lok'vogel, m., -s, δελεαστικό, τό □
 (mens) κράχτης, ό
lom'mer, o., σκιά, ή □ έσκιος, ό □ —
rijk, -e, σκιερός □ σκιώδης
I lomp, -e, βάνανσος □ άγροίκος □
 χυδαίος □ χοντρός
II lomp, v.(m.), -en, ράκος, τό □ κου-
 ρέλι, τό

lom'penkoopman, m., -lieden, ρακο-
συλλέκτης, ό □ κουρελάς, ό
lomp'heid, v., -heden, χοντράδα, ή □
χυδαιότητα, ή □ χωριατιά, ή
lo'nen, άξίζω □ —d, -e, συμφερτικός
□ ωφέλιμος
long, v.(m.), -en, πνεύμονας, ό □ πλε-
μόνι, τό □ —buisje, o., -s, κυψελίδα,
ή □ —ontsteking, v., -en, πνευμονία,
ή
lon'ken, (liefelijk) γλυκοκοιτάζω □
(loeren) παραδοκώ
lont, v.(m.), -en, θρυαλλίδα, ή □ φωτίλι,
τό
loo'chenen, άπαρνιέμαι □ άρνιέμαι
lood, o., μολύβι, τό □ μόλυβδος, ό □
—gieter, m., -s, τενεκετζής, ό □ φα-
ναρτζής, ό □ —kleurig, -e, μολυβής
□ —recht, -e, κάθετος
I **loods**, v.(m.), -en, ύπόστεγο, τό □
(haven-) αποβάθρα, ή
II **loods**, m., -en, πλοηγός, ό □ πιλό-
τος, ό
lood'sen, πλοηγώ □ πιλοτάρω
loods'vaartuig, o., -en, πιλοτίνα, ή
lood'zwaar, -zware, άσήκωτος
loof, o., χλόη, ή
look, o. en m., πράσο, τό
loom, loeme, νωθρός □ όκνός □ τεμπέ-
λης
loon, o., lonen, μισθός, ό □ —arbei-
der, m., -s, μισθωτός, ό □ —lijst,
v.(m.), -en, μισθολόγιο, τό □ —sver-
hoging, v., -en, αύξηση μισθών, ή □
—verlies, o., -zen, χασομέρι, τό
loop, m., lopen, (water) ροή, ή □ (ren)
τρέξιμο, τό □ δρόμος, ό □ (mars)
πορεία, ή □ (geweer) στόμιο, τό □
μπούκα, ή
loop'baan, v.(m.), -banen, (atletiek)
στάδιο, τό □ σταδιοδρομία, ή □ (pla-
neet, kogel) τροχιά, ή □ **loopgraaf**,
v.(m.), -graven, προμαχώνας, ό □
χαράκωμα, τό □ ταμπούρι, τό □ —
tijd, m., -en, διορία, ή □ προθεσμία, ή
□ —jongen, m., -s, τσιράκι, τό
loot, v.(m.), loten, βλαστάρι, τό □ βλα-
στός, ό □ γούλι, τό

lo'pen, τρέχω
lo'per, m., -s, δρομέας, ό □ (sleutel)
άντικλειδί, τό
los, -se, χαλαρός □ λασκαρισμένος □
(bw., onverpakt) χύμα □ ανάκατα □
άπό τό σωρό
losban'dig, -e, άκόλαστος □ χαλαρός
□ μόσοικος □ —leven: έλευθεριάζω
□ —heid, v., -heden, άκολασία, ή □
παραλυσία, ή
los'bol, m., -len, παράλυτος, ό □ **los-
draaien**, ξεβιδώνω □ —geld, o., -en,
λύτρα, τά □ άντάλλαγμα, τό □ ξαγο-
ρά, ή □ —haken, ξαγκιστρώνω □ —
hangend, -e, ξεπλεκος □ ξεπλεγμένος
los'knopen, ξεθηλυκώνω □ ξεκουμπώ-
νω □ **loskopen**, λυτρώνω □ έξαγορά-
ζω □ —laten, άμολώ □ άφήνω □
(scheepstouw) λασκάρω □ χαλαρώνω
□ μαϊνάρω □ —lopend, -e, (άπο)λυ-
τός
los'maken, άπολύω □ άποσπώ □ άπο-
συνδέω □ (ontspannen) έκτονώνω □
(breiwerk) ζηλώνω □ **losprijs**, m.,
-prijzen, έξαγορά, ή □ —schroeven,
ξεβιδώνω □ —sen, (afladen) ξεφορ-
τώνω □ έκφορτώνω
los'sing, v., -en, έκφόρτωση, ή □ ξε-
φόρτωμα, τό □ **losslaan**, άποκαθλώ-
νω □ —weken, ξεκολλώ □ άποκολ-
λώ □ —winden, ξεδιπλώνω □ ξεκου-
βαριάζω □ ξετυλίγω
lot, o., -en, μοίρα, ή □ είμαρμένη, ή □
τύχη, ή □ ριζικό, τό □ (loerij)
κληρος, ό □ λαχνός, ό □ λαχείο, τό
lo'teling, m., -en, κληρωτός, ό □ στρα-
τεύσιμος, ό
lo'ten, κληρώνω
loterij', v., -en, λαχείο, τό □ λοταρία,
ή □ κλήρωση, ή
lotion', v.(m.), -s, λοσιόν, ή
lot'trekking, v., -en, κλήρωση, ή
lo'tus, m., -sen, λωτός, ό
lou'ter, bw., μόνο
lou'teren, έξαγνίζω □ καθαρίζω
lou'tering, v., -en, καθαρκός, ό □ έξι-
λασμός, ό □ εξαγνισμός, ό □ κάθα-
ρη, ή

lo'ven, εὐλογῶ □ ὀμνῶ □ ἐπαινῶ □
δοξάζω □ μεγαλύνω □ παίνεω □
—**d**, ἐπαινετικός □ ὀμνητικός □
εὐφημος □ κολακευτικός

loyauteit', v., νομιμοφροσύνη, ἡ

lucht, v.(m.), -en, ἀέρας, ὁ □ ἀτμό-
σφαιρα, ἡ □ *de — betreft*: συννεφιά-
ζει □ ὁ καιρὸς γίνεται συννεφιασμέ-
νος □ *heldere —*: αἶθριος οὐρανός, ὁ
□ *iets in de — laten vliegen*: ἀνατινά-
ζω □ *dat is uit de — gegrepen*: αὐτὰ
εἶναι ψέματα □ — *geven aan zijn*
vreugde: ἐκχύνω τὴ χαρά □ — *doorla-*
ten: ξεφουσιῶ

lucht'aanval, m., -len, ἀεροπορική ἐπί-
θεση, ἡ □ **luchtafweer**, m., ἀεράμυνα,
ἡ □ ἀεροπορική ἄμυνα, ἡ □ —**bal-**
lon, m., -s, ἀερόστατο, τό □ (speel-
goed) φούσκα, ἡ □ —**bel**, v.(m.), -len,
μπουρμπουλήθρα, ἡ □ φούσκα, ἡ □
φουσαλίδα, ἡ □ —**brug**, v.(m.), -gen,
ἐναέρια γέφυρα, ἡ

lucht'dicht, -e, ἀεροστεγής □ στεγανός
□ ἐρμητικός □ **luchtdruk**, m., ἀτμο-
σφαιρική πίεση, ἡ □ —**en**, ἀερίζω □
(uistaan) ὑποφέρω □ —**er**, m., -s,
πολυέλαιος, ὁ □ πολύφωτο, τό □ —
eskader, o., -s, σμήνος, τό □ σμηναρ-
χία, ἡ □ —**gevecht**, o., -en, ἀερομα-
χία, ἡ

lucht'haven, v.(m.), -s, ἀεροδρόμιο, τό
□ **luchtig**, -e, ἀερικός □ αἰθέριος □
ἐναέριος □ —**je**, o., -s, ἀεράκι, τό □
(reukje) δυσοσμία, ἡ □ —**kasteel**, o.,
-telen, πετριά στον ἥλιο, ἡ □ —**klep**,
v.(m.), -pen, ἐπιστόμιο, τό □ —**kus-**
sen, o., -s, λαστιχένιο μαξιλάρι, τό □
—**kuur**, v.(m.), -kuren, ἀεροθερα-
πεία, ἡ

lucht'de dige, o., κενό, τό □ **luchtmatras**,
v.(m.), -sen, ἀερόστρωμα, τό □ —
landingstroepen, mv., ἀεραγήματα, τὰ
□ —**lijn**, v.(m.), -en, ἐναέρια γραμ-
μή, ἡ □ —**machtofficier**, m., -en,
σμήναρχος, ὁ □ —**machtsoldaat**, m.,
-daten, σμηνίτης, ὁ

lucht'pijp, v.(m.), -en, τραχεία, ἡ □
luchtpomp, v.(m.), -en, ἀεραντλία, ἡ

□ ἀνεμαντλία, ἡ □ —**post**, (per —)
ἀεροπορικῶς, bw. □ —**reis**, v.(m.),
-reizen, ἀεροπορία, ἡ □ —**ruim**, o.,
ἐναέριος χώρος, ὁ □ —**toevoer**, m.,
παροχή ἀέρα, ἡ

lucht'vaart, v.(m.), ἀεροναυτική, ἡ □
luchtverkeer, o., ἀεροπορική συγκοι-
νωνία, ἡ □ —**verschijnsel**, o., -en, -s,
μετέωρο, τό

lu'cifer, m., -s, σπίρτο, τό □ πυρεῖο,
τό □ —**sdoosje**, o., -s, σπιρτοθήκη, ἡ

lugu'ber, -e, πένθιμος
lui, -e, ὀκνός □ νωθρός □ ράθυμος □
τεμπέλης □ —**aard**, m., -s, ἀκαμά-
της, ὁ □ τεμπέλης, ὁ

luid, -e, δυνατός □ ἰσχυρός
lui'den, καμπανίζω □ σημαίνω

luid'keels, bw., φωναχτός □ μεγαλό-
φωνος □ **luidruchtig**, -e, ἡχηρός □
σκαστός □ —**spreker**, m., -s, μεγά-
φωνο, τό

lui'er, v.(m.), -s, πανί, τό □ πάνα, ἡ □
σπάργανο, τό □ φασκία, ἡ

lui'eren, τεμπελιάζω □ κάθομαι ἀργός
□ ὀκνεύω

lui'fel, v.(m.), -s, πρόστεγο, τό □ ὑπό-
στεγο, τό □ προεξοχή, ἡ □ μαρκίζα, ἡ

lui'heid, v., τεμπελιά, ἡ □ ὀκνηρία, ἡ
□ νωθρότητα, ἡ □ νωχέλεια, ἡ

lui'lak, m., -ken, τεμπέλης, ὁ □ ὀκνη-
ρός, ὁ □ τεμπελχανάς, ὁ

luim, v.(m.), -en, πείσμα, τό □ ἰδιοτρο-
πία, ἡ □ καπρίτσιο, τό

lui'paard, o., -en, λεοπάρδαλη, ἡ
luis, v.(m.), luizen, ψείρα, ἡ □ *luizen*
hebben: ψειριάζω □ κονιδιάζω

luis'ter, m., μεγαλοπρέπεια, ἡ □ —
aar, m., -s, ἀκροατής, ὁ □ —**en**,
ἀγρικῶ □ ἀκούω □ —**rijk**, -e, μεγα-
λοπρεπής □ —**vink**, m. en v., -en,
ὠτακουστής, ὁ

luit, v.(m.), -en, λαούτο, τό □ ταμπου-
ράς, ὁ

lui'tenant, m., -s, ὑπολοχαγός, ὁ
luit'speler, m., -s, λαουτιέρης, ὁ

lui'zeëi, o., -eren, κόνιδα, ἡ

lui'zen, ψειρίζω

lui'zenzalf, v.(m.), ψειραλοιφή, ἡ

lui'zig, -ε, ψειριάρης □ ψειριάρικος
 luk'ken, τελεσφορῶ □ πετυχαίνω □
 κατορθώνω
 lunch, m., -en, -es, γεῦμα, τό
 lupí'ne, v.(m.), -n, λούπινο, τό
 lus, v.(m.), -sen, σιρίτι, τό
 lust, m., -en, ὄρεξη, ή □ ήδονή, ή □
 διάθεση, ή
 lus'teloos, -loze, ἄκεφος □ ἀπαθής □
 —heid, v., ἀδράνεια, ή
 lus'ten, ἀγαπῶ □ μου ἄρσει [τος
 lus'tig, -ε, εὐθυμος □ φαιδρός □ κεφά-
 lus'trum, o., -tra, πενταετία, ή

lu'thers, -ε, λουθηρανός
 lu'wen, ήσυχάζω □ ξεθυμαίνω
 lu'xe, m., πολυτέλεια, ή □ λουσάρι-
 σμα, τό □ λούσο, τό □ —editie, v.,
 -s, πολυτελής έκδοση, ή
 luxueus', -euzε, πολυτελής □ μεγαλό-
 πρεπος □ λουσάτος
 lyceum', o., -cea, -s, λύκειο, τό
 lymfa'tisch, -ε, λεμφικός
 lym'fe, v.(m.), λέμφος, ή
 lyn'chen, λιντσάρω
 lynx, m., -en, ρήσος, ό □ λύγκας, ό
 ly'risch, -ε, λυρικός □ μελικός

M

ma, v., -'s, μαμά, ή □ μάνα, ή
 maag, v.(m.), Magen, στομάχι, τό □
 στόμαχος, ό
 maagd, v., -en, παρθένα, ή □ κόρη, ή
 maag'delijk, -ε, παρθένος □ αγνός □
 ἄθικτος □ —heid, v., παρθενιά, ή
 maag'denvlies, o., παρθενικός ὑμένος,
 ό
 maag'kramp, v.(m.), -en, κολικός, ό □
 maagpijn, v.(m.), -en, στομαχόπονος,
 ό □ —sap, o., -ren, πεψίνη, ή □ —
 stoornis, v., -sen, δυσπεψία, ή □ —
 zuur, o., -zuren, ξινίλα, ή □ —zweer,
 v.(m.), -zweren, ἔλκος στομάχου, τό
 maai'en, θερίζω
 maai'er, m., -s, δρεπανιστής, ό □ θε-
 ριστής, ό
 maai'machine, v., -s, θεριστική μηχανή, ή
 maal, v.(m.), malen, φορά, ή □ twee —
 twee is vier: δύο επί δύο ίσον τέσσερα
 maal'tand, m., -en, τραπεζίτης, ό
 maal'tijd, m., -en, φαγητό, τό □ ge-
 meenschappelijke —: συσσίτιο, τό
 maan, v.(m.), manen, φεγγάρι, τό □
 σελήνη, ή □ (halve —) ήμισέληνος, ή
 □ μισοφέγγαρο, τό □ (volle —) παν-
 σέλινος, ή □ (nieuwe —) φέξη, ή
 maand, m., -en, μήνας, ό
 maan'dag, m., -en, Δευτέρα, ή

maan'delijks, -ε, μηνιαίος □ maand-
 loon, o., -lonen, μηνιαίο, τό □ μηνιά-
 τικο, τό □ —stonden, mv., ἔμμηνα,
 τά □ περίοδος, ή □ ἔμμηνορροια, ή □
 καταμήνια, τά □ —verband, o., -en,
 ἐπίδεσμος περιόδου, ό
 maan'licht, o., φεγγαρόφωτο, τό □
 σεληνόφωτο, τό
 maans'verduistering, v., -en, ἔκλειψη
 τῆς σελήνης, ή
 maar, (vw.), ἀλλά □ μά □ ὁμως
 maar'schalk, m., -en, στρατάρχης, ό
 maart, m., Μάρτιος, ό □ —s, -ε, μαρ-
 τιάτικος
 maas, v.(m.), mazen, θελιά, ή
 I maat, v.(m.), maten, μέτρο, τό □
 νούμερο, τό □ (muziek) ρυθμός, ό
 II maat, m., -s, σύντροφος, ό
 maat'eenheid, v., -heden, μετρική μο-
 νάδα, ή
 maat'regel, m., -en, -s, μέτρο, τό
 maatschappij', v., -en, κοινωνία, ή
 maat'staf, m., -staven, κανόνας, ό □
 κριτήριο, τό □ κλίμακα, ή
 maca'ber, -ε, μακάβριος □ φρικιαστι-
 κός
 macadam', o. en m., πλακόστρωτο, τό
 macaro'ni, m., μακαρόνι, τό
 Macedo'nisch, -ε, μακεδονικός
 machiavellis'me, o., μακιαβελισμός, ό

machina'tie, v., -s, μηχανορραγία, ή □
ραδιουργία, ή □ σκευωρία, ή
machi'ne, v., -s, μηχανή, ή □ —**bou-**
wer, m., -s, μηχανουργός, ό □ —**ge-**
weer, o., -geweren, μυδραλιοβόλο, τό
□ (όπλο)πολυβόλο, τό □ —**kamer**,
v.(m.), -s, μηχανοστάσιο, τό □ —**pis-**
tool, o., -pistolen, μυδραλιοβόλο, τό
□ πολυβόλο, το

machinist', m., -en, μηχανοδηγός, ό
macht, v.(m.), -en, δύναμη, ή □ εξου-
σία, ή □ ισχύς, ή □ ρώμη, ή □ —**heb-**
ber, m., -s, εξουσιαστής, ό
mach'tig, -e, δυνατός □ ικανός □ ισχυ-
ρός □ κρατερός □ —**en**, εξουσιοδο-
τώ □ —**ing**, v., -en, άδεια, ή □ εξου-
σιοδότηση, ή

ma'de, v.(m.), -n, σκουλήκι, τό
madelief'je, o., -s, άσπρολούλουδο, τό
maf'fia, v.(m.), μαφία, ή
magazijn', o., -en, κατάστημα, τό □
μαγαζί, τό □ —**ier**, m., -s, καταστη-
ματάρχης, ό

ma'ger, -e, αδύνατος □ άπαχος □
άχαμνός □ λιγνός □ ισχνός □ *zeer*
—: σκελετώδης □ — *vlees*, o.: ψα-
χνά, τά □ λαγγόνια, τά □ λάπαρο, τό
□ —*e kost*, m.: νηστίσιμο φαγητό, τό

magie', v., μαγεία, ή □ μάγια, τά □
μαγγανεία, ή [θελκτικός

ma'gisch, -e, μαγικός □ γοητευτικός □
magistraat, m., -straten, λειτουργός, ό
magistratuur', v., δικαστική έξουσία, ή
magneet', m., -neten, μαγνήτης, ό □
—**naald**, v.(m.), -en, μαγνητική βελό-
να, ή

magne'sium, o., μαγνήσιο, τό
magnetise'ren, μαγνητίζω □ καταθέλ-
γω □ γοητεύω

magni'ficat, o., μεγαλυνάριο, τά
maho'niehout, o., μαόνι, τό
mai'den-speech, m., -es, έναρκτήριος
λόγος, ό

maïs, m., άραβόσιτος, ό □ καλαμπόκι,
τό □ —**brij**, m., μαμαλίγκα, ή □ —
brood, o., -broden, μπομπότα, ή □
—**kolf**, v.(m.), -kolven, καλαμποκιά,
ή

maîtres'se, v., -s, -n, έρωμένη, ή □
μαιτρέσσα, ή □ παλλακίδα, ή □
φιλενάδα, ή

ma'jesteit, v., -en, (koning) μεγαλειότη-
τα, ή □ (pracht) μεγαλοπρέπεια, ή

majestueus', -euzе, μεγαλοπρεπής

majoor', m., -s, ταγματάρχης, ό

ma'kelaar, m., -s, -laren, (κτηματο)με-
σίτης, ό □ (έμπορο)μεσίτης, ό □ —
sloon, o., -lonen, μεσιτεία, ή □ προ-
μήθεια, ή

ma'ken, κάνω □ φτιάνω □ διαπράττω

ma'ker, m., -s, δημιουργός, ό □ πλα-
στουργός, ό □ πλάστης, ό □ ποιητής,
ό

make-up', m., μακιγιάζ, τό

mak'ker, m., -s, σύντροφος, ό □ όπα-
δός, ό

makreel', m., -krelen, σκουμπρί, τό □
κολιός, ό

mal, -le, παλαβός □ ανισόρροπος □
άφρονας

malai'se, v., δυσφορία, ή □ κακοδια-
θεσία, ή

mala'ria, v.(m.), έλονοσία, ή □ μαλά-
ρια, ή

ma'len, άλέθω

mals, -e, (vlees, brood) τρυφερός □
(bed) μαλακός □ (vrucht) ζουμερός

malthusianis'me, o., μαλθουσιανισμός,
ό

ma'luwe, **malve**, v.(m.), (δεντρο)μολό-
χα, ή

mama', v., -'s, μαμά, ή □ μάνα, ή □
μητέρα, ή □ (mamaatje) μανούλα, ή

mam'moet, m., -en, -s, μαμούθ, τό

man, m., -nen, άντρας, ό □ *aan de —*
brenge: ξεκάνω □ *met — en muis*:

αύτανδρος □ σύψυχος

manchet', v.(m.), -ten, ρανικέτι, τό

mand, v.(m.), -en, κοφίνι, τό □ κόφα,
ή □ καλάθι, τό □ πανέρι, τό

mandaat', o., -daten, έντολή, ή □ δια-
ταγή, ή

mandarijn', m., -en, μανταρίνος, ό □
—**tje**, o., -s, (vrucht) μανταρίνι, τό

mandata'ris, m., -sen, έντολοδόχος, ό
mandate'ren, διατάζω □ έντέλλομαι □

gemandateerd: ἐντεταλμένος
man'denmaker, m., -s, καλαθοποιός, ὁ
mand'je, o., -s, κάλαθος, ὁ
mandoli'ne, v., -s, μαντολίνο, τό □
 μπουζούκι, τό
ma'nen, mv., χαιτή, ἡ
ma'neschijn, m., φεγγαρόφωτο, τό □
 φέγγος, τό
manhaf'tig, -e, ἀντρεϊός
maniak, m., -ken, μανιακός, ὁ □ —**aal**,
 -ale, μανιακός
manicu're, v.(m.), -n, μανικιούρ, τό
manie', v., -en, παραξενιά, ἡ □ λόξα,
 ἡ □ τρέλα, ἡ □ μανία, ἡ
manier', v.(m.), -en, τρόπος, ὁ □ μέθο-
 dos, ἡ
manifest', o., -en, διατράνωση, ἡ □
 ἀπόδειξη, ἡ □ —**ant**, m., -en,
 διαδηλωτής, ὁ □ —**eren**, διαδηλώνω
 □ διακηρύχνω □ ἐκδηλώνω
manipula'tor, m., -s, -en, (toestel) χειρι-
 στήριο, τό □ (persoon) χειριστής, ὁ
mank, -e, κουτσός □ χωλός □ —**en**,
 κουτσαίνω □ χωλαίνω
man'nelijk, -e, ἀρσενικός
mannequin', m., -s, μανεκέν, τό
man'netje, o., -s, (algemeen) ἀρσενικό,
 τό □ (pensje) ἀνθρωπάριο, τό □
 ἀνθρωπάκι, τό □ (dier) ἐπιβήτορας, ὁ
 □ βατευτής, ὁ
manoeu'vere, **maneu'ver**, v.(m.) en o., -s,
 ἐλιγμός, ὁ □ μανούβρα, ἡ
manoeuv're'ren, **maneuvre'ren**, μανου-
 βράρω
ma'nometer, m., -s, μανόμετρο, τό
mansar'de, v.(m.), -s, -n, σοφίτα, ἡ □
 ὑπερῶο, τό
man'tel, m., -s, παλτό, τό □ (ἐ)πανω-
 φόρι, τό
manufactu'ren, mv., μανιφατούρα, ἡ □
 χειροτέχνημα, τό
manuscript', o., -en, πρωτόγραφο, τό
man'wif, o., -wijven, ἀντρογυναίκα, ἡ
map, v.(m.), -pen, χαρτοθήκη, ἡ □ χαρ-
 τοφύλακας, ὁ □ σάκα, ἡ □ τσάντα, ἡ
maquet'te, v.(m.), -s, μακέτα, ἡ □ πρό-
 πλασμα, τό
maquilla'ge, v., -s, φτιασίδι, τό □ κοκ-

κινάδι, τό □ καλλυντικό, τό □
 ψυμύθιο, τό □ μακιγιάζ, τό
ma'rathonloop, m., -lopen, μαραθώνιος
 δρόμος, ὁ
marche'ren, βαδίζω □ πεζοπορῶ □
 ὁδεύω □ ὁδοιπορῶ □ πορεύομαι
marconist, m., -en, ἀσυρματιστής, ὁ
marechaussee', m., -s, χωροφύλακας, ὁ
margari'ne, v.(m.), -s, μαργαρίνη, ἡ
mar'ge, (v.(m.)), -s, περιθώριο, τό
margriet, v.(m.), -en, μαργαρίτα, ἡ
Mari'a-Bood'schap, v., Εὐαγγελισμός,
 ὁ
Mari'a-He'melvaart, v.(m.), Κοίμηση, ἡ
mari'ne, v., -s, ναυτιλία, ἡ □ ναυτικό,
 τό
marine'ren, μαρινάρω
marinier', m., -s, ναυτικός, ὁ □ ναυτί-
 λος, ὁ □ θαλασσινός, ὁ
marionet', v.(m.), -ten, μαριονέτα, ἡ □
 νευρόσπαστο, τό
marjolein, v.(m.), μαντζουράνα, ἡ □ ρί-
 γανη, ἡ
mark, m., -en, (munt) μάρκο, τό
I markies', m., -kiezen, (titel) μαρκή-
 σιος, ὁ
II markies', v.(m.), -kiezen, (zonne-
 scherm) μαρκίζα, ἡ □ πρόστεγο, τό
markt', v.(m.), -en, παζάρι, τό □ ἀγο-
 ρά, ἡ □ —**centrum**, o., -centra, κεφα-
 λοχώρι, τό □ —**ganger**, m., -s, ψω-
 νιστής, ὁ □ —**plein**, o., -en, πλατεία,
 ἡ □ πιάτσα, ἡ □ ἀγορά, ἡ □ —**poli-
 tie**, v., ἀγορανομία, ἡ
marmela'de, v.(m.), -s, -n, μελτέζ, ὁ
 □ μαρμελάδα, ἡ
mar'mer, o., -s, μάρμαρο, τό □ —**be-
 werker**, m., -s, μαρμαράς, ὁ □ μαρμα-
 ρογλύφτης, ὁ □ —**en**, μαρμαρένιος
 □ μαρμάρινος □ —**slijperij**, v., -en,
 μαρμαρογλυφεῖο, τό □ μαρμαράδι-
 κο, τό
marode'ren, σκυλεύω □ λαφυραγωγῶ
marokijn', o., μαροκέν, τό
mars'kramer, m., -s, γυρολόγος, ὁ □
 πραματευτής, ὁ □ ὑπαίθριος ἔμπο-
 ρος, ὁ
mars'muziek, v., ἐμβατήριον, τό □ μάρς,

mar'telaar, m., -laren, -s, (iero)μάρτυρας, ὁ □ —schap, o., μαρτύριο, τό
 mar'telen, βασανίζω
 mar'ter, m., -s, κουνάβι, τό
 marxis'me, o., μαρξισμός, ὁ
 marxis'tisch, -e, μαρξιστικός
 mas'ker, o., -s, προσωπεῖο, τό □ προσωπίδα, ἡ □ μoustoúna, ἡ □ μάσκα, ἡ □ —ade, v., -s, μασκαράτα, ἡ □ —en, μασκαρεῦω
 mas'sa, v.(m.), -'s, μάζα, ἡ □ ὄγκος, ὁ □ (stapel) σωρός, ὁ □ (menigte) πληθος, τό
 massaai', -sale, μαζικός
 mas'sabijeekomst, v., -en, λαοσύναξη, ἡ □ κοσμοσυρροή, ἡ
 massa'ge, v., -s, ἐντριβή, ἡ □ τρίψιμο, τό □ μάλαξη, ἡ □ μασάζ, τό
 mas'samens, m., -en, ἄνθρωπος τῆς σειράς, ὁ
 mas'samoord, m. en v., -en, σφαγή, ἡ
 masse'ren, ἐντριβω
 massief', -sieve, στερεός
 mast, m., -en, κατάρτι, τό □ ἰστός, ὁ
 mastiek', m. en o., μαστίχα, ἡ □ —boom, m., -bomen, σκίνος, ὁ □ μαστιχόδεντρο, τό
 mastodont', m., -en, μαστόδοντα, τά
 masturba'tie, v., μαλακία, ἡ □ αὐνανισμός, ὁ
 masturbe'ren, μαλακίζομαι □ αὐνανίζομαι
 I mat, -te, ἀγυάλιστος
 II mat, v.(m.), -ten, στρώμα, τό
 match, m. en v., -es, -en, ἀγώνας, ὁ
 ma'teloos, -loze, ἄμετρος □ ἄπειρος □ ὑπερβολικός
 materiaal', o., -gialen, ὕλικό, τό
 materialise'ren, ὑλοποιῶ
 materialist', m., -en, ὕλιστής, ὁ □ —isch, -e, ματεριαλιστικός □ ὕλιστικός
 mate'rie, v., -s, ὕλη, ἡ
 materieel', o., ὕλικό, τό
 mat'glas, o., θαμπό γυαλί, τό
 mathema'ticus, m., -ci, μαθηματικός, ὁ
 ma'tig, -e, μέτριος □ λιτός □ λιτοδίαυτος □ ὀλιγαρκής □ —en, μετριάζω □ περιορίζω □ —heid, v., ἐγκρά-

τεία, ἡ □ λιτότητα, ἡ □ ὀλιγαρκεία, ἡ □ —ing, v., μετριασμός, ὁ □ μείωση, ἡ □ ἐλάττωση, ἡ
 matinee', v., -s, ἡμερίδα, ἡ □ ἀπογε(υ)-ματινῇ, ἡ
 matras', v.(m.) en o., -sen, στρώμα, τό □ σιλτές, ὁ
 matriarchaal', -chale, μητριαρχικός
 matrijs, v.(m.), -trijzen, μήτρα, ἡ □ καλούπι, τό
 matroos', m., -trozen, ναύτης, ὁ □ ναυτικός, ὁ □ ναυτίλος, ὁ □ θαλασσινός, ὁ □ (visser) ψαράς, ὁ
 mau've, μιαβής □ μενεξεδής
 ma'ximum, o., -xima, ἀνώτερο ὄριο, τό
 mayonai'se, v., μαγιονέζα, ἡ
 ma'zelen, mv., ἱλαρά, ἡ
 mazur'ka, m. en v., -'s, μαζούρκα, ἡ
 mecanicien', m., -s, μηχανικός, ὁ
 mece'nas, m., -sen, μαικήνας, ὁ
 mecha'nica, v., μηχανική, ἡ □ mecha-nisch, -e, μηχανικός □ —niseren, μηχανοποιῶ □ —nisering, v., ἐκμηχανισμός, ὁ □ —nisme, o., -n, μηχανισμός, ὁ
 medal'le, v.(m.), -s, μετάλλιο, τό
 me'debeheerder, m., -s, συγκύριος, ὁ □ συνεξουσιαστής, ὁ □ medebewoner, m., -s, συγκάτοικος, ὁ □ σύνοικος, ὁ □ —broeder, m., -s, συνάδελφος, ὁ □ —burger, m., -s, συμπολίτης, ὁ □ συμπατριώτης, ὁ
 me'dedader, m., -s, συναυτουργός, ὁ □ mededeelzaam, -zame, μεταδοτικός □ μεταδόσιμος □ —deling, v., -en, διακοίνωση, ἡ □ γνωστοποίηση, ἡ □ εἰδοποίηση, ἡ □ καταγγελία, ἡ □ μετάδοση, ἡ □ —dinger, m., -s, συναγωνιστής, ὁ
 me'dedogen, o., οἶκτος, ὁ □ εὐσπλαχνία, ἡ □ λύπηση, ἡ □ medeëigenaar, m., -s, -naren, συγκάτοχος, ὁ □ συνδιοκτήτης, ὁ □ (boot) συμπλοιοκτήτης, ὁ □ —erfgenaam, m., -namen, συγκληρονόμος, ὁ □ —helper, m., -s, συμβοηθός, ὁ □ συμπαραστάτης, ὁ □ —klinker, m., -s, σύμφωνο, τό □ —leerling, m., -en, συμμαθητής, ὁ

me'delijden, ο., έλεος, τό □ εύσπλα-
χνία, ή □ συμπάθεια, ή □ νισάφι, τό
□ πόνος, ό □ — *hebben*: συμπαθώ □
συμπονώ □ έλεώ □ οϊκτίρω

medelij'dend, -e, (συμ)πονετικός □
σπλαχνικός □ συμπαθής □ συμπαθη-
τικός □ **medemens**, m., -en, συνάν-
θρωπος, ό □ πλησίον, ό □ — *min-
naar*, m., -s, άντεραστής, ό □ — *on-
dertekenen*, προσυπογράφω

medeplich'tig, -e, συναίτιος □ συνένο-
χος □ συνυπεύθυνος □ — *heid*, v.,
συνενοχή, ή

me'dereiziger, m., -s, συνεπιβάτης, ό □
συνοδοιπόρος, ό □ συνταξιδιώτης, ό
□ **medespeler**, m., -s, συμπαίκτης, ό
□ — *strijder*, m., -s, συμπολεμιστής,
ό □ συναγωνιστής, ό □ — *student*,
m., -en, συμφοιτητής, ό □ συσπου-
δαστής, ό

medeverantwoor'delijk, -e, συνυπεύθυ-
νος □ συνυπόλογος □ **medewerken**,
συμπράττω □ συνεργάζομαι □ συνερ-
γώ □ — *werker*, m., -s, συνεργός, ό □
βοηθός, ό □ παραστάτης, ό

medicijn', v.(m.), -en, γιατρικό, τό □
φάρμακο, τό

medita'tie, v., -s, συλλογή, ή

me'dium, ο., -dia, -s, μέντιουμ, τό

mee'brengen, κομίζω □ μεταφέρω □
κουβαλώ

mee'delen, άναγγέλλω □ διακοινώνω
□ γνωστοποιώ □ ειδοποιώ □ πληρο-
φορώ □ μεταδίνω

mee'eter, m., -s, σελέμης, ό □ παράσι-
τος, ό

mee'gaan, συμπορεύομαι □ συμβαδίζω
□ συνοδοιπορώ □ — *d*, -e, καλόβο-
λος □ εύκολος □ καλόγνωμος □
συγκαταβατικός

meel, ο., άλεύρι, τό □ — *draad*, m.,
-draden, στήμονας, ό □ — *pap*, v.
(m.), -pen, τραχανάς, ό

mee'nemen, άποκομίζω □ παίρνω μαζί
I **meer**, bw., μάλλον □ περισσότερο □
καλύτερο □ πλέον □ πιά □ πιό

II **meer**, ο., meren, λίμνη, ή

meer'derheid, v., -heden, (aantal) πλειο-

νότητα, ή □ περισσότεροι, οί □ (supe-
rioriteit) ύπεροχή, ή

meerderja'rig, -e, ένήλικος

mee'reizen, συνταξιδεύω □ συμπλέω

meer'maals, bw., καμιά φορά □ πότε
□ τότε □ ένίοτε

meer'paal, m., -palen, δέστρα, ή

meer'stemmig, -e, πολυφωνικός □ πο-
λύφωνος □ ποικιλόφωνος

meer'touw, ο., -en, παλαμάρι, τό □ κα-
ραβόσκοινο, τό

meer'voud, ο., -en, πληθυντικός, ό

meer'waarde, v., ύπεραξία, ή

mees, v.(m.), mezen, τρυποκάρυδο, τό

mee'slepen, παρασέρνω □ συναρπάζω
□ — *d*, -e, έπαγωγός □ γοητευτικός
□ συναρπαστικός

meest, -e, πλείστος □ πάρα πολύς □
— *al*, bw., τίς περισσότερες φορές

mees'ter, m., -s, άφέντης, ό □ (school)
δάσκαλος, ό □ — *es*, v., -sen, άφέν-
τρα, ή □ νοικοκυρά, ή □ οικοδόεσποι-
να, ή □ — *knecht*, m., -en, -s, μάστο-
ρας, ό □ άρχιτεχνίτης, ό □ — *lijk*, -e,

μαστορικός □ έντεχνος □ — *werk*,
ο., -en, άριστοτέχνημα, τό □ άρι-
στούργημα, τό

meet'baar, -bare, μετρητός

mee'ting, v.(m.), -s, συλλαλητήριο, τό

meet'lint, ο., -en, μετροταινία, ή

mee'varen, συμπλέω □ συνταξιδεύω

meevoe'lend, -e, παρήγορος □ παραμυ-
θητικός □ συμπονετικός

meeuw, v.(m.), -en, γλάρος, ό

mei, m., Μάιος, ό □ *eerste* —: Πρωτο-
μαγιά, ή

meid, v., -en, κορίτσι, τό

meine'dig, -e, έπίορκος □ ψεύδορκος

mein'eed, m., -eden, δόλιος όρκος, ό □
έπίορκία, ή □ ψευδορκία, ή □ — *ple-
gen*: πατώ τόν όρκο

meisje, ο., -s, δεσποινίδα, ή □ κοπέλα,
ή □ κόρη, ή □ νεάνιδα, ή □ νεαρή, ή

□ κορίτσι, τό □ — *sachtig*, -e,
κοριτσίστικος □ — *sschool*, v.(m.),
-scholen, παρθεναγωγείο, τό

melaats, -e, λεπρός □ λωβιάρης □ —
heid, v., λέπρα, ή □ λώβα, ή

melancholie', v., μελαγχολία, ή
mel'den, εξαγγέλλω □ αναγγέλλω □
 διαμηνώ
mel'ding, v., -en, άγγελμα, τό
melk, v.(m.), γάλα, τό □ *verzuurde* —
 ξινόγαλο, τό □ —*achtig*, -e, γαλα-
 κτώδης □ —*baard*, m., -en, χνούδι,
 τό □ —*boer*, m., -en, γαλακτοπω-
 λης, ό □ γαλατάς, ό □ —*emmer*, m.,
 -s, καρδάρα, ή □ —*en*, άρμέγω
melk'gevend, -e, γαλατερός □ **melk-**
sap, o., γαλάκτωμα, τό □ φτιασίδι,
 τό □ ψιμύθιο, τό □ —*tand*, m., -en,
 γαλακτίας, ό □ —*weg*, m., -en, γα-
 λαξίας, ό □ —*winkel*, m., -s, γαλατά-
 δικό, τό □ γαλακτοπωλείο, τό
melodie', v., -en, σκοπός, ό □ μελω-
 δία, ή □ χαβάς, ό
melodieus, -dieuze, τραγουδιστός □ με-
 λωδικός
melodrama'tisch, -e, μελοδραματικός
meloen', m. en v., -en, πεπόνι, τό □
 —*pit*, v.(m.), -ien, πεπονόσπορος, ό
membraan', o. en v.(m.), -branen, μεμ-
 βράνα, ή □ όμένας, ό
me'mel, m., -s, τερηδόνα, ή
memoi'res, mv., άπομνημονεύματα, τά
memoran'dum, o., -s, -da, ύπόμνημα,
 τό
memorise'ren, έκστηθίζω □ ξεστηθίζω
men, vnw., κανείς □ κανένas
menagerie', v., -en, θηριοτροφείο, τό
me'nen, κρίνω □ νομίζω □ πιστεύω □
 φαντάζομαι □ θαρρώ □ φρονώ
men'geling, v., -en, κράμα, τό □ μεϊγ-
 μα, τό □ ανακάτωμα, τό
men'gelmoes, o. en v.(m.), ανάμειξη, ή
 □ πανσπερμία, ή
men'gen, ανακατεύω □ ανακατώνω
meng'sel, o., -s, χαρμάνι, τό □ μεϊγμα,
 τό
me'nie, v.(m.), μίνιο, τό
me'nigte, v.(m.), -n, -s, κόσμος, ό □
 πληθος, τό □ όχλος, ό □ σωρός, ό
menigvul'dig, -e, ποικίλος □ πολύμορ-
 φος □ —*heid*, v., (veelheid) ποικιλία,
 ή □ (frequentie) συχνότητα, ή
me'ning, v., -en, δοξασία, ή □ γνώμη, ή

□ ιδέα, ή □ θεωρία, ή □ κρίση, ή □
 αντίληψη, ή □ —*sverschil*, o., -len,
 διάσταση, ή □ αντίθεση, ή □ διαφω-
 νία, ή □ διχογνωμία, ή □ προσωπικά,
 τά
men'nen, διευθύνω □ άμαξηλατώ
menopau'ze, v.(m.), άμηνόρροια, ή
mens, m., -en, άνθρωπος, ό □ —*aap*,
 m., -apen, πιθηκάνθρωπος, ό □ —*e-*
lijk, -e, ανθρώπινος □ —*eneter*, m.,
 -s, κανίβαλος, ό □ άνθρωποφάγος, ό
 □ —*enhaat*, m., μισανθρωπία, ή □
 —*enzee*, v.(m.), άνθρωποθάλασσα □
 κοσμοπλημύρα, ή □ πολυκοσμία, ή
mens'heid, v., ανθρώπιότητα, ή
menslie'vend, -e, φιλανθρωπικός □
 ευαγής □ —*heid*, v., φιλανθρωπία, ή
menstrua'tie, v., έμμηνα, τά □ περίο-
 δος, ή
mens'wording, v., ένανθρώπιση, ή □
 ένσάρκωση, ή
mentaal', -tale, διανοητικός
mentaliteit', v., νοοτροπία, ή
menu', o. en m., -'s, κατάλογος, ό □
 τιμοκατάλογος, ό □ λίστα, ή □
 μενού, τό □ έδεσματολόγιο, τό
me'rel, m. en v., -s, κότσυφας, ό □
 κόσσυφος, ό
me'ren, όρμίζω □ άράζω
me'rendeel, o., πλειονότητα, ή
merg, o., έντεριώνη, ή □ ψίχα, ή
merk, o., -en, μάρκα, ή □ —*en*, (merk-
 teken geven) μαρκάρω □ σημαδεύω □
 έπισημαίνω □ (opmerken) παρατηρώ
 □ —*teken*, o., -s, -en, σήμα, τό □
 σημάδι, τό □ —*waardigheid*, v., -he-
 den, σημαντικότητα, ή □ (άξιο)πε-
 ρίεργα, τά
mer'rie, v., -s, φοράδα, ή
mes, o., -sen, μάχαιρα, ή □ μαχαίρι, τό
 □ —*senmaker*, m., -s, μαχαιράς, ό □
 —*setrekker*, m., -s, μαχαιροβγάλτης,
 ό
messianis'me, o., μεσσιανισμός, ό
mes'steek, m., -steken, μαχαιριά, ή
mest, m., κοπριά, ή □ κόπρος, ό □
 —*en*, κοπρίζω □ λιπαίνω □ —*kalf*,
 o., kalveren, θρεφτάρι, τό □ σιτευτό,

τό □ —**kever**, m., -s, μπούρμπουλας, ό □ —**stof**, v.(m.), -fen, λίπασμα, τό □ λιπαντική ούσία, ή
met, vz., μέ □ σύν
metaal, o., -talen, μέταλλο, τό □ —**bewerker**, m., -s, μεταλλουργός, ό □ —**bewerking**, v., μεταλλοτεχνία, ή □ —**draad**, m., -draden, τέλι, τό □ —**fabriek**, v., -en, μεταλλουργείο, τό □ —**industrie**, v., -ën, μεταλλουργία, ή
metafoor, v.(m.), -foren, μεταφορά, ή
metafy'sica, v., μεταφυσική, ή
meta'len, μεταλλικός □ μετάλλινος
metallurgie, v., μεταλλουργία, ή
me'ten, μετρών □ άπαριθμώ
metoor, m., -teoren, μετέωρο, τό □ άερόλιθος, ό
meteorolo'gisch, -e, μετεωρολογικός
I me'ter, v., -s, (doorpoeeder) νουνά, ή
II me'ter, m., -s, (lengtemaat) μέτρο, τό □ (toestel) μετρητής, ό
metho'de, v., -n, -s, μέθοδος, ή □ όδός, ή
metho'disch, -e, μεθοδικός □ συστηματικός □ εύμέθοδος
me'ting, v., -en, μέτρημα, τό □ μέτρηση, ή
metonymie, v., μετωνυμία, ή
metriek, v., μετρική, ή □ στιχουργική, ή
me'trisch, -e, έμμετρος
metropoliet, m., -en, μετροπολίτης, ό □ δεσπότης, ό
met'selaar, m., -s, χτίστης, ό □ οίκοποιός, ό □ οικόδομος, ό
met'selen, χτίζω □ οίκοδομώ
me'ten, mv., δρθρος, ό
meu'bel, o., -s, -en, έπιπλο, τό □ —**bekleding**, v., στρωσίδι, τό □ —**fabriek**, v., -en, έπιπλοποιείο, τό □ —**magazijn**, o., -en, έπιπλοπωλείο, τό □ —**maker**, m., -s, έπιπλοποιός, ό
meubile'ren, έπιπλώνω
meubile'ring, v., έπίπλωση, ή
meu'te, v.(m.), -n, -s, σκυλολοί, τό
mevrouw, v., -en, κυρία, ή □ κυρά, ή □ οικοδέσποινα, ή
miau'wen, νιαουρίζω

micro'be, v.(m.), -n, μικρόβιο, τό
microfoon, m., -s, -fopen, μικρόφωνο, τό □ τηλεβόας, ό
mi'cro-organisme, o., -n, μικροοργανισμός, ό
microscop, m., -scopen, μικροσκόπιο, τό
mid'dag, m., -en, μεσημέρι, τό □ μεσημβρία, ή □ (in samenstellingen) μεσημεριανός □ μεσημβρινός □ —**maal**, o., -malen, γεύμα, τό □ —**malen**, γευματίζω □ —**rust**, v.(m.), (v. mens) μεσημεριάτικος ύπνος, ό □ (v. dieren) στάλισμα, τό
mid'del, o., -en, μέσο, τό □ τρόπος, ό □ (taille) μέση, ή □ κορμοστασιά, ή
mid'delbaar, -bare, μέσος □ **middelbare school**, v.(m.): γυμνάσιο, τό (1-3 j.) □ λύκειο, τό (4-6 j.)
mid'deleeuwen, mv., μεσαιώνας, ό
mid'deleuws, -e, μεσαιωνικός
Middellandse-Zee —, μεσογειακός □ —**gebied**, o.: ή περιφέρεια της Μεσογείου (θαλάσσης)
mid'delijjn, v.(m.), -en, διάμεση, ή □ διάμετρος, ή
middelma'tig, -e, άδόκιμος □ μέτριος
mid'delpunt, o., -en, (έπι)κεντρο, τό □ —**yliegend**, -e, φυγόκεντρος □ κεντρόφυγος □ —**zoekend**, -e, κεντρομόλος
mid'delst, -e, μεσαίος □ μεσιανός □ μέσος
mid'den, o., μέση, ή □ —**in**, bw., άνάμεσα σέ □ μέσα σέ □ —**oorontsteking**, v., ώτίτιδα, ή □ —**rif**, o., διάφραγμα, τό □ —**vinger**, m., -s, μεσαίο δάχτυλο, τό
middernacht, m., μεσανύχτιο, τό □ μεσάνυχτα, τά
mier, v.(m.), -en, μερμήγκι, τό □ μυρμήγκι, τό □ —**eneter**, m., -s, μυρμηγκοφάγος, ό □ —**enhoop**, m., -hopen, μυρμηγκιά, ή □ μερμηγκοφωλιά, ή
migra'ne, v.(m.), ήμικρανία, ή
mijl, v.(m.), -en, (1,5 km) μίλι, τό □ (5,5 km) λεύγα, ή

mijn, v.(m.), -en, (erts)mijn) μεταλλείο, τό □ ὀρυχείο, τό □ μεταλλωρυχείο, τό □ σιδηρωρυχείο, τό □ (oorlogs-tuig) μίνα, ή □ ὑπόνομος, ὁ □ νάρκη, ή

mijn'bouw, m., μεταλλουργία, ή

mij'nenveld, o., -en, ναρκοπέδιο, τό
(**mijn**)**heer**, m., -heren, κύριος, ὁ □ κύρ, ὁ

mijn'schacht, v.(m.), -en, φρέαρ, τό

mijn'werker, m., -s, μεταλλουργός, ὁ □ μεταλλευτής, ὁ

mijt', v.(m.), -en, (stapel) θημωνιά, ή □ (insekt) πηδούλι, τό

mij'ter, m., -s, μίτρα, ή

mik'ken, σημαδεύω □ σκοπεύω

mild, -e, (vrijgevig) ἀπλοχέρης □ γεν-
ναϊόδωρος □ (zacht) ήπιος □ μαλα-
κός □ πρᾶος

mil'deren, ἐλαττώνω

mild'heid, v., ήπιότητα, ή

milieu', o., -s, περιβάλλον, τό □ περι-
γυρο, τό □ περιφέρεια, ή

I militair', -e, στρατιωτικός □ —e *poli-
tie*: φρούραρχος, ὁ

II militair', m., -en, στρατιώτης, ὁ

militaris'me, o., στρατοκρατία, ή □ μι-
λιταρισμός, ὁ

militarist', m., -en, στρατοκράτης, ὁ

mil'jard', o., -en, δισεκατομμύριο, τό

mil'joen', o., -en, ἑκατομμύριο, τό

mil'jonair', m., -s, ἑκατομμυριούχος, ὁ

millen'niun, o., -nia, χιλιετηρίδα, ή □
χιλιετία, ή

mil'limeter, m., -s, χιλιοστό, τό □ χι-
λιοστόμετρο, τό

milt, v.(m.), σπλήνα, ή

mimiek', v., μιμική, ή

I min, bw., παρά

II min, v., -nen, τροφός, ή □ παραμά-
να, ή

min'achten, καταφρονῶ □ περιφρονῶ
□ —d, -e, περιφρονητικός □ ψηλο-
μύτης

min'achting, v., ἀκαταδεξιά, ή □ ἀπα-
ξίωση, ή □ καταφρόνιση, ή

minaret', v.(m.), -ten, μιναρές, ὁ

min'der, bw., μείον □ ὀλιγότερο □

—**heid**, v., -heden, μειονότητα, ή □
(in parlement) μειονοψηφία, ή

minderja'rig, -e, ἀνήλικος □ —**heid**,
v., ἀνηλικιότητα, ή

minderwaar'dig, -e, παρακατιανός □
εὐτελής □ ποταπός □ πρόστυχος □

—**heid**, v., εὐτέλεια, ή □ μικροπρέ-
πεια, ή □ κατωτερότητα, ή □

μειονεξία, ή □ —**heidscomplex**, o.,
-en, σύμπλεγμα κατωτερότητας, τό

I mineraal', -gale, μεταλλικός

II mineraal', o., -galen, μετάλλευμα, τό
□ ὀρυκτό, τό

mineralogie, v., ὀρυκτολογία, ή

I mineur', m., -s, (mijnenlegger) ὑπονο-
μευτής, ὁ □ μιναδόρος, ὁ

II mineur', v.(m.), (muziek) μινόρε, τό

miniatur', v., -turen, μικρογραφία, ή

□ μινιατούρα, ή

minimum', o., -ma, ἐλάχιστο, τό

minis'ter, m., -s, ὑπουργός, ὁ □
ὑπουργίνα, ή □ — *zijn*: ὑπουργῶ □

eerste —, m.: πρωθυπουργός, ὁ

ministe'rie, o., -s, ὑπουργεῖο, τό

ministerieel', -riële, ὑπουργικός

minis'ter-president', m., -s, -en, πρωθυ-
πουργός, ὁ

minis'terschap, o., ὑπουργία, ή

min'naar, m., -s, -naren, ἑραστής, ὁ □
ἀγαπητικός, ὁ □ ἐρωμένος, ὁ

minnares', v., -sen, ἐρωμένη, ή □ ἀγα-
πητικιά, ή

min'nedrank, m., -en, φίλτρο, τό

minst, -e, ἐλάχιστος □ μικρότατος □
ten —e, bw.: τουλάχιστο □ στο ἐλά-
χιστο □ κἀν

min'teken, o., -s, σημείο ἀφαιρέσεως,
τό

minutieus', -euze, λεπτολόγος

minuut', v.(m.), -nuten, (πρώτο) λεπτό,
τό □ —*wijzer*, m., -s, λεπτοδείκτης,
ὁ

min'zaam, -zame, εὐχάριστος □ ἡρε-
μος □ μαλακός □ —**heid**, v., προ-
σήνεια, ή □ καταδεχτικότητα, ή □

πραότητα, ή

miraculeus', -leuze, ἀχειροποίητος □
θαυματοργός □ θαυματοποιός

mira'kel, ο., -s, -en, θαῦμα, τό
mir're, v.(m.), σμύρνα, ἡ
mir'te, m., -n, μύρτο, τό □ μερσίνα, ἡ
 □ (-plant) (σ)μυρτιά, ἡ
I mis, -se, λαθεμένος □ ἐσφαλμένος
II mis, bw., ζαβὰ □ στραβά □ ἀνάποδα
III mis, v.(m.), -sen, λειτουργία, ἡ
mis'bruik, ο., -en, κακομεταχείριση, ἡ
 □ κατὰχρηση, ἡ
mis'daad, v.(m.), -daden, ἔγκλημα, τό
 □ κακουργία, ἡ □ — *bedrijven*:
 ἐγκληματῶ
misda'dig, -e, ἀλιτήριος □ —er, m., -s,
 ἐγκληματίας, ὁ □ κακοποιός, ὁ □
 κακοῦργος, ὁ □ —heid, v., ἐγκλημα-
 τικότητα, ἡ
misdoen', διαπράττω □ κακοποιῶ □
 ἀμαρταίνω
mis'drijf, ο., -drijven, ἀδίκημα, τό
misera'bel, -e, ἄθλιος □ ἐλεεινός
misè're, v., -s, κακομοιριά, ἡ □
 ἀθλιότητα, ἡ
misgun'nen, ζηλοφθονῶ □ ζηλεύω □
 φθονῶ
misha'gen, ο., δυσαρέσκεια, ἡ
mis'kelk, m., -en, ναματερό, τό
mis'kend, -e, ἀδόκιμος
mis'kennen, παραγνωρίζω
mis'kraam, v.(m.) en ο., -kramen, ἐκ-
 τρωση, ἡ □ ἐξάμβωση, ἡ
mislei'den, δολιεύομαι □ ἀπαιτῶ □ ξε-
 γελῶ □ —d, -e, σφαλερός □ λαθεμέ-
 νος
mislei'ding, v., -en, πλάνημα, τό □
 παραπλάνηση, ἡ □ ἐξαπάτηση, ἡ
misluk'ken, ἀποτυχαίνω
misluk'king, v., -en, ἀποτυχία, ἡ □ τζι-
 φος, ὁ
misnoegd', -e, κατσούφης □ σκυθρω-
 πός □ δύσθυμος □ —heid, v., κα-
 τσουφία, ἡ □ κατήφεια, ἡ □ σκυθρω-
 πότητα, ἡ
mis'noegen, ο., σκασίλα, ἡ □ σκάση,
 ἡ □ σκασμός, ὁ
mis'oogst, m., -en, σιτοδεία, ἡ
mis'pel, v.(m.), -s, -en, μούσμουλο, τό
 □ μέσπιλο, τό
misplaatst', -e, ἄτοπος

I misprij'zen, καταφρονῶ □ περιφρο-
 νῶ □ ἀψηφῶ
II mis'prijzen, ο., περιφρόνηση, ἡ □
 ἀψηφηση, ἡ
missaal', ο., -salen, εὐχολόγιο, τό □
volks—: σύνοψη, ἡ
misschien', bw., πιθανόν □ ἴσως □
 (vragend) μήπως;
mis'sellijkheid, v., ἀναγούλα, ἡ □ λιγού-
 ρα, ἡ
mis'sen, (een fout maken) λαθεύω □
 ἀστοχῶ □ σφάλω □ (niet hebben)
 στεροῦμαι □ μοῦ λείπει □ (de trein —)
 χάνω τό τραίνο
mis'sie, v., -s, ἀποστολή, ἡ
mis'siewerk, ο., ἱεραποστολή, ἡ
missiona'ris, m., -sen, ἱεραπόστολος,
mis'stap, m., -ren, παραπάτημα, τό □
 στραβοπάτημα, τό
mist, m., ἀντάρα, ἡ □ ὁμίχλη, ἡ □
 καταχνιά, ἡ □ —ig, -e, ὁμιχλώδης □
 ἀνταριασμένος
mis'vatting, v., -en, ψευδαίσθηση, ἡ □
 παραισθηση, ἡ
mis'verstand, ο., -en, παρεξήγηση, ἡ □
 διαφωνία, ἡ □ διχογνωμία, ἡ
misvor'men, παραμορφώνω
mis'wijn, m., νάμα, τό
mitrailleur', m., -s, πολυβολητής, ὁ
mits, vw., ἐκτός ἐάν
mobiel', -e, μεταβατικός
mobilisa'tie, v., -s ἐπιστράτευση, ἡ □
 κινητοποίηση, ἡ
mobilise'ren, ἐπιστρατεύω □ κινητο-
 ποιῶ
mobilitéit', v., εὐκίνησις, ἡ □ εὐστρο-
 φία, ἡ
mod'der, m., βόρβορος, ὁ □ βοῦρκος,
 ὁ □ λάσπη, ἡ
mo'de, v.(m.), -s, συρμός, ὁ □ μόδα, ἡ
 □ *de* — *volgen*: συμμορφώνομαι πρὸς
 τό συρμό □ —blad, ο., -en, φηγουρίνι,
 τό
model', ο., -len, ὑπόδειγμα, τό □ ξό-
 μπι, τό □ πρότυπο, τό □ μοντέλο,
 τό □ —leren, πλάθω
mo'depop, v.(m.), -ren, κούκλα, ἡ
modern', -e, μοντέρνος □ νεωτεριστι-

κός □ συγχρονισμένος □ σύγκαιρος
 □ —iseren, συγχρονίζω □ νεωτερίζω
 □ μοντερνίζω □ —isme, ο., -n, μοντερνισμός, ό □ νεωτερισμός, ό □ συγχρονισμός, ό
modis'te, v., -n, -s, μοδίστρα, ή □ ράφτρα, ή
moed, κουρασμένος
moed, m., εύψυχία, ή □ γενναιότητα, ή □ άντρεία, ή □ θάρρος, τό □ κουράγιο, τό □ — *vatten*: ξεθαρρεύω
moedeloos'heid, v., άθυμία, ή □ λιποψυχία, ή □ δειλίασμα, τό
moed'der, v., -s, μητέρα, ή □ γεννήτρα, ή □ *jonge moeder*, v., πρωτάρα, ή □ πρωταριά, ή □ *M— Gods*, v.: Θεοτόκος, ή □ Παναγία, ή
moed'derkoek, m., -en, πλακούντας, ό □ *moederland*, ο., μητρόπολη, ή □ —*lijk*, -e, μητρικός □ —*moord*, m. en v., -en, μητροκτονία, ή □ —*schap*, ο., μητρότητα, ή □ —*taal*, v.(m.), -ta- len, μητρική γλώσσα, ή □ —*vlek*, v.(m.), -ken, κηλίδα, ή □ (rode —) κοκκινάδι, τό
moed'ig, -e, γενναίος □ άντρείος □ άφοβος
moed'wil, m., θρασύτητα, ή
moel'al, m., -len, πολυπράγμονας, ό □ πολυάσχολος, ό
moel'lijk, -e, χαλεπός □ δύσκολος □ δύστροπος □ —*heid*, v., -heden, δυσκολία, ή □ δυσχέρεια, ή □ φασαρία, ή
moel'te, v., -n, κόπος, ό □ μόχθος, ό □ κούραση, ή □ *vergeefse* —: ματαιοπο- νία, ή □ — *doen*: κοπιάζω □ —*loos*, -loze, εύχερης □ εύκολος □ άπονος
moel'zaam, -zame, επίπονος □ κοπι- αστικός □ κουραστικός
moer, v.(m.), -en, (v. schroef) παξιμάδι, τό □ (droesem) στέμφυλο, τό
moeras', ο., -sen, βάλτος, ό □ τέλμα, τό □ έλος, τό □ —*gas*, ο., -sen, έλώδες άέριο, τό □ —*koorts*, v.(m.), -en, έλονοσία, ή □ —*sig*, -e, έλόβιος □ έλώδης □ βαλτότοπος
moer'bei, v.(m.), -en, μούρο, τό □ συ-

κάμινο, τό □ —boom, m., -bomen, μουριά, ή □ σκαμνιά, ή
moes, ο., κομπόστα, ή □ πολτός, ό □ χυλός, ό □ —*tuin*, m., -en, λαχανό- κηπος, ό □ περιβόλι, τό □ μπαξές, ό
moe'ten, πρέπει □ επιβάλλεται □ είναι σωστό □ χρειάζεται □ (verschuldigd zijn) χρωστώ □ όφειλω
mo'gelijk, -e, δυνητικός □ δυνατός □ πιθανός □ *het is* —: βολεϊ □ ένδέχε- ται □ —*heid*, v., -heden, мүόρεση, ή □ δυνατό, τό □ δυνατότητα, ή □ πιθανότητα, ή
mo'gen, (graag —) γουστάρω □ (kun- nen) μπορώ □ δύναμαι □ *mocht* ...: άμποτε νά ... □ είθε νά ... □ μακάρι νά ... [μη, ή
mo'gendheid, v., -heden, μεγάλη δύνα- **mohammedanis'me**, ο., μωαμεθανι- σμός, ό
mok'ka, m., μόκα, ή
mol, m., -len, άσπάλακας, ό
molecu'le, v.(m.), -n, μόριο, τό
mo'len, m., -s, μύλος, ό □ άλευρόμυ- λος, ό □ νερόμυλος, ό □ —*aar*, m., -s, μυλωνάς, ό □ μυλωθρός, ό □ —*steen*, m., -stenen, μυλόλιθος, ό □ μυλόπετρα, ή
mol'lig, -e, παχουλός
mom, v.(m.) en ο., -men, προσωπεϊο, τό □ μάσκα, ή
moment', ο., -en, στιγμή, ή □ —*opna- me*, v.(m.), -n, στιγμιότυπο, τό
mom'pelen, ιθιυρίζω □ μουρμουρίζω
monarchie', v., -ën, μοναρχία, ή □ *par- lementaire* —: βασιλευομένη δημο- κρατία, ή
mond, m., -en, στόμα, τό
mondain', -e, κοσμικός
mon'deling, -e, προφορικός □ ρηματι- κός [ή
mond'harmonica, v., -'s, φυσαρμόνικα,
mon'digheid, v., ένглиκiότητα, ή
mon'ding, v., -en, έκβολή, ή □ στόμιο, τό
mond'stuk, ο., -ken, επιστόμιο, τό
mond'vol, m., -len, βούκα, ή □ χαψιά, ή □ πικουκιά, ή

mon'nik, m., -en, καλόγερος, ὁ □
 μοναχός, ὁ □ (— v.d. Athosberg)
 ἀγιορείτης, ὁ

monogamie', v., μονογαμία, ἡ □ **mono-**
grafie, v., -ën, μονογραφία, ἡ □ —
loog, m., -logen, μονόλογος, ὁ □ —
polie, -s, -liën, μονοπώλιο, τό □ —
poliseren, μονοπωλῶ

mon'ster, o., -s, (staal) δείγμα, τό □
 (onmens) τέρας, τό □ (draak) δράκο-
 ντας, ὁ □ ἔκτρωμα, τό □ —**achtig**,
 -e, τερατώδης □ τερατόμορφος □
 ἀποκρουστικός □ ἔκτρωματικός □
 —en, (aanwerpen) ναυτολογῶ

monta'ge, v., -s, συναρμογή, ἡ
monte'ren, ἀρμολογῶ □ μοντάρω
monteur', m., -s, ἀρμοστής, ὁ □ ἔφαρ-
 μοστής, ὁ □ μηχανικός, ὁ
montuur', o. en v., -turen, σκελετός, ὁ
monument', o., -en, μνημεῖο, τό
mooi, -e, ὡραίος □ ὁμορφος □ — *ge-*
kleet: καλοντυμένος □ καλοβαλμέ-
 νος

Moor, m., Moren, μαῦρος, ὁ □ καράς,
 ὁ

moord, m. en v., -en, φόνος, ὁ □ σκό-
 τωμα, τό □ θανάτωση, ἡ □ —en,
 φονεύω □ σκοτώνω □ θανατώνω □
 δολοφονῶ □ —**enaar**, m., -s, φονιάς,
 ὁ □ σφαγέας, ὁ □ δολοφόνος, ὁ □ —
wapen, o., -s, en, φονικό ὄπλο, τό

mop, v.(m.), -pen, (grap) ἀστεῖο, τό
mop'peren, γκρινιάζω □ μурμουри́ζω
moraal', v.(m.), ἠθική, ἡ
moralise'ren, ἠθικολογῶ □ ἠθικοποιῶ
moralist', m., -en, ἠθικολόγος, ὁ □
 ἠθικοποιός, ὁ

morato'rium, o., -s, -ria, χρεοστάσιο,
 τό

moreel', o., ἠθικό, τό

morel', v.(m.), -ien, βύσσινο, τό

morfi'ne, v.(m.), μορφίνη, ἡ

morfologie', v., μορφολογία, ἡ

mor'gen, bw., αὔριο □ (vroeg) πρωί □
 □ —**appel**, o., ἐγερτήριο, τό □
 ἑωθινό, τό □ —**gebed**, o., -en, ὁρ-
 θρος, ὁ □ —**japon**, m., -nen, ρόμπα,
 ἡ □ —**ochtend**, bw., αὔριο πρωί □

ταχιά □ —**rood**, o., λυκαυγές, τό □
 χαραυγή, ἡ □ γλυκοχάραμα, τό □ —
ster, v.(m.), Ἑωσφόρος, ὁ □ Αὐγερι-
 νός, ὁ

mor'ren, μεμψιμοιρῶ □ γογγύζω □
 μурмури́ζω

mor'sen, μουντζουρώνω □ λερώνω

mor'tel, m., κονίαμα, τό □ ἀμμοκονία,
 ἡ □ πηλός, ὁ □ λάσπη, ἡ □ —**bak**,
 m., -ken, πηλοφόρι, τό

mortier', m. en o., -en, ὄλμος, ὁ □
 ὄλμοβόλο, τό

mos, o., -sen, βρύο, τό □ μούσκλο, τό

moskee', v., -ën, τζαμί, τό □ τέμενος,
 τό

mos'sel, v.(m.), -s, -en, μύδι, τό □
 ὄστρακο, τό □ καβούκι, τό

most, m., γλεῦκος, τό □ μούστος, ὁ

mos'terd, m., (specerij) μουστάρδα, ἡ
 □ (plant) σινάπι, τό □ —**pot**, m.,
 -ten, μουσταρδιέρα, ἡ □ —**zaad**, o.,
 σιναπόσπορος, ὁ

mot, v.(m.), -ten, (vlinder) σαράκι, τό
 □ σκόρος, ὁ

motel', o., -s, μοτέλ, τό

motief', o., -tieven, (reden) αἰτία, ἡ □
 κίνητρο, τό □ (muziek) μοτίβο, τό

motive'ren, αἰτιολογῶ

motive'ring, v., -en, αἰτιολογία, ἡ □
 δικαιολογία, ἡ □ (v. vonnis) σκεπτι-
 κό, τό

mo'tor, m., -en, -s, κινητήρας, ὁ □ μο-
 τέρ, τό □ —**boot**, m. en v., -boten,
 βενζινόπλοιο, τό □ πετρελαιοκίνητο,
 τό □ —**flets**, m. en v., -en, μοτοσι-
 κλέτα, ἡ □ —**wagen**, m., -s,
 ἡλεκτράμαξα, ἡ

mot'regen, m., -s, δρόσισμα, τό □ ψι-
 χάλα, ἡ □ βροχούλα, ἡ □ —en,
 ψιχαλίζει

mot'to, o., -'s, γνωμικό, τό □ μότο, τό

mousseli'ne, v.(m.), μουσελίνα, ἡ

mouw, v.(m.), -en, μανίκι, τό □ χειρί-
 δα, ἡ □ *de —en opstropen*: ξεμπρα-
 τώνομαι □ ἀνασκουμπώνομαι

mozaïek', o., -en, μωσαϊκό, τό □
 ψηφιδωτό, τό □ —**steentje**, o., -s, ψη-
 φίδα, ἡ

muf, -fe, μουχλιασμένος
mug, v.(m.), -gen, κουνούπι, τό □ σκνίπα, ή □ —**gennet**, o., -ten, κουνουπιέρα, ή □ —**gezifter**, m., -s, μικρολόγος, ό
mull, m., -en, ρύγχος, τό □ μουσουδι, τό □ μύτη, ή □ —**banden**, φιμώνω □ —**ezel**, m., -s, γαϊδουρομούλαρο, τό □ ήμίονος, ό □ μουλάρι, τό □ —**korf**, m., -korven, φίμωτρο, τό □ —**peer**, v.(m.), -peren, καρπαζιά, ή □ κόλαφος, ό □ σφαλιάρα, ή
muis, v.(m.), muizen, ποντίκι, τό □ ποντικάκι, τό □ *met man en* —: σύζυλος, -η, -ο □ σύψυχος, -η, -ο
muit'en, στασιάζω □ επαναστατώ
mui'ter, m., -s, στασιαστής, ό □ —**ij**, v., -en, στασίαση, ή □ άνταρσία, ή
mui'zenvergif(t), o., ποντικοφάρμακο, τό
mui'zeval, v.(m.), -len, δόκανο, τό □ ποντικοπαγίδα, ή □ φάκα, ή
mulat', m., -ten, μιγάδας, ό
multilateraal', -rale, πολύπλευρος
multiplika'tor, m., -s, πολλαπλασιαστής, ό
mum'mie, v., -s, μούμια, ή
muni'tie, v., πολεμοφόδια, τά □ πυρομαχικά, τά
munt, v.(m.), -en, (plant) δυόσμος, ό □ (geld) νόμισμα, τό □ ρέστα, τά □ (muntslagerij) νομισματοκοπείο, τό □ —**stukje**, o., -s, κέρμα, τό □ (v. auto-maat) μάρκα, ή □ —**vervalser**, m., -s, παραχαράκτης, ό □ κιβδηλοποιός, ό
mure'ne, v.(m.), -n, μύραινα, ή □ σμέρνα, ή
mur'melen, κελαρύζω □ μουρμουρίζω □ ήχω □ ψιθυρίζω

mus, v.(m.), -sen, σπουργίτης, ό □ σπουργίτι, τό
musculair', -e, μυϊκός
musculatuur', v., μύκνας, ό
muse'um, o., -s, -sea, μουσείο, τό
mu'sicus, m., -ci, μουσικός, ό
muskaal'noot, v.(m.), -noten, μοσχοκάρυδο, τό
mus'kus, m., μόσκος, ό
mut's, v.(m.), -en, κουκος, ό □ σκουφος, ό □ μπερές, ό □ (v. kinderen) σκούφια, ή □ (v. soldaten) πηλήκιο, τό
mut'saard, m., -s, κλαδιά, ή
muur, m., muren, τοίχος, ό □ ντουβάρη, τό □ (wal) τείχος, τό □ —**bedekking**, v., -en, επίχρισμα, τό □ σοβάτισμα, τό □ —**bekleding**, v., -en, μπάντα, ή □ —**kast**, v.(m.), -en, μεσάντρα, ή □ —**lamp**, v.(m.), -en, άπλίκια, ή □ —**schildering**, v., -en, τοιχογραφία, ή
mu'ze, v., -n, μούσα, ή
mu'zelman, m., -nen, μοσουλμάνος, ό
muziek', v., μουσική, ή □ —**kapel**, v.(m.), -len, φιλαρμονική, ή □ μπάντα, ή □ —**noot**, v.(m.), -noten, σημείο, τό □ νότα, ή
muzikaal', -kale, μουσικός □ έμμουσος □ φιλόμουσος
muzikaliteit', v., μουσικότητα, ή
muzikant', m., -en, όργανοπαίχτης, ό □ μουζικάντης, ό
myste'rie, o., -s, -riën, μυστήριο, τό
mysterieus', -euzen, μυστηριακός □ μυστικός □ άπόκρυφος
mysticis'me, o., μυστικισμός, ό
my'the, v.(m.), μύθος, ό
mythologie', v., -ën, μυθολογία, ή

N

na, vz., μετά □ ύστερ'άπο
naad, m., naden, ραφή, ή
naai'en, ράβω □ *genaaid* (boek): άδε-
 τος

naai'garen, o., -s, κλωστή, ή □ ράμμα, τό □ νήμα, τό □ **naaimachine**, v., -s, ραπτομηχανή, ή □ —**werk**, o., ράψιμο, τό

naakt, -e, γυμνός □ γδυτός □ ξένυτος
□ —cultuur, v., γυμνισμός, ό □ —
figuur, v.(m.), -guren, γυμνό, τό □ —
heid, v., γδύμνια, ή □ γύμνια, ή □
γυμνότητα, ή □ —zadigen, mv., γυ-
μνόσπερμα, τά

naald, v.(m.), -en, βελόνα, ή □ (v. weeg-
schaal) γλωσσίδι, τό □ δείχτης, ό □
—boom, m., bomen, κωνοφόρα, τά
□ —eprik, m., -ken, βελονιά, ή

naam, m., namen, όνομα, τό □ —feest,
o., -en, όνομαστική γιορτή, ή □ —
kaartje, o., -s, έπισκεπτήριο, τό □
κάρτα, ή □ —loos, -loze, άνώνυμος
□ —val, m., -len, πτώση, ή □ —
woord, o., -en, όνομα, τό

na'äpen, πιθηκίζω □ μαϊμουδίζω
naäperij', v., -en, μαϊμουδισμός, ό □
πιθηκισμός, ό

naar, vz., προς □ σέ □ γιά □ —mate,
vw., όσο τό δυνατό

naar'stig, -e, έπιμελής
I naast, -e, πλησιέστερος □ ό πιό κο-
ντινός

II naast, (bw.) δίπλα □ κοντά □ πλάι □
παραπλεύρως □ πλαγιαστά □ (vz.)
κοντά σέ □ δίπλα σέ

naas'te, m.-v., -n, συνάνθρωπος, ό □
πλησίον, ό

naas'ten, δημεύω
naas'tenliefde, v., φιλαλληλία, ή

I nabij', -e, διπλάνος □ πλαγινός □
κοντινός

II nabij', bw., κοντά □ πλησίον

na'bootsen, μιμούμαι □ προσποιούμαι
□ ύποκρίνομαι

nabu'rig, -e, περίοικος □ γειτονικός □
κοντινός □ παραπλήσιος □ προσεχής

nacht, m., -en, νύχτα, ή □ *het wordt* —:
βραδιάζει □ νυχτώνει □ —arbeid,
m., νυχτέρι, τό □ άγρυπνία, ή □ —
verrichten: νυχτερεύω □ —braker,
m., -s, ξενύχτης, ό □ νυχτόβιος, ό □
—club, v.(m.), -s, καφωδείο, τό □
καφεσαντάν, τό

nacht'dienst, m., διανυκτέρευση, ή □
nachtegaal, m., -galen, άηδόνι, τό □
—elijk, -e, νυχτερινός □ νυχτιάτικος

□ —japon, m., -nen, νυχτικιά, ή □
νυχτικό, τό □ πουκαμίσια, ή □ —
lamp, v.(m.), -en, καντήλι, τό □ —
merrie, v.(m.), -s, βραχνάς, ό □
εφιάλτης, ό

nacht'patrouille, v.(m.), -s, έφοδεία, ή
□ **nachtspiegel**, m., -s, ούροδοχείο, τό
□ τσουκάλι, τό □ —tafeltje, o., -s,
κομοδίνο, τό □ —uil, m., -en, (vogel)
γκιόνης, ό □ —vogel, m., -s, νυχτο-
πούλι, τό □ νυχτόβιο πτηνό, τό

nacht'wacht, v.(m.), -en, διανυκτέρευ-
ση, ή □ ξενύχτι, τό □ νυχτερινή φυ-
λακή, ή □ (v. vee) σκάρος, ό □ —
hebben: διανυκτερεύω □ ξενυχτίζω □

nachtwaker, m., -s, νυχτοφύλακας, ό
□ —wandeling, v., -en, νυχτοπερπά-
τημα, τό □ νυχτοπορία, ή

na'dat, vw., άφού

na'deel, o., -delen, μειονέκτημα, τό □
ζημία, ή □ βλάβη, ή

nade'lig, -e, μειονεκτικός □ έλαττω-
ματικός □ άτελής □ έπιβλαβής □
ζημιάρης

na'denken, διανοούμαι □ σκέπτομαι □
στοχάζομαι □ συλλογίζομαι □ —d,
-e, σκεπτικός

na'deren, πλησιάζω □ κονταίνω □ έγ-
γίζω

na'dering, v., πλησίασμα, τό □ σίμω-
μα, τό

na'druk, m., -ken, άνατύπωση, ή □
(klem) έμφαση, ή □ ζωηρότητα, ή □
—kelijk, -e, έμφαντικός □ έντονος □
σφοδρός □ έκφραστικός

naf'ta, m., νέφτι, τό □ νάφθα, ή □
—line, v.(m.), ναφθαλίνη, ή

na'gaan, (volgen) άκολουθώ □ (onder-
zoeken) έξερευνώ

na'geboorte, v., -n, πλακούντας, ό □
άκόλουθο, τό

na'gedachtenis, v., ύστεροφημία, ή

na'gel, m., -s, -en, νύχι, τό □ (spijker)
καρφί, τό □ —bijten, δαγκώνω τίς
άκρες τών νυχιών □ όνυχοφαγία, ή □
—borsteltje, o., -s, βουρτσάκι τών
νυχιών, τό □ —en, καρφώνω □ —
lak, o. en m., βερνίκι νυχιών, τό □ —

knipper, m., -s, ὀνυχοκόπτης, ὁ □ —
vijl, v.(m.), -en, ὀνυχοξύστης, ὁ
na'gemaakt, -e, κίβδηλος □ πλαστός
 □ ψεύτικος
nagenoeg, bw., παρά λίγο □ σχεδόν
na'gerecht, o., -en, ἐπιδόρπια, τά □
 γλυκό, τό □ φρούτο, τό
na'geslacht, o., κατοπινοί, oi
na'ief, na'ieve, ἀφελής □ ἀπλοϊκός
na'ijver, m., ἄμιλλα, ἡ
na'iveteit, na'iviteit', v., -en, ἀπλότητα,
 ἡ □ ἀφέλεια, ἡ
na'jaar, o., φθινόπωρο, τό
na'jagen, θηρεύω □ κυνηγῶ
na'klinken, ἡχολογῶ □ ἀντηχῶ □ βουί-
 ζω
nako'meling, m., -en, ἀπόγονος, ὁ □
 ἐπίγονος, ὁ □ κατιόντες, οἱ
na'laten, λασκάρω □ —**schap**, v.,
 -ren, κληρονομία, ἡ
nala'tigheid, v., -heden, παράλειψη, ἡ
 □ παραμέληση, ἡ □ ἀμέλεια, ἡ
na'leven, τηρῶ
na'maak, m., νόθευση, ἡ □ ἀλλοίωση,
 ἡ □ παραποίηση, ἡ □ πλαστογραφία,
 ἡ
na'maken, νοθεύω □ ἀλλοιώνω □ πα-
 ραποιῶ □ πλαστογραφῶ □ (v. geld)
 παραχαράσσω
na'melijk, bw. en vw., δηλαδή □ ἥτοι
na'mens, vz., ἐκ μέρους
namid'dag, m., -en, ἀπόγευμα, τό □
 δειλινό, τό □ —**voorstelling**, v., -en,
 ἀπογευματινή, ἡ □ ἡμερίδα, ἡ
na'oogst, m., ἀποστάφυλα, τά □ —**en**,
 καρπολογῶ
na'oorlogs, -e, μεταπολεμικός
nap, m., -ren, γαβάθα, ἡ
na'pluizen, ἐξονυχίζω □ ἐξιχνιάζω □
 ξεψαχνίζω
na'praten, παπαγαλίζω □ ψιττακίζω
nar, m., -ren, τρελός, ὁ □ ἀνόητος, ὁ
narcis', v.(m.), -sen, νάρκισσος, ὁ □
 ζαμπάκι, τό □ —**me**, o., ναρκισσι-
 σμός, ὁ □ φιλαυτία, ἡ □ αὐτερωτι-
 σμός, ὁ
narco'se, v., νάρκωση, ἡ □ ἀναισθητο-
 ποίηση, ἡ

na'rede, v.(m.), -s, ἐπίλογος, ὁ
na'rekenen, ἐξακριβῶνω □ ξαναλογα-
 ριάζω
na'righeid, v., -heden, δυσκολία, ἡ
nasaal', -sale, ἔνρινος □ ἔρρινος
na'scholing, v., μεταπαιδείωση, ἡ
na'schools, -e, μετασχολικός
na'schrift, o., -en, ὑστερόγραφο, τό
na'slagwerk, o., -en, τυφλοσοῦρτης, ὁ
na'streven, ἐπιδιώκω □ ἐπιζητῶ □
 κυνηγῶ
nat, -te, νοτερός □ ὑγρός □ βρεγμένος
 □ — **maken**: ὑγραίνω □ διαβρέχω □
 νοτίζω
na'tie, v., -s, -tiën, ἔθνος, τό
nationaal', -nale, ἔθνικός □ ἐπιχώριος
 □ *Nationale Vergadering*, v.: ἔθνοσυ-
 νέλευση, ἡ
nationalise'ren, ἐθνικοποιῶ □ κρατι-
 κοποιῶ □ **nationalisering**, v., -en, ἐθني-
 κοποίηση, ἡ □ κρατικοποίηση, ἡ □
 —**lisme**, o., ἐθνικισμός, ὁ □ —**list**,
 m., -en, ἐθνικιστής, ὁ □ —**liteit**, v.,
 -en, ἐθνικότητα, ἡ □ ὕπηκοότητα, ἡ
na'trium, o., νάτριο, τό
naturalisa'tie, v., -s, πολιτογράφηση, ἡ
 □ ἰθαγένεια, ἡ □ **naturalisme**, o.,
 φυσιοκρατία, ἡ □ ναυτουραλισμός, ὁ
 □ —**list**, m., -en, φυσιοκράτης, ὁ □
 φυσιοδότης, ὁ
natuur', v., φύση, ἡ □ ποιόν, τό □ —
kunde, v., φυσική, ἡ
I natuur'lijk, -e, φυσικός
II natuur'lijk, bw., βέβαια □ φυσικά
natuur'lijkheid, v., φυσικότητα, ἡ □ **na-
 tuurvriend**, m., -en, φυσιολάτρης, ὁ □
 —**wet**, v.(m.), -ten, φυσικός νόμος, ὁ
nauw, -e, στενός □ —**elijks**, bw., μόλις
 δύσκολα □ —**gezetheid**, v., ἀκριβο-
 λογία, ἡ □ —**keurig**, -e, ἀκριβής □
 λεπτομερειακός □ (angstvallig) λε-
 πτολόγος □ —**keurigheid**, v., ἀκρί-
 βεια, ἡ □ ψιλλολογία, ἡ
na'vel, m., -s, ἀφαλός, ὁ □ ὀμφαλός,
 ὁ □ —**streng**, v.(m.), -en, (ὀμφάλιος)
 λῶρος, ὁ
naviga'tie, v., θαλασσοπορία, ἡ □ ναυ-
 τιλία, ἡ

naviga'tor, m., -s, (zee) ναυτίλος, ό □
(lucht) αεροναυτίλος, ό
na'volgen, μιμουμαι □ **navolger**, m., -s,
μιμητής, ό □ —**ging**, v., -en, μίμηση,
ή
na'vorsen, διερευνώ
na'vraag, v.(m.). (άνα)ζήτηση, ή □ εκ-
ζήτηση, ή
na'wijsbaar, -bare, συγκεκριμένος
na'woord, o., -en, επίλογος, ό
Na'xiër, m., -s, Ναξιώτης, ό □ Ναξιώ-
τισσα, ή
Na'xisch, -e, ναξιώτικος
nazis'me, ναζισμός, ό
na'zomer, m., -s, καλοκαιράκι, τό
na'zorg, v.(m.), άποθεραπεία, ή
nec'tar, m., νέκταρ, τό
ne'(d)erdalen, έπιφοιτώ
ne'derdaling, v., -en, κάθοδος, ή □
(v. H. Geest) έπιφοίτηση, ή □ θεία
έμπνευση, ή
ne'derig, -e, ταπεινός
ne'derlaag, v.(m.), -lagen, ήττα, ή
Ne'derlande, m., -s, 'Ολλανδός, ό □
'Ολλαντέζος, ό
Ne'derlands, -e, όλλανδικός □ όλλα-
ντέζικος □ —e, v., -n, 'Ολλανδή, ή
□ 'Ολλαντέζα, ή
ne'derzetting, v., -en, οίκισμός, ό □
έποικισμός, ό □ παροικία, ή
neef, m., neven, (broers- of zusterszoon)
άνεψιός, ό □ άνιψιός, ό □ (zoon v.
oom/tante) έξάδελφος, ό □ ξαδέρφι,
τό □ *neven en nichten*: ξαδέρφια, τά
nee(n), όχι
neep, v.(m.), nepen, τσίμπημα, τό □
τσιμπηματιά, ή
neer'bliksemen, κατακεραυνώνω □ κε-
ραυνοβολώ
neer'buigen, γέρνω □ λυγίζω □ κλίνω
□ (zich —) ύποκλίνομαι
neer'drukken, κατεβάζω
neer'knien, προσκυνώ
neer'leggen, αποθέτω □ καταθέτω □
κλίνω □ ξαπλώνω □ (klacht —)
καταμαρτυρώ □ (zich —) κατακλίνω-
μαι □ ξαπλώνομαι □ στρώνομαι □
πλαγιαζώ

neer'slaan, πατάσσω □ κατανικώ
neerslach'tig, -e, δύσθυμος □ κακόκε-
φος □ λυπημένος □ —**heid**, v.,
άθυμία, ή □ δυσθυμία, ή □ άκεφιά, ή
□ μελαγχολία, ή
neer'slag, m., -en, (bezinksel) ίζημα, τό
□ κατακάθισμα, τό □ κατακάθι, τό
□ (regen) βροχόπτωση, ή
neer'steken, κατακρεουργώ
neer'storten, γκρεμίζω □ κατεδαφίζω
neer'vallen, καταπέφτω □ καταρρέω □
γκρεμίζομαι
neer'werpen, γκρεμίζω □ κατεδαφίζω
□ καθαιρώ □ καταρρίπτω □ ζω
neer'zetten, βάζω □ καταθέτω □ καθί-
neet, v.(m.), -nieten, κόνιδα, ή
negatief, -tieve, άρνητικός
ne'gentigjarig, -e, ένενηντάρης
ne'ger, m., -s, νέγρος, ό □ μαύρος, ό □
'Αράπης, ό
nege'ren, άρνιέμαι
nei'gen, ρέπω □ γέρνω □ τείνω
nei'ging, v., -en, τάση, ή □ ροπή, ή □
κλίση, ή □ προδιάθεση, ή
nek, m., -ken, σβέρκος, ό □ ανύχνας, ό
□ τράχηλος, ό □ —**slag**, m., -en,
σβεργιά, ή □ κατραπακιά, ή
ne'men, λαβαίνω □ παίρνω □ πιάνω
neofiet, m., -en, νεοφώτιστος, ό
neologis'me, o., -n, νεολογισμός, ό
nerf, v.(m.), nerven, νεύρο, τό
ner'gens, bw., πουθενά
nervositeit, v., νευρικότητα, ή □ άνη-
συχία, ή
nest, o., -en, φωλιά, ή □ *in de —en zit-
ten*: έχω χάλι □ —**elen**, φωλιάζω □
φωλεύω
I **net**, -te, (fatsoenlijk) κόσμος □ εύπρε-
πής □ (zuiver) καθαρός □ άγνός □
παστρικός
II **net**, bw., μόλις □ *in het — schrijven*:
καθαρογραφή □ γράφω στο καθαρό
III **net**, o., -ten, δίκτυο, τό □ δίχτυ, τό
□ τράτα, ή □ τέχνασμα, τό □
πλεκτάνη, ή
ne'tel, v.(m.), -s, -en, τσουκνίδα, ή
net'heid, v., καθαριότητα, ή □ πά-
στρα, ή □ παστρικάδα, ή

net'to-gewicht, ο., καθαρὸ βάρος, τό
net'werk, ο., σύμπλεγμα, τό [μαι
neu'ken, συνουσιάζομαι □ συνευρίσκο-
neuralgie', v., -ën, νευραλγία, ή
neu'riën, τερετίζω □ σιγοτραγουδῶ
neurologie', v., νευρολογία, ή □ **neu-rose**, v., -n, -s, νεύρωση, ή □ —**tisch**, -e, νευρωτικός
neus, m., neuzen, μύτη, ή □ ρίνα, ή □ —**bloeding**, v., -en, ρινορραγία, ή □ ἐπίσταξη, ή □ —**gal**, ο., -en, ρουθού-
 νι, τό □ ρώθωνας, δ □ θαλάμες, οί □ —**hoorn**, m., -s, ρινόκερος, δ □ —**stem**, v.(m.), -men, ρινοφωνία, ή □ ρι-
 νολαλία, ή
neutraal', -irale, ουδέτερος □ ἀμέτοχος
neutralise'ren, εξουδετερώνω □ ἐκμη-
 δενίζω □ **neutralisering**, v., εξουδετέ-
 ρωση, ή □ —**liteit**, v., ουδετερότητα, ή
neu'tron, ο., -en, -s, νετρόνιο, τό □ ου-
 δετερόνιο, τό
ne'vel, m., -s, -en, ἀχλή, ή □ καταχνιά,
 ή □ όμίχλη, ή □ —**ig**, -e, νεφελοειδής
ne'venschikking, v., -en, παράταξη, ή
 □ παράθεση, ή
nicht, v., -en, (broers- of zustersdochter)
 άνεψιά, ή □ (dochter v. oom/tante)
 (έ)ξαδέρφη, ή
nicoti'ne, v., νικοτίνη, ή
nie'mand, vnw., κανείς □ κανένας □
 —**sland**, ο., διάκενο, τό
niemendal', m., -ien, μικροδουλειά, ή
nier, v.(m.), -en, νεφρό, τό □ —**gruis**,
 ο., ψαμμίτης, δ □ —**operatie**, v., -s,
 νεφρεκτομία, ή □ —**steen**, m., -ste-
 nen, νεφρόλιθος, δ
nies'bui, v.(m.), -en, φτάρνισμα, τό
niet, δέ(ν) □ μή(ν)
niet'tig, -e, άκυρος □ καταργημένος □
 — **verklaren**: άκυρώνω □ καταργῶ
niet'je, ο., -s, πρόκα, ή
niets, ουδέν □ τίποτε □ — **doen**: χασο-
 μερῶ □ —**nut**, m., -ten, κοπρίτης, δ
 □ κοπρόσκυλο, τό □ μηδενικό, τό □
 τενεκές, δ
niettegenstaan'de, vz. en vvw., μολαταῖ-
 τα □ ὁμως

nieuw, -e, καινούριος □ καινός □ νέος
 □ —**bakken**, νιόβγαλτος □ αρχάριος
 □ πρωτόπειρος □ πρωτάρης □ —**e-ling**, m., -en, πρωτόφαντος, δ
Nieuw'grieks, ο., δημοτική, ή □ νεο-
 ελληνικά, τά □ νέα ελληνικά, τά □
 ρωμαίικα, τά
nieu'wigheid, v., -heden, νεωτερισμός,
 δ □ **nieuwjaar**, ο., Πρωτοχρονιά, ή □
 —**komer**, m., -s, νεόφερτος, δ □ νιό-
 φερτος, δ □ νιόβγαλτος, δ
nieuws, ο., νέα, τά □ είδηση, ή □
 μαντάτο, τό □ χαμπάρι, τό □ —**be-richt**, ο., -en, είδηση, ή □ πληροφο-
 ρία, ή □ —**dienst**, m., -en, ύπηρεσία
 πληροφοριών, ή □ —**gierig**, -e, (φιλο)-
 περιέργος □ —**gierigheid**, v., περιέρ-
 γεια, ή
nie'zen, φταρνίζομαι
nihilis'me, ο., μηδενισμός, δ □ νιχιλι-
 σμός, δ
nihilis'tisch, -e, μηδενιστικός
nijd, m., ζηλοτυπία, ή □ ζήλια, ή □
 φθόνος, δ
nij'gen, ύποκλίνομαι
nijl'paard, ο., -en, ίπποπόταμος, δ
nij'nagel, m., -s, παρωνυχίδα, ή
nij'pen, zie knijpen
nijp'tang, v.(m.), -en, τανάλια, ή □
 λαβίδα, ή □ τσιμπίδα, ή
nij'verheid, v., -heden, βιομηχανία, ή
nik'kel, ο., νικέλιο, τό □ νίκελ, τό □
 —**en**, νικέλινος
nim'bus, m., -sen, φωτοστέφανος, δ
nimf, v., -en, νεράιδα, ή
nim'mer, bw., ποτέ
nip'pen, κουτσοπίνω
nirva'na, ο., νιρβάνα, ή
ni'veau, ο., -s, επίπεδο, τό □ (water-)
 στάθμη, ή
nivelle'ren, άντισηκώνω □ εξισώνω □
 ίσοπεδώνω
No'belprijs, m., -prijzen, βραβείο Νό-
 μπελ, τό
noch, vvw., ούτε □ μήτε □ —**tans**, vvw.,
 ὁμως □ αλλά □ ὥστόσο □ μά
no'deloos, -loze, περιττός □ άχρηστος
no'dig, -e, αναγκαίος □ άπαραίτητος

□ ἀναπόφευκτος □ — *hebben*: χρειάζομαι □ (τόν) έχω ανάγκη □ δέομαι □ — *zijn*: (μου) χρειάζεται □ είναι ανάγκη

no'digen, zie **nifnodigen**

noe'men, ἀποκαλῶ □ κατονομάζω

noe'mer, m., -s, (rekenkunde) παρονομαστής, ὁ

noest, -e, δραστήριος □ ἐνεργητικός

nog, bw., ἀκόμα □ ἀκόμη

no'ga, m., ματολάτο, τό □ χαλβάς, ὁ

nogal', bw., ἀρκετά

nog'maals, bw., πάλι □ ξανά □ ἄλλη μιὰ φορά

nok, v.(m.), -ken, κορωνίδα, ἡ □ κορυφή, ἡ □ — **balk**, m., -en, μεσοδόκι, τό

noma'de, m.-v., -n, νομάδες, οἱ □ σκηνίτης, ὁ

noma'disch, -e, νομαδικός □ φερέοικος

nomenclatuur', v., -turen, ὀνοματολογία, ἡ

no'minatief, m., ὀνομαστική, ἡ

non, v., -nen, καλόγρια, ἡ □ μοναχή, ἡ

nonchalant', -e, νωχελής □ βραδυκίνητος □ ράθυμος □ ὀκνηρός

nood, m., noden, (noodwendigheid)

ανάγκη, ἡ □ (tekort) χρεία, ἡ □ στέρψη, ἡ □ (gevaar) κίνδυνος, ὁ □ — *lijden*: δυστυχῶ □ — *gedwongen*, κατ'ανάγκη □ — *landing*, v., -en,

ἀναγκαστική προσγείωση, ἡ □ — *lijdend*, -e, δυστυχισμένος □ δύστυχος □ κακόμοιρος

nood'lot, o., πεπρωμένο, τό □ μοίρα, ἡ □ γραφτό, τό □ εἰμαρμένη, ἡ □ **nood-signaal**, o., -signalen, σῆμα κινδύνου,

τό □ — *uitgang*, m., -en, ἐξοδος κινδύνου, ἡ □ — *verband*, o., -en, πρόχειρος ἐπίδεσμος, ὁ

nood'weer, o., (storm) ἀνεμοθύελλα, ἡ □ **noodwet**, v.(m.), -ten, ἀναγκαστικός νόμος, ὁ □ — *zaak*, v.(m.), χρεία, ἡ □ ἀνάγκη, ἡ □ — *zakelijk*, -e, ἀναγκαῖος □ ἀπαραίτητος □ ἐπιβεβλημένος □ χρεώδης

nooit, bw., ποτέ

Noor, m., Noren, Νορβηγός, ὁ

noor'delijk, -e, βόρειος □ βορινός □ ἄρκτικός

noor'den, o., βοριάς, ὁ □ — *wind*, m., -en, βαρδάρης, ὁ □ βοριάς, ὁ

noorderlicht', o., βόρειο σέλας, τό

noordoos'telijk, -e, βορειανατολικός

noordoos'ten, o., Βορειοανατολικό, τό

□ — *wind*, m., -en, μελτέμι, τό

noord'pool, v.(m.), βόρειος πόλος, ὁ

noordwes'telijk, -e, βορειοδυτικός

noordwes'ten, o., Βορειοδυτικό, τό □

— *wind*, m., -en, μαίετρος, ὁ □

ἀργέστης, ὁ

Noors, -e, νορβηγικός □ — *e*, Νορβηγίδα, ἡ

noot, v.(m.), noten, (vrucht) καρύδι, τό □ (muziek—) νότα, ἡ

noy, v.(m.), -pen, χνούδι, τό □ *in zijn —jes zijn*: εἶμαι χαρούμενος □ εἶμαι εὐθυμος □ *goed in de —pen*: καλο-

ντυμένος

no'pens, vz., γιά □ περί

norm, v.(m.), -en, κανόνας, ὁ

normaal', -male, κανονικός □ ὁμαλός

□ συνηθισμένος □ τακτικός □ —

school, v.(m.), -scholen, διδασκαλεῖο, τό

normalisa'tie, v., τυποποίηση, ἡ □ διευθέτηση, ἡ □ ἐξομάλυνση, ἡ

normalise'ren, τυποποιῶ □ κάνονίζω □ διευθετῶ

nors, -e, τραχύς

nostalgie', v., νοσταλγία, ἡ

no'ta, v.(m.), -'s, διακοίνωση, ἡ □ γνωστοποίηση, ἡ □ νότα, ἡ

nota'bele, m.-v., -n, μεγαστάνας, ὁ □ προύχοντας, ὁ □ ζάπλουτος, ὁ

nota'ris, m., -sen, συμβολαιογράφος, ὁ □ — *kantoor*, o., -toren, συμβολαιογραφεῖο, τό

no'teboom, m., -bomen, καρυδιά, ἡ □ καρυά, ἡ □ **notedop**, m., -pen, καρυδότσουφλο, τό □ — *kraker*, m., -s, καρυοθραύστης, ὁ

no'tenbalk, m., -en, πεντάγραμμο, τό

note'ren, σημαδεύω □ σημειώνω □ σημαίνω □ διαπιστώνω

noti'tie, v., -s, προσημείωση, ἡ □ ση-

μείωμα, τό □ —boekje, ο., -s, δεφτέρ-
ρι, τό □ σημειωματάριο, τό □ καρνέ,
τό

no'tulen, mv., πρακτικά, τά

nou, tw., λοιπόν □ άμέ!

noveen', v.(m.), -venen, έννιάμερα, τά

novel'le, v.(m.), -n, διήγημα, τό □ νου-
βέλα, ή □ —nschrijver, m., -s, διηγη-
ματογράφος, ό [ριάς, ό

novem'ber, m., Νοέμβριος, ό □ Σπο-

novi'ce, m.-v., -n, -s, πρωτόπειρος, ό □

άτζαμής, ό □ δόκιμος μοναχός, ό

nu, bw., τώρα □ σήμερα

nuan'ce, v.(m.), -s, -n, άπόχρωση, ή

nuance'ren, ξεθωιάζω □ άποχρωμα-
τίζω □ διαποικίλλω

nuch'ter, -e, άφάγωτος □ άγευστος □
νηστικός

nudist', m., -en, γυμνιστής, ό

nudis'me, ο., γυμνισμός, ό

nuf'fig, -e, σεμνότυφος

nuk, v.(m.), -ken, ιδιοτροπία, ή □

πείσμα, τό □ καπρίτσιο, τό

nu!, v.(m.), -len, μηδέν, τό □ τίποτε,

τό □ —punt, ο., -en, μηδενικό, τό

numismatiek', v., νομισματική, ή

num'mer, ο., -s, άριθμός, ό □νούμερο,

τό □ —plaat, v.(m.), -platen, πινακί-
δα άριθμού, ή

nuntiatuur', v., έξαρχία, ή

nun'tius, m., -sen, έξαρχος, ό

nut, ο., όφελος, τό □ συμφέρον, τό □

—teloo, -loze, άνώφελος □ μάταιος

□ άσκοπος □ (onbruikbaar) περιττός

□ άχρηστος □ άνώφελης

nut'tig, -e, χρήσιμος □ ωφέλιμος □

πρόσφορος □ πρακτικός □ —zijn:

χρησιμεύω □ het is —: συμφέρει □

ώφελει

nut'tigen, παίρνω τροφή

ny'lon, ο. en m., νάιλον, τό □ —kous,

v.(m.), -en, κάλτσα νάιλον, ή

O

oa'se, v., -n, -s, όαση, ή

obelisk', m., -en, όβελίσκος, ό

object', ο., -en, άντικείμενο, τό

I objectief', -tieve, άντικειμενικός □
πραγματικός

II objectief', ο., -tieven, άντικειμενικός
σκοπός, ό □ τελικός σκοπός, ό

obliga'tie, v., -s, όμολογία, ή □ χρεό-
γραφο, τό

obool', m., obolen, όβολός, ό

obscurantis'me, ο., σκοταδισμός, ό

observa'tie, v., -s, κατόπτευση, ή □
(δια)τήρηση, ή □ —post, m., -en,

παρατηρητήριο, τό □ σκοπιά, ή

observe'ren, παρατηρώ □ έξετάζω □
κατοπτεύω

obses'sie, v., -s, ύποχόντρια, ή

obstruc'tie, v., -s, κωλυσιεργία, ή

occasioneel', -nele, τυχαίος □ εύκαιρος

oceaan', m., oceanen, ώκεανός, ό

occea'nisch, -e, ώκεάνιος

oceanografie', v., ώκεανογραφία, ή

och'tend, m., -en, πρωί, τό □ πουνό,
τό

octaaf', ο., -taven, όχτάβα, ή

octrooi', ο., -en, παραχώρηση, ή □ δί-
πλωμα εύρεσιτεχνίας, τό

ocula'tie, v., -s, έμβόλιο, τό □ κεντρά-
δι, τό □ ένοφθαλμισμός, ό □ μπόλι,

τό

ocule'ren, έμβολιάζω □ κεντρώνω □
ένοφθαλμιζώ

o'de, v.(m.), -n, -s, ώδή, ή

oecume'nisch, -e, οικουμενικός

oe'fenen, άσκώ □ γυμνάζω □ geoe'fend
soldaat, m.: έμπειροπόλεμος, ό

oe'fening, v., -en, άσκηση, ή □ γύμνα-
ση, ή □ (leger—) γυμνάσια, τά

oe'fenschool, v.(m.), -scholen, φροντι-
στήριο, τό

oe'hoe, m., -s, μπούφος, ό

oer'oud, -e, παμπάλαιος □ προαιώνιος

oer'woud, ο., -en, παρθένο δάσος, τό □

άβατο δάσος, τό □ ζούγκλα, ή

oes'ter, v.(m.), -s, στρείδι, τό
 oe'ver, m., -s, ὄχθη, ή □ παραλία, ή □
 περιγιάλι, τό
 of, vw., ή
 offensief', o., -sieven, επίθεση, ή
 of'fer, o., -s, θυσία, ή □ —aar, m.,
 -s, θυσιαστής, ό □ θύτης, ό □ —
 ande, v.(m.), -n, -s, προσκομιδή, ή □
 πρόσθεση, ή □ —blok, o., -ken, πα-
 γκάρι, τό □ —dier, o., -en, κουρμπά-
 νι, τό □ —en, θυσιάζω □ —gave,
 v.(m.), -n, ἀνάθημα, τό □ (Eucharis-
 tie) λειτουργία, ή □ πρόσφορο, τό
 officieel', -ciele, επίσημος □ υπηρεσια-
 κός
 officier', m., -en, -s, αξιωματικός, ό □
 — van justitie: εισαγγελέας, ό
 officieus', -cieuze, ήμειπίσημος □ ανε-
 πίσημος □ εξώδικος
 o'genblik, o., -ken, στιγμή, ή □ het ge-
 paste —: ώρα, ή □ op hetzelfde —:
 σύγχρονα □ συνάμα □ μαζί □ —ke-
 lijk, -e, ἀκαριαῖος □ στιγμιαίος □
 ἄψε σβήσε!
 ogenschijn'lijk bw., δῆθεν □ τάχα □
 φαινομενικά
 ogief', o., ogieven, γοτθική καμάρα, ή
 o'ker, m., -s, ὄχρα, ή □ —achtig, -e,
 ὄχρινος □ —geel, -gele, ὄχροκίτρι-
 νος
 ok'kernoot, v.(m.), -noten, καρύδα, ή
 ok'selholte, v., -n, -s, (ἀ)μασκάλη, ή
 okto'ber, m., Ὀκτώβριος, ό
 olean'der, m., -s, πικροδάφνη, ή □ ρο-
 δοδάφνη, ή
 o'lie, v.(m.), oliën, λάδι, τό □ έλαιο, τό
 □ (petroleum) πετρέλαιο, τό □ welrie-
 kende —: μύρο, τό □ Heilige O—:
 ἅγιο μύρο, τό □ —achtig, -e, λαδερός
 □ νηστίσμος □ —bedrijf, o., -bedrij-
 ven, λαδάδικο, τό □ —en-azijnstel,
 o., -len, λαδόξισδο, τό
 o'liekruik, v.(m.), -en, λαδερό, τό □
 ροί, τό □ (voor machines) λαδωτήρι,
 τό □ olielaag, v.(m.), -lagen, κοίτα-
 σμα πετρελαίου, τό □ πετρελαιοφόρο
 κοίτασμα, τό □ —lampje, o., -s, κα-
 ντήλι, τό

o'liën, λιπαίνω □ λαδώνω □ ἀλείφω
 o'lieraffinaderij, v., -en, διωλιστήριο
 πετρελαίου, τό □ oliesel, o., εύέλαιο,
 τό □ —vaatje, o., -s, έλαιοδοχείο, τό
 □ λαδικό, τό □ λαδερό, τό □ ροί, τό
 o'lieverf, v.(m.), -verven, λαδομπογιά,
 ή □ έλαιόχρωμα, τό □ —schildering,
 o. en v., -en, έλαιογραφία, ή
 o'lievlek, v.(m.), -ken, λαδιά, ή
 o'lifant, m., -en, έλέφαντας, ό
 oligarchie', v., όλιγαρχία, ή
 olijf', v.(m.), olijven, έλιά, ή □ (rijpe
 —) θρούμπα, ή □ χαμάδα, ή □ cul-
 tuur van olijven: έλαιοκομία, ή □ —
 boom, m., -bomen, έλιά, ή □ έλαιό-
 δεντρο, τό □ λιόδεντρο, τό □ —bos,
 o., -sen, έλαιώνας, ό □ λιοστάσι, τό
 □ —olie, v.(m.), λάδι, τό □ έλαιο, τό
 □ έλαιόλαδο, τό □ πυρηνέλαιο, τό
 olij'venoogst, m., -en, λιομάζωμα, τό □
 λαδιά, ή
 olij'venpers, v.(m.), -en, λιοτρίβι, τό □
 λιοτριβείο, τό □ έλαιοτριβείο, τό
 olij'vepit, v.(m.), -ten, έλαιόπιτα, ή □
 έλαιοπυρήνας, ό
 olm, m., -en, παραγάτσι, τό □ φτελιάς,
 ό
 olympia'de, v., -n, -s, δλυμπιάδα, ή
 olym'pisch, -e, δλυμπιακός □ (groots)
 δλύμπιος
 om, vz., (rondom) τριγύρα □ γύρω γύρω
 □ (om te...) γιά νά...
 o'ma, v., -'s, γιαγιά, ή □ κυρούλα, ή
 omar'men, έναγκαλίζομαι □ άγκαλιά-
 ζω □ ένστερνίζομαι
 omar'ming, v., -en, έναγκαλισμός, ό □
 άγκάλιασμα, τό □ περίπτυξη, ή
 om'binden, περιδένω
 om'bouwen, μεταποικώ □ μετασχημα-
 τίζω □ τροποποιώ
 om'brengeu, θανατώνω □ σκοτώνω
 om'buigen, κυρτώνω □ κάμπτω □
 λυγίζω □ λοξεύω
 omdat', vw., γιατί □ έπειδή
 om'draaien, περιστρέφω □ (στριφο)γυ-
 ρίζω
 omelet', v.(m.), -ten, όμελέτα, ή
 om'gaan, έπικοινωνώ □ συγκαινωνώ □

φοιτῶ □ (regelmatig — met) συγχρωτίζομαι □ συχνάζω □ (vriendschappelijk — met) συναναστρέφομαι

om'gang, m., επικοινωνία, ή □ συναναστροφή, ή □ φοίτηση, ή □ (processie) λιτανεία, ή □ περιφορά, ή □ —*staal*, v.(m.), καθομιλουμένη, ή

I om'gekeerd, -e, ξανάστροφος □ αντιστραμμένος

II om'gekeerd, bw., ανάσκελα □ τανάπαλι □ ανάποδα

omge'ven, (peri)κυκλώνω □ περιβάλω □ περιστοιχίζω □ περιγυρίζω

omge'ving, v., περιβάλλον, τό □ περίγυρος, ό □ περιφέρεια, ή □ περίχωρα, τά

omgor'den, (peri)ζώνω □ περιτυλίσσω

om'hakken, πέλεκω □ πελεκίζω □ *bomen* — : ύλοτομώ □ κόβω δέντρα

omhei'nen, μαντρίζω □ μαντρώνω □ περιφράζω

omhei'ning, v., -en, μάντρα, ή □ περίβολος, ό □ αύλή, ή □ περίφραγμα, τό

omhel'zen, άσπάζομαι □ άγκαλιάζω □ καταφιλώ

omhel'zing, v., -en, άσπασμός, ό □ περίπτυξη, ή □ άγκαλιά, ή

omhoog', bw., άνω □ πάνω □ *naar* — : πρόσ τά άνω □ —*voeren*, άνεβάζω

omhul'sel, o., -s, περίβλημα, τό □ περικάλυμμα, τό

om'keren, αναστρέφω □ αντιστρέφω

om'kijken, κοιτάζω πίσω

om'kleden, (zich) ξαλλάζω

omkie'ding, v., -en, επένδυση, ή

omknel'len, περισφίγγω

omkoop'baarheid, v., δωροληψία, ή

om'kopen, δωροδοκώ □ εξαγοράζω □ μπουκάνω □ ρουσφετολογώ

omkoperij', v., -en, δεκασμός, ό □ δωροδοκία, ή □ τάισμα, τό □ μπουκωμα, τό □ ρουσφετολογία, ή

omkran'sen, στεφανώνω □ στέφω

omkran'sing, v., στεφάνωση, ή □ στέψη, ή

omlaag', bw., κάτω

om'leiding, v., -en, έκτροπή, ή □ απόκλιση, ή

omlijs'ting, v., -en, στεφάνη, ή
om'loop, m., -lopen, κυκλοφορία, ή □ κύκλωμα, τό □ *in* — *brenge*n: κυκλοφορώ □ λανσάρω

om'mekeer, m., περιπέτεια, ή

ommu'ren, περιτοιχίζω □ έντοιχίζω □ περιτειχίζω □ (v. *schaarskooi*) μαντρώνω

ommu'ring, v., -en, αύλόγυρος, ό □ έντοιχισμός, ό □ έντοιχισή, ή

om'nibus, m. en v., -sen, λεωφορείο, τό

omrin'gen, τριγυρίζω □ (peri)κυκλώνω □ περιστοιχίζω □ περιβάλλω

om'roepen, διαλαλώ □ κηρύσσω □ διαδηλώνω

om'roeper, m., -s, διαλαλητής, ό □ ντελαλής, ό □ τελάλης, ό □ έκφωνητής, ό □ κήρυκας, ό

om'roeren, άναδεύω

omschrij'ven, περιγράφω □ παραφράζω

omschrij'ving, v., -en, περίφραση, ή

omsin'gelen, (peri)κυκλώνω □ πολιορκώ □ υπερφαλαγγίζω □ περισφίγγω

omsin'geling, v., -en, (peri)κύκλωση, ή

om'slaan, άναποδογυρίζω □ ανατρέπω □ μπατάρω

omslach'tig, -e, σχοινοτενής □ διεξοδικός

I om'slag, m., (drukke) περιπλοκή, ή □ φασαρίες, οί □ (omhaal) μακρολογία, ή □ (verandering) ξαφνική μεταβολή, ή

II om'slag, m. en o., -en, (kompres) κατάπλασμα, τό □ επίδεσμος, ό □ (omkleedsel) περικάλυμμα, τό □ περίβλημα, τό □ (kaf) (έ)ξώφυλλο, τό □ (envelop) φάκελος, ό

om'slagdoek, m., -en, μποξάς, ό □ σάλι, τό

omslui'ten, περικλείνω □ περιφράζω □ περικυκλώνω

om'spitten, σκάβω

omstan'dig, -e, διεξοδικός □ λεπτομερειακός □ έκτενής □ σχοινοτενής □ —*heid*, v., -heden, περίσταση, ή □ καιρός, ό

om'stoten, ανατρέπω □ άναποδογυρίζω □ τουμπάρω

omstre'den, περιμάχητος □ περιζήτητος □ περιζήλευτος
om'streeks, bw., περίπου □ κατά
om'trek, m., -ken, περίγραμμα, τό □ περίμετρος, ή □ —**ken**, (omver) γκρεμίζω □ κατεδαφίζω □ (her- en derwaarts) τριγυρίζω □ περιπλανιέμαι
om'vaart, v.(m.), περίπλους, ό
om'vang, m., όγκος, ό □ —**rijk**, -e, (uitgebreid) έκτεταμένος □ έκτενης □ (dik) όγκώδης □ χοντρός □ παχύς □ (te groot) όπέργοκος
omvat'ten, περιέχω □ περιλαβαίνω □ χωρώ
omver'werpen, ρίχνω □ αναποδογυρίζω □ γκρεμίζω
om'vormen, μεταμορφώνω
om'weg, m., -en, κλωθογύρισμα, τό □ στριφογύρισμα, τό
om'wenteling, v., -en, (opstand) επανάσταση, ή □ εξέγερση, ή □ (rotatie) περιστροφή, ή □ στριφογύρισμα, τό
om'werking, v., -en, ανασκευή, ή
om'wisselen, συναλλάζω □ ανταλλάζω □ μετατρέπω □ χαλνῶ [ή
om'zendbrief, m., -brieven, έγκύκλιος,
om'zet, m., τζίρος, ό □ —**ting**, v., -en, μετάθεση, ή
om'zwerfing, v., -en, περιπλάνηση, ή
onaan'genaam, -name, δυσάρεστος
onaan'geroerd, -e, άνέγγιχτος □ άνεπαφος
onaanne'melijk, -e, (ongeloofwaardig) άπίστευτος □ (- voorstel) απαράδεχτος
onaantast'baar, -bare, άπαραβίαστος □ άκαταμάχητος □ άπρόσβλητος
on'aanvecht'baar, -bare, άναμφίβολος □ άναμφισβήτητος □ βέβαιος
onaanzien'lijk, -e, άσήμαντος
onaar'dig, -e, άτακτος □ άγενής
onacht'zaamheid, v., -heden, άπροσεξία, ή □ άπερισκεψία, ή
onaf'gebroken, αδιάκοπος □ χωρίς διακοπή
on'af'gestempeld, -e, άθεώρητος □ άσφράγιστος

onafhan'kelijk, -e, άνεξάρτητος □ αυτόνομος □ —**heid**, v., άνεξαρτησία, ή □ αυτόνομία, ή
onafschei'delijk, -e, άναπόσπαστος
onafwend'baar, -bare, άναπόφευκτος □ μοιραϊός
on'afzet'baar, -bare, άκατέβατος □ (levenslang) ισόβιος
onanist', m., -en, μαλάκας, ό
onbaatzuch'tig, -e, άφιλόκερδος
onbarmhar'tig, -e, άσπλαχνος
on'beant'woord, -e, άναπάντητος □ άναπόκριτος [τάσχετος
onbedaar'lijk, -e, άκράτητος □ άκα-
onbedacht'zaam, -zame, άστόχαστος □ άσυλλόγιστος □ —**heid**, v., -heden, άβλεψία, ή
on'bedekt', -e, άκάλυπτος □ ξεσκεπαστος □ άστέγαστος
on'bedor'ven, άχάλαστος □ άφταρτος
on'bedre'ven, άπειρος
on'bedui'dend, -e, μικρούλης
on'bedwing'baarheid, v., άκράτεια, ή
on'begaan'baar, -bare, αδιάβατος □ δύσβατος □ δυσκολοπέραστος
on'begra'ven, άσαβάνωτος
onbegrij'pelijk, -e, άκατάληπτος
onbehaag'lijk, -e, δυσάρεστος □ άνιαρός □ άντιπαθητικός
on'behaard, -e, άτριχος
on'behagen, o., δυσαρέσκεια, ή □ δυσαρέστηση, ή
on'beheerd', -e, άδιοίκητος
onbehol'pen, άδέξιος
on'behoor'lijk, -e, άνάρμοστος □ άπρεπος □ άσεμνος □ έκτροπος
on'behou'wen, ζευζέκης
on'bekend', -e, άγνωστος □ ξένος □ —**e**, v.(m.), -n, (wisk.) άγνωστο, τό □ —**heid**, v., heden, άνωνυμία, ή
on'beklem'toond, -e, άτονος
on'bekom'merd, -e, άμέριμνος □ άφρόντιστος □ ξέγνοιαστος
on'bekwaam', -kwame, άνίκανος □ —**heid**, v., -heden, άδεξιότητα, ή
on'belang'rijk, -e, άσήμαντος
on'belast'baar, -bare, άφορολόγητος □ άτελής

on'beleefd', -e, βάναντος □ σκαίος □ τραχύς
 on'beloond', -e, ἀβράβευτος
 on'bemid'deld, -e, ἄπορος
 onbenul'lig, -e, ἐπουσιώδης □ ἀσήμα-
 ντος □ μηδαμινός □ τιποτένιος
 on'bepaald', -e, ἀδιόριστος □ ἀόριστος
 on'beperkt', -e, ἀπόλυτος
 onbereik'baar, -bare, ἀκατόρθωτος
 on'bere'kenbaar, -bare, ἀνυπολόγιστος
 on'berijd'baar, -bare, ἀδιάβατος
 on'beris'pelijk, -e, ἀδιάβλητος □ ἄμε-
 μπος □ ἄμωμος □ φίνος
 on'beroerd', -e, ἄθιχτος
 on'beschaafd', -e, ἀγράμματος □ ἀμόρ-
 φωτος
 on'beschaamd', -e, ἀδιάντροπος □
 ἀναίσχυντος □ αὐθάδης □ κυνικός
 on'bescha'digd, -e, ἀζημίωτος □ ἄλω-
 βητος
 on'beschei'den, φιλοπερίεργος □ ἀδιά-
 κριτος □ —heid, v., -heden, πολυ-
 πραγμασύνη, ἡ
 on'beschoft', -e, ξεδιάντροπος □ ἀναί-
 σχυντος □ ἀγενής □ χυδαῖος □ —
 heid, v., -heden, ἀδιαντροπία, ἡ □ ξε-
 διαντροπία, ἡ □ σκαλιότητα, ἡ
 on'beschre'ven, ἄγραφος
 onbeschrijf'lijk, -e, ἀπερίγραφτος □
 δυσδιήγητος
 on'beslecht', -e, ἄκριτος
 on'beslist', -e, ἀμφίροπος □ ἀναπο-
 φάσιτος □ δισταχτικός
 on'bestaand', -e, ἀνύπαρκτος
 on'besten'dig, -e, ἀκατάστατος □
 ἀσταθής □ μεταβλητός
 on'bestuur'baar, -bare, δυσδιοίκητος
 on'betal'baar, -bare, ἀνεκτίμητος
 on'betaald', -e, ἀπλήρωτος
 onbeta'melijk, -e, ἀκατάλληλος □
 ἄπρεπος □ *zich — gedragen*: παρεκ-
 τρέπομαι □ —heid, v., -heden, ἀπρέ-
 πεια, ἡ □ ἐκτραχηλισμός, ὁ □ πα-
 ρεκτροπή, ἡ
 on'betre'den, ἀμόλυντος □ ἄθικτος □
 παρθένος
 onbetrouw'baar, -bare, κακόπιστος
 on'betwist', -e, ἀναμφισβήτητος

on'bevekt', -e, ἄχραντος □ ἀμόλυντος
 □ καθαρός
 on'bevoegd', -e, ἀναρμόδιος
 on'bevooroog'deeld, -e, ἀμερόληπτος
 on'bevre'digd, -e, ἀνικανοποίητος
 on'bevre'digend, -e, ἀνεπαρκής □ ἑλλι-
 πής
 on'bevreesd', -e, ἄφοβος
 on'bewaakt', -e, ἀφύλαχτος □ ἀφρού-
 ρητος
 on'beweeg'lijk, -e, ἀκίνητος □ ἀσά-
 λευτος □ στάσιμος □ —heid, v., ἀκι-
 νησία, ἡ
 on'bewerkt', -e, ἀκατέργαστος □ ἀνε-
 πεξέργαστος
 on'bewijs'baar, -bare, δυσἀποδείχτος
 on'bewo'gen, ἀσυγκίνητος
 on'bewolkt', -e, αἶθριος □ ἀνέφελος □
 ἑξαστερος
 on'bewoond', -e, ἀκατοίκητος
 on'bewust', -e, ἀσυναίσθητος □ ἀσυνεί-
 δητος
 on'bezol'digd, -e, ἄμισθος
 on'bezon'nen, ἄκριτος □ —heid, v.,
 -heden, ἀκρισία, ἡ □ κουτουράδα, ἡ
 □ ἀπερισκεψία, ἡ
 on'bezorgd', -e, ἀξέγνοιαστος □ ξέ-
 νοιαστος □ ἀμέριμνος
 onbil'lijk, -e, ἀδικαιολόγητος □ ἀσυγ-
 χώρητος
 on'bloedig, -e, ἀναίμαχτος
 on'brand'baar, -bare, ἀκαυτος
 on'breek'baar, -bare, ἄσπαστος □
 ἄθραυστος
 onbruik'baar, -bare, δύσχρηστος □
 ἄχρηστος □ ἀνώφελος □ —heid, v.,
 ἀχρηστία, ἡ
 onbuig'baar, -bare, ἄκαμπτος □ δύ-
 σκαμπτος □ δυσκολολύγιος □
 ντοῦρος
 onbuig'zaam, -zame, ἀλύγιος □ —
 heid, v., δυσκαμψία, ἡ
 on'dank'baar, -bare, ἀχάριστος □ ἀχα-
 ρος □ ἀγνώμονας □ —heid, v., -he-
 den, ἀχαριστία, ἡ □ ἀγνωμοσύνη, ἡ
 on'danks, bw., μολονότι
 on'deel'baar, -bare, ἀδιαίρετος [κός
 on'democratisch, -e, ἀντιδημοκρατι-

ondenk'baar, -bare, ἀφάνταστος
on'der, bw., (ἀπο)κάτω □ χαμηλά □
 χάμω □ — *de tafel*: κάτω ἀπό τό
 τραπέζι
on'deraards', -e, υπόγειος □ καταχθό-
 νιος □ υποχθόνιος
on'derafdeling, v., -en, υποδιαίρεση, ή
on'derarm, m., -en, πήχης, ό □ πήχη, ή
on'derbevelhebber, m., -s, ύπαρχηγός,
 ό □ ύπαρχος, ό □ ύποκελευστής, ό
on'derbewustzijn, o., ύποσυνείδητο, τό
onderbie'den, μειοδοτώ
on'derbouw, m., ύποδομή, ή
onderbre'king, v., -en, διακοπή, ή □
 διάλειψη, ή
on'derbrengen, πλάσάρω □ τοποθετώ
on'derbroek, v.(m.), -en, (έ)σώβρακο,
 τό □ σκελέα, ή □ (slipje) κιλότα, ή
on'derbuik, m., -en, ύπογάστριο, τό
on'derdaan, m., -danen, ύπήκοος, ό
on'derdak, o., σκέπη, ή □ σκέπασμα,
 τό □ στέγη, ή
onderda'nig, -e, ύπάκουος □ εύπειθής
 □ ύποχείριος □ —heid, v., πειθαρχία, ή □ ύποταγή, ή
on'derdeel, o., -delen, κλάσμα, τό □
 κομμάτι, τό □ διαμέρισμα, τό
on'derdirecteur, m., -en, -s, ύποδιευθυ-
 ντής, ό
on'derdoen, μειονεκτώ
on'derdompelen, καταβυθίζω □ κατα-
 ποντίζω
onderdruk'ken, καταδυναστεύω □ κα-
 ταπιέζω □ καταστέλλω
onderdruk'ker, m., -s, καταπιεστής, ό
 □ τύραννος, ό
I on'dergaan, (zon) βασιλεύω □ δύω
II ondergaan', (lijden) δοκιμάζω □
 ύποφέρω □ πάσχω □ παθαίνω
on'dergang, m., όλεθρος, ό □ κατα-
 στροφή, ή □ φθορά, ή □ χαλασμός, ό
 □ (zoas—) δύση, ή
ondergeschik'te, m., -n, ύποταχτικός, ό
 □ ύφιστάμενος, ό
ondergete'kende, m.-v., -n, έγώ ό ύπο-
 φαινόμενος
on'dergoed, o., άσπρόρουχα, τά □
 έσώρουχα, τά □ (v. soldaten) λινο-

στολή, ή □ (warm —) σκουτιά, τά
ondergra'ven, ύπονομεύω □ ύποσκάβω
ondergra'ver, m., -s, ύπονομευτής, ό
on'dergrond, m., ύπέδαφος, τό □ —se,
 m., -n, μετρό, τό
onderhan'delen, διαπραγματεύομαι
on'derhands', -e, έξώδικος □ άνεπίση-
 μος
onderho'rig, -e, ύπεξούσιος
on'derhoud, o., (gesprek) διάλεκτος, ή
 □ όμιλία, ή □ συνομιλία, ή □ συνδιά-
 λεξη, ή □ (voeding) σίτιση, ή □ δια-
 τροφή, ή
onderhou'den, (voeden) διατρέφω □ σι-
 τίζω □ (in stand houden) συντηρώ □
 (naleven) τηρώ □ *zich* —: συνδιαλέγο-
 μαι □ συνομιλώ □ κουβεντιάζω □
 —d, -e, διαλεκτικός □ διασκεδαστι-
 κός
on'derhuids', -e, ύποδερμικός □ ύπο-
 δόριος
on'derhuurder, m., -s, ύπεννοικιαστής, ό
on'derjerk, v.(m.), -en, μεσοφόρι, τό □
 μεσοφούστανο, τό □ κομπινεζόν, τό
on'derkant, m., -en, κάτω μέρος, τό
on'derkomen, o., κατάλυμα, τό □ κα-
 ταφύγο, τό □ κρυψώνας, ό □ κρη-
 σφύγετο, τό
on'derkruiper, m., -s, (intrigant) δολο-
 πλόκος, ό □ μηχανορράφος, ό □
 (werkwillige) άπεργοσπάστης, ό
on'derlaag, v.(m.), -lagen, ύπόστρωμα,
 τό
on'derlaken, o., -s, κατωσέντονο, τό
onderlegd', -e, μορφωμένος □ έγγραμ-
 ματος □ γραμματισμένος □ έλλόγι-
 μος
on'derliggend, -e, ύποκείμενος
on'derling, -e, άμοιβαίος
on'derluitenant, m., -s, άνθυπολοχα-
 γός, ό
ondermij'nen, ύπονομεύω □ έκφραυλίζω
 □ έξαχρειώνω □ ξεθεμελιώνω
onderne'men, έπιχειρώ □ προσπαθώ □
 δοκιμάζω □ καταπιάνομαι
onderne'mer, m., -s, έπιχειρηματίας, ό
 □ έργολάβος, ό □ έργολήπτης, ό
onderne'ming, v., -en, έπιχείρηση, ή □

ἐνέργεια, ἡ □ δράση, ἡ □ —slust, m.,
ἐπιχειρηματικότητα, ἡ
on'derofficier, m., -en, -s, ὑπαξιωματι-
κός, ὁ □ (v. gendarmerie) ἐνωμοτάρ-
χης, ὁ
on'derontwik'keld, -e, ὑπανάπτυκτος
on'derpand, o., -en, ἐνέχυρο, τό
on'derricht, o., διδασκαλία, ἡ □ δι-
δαγμα, τό □ μάθημα, τό □ παράδο-
ση, ἡ □ —en, διδάσκω □ δασκα-
λεύω □ παραδίδω □ φωτίζω
onderschat'ten, ὑποτιμῶ
onderschel'den, διακρίνω □ διαστέλλω
□ ξεχωρίζω
onderschei'ding, v., -en, διάγνωση, ἡ □
διάκριση, ἡ □ χωρισμός, ὁ □ ξεχω-
ρισμα, τό □ (decoratie) παράσημο, τό
onderschep'pen, ὑπεξαίρω
on'derschikkend, -e, ὑποτακτικός
on'derschikking, v., ὑπόταξη, ἡ
on'derschrift, o., -en, ὑπογραφή, ἡ
onderschrij'ven, ὑπογράφω
on'derstaand, -e, παρακάτω, bw.
on'derstam, m., -men, ὑπόθεμα, τό □
ὑποκείμενο, τό
on'derstand, m., ὑποστήριξη, ἡ
on'derstel, o., -len, θεμέλιο, τό □ ὑπό-
βαθρο, τό □ κρηπίδωμα, τό □ ὑπόθε-
μα, τό
onderstel'len, ὑποθέτω □ πιστεύω □
νομίζω □ φαντάζομαι
onderstel'ling, v., -en, ὑπόθεση, ἡ
ondersteu'nen, ἐνδυναμώνω □ ἐνισχύω
□ βοηθῶ □ ὑποστηρίζω
ondersteu'ning, v., ὑποστήριξη, ἡ □
ἐξοικονόμηση, ἡ □ βόλεμα, τό □ (v.
zieken) περιθαλψη, ἡ
onderstre'pen, ὑπογραμμίζω
onderstre'ping, v., -en, ὑπογράμμιση, ἡ
onderstut'ten, ὑποστυλώνω □ ὑποστη-
ρίζω
onderte'kenaar, m., -s, -naren, δηλω-
σίας, ὁ □ ondertekenen, ὑπογράφω □
(paraferen) μονογραφῶ □ —ing, v.,
-en, ὑπογραφή, ἡ
on'dertrouw, m., προαγγελία γάμου, ἡ
ondertus'sen, bw., συναμεταξύ □ (ἀνα)-
μεταξύ □ ἀνάμεσα

on'derverdeeld, -e, κομματιαστός □
onderverdelen, ὑποδιαιρῶ □ —ling,
v., -en, ὑποδιείρεση, ἡ
on'derverhuren, ὑπενοικιάζω □ ὑπομι-
σθώνω
ondervin'ding, v., ἐμπειρία, ἡ □ πείρα,
ἡ □ πράξη, ἡ
ondervoe'den, ὑποσιτίζομαι
ondervoe'ding, v., ἀθρεψία, ἡ □ ὑποσι-
τισμός, ὁ
on'dervoorzitter, m., -s, ἀντιπρόεδρος,
ὁ
ondervra'gen, (ἐ)ρωτῶ □ ἀνακρίνω
ondervra'ging, v., -en, ἀνάκριση, ἡ
on'derwaardering, v., μειοδοσία, ἡ
on'derwereld, v.(m.), τάρταρα, τά □
ἄβυσσος, ἡ □ κόλαση, ἡ □ (gangster-
milieu) ὑπόκοσμος, ὁ
on'derwerp, o., -en, ὑποκείμενο, τό □
(thema) θέμα, τό
onderwer'pen, (ὑπο)δουλώνω □ ἐξαν-
δραποδίζω □ καθυποτάζω □ σκλα-
βώνω □ (zich) ὑποτάζομαι □ ὑπο-
κύπτω
onderwer'ping, v., -en, ἐξανδραποδι-
σμός, ὁ □ ὑποδούλωση, ἡ □ καθυπό-
ταξη, ἡ □ ὑποταγή, ἡ
on'derwijs, o., διδασκαλία, ἡ □ δα-
σκάλεμα, τό □ ἐκπαίδευση, ἡ □
παιδεία, ἡ □ μόρφωση, ἡ □ *lager* —:
στοιχειώδης παιδεία, ἡ □ *middelbaar*
—: μέση παιδεία, ἡ □ *hoger* —: ἀνώ-
τατη παιδεία, ἡ
on'derwijsinrichting, v., -en, διδακτῆ-
ριο, τό □ σχολεῖο, τό □ ἐκπαιδευτῆ-
ριο, τό
onderwij'zen, διδάσκω □ δασκαλεύω
□ ἐκπαιδεύω
onderwij'zer, m., -s, δάσκαλος, ὁ □ δι-
δάσκαλος, ὁ □ —es, v., -sen, δα-
σκάλα, ἡ □ διδασκάλισσα, ἡ
onderzee'er, m., -s, ὑποβρύχιο, τό
on'derzees', -e, ὑποβρύχιος □ ὑποθα-
λάσιος
on'derzoek, o., -en, διερεύνηση, ἡ □
ἀναζήτηση, ἡ □ ἐξέταση, ἡ
onderzoe'ken, ἐξετάζω □ ἐλέγχω □
ἐπιζητῶ □ (een zieke —) κοιτάζω □

(nauwkeurig —) ψιλλογῶ □ λεπτο-
λογῶ
on'derzoekscommissie, v., -s, ἐξεταστι-
κή ἐπιτροπή, ἡ
on'deug'delijk, -e, ἀκατάλληλος □ ἀνί-
κανος
on'deugd, v.(m.), -en, ἐλάττωμα, τό
on'deugend, -e, (stout) ἀπειθαρχος □
κακοήθης □ (brutaal) αὐθάδης □
(guitig) μαργιόλης □ ναζιάρης
on'diep, -e, ρηχός □ ἄβαθος
on'doelma'tig, -e, ἄσκοπος
on'doen'baar, -bare, ἀκατόρθωτος
on'doordacht, -e, ἀκατάστρωτος □
ἀσυλλόγιστος
on'doordring'baar, -bare, ἀδιάτρητος
□ ἀδιαπέραστος □ —heid, v., ἀδια-
χώρητο, τό
on'doorgron'delijk, -e, μυστήριος □
μυστηριώδης □ ἀκατανόητος
on'doorzich'tig, -e, θαμπός □ θολός □
θολωμένος
ondraag'lijk, -e, ἀφόρητος
ondui'delijk, -e, ἀσαφής
onduld'baar, -bare, ἀνυπόφορος
on'echt, -e, ψευδής □ ψεύτικος
oneens, — *zijn*: διαφωνῶ □ διχογνω-
μῶ □ παραφωνῶ
on'eer, v.(m.), ἀτιμία, ἡ □ —lijk, -e,
κακοήθης □ κακεντρεχής □ (in het
spel) ζαβολιάρης
oneet'baar, -bare, ἀφάγωτος
on'ef'fen, ἀνώμαλος
on'ei'genlijk, -e, ἀκατάλληλος
onein'dig, -e, ἄπειρος □ ἀτελείωτος □
—heid, v., ἄπειρο, τό
one'nig, -e, δυσαρμονικός □ ἀσύμφω-
νος □ ἀνόμοιος
on'erva'ren, ἄπειρος □ πρωτόπειρος □
πρωτάρης □ ἄβγαλτος □ —heid, v.,
ἀπειρία, ἡ
on'even, μονός □ περιττός □ —wich-
tig, -e, δυσανάλογος □ ἀσύμμετρος
onfatsoen'lijk, -e, ἄσεμνος
onfeil'baar, -bare, ἀλάθευτος □ —heid,
v., ἀλάθητο, τό
onfortuin'lijk, -e, ἄτυχος
on'gaar'ne, ἀκούσιος □ ἀθέλητος

on'geboekt, -e, ἀκαταχώριστος
on'gebon'den, ἀδέσμευτος □ ἀμολη-
τός
on'gebo'ren, ἀγέννητος
on'gebruikt, -e, ἀμεταχειρίστος
on'gedeerd, -e, ἀβλαβής
on'gedekt, -e, ἄστρωτος
on'gede'semd, -e, ἄζυμος □ λειψανά-
βατος □ λειψός □ — *brood*, o.: λαγά-
να, ἡ
on'gedierte, o., ζώφια, τὰ
on'gedisciplineerd, -e, ἀπειθαρχος
on'gedoopt, -e, ἀβάπτιστος
on'geduld, o., ἀνυπομονησία, ἡ □ ἀδη-
μονία, ἡ □ —ig, -e, ἀνυπόμονος □ —
zijn: ἀνυπομονῶ
ongedu'rig, -e, ἀνήσυχος
on'gedwon'gen, ἀβίαστος
on'geëvenaard, -e, ἄφταστος □ ἀπαρά-
μιλλος
on'gegeneerd, -e, ἀνυπόκριτος □ εἰ-
λικρινής
on'gegrond, -e, ἀβάσιμος
on'gehin'derd, -e, ἀνεμπόδιστος
on'gehoord, -e, πρωτάκουστος □ ἐκ-
πληκτικός
ongehoort'zaam, -zame, παράκουος □
ἀνυπάκουος □ ἀπρόσεχτος □ —
zijn: ἀπειθῶ □ παρακούω □ —heid,
v., -heden, ἀπειθεία, ἡ □ ἀνυπακοή, ἡ
□ παρακοή, ἡ
on'gehuwd, -e, ἀνύπαντρος □ ἄγαμος
□ ἀπάντρευτος
on'gekamd, -e, ἀναμαλλιάρης □ ἀχτέ-
νιστος [στος
on'gekend, -e, ἀκατανόητος □ ἄγνω-
on'gekoekt, -e, ἄψητος □ ἄβραστος □
ἀμαγεύρευτος □ ὠμός
on'gekun'steld, -e, ἀπροσποίητος □
ντόμπρος
on'gel'dig, -e, ἄκυρος □ καταργημένος
□ —heid, v., ἀκυρότητα, ἡ
ongele'gen, ἄκαιρος □ παράκαιρος □
παράωρος
on'gelet'terd, -e, ἀδίδαχτος □ ἀδιά-
πλαστος □ ἀγράμματος □ ἀμάθητος
on'gelijk, -e, ἄμοιαστος □ ἀνιστος □
ἀνόμοιος

Il on'gelijk, ο., ἄδικο, τό
on'gelijkma'tig, -e, ἀνισόβαρος □ ἐτεροβαρής □ **ongelijknamig**, -e, ἐτερόνυμος □ —**soortig**, -e, ἀνομοιογενής □ —**zijdig**, -e, ἀνισόπλευρος
ongeloof'lijk, -e, ἀπίστευτος □ ἀπίθανος
on'geloofwaar'dig, -e, ἀναξιόπιστος
on'gelo'vig, -e, ἄπιστος
on'geluk, ο., -ken, κακοτυχία, ἡ □ δυστύχημα, τό □ συμφορά, ἡ □ γουρσουζιά, ἡ □ (het ongelukkig zijn) ἀθλιότητα, ἡ □ ἐλκενότητα, ἡ
ongeluk'kig, -e, ἄθλιος □ ἄτυχος □ δύσμοιρος □ κακότυχος □ δυστυχημένος □ καημένος □ *zeer* —: τρισάθλιος □ πανάθλιος □ — *zijn*: δυστυχῶ
on'geluksbode, m., -n, ποδαρικό, τό
on'geluksdag, m., -en, ἀποφράδα, ἡ
on'gemanierd', -e, ἄξεστος □ χυδαῖος □ χοντρος □ ἀγροίκος
ongenaak'baar, -bare, ἄφταστος □ ἄσυναγώνιστος □ ἀπρόσιτος
on'genade, v.(m.), δυσμένεια, ἡ
on'gena'dig, -e, δυσμενής
on'genees'lijk, -e, ἀνίατος □ ἀγιάτρευτος □ ἄσωστος □ δυσθεράπευτος
ongene'gen, ἀπρόθυμος
on'genoegen, ο., -s, δυσαρέσκεια, ἡ
on'geoor'loofd, -e, ἀθέμιτος
on'gepast', -e, ἀνάρμοστος □ ἄτοπος □ ἄπρεπος
on'gerechtvaar'digd, -e, ἀδικαιολόγητος
on'gere'geld, -e, ἀκατάστατος □ ρέμπελος
ongerief(e)lijk, -e, (zonder comfort) ἄβολος □ (onaangenaam) δυσάρεστος □ ἀκατάλληλος
ongerust', -e, ἀνήσυχος □ περίφοβος
on'geschikt', -e, ἀκατάλληλος □ ἀνάξιος
on'geschon'den, ἀβλαβής □ σῶος
on'gescho'ren, ἀξύριστος
ongesteld', -e, ἀνήμπορος □ κακοδιάθετος □ ἄκεφος □ — *zijn*: ἀδιαθετῶ □ —**heid**, v., -heden, ἀδιαθεσία, ἡ □

ἀνημπορία, ἡ □ ἄκεφιά, ἡ □ κομμάρα, ἡ
on'getwij'feld, χωρίς ἀμφιβολία □ χωρίς ἄλλο □ καὶ βέβαια
on'gevaar'lijk, -e, ἀκίνδυνος
on'geval, ο., -len, ἀτύχημα, τό □ δυστύχημα, τό □ κακοτυχία, ἡ □ ξαφνικό, τό
ongeveer, bw., περίπου □ πάνω κάτω □ κάπου □ σχεδόν □ κατὰ προσέγγιση
on'gevoe'lig, -e, ἀναίσθητος
on'gewa'pend, -e, ξαρμάτωτος □ ἄοπλος
on'gewas'sen, ἄλουστος □ ἄπλυτος
on'gewenst', -e, ἀγύρευτος □ ἀνεπιθύμητος
on'gewis', -se, ἀβέβαιος □ ἐκκρεμής □ (onbetrouwbaar) ἀμφίβολος
on'gewoon', -wone, ἄσυνήθης □ ἄσυνήθιστος
on'geza'deld, -e, ξεσαμάρωτος
ongezel'lig, -e, ἀκοινωνητος
on'gezond', -e, νοσηρὸς □ νοσογόνος
on'gezou'ten, ἀνάλατος
on'godsdien'stig, -e, ἄθρησκος
on'grondwet'tig, -e, ἀντισυνταγματικός
ongun'stig, -e, δυσμενής
onhan'dig, -e, ἀδέξιος □ ἀνεπιτήδειος □ ἄτεχνος □ —**heid**, v., -heden, ἀτζαμοσύνη, ἡ □ ἀδεξιότητα, ἡ □ ζαβάδα, ἡ □ τσαπατσουλιά, ἡ
onheb'belijk, -e, ἀπρεπής
on'heil, ο., -en, συμφορά, ἡ □ φουρτούνα, ἡ □ —**spellend**, -e, ἀπαίσιος
on'herberg'zaam, -zame, ἀφιλόξενος
on'herken'baar, -bare, ἀγνώριστος
on'herroe'pelijk, -e, ἀμετάκλητος
on'herstel'baar, -bare, ἀναντικατάστατος
onheug'lijk, -e, ἀμνημόνευτος
on'houd'baar, -bare, δυσβάσταχτος □ ἀβάσταχτος □ ἀκάθεκτος
on'hygië'nisch, -e, ἀνθυγιεινός
onin'gewijd, -e, ἀμύητος
on'juist', -e, ἀνακριβής □ ἐσφαλμένος □ λαθεμένος
onker'kelijk, -e, ἀλειτούργητος

on'kies', -e, βάνουσος □ άγροϊκος
 on'klaar', -klare, (onduidelijk) άσαφής
 □ (defect) άτακτοποιήτος
 on'kosten, mv., έξοδο, τό □ δαπάνη, ή
 on'kreuk'baar, -bare, άτσάκιστος □
 (onaantastbaar) άμετάβλητος □ στα-
 θερός □ (integer) άδωροδόκητος
 on'kruid, o., -en, ζιζάνιο, τό
 onkuis'heid, v., άσεμνότητα, ή
 onkun'dig, -e, άπειρος
 onkwets'baar, -bare, άτρωτος
 on'langs', bw., τίς προάλλες □ τίς προ-
 ηγούμενες μέρες
 on'lees'baar, -bare, άδιάβαστος □
 δυσανάγνωστος
 on'logisch, -e, παράλογος □ άσύνητος
 on'loo'chenbaar, -bare, άναμφισβήτη-
 τος □ άναντίρρητος
 on'lusten, mv., ταραχή, ή
 on'macht, v.(m.), άδυναμία, ή □ λιγο-
 θυμία, ή □ λιποθυμία, ή □ in — val-
 len: λιποθυμώ □ λιγοθυμώ □ —ig, -e,
 άδύναμος □ άδύνατος □ άνίσχυρος
 □ (onbekwaam) άνίκανος
 onma'tig, -e, άμετρος □ ύπερβολικός
 onmeedo'gend, -e, άσπλαχνος □ άκαρ-
 δος
 on'mens, m., -en, ύπάνθρωπος, ό □
 κτηνάνθρωπος, τό □ μπόγιας, ό □
 τέρας, τό □ —elijk, -e, άπάνθρωπος
 onme'telijk, -e, άμέτρητος □ άπέρα-
 ντος
 onmid'dellijk, -e, άμεσος
 on'min, v.(m.), διχόνοια, ή □ φιλονι-
 κία, ή
 onmis'baar, -bare, άπαραίτητος □
 χρειώδης □ άναγκαϊος
 onmo'gelijk, -e, άδύνατος
 onmon'dig, -e, άνήλικος
 onnaden'kend, -e, άπερίσκεπτος □
 άσκεπτος
 onnaspour'lijk, -e, άνεξερεύνητος
 onnatuur'lijk, -e, άφύσικος □ ψεύτικος
 □ πλαστός
 onnauwken'rig, -e, άνακριβής
 on'navolg'baar, -bare, άμίμητος
 onneem'baar, -bare, δυσκατάληπτος
 onno'dig, -e, περιττός □ άσκοπος

onnoe'melijk, -e, άνέκφραστος
 onno'zel, -e, μωρός □ άνόητος □ κου-
 τός
 onomatopée', v., -ën, όνοματοποιία, ή
 on'omkoop'baar, -bare, άδωροδόκητος
 onomsto'telijk, -e, άμετάτρεπτος □
 άμετάβλητος
 on'omwon'den, άνυπόκριτος
 on'onderbro'ken, άδιάκοπος □ συνε-
 χής □ συναπτός
 on'ontbeer'lijk, -e, χρειαζόμενος □
 χρειώδης □ άναγκαϊος □ άπαραίτη-
 τος
 on'ontwik'keld, -e, άμόρφωτος □
 άγράμματος
 on'op'gehelderd, -e, άδιευκρίνιστος
 onop'gemerkt, -e, άκοίταχτος
 on'op'gesmukt, -e, άκαλλώπιστος
 onop'gevoed, -e, άδιάπλαστος
 I on'orphou'delijk, -e, άδιάκοπος □
 άδιάλειπτος □ άδιάπτωτος □ άκατά-
 παυτος
 II on'orphou'delijk, bw., όλο □ συνέχεια
 □ πάντοτε □ άδιάκοπα □ όλοένα
 onoplet'tendheid, v., -heden, άπροσε-
 ξία, ή □ άστόχημα, τό
 on'oplos'baar, -bare, άδιάλυτος □ άλυ-
 τος □ δύσλυτος
 on'opmerk'zaam, -zame, άπρόσεχτος
 onoprecht'heid, v., -heden, άνειλικρί-
 νεια, ή
 on'overbrug'baar, -bare, άγεφύρωτος
 on'overgan'kelijk, -e, άμετάβατος
 on'overtrof'fen, άνυπέρβλητος □ άπα-
 ράμιλλος □ ύπέροχος
 on'overwin'nelijk, -e, άκαταγώνιστος
 on'partij'dig, -e, άδέκαστος □ άμερό-
 ληπτος
 onpas'selijk, -e, άδιάθετος □ —heid,
 v., άναούλα, ή □ λιγούρα, ή
 on'persoon'lijk, -e, άπρόσωπος □ —
 heid, v., άπροσωπία, ή
 on'prak'tisch, -e, άβολος
 on'recht, o., άδικία, ή □ άδικο, τό □
 παράπτωμα, τό □ — plegen: άδικώ
 on'rechtstreeks, -e, έμμεσος
 on'rechtvaard'ig, -e, άδικος □ —heid,
 v., -heden, άδικία, ή

onre'delijk, -e, ἀδικαιολόγητος
on'regelma'tig, -e, ἀκανόνιστος □
 άτακτος □ ανώμαλος □ —**heid**, v.,
 -heden, ανωμαλία, ή
onrein'heid, v., -heden, άκαθαρσία, ή
 □ βρωμιά, ή
on'rijp, -e, άγίνωτος □ ανώριμος □
 άγουρος
on'roe'rend, -e, άκίνητος
on'rust, v.(m.), άνησυχία, ή □ ταραχή,
 ή □ συγκλονισμός, ό □ —**ig**, -e,
 άνήσυχος □ άτακτος □ σκανταλιά-
 ρης □ —**stoker**, m., -s, διαδοσίας, ό
 □ ταραξίας, ό □ ταραχοποιός, ό
ons, onze, (bezitt. vnw.) (ό δικός) μας
 □ (pers. vnw.) (έ)μās
on'samenhan'gend, -e, άσυνάρτητος □
 άσχετος
onscha'delijk, -e, άβλαβος
onschat'baar, -bare, άτίμητος □ άνε-
 κτίμητος
on'scheid'baar, -bare, άδιαχώριστος □
 άχώριστος
onschend'baar, -bare, άπαράβατος □
 —**heid**, v., άσυλία, ή □ άπαρα-
 βίαστο, τό
on'schuld, v.(m.), άκακία, ή □ —**ig**,
 -e, άθώς □ άναίτιος
onster'felijk, -e, άθάνατος □ —**heid**,
 v., άθανασία, ή
on'stof'felijk, -e, άυλος
onstui'mig, -e, βαρβάτος □ λάβρος □
 όρμητικός □ —**heid**, v., -heden, (v.d.
 zee) κλυδωνισμός, ό
onstuih'baar, -bare, άκατάσχετος
on'sympathiek', -e, άντιπαθητικός
ontaard', -e, έκφυλος □ διαφθαρμένος
 □ —**en**, (vervreemden) έκφυλίζομαι
 □ (degenereren) καταντῶ □ —**ing**, v.,
 έκφύλιση, ή □ έκφυλισμός, ό
ontbe'ring, v., -en, κακουχία, ή □
 στέρηση, ή □ φτώχεια, ή
ontbie'den, διατάζω □ συγκαλῶ
ontbijt', o., πρόγευμα, τό □ πρωινό, τό
 □ κολατσιό, τό □ —**en**, προγευματί-
 ζω □ κολατίζω
ontbin'den, καταλύω □ διαλύω □
 άποσυνθέτω □ έλευθερώνω □ λύνω

ontbin'ding, v., -en, διάλυση, ή □
 άποσύνδεση, ή
ontbla'deren, φυλλορροῶ □ άποφυλλί-
 ζω □ μαδῶ
ontbla'dering, v., φυλλόρροια, ή □ φυλ-
 λοβολία, ή
ontblo'ten, (ξε)γυμνῶ □ γδύνω □
 ξεσκεπάζω □ (het hoofd —) ξεσκου-
 φώνομαι □ άποκαλύπτομαι
ontbran'ding, v., -en, έμπύρευμα, τό
ontbre'kende, o., ύστέρημα, τό
ontcij'feren, άποκρυπτογραφῶ
ontdek'ken, ανακαλύπτω
ontdek'king, v., -en, ανακάλυψη, ή □
 άνεύρεση, ή □ —**sreiziger**, m., -s, έξε-
 ρευνητής, ό □ θαλασσοπόρος, ό □
 ποντοπόρος, ό
ontdoen', άπομακρύνω □ (zich) ξεκάνω
ontdooi'en, ξεπαγώνω
ontdui'ken, καταστρατηγῶ □ καταδο-
 λιεύομαι
ontdui'king, v., -en, καταδολίευση, ή
 □ καταστρατήγηση, ή
ontei'gening, v., -en, άπαλλοτριώση, ή
ontel'baar, -bare, άλόγιστος □ αναρίθ-
 μητος □ μύριοι, -ες, -α
ontem'baar, -bare, άδάμαστος
onte'ren, άτιμάζω □ δυσφημίζω □ δια-
 σύρω □ —**d**, -e, έξευτελιστικός □
 ταπεινωτικός
ontferd', -e, άπόκληρος
ontfer'ven, άποκληρώνω
ontevre'den, δυσαραστημένος □ δυσά-
 ρεστος □ —**heid**, v., δυσαρέστηση,
 ή □ δυσαρέσκεια, ή □ κακοφανι-
 σμός, ό
ontfer'men, (zich) έλεῶ □ εὖσπλαχνίζο-
 μαι □ συμπανῶ
ontfut'selen, ύφαρπάζω □ λαθροχειρί-
 ζω
ontgaan', (ontkomen) διαφεύγω □ γλι-
 τῶνω □ σώζομαι □ (niet merken) δέν
 αἰσθάνομαι □ μοῦ διαφεύγει
ontgel'den, άμοιβῶ
ontgin'nen, (mijn) έκμεταλλεύομαι □
 (landbouw) εκχερσῶνω
ontgin'ning, v., -en, εκμετάλλευση, ή □
 εκχέρωση, ή

ontglip'pen, ξεγλιστρῶ □ ξεφεύγω
 ontgoo'chelen, απογοητεύω □ λυπῶ
 onthaal', ο., δέξιμο, τό □ δεξίωση, ἡ
 □ υποδοχή, ἡ □ (op spijns en drank)
 τραπέζωμα, τό □ φίλημα, τό
 ontha'len, τραπεζῶνω □ φιλεῶ
 ontha'ren, (ἀπο)ψιλῶνω □ μαδῶ □
 χνουδίζω
 ontha'ringsmiddel, ο., -en, ἀποτριχωτι-
 κό, τό
 onthe'ligen, βεβηλῶνω
 onthoof'den, ἀποκεφαλίζω □ καρατο-
 μῶ
 onthoof'ding, v., ἀποκεφαλισμός, ὁ □
 καρατόμηση, ἡ
 onthou'den, (herinneren) θυμοῦμαι □
 (niet geven) ἀπέχω
 onthouding, v., -en, (abstinentie) ἐγκρά-
 τεια, ἡ □ (blanco stem) ἀποχή, ἡ
 onthul'len, ἀποκαλύπτω □ ξεσκεπάζω
 □ φανερώνω
 onthul'ling, v., -en, ἀποκάλυψη, ἡ
 on'tij'dig, -e, παράκαιρος □ παράωρος
 ontken'nen, ἀπαρνιέμαι □ —d, -e,
 ἄρνητικός □ (v. voornegsel) στερητι-
 κός
 ontke'tenen, ἐξαπολύω □ ξαμολῶ
 ontkie'men, βλασταίνω □ (ξε)φουτρῶνω
 □ βλαστίζω
 ontkleed', -klede, ξέντυτος □ γυμνός
 ontkle'den, γδύνω □ ξεγυμνῶνω □
 (ἀπο)γυμνῶνω □ ξεντύνω
 ontkleu'ren, ξεβάφω □ ἀποχρωματίζω
 □ ξεθωριάζω
 ontko'men, ξεγλιστρῶ □ ξεφεύγω □
 γλιτώνω
 ontkop'pelen, ξεκρεμῶ
 ontkur'ken, ξεβουλῶνω □ ἀφαιρῶ τό
 πῶμα
 ontla'ding, v., -en, ἐκκένωση, ἡ □
 ἄδειασμα, τό
 ontla'sten, ἀπαλλάσσω
 ontle'den, ἀναλύω
 ontle'ding, v., -en, ἀνάλυση, ἡ
 ontleed'kunde, v., ἀνατομία, ἡ
 ontle'nen, δανείζομαι
 ontlui'zen, ψειρίζω
 ontman'nen, μουνουχίζω □ εὐνουχίζω

ontman'telen, ἐξαρμόζω □ ξαρματώνω
 ontmas'keren, ἀφαιρῶ τὴν προσωπίδα
 ontmoe'diging, v., ἀποκαρδίωση, ἡ
 ontmoe'ten, ἀνταμώνω □ ἀπαντῶ □
 συναπαντῶ □ (toevallig —) συντυχαί-
 νω
 ontmoe'ting, v., -en, ἀντάμωση, ἡ □
 ἔντευξη, ἡ □ συνάντηση, ἡ
 ontne'men, ἀφαιρῶ □ βγάζω □ ἀποσπῶ
 ontoegan'kelijk, -e, ἄδυτος □ ἄβατος
 □ ἀπρόσιτος
 ontoere'kenbaar, -bare, ἀκαταλόγιστος
 ontpit'ten, ἐκκοκκίζω
 ontplof'baar, -bare, ἐκρηκτικός
 ontplof'fing, v., -en, ἐκπυρσοκρότηση,
 ἡ □ ἔκρηξη, ἡ
 ontplooi'en, ξεδιπλώνω
 ontred'deren, σαραβαλιάζω □ ἀχρη-
 στεῦω □ συγχύζω
 ontred'dering, v., ἐκφauλισμός, ὁ □
 ἐξαχρείωση, ἡ □ διαφθορά, ἡ
 ontre'geld, -e, ἀτακτοποιήτος
 ontrie'ven, στερῶ □ ἀφαιρῶ κάτι
 ἀπό...
 ontoerd', -e, κατανυχτικός
 ontroe'ren, συγκινῶ □ —d, -e, συγκι-
 νητικός □ διεγερτικός
 ontroe'ring, v., -en, κατάνυξη, ἡ □
 συγκίνηση, ἡ
 ontroost'baar, -bare, δυσπαρηγόρητος
 I ontrouw, v.(m.), ἀπιστία, ἡ □ (oneer-
 lijkheid) δολιότητα, ἡ □ ἀνεilikρί-
 νεια, ἡ □ (huwelijks—) συζυγική
 ἀπιστία, ἡ
 II ontrouw, -e, ἀπιστος
 ontrui'men, ἐκκενῶνω □ ἀδειάζω □
 (verlaten) ἐγκαταλείπω
 ontrui'ming, v., -en, ἐκκένωση, ἡ □
 ἄδειασμα, τό
 ontruk'ken, ἀποσπῶ
 ontsche'pen, ξεμπαρκάρω □ ἀποβιβά-
 ζω
 ontsche'ping, v., -en, ξεμπαρκάρισμα,
 τό □ ἀποβίβαση, ἡ □ [ζω
 ontschor'sen, ἀποφλοιῶνω □ ξεφλουδί-
 ontsie'ring, v., -en, παραμόρφωση, ἡ
 ontslaan', διώχνω □ ἀποπέμπω □ ἀπο-
 στρατεύω

ontslag', ο., (— geven) διώξιμο, τό □ αποπομπή, ή □ (— nemen) παραίτηση, ή □ —**brief**, m., -brieven, απολυτήριο, τό □ (uit ziekenhuis) εξιτήριο, τό

ontslui'eren, ξεσκεπάζω

ontslui'ten, ξεκλειδώνω □ ανοίγω

ontsmet'ten απολυμαίνω □ ξεβρωμίζω

ontsmet'ting, v., απολύμανση, ή □ —**s-middelen**, mv., απολυμαντικά, τά □ αντισηπτικά, τά

ontsnap'pen, ξεφεύγω □ διαφεύγω

ontsnap'ping, v., -en, απόδραση, ή □ δραπετεύση, ή □ φυγή, ή □ —**shulp**, v.(m.), φυγάδευση, ή

ontspan'nen, (losser maken) χαλαρώνω □ λασκάρω □ παραλύω □ (zich amuseren) διασκεδάζω □ ξεδίνω □ ψυχαγωγώ □ —**d**, -e, ψυχαγωγικός

ontspan'ning, v., -en, διασκέδαση, ή □ τέρψη, ή □ ψυχαγωγία, ή □ αναψυχή, ή □ ξεκούραση, ή

ontspo'ren, έκτροχιάζομαι

ontspo'ring, v., -en, έκτροχίαση, ή

ontsprin'gen, πηγάζω □ αναβρűζω

ontsprui'ten, (afstammen) κατάγομαι □ προέρχομαι □ (plant) βλασταίνω □ φυτρώνω

ontste'ken, (vuur) πυροδοτώ □ ανάβω □ κορώνω □ (in woede) έξοργίζω □ έρεθίζω □ φλέγω □ (v. wonde) φλογίζω

ontste'king, v., -en, (vuur) άναμμα, τό □ ανάφλεξη, ή □ (infectie) μίasma, τό □ μόλυνση, ή □ φλεγμονή, ή □ φλόγωση, ή

ontstel'len, σαστίζω

ontstel'tenis, v., σάστισμα, τό □ ταραχή, ή □ σύγχυση, ή

ontstemd', -e, κατηφής □ σκυθρωπός □ κατασούφης □ — *zijn*: δυσφορώ □ στενοχωριέμαι □ άγαναχτώ

ontstem'ming, v., -en, δυσφορία, ή □ κακοδιαθεσία, ή

ontsten'tenis, v., έλλειψη, ή □ άπουσία, ή

ontsto'ken, (wonde) φλογισμένος

onttro'nen, έκθρονίζω

on'tucht, v.(m.), άσέλγεια, ή □ —**huis**, ο., -huizen, πορνείο, τό

ontvan'gen, (para)δέχομαι □ (para-)λαβαίνω □ (bevruucht worden) συλλαβαίνω □ —**is**, v., έγκυμοσύνη, ή □ σύλληψη, ή

ontval'len, εκπίπτω □ αποσπώ

ontvan'ger, m., -s, (para)λήπτης, ό □ δέκτης, ό □ αποδέκτης, ό □ (gemeente—) εισπράχτορας, ό

ontvang'kamer, v.(m.), -s, σαλόνι, τό □ σάλα, ή □ αίθουσα ύποδοχής, ή

ontvangst', v., -en, λήψη, ή □ παραδοχή, ή □ παραλαβή, ή □ πάρσιμο, τό □ —**bewijs**, ο., -wijzen, απόδειξη, ή □ απόδειξη παραλαβής, ή □ —**toestel**, ο., -len, δέκτης, ό

ontvan'kelijk, -e, (έπι)δεκτικός

ontvel'len, ξεφλουδίζω □ αποφλοιώνω

ontvlam'baar, -bare, έμπρηστικός □ εύφλεκτος

ontvlam'men, φλογίζω

ont'voeren, άπάγω

ontvoe'ring, v., -en, άπαγωγή, ή

ontvol'king, v., έλάττωση πληθυσμού, ή □ έρήμωση, ή

ontvoog'ding, v., χειραφεσία, ή

ontvou'wen, ξεδιπλώνω □ αποδιπλώνω □ ξετυλίγω □ τεντώνω [μια

ontvroom'den, σφετερίζω □ καταχρű-

ontvroom'ding, v., άφαίρεση, ή □ ύπεξαίρεση, ή □ κατάχρηση, ή

I **ontwa'ken**, ξυπνώ □ έγείρομαι □ άφυπνίζομαι

II **ontwa'ken**, ο., έγερση, ή □ ξύπνημα, τό □ ξυπνητούρια, τά

ontwa'penen, παροπλίζω □ αφοπλίζω □ ξαρματώνω

ontwa'ren, παρατηρώ □ διακρίνω

ontwar'ren, λύνω □ ξεδιαλύνω □ ξεμπερδεύω □ αποσυμπλέκω □ (v. haar) διαλύζω

ontwa'teren, αποστραγγίζω

ontwen'nen, αποσυνηθίζω □ ξεμαθαίνω

ontwerp', ο., -en, σχέδιο, τό □ διάγραμμα, τό □ σχεδίασμα, τό □ —**en**, προδιαγράφω □ καταστρώνω □ συντάσσω □ σχεδιάζω

ontwijken, βεβηλῶν
 ontwijken, (een antwoord) πρυμίζω □
 (de strijd) φυγομαχῶ
 ontwijken, ἀναπτύσσω □ μορφῶνω
 □ (foto's —) ἐμφανίζω
 ontwijken, v., διαμόρφωση, ἡ □
 διάπλαση, ἡ □ σχηματισμός, ὁ □ (v.
 foto's) ἐμφάνιση, ἡ □ (evolutie) ἐξέλι-
 ξη, ἡ □ —sland, o., -en, ὑπανάπτυ-
 κτη χώρα, ἡ
 ontwor'telen, ἐκριζώνω □ ξεριζώνω
 ontwor'teling, v., ἐκρίζωση, ἡ □ ξερί-
 ζωμα, τό □ καταστροφή, ἡ
 ontworich'ten, ἐξαρθρώνω □ στραμπου-
 λίζω □ ξεχαρβαλώνω □ ξεκλειδώνω
 ontzag', o., σεβασμός, ὁ □ —lijk, -e,
 τεράστιος
 ontzeg'gen, διαμφοισβητῶ
 ontze'nuwen, ἐκνευρίζω □ καταρρίπτω
 □ ἀνατρέπω
 ontzel'ten, (afzetten) ἀποπέμπω □ (be-
 vrijden) ἀπελευθερώνω □ (verschrik-
 ken) φοβίζω □ τρομάζω □ —d, -e,
 φοβερός
 ontzel'ting, v., -en, (uit ambt) ἀποπο-
 μπῆ, ἡ □ (v. vesting) ἀπελευθέρωση, ἡ
 □ (vrees) τρομάρα, ἡ □ τρόμος, ὁ
 ontzield', -e, ἄψυχος
 ontzil'ten, ἐξαλμυρίζω □ ξαρμυρίζω
 onuit'gegeven, ἀνέκδοτος
 onuit'gemaakt, -e, ἀναποφάσιστος □
 διαφιλονικούμενος
 onuit'gesproken, ἄφραστος □ ἀδιατύ-
 πωτος □ ἀπερίγραφτος
 on'uitput'telijk, -e, ἀνεξάντλητος
 onuitspre'kelijk, -e, ἀκατονόμαστος □
 ἄρρητος □ ἀνέκφραστος
 onuitstaan'baar, -bare, ἄβιωτος □ ἀνυ-
 πόφορος □ ἀμόνοιαστος □ διαβολε-
 μένος
 on'uitwis'baar, -bare, ἀνεξάλειπτος
 on'vaderlands, -e, ἀντεθνικός
 on'veran'derlijk, -e, ἀμετάβλητος □
 ἀμεταμόρφωτος □ ἀμεταποίητος □
 ἀναλλοίωτος
 on'verant'woord, -e, ἀναιτιολόγητος
 on'verbe'terlijk, -e, ἀδιόρθωτος □
 δυσδιόρθωτος

on'verbid'delijk, -e, ἀδυσώπητος
 on'verbreek'baar, -bare, ἀδιάσπαστος
 on'verbre'kelijk, -e, ἄθραυστος
 on'verbuig'baar, -bare, ἄκλιτος
 on'verdeeld', -e, ἀδιαμοίραστος
 onverdraag'lijk, -e, ἀνυπόφορος □ ἀμό-
 νοιαστος
 onverdraag'zaamheid, v., μισαλλοδο-
 ξία, ἡ □ φανατισμός, ὁ
 on'verdro'ten, σύντονος □ ἐντατικός
 on'vere'nigbaar, -bare, ἀταίριαστος □
 ἀσύμφωνος
 on'vergan'kelijk, -e, ἄφθαρτος
 on'vergeef'lijk, -e, ἀσυγχώρητος
 on'vergelij'kelijk, -e, ἀσύγκριτος
 on'vergete'lijk, -e, ἀεὶμνηστος □ ἀξέ-
 χαστος □ ἀλησιμόνητος
 on'verhoopt', -e, ἀνέλπιδος □ παρ'έλ-
 πιδα
 on'verhuurd', -e, ἀμίσθωτος
 on'verklaar'baar, -bare, δυσεξήγητος □
 παράδοξος
 on'vermengd', -e, ἄκρατος □ ἀμιγής □
 σκέτος □ καθαρός
 on'vermij'delijk, -e, δυσαπάλλαχτος □
 ἐπιβεβλημένος
 on'vermin'derd, -e, ἀμείωτος
 on'vermoei'baar, -bare, ἄβάρετος □
 ἀκούραστος □ χαλκέντερος
 on'vermurw'baar, -bare, ἀδέκαστος
 on'verpakt', bw., χύμα □ ἀνάκατα □
 ἀπό τό σωρό
 on'verriicht', -e, ἄπρακτος □ —er za-
 ke: ἀπράκτως □ ἄπρακτα, bw.
 on'versaagd', -e, γενναῖος □ λεβέντι-
 κος □ παλικάρισιος
 on'verschil'lig, -e, ἀδιάφορος □ ἀπαθής
 □ —heid, v., ἀδιαφορία, ἡ
 on'verslijt'baar, -bare, ἄλιωτος
 on'versne'den, ἄκρατος
 on'verstaan'baar, -bare, ἀκατάληπτος
 □ ἀκατανόητος
 on'verstan'dig, -e, ἄφρονος □ ἀνόητος
 □ παράλογος
 on'verstoort'baar, -bare, ἀδιατάραχτος
 □ ἀτάραχος □ ἄφθαρτος
 on'vertaal'baar, -bare, ἀμετάφραστος
 on'verteer'baar, -bare, ἀχώνευτος □

δύσπεπτος □ δυσκολογώνευτος
on'vervang'baar, -bare, ἀναντικατά-
 στατος
on'vervreemd'baar, -bare, ἀναπαλλο-
 τρίωτος
on'ervul'baar, -bare, ἀνεκπλήρωτος □
 δυσεκπλήρωτος
on'ervuld', -e, ἀπλήρωτος
on'ervacht', -e, ἀδόκητος □ ἀναπά-
 ντεχος □ ἀνέλπιστος □ (plotseling)
 οὐρανοκατέβητος
on'erward, -e, ἀθέρμαντος
on'erwoest'baar, -bare, ἀκατάβλητος
on'erza'delijk, -e, ἀπληστος □ ἀχόρ-
 ταιος □ λαίμαργος
on'erza'digbaar, -bare, ἀκόρεστος □
 ἀνεχόρτατος □ λαίμαργος
on'erzet'telijkheid, v., ἀκαμψία, ἡ □
 ἀλυγισιά, ἡ □ ἀκινησία, ἡ
on'erzoen'lijk, -e, ἀδιάλλαχτος □
 ἄσπονδος
on'vind'baar, -bare, δυσεύρετος
on'voldoen'de, ἀνεπαρκής □ ἀνίκανος
on'volko'men, ἑλλειπτικός □ ἀτελής
 □ λειψός
on'volle'dig, -e, ἀσυμπλήρωτος
on'volmaakt', -e, ὑποτυπώδης □ ἀνε-
 ξέλκτος □ —heid, v., -heden, ἑλάτ-
 τωμα, τό □ μειονέκτημα, τό □ ψεγά-
 δι, τό
on'voltooid', -e, ἀκάμωτος □ ἀσυ-
 μπλήρωτος
on'volwas'sen, ἄμεστος
on'voor'bereid, -e, ἀνετοιμαστος □
 ἀπροετοιμαστος
on'voorstel'baar, -bare, ἀφάνταστος □
 ἔξαιρετικός
on'voorwaar'delijk, -e, ἀπόλυτος □
 ἀπερίοριστος
onvoorzich'tigheid, v., -heden, κουτου-
 ράδα, ἡ □ ἀπερισκεψία, ἡ
on'voorzien', -e, ἀπρόβλεπτος □ —s,
 bw., ἀπρόοπτα □ αἰφνίδια □ ξαφνικά
onvrien'delijk, -e, ἀφιλόστοργος
onvrij, -e, ἀλύτρωτος
I on'vrijwil'lig, -e, ἀθέλητος □ ἀκού-
 σιος □ στανικός
II on'vrijwil'lig, bw., ἄθελα

on'vrucht'baar, -bare, ἄκαρπος □ ἀγο-
 νος □ στεῖρος □ στέρφος □ —heid,
 v., στείριότητα, ἡ □ ἀκαρπία, ἡ
on'waar'dig, -e, ἀνάξιος □ ἀτιμος
onwaarschijn'lijk, -e, ἀπίθανος □ —
 heid, v., -heden, ἀπιθανότητα, ἡ
on'wan'kelbaar, -bare, ἀκλόνητος
on'we(d)er, o., -weten, -weders, φουρ-
 τούνα, ἡ □ ἀστραπόβροντο, τό □
 θύελλα, ἡ □ καταιγίδα, ἡ □ μπόρα, ἡ
on'weerieg'baar, -bare, ἀκαταγώνιστος
 □ ἀναντίρρητος
onwelle'vend, -e, ἀγενής □ ἀγροῖκος
on'welvoeg'lijk, -e, ἀκοσμος
onwe'tend, -e, ἀνήξερος □ ἀγνωμος □
 —heid, v., ἀγνοια, ἡ □ ἀμάθεια, ἡ
onwet'telijk, -e, ἔκνομος □ παράνομος
onwet'tigheid, v., -heden, παρανομία, ἡ
on'willekeu'rig, -e, ἀθέλητος
on'wil'lig, -e, (ongaarne) ἀπρόθυμος □
 (weerspannig) στανικός □ ἀναγκαστι-
 κός □ ἀκούσιος
on'wrik'baar, -bare, ἀδιάσειστος □
 ἀκούνητος □ ἀκλόνητος
onze'delijk, -e, ἀνήθικος
onzeg'baar, -bare, ἀνείπωτος □ ἄρη-
 τος
onze'ker, -e, ἀβέβαιος □ —heid, v.,
 -heden, ἀβεβαιότητα, ἡ □ ἀπορία, ἡ
onzicht'baar, -bare, ἀδιόρατος □
 ἀθέατος □ ἀφανής
onzij'dig, -e, οὐδέτερος □ ἀμέτοχος □
 ἀδιάφορος
on'zin, m., ἀνοησία, ἡ □ κουροφέξα-
 λα, τά □ σαχλαμάρα, ἡ □ βλακεία, ἡ
onzui'verheid, v., -heden, ἀκαθαρσία, ἡ
 □ βρωμιά, ἡ □ ρύπος, ὁ
oof, o., φρούτα, τά □ ὀπωρικά, τά
oog, o., ogen, μάτι, τό □ ὀφθαλμός, ὁ
 □ ὄμμα, τό □ (v. plant) μπουμπούκι,
 τό □ —appel, m., -s, βολβός τοῦ μα-
 τιοῦ, ὁ □ —arts, m., -en, ὀφθαλμία-
 τρος, ὁ □ —druppels, mv., κολλύριο,
 τό □ σταγόνες ματιῶν, οἱ □ —getui-
 ge, m., -n, αὐτόπτης, ὁ
oog'holte, v., -n, -s, κόγχη, ἡ □ oog-
 klep, v.(m.), -pen, παρωπίδα, ἡ □ —
 lid, o., -leden, βλέφαρο, τό □ ματό-

φυλλο, τό □ —**opslag**, m., βλέμμα, τό □ ματιά, ή □ ὄμμα, τό □ —**pijn**, v.(m.), ματόπονος, ό □ πονόματος, ό □ ὀφθαλμία, ή □ —**punt**, o., -en, ὄψη, ή □ φάση, ή □ ἐμφάνιση, ή
oogst, m., -en, συγκομιδή, ή □ θερισμός, ό □ ἑρίσμα, τό □ ἑέρος, ό □ εἰσοδεία, ή □ σοδεία, ή □ (druiven) τρύγημα, τό
oog'sten, συγκομίζω □ σοδιάζω □ καρπολογώ □ θερίζω □ (druiven) τρυγώ □ (roem) δρέπω
oog'verblindings, v., θαμπάδα, ή □ θάμωμα, τό □ oogwit, o., άσπράδι, τό □ —**zalf**, v.(m.), -zalven, κολλύριο, τό □ —**ziekte**, v., -n, -s, ὀφθαλμία, ή
oos, v., -en, πρόβατο, τό [κι, τό
oos'evaar, m., -s, πελαργός, ό □ λελέ-
soit, bw., μιά φορά □ ποτέ
ook, vw., καί □ κί □ ἐπίσης □ — **niet**: οὐδέ □ καί δέν □ οὔτε καί
oom, m., -s, θείος, ό □ μάρμπας, ό
oor, o., oren, αὐτί, τό □ (handvat) λαβή, ή □ *de oren spitsen*: άφουγκράζομαι □ —**arts**, m., -en, ὠτολόγος, ό □ —**bel**, v.(m.), -len, σκουλαρίκι, τό □ ἐνώτιο, τό
oor'deel, o., κρίση, ή □ δίκη, ή □ —**kundig**, -e, κριτικός
oor'delen, κρίνω □ άποφασίζω
oor'hanger, m., -s, σκουλαρίκι, τό □ **oorkonde**, v.(m.), -n, δίπλωμα, τό □ —**kussen**, o., -s, μαξιλάρι, τό □ προσκέφαλο, τό □ —**lel**, v.(m.), -len, λοβός, ό
oor'log, m., -en, πόλεμος, ό □ *de — verklaren*: σηκώνω πόλεμο □ —**smarine**, v., πολεμικό ναυτικό, τό □ —**s-verklaring**, v., -en, κήρυξη πολέμου, ή □ —**szuchtig**, -e, πολεμοχαρής □ φιλοπόλεμος □ —**voerend**, -e, ἐμπόλεμος
oor'pijn, v.(m.), -en, αὐτόπονος, ό □ **oorschelp**, v.(m.), -en, κόγχη, ή □ —**smeer**, o., κυψελίδα, ή
oor'sprong, m., -en, γένεση, ή □ γέννηση, ή □ παραγωγή, ή □ δημιουργία, ή □ προέλευση, ή □ πηγή, ή

oorspron'kelijk, -e, ιδιόρρυθμος □ παράξενος □ πρωτότυπος □ ιδιότυπος □ —**heid**, v., ιδιορρυθμία, ή □ ιδιοτροπία, ή □ παραξενιά, ή □ πρωτοτυπία, ή
oor'suizing, v., -en, βούισμα τών αὐτιών, τό
oor'uul, m., -en, μπουφος, ό
oor'veeg, v.(m.), -vegen, κόλαφος, ό □ μπάτσος, ό □ χαστούκι, τό □ ράπισμα, τό □ *een — geven*: κολαφίζω □ μπατσίζω □ ραπίζω
oor'verdovend, -e, έκκωφαντικός □ ήχηρός □ βροντερός □ σκαστός
oor'worm, **oor'wurm**, m., -en, ψαλίδα, ή
oor'zaak, v., -zaken, αίτια, ή
oos'telijk, -e, άνατολικός
oos'ten, o., άνατολή, ή
Oos'tenrijker, m., -s, Αύστριακός, ό
Oos'tenrijks, -e, αύστριακός □ —**e**, v., -n, Αύστριακή, ή
oot'je, o., -s, ὀμικρο, τό □ *in het — nemen*: κοροϊδεύω □ περιπαίζω
oot'moed, m., ταπεινοφροσύνη, ή □ μετριοφροσύνη, ή
op, vz., ἐπάνω σέ □ — *de tafel*: ἐπάνω στό τραπέζι
o'pa, m., -'s, παππούς, ό □ πάππος, ό
op'paal', m. en o., opalen, ὀπάλιο, τό
op'baren, νεκροστολίζω
op'bergen, θηκιάζω
op'beuren, (bemoedigen) ένθαρρύνω
op'bieden, πλειοδοτώ □ υπερθεματίζω
op'bieder, m., -s, πλειοδότης, ό □ υπερθεματιστής, ό
op'blazen, πρήζω □ διογκώνω □ φουσκώνω
op'bloei, m., ἐξάνθηση, ή [σία, ή
op'bod, o., πλειοδοσία, ή □ δημοπρασία
op'borrelen, άναβλύζω
op'bouw, m., χτίσιμο, τό □ άνοικοδόμηση, ή □ άνέγερση, ή
op'brengr, v., -en, κέρδος, τό □ ὠφέλημα, τό □ καρπός, ό □ εισόδημα, τό □ πρόσδοος, ή
op'centen, mv., **op'centiemen**, mv., συνεισφορά, ή

op'dagen, εμφανίζομαι
opdat, vw., γιά νά □ νά □ ὅπως
op'dienen, σερβίρω
op'dracht, v.(m.), -en, ἔνταλμα, τό □
 ἔντολή, ἡ □ διαταγή, ἡ □ ἐντεταλμέ-
 να, τά □ —**gever**, m., -s, ἐντολέας, ὁ
 □ ἐντολοδότης, ὁ
op'dragen, ἀναθέτω □ διατάζω □ ἐν-
 τέλλομαι
op'dringen, ἐπιβάλλω □ ἐπιθέτω
opdrin'gerig, -e, ναζιάρης □ —**heid**, v.,
 ἄκκιςμός, ὁ □ νάζι, τό □ προσποίη-
 ση, ἡ
opdui'ken, ἀναδύομαι □ (uit het water)
 ξεανερίζω
opeen', bw., ὁ ἕνας πάνω στόν ἄλλο
opeen'pakken, συσφίγω □ σφίγγω μα-
 ζι □ **opeengepak**: στοίβαχτός □ συμ-
 πιεσμένος
opeens', bw., ξαφνικά □ αἰφνίδια □
 μονομιῆς [ρεύω
opeen'stapelen, στοίβαζω □ (ἐπι)σω-
opeen'stapeling, v., -en, στοίβαγμα, τό
 □ σώριασμα, τό □ συσσωρεύση, ἡ □
 συνάθροιση, ἡ
opeenvol'gend, -e, διαδοχικός □ ἄλλε-
 πᾶλληλος
opeen'volging, v., ἐναλλαγή, ἡ
op'eisen, διεκδικῶ
o'pen, ἀνοιχτός □ — **lucht**, v.(m.):
 ὑπαιθρο, τό □ (bw.) ὀλάνοιχτα □
 ὀρθάνοιχτα □ διάπλατα □ — **blijven**:
 ἐφημερεύω
openbaar', -bare, κοινός □ δημόσιος
 □ (bw.) δημόσια □ —**heid**, v., δημο-
 σιότητα, ἡ
openba'ren, ἀποκαλύπτω □ ἐκδηλώνω
 □ διατρανώνω □ ἐμφανίζω □ φανε-
 ρώνω
openba'ring, v., -en, ἐκφανση, ἡ □ ἐκ-
 δήλωση, ἡ □ φανέρωμα, τό
o'penbreken, παραβιάζω □ διαρρήχνω
o'penen, ἀνοίγω □ ἐκκλειδώνω □ (op
 een kier) διανοίγω □ (wijd) ξανοίγω
openhar'tig, -e, ἀνοιχτόκαρδος □
 διαχυτικός □ εἰλικρινής □ —**heid**,
 v., διαχυτικότητα, ἡ □ εἰλικρίνεια, ἡ
 □ ἐλευθεροστομία, ἡ

o'pening, v., -en, στόμιο, τό □ ἀνοιγ-
 μα, τό □ διάνοιξη, ἡ □ (begin) ἔναρ-
 ξη, ἡ □ —**schoers**, m., -en, ἐναρκτη-
 ρια τιμή, ἡ □ —**splechtigheid**, v., -he-
 den, ἐγκαίνια, τά □ ἐγκαίνιαση, ἡ □
 —**srede**, v.(m.), -s, ἐναρκτηρίου λό-
 γος, ὁ □ εἰσαγωγικός λόγος, ὁ
openlucht'feest, o., -en, ὑπαίθρια γιορ-
 τή, ἡ
o'pensperren, ἐκκλειδώνω □ γουρλώνω
o'penspreiden, στρώνω
o'pera, m., -s, μελόδραμα, τό □ ὀπε-
 ρα, ἡ
opera'tie, v., -s, ἐγχείρηση, ἡ □ —**ka-
 mer**, v.(m.), -s, χειρουργεῖο, τό
opere'ren, ἐγχειρίζω □ ἐγχειρῶ □ χει-
 ρουργῶ
operet'te, v.(m.), -s, ὀπερέτα, ἡ
op'flakkering, v., -en, ἀναλαμπή, ἡ
op'fleuren, καλοκαρδίζω
op'frissing, v., -en, ἐμψύχωση, ἡ □
 ζωογόνηση, ἡ □ ἀνανέωση, ἡ
op'gaaf, **op'gave**, v.(m.), -gaven, (ver-
 melding) δῆλωση, ἡ □ φανέρωση, ἡ □
 (vraagstuk) πρόβλημα, τό □ θέμα, τό
op'gaan, ἀνέρχομαι □ ἀνεβαίνω □ *in
 rook* —: ἀπορροφῆμαι □ εἶμαι ἀφο-
 σιωμένος σέ... □ *de zon gaat op*: ὁ
 ἥλιος ἀνατέλλει □ *de redenering gaat
 op*: ὁ συλλογισμός εἶναι σωστός □ *er
 gaat me een licht op*: τό παίρνω χα-
 μπάρι
op'geruimd, -e, θυμηδής □ —**heid**, v.,
 θυμηδία, ἡ
op'geschroefd, -e, καυχισιάρης □ ἀλα-
 ζονικός □ κομπαστικός
op'geven, (aanreiken) (παρα)δίνω □ ἐγ-
 χειρίζω □ (prijsgeven) ἐγκαταλείπω □
 παραιτοῦμαι □ (opdragen) διατάζω
op'gewekt, -e, τερπνός □ εὐχάριστος □
 εὐθύμος □ —**heid**, v., τερπνότητα, ἡ
op'gezwollen, φουσκατός □ ἐξογκωμέ-
 νος
op'graven, ἀνασκάφω
op'graving, v., -en, ἀνασκαφή, ἡ □
 ἀνόρυξη, ἡ □ ἐκταφή, ἡ
op'groeien, τρανεύω

op'haalbrug, v.(m.), -gen, κινητή γέφυρα, ή
op'hangen, ἀναρτῶ □ ἀπαγχονίζω □ κρεμῶ □ φουρκίζω
op'heffen, (opstille) (ἀνα)σηκώνω □ (afschaffen) καταργῶ □ ἀκυρώνω
op'heffing, v., -en, κατάλυση, ή □ καταστροφή, ή □ ἀκύρωση, ή □ κατάργηση, ή
op'heldereren, διασαφηνίζω □ ξεκαθαρίζω □ διαλευκαίνω □ ξεδιαλύνω
op'heldering, v., -en, διασαφήνιση, ή □ διευκρίνιση, ή □ ἐξήγηση, ή □ ξεκαθάρισμα, τό
op'hemelen, διασημίζω □ ἐκθειάζω □ ἐξυμνῶ □ θυματιζώ
op'hitsen, ἐξερεθίζω □ παροργίζω □ παροξύνω
op'hitsing, v., ὑποκίνηση, ή □ παρακίνηση, ή □ προτροπή, ή □ παρότρυνση, ή
op'hogen, ἀνυψώνω □ σηκώνω
op'hoging, v., -en, ψήλωμα, τό
op'hopen, στοιβάζω
op'houden, (in de hoogte) ἀνυψώνω □ (eindigen) παύω □ λήγω □ σταματῶ □ (niet afleggen) δέ βγάζω □ (vertoeven) διαμένω [βδεά, ή
op'nie, v., -s, γνώμη, ή □ κρίση, ή □
o'pium, m. en o., ὀφίον, τό □ ὄπιο, τό
op'klaren, ἀνοίγω □ ξανοίγω □ αἰθριάζω □ ξαστερώνω
op'klimmen, ἀνηφορίζω
op'knappen, (knapper maken) καλλωπίζω □ ὁμορφαινῶ □ εὐπρεπίζω □ (beredderen) διορθώνω □ φτιάνω
op'komen, (naar boven) ἀνεβαίνω □ ἀνέρχομαι □ (v. zon) ἀνατέλλω □ (te voorschijn) βγαίνω □ ἐμφανίζομαι □ (opstaan) σηκώνομαι □ (vooruitgaan) προκόβω □ προοδεύω □ (in gedachten) μοῦ ἔρχεται ή ἰδέα □ (voor iets) υπερασπίζω □ (tegen iets) ἀντιμετρῶ
op'komst, v., (v. zon) ἀνατολή, ή □ (v. bijeenkomst) συμμετοχή, ή
op'lage, v.(m.), -n, ἔκδοσις, ή
op'lappen, ἐπιδιορθώνω □ μπαλάνω □ μαντάρω □ καρικώνω

op'lawaaï, m., -en, μπάτσος, ὁ □ κόλαφος, ὁ □ φάπα, ή
op'leggen, διορίζω □ ἀναθέτω □ ἐπιθέτω □ ἐπιβάλλω □ (bevelen) προστάζω □ παραγγέλλω
op'letten, βάζω προσοχή □ προσέχω
op'lichter, m., -s, ἀπατεώνας, ὁ □ πανοῦργος, ὁ
op'losbaar, -bare, διαλυτός
op'lossen, καταλύω □ διαλύω □ διαλύνω □ ἀποσυνθέτω
op'lossing, v., -en, διάλυση, ή □ διάλυμα, τό □ κατάλυση, ή
op'luchten, ξαλαφρώνω □ ἀνακουφίζω □ ξανασαίνω
op'luistering, v., διακόσμηση, ή □ ἐξωραϊσμός, ὁ
op'maak, m., (lay-out) σχέδιο, τό □ (make-up) στολισμός, ὁ □ καλλωπισμός, ὁ □ μακιγιάζ, τό
op'maken, σχεδιάζω □ καλλωπίζω □ (geld) δαπανῶ □ σπαταλῶ □ (bed) στρώνω
op'marcheren, προελαύνω □ προχωρῶ
op'mars, m. en v., προέλασις, ή
opmer'kelijk, -e, περιβλεπτός □ περιφανής □ ἐξοχος
op'merken, παρατηρῶ □ ἐξετάζω □ ἀντιλαμβάνομαι
op'merking, v., -en, παρατήρηση, ή □ ἀντίληψη, ή □ (voetnoot) ὑποσημείωσις, ή
op'meten, ἀναμετρῶ □ χωρομετρῶ
op'meting, v., -en, χωρομέτρηση, ή □ καταμέτρηση, ή
op'monteren, φαιδρύνω □ ἱλαρύνω □ χαροποιῶ □ ἐμψυχώνω □ ζωογονῶ
op'name, v., -n, ὑποδοχή, ή □ δέξιμο, τό □ (klank—) ἐγγραφή, ή □ φωνογράφηση, ή □ (film—) γύρισμα, τό
opnieuw, bw., ξανά □ πάλι
op'offering, v., -en, θυσία, ή □ (prijsgeven) ἐγκατάλειψη, ή
op'onthoud, o., διατριβή, ή □ παραμονή, ή □ στάθμευση, ή □ στάση, ή
op'passer, m., -s, (toezichter) φύλακας, ὁ □ (v. zieken) νοσοκόμος, ὁ
op'perbevel, o., στρατηγία, ή □ —heb-

ber, m., -s, ἀρχηγός, ὁ □ στρατηλάτης, ὁ □ στρατοκόπος, ὁ
op'peren, (een denkbeeld —) ἐξωτερι-
 κεύω □ φανερώνω □ (bezwaar —)
 προβάλλω ἀντίρρηση
op'perhuid, v.(m.), ἐπιδερμίδα, ἡ □
 πέτσα, ἡ
op'perrechter, m., -s, ἀρχιδικαστής, ὁ
op'pervlak, o., -ken, ἐπίπεδο, τό □ —
kig, -e, ἐπιπόλαιος □ ἐπιφανειακός □
 (lichtzinnig) κοῦφος □ μπόσικος □
 ρηχός □ (bw.) (ἐ)ξώπετσα □ ξώδεσμα
 □ ξυστά □ —te, v., -n, -s, ἐμβαδό, τό
 □ ἐπιφάνεια, ἡ
op'plakken, ἐπικολλῶ
op'poetsen, γυαλίζω □ στιλβώνω
op'poken, συδαιυλίζω
op'pompen, φουσκώνω
opportunist' me, o., καιροσκοπισμός, ὁ
opportunist', m., -en, καιροσκόπος, ὁ
opposi'tie, v., -s, ἀντιπολίτευση, ἡ
oprecht', -e, ἄψευτος □ γνήσιος □
 ἄληθινός □ εἰλικρινής □ ντόμπρος □
 σκέτος □ —heid, v., γνησιότητα, ἡ
 □ εἰλικρίνεια, ἡ □ φιλαλήθεια, ἡ □
 παρρησία, ἡ
op'richten, (rechttop zetten) στήνω □
 ὀρθώνω □ (stichten) ἰδρύω □ χτίζω □
 θεμελιώνω
op'richting, v., -en, ἀνέγερση, ἡ □ ἀνύ-
 ψωση, ἡ □ σήκωμα, τό □ ἐγκατά-
 σταση, ἡ □ στήσιμο, τό
op'rispen, ρεύ(γ)ομαι
op'rising, v., -en, ρέψιμο, τό
op'roep, m., -en, (ἐκ)κλήση, ἡ □
 (ἐπι)κλήση, ἡ □ κάλεσμα, τό □ —
 en, προκαλῶ □ —ing, v., -en, σύγ-
 κληση, ἡ
op'roer, o., -en, ἀναταραχή, ἡ □ ἀνα-
 τροπή, ἡ □ —ling, m., -en, κινημα-
 τίας, ὁ □ στασιαστής, ὁ □ —maker,
 m., -s, ἀνατροπέας, ὁ
op'roken, ἀποκαπνίζω
op'rollen, κουβαριάζω □ κουλουριάζω
 □ τυλίγω □ συστρέφω
op'ruien, δημαγωγῶ □ διεγείρω
op'ruier, m., -s, διεγέρτης, ὁ
op'ruimen, ἐκκαθαρίζω □ ἐκβραχίζω

□ μαζεύω □ (uitverkopen) ξεπουλῶ
op'ruiming, v., -en, ἐκκαθάριση, ἡ □
 ξεκαθάρισμα, τό □ (uitverkoop) ξε-
 πούλημα, τό □ ἐκπτώσεις, οἱ
op'rukken, προελαύνω □ προχωρῶ
op'scheppen, φτυαρίζω □ (bluffen) κο-
 μπάζω □ καυχίμαι
opscheppe'rij, v., -en, κουτσαβακι-
 σμός, ὁ
op'schik, m., στολισμός, ὁ □ καλλω-
 πισμός, ὁ □ διακόσμηση, ἡ
op'schrift, o., -en, ἐπιγραφή, ἡ □ ἐπα-
 νώγραμμα, τό □ λεζάντα, ἡ □ τίτλος,
 ὁ
op'schrijven, ἀναγράφω
op'schrikken, ξιπάζω □ φοβίζω □
 ξαφνιάζω
op'schudding, v., σάλος, ὁ □ ταραχή,
 ἡ □ σεισμός, τό □ συγκλονισμός, ὁ
op'slaan, ὑπερτιμῶ □ αὐξάνω □ ἀπο-
 θηκεύω
op'slag, m., -en, (muz.) ἄρση, ἡ □ (prij-
 zen) ἀνατίμηση, ἡ □ (loon) αὐξηση, ἡ
 □ (oog) ματιά, ἡ □ βλέμμα, τό □ (kle-
 ding) γύρος, ὁ □ (goederen) ἀποθή-
 κευση, ἡ □ —plaats, v.(m.), -en, ἀπο-
 θήκη, ἡ
op'slokken, καταπίνω □ χάφτω
op'slorpen, καταχωνιάζω □ καταβροχ-
 θίζω
op'sluiten, κλειδώνω □ φυλακίζω □
 (zich —) κλείνομαι □ κλειδώνομαι
op'sluiting, v., κάθειρξη, ἡ □ φυλάκι-
 ση, ἡ
opsmuk, m., καλλωπισμός, ὁ □ στολί-
 δι, τό □ —ken, καλλωπίζω □ κοσμῶ
 □ στολίζω
op'snuiven, ρουθουνίζω
op'somming, v., -en, ἀπαρίθμηση, ἡ
op'sparing, v., ἐναποταμίευση, ἡ
op'spelen, (spel) παίζω πρῶτος □ (uit-
 varen tegen) φωνασκῶ □ καταριέμαι
op'sporen, ἀνιχνεύω □ ἐξιχνιάζω □
 ἰχνηλατῶ □ καταζητῶ □ ψάχνω
op'sporing, v., -en, ἐξιχνίαση, ἡ □ ἰχνη-
 λασία, ἡ □ καταζήτηση, ἡ □ ψάξιμο,
 τό
op'springen, (ἀνα)πηδῶ □ σκιρτῶ

op'staan, (recht)staan ὀρθοποδῶ □ (op-
rijzen) σηκώνομαι □ ἐγείρομαι
op'stand, m., -en, ἐπανάσταση, ἡ □
ἐξέγερση, ἡ □ στάση, ἡ □ *in — ko-*
men: ἐπαναστατῶ □ στασιάζω □ —
eling, m., -en, ἀντάρτης, ὁ □ ἐπανα-
στάτης, ὁ □ στασιαστής, ὁ □ ρέμπε-
λος, ὁ
op'stapelen, ἀποθηκεύω
op'stel, o., -len, ἐκθεση, ἡ □ —**len**,
παρατάσσω □ συντάσσω □ —**ling**,
v., -en, παράταξη, ἡ
op'stijgen, ἀπογειώνομαι
op'stijging, v., -en, ἀπογειώση, ἡ
op'stootje, o., -s, ὄχλαγωγή, ἡ
op'stopping, v., -en, συμφορήση, ἡ □
συσσώρευση, ἡ
op'strijken, εἰσπράττω □ τσεπώνω
op'stropen, ἀνασκουμπώνω □ ξεμπρα-
τσώνομαι
op'tellen, ἀπαριθμῶ □ προσθέτω □
ἄθροίζω □ σουμάρω
op'telling, v., -en, πρόσθεση, ἡ
op'te'ren, διαλέγω □ ξεχωρίζω
op'tica, v., ὀπτική, ἡ
opticien', m., -s, ὀπτικός, ὁ
op'tillen, μεταρσιώνω □ ὑψώνω □ ση-
κώνω
optimis'me, o., αἰσιοδοξία, ἡ □ ὀπτι-
μισμός, ὁ
optimis'tisch, -e, αἰσιόδοξος □ ὀπτι-
μιστικός
op'tocht, m., -en, πορεία, ἡ □ διαδή-
λωση, ἡ
op'trekken, ἀνασέρνω □ (een huis)
οἰκοδομῶ
op'tuigen, ἄρματώνω □ ἀναρτῶ
opval'lend, -e, καταπληκτικός □ ἐντυ-
πωσιακός
op'vangen, ὑποδέχομαι
opva'rende, m.-v., -n, ἐπιβάτης, ὁ
op'vatting, v., -en, ἰδέα, ἡ □ γνώμη, ἡ
□ κρίση, ἡ
op'vliegen, ξεπετῶ □ (driftig worden)
μυγιάζομαι □ —**d**, -e, ἄραθυμος □ θυ-
μώδης □ εὐέξαπτος □ μυγιάγγιχτος
□ παράφορος □ σέρτικος □ —**dheid**,
v., παραφορά, ἡ

op'voeden, ἀνατρέφω □ διαπαιδαγωγῶ
□ διαπλάσσω □ ἐκπαιδεύω □ μορ-
φώνω □ (slecht —) κακομαθαίνω
op'voeder, m., -s, παιδαγωγός, ὁ
op'voeding, v., -en, παιδεία, ἡ □ ἐκπαί-
δευση, ἡ □ μόρφωση, ἡ □ (lichamel-
ijke —) ἀνατροφή, ἡ
op'voedkunde, v., παιδαγωγική, ἡ
op'voeren, ἀνεβάζω □ ἀναβιβάζω □
παριστάνω
op'voering, v., -en, παράσταση, ἡ
op'volgen, διαδέχομαι
op'volger, m., -s, διάδοχος, ὁ
op'volging, v., -en, διαδοχή, ἡ
op'vordering, v., ἐπίταξη, ἡ
op'vouwen, διπλώνω □ συμπτύσσω
op'vreten, τρώγω □ καταβροχθίζω
op'vrolijken, ἱλαρύνω □ χαροποιῶ □
φαιδρύνω □ ἐμψυχώνω □ καλοκαρ-
δίζω □ τέρω
op'vulsel, o., -s, στουπί, τό
op'waarts, bw., (ἐ)πάνω □ ψηλά
op'wachten, παραμονεύω □ παραφυ-
λάγω
op'warmen, ξαναζεσταίνω □ πυρώνω
op'warming, v., ξαναζέσταμα, τό □
πυράχωση, ἡ □ πύρωμα, τό
op'wegen, ἰσοσταθμίζομαι □ ἰσοζυγιά-
ζομαι
op'wekken, (doen ontwaken) ἀφυπνί-
ζω □ ξυπνῶ □ (aansporen) ἀναζωο-
γονῶ □ τονώνω □ (tot leven) ἀνασταί-
νω □ ξαναζωντανεύω □ (opvrolijken)
ἐγκαρδιώνω □ ἐμψυχώνω □ (verwek-
ken) διεγείρω □ προκαλῶ □ —**d**, διε-
γερτικός □ προτρεπτικός
op'wekking, v., -en, ἐξέγερση, ἡ □
ξεσήκωμα, τό □ ἔξαψη, ἡ □ ἐπανά-
σταση, ἡ
op'werpen, v., -en, ἐνσταση, ἡ □ ἀν-
τίρρηση, ἡ □ ἐναντίωση, ἡ
op'winden, (een draad) μασουρίζω □
καλαμίζω □ καρουλιάζω □ τυλίγω □
(een horloge) κουρδίζω □ (zich —)
ἐξερεθίζω □ παροργίζω
op'winding, v., -en, διέγερση, ἡ □
ἄναμμα, τό □ ἔξαψη, ἡ □ παραφορά,
ἡ

op'zeggen, (een gedicht —) ἀπαγγέλλω
□ (zijn betrekking —) παραιτούμαι □
(herroepen) ἀνακαλῶ □ ἀκυρώνω □
(de huur —) ξενοικιάζω □ (een ver-
drag —) ὑπαναχωρῶ

opzet'telijk, bw., ἐπίτηδες □ σκόπιμα
□ ἐκ προμελέτης

opzij', bw., δίπλα □ σιμά □ πλά(γ)ι □
κοντά □ — zetten: βάζω κατά μέρος

op'zicht, o., -en, ἔποψη, ἡ □ μεριά, ἡ □
(aspect) ἐμφάνιση, ἡ □ φάση, ἡ □ —
er, m., -s, ἐπιστάτης, ὁ □ ἐπιτηρητής,
ὁ □ ἐπόπτης, ὁ □ ἔφορος, ὁ

op'zoeken, ψάχνω □ ἐρευνῶ

op'zuigen, ἀπομύζω □ ἀναρροφῶ □
ἀπορροφῶ

op'zwellen, ἐξογκώνω □ διογκώνω □
φουσκώνω □ πρήζω

ora'kel, o., -s, -en, χρησμός, ὁ □ μα-
ντεία, ἡ □ (heiligdom) μαντεῖο, τό

orangea'de, v.(m.), -s, πορτοκαλάδα, ἡ

oran'je, πορτοκαλής □ πορτοκαλό-
χρωμος □ —appel, m., -s, -en, νεράν-
τζι, τό □ —boom, m., -bomen, νε-
ραντζιά, ἡ

orato'rium, o., -s, -ria, ὁρατόριο, τό

orchidee', v.(m.), -ën, ὀρχεοειδή, τά

or'de, v.(m.), -n, -s, κατάταξη, ἡ □
τάξη, ἡ □ in —: ἐντάξει □ —loos,
-loze, ἀνοικοκύρευτος □ ἀσιαχτος □
ἄτακτος □ ἀκατάστατος

or'denen, διαθέτω □ τοποθετῶ □ κα-
τατάσσω □ ρυθμίζω □ συγυρίζω □
ἐναρμονίζω □ συντονίζω

or'dening, v., -en, συγύρισμα, τό □
τακτοποίηση, ἡ □ συντονισμός, ὁ

orden'telijk, -e, μεθοδικός □ συστημα-
τικός

or'der, v.(m.), -s, διαταγή, ἡ □ ἐντολή,
ἡ □ παραγγελία, ἡ □ ἔνταλμα, τό

ordonnans', m., -en, θαλαμάρχης, ὁ

orgaan', o., -ganen, ὄργανο, τό

organisa'tie, v., -s, ὀργάνωση, ἡ □ διορ-
γάνωση, ἡ □ κατάρτιση, ἡ

organisa'tor, m., -s, -en, διοργανωτής, ὁ

orga'nisch, -e, ὀργανικός

organise'ren, ὀργανώνω □ διοργανώνω
□ καταρτίζω □ συγκροτῶ

organis'me, o., -n, ὀργανισμός, ὁ
organist', m., -en, ὀργανοπαίχτης, ὁ
orgas'me, o., -n, ὀργασμός, ὁ
or'gel, o., -s, ὄργανο, τό □ —punt, o.,
-en, κορωνίδα, ἡ

orgie', v., -ën, ὄργια, τά

orientalist', m., -en, ἀνατολίτικος, ὁ

oriente'ren, προσανατολιζῶ □ κατατο-
πίζω

oriente'ring, v., προσανατολισμός, ὁ □

κατατόπιση, ἡ □ κατατοπισμός, ὁ

originaliteit', v., πρωτοτυπία, ἡ □ ιδιορ-
ρυθμία, ἡ □ ιδιοτροπία, ἡ □ παραξε-
νιά, ἡ

origineel', o., -nelen, πρωτόγραφο, τό

orkaan', m., -kanen, τυφώνας, ὁ □ λαί-
λαπα, ἡ

orkest', o., -en, ὀρχήστρα, ἡ □ —mees-
ter, m., -s, ἀρχιμουσικός, ὁ

orkestra'tie, v., -s, ἐνορχήστρωση, ἡ

orkestre'ren, ἐνορχηστρώνω

ornaat', o., στολή, ἡ

ornament', o., -en, κόσμημα, τό □ στό-
λισμα, τό

orthodox', -e, ὀρθόδοξος

orthografie', v., ὀρθογραφία, ἡ

orthopedie', v., ὀρθοπεδική, ἡ

os, m., -sen, βόδι, τό

oscilla'tie, v., -s, ταλάντευση, ἡ □ λί-
κνισμα, τό □ κούνημα, τό

oscilla'tor, m., -s, -en, ταλαντωτής, ὁ

os'sejaas, m., -hazen, φιλέτο, τό

os'sewagen, m., -s, βοϊδάμαξα, ἡ □
ἀραμπάς, ὁ

oud, -e, ἀρχαῖος □ παλαιός □ παλιός
□ even —: ὁμήλικος □ συνομήλικος

□ συνηλικιώτης □ ie —: ὑπερήλικος

ou'derdom, m., γεράματα, τά □ γερα-
τεία, τά □ γηρατεία, τά □ στερνά, τά

□ —spensioen, o., -en, ισόβια σύντα-
ξη, ἡ

ou'derlijk, -e, γονικός

ou'ders, mv., γονεῖς, οἱ

ouderwets', -e, ἀναχρονιστικός □ κα-
θυστερημένος

oud'heid, v., -heden, ἀρχαιότητα, ἡ □
ἀρχαῖοι χρόνοι, οἱ □ —kunde, v.,
ἀρχαιολογία, ἡ

oud'je, ο., -s, γερόντισσα, ή □ γριά, ή □ (plat) γραϊδίο, τό □ παλιόγρια, ή
oud'ste, -n, πρεσβύτερος □ γεροντότερος
oud-strij'der, m., -s, απόμαχος, ό
ouvertu're, v., -s, προανάκρουσμα, τό □ προοίμιο, τό
ou'wel, m., -s, άζυμο, τό
ovaal', -vale, μακρουλός □ επιμήκης □ στενόμακρος
o'ven, m., -s, φούρνος, ό □ κλίβανος, ό
o'ver, vz., άποπάνω από □ υπεράνω από □ (betreffende) γιά
overal', bw., παντού □ πανταχού □ *van* —: όλούθε □ πανταχόθεν □ από παντού
overall', m., -s, φόρμα, ή
overbelast', -e, κατάφορτος □ —ing, v., (lading) παραφόρτωμα, τό □ (spanning) υπερένταση, ή
o'verbevolking, v., υπερπληθυσμός, ό
o'verblijfsel, ο., -s, -en, άπομεινάρι, τό □ υπόλειμμα, τό
o'verblijven, άπομένω □ περισσεύω □ —d, -e, επίλοιπος □ υπόλοιπος
overbluf'fen, έκθαμβώνω
overbo'dig, -e, παραπανίσιος □ περισσευούμενος □ περιττός □ — *zijn*: περιττεύω
o'verboeken, μεταγράφω
o'verbrengen, διακομίζω □ μεταφέρω □ κουβαλώ
o'verbrenging, v., -en, διαβίβαση, ή □ μεταβίβαση, ή □ μεταφορά, ή □ μετακόμιση, ή □ (v. relikwieën) μετακομιδή, ή
overbrug'gen, γεφυρώνω
overbrug'ging, v., -en, γεφύρωση, ή □ γεφύρωμα, τό
o'verdaad, v.(m.), κατάχρηση, ή
overda'dig, -e, καταχρηστικός
overdek'ken, έπιστεγάζω □ κατασκεπάζω
overdek'king, v., -en, έπιστέγασμα, τό □ στέγη, ή
overden'ken, διαλογίζομαι □ σκέφτομαι □ στοχάζομαι
o'verdracht, v.(m.), έκχώρηση, ή □

παραχώρηση, ή □ μεταβίβαση, ή □ μεταφορά, ή □ —**elijk**, -e, μεταφορικός
o'verdragen, (overbrengen) μεταδίνω □ μεταφέρω □ (bevoegdheid —) μεταβιβάζω
overdre'ven, ύπερβολικός
overdrij'ven, μεγαλώνω □ μεγαλοποιώ □ υπερβάλλω □ παρακάνω
overdrij'ving, v., -en, ύπερβολή, ή
o'verdruk, m., ιδιαίτερη ανατύπωση, ή □ (op iets) επιτύπωμα, τό □ (v. gas) υπερπίεση, ή □ —**ken**, (άνα)τυπώνω □ —**plaatje**, ο., -s, χαλκομανία, ή
o'verduidelijk, -e, έκδηλος □ όλοφάνερος □ περίτρανος
overdwars, bw., δίπλα
overeen'komen, συνεννοούμαι
overcen'komst, v., -en, άναλογία, ή □ διομολόγηση, ή □ συμφωνία, ή □ σύμβαση, ή □ (akte) σύμφωνο, τό □ συμβόλαιο, τό □ —**ig**, -e, άνάλογος □ σύμφωνα μέ □ συμβατικός
overeen'stemmen, (v. mensen) συμφωνώ □ (v. zaken) ταιριάζω □ άντιστοιχώ
overeind', όρθιος □ στητός □ — *zetten*: όρθώνω □ στήνω □ σηκώνω
o'verenten, μεταμοσχεύω
overe'ten, (zich) παρατρώγω □ περιδρομιάζω □ σαβουρώνω
o'vergaan, (over iets heen) (ξε)περνά □ υπερβαίνω □ (tot iets) προχωρώ □ προκόβω □ (handelen over) πραγματεύομαι □ (gewijzigd worden) μεταμορφώνομαι □ μεταβάλλομαι □ (eindigen) παύω □ διακόπτομαι □ (overlopen) δραπετεύω □ τό σκάω
o'vergang, m., -en, (rivier) πέραμα, τό □ διάβαση, ή □ (wijziging) μετάβαση, ή □ μετάσταση, ή
overgan'kelijk, -e, μεταβατικός
o'vergave, v.(m.), παράδοση, ή
o'vergelukkig, -e, περίχαρος □ περιχαρής
o'veergeven, (overhandigen) παραδίνω □ έγχειρίζω □ (braken) ξερνώ □ κάνω έμετό
o'vergevoelig, -e, μυγιάγγιχτος □ ύπε-

ρευαίσθητος □ —heid, v., υπερευαίσθησία, ή
o'vergrootmoeder, v., -s, προμάμη, ή
o'vergrootvader, m., -s, προπάππος, ό
o'verhalen, (overtuigen) τουμπάρω □ παραπειθώ
overhan'digen, έγχειρίζω □ παραδίνω
overhan'diging, v., έπίδοση, ή □ παράδοση, ή □ έγχειρίση, ή □ *bewijs van* —, o.: έπιδοτήριο, τό
overheer'sen, δεσπόζω □ έξουσιάζω □ κυριαρχώ □ δυναστεύω □ καταπιέζω
o'verheid, v., -heden, άρχή, ή □ έξουσία, ή □ (personen) ιθύνοντες, οί □ κυβερνήτες, οί □ άρχές, οί
o'verhellen, γέρνω □ ρέπω □ (neigen) τείνω
o'verhemd, o., -en, πουκάμισο, τό
o'verig, -e, υπόλοιπος [στε
o'verigens, bw., κατά τά άλλα □ άλλω-
o'verjas, m. en v., -sen, (έ)πανωφόρι, τό □ παλτό, τό
o'verkant, m., άπέναντι μέρος, τό □ *aan de* —: άντίπερα, bw. □ άντίκρυ, bw.
overkoe'pelen, σκεπάζω μέ θόλο □ *overkoepelende organisatie*, v.: διοικητική όργάνωση, ή
o'verkoken, φουσκώνω
I overla'den, παραφορτώνω □ βαρυφορτώνω □ ζαβλακώνω □ παραβα-
 ραίνω
II o'verladen, μεταφορτώνω
overle'dene, m.-v., -n, πεθαμένος, ό □ μακαρίτης, ό
overleg', o., προβούλευμα, τό □ σύσκεψη, ή □ διαβούλευση, ή □ —gen, βουλευόμαι □ (δια)σκεφτομαι □ συ-
 σκέφτομαι □ συλλογίζομαι □ σύνεν-
 νοοῦμαι
overle'ven, έπιβιώνω □ έπιζώ
o'verleveren, παραδίνω
o'verlevering, v., -en, παράδοση, ή □ δόσιμο, τό □ παραχώρηση, ή
I overlij'den, πεθαίνω [τος, ό
II overlij'den, o., πεθαμός, ό □ θάνα-
overlij'densbericht, o., -en, νεκρολογία, ή

o'verlopen, (— naar de vijand) αὐτομο-
 λῶ □ (overstromen) ξεσπῶ □ ξεχειλί-
 ζω
o'verloper, m., -s, αὐτόματος, ό
o'vermaken, ξανακάνω □ *geld* —: έμ-
 βάζω □ στέλνω χρήματα (μέ έπιταγή)
overmees'teren, κατακυριεύω
o'vermoed, m., θρασυδειλία, ή
o'vermorgen, bw., μεθαύριο
overnach'ten, διανυκτερεύω
overnach'ting, v., -en, διανυκτέρευση, ή
o'vername, v., άνάληψη, ή
overpein'zing, v., -en, σκέψη, ή □ στοχασμός, ό □ λογισμός, ό
o'verplaatsing, v., -en, μετάθεση, ή □ μετáταξη, ή
o'verplanting, v., -en, μεταφύτευση, ή □ *hart*—: έκτοπισμός της καρδιάς, ό
overprik'keling, v., -en, υπερδιέγερση, ή
o'verproduktie, v., υπερπαραγωγή, ή
overre'ding, v., πειθώ, ή
overrij'den, (aanrijden) παρασέρνω
o'verrijp, -e, υπερώριμος
overrom'pelen, αίφνιδιάζω □ ξαφνιάζω
overscha'duwen, (έπι)σκιάζω □ ισκιώ-
 νω □ άμαυρώνω
overschat'ten, υπερτιμῶ
o'verschieten, περισσεύω □ πλεονάζω
o'verschoen, m., -en, γαλότσα, ή
o'verschot, o., -ten, κατάλοιπο, τό □ υπόλοιπο, τό □ λείψανο, τό
overschrij'den, ξεπερνῶ □ υπερβαίνω
overschrij'ding, v., -en, υπέρβαση, ή
o'verschrijven, αντιγράφω □ μεταγρά-
 φω □ ξαναγράφω □ (*geld* —) έμβάζω □ μεταφέρω
o'verschrijving, v., -en, (kopie) μετα-
 γραφή □ αντιγραφή □ (v. *geld*) έμβασ-
 μα, τό
o'verslaan, παραλε(πω)
I o'verspanning, v., -en, (overbelasting) υπερένταση, ή
II overspan'ning, v., -en, (overwelling) τροῦλος, ό □ θολωτή στέγη, ή □ (te sterke spanning) υπερένταση, ή □ (overprikkelijkheid) υπερερεθισμός, ό
o'verspeel, o., μοιχεία, ή □ — *plegen*:

μοιχεύω □ —ige, m.-v., -n, μοιχός, ό
□ μοιχαλίδα, ή

ο'verspringen, ύπερπηδώ □ (overslaan)
μεταπηδώ

ο'verstappen, (lopen over) διασκελίζω
□ (v. rijtuig) αλλαζώ λεωφορεϊό

ο'verste, m.-v., -n, προϊστάμενος, ό
ο'versteekplaats, v.(m.), -en, πέραμα, τό
□ διάβαση, ή

ο'verstecken, (de straat —) περνώ □
διαβαίνω □ (per boot) διαπλέω

overstel'pen, ζαλώνω

I overstro'men, κατακλύζω □ πλημ-
μυρίζω

II ο'verstromen, (overlopen) ξεσπώ

overstro'ming, v., -en, έκχειλίση, ή □
κατακλυσμός, ό □ πλημμύρα, ή

ο'vertappen, μεταγγίζω

ο'vertocht, m., -en, μετάβαση, ή □
μεταπήδηση, ή

overtol'lig, -e, περισσός □ ύπέρμετρος
□ —heid, v., -heden, πλεόνασμα, τό
□ περίσσευμα, τό

overtre'den, άθετώ □ παραβαίνω □
παραβιάζω

overtre'der, m., -s, παραβάτης, ό

overtre'ding, v., -en, άδίκημα, τό □
παράβαση, ή □ παρανομία, ή □

πταΐσμα, τό □ υπερβασία, ή

overtref'fen, (ξε)περνώ □ υπερβάλλω
□ υπερτερώ □ προέχω □ πρωτεύω □
υπερακοντίζω

ο'vertrek, o. en m., -ken, περίβλημα, τό
□ περικάλυμμα, τό

I ο'vertrekken, (overschrijden) (ξε)περ-
νώ □ (overtekenen) ήχογραφώ □ άντι-
γραφώ □ (aan stukken) σπάζω □ τέ-
μαχιζώ

II overtrek'ken, περιβάλλω □ περικα-
λύπτω

ο'vertrekpapier, o., καρμπόνι, τό

overtui'gen, πείθω □ καταφέρνω □
—d, -e, πειστικός □ πειστήριος

overtui'ging, v., -en, πεποίθηση, ή

ο'veruur, o., -uren, ύπερωρία, ή

ο'vervaart, v.(m.), -en, διάπλους, ό □
διάπλευση, ή

ο'verval, m., -len, εισόρμηση, ή □

έπίθεση, ή □ —len, κατακρατώ □
αίφνιδιαζώ

ο'ververhitten, ύπερθερμαίνω

ο'ververhitting, v., ύπερθέρμανση, ή

oververmoeld'heid, v., ύπερκόπωση, ή

ο'ververzadiging, v., παραχόρτασμα,
τό □ μπούχτισμα, τό

overvleu'gelen, ύπερφαλαγγίζω □
περικυκλώνω

ο'vervloed, m., άφθονία, ή □ εύπορία,
ή □ πληθορισμός, ό □ in —: βροχη-
δόν □ —ig, -e, άθρόος □ άφθονος □

πλούσιος □ εύπορος □ μπόλικος □
(v. regen) bw., κρουνηδόν

ο'vervloeden, πλεονάζω □ περισσεύω

overvloe'den, στουμπάνω □ ύπερσιτίζω

overvloe'ding, v., ύπερσιτισμός, ό

ο'vervol, -le, παραγεμιστός □ ξεχείλος
□ (bw.) φίσκα □ γεμάτα

ο'verwaardering, v., ύπερτίμηση, ή

ο'verweg, m., -en, διάβαση, ή

overwe'gen, σκέπτομαι □ διανοούμαι
□ στοχαζομαι □ συλλογίζομαι □

—d, -e, επικρατέστερος

overwe'ging, v., -en, συλλογή, ή □ συλ-
λογισμός, ό □ σκέψη, ή □ (in recht-
spraak) σκεπτικό, τό □ in — nemen:

λαβαίνω ύπ'όψη μου

overwel'digen, βιάζω □ έξαναγκάζω □
κατακρατώ □ καταχτώ □ —d, -e,
θεαματικός

overwel'diging, v., κατάχτηση, ή

ο'verwerk, o., ύπερωριακή έργασία, ή

I ο'verwerken, (te lang) μεσημεριάζομαι

II overwer'ken, (zich) καταπονιέμαι □
ταλαιποροῦμαι

ο'verwich, o., επικράτηση, ή □ ύπερ-
ρίσχυση, ή □ έπιβολή, ή □ ύπεροχή, ή

overwin'naar, m., -s, -nagen, νικητής, ό
□ όλυμπιονίκης, ό

overwin'nen, (ύπερ)νικώ □ έξασθενίζω
□ καταβάλλω □ κατισχύω □ (op zee)
καταναυμαχώ

overwin'ning, v., -en, νίκη, ή □ κατανί-
κηση, ή □ —sfeest, o., -en, έπινίκια,
τά □ νικητήρια, τά

overwin'teren, διαχειμάζω □ ξεχειμω-
νιάζω □ παραχειμάζω

overwin'tering, v., -en, διαχείμαση, ή □
 ξεχειμώνιασμα, τό
overwoe'keren, θεριεύω
overwoe'kering, v., θέριωμα, τό □ έξα-
 γρίωση, ή
overzees', -e, υπερπόντιος
o'verziet, m., -ten, πέραμα, τό □ διάβα-
 ση, ή □ πόρος, ό □ —**boot**, m. en v.,
 -boten, πέραμα, τό □ πορθμείο, τό □

φέρι-μπότ, τό □ —**ten**, διαβιάζω □
 διαπεραιώνω
o'verzicht, άνασκόπηση, ή □ περίλη-
 ψη, ή □ σύνοψη, ή □ —**elijk**, -e, κα-
 ταφανής □ όλοφάνερος [ριασμα, τό
oxyda'tie, v., -s, όξειδωση, ή □ σκού-
oxy'de, o., όξειδίο, τό
oxyde'ren, όξειδώνομαι
ozon', o. en m., όζο, τό

P

pa, m., -'s, μπαμπάς, ό
paai'en, (kalmeren) καταπραύνω □ κα-
 θησυχάζω □ (ragen) ζευγαρώνω
paal, m., paalen, πάσσαλος, ό □ παλού-
 κι, τό
paaps, -e, παπικός, ό
paar, o., paaren, άντρώγυνο, τό □ ζευγά-
 ρι, τό □ ζεύγος, τό
paard, o., -en, άλογο, τό □ ίππος, ό □
te —: καβάλα □ — *van Troje*, o.:
 δούρειος ίππος, ό
paar'debloem, v.(m.), -en, ραδίκι, τό □
paardehorzel, v.(m.), -s, άλογόμυγα, ή
 □ —**knecht**, m., -en, -s, ίπποκόμος, ό
 □ —**kracht**, v.(m.), ίπποδύναμη, ή □
 ίππος, ό □ —**mest**, m., καθαλίνα, ή
paardenfokkerij', v., -en, ίπποφορβείο,
 τό □ ίπποτροφείο, τό □ —**koopman**,
 m., -kooplui, ίππέμπορος, ό
paar'desport, v.(m.), ίπποδρομία, ή □
 κούρσα, ή □ —**stal**, m., -len, ίππο-
 στάσιο, τό □ —**tuig**, o., ίπποσκευή,
 ή □ σαγή, ή □ χάμουρα, τά
I paard'rijden, o., ίππασία, ή
II paard'rijden, καθαλικεύω □ ίππεύω
 □ πάω καβάλα □ καθαλώ
paars, -e, μενεξεδένιος
paars'gewijs, -ze, ζευγαρωτός
paas'dag, m., -en, πασχαλιά, ή □ **paas-**
feest, o., Λαμπρή, ή □ Πάσχα, τό □
 —**week**, v.(m.), διακαινήσιμος, ή
pacht, v.(m.), -en, πάχτωση, ή □ —**en**,
 παχτώνω □ —**er**, m., -s, κολίγας, ό
pacifica'tie, v., -s, ειρήνευση, ή □ **paci-**

ficeren, ειρηνεύω □ —**fisme**, o., ειρη-
 νισμός, ό □ φιλειρηνισμός, ό □ —
fist, m., -en, ειρηνιστής, ό
I pad, o., -en, άτραπός, ή □ δρομί-
 σκος, ό □ μονοπάτι, τό
II pad, v.(m.), -den, (dier) κούβακας, ό
pad'delen, κωπηλατώ
pad'destoel, v.(m.), -en, μανιτάρι, τό □
 μύκητας, ό
pad'vinder, m., -s, πρόσκοπος, ό □
 —**ij**, v., προσκοπισμός, ό
I paf, -fe, (sprakeloos) ένός □ άλαλος
 □ βουβός □ άφωνος □ σαστισμένος
 □ (opgeblazen) φουσκωμένος □ (lus-
 teloos) λιγωμένος □ κατάκοπος
II paf, m., κρότος, ό □ χτύπος, ό
paf'fen, (knallen) κροτώ □ χτυπώ □
 (token) καπνίζω □ φουμάρω
pa'gina, v.(m.), -'s, σελίδα, ή
pagine'ren, σελιδοποιώ □ σελιδώνω
pagine'ring, v., -en, σελιδοποίηση, ή □
 σελίδωση, ή
pak, o., -ken, δέμα, τό □ δεματάκι, τό
 □ πακέτο, τό □ μάτσο, τό □ (kos-
 tuum) ένδυμασία, ή □ φορεσιά, ή □
 κοστούμι, τό □ —**jesdrager**, m., -s,
 άχθοφόρος, ό □ χαμάλης, ό
pak'ken, πιάνω □ παίρνω □ χουφτιάζω
 □ φουχτώνω
pak'papier, o., στρατσόχαρτο, τό
pala'ver, o., -s, παλάβρα, ή □ καυχη-
 σιά, ή
paleis', o., -leizen, μέγαρο, τό □ (ko-
 ninklijk —) παλάτι, τό

paleografie', v., παλαιογραφία, ή
palet', o., -ten, παλέτα, ή
pa'ling, m., -en, χέλι, τό
palissa'de, v., -n, -s, χαράκωμα, τό
paljas', m., -sen, παλιάτσος, ό □ γελω-
 τοποιός, ό
pal'lium, o., -lia, -s, ώμοφόριο, τό
palm, m., -en, (zege—) βραβείο, τό □
 (hand) παλάμη, ή □ —**boom**, m., -bo-
 men, χουρμαδιά, ή □ φοινικιά, ή □
 —**tak**, m., -ken, βάγια, τά □ **P—**
zondag, m., Κυριακή των Βαΐων, ή
pamflet', o., -ten, λίβελος, ό □ —
schrijver, m., -s, λιβελογράφος, ό
pan, v.(m.), -nen, (keuken) τηγάνι, τό
 □ καραβάνα, ή □ κατσαρόλα, ή □
 σαγάνι, τό □ (dak) κεραμίδι, τό
panacee', v., -s, -ën, πανάκεια, ή
rand'huis, o., -huizen, ένεχυροδανει-
 στήριο, τό
paneel', o., -nelen, στεφάνη, ή
pane'ren, άλευρώνω
panhelleens', -e, πανελλήνιος
paniek', v., πανικός, ό □ —**erig**, -e,
 πανικόβλητος □ τρομαγμένος
pan'nekoek, m., -en, τηγανίτα, ή
panora'ma, o., -'s, πανόραμα, τό
pantalon', m., -s, πανταλόνι, τό □ περι-
 σκελίδα, ή
pan'ter, m., -s, πάνθηρας, ό □ λεοπάρ-
 δαλη, ή
pantheist', m., -en, πανθεϊστής, ό
pan'theon, o., πάνθεο, τό
pantof'fel, v.(m.), -s, γόβα, ή □ κου-
 ντούρα, ή □ παντόφλα, ή
pantomi'me, v.(m.), -s, -n, παντομίμα,
 ή
pant'ser, o., -s, θώρακας, ό □ —**en**,
 θωρακίζω □ —**ing**, v., -en, θωράκι-
 ση, ή □ θωράκισμα, τό □ —**schip**,
 o., -schepen, θωρηκτό, τό □ —**toren**,
 m., -s, πυργίσκος, ό □ —**wagen**, m.,
 -s, θωρακισμένο, τό
pap, v.(m.), -pen, κουρκούτι, τό □ χυ-
 λός, ό [ό
papa', m., -'s, μπαμπάς, ό □ πατέρας,
papa'ver, v.(m.), -s, παπαρούνα, ή □
 λαλές, ό

papegaai, m., -en, παπαγάλος, ό □ ψιτ-
 τακός, ό
papier', o., -en, χαρτί, τό □ —**en**, χάρ-
 τινος □ χαρτένιος □ —**fabriek**, v.,
 -en, χαρτοποιείο, τό □ —**industrie**,
 v., χαρτοποιία, ή □ —**mand**, v.(m.),
 -en, κάλαθος των άχρήστων, ό □ —
snijder, m., -s, χαρτοκόπτης, ό □ —
winkel, m., -s, χαρτοπωλείο, τό
pa'prika, v.(m.), πιπεριά, ή
papy'rus, m., -sen, -rī, πάπυρος, ό
paraaf', m., -rafen, μονογραφή, ή
paraat', -rate, εύσταλής
para'bel, v.(m.), -s, -en, παραβολή, ή
parachu'te, m., -s, άλεξιπτωτο, τό
parachutist', m., -en, άλεξιπτωτιστής, ό
para'de, v., -s, παρέλαση, ή □ —**sol-
 daat**, m., -daten, εύζωνας, ό □ τσο-
 λιάς, ό
paradijs', o., -dijsen, παράδεισος, ό □
 —**elijk**, -e, παραδεισένιος □ παρα-
 δεισιος
paradox', m., -en, παράδοξο, τό □ —
aal, -ale, παράδοξος
parafe'ren, μονογραφώ
paraffi'ne, v.(m.), παραφίνη, ή
paraфра'se, v., -n, -s, παράφραση, ή
paragraaf', m., -grafen, παράγραφος, ή
 □ έδάφιο, τό
parallax', m., -en, παράλλαξη, ή
parallel', -le, παράλληλος
parapiu', m., -'s, όμπρέλα, ή □ άλεξι-
 βρόχιο, τό
parasiet', m., -en, παράσιτο, τό □ σελέ-
 μης, ό
parasite'ren, παρασιτώ □ σελεμίζω
parasol', m., -s, παρασόλι, τό
parcours', o., διαδρομή, ή
pardoes', bw., τέζα
pardon', o., συγγνώμη, ή □ συγχώρε-
 ση, ή □ —**neren**, συγχωρώ
pa'rel, v.(m.), -s, -en, μαργαριτάρι, τό
 □ —**hoen**, o., -ders, φραγκόκοτα, ή
 □ —**moer** (paariemoer), o., μάργα-
 ρος, ό □ μαργαριτάρι, τό □ σιντέφι,
 τό
pa'ren, γαμώ □ (verbinden) συνδέω □
 ζευγαρώνω

parenthe'se, parenthesis, v., -n, -s, παρένθεση, ή
parfum', o. en m., -s, άρωμα, τό □ ευωδία, ή □ μυρωδιά, ή □ —**-eren**, άρωματίζω □ —**-erie**, v., -ën, -s, (winkel) μυροπωλείο, τό
pa'ri, o., ίσοτιμία, ή
pa'ria, m.-v., -'s, παρίας, ό
Parijs', -e, παριζιάνικος □ παρισινός
Parij'zenaar, m., -s, Παριζιάνος, ό
Parisien'ne, v., -s, Παριζιάνα, ή
pariteit', v., ίσότητα, ή □ όμοιότητα, ή
park, o., -en, κήπος, ό
parkeer'licht, o., -en, διακριτικά φώτα, τά
parkeer'plaats, v.(m.), -en, σταθμός, ό □ στάθμευση, ή
parke'ren, σταθμεύω □ *verboden te* — : άπαγορεύεται ή στάθμευση
parket', o., -ten, (justitie) εισαγγελία, ή □ —**-vloer**, m., -en, δάπεδο, τό □ παρκέτο, τό
parlement', o., -en, βουλή, ή □ κοινοβούλιο, τό □ —**-ariër**, m., -s, βουλευτής, ό □ —**-arisme**, o., κοινοβουλευτισμός, ό □ —**-sgebouw**, o., -en, βουλευτήριο, τό □ βουλή, ή □ —**-sverkiezing**, v., -en, βουλευτικές εκλογές, οι
parochiaal', -chiale, ένοριακός
parochiaan', m., -chianen, ένορίτης, ό
paro'chie, v., -s, -chiën, ένορία, ή
parodie', v., -ën, παρωδία, ή □ γελοιοποίηση, ή
parool', o., -tolen, σύνθημα, τό
parter're, o. en m., -s, (benedenverdieping) ισόγειο, τό □ (in theater) πλατεία, ή
participa'tie, v., -s, μέθεξη, ή □ συμμετοχή, ή
participe'ren, συμμετέχω □ συμμερίζομαι
particulier', m., -en, ιδιώτης, ό
partij', v., -en, (politieke —) κόμμα, τό □ παράταξη, ή □ πατρία, ή □ (recht-bank) διάδικος, ό □ (goederen, spel) παρτίδα, ή □ —**-belang**, o., -en, φαντασμός, ό

partij'dig, -e, κομματικός □ μονομερής □ (vooringenomen) μεροληπτικός □ — *zijn*: μεροληπτώ □ —**-heid**, v., μεροληψία, ή □ προσωποληψία, ή
partij'geest, m., φαντασμός, ό □ **partijleider**, m., -s, κομματάρχης, ό □ —**-loos**, -loze, άκομματιστος □ άχρωμάτιστος □ —**-man**, m., -nen, κομματικός, ό
parti'kel, o., -s, μόριο, τό
partituur', v., -turen, παρτιτούρα, ή
partizaan', m., -zanen, όπαδός, ό □ κλέφτης, ό (1821)
partiza'nenlied, o., -eren κλέφτικο τραγούδι, τό
part'ner, m., -s, συμπαίκτης, ό
pas, m., -sen, (stap) βήμα, τό □ πάσο, τό □ (sport) πάσα, ή
Pa'sen, m., Πάσχα, τό □ Λαμπρή, ή □ 'Ανάσταση, ή □ *Beloken* — : Κυριακή του Θωμά, ή
pas'foto, v.(m.), -'s, φωτογραφία διαβατηρίου, ή
pas'geboren, νεογέννητος
pas'kamer, v.(m.), -s, δοκιμαστήριο, τό
pas'munt, v.(m.), ψιλά, τά
pas'poort, o., -en, διαβατήριο, τό
passaat'wind, m., -en, μελτέμι, τό
passa'ge, v., -s, διάβαση, ή □ (in boek) χωρίο, τό □ περικοπή, ή
passagier', m., -s, επιβάτης, ό □ *blinde* — : λαθρεπιβάτης, ό □ —**-sboot**, m. en v., -boten, επιβατικό πλοίο, τό □ —**-svliegtuig**, o., -en, άεροπλάνο επιβατικό, τό
pas'sen, (overeenstemmen) ταιριάζω □ άρμόζω □ προβάρω □ (kaartspel) πάω πάσο □ —**-d**, -e, κατάλληλος □ άρμόδιος □ πρόσφορος □ ταιριαστός
pas'ser, m., -s, διαβήτης, ό
pas'sie, v., -s, (lijden) πάθος, τό □ (drift) κλίση, ή □ τάση, ή
passi'va, mv., παθητικό, τό
passiviteit', v., παθητικότητα, ή
pastei'tje, o., -s, πίτα, ή [ή
pastel'tekening, v., -en, κρητιδογραφία,
pasteurise'ren, παστεριώνω □ άποστειρώνω

pastoor', m., -s, ἐφημέριος, ὁ □ παπάς, ὁ □ ἱερέας, ὁ □ — *zijn*: ἐφημερεύω
pastorie', v., -en, πρεσβυτέριο, τό
patent', o., -en, δίπλωμα εὐρεσιτεχνίας, τό □ πατέντα, ἡ □ —*houder*, m., -s, εὐρεσιτέχνης, ὁ
pa'ter, m., -s, πάτερ, ὁ □ —*noster*, m., -s, (gebed) Πάτερ ἡμῶν, τό □ (rozenkrans) κομποσκοίνι, τό
pa'thos, o., πάθος, τό
patien'ce, o., (spel) πασιέντσα, ἡ
patiënt', m., -en, ἄρρωστος, ὁ
pa'tina, o. en v.(m.), πατίνα, ἡ □ ὀξειδωμένος χαλκός, ὁ
patriarch', m., -en, πατριάρχης, ὁ □ —*aat*, o., -chaten, πατριαρχεῖο, τό
patri'ciër, m., -s, πατρίκιος, ὁ
patrijs', m. en v., -trijzen, (vogel) πέρδικα, ἡ □ —*poort*, v.(m.), -en, φεγγίτης, ὁ
patriot', m., -ten, πατριώτης, ὁ
patrone'ren, προστατεύω
I patroon', m., -s, (werkgever) ἀφέντης, ὁ □ (beschermmer) προστάτης, ὁ
II patroon', v.(m.), -tronen, (kogel) φυσίγγιο, τό
III patroon', o., -tronen, (model) ξόμπλι, τό □ πρότυπο, τό
patroon'gordel, m., -s, σελάχι, τό
patrouil'le, v.(m.), -s, περίπολος, ἡ □ —*ren*, περιπολῶ
pauk, v.(m.), -en, τύμπανο, τό
paus, m., -en, πάπας, ὁ □ —*elijk*, -e, παπικός □ —*schap*, o., παπισμός, ὁ
pauw, m., -en, ταῶς, ὁ □ παγόνη, τό
pau'ze, v.(m.), -n, -s, διακοπή, ἡ □ διάλειμμα, τό □ σταμάτημα, τό □ παύση, ἡ □ —*ren*, σκολάζω □ ἀναπαύομαι □ κάνω σκόλη
paviljoen', o., -en, περίπτερο, τό □ κιόσκι, τό
pech, m., γουρσουζιά, ἡ □ κακοτυχία, ἡ □ κατσιποδιά, ἡ □ —*vogel*, m., -s, γουρσουζης, ὁ
pedaal', o. en m., -dalen, πετάλι, τό □ πέδιλο, τό
pedagoog', m., -gogen, παιδαγωγός, ὁ
pedant', -e, σχολαστικός

ped'delaar, m., -s, κωπηλάτης, ὁ
pederast', m., -en, παιδεραστής, ὁ □ κίναϊδος, ὁ
peen, v.(m.), penen, δαῦκος, ὁ □ καρότο, τό
peer, v.(m.), peren, ἀχλάδι, τό □ ἀπίδι, τό
pees, v.(m.), zezen, τένοντας, ὁ
peet'oorn, m., -s, κουμπάρος, ὁ □ **peetschap**, o., κουμπριά, ἡ □ —*tante*, v., -s, κουμπάρα, ἡ
peignoir', m., -s, μπουνουζί, τό
peil, o., στάθμη, ἡ □ —*en*, σταθμίζω □ ἀλφαδιάζω □ (uitvissen) ψαρεύω □ —*ing*, v., -en, βολιδοσκοπηση, ἡ □ βυθομέτρηση, ἡ □ —*lood*, o., -laden, στάθμη, ἡ
pek, o. en m., πίσσα, ἡ
pe'kel, m., σαλαμούρα, ἡ □ ἀλμύρα, ἡ
pel, v.(m.), -len, (schil) φλοιός, ὁ □ φλούδα, ἡ
peler'ne, v.(m.), -s, πελερίνα, ἡ □ μπερτα, ἡ
pel'grim, m., -s, χατζής, ὁ □ —*stocht*, m., -en, χατζηλίκι, τό
pelikaan', m., -kanen, πελεκάνος, ὁ
peloton', o., -s, διμοιρία, ἡ
pels, v.(m.), pelzen, πέτσα, ἡ □ δέρμα, τό
pe'luw, v.(m.), -s, κεφαλári, τό
pen, v.(m.), -nen, πένα, ἡ □ γραφίδα, ἡ □ κοντύλι, τό □ μολύβι, τό
pen'del, m., -s, πηγαينوερχομός, ὁ □ (wichelroede) (μαγική) ράβδος, ἡ □ —*en*, πηγαينوέρχομαι
penicilli'ne, v.(m.), -s, πενικιλίνη, ἡ
pe'nis, m., πέος, τό
peniten'tie, v., -s, -tiën, ἐπιτίμιο, τό
pen'nehouder, m., -s, κοντυλοφόρος, ὁ □ γραφίδα, ἡ □ **pennemes**, o., -sen, σουγιάς, ὁ □ —*trek*, m., -ken, (mono)κοντυλιά, ἡ
pen'ningmeester, m., -s, θησαυροφύλακας, ὁ
penseel', o., -selen, πινέλο, τό □ χρωστήρας, ὁ
pensioen', o., -en, σύνταξη, ἡ □ —*fonds*, o., -en, ταμείο συντάξεων, τό

□ —gerechtigd, -e, συντάξιμος □ —
uitkering, v., -en, συνταξιοδότηση, ή
pension', o., -s, πανσιόν, ή
pensione'ren, άποστρατεύω
pe'per, m., πιπέρι, τό □ —**bus**, v.(m.),
 -sen, πιπεριέρα, ή □ πιπεροδοχείο, τό
 □ —**en**, πιπερώνω □ —**munt**, v.(m.),
 -en, δυόσμος, ό □ ήδύσμος, ό □
 μέντα, ή
per, vz., μέ □ — **trein**: μέ τό τρένο □
 — **maand**: μέ τό μήνα
percent', o., -en, ποσοστό, τό □ τόκος,
 ό □ **vijf** —: πέντε τοίς εκατό □ **tien**
 —: δέκα τοίς εκατό
percenta'ge, o., -s, έπιτόκιο (έπί τοίς
 εκατό), τό □ ποσοστό, τό
percus'sie, v., -s, έπίκρουση, ή
pe'reboom, m., -bomen, άχλαδιά, ή
perfect', -e, τέλειος □ —**ie**, v., τελειό-
 τητα, ή □ —**ionering**, v., τελειοποίη-
 ση, ή □ —**um**, o., -ta, -s, παρακείμε-
 νος, ό
perforeer'machine, v., -s, διατρητική
 μηχανή, ή
periferie', v., περιφέρεια, ή □ περιδρο-
 μος, ό
perio'de, v., -s, -n, περίοδος, ή □ φά-
 ση, ή □ στάδιο, τό
I periodiek', -e, περιοδικός
II periodiek', v. en o., -en, περιοδικό,
 τό
periscoop', m., -scopen, περισκόπιο, τό
perkament', o., -en, διφθέρα, ή □ περ-
 γαμηνή, ή □ —**papier**, o., λαδόχαρ-
 το, τό
perplex', σαστισμένος □ έκπληκτος □
 — **staan**: τά χάνω □ σφηνώνομαι □
 καρφώνομαι
perron', o., -s, αποβάθρα, ή □ —**kaart-**
je, o., -s, εισιτήριο αποβάθρας, τό
pers, v.(m.), -en, (werktuig) μάγκανο,
 τό □ πιστήριο, τό □ πρέσα, ή □
 (dag- en weekblad—) τύπος, ό
Pers, m., Perzen, Πέρσης, ό
pers'conferentie, v., -s, συγκέντρωση
 τύπου, ή
persen, ζουλώ □ ζουλιζώ □ (συμ)πιέζω
 □ συνθλίβω

persona'ge, o. en v., -s, πρόσωπο, τό □
 ύποκειμενο, τό
personaliteit', v., -en, προσωπικότητα,
 ή □ (belediging) προσωπικότητες, οί
personeel', o., προσωπικό, τό □ —
chef, m., -s, προσωπάρχης, ό
perso'nencultus, m., προσωπολατρία, ή
personifica'tie, v., -s, προσωποποίηση,
 ή
personifië'ren, προσωποποιώ
persoon', m., -sonen, άτομο, τό □ πρό-
 σωπο, τό □ —**lijk**, -e, άτομικός □
 ίδιος □ προσωπικός □ ύποκειμενι-
 κός □ (eigen) (κατα)δικός □ —
lijkheid, v., -heden, άτομικότητα, ή □
 προσωπικότητα, ή □ —**sbewijs**, o.,
 -wijzen, ταυτότητα, ή
perspectief', v.(m.), en o., -tieven, προ-
 σπτική, ή
pers'vrijheid, v., έλευθεροτυπία, ή
pers'wezen, o., δημοσιογραφία, ή
per'zik, v.(m.), -en, ροδάκινο, τό □
 —**boom**, m., bomen, ροδακινιά, ή
Per'zisch, -e, περσικός
pese'ta, m., -'s, πετσέτα, ή
pessimis'me, o., ήττοπάθεια, ή □ άπαι-
 σιοδοξία, ή □ πεσιμισμός, ό
pessimist', m., -en, άπαισιόδοξος, ό □
 πεσιμιστής, ό
pest, v.(m.), λοιμός, ό □ λοιμική, ή □
 πανούκλα, ή □ πανώλη, ή □ —**erij**,
 v., -en, βασανισμός, ό
pet, v.(m.), -ten, κασκέτο, τό
pe'tekind, o., -eren, βαφτισμός, ό
pe'ter, m., -s, νουνός, ό □ κουμπάρος,
 ό
peterse'lie, v.(m.), μαϊντανός, ό □
 μακεδονήσι, τό □ πετροσέλινο, τό
peti'tie, v., -s, αίτηση, ή
petro'leum, m., πετρέλαιο, τό □ —
houdend, -e, πετρελαιοφόρος
peuk'je, o., -s, άποτσιγάρο, τό
peul, v.(m.), -en, φλοιός, ό □ —**vrucht**,
 v.(m.), -en, όσπριο, τό
peu'ter, m., -s, νήπιο, τό □ μωρό, τό □
 βρέφος, τό
pe'zig, -e, νευρώδης □ ισχυρός
pia'ma (pyjama), m., -'s, πιζάμα, ή

pianist', m., -en, πιανίστας, ό
pia'no, v.(m.), -'s, πιάνο, τό
pick'les, mv., τουρσί, τό
pick-up', m., -s, ήλεκτρόφωνο, τό
pie'keren, βασανίζομαι
pie'n'ter, -e, εξυπνος □ ξυπνητός
pie'pen, τσιρίζω
pier, m., -en, (worm) σκουλήκι, τό □
 (landhoofd) μόλος, ό □ προβλήτα, ή
 □ προκυμαία, ή
píj, v.(m.), -en, ράσο, τό
pijl, m., -en, βέλος, τό □ σαίτα, ή □ τό-
 ξεμα, τό □ —**koker**, m., -s, σαίτοθη-
 κη, ή □ φαρέτρα, ή □ —**snel**, bw.,
 μάνι μάνι □ γρήγορα
pijn, v.(m.), -en, πόνος, ό □ (hartzeer)
 καημός, ό □ —**bank**, v.(m.), -en, φά-
 λαγγας, ό □ —**boom**, m., -bomen,
 κουκουναριά, ή □ έλατο, τό
pij'nigen, βασανίζω □ καταπονώ □
 κατατρώω
pijn'lijk, -e, θλιβερός □ λυπηρός □ ζό-
 ρικος □ πολυώδυνος □ όδυνηρός □
pijnloos, -loze, ανάλγητος □ άνώδυ-
 νος □ —**stillend**, -e, άνώδυνος □
 λυσίπονος □ παυσίπονος
pijp, v.(m.), -en, (tabak) πίπα, ή □
 τσιμπούκι, τό □ (buis) σωλήνας, ό □
 —**leiding**, v., -en, σωλήνωση, ή
pikant', -e, πικάντικος □ διεγερτικός
 □ όρεχτικός
pik'donker, -e, έρεβώδης □ όλοσκό-
 τεινος □ θεοσκότεινος
piket'paal, m., -palen, πάσσαλος, ό □
 παλούκι, τό
pik'ken, πισσώνω □ (v. vogels) ραμφί-
 ζω □ τσιμπώ □ (steken) τσούζω
pil, v.(m.), -len, χάπι, τό □ καταπότι,
 τό □ φάρμακο, τό □ παστίλια, ή
pilaar', m., -laren, στύλος, ό □ κολό-
 να, ή □ κίονας, ό □ στήλη, ή □ —
heilige, m., -n, στυλίτης, ό
piloot', m., -loten, πιλότος, ό □ άερο-
 πόρος, ό
pim'pernoot, v.(m.), -noten, φιστίκι, τό
pin, v.(m.), -nen, έμβολο, τό □ πρόκα,
 ή
pinacothek', v., -theken, πινακοθήκη,

pin'gelen, (afbieden) παζαρεύω
pin'guin, m., -s, πιγκουίνος, ό
pink, m., -en, δαχτυλάκι, τό □ μικρό
 δάχτυλο, τό □ —**ogen**, βλεφαρίζω
Pink'steren, m., Πεντηκοστή, ή
pipet', v.(m.) en o., -ten, σταγονόμε-
 τρο, τό
piraaf', m., -raten, πειρατής, ό □ έπι-
 δρομέας, ό □ κουρσάρος, ό
pirami'de, v., -n, -s, πυραμίδα, ή
piraterij', v., πειρατεία, ή □ κούρσε-
 μα, τό
pis'pot, m., -ten, ούροδοχείο, τό □
 τσουκάλι, τό □ καθίκι, τό
pista'che, v.(m.), -s, φιστίκι, τό
pis'te, v.(m.), -s, -n, στίβος, ό □ πίστα,
 ή
pistolet', m., -s, (broodje) φραντζόλα, ή
pistool', o., -stolen, περίστροφο, τό □
 κουμπούρα, ή □ πιστόλι, τό □ —
schot, o., -en, πιστολιά, ή
pit, v.(m.), -ten, κουκούται, τό □ κό-
 καλο, τό □ πυρήνας, ό □ —**riet**, o.,
 ψάθα, ή □ —**tig**, -e, εύρωστος □
 ρωμαλέος □ —**toresk**, -e, γραφικός
plaag, v.(m.), plagen, βάσανο, τό □
 —**ziek**, -e, μελαλιδικός □ ένοχλη-
 τικός □ πειραχτικός
plaat, v.(m.), platen, πλάκα, ή □ (ron-
 de) δίσκος, ό □ (metaal) έλασμα, τό
 □ (kook—) τηγάνι, τό □ (illustratie)
 εικονογραφία, ή □ —**ijzer**, o., λαμα-
 ρίνα, ή □ —**je**, o., -s, (metaal) λάμα,
 ή □ λεπίδα, ή
plaats, v.(m.), -en, τόπος, ό □ τοπο-
 θέτηση, ή □ θέση, ή □ *in — van*: αντί
 □ —**beschrijving**, v., -en, τοπογρα-
 φία, ή □ —**bespreking**, v., -en, κρά-
 τηση θέσης, ή □ —**elijk**, -e, έπιτόπιος
 □ τοπικός
plaat'sen, βάζω □ (ταξι)θέτω □ τοπο-
 θετώ □ τακτοποιώ □ καθίζω □ πλα-
 σάρω
plaats'gebrek, o., στενοχώρια, ή □
plaatsing, v., -en, τοποθέτηση, ή □ —
naam, m., -namen, τοπωνυμία, ή □ —
vervangend, -e, έπιλαχών □ θετός □
 —**vervanger**, m., -s, αντιπρόσωπος, ό

□ αναπληρωτής, δ □ πάρεδρος, δ □ τοποτηρητής, δ
plaats'vinden, γίνομαι □ συμβαίνω
placen'ta, v.(m.), -'s, πλακούντας, δ
plafond', o., -s, ταβάνι, τό □ όροφή, ή
plafonne'ren, ταβανώνω
pla'gen, πειράζω
plagerij', v., -en, μπελάς, δ □ σκοτούρα, ή □ ενόχληση, ή □ παίδεμα, τό □ πείραγμα, τό
plagiaat', o., -aten, κλεψιτυπία, ή □ λογοκλοπία, ή
plak'band, m. en o., συγκολλητική ταινία, ή
plakkaat', o., -katen, τοιχοκόλλημα, τό
plak'ken, (συγ)κολλώ
plak'kerig, -e, κολλητικός
plan, o., -s, -nen, σχέδιο, τό □ πλάνο, τό □ πρόγραμμα, τό □ (bedoeling) σκοπός, δ □ *van — zijn*: μέλλω □ σκοπεύω □ σκέπτομαι
planeet', v.(m.), -neten, πλανήτης, δ
planetair', -e, πλανητικός [τό
planeta'rium, o., -s, -ria, πλανητάριο,
plank, v.(m.), -en, σανίδι, τό □ τάβλα, ή □ (rek) ράφι, τό □ —**enکوorts**, v.(m.), τράκ, τό □ —**envloer**, m., -en, σανίδωμα, τό
plant, v.(m.), -en, φυτό, τό □ βοτάνι, τό □ —**aarde**, v.(m.), φυτογή, ή □ φυτόχωμα, ή
plantaar'dig, -e, φυτικός □ — **voedsel**, o.: φυτική τροφή, ή □ —**e boter**, v.(m.): μαργαρίνη, ή □ —**e olie**, v.(m.): σπορέλαιο, τό
planta'ge, v., -s, φυτεία, ή
plan'ten, φυτεύω
plan'tenend, -e, φυτοφάγος □ χορτοφάγος □ **plantengroei**, m., βλάστηση, ή □ —**kwekerij**, v., -en, φυτώριο, τό □ σπορείο, τό □ —**leer**, v.(m.), βοτανική, ή
plan'ter, m., -s, φυτευτής, δ
plan'tesap, o., -ren, ικμάδα, ή □ **plant-goed**, o., σπορικό, τό □ σπόροι, οί □ —**kunde**, v., φυτοκομία, ή □ φυτολογία, ή □ —**kundige**, m., -n, φυτολόγος, δ □ βοτανολόγος, δ

plas, m., -sen, τέλμα, τό □ —**regen**, m., -s, νεροποντή, ή □ —**sen**, (waden, zwemmen) τσαλαβουτώ □ (regenen) πλαταγίζω □ ραντίζω □ (v. golfslag) φλοισβίζω □ (wateren) ούρω
plas'tic, bijv. nw., πλαστικός [κή, ή I **plastiek'**, v., (boetseerkunst) πλαστική I **plastiek'**, o., -en, πλαστική ύλη, ή □ πλαστικό, τό
plas'tisch, -e, πλαστικός
plat, -te, (effen) όμαλός □ επίπεδος □ ίσιος □ (laag) χαμηλός □ (ondiep) ρηχός □ άβαθος □ (gemeen) άχρεϊός □ αίσχρος □ —**te taal**: χυδαιολογία, ή □ —**te neus**: πλακωτή μύτη, ή
plataan', m., -tanen, πλατάνι, τό
plat'form, o., -s, -en, κρηπίδωμα, τό
pla'tina, o., πλατίνα, ή □ λευκόχρυσος, δ
plat'liggen, (ziekte) κείτομαι □ είμαι κατάκοιτος
plattegrond', m., -en, κάτοψη, ή □ σχέδιο, τό □ πλάνο, τό
platteland', o., έξοχή, ή □ ύπαιθρος, ή □ —**er**, m., -s, έπαρχιώτης, δ
plat'voet, m., -en, πλατυποδία, ή
plat'zak, ταπί
plavei', m., -en, πλάκα, ή □ —**en**, πλακώνω □ πλακοστρώνω □ λιθοστρώνω
plebe'jer, m., -s, πληβείος, δ
plebisciet', o., -en, -s, δημοψήφισμα, τό
plecht, v.(m.), -en, πλώρη, ή □ πλώρα, ή
plech'tig, -e, γιορταστικός □ πανηγυρικός □ —**heid**, v., -heden, παράταξη, ή □ πομπή, ή □ τελετή, ή □ (kerkelijk —) ιερουργία, ή □ ιεροπραξία, ή
plec'trum, o., -s, -tra, πλῆκτρο, τό □ πένα, ή
pleeg'dochter, v., -s, ψυχopαίδα, ή □ ψυχokόρη, ή □ θετή θυγατέρα, ή □ **pleegkind**, o., -eren, τρόφιμος, δ □ ύπότροφος, δ □ ψυχopαίδι, τό □ —**moeder**, v., -s, ψυχopάνα, ή □ —**va-der**, m., -s, ψυχopατέρας, δ □ —**zoon**, m., -zonen, ψυχogιός, δ □ θετός γιός, δ

ple'gen, (doen) κάνω □ (misdoen) δια-
πράττω □ (gewoon zijn) συνηθίζω
pleidooi', ο., -en, συνηγορία, ή □ υπερ-
άσπιση, ή
plein, ο., -en, πλατεία, ή
pleis'ter, v.(m.), -s, (gen.) έμπλαστρο,
τό □ κατάπλασμα, τό □ —en, (be-
strijken) γυψώνω □ (genezen) μπλα-
στρώνω □ —kalk, m., σοβάς, ό □
άσβεστοκονίαμα, τό □ —plaats, v.
(m.), -en, εγκατάσταση, ή □ —werk,
ο., -en, γύψωμα, τό
plei'ten, συνηγορώ □ δικηγορώ
plei'ter, m., -s, συνήγορος, ό
plek, v.(m.), -ken, (plaats) τόπος, ό □
θέση, ή □ (vuile —) λεκές, ό
ple'num, ο., όλομέλεια, ή
pleonas'me, ο., -n, πλεονασμός, ό
plet'moien, m., -s, λαδόμυλος, ό □ λιο-
τριβί, τό □ λιοτριβείο, τό
plet'ten, μαγκώνω □ συσφίγγω □
συμπιέζω [ή
pleu'ris, v.(m.) en ο., -sen, πλευρίτιδα,
plezier', ο., -en, ευχαρίστηση, ή □ τέρ-
ψη, ή □ ήδονή, ή □ χαρά, ή □ —
boot, m. en v., -boten, θαλαμηγός, ή
□ —ig, -e, διασκεδαστικός □ ψυχα-
γωγικός □ τερπνός
plicht, m. en v., -en, καθήκον, τό □
ύποχρέωση, ή □ χρέος, τό □ —en-
leer, v.(m.), δεοντολογία, ή □ δέον,
τό □ —pleging, v., -en, δέσμευση, ή
□ —verzuim, ο., καθηκόντων παρά-
βαση, ή
plint, v.(m.), -en, στυλοβάτης, ό □
ύπόβαθρο, τό □ ύποστήριγμα, τό □
—tegel, m., -s, πλιθί, τό □ πλιθάρι,
τό
ploeg, m. en v., -en, (werktuig) άροτρο,
τό □ άλέτρι, τό □ (arbeiders) βάρδιες,
οί □ πόστα, ή □ (groep mensen)
όμάδα, ή □ —baas, m., -bazen,
(πρωτο)μάστορας, ό □ άρχιτεχνίτης,
ό □ άρχιεργάτης, ό □ έργοδηγός, ό
ploe'gen, άλετρίζω □ ζευγαρίζω □
διβολίζω □ ζευγαρώνω □ όργώνω
ploe'ger, m., -s, ζευγάς, ό □ ζευγίτης, ό
□ όργωτής, ό

ploeg'schaar, v.(m.), -scharen, όνί, τό
ploert, m., -en, καλιάνθρωπος, ό
ploe'teren, τσαλαβουτώ
plombe'ren, βουλώνω
plomp, -e, (ongemanierd) μπατάλικος
□ άκομπος □ (— gekleed) άγαρμπος
□ (log) δυσκίνητος □ —heid, v., -he-
den, δυσκίνησια, ή
plooi, v.(m.), -en, δίπλα, ή □ ζάρα, ή
□ πτυχή, ή □ ρυτίδα, ή □ σούρα, ή □
τσάκιση, ή □ —baar, -bare, εύλύγι-
στος □ εύκαμπτος
plooi'en, διπλώνω □ διπλιάζω □ ζαρώ-
νω □ τσακίζω □ (v. kleren) πτυχώνω
□ σουρώνω
plot'seling, -e, αϊφνίδιος □ άπότομος □
(έ)ξαφνικός □ (bw.) ξαφνικά □ δια-
μιās
plu'che, ο. en m., χνουδάτο βελούδο,
τό □ όλοσηρικό (ύφασμα), τό
pluima'ge, v., -s, φτέρωμα, τό
plui'men, μαδω □ ξεπουπουλιάζω
pluim'vee, ο., πουλερικά, τά □ —hou-
der, m., -s, πτηνοτρόφος, ό □ —teelt,
v.(m.), πτηνοτροφία, ή □ όρνιθοτρο-
φία, ή
pluk'haren, ξεμαλλιάζω
pluk'ken, δρέπω □ (druif, vrucht)
τρυνώ
plumeau', m., -s, ξεσκονιστήρι, τό
plun'deren, διαρπάζω □ λεηλατώ □
λαφυραγωγώ □ πλατασικολογώ □
σκυλεύω
plun'dering, v., -en, διαρπαγή, ή □ λεη-
λασία, ή □ άρπαγμα, τό □ λαφυρα-
γωγία, ή □ πλιάτσικο, τό □ ρεμούλα,
ή
pluralis'tisch, -e, πλουραλιστικός
plus'teken, ο., -s, σημείο της πρόσθε-
σης, τό [ό
plutocraat', m., -craten, πλουτοκράτης,
po'chen, καυχίμαι □ παινεύομαι □
κοκορεύομαι □ κομπάζω □ περιαι-
τολογώ
po'cher, m., -s, καυχησιάρης, ό □ παι-
νεσιάρης, ό □ άλαζόνας, ό □ κο-
μπαστής, ό □ —ij, v., -en, καύχημα,
τό □ καμάρι, τό

po'dium, ο., -s, -dia, εξέδρα, ή
poe'del, m., -s, (hond) σγουρομάλλης
 σκύλος, ό □ —**naakt**, -e, κατάγυ-
 μνος □ δλόγυμνος □ τσίτσιδος
poe'der, m. en ο., -s, (stof) σκόνη, ή □
 (kosmetisch —) πούδρα, ή □ (bus-
 kruit) πυρίτιδα, ή □ —**donsje**, ο., -s,
 θύσανος, ό □ φούντα, ή □ —**en**,
 (zich) φτιάνομαι □ καλλωπίζομαι
poel, m., -en, βάλτος, ό
poe'pen, χέζω □ άποπατώ
poes, v.(m.), -en, roezen, γάτα, ή
poë'tisch, -e, ποιητικός
poets, v.(m.), -en, (grap) κατεργαριά, ή
 □ τέχνασμα, τό □ —**en**, παστρεύω □
 καθαρίζω □ (schoenen) γυαλίζω
poef'broek, v.(m.), -en, βράκα, ή □
 σαλβάρι, τό
po'gen, προσπαθώ □ επιχειρώ □ δοκι-
 μάζω □ προβάρω
po'ging, v., -en, άπόπειρα, ή □ επιχεί-
 ρημα, τό □ έγχείρημα, τό □ πείραμα,
 τό □ δοκιμή, ή □ προσπάθεια, ή
pointe'ren, (kaartspel) ποντάρω □ (aan-
 stippen) στίζω
pok, v.(m.), -ken, βλογιά, ή □ εύλογιά,
 ή □ —**dalig**, -e, βλογοκομμένος
polair', -e, πολικός
polarisa'tie, v., -s, πόλωση, ή
pol'der, m., -s, χωράφι, τριγυρισμένο
 από άμπολές, τό
polemiek, v., -en, πολεμική, ή
poliep', v.(m.), -en, δζαινα, ή
polijs'ten, γυαλίζω □ στιλβώνω □
 λουστράρω
polikliniek', v., -en, πολυκλινική, ή □
 άστυκλινική, ή [λαίας, ή
po'tis, v.(m.), -sen, άπόδειξη άσφα-
poli'ticus, m., -ci, πολιτικός, ό □ πολι-
 τευτής, ό □ πολιτευόμενος, ό
poli'tie, v., άστυνομία, ή □ χωροφυλα-
 κή, ή □ —**agent**, m., -en, άστυφύλα-
 κας, ό □ άστυνόμος, ό □ χωροφύλα-
 κας, ό □ —**commissaris**, m., -sen,
 άστυνόμος, ό □ ύπαστυνόμος, ό
politiek', v., πολιτική, ή
poli'tiekantoor, v.(m.), -toren, κρατη-
 τήριο, τό

poli'tierechter, m., -s, πταισματοδίκης,
 ό
politise'ren, πολιτολογώ
pol'lepel, m., -s, κουτάλα, ή
pols, m., -en, καρπός, ό □ —**en**, βολι-
 δοσκοπώ □ —**slag**, m., -en, σφυγ-
 μός, ό □ —**stok**, m., -ken, κοντός, ό
polyfonie', v., πολυφωνία, ή
pomma'de, v.(m.), -s, μυραλοιφή, ή □
 πομάδα, ή
pomp, v.(m.), -en, άντλία, ή □ τρόμπα,
 ή
pom'pelmoes, v.(m.), -moezen, φράπα,
 ή
pom'pen, άντλῶ □ τρομπάρω
pompheus', -reuze, πομπώδης □ επιδει-
 κτικός
pomproen', m., -en, κολοκύθα, ή □
 κολοκύθι, τό
pompron', m., -s, θύσανος, ό □ φούντα,
 ή
pond, ο., -en, (gewicht) λίβρα, ή □
 (geld) λίρα, ή □ — *sterling*, ο.:
 στερλίνα, ή
pon'sen, (δια)τρυνῶ
pons'machine, v., -s, διατρητική μηχαν-
 νή, ή □ τρυπητήρι, τό
ponton', m., -s, πλωτή γέφυρα, ή □ —
brug, v.(m.), -gen, ζευγμα, τό
pool'er, m., -s, προαγωγός, ό □ ρου-
 φιάνος, ό □ σωματέμπορος, ό
poek, m. en v., roken, σκαλιστήρι, τό
pool, v.(m.), rolen, πόλος, ό
Pool, m., Polen, Πολωνός, ό □ Πολω-
 νέζος, ό □ —**s**, -e, πολωνέζικος □
 —**se**, v., -n, Πολωνίδα, ή □ Πολωνέ-
 ζα, ή
pool'streek, v.(m.), -streken, πολικές
 χώρες, οί
poon, m., ronem, (vis) λυθρίνι, τό
poort, v.(m.), -en, πύλη, ή
poot, m., roten, (dier) πόδι, τό □ ποδα-
 ρι, τό □ σκέλι, τό □ (meubel) ποδα-
 ρικό, τό
pop, v.(m.), -pen, (speelgoed) κούκλα,
 ή □ (insekt) χρυσαλλίδα, ή
po'pe, m., -n, -s, παπάς, ό □ ιερέας, ό
po'pelen, σπαρταρώ □ σφαδάζω

pop'pekleren, mv., κουκλόπανα, τά
pop'pentheater, o., -s, κουκλοθέατρο,
 τό

populair', -e, άκουσμένος □ δημοφιλής
populariteit', v., δημοτικότητα, ή
populier', m., -en, λεύκη, ή
poreus', -teuze, πορώδης
po'rie, v., -ien, πόρος, ό
pornografie', v., πορνογραφία, ή □
 αίσχρογραφία, ή

porselein', o., πορσελάνη, ή □ φαρ-
 φουρί, τό □ —en, φαφουρένιος

port, o. en m., (vrachtgeld) φορτωτικά,
 τά □ ναύλος, ό □ ταχυδρομικά, τά

portaal', o., -talen, πυλώνας, ό

portefeuil'le, m., -s, χρηματοφυλάκιο,
 τό □ πορτοφόλι, τό □ περσίκι, τό

portemonnaie', m., -s, πουγκί, τό □ σα-
 κούλα, ή

por'tie, v., -s, μερίδα, ή □ παρτίδα, ή

portiek', v., -en, στοά, ή

portier', m., -s, θυρωρός, ό □ πορτιέ-
 ρης, ό □ πυλωρός, ό

portret', o., -ten, προσωπογραφία, ή □
 ζωγραφία, ή □ πορτραίτο, τό □ —

schilder, m., -s, προσωπογράφος, ό

I Portugees', m., -gezen, Πορτογάλος, ό

II Portugees', -gese, πορτογαλικός

Portuge'se, v., -n, Πορτογαλίδα, ή

port'vrij, -e, άτελής □ —dom, m., άτέ-
 λεια, ή

po'se, v., -s, -n, πόζα, ή □ στάσιμο, τό
 □ φέροισμο, τό □ —ren, ποζάρω

po'sitief, -ve, θετικός

positivis'me, o., θετικισμός, ό □ ποζιτι-
 βισμός, ό

positivist', m., -en, θετικιστής, ό □ πο-
 ζιτιβιστής, ό

post, m., -en, πόστο, τό □ σταθμός, ό
 □ — **vatten**: σταθμεύω □ —**beambte**,

m.-v., -n, ταχυδρομικός, ό □ —**bo-
 de**, m., -n, -s, ταχυδρόμος, ό □ γραμ-

ματοκομιστής, ό □ —**commandant**,
 m., -en, σταθμάρχης, ό □ —**duif**,

v.(m.), -duiven, ταχυδρομική περιστε-
 ρά, ή

pos'ten, ταχυδρομῶ

pos'ter, m., -s, (bij staking) βάρδια, ή □

φρουρός, ό □ (affiche) τοιχοκόλλη-
 μα, τό

posterij'en, mv., ταχυδρομείο, τό □

postkaart, v.(m.), -en, ταχυδρομικό
 δελτάριο, τό □ κάρτα, ή □ κάρτ

ποστάλ, τό □ —**kantoor**, o., -toren,
 ταχυδρομείο, τό □ πόστα, ή □ —

scriptum, o., -s, -ta, ύστερόγραφο, τό
 □ —**tarief**, o., -rieven, ταχυδρομικά,

τά

postulaat', o., -laten, (wisk.) αίτημα, τό

post'wissel, m., -s, ταχυδρομική έπιτα-
 γή, ή

post'zegel, m., -s, γραμματόσημο, τό □

—**verzamelaar**, m., -s, γραμματοση-
 μοσυλλέκτης, ό □ φιλοτελιστής, ό

pot, m., -ten, δοχείο, τό □ άγγείο, τό □
 (aarden —) κουρούπι, τό □ τσουκάλι,

τό

po'tas, v.(m.), ποτάσα, ή □ κάλι, τό

potentaat', m., -taten, δυνάστης, ό

I potentieel', -tiële, δυνητικός

II potentieel', o., δυναμικό, τό

pot'lood, o., -loden, μολύβι, τό □ —

lijn, v.(m.), -en, μολυβιά, ή □ —**slijp-**

per, m., -s, ξύστρα, ή □ ξυστήρι, τό □

—**tekening**, v., -en, σκιαγράφημα, τό

pot'tenbakker, m., -s, άγγειοπλάστης,

ό □ πηλοπλάστης, ό □ κεραμέας, ό

□ —**ij**, v., -en, (werkplaats) κεραμείο,

τό □ (vaardigheid) πηλοπλαστική, ή

□ κεραμευτική, ή □ —**sklei**, v.(m.),

πηλός, ό

pot'vis, m., -sen, φουσητήρας, ό

po'ver, -e, φτωχικός □ λιγοστός

praal, v.(m.), πολυτέλεια, ή □ —**graf**, o.,

-graven, μανωλείο, τό

praat'jes, mv., θρύλος, ό

praat'ziek, -e, άθυρόστομος

pracht, v.(m.), λαμπρότητα, ή □ μεγα-

λείο, τό □ μεγαλοπρέπεια, ή □ πολυ-

τέλεια, ή □ —**ig**, -e, λαμπρός □ θαυ-

μάσιος □ έξοχος □ μεγαλοπρεπής □

ώραϊος

pragma'ticus, m., -ci, πραγματιστής, ό

□ **pragmatisch**, -e, πραγματικός □ —

tisme, o., πραγματισμός, ό

praktijk', v.(m.), -en, πράξη ή

prak'tisch, -e, εὐχρηστος □ εὐμεταχείριστος □ πρακτικός
pra'len, περιφανεύομαι □ καυχέμαι □ σεμνύομαι
pran'gen, πιέζω
prat, ὑπερήφανος □ — *gaan op*: περιφανεύομαι □ καμαρώνω
pra'ten, μιλῶ □ κουβεντιάζω
prauw, v.(m.), -en, μονόξυλο, τό
precedent', o., -en, προηγούμενο, τό
precies', -cieze, ἀκριβής □ (bw.) ἀκριβῶς □ ἴσια-ἴσια □ μάλιστα □ ντάλα
preci'siewerk, o., ψιλοδουλειά, ἡ
predikaat', o., -katen, κατηγορούμενο, τό □ κατηγορημα, τό
predikant', m., -en, ἱεροκήρυκας, ὁ
predika'tie, v., -s, κήρυγμα, τό
pre'diken, κατηγῶ □ κηρύσσω
preek, v.(m.), preken, διδασχῇ, ἡ □ — *stoel*, m., -en, ἄμβωνας, ὁ
prefa'tie, v., -s, προοίμιο, τό
prefect', m., -en, νομάρχης, ὁ □ — *uur*, v., -uren, νομαρχεῖο, τό □ νομαρχία, ἡ
prefix', o., -en, ἀχώριστο μόριο, τό
prehisto'risch, -e, προϊστορικός
prei, v.(m.), -en, πράσο, τό
prelaat', m., -laten, ἱεράρχης, ὁ
prelu'dium, o., -s, -dia, προανάκρουσμα, τό □ προοίμιο, τό □ προελούντιο, τό
pre'mie, v., -s, ἐπαθλο, τό □ ἐπίδομα, τό □ βραβεῖο, τό □ (verzekerings-) ἀσφάλιστρο, τό
premiè're, v.(m.), -s, πρεμιέρα, ἡ
prent'briefkaart, v.(m.), -en, κάρτα, ἡ □ κάρτ ποστάλ, τό
prerogatief', o., -tieven, προνόμιο, τό
present', o., -e, δῶρο, τό □ φιλοδωρημα, τό □ φίλημα, τό □ καλούδια, τά □ (eetwaren) κανίσκι, τό □ πεσκέσι, τό
presenteer'blad, o., -en, ταβλάς, ὁ □ δίσκος, ὁ
president', m., -en, πρόεδρος, ὁ
presi'dium, o., -s, προεδρεῖο, τό
presta'tie, v., -s, κατόρθωμα, τό □ ἄθλος, ὁ

presti'ge, o., γόητρο, τό □ θέλγητρο, τό
pret, v.(m.), διασκέδαση, ἡ □ τέρψη, ἡ
pretendent', m., -en, διεκδικητής, ὁ
preten'tie, v., -s, ἀπαίτηση, ἡ
pret'tig, -e, εὐχάριστος □ χαρούμενος □ φαιδρός
preuts, -e, σεμνότυφος □ — *heid*, v., σεμνοτυφία, ἡ
pre'velen, μουρμουρίζω
priel', o., priëlen, δράνα, ἡ □ κληματαριά, ἡ □ κρεβατίνα, ἡ □ περγουλιά, ἡ
priem, m., -en, σουβλί, τό □ τρυπητήρι, τό □ — *getal*, o., -len, πρῶτος ἀριθμός, ὁ
pries'ter, m., -s, ἱερέας, ὁ □ παπάς, ὁ □ ἐφημέριος, ὁ □ — *es*, v., -sen, ἱερεία, ἡ □ — *gewaad*, o., -waden, ἄμφια, τά □ ἱερά, τά □ — *schap*, o., ἱεροσύνη, ἡ □ — *seminarie*, o., -s, ἱερατική σχολή, ἡ □ ἱεροδιδασκαλεῖο, τό □ ἱεροσπουδαστήριο, τό □ — *wijding*, v., -en, χειροτονία, ἡ
priet'praat, m., κουροφέξαλα, τά □ μωρολογία, ἡ □ χαζοκουβέντα, ἡ
prijs, m., prijzen, (beloning) βραβεῖο, τό □ ἐπαθλο, τό □ γέρας, τό □ (waard) τιμή, ἡ □ ἀντίτιμο, τό □ *eerste* —: πρωτεῖο, τό □ ἀριστεῖο, τό
prijs'daling, v., -en, ἐκπασμός, ὁ □ ἐκπτώση, ἡ □ ὑποτίμηση, ἡ □ **prijsgeven**, ἐγκαταλείπω □ ἀπομακρύνομαι □ παραμελῶ □ παραιτοῦμαι □ — *lijst*, v.(m.), -en, τιμολόγιο, τό □ κοστολόγιο, τό
prijs'schommeling, v., -en, διακύμανση τῶν τιμῶν, ἡ □ **prijsstijging**, v., -en, ὑπερτίμηση, ἡ □ — *uitreiking*, v., -en, βράβευση, ἡ □ — *verhoging*, v., -en, ἀνατίμηση, ἡ □ ὕψωμός, ὁ
prij'zen, ἐπαινῶ □ δοξάζω □ ἐγκωμιάζω □ ἐξυμνῶ □ παίνεῶ □ — *s-waard(ig)*, -e, ἐπαινετός □ ἀξιέπαινος
prik, m., -ken, κέντημα, τό □ νύξη, ἡ □ τοίμπημα, τό
prik'kel, m., -s, βουκέντρα, ἡ □ — *baar*, -bare, εὐερέθιστος □ δξύθυμος

□ μυγιάγγιχτος □ —draadversper-
ring, v., -en, συρματόπλεγμα, τό □
—en, (aansporen) κεντρίζω □ (erge-
ren) έρεθίζω □ θυμώνω □ πικάρω
prik'keling, v., -en, (aansporing) κέν-
τρισμα, τό □ κεντιά, ή □ (woede) διά-
γερση, ή □ έρεθίσμα, τό □ τόνωση, ή
prik'ken, άγκυλώνω □ κεντρίζω □
σουβλίζω □ τσιμπώ □ τσιμπολογώ □
πιρουνιάζω
pri'ma, bw., καλά □ σωστά
primaat', m., -maten, πρωθιεράρχης, ό
primeur', v.(m.), -s, πρωμάδι, τό □
προφαντός, ό □ πρώμος, ό [τιστος
primitief', -tieve, πρωτόγονος □ άπολί-
pri'mula, v.(m.), -'s, ήράνθεμο, τό
principeel', -riële, κατ'άρχη
prins, m., -sen, βασιλόπουλο, τό □
πρίγκιπας, ό □ —dom, o., -men,
πριγκιπάτο, τό □ —elijk, -e, πριγκι-
πικός □ μεγαλοπρεπής □ επιβλητι-
κός □ —es, v., -sen, βασιλοπούλα, ή
□ πριγκίπισσα, ή □ πριγκιπέσα, ή
pri'or, m., -s, ήγούμενος, ό
prioriteit', v., προτεραιότητα, ή
pris'ma, o., -'s, -mata, πρίσμα, τό
I privaaf', o., άπόπατος, ό □ άποχωρη-
τήριο, τό
II privaaf', -vate, ιδιωτικός □ ιδιαιτε-
ρος □ ξεχώριστος □ —docent, m.,
-en, οίκοδιδάσκαλος, ό □ προγυμνα-
στής, ό □ —les, v.(m.), -sen, προγύ-
μναση, ή
priva'tim, bw., άτομικά □ μυστικά
pri'vacy, v., μοναξιά, ή □ (άπο)μόνω-
ση, ή
privé'-zaak, v.(m.), -zaken, ιδιωτική
υπόθεση, ή □ ιδιαιτέρα, τά
privil'e'ge, o., -s, προνόμιο, τό
probaaf', -bate, δοκιμασμένος
probe'ren, προσπαθώ □ δοκιμάζω □
έπιχειρώ □ προβάρω
probleem', o., -blemen, πρόβλημα, τό
□ ζήτημα, τό □ θέμα, τό
problema'tisch, -e, προβληματικός
procede'ren, δικάζομαι
procedu're, v.(m.), -s, δικονομία, ή □
διαδικασία, ή

procent', o., -en, zie percent
procentueel', -tuele, εκατοστιαίος
proces', o., -sen, δίκη, ή □ διαδικασία,
ή □ —kosten, mv., έξοδα δίκης, τά
proces'sie, v., -s, λιτανεία, ή □ λιτά-
νευση, ή □ περιφορά, ή □ πομπή, ή
procesverbaaf', o., -balen, πρωτόκολ-
λο, τό □ πρακτικά, τά
proclame'ren, άναγορεύω □ διακηρύσ-
σω □ διαλαλώ □ διακοινώνω
procureur', m., -s, (pleitbezorger) δικη-
γόρος, ό □ συνήγορος, ό □ — des
Konings: είσαγγελέας, ό
producent', m., -en, παραγωγός, ό
produce'ren, παράγω □ γεννώ
produkte', o., -en, (voortbrengsel) προ-
ϊόν, τό □ (wisk.) γινόμενο, τό □ —ie,
v., παραγωγή, ή □ —ief, -ieve, παρα-
γωγικός □ εύφορος □ —iviteit, v.,
παραγωγικότητα, ή
proef, v.(m.), proeven, δοκιμασία, ή □
έξέταση, ή □ έλεγχος, ό □ —ne-
ming, v., -en, δοκιμή, ή □ άπόπειρα,
ή □ πείραμα, τό □ πειραματισμός, ό
□ πρόβα, ή □ —ondervindelijk, -e,
πειραματικός □ —schrift, o., -en,
διατριβή, ή □ —werk, o., -en, εξέτα-
ση, ή
proes'ten, φταρνίζομαι
proe'ven, γεύομαι □ δοκιμάζω
profana'tie, v., -s, βεβήλωση, ή □ μό-
λυνση, ή
profeet', m., -feten, προφήτης, ό □ val-
se —: ψευτοπροφήτης, ό
professioneel', -nele, επαγγελματικός
profes'sor, m., -en, -s, καθηγητής, ό □
—aal, -ale, διδακτορικός
profetie', v., -en, προφητεία, ή □ προ-
μάντεμα, τό □ μαντεία, ή □ χρησμο-
λογία, ή [προφίλ, τό
profiel', o., -en, κατατομή, ή □
profijt', o., -en, όφελος, τό □ συμφέ-
ρον, τό □ διάφορο, τό □ κέρδος, τό
□ τόκος, ό □ ώφέλεια, η
profite'ren, έπωφελοῦμαι
profiteur', m., -s, τζαμπατζής, ό
progno'se, v., -s, πρόγνωση, ή □ πρό-
βλεψη, ή

program'ma, o., -'s, πρόγραμμα, τό □ σχέδιο, τό □ πλάνο, τό □ σχεδιάγραμμα, τό □ **programmeren**, προγραμματίζω □ —**mering**, v., -en, προγραμματισμός, ό

progressief', -sieve, προοδευτικός □ φιλοπρόοδος

projecte'ren, προβάλλω

projec'tie, v., -s, προβολή, ή

projectiel', o., -en, βλήμα, τό

projec'tor, m., -s, προβολέας, ό

proletariaat', o., προλεταριάτο, τό

proleta'risch, -e, προλετάριος

prolonge'ren, παρατείνω

proloog', m., -logen, πρόλογος, ό □ προεισαγωγή, ή

promo'tie, v., -s, προβιβασμός, ό

promove'ren, προβιβάζω □ προάγω □ αναγορεύω

pron'ken, κοκορεύομαι □ καυχίμαι □ καμαρώνω □ σεμνύνομαι

pron'kerig, -e, πομπώδης □ επιδεικτικός □ στομφώδης

prooi, v.(m.), -en, βора, ή □ κυνήγι, τό □ *de — der vlammen*: παρανάλωμα, τό

proost!, έβίβα! □ στή γαιά σας!

prop, v.(m.), -pen, πώμα, τό □ τάπα, ή □ επιστόμιο, τό

propagan'da, v.(m.), προπαγάνδα, ή □ διαφήμιση, ή

propagandist', m., -en, προπαγανδιστής, ό □ διαφημιστής, ό [ό

propel'ler, m., -s, προπέλα, ή □ έλικας,

pro'per, -e, παστρικός □ καθαρός

propor'tie, v., -s, αναλογία, ή □ συμμετρία, ή □ διάσταση, ή

proportioneel, -nele, αναλογικός

prop'vol, bw., κάργα

propylee'en, mv., προπύλαια, τά

proscrip'tie, v., -s, προγραφή, ή

proselitis'me, o., προσηλυτισμός, ό

prosodie', v., προσωδία, ή

prospec'tus, o. en m., -sen, πρόγραμμα, τό

prostaat', m., προστάτης, ό

prostituée', v., -s, πόρνη, ή □ ιερόδουλη, ή

prostitu'tie, v., πορνεία, ή

protagonist', m., -en, πρωταγωνιστής, ό

protest', o., -en, διαμαρτύρηση, ή □ διαμαρτυρία, ή

protestant', o., -en, διαμαρτυρόμενος, ό □ προτεστάντης, ό □ —**isme**, o., προτεσταντισμός, ό

proteste'ren, διαμαρτύρομαι

protocol', o., -len, (akte) πρακτικό, τό □ (voorschrift) έθμοτυπία, ή □ πρωτόκολλο, τό

pro'totype, o., -n, -s, πρωτότυπο, τό □ πρότυπο, τό □ πρόπλασμα, τό

proviand', m. en o., εφόδιο, τό □ κουμπάνια, ή □ —**ering**, v., -en, επισιτισμός, ό □ εφοδιασμός, ό □ προμήθεια, ή

provinciaal', -ciale, έπαρχιακός □ έπαρχιώτικος □ χωριάτικος

provincialis'me, o., -n, έπαρχιωτισμός, ό

provin'cie, v., -s, -ciën, έπαρχία, ή

provi'sie, v., -s, ψώνια, τά □ προμήθεια, ή □ —**kast**, v.(m.), -en, κελάρι, τό

provoca'tie, v., -s, πρόκληση, ή

pro'za, o., πεζογραφία, ή □ —**isch**, -e, πεζός □ —**schrijver**, m., -s, πεζογράφος, ό □ πεζολόγος, ό

pruiik, v.(m.), -en, περούκα, ή □ πρόσθετα μαλλιά, τά

prui'len, κλαψουρίζω

pruim, v.(m.), -en, δαμάσκηνο, τό □ κορόμηλο, τό □ —**boom**, m., -bomen, δαμασκηνιά, ή □ κορομηλιά, ή

prul'lenmand, v.(m.), -en, κάλαθος τών άχρήστων, ό

prul'lerig, -e, τιποτένιος □ μηδαμινός □ άσήμαντος

prul'levent, m., τιποτένιος, ό □ πρόστυχος, ό

prul'ser, m., -s, μαστροχαλαστής, ό

psalm, m., -en, ψαλμός, ό □ —**gezaug**, o., -en, ψαλμωδία, ή □ ψάλσιμο, τό □ —**ist**, m., -en, ψαλμωδός, ό □ —**o-diëren**, ψάλλω □ ψέλνω

psal'ter, psalterium, o., -s, ψαλτήρι, τό

pseudoniem', ο., -en, ψευδώνυμο, τό
psychanaly'se, v., ψυχανάλυση, ή
psychia'ter, m., -s, ψυχίατρος, ό
psychiatrie', v., ψυχιατρική, ή
psy'chisch, -e, ψυχικός
psychoanaly'tisch, -e, ψυχαναλυτικός
 □ **psychologie**, v., ψυχολογία, ή □ —
logisch, -e, ψυχολογικός □ —**loog**,
 m., -logen, ψυχολόγος, ό
psycho'se, v., -n, -s, ψύχωση, ή
pu'ber, m.-v., -s, έφηβος, ό □ —**feit**,
 v., έφηβεία, ή □ ήβη, ή □ νιάτα, τά □
 νεότητα, ή
publika'tie, v., -s, δημοσίευση, ή □
 δημοσίευμα, τό
publice'ren, δημοσιεύω
publicist', m., -en, δημοσιολόγος, ό
publicitair, -e, διαφημιστικός
publiciteit', v., δημοσιότητα, ή □ δια-
 φήμιση, ή □ ρεκλάμα, ή
 I **publiek'**, ο., δημόσιο, τό □ κοινό, τό
 II **publiek'**, bw., δημόσια
pu'd'ding, m., -en, πουτίγκα, ή
puf'fen, καψώνω □ ζεσταίνομαι πολύ
 I **puik**, -e, εξαίρετος □ εξαίσιος □ υπέ-
 ροχος
 II **puik**, ο., καϊμάκι, τό □ άφρός, ό
puim'steen, m., -stenen, έλαφρόπετρα,
 ή
puin, ο., μπάζα, τά □ —**hoop**, m., -ho-
 ren, έρείπιο, τό □ χάλασμα, τό □
 συντρίμιο, τό □ σαράβαλο, τό □ ρη-
 μάδι, τό
puist, v.(m.), -en, μπιμπίκι, τό □ σπυ-

ράκι, τό □ σπυρί, τό □ —**ig**, -e,
 σπυριάρης □ σπυριασμένος
puk'kel, v.(m.), -s, zie **puist**
pullo'ver, m., -s, πλεχτό, τό □ πουλό-
 βερ, τό
puna'i'se, v., -s, πινέζα, ή
punc'tie, v., -s, παρακέντηση, ή
punctua'tie, v., στίξη, ή
punt, m., -en, (spits) αιχμή, ή □ (lees-
 teken) τελεία, ή □ στιγμή, ή □
 κουκκίδα, ή □ —**gevel**, m., -s, άέτω-
 μα, τό □ —**ig**, -e, μυτερός □
 αιχμηρός □ σουβλερός □ όξύς
purp, m. en ο., -s, κουτάβι, τό
puree', v., πουρές, ό □ πολτός, ό □
 χυλός, ό
purgeer'middel, ο., -en, καθάρσια, τό □
 καθαρτικό, τό
 I **pur'per**, -e, πορφυρός □ πορφυρένιος
 □ βαθυκόκκινος
 II **pur'per**, ο., πορφύρα, ή
put, m., -ten, (kuil) λάκκος, ό □ λάκ-
 κα, ή □ κοίλωμα, τό □ γούβα, ή □
 (waterput) πηγάδι, τό □ φρέαρ, τό □
 —**rand**, m., -en, φρόχειλο, τό □ —
water, πηγαδίσιο νερό, τό
puur, pure, σκέτος □ άμιγής □ καθα-
 ρός
puz'zel, m., -s, αίνιγμα, τό □ γρίφος, ό
 □ (moeilijke zaak) μπερδευσοδουλειά,
 ή
pygmee', m.-v., -en, πυγμαίος, ό □ νά-
 νος, ό
pyja'ma, m., -'s, πιζάμα, ή

Q

quadril'le, m. en v., -s, καντριλία, ή
quadruple'ren, τετραπλασιάζω
quarantai'ne, v.(m.), καραντίνα, ή □
 κάθαρση, ή □ λοιμοκαθαρτήριο, τό

qua'si, bw., οίονει □ σχεδόν
qui'dam, m., -s, δείνα(ς), ό, ή, τό
quo'rum, ο., άπαρτία, ή
quotiënt', ο., -en, πηλίκο, τό

R

raad, m., raden, συμβούλιο, τό □ — *geven*: συμβουλευώ □ όρμηνεύω □ παραινῶ □ νουθετῶ □ *Hoge R*—: άκυρωτικό δικαστήριό, τό □ — *van beheer*: διοικητικό συμβούλιο, τό

raad'gever, m., -s, σύμβουλος, ό □ χειραγωγός, ό □ **raadgeving**, v., -en, συμβουλή, ή □ παραίνεση, ή □ νουθεσία, ή □ — **huls**, o., -huizen, δημαρχείο, τό □ — **plegen**, συμβουλευόμαι

raad'sel, o., -s, -en, αίνιγμα, τό □ γρίφος, ό □ — **achtig**, -e, αινιγματικός □ γριφώδης □ δυσνόητος □ σιβυλλικός

raads'lid, o., -leden, σύμβουλος, ό

raads'zitting, v., -en, συνεδρία, ή □ συνεδρίαση, ή □ συνέδριο, τό □ σύσκεψη, ή □ σύνοδος, ή

raaf, v.(m.), raven, κουρούνα, ή □ κόρακας, ό □ κοράκι, τό

raak'lijn, v.(m.), -en, έφαπτομένη, ή

raak'punt, o., -en, σημείο έπαφής, τό

raam, o., ramen, περβάζι, τό □ πλαίσιο, τό □ κορνίζα, ή □ κάρδο, τό □ τελάρο, τό □ — **pje**, o., -s, θυρίδα, ή

raap, v.(m.), rapen, γογγύλι, τό

raag, rare, στριμμένος □ στριφτός

raas'kallen, μωρολογῶ □ άνοητολογῶ □ παραληρῶ

raat, v.(m.), raten, κερήθρα, ή

rabar'ber, v.(m.), ραβέντι, τό

rabat', o., ύποτίμηση, ή □ προεξόφληση, ή □ σκόντο, τό

rab'bi, m., -'s, ραβί, ό

ra'ce, m., -s, άγώνας, ό □ δρόμος, ό □ τρέξιμο, τό □ — **wagen**, m., -s, κούρσα, ή

racist', m., -en, ρατσιστής, ό

rachi'tis, v., ραχίτιδα, ή

I ra'cket, m., -s, (v. misdadigers) κομπίνα, ή

II ra'cket, o., -s, (tennis) ρακέτα, ή

rad, o., -eren, τροχός, ό □ ρόδα, ή

ra'dar, m., ραντάρ, τό □ — **scherm**, o., -en, γυροσκοπίο, τό

radeer'mesje, o., -s, ξυστήρι, τό □ ξύστρα, ή

radeloos'heid, v., άμηχανία, ή

ra'den, μαντεύω □ πιθανολογῶ

rade'ren, χαράζω

radia'tor, m., -s, -en, (auto) ψυγείο, τό □ (verwarming) καλοριφέρ, τό

radicaal', -cale, ριζοσπαστικός □ ριζικός □ βασικός □ (bw.) σύρριζα

radicalis'me, o., ριζοσπαστισμός, ό □ έπαναστατικότητα, ή

radijs', v.(m.), -dijzen, ραπανάκι, τό

ra'dio, m., -'s, ραδιόφωνο, τό □ ράδιο, τό □ — **actief**, -tieve, ραδιενεργός □ άκτινεργός □ — **activiteit**, v., ραδιενέργεια, ή □ — **fonie**, v., ραδιοφωνία, ή □ — **loog**, m., -logen, ραδιολόγος, ό □ — **omroep**, m., ραδιοφωνία, ή □ ραδιοφωνικός σταθμός, ό

radiotelefonie', v., ραδιοτηλεφωνία, ή □ **radiotelegrafie**, v., ραδιοτηλεγραφία, ή □ — **telegram**, o., -men, ραδιογράφημα, τό □ ραδιοτηλεγράφημα, τό □ — **therapie**, v., άκτινοθεραπεία, ή □ ραδιοθεραπεία, ή □ — **uitzending**, v., -en, έκπομπή (ραδιοφώνου), ή □ — **zender**, m., -s, ραδιοσταθμός, ό

ra'dium, o., ράδιο, τό

ra'felen, χνουδιάζω

raffinaderij', v., -en, δωλιστήριο, τό

raffine'ren, δωλίζω □ στραγγίζω □ φυλτράρω □ λαγαρίζω □ ραφινάρω

ra'gebol, m., -len, ξεσκονίστρα, ή

ragoút, m., -s, γιαχνί, τό □ ραγού, τό

rail, v.(m.), -s, σιδηροτροχιά, ή

ra'kelings, -e, ξυστός □ ξυσμένος

ra'ken, (treffen) χτυπῶ □ (geraken) φτάνω □ (aanraken) ψηλαφῶ □ *het raakt mij (niet)*: (δέ) με νοιάζει □ (δέ) μ'ένδιαφέρει

raket', v.(m.), -ten, (projectiel) πύραυλος, ό □ ρουκέτα, ή □ — **vliegtuig**, o., -en, άεροπλάνο πυραυλοκίνητο, τό

rak'ker, m., -s, μάγκας, ό □ χαμίνι, τό

ram', m., -men, κριάρι, τό □ κριός, ό

ra'ming, v., -en, προϋπολογισμός, ό

ram'melaar, m., -s, (speeltuig) κουδου-

νίστρα, ή □ κρόταλο, τό □ ροκάνα, ή
□ (mannel. konijn) κούνελος, ό □
(kletsious) τσόκαρο, τό
ram'melen, βροντώ □ κροταλίζω
ram'meling, v., -en, ξυλοκόπημα, τό
ram'men, προσκρούω
rammenas', v.(m.), -sen, ραπάνι, τό
ramp, v.(m.), -en, καταστροφή, ή □
χαμός, ό □ —**spoedig**, -e, άμοιρος □
—**zalig**, -e, καταστροφικός
ransu'ne, v.(m.), -s, μνησικακία, ή
rand, m., -en, (uiteinde) άκρη, ή □
τέρμα, τό □ (kant) πλευρό, τό □ μπά-
ντα, ή □ (v. hoed) γύρος, ό □ (v. wa-
terput) φρόχειλο, τό □ χείλος, τό
rang, m., -en, βαθμός, ό □ σειρά, ή □
τάξη, ή
range'ren, άραδιάζω □ άρμαθιάζω
rang'orde, v.(m.), βαθμός, ό □ βαθ-
μίδα, ή □ συστοιχία, ή
rang'schikken, τακτοποιώ □ διευθετώ
□ άραδιάζω □ κατατάσσω □ δια-
βαθμίζω □ στοιχίζω
rang'schikking, v., -en, τακτοποίηση, ή
□ διαρρύθμιση, ή □ ένταξη, ή □
κατάταξη, ή □ ύπαγωγή, ή □ σειρά,
ή
rang'telwoord, o., -en, τακτικό άριθμη-
τικό, τό
rank, v.(m.), -en, βλαστάρι, τό
ran'sel, m., -s, (soldaatent) γυλιός, ό □
(slaag) ταγάρι, τό □ τορβάς, ό
rant'soen, o., -en, σιτηρέσιο, τό
ran'zig, -e, ταυκός
rap, -pe, γρήγορος
ra'pen, μαζεύω
rappel', o., -s, ύπόμνημα, τό
rapport', o., -en, άναφορά, ή □
(school-) ένδεικτικό, τό □ —**eren**, εί-
σηγοῦμαι □ εκθέτω □ —**eur**, m., -s,
είσηγητής, ό
rapsodie', v., -en, ραψωδία, ή
ras, o., -sen, γενεά, ή □ ράτσα, ή □
φυλή, ή □ σόι, τό
rasp, v.(m.), -en, τρίφτης, ό □ —**en**,
τρίβω
ras'senvraagstuk, o., -ken, φυλετικός
άνταγωνισμός, ό

ras'ter, o. en m., -s, (rasterdruk) (ύ)φά-
δι, τό □ (netwerk) κιγκλίδωμα, τό
rat, v.(m.), -ten, ποντίκι, τό □ πόντι-
κας, ό
ra'tel, m., -s, κρόταλο, τό □ κούρταλο,
τό □ —**en**, κροταλίζω □ —**slang**,
v.(m.), -en, κροταλίας, ό
ratifice'ren, (έπι)κυρώνω
rationalis'me, o., νοησιαρχία, ή □ όρ-
θολογισμός, ό □ (Verlichting) διαφω-
τισμός, ό
rationeel', -nele, λογικός □ νοητός
rats, v.(m.), in de — **zitten**: στενοχωριέ-
μαι
rat'tenvergift(t), o., ποντικοφάρμακο,
τό
rauw, -e, ώμος □ άψητος □ άβραστος
ravijn', o., -en, χαράδρα, ή □ ρεματιά,
ή □ φαράγγι, τό
ravitaille'ren, σιτίζω □ τροφοδοτώ
ravot'ten, θορυβώ □ παίζω άτακτα
rayon', o. en m., -s, (werkkring) περίμε-
τρος, ή □ περιοχή, ή □ (winkelafde-
ling) ράφια, τά
razen, μαίνομαι □ είμαι έξω φρενών □
—**d**, -e, λυσσαλέος □ λυσσιάρικος □
λυσσώδης □ — **zijn**: λυσσιάζω □
λυσσώ □ — **maken**: σκυλιάζω
razernij, v., όργή, ή □ θυμός, ό
reac'tie, v., -s, αντίδραση, ή
reactionair', -e, όπισθοδρομικός □ ύπο-
χωρητικός □ αντίδραστικός
reac'tor, m., -s, αντιδραστήρας, ό
reage'ren, αντιδρώ □ άντενεργώ
realise'ren, διενεργώ □ έκτελώ □ πραγ-
ματοποιώ
realis'me, o., ρεαλισμός, ό
realiteit', v., -en, πραγματικότητα, ή
rebel', m., -len, κινηματίας, ό □ στα-
σιαστής, ό □ άντάρτης, ό □ ρέμπε-
λος, ό □ —**lenleider**, m., -s, στασιάρ-
χης, ό □ —**leren**, στασιάζω □ έπα-
ναστατώ
re'bus, m., -sen, γρίφος, ό □ σπαζοκε-
φαλιά, ή
recen'sie, v., -s, κριτική, ή
recent', -e, πρόσφατος □ νωπός □
φρέσκος

recept', ο., -en, συνταγή, ή □ —**en-boek**, ο., -en, συνταγολόγιο, τό □ —**ie**, v., -s, δεξίωση, ή □ φίλημα, τό □ ύποδοχή, ή [άνιχνευση, ή
recher'che, v.(m.), -s, αναζήτηση, ή □
rechercheur', m., -s, μυστικός, ό
I recht, -e, όρθός □ όρθιος
II recht, ο., -en, δικαίωμα, τό □ δίκαιο, τό □ νομικά, τά
recht'bank, v.(m.), -en, δικαστήριο, τό
recht'door, bw., κατ'εύθεια
rech'teloos, -loze, άνομος
rech'ten, διευθύνω □ διορθώνω
rech'ter, m., -s, δικαστής, ό □ κριτής, ό □ (handels-) έμποροδίκης, ό □ —**lijk**, -e, δικανικός □ δικαστικός □ δικαιοδοτικός
rech'theb'bende, m.-v., -n, δικαιοπάροχος, ό □ δικαιούχος, ό □ **recht'hoek**, m., -en, όρθογώνιο, τό □ —**lijnigheid**, v., εύθεια, ή □ —**opstaand**, -e, όρθιος □ στητός □ κατακόρυφος
rechts, bw., δεξιά
rechtscha'penheid, v., δικαιοσύνη, ή
rechts'gebied, ο., δικαιοδοσία, ή □ δωσιδικία, ή □ **rechtsgeldig**, -e, αυθεντικός □ έγκυρος □ αξιοπίστος □ —**geleerde**, νομικός, ό □ θεμιστοπόλος, ό □ δικηγόρος, ό □ νομομάτης, ό □ —**geleerdheid**, v., νομομάθεια, ή
rechts'om, bw., προς τά δεξιά □ —**keert maken**: γυρίζω □ επανέρχομαι
recht'spraak, v.(m.), δικαιοπραξία, ή
recht'streeks, -e, εϋθύς □ εϋθύγραμμος □ όλόσιος □ άμεσος □ (bw.) άπευθείας □ κατευθείαν □ ίσα
rechts'vervolg'ing, v., -en, ποινική δίωξη, ή □ **rechtsvordering**, v., -en, άγωγή, ή □ —**wetenschap**, v., -pen, νομολογία, ή □ —**zaak**, v.(m.), -zaken, δίκη, ή □ δικαστική ύπόθεση, ή □ —**zaaf**, v.(m.), -zalen, αίθουσα δικαστηρίου, ή □ —**zitting**, v., -en, συνεδρίαση δικαστηρίου, ή
recht'uit, bw., ίσια □ ειλικρινά □ νέτα σκέτα □ καθαρά
recht'vaardig, -e, δίκαιος □ όρθός □ σωστός □ —**en**, δικαιολογώ □ ύπε-

ρασπίζω □ δικαιώνω □ —**heid**, v., δικαιοσύνη, ή □ δίκιο, τό □ —**ing**, v., δικαιολόγηση, ή □ δικαιολογία, ή □ δικαίωση, ή
recht'zetten, (herroepen) παλινορθώνω □ vgl. **overeind** □ **rechtzetting**, v., -en, παλινόρθωση, ή □ —**zinnig**, -e, ειλικρινής □ άνυπόκριτος
recldi've, v.(m.), ξανακύλισμα, τό □ ύποτροπή, ή
recla'me, v.(m.), -s, διαφήμιση, ή □ διάδοση, ή □ ρεκλαμάρισμα, τό □ ρεκλάμα, ή
reclame'ren, διαμαρτυρώ □ παραπονιέμαι □ άπαιτώ
record', ο., -s, επίδοση, ή □ ρεκόρ, τό
rec'tor, m., -en, -s, πρύτανης, ό □ —**aal**, -ale, πρυτανικός □ —**aat**, ο., -aten, (ambt) πρυτανεία, ή □ (gebouw) πρυτανείο, τό
recupere'ren, άνακτώ □ επανακτώ
redacteur', m., -en, -s, συντάκτης, ό
redac'tie, v., -s, σύνταξη, ή
red'deloos, -loze, άνεπανόρθωτος □ άθεράπευτος
red'den, (δια)σώζω □ σώνω □ γλιτώνω
red'der, m., -s, σωτήρας, ό □ λυτρωτής, ό □ έλευθερωτής, ό
red'd'ing, v., -en, σωτηρία, ή □ γλιτωμός, ό □ διάσωση, ή □ ρύση, ή □ —**sboei**, v.(m.), -en, σωσίβιο, τό □ —**sboot**, m. en v., -boten, ναυαγοςωστικό, τό □ ναυαγοςώστης, ό □ σωσίβια βάρκα, ή
I re'de, v.(m.), (verstand) λογικά, τά □ μυαλό, τό □ νοϋς, ό
II re'de, v.(m.), -s, redevoeringen, λόγος, ό □ όμιλία, ή
III re'de, v.(m.), -n, (ankerplaats) όρμος, ό □ παραβοστάσι, τό
re'dekunst, v., ρητορική, ή □ **redelijk**, (verstandig) λογικός □ εύλογος □ σωστός □ (voldoende) άρκετός □ —**loos**, -loze, άλογος
re'den, v.(m.), -en, αίτία, ή □ λόγος, ό
re'denaar, m., -s, ρήτορας, ό
redene'ring, v., -en, συλλογισμός, ό
re'der, m., -s, έφοπλιστής, ό □ —**ij**, v.,

-en, έφοπλιστική έπιχείρηση, ή
re'detwist, m., -en, λογομαχία, ή □ φι-
 λονικία, ή
re'devoering, v., -en, δημηγορία, ή □
 άγόρευση, ή □ λόγος, ό
redige'ren, συντάσσω
reduce'ren, μειώνω □ έλαττώνω
reduc'tie, v., -s, έκπτωση, ή
ree, v.(m.) en o., -en, δορκάδα, ή □
 ζαρκάδι, τό
reeds, bw., ήδη □ κιόλας □ πιά
reëel, reële, ύπαρκτός □ πραγματικός
reeks, v.(m.), -en, σειρά, ή □ συστοι-
 χία, ή
reep, m., reep, λουρίδα, ή □ λώρος, ό
reet, v.(m.), reten, χαραμάδα, ή □
 σκισμή, ή [τό
referen'dum, o., -s, -da, δημοψήφισμα,
referen'tie, v., -s, άναγωγή, ή □ άναφο-
 ρά, ή □ (aanbeveling) σύσταση, ή
reflecte'ren, άντανακλώ
reflex', m., -en, άνάκλαση, ή
reforma'tie, v., -s, μεταρρύθμιση, ή □
 μετατροπή, ή □ τροποποίηση, ή □ *de*
R—: ή Μεταρρύθμιση
reformis'me, o., ρεφορμισμός, ό
refrein', o., -en, έπωδός, ή □ τσάκι-
 σμα, τό
ref'ter, m., -s, συσσίτιο, τό
regeer'der, m., -s, κυβερνήτης, ό □ κυ-
 ρίαρχος, ό
re'gel, m., -s, -en, κανόνας, ό □ κριτή-
 ριο, τό □ μέτρο, τό □ τάξη, ή □ (lijn)
 χαράκι, τό □ γραμμή, ή
re'gelen, κανονίζω □ διοργανώνω □
 τακτοποιώ □ ρεγουλάρω □ ρυθμίζω
 □ συγυρίζω
re'geling, v., -en, διάθεση, ή □ τοποθέ-
 τηση, ή □ διάταξη, ή □ διοργάνωση,
 ή □ ρύθμισμα, τό
regelma'tig, -e, κανονικός □ όμαλός □
 τακτικός
re'gelrecht, bw., γραμμή
re'gen, m., -s, βροχή, ή □ —achtig, -e,
 βροχερός □ —boog, m., -bogen, ίρι-
 δα, ή □ ούράνιο τόξο, τό □ —en,
 βρέχει □ *het regent pijpestelen*: βρέχει
 κρουνηδόν

regenera'tie, v., παλιγγενεσία, ή □ άνα-
 γέννηση, ή
re'genma'tel, m., -s, άδιάβροχο, τό □
 γκαμπαρτίνα, ή □ μουσαμάς, ό □ **re-
 genput**, m., -ten, δεξαμενή, ή □ στέρ-
 να, ή □ —scherm, zie paraplu
regent', m., -en, άντιβασιλέας, ό
re'genval, m., βροχόπτωση, ή □ **regen-
 vlaag**, v.(m.), -vlagen, μπόρα, ή □ —
water, o., βροχόνερο, τό □ όμβριο νε-
 ρό, τό
rege'ren, κυβερνώ □ βασιλεύω □ έξου-
 σιάζω □ διέπω □ ήγεμονεύω
rege'ring, v., -en, ήγεμονία, ή □ κυβέρ-
 νηση, ή □ κράτος, τό □ —sgezind,
 -e, συμπολιτευόμενος □ —spartij, v.,
 -en, ιθύνουσα τάξη, ή □ συμπολι-
 τευμα, ή □ —svorm, m., -en, πολι-
 τευμα, τό
regie', v., -s, -en, σκηνοθεσία, ή
regi'me, o., -s, καθεστώς, τό □ πολι-
 τευμα, τό □ (dieet) δίαιτα, ή
regiment', o., -en, σύνταγμα, τό
re'gio, v.(m.), -ones, περιφέρεια, ή □
 —naal, -nale, περιφερειακός —nalis-
 me, o., τοπικισμός, ό
regisse'ren, σκηνοθετώ
regisseur', m., -s, σκηνοθέτης, ό
regis'ter, o., -s, μητρώο, τό □ κατάλο-
 γος, ό □ πίνακας, ό □ (handels-)
 κατάστιχο, τό □ (orgel-) φωνή, ή
registra'tie, v., έγγραφή, ή □ καταγρα-
 φή, ή □ πρωτοκόλληση, ή
registre'ren, καταγράφω □ έγγράφω □
 καταχωρίζω □ πρωτοκολλώ
reglement', o., -en, διακανόνιση, ή □
 τακτοποίηση, ή □ διευθέτηση, ή □
 έξομάλυνση, ή □ —eren, διακανονί-
 ζω □ τακτοποιώ □ έξομαλύνω □ κα-
 νονίζω □ —ering, v., -en, καταστατι-
 κό, τό □ κανονισμός, ό □ τακτο-
 ποίηση, ή □ ρύθμιση, ή
regula'tor, m., -s, -en, ρυθμιστήρας, ό
 □ ρυθμιστής, ό
rehabilit'e'ren, άποκατασταίνω
rei'dans, m., -en, χορός, ό
rei'ger, m., -s, έρωδιός, ό □ ταικνιάς, ό
rei'ken, (de hand uitstrekken) τείνω □

τεντώνω □ (komen tot) φτάνω □ (zich uitstrekken) ἐκτείνομαι
reik'halzen, λαχταρῶ
rein, -e, ἄγνός □ καθαρός □ παστρί-
 κός □ λευκός
rei'nigen, καθαρίζω □ σαρώνω □
 σκουπίζω □ ξεβρωμίζω
rei'niging, v., καθάρισμα, τό □ καθα-
 ρμός, ὁ □ κάθαρση, ἡ
reis, v.(m.), reizen, ταξίδι, τό □ περιή-
 γηση, ἡ □ ἀποδημία, ἡ □ *goede* —! :
 καλὸ ταξίδι! □ καλὸς δρόμος! □
 κατευόδιο! □ σὺ καλὸ!
reis'agent, m., -en, πράκτορας ταξι-
 διῶν, ὁ □ —*schap*, o., -ren, πρακτο-
 ρεῖο ταξιδιῶν, τό
reis'apotheek, v.(m.), -theken, φάρμα-
 κα τοῦ ταξιδιοῦ, τά □ *reisbiljet*, o.,
 -ten, ἀγωγή, τό □ εἰσιτήριο, τό □ —
document, o., -en, πιστοποιητικό κυ-
 κλοφορίας, τό □ —*genoot*, m., -po-
 ten, συνεπιβάτης, ὁ □ συνταξιδιώτης,
 ὁ □ —*gezelschap*, o., -ren, ταξιδιω-
 τικὴ ὁμάδα, ἡ □ —*gids*, m., -en, (per-
 soon en boek) ὁδηγός, ὁ □ (spoor-
 boekje) δρομολόγιο, τό
reis'goed, o., ἀποσκευές, οἱ □ βαλί-
 τσες, οἱ □ *reiskoffer*, m., -s, κασέλα,
 ἡ □ βαλίτσα, ἡ □ —*lustig*, -e,
 ταξιδιάρης □ ἀποδημητικός □ φιλα-
 πόδημος □ —*pas*, m., -sen, διαβατή-
 ριο, τό □ —*plan*, o., -nen, δρομολό-
 γιο, τό □ —*route*, v.(m.), -s, ὁδοιπο-
 ρικὸ, τό
rei'zen, ταξιδεύω □ ὁδοιπορῶ
rei'ziger, m., -s, ταξιδευτής, ὁ □ ταξι-
 διώτης, ἡ □ περιηγητής, ὁ □ —*s-
 trein*, m., -en, κοινὴ ἀμαξοστοιχία, ἡ
rek, o., -ken, (boekenrek) ράφι, τό □
 (gymnastiek—) μονόζυγο, τό
rek'baar, -bare, ἐλαστικός □ εὐκαμ-
 πτος □ διασταλτικός
re'kenen, ἀριθμῶ □ λογαριάζω □ ὑπο-
 λογίζω □ (op iemand —) ἐπαναπαύο-
 μαι □ στηρίζομαι σὲ κάποιον
re'kening, v., -en, λογαριασμός, ὁ □
 ἀρίθμηση, ἡ □ — *houden met*: λογα-
 ριάζομαι □ λογίζομαι □ *per slot van*

—: τέλος πάντων □ —*courant*, v.,
 ἀλληλόχρεος λογαριασμός, ὁ
re'kenkamer, v.(m.), λογιστήριο, τό □
rekenkunde, v., μαθηματικά, τά □
 ἀριθμητική, ἡ □ —*machine*, v., -s,
 ἀριθμομηχανή, ἡ □ ἀριθμογράφος, ὁ
 □ ὑπολογιστής, ὁ □ —*plichtig*, -e,
 ὑπόλογος
re'kenschap, v., λογοδοσία, ἡ □ — *af-
 leggen*: λογοδοτῶ
rek'ken, τείνω □ τεντώνομαι
rekrute'ren, στρατολογῶ
rekrut, m., -kruten, κωθώνι, τό □
 νεοσύλλεχτος, ὁ □ κληρωτός, ὁ
rei, m., -len, ὄχλαγωγία, ἡ
relaas', o., διήγηση, ἡ
relais', o., (ἀνα)μετάδοση, ἡ
rela'tie, v., -s, σχέση, ἡ □ γνωριμία, ἡ
 □ φιλικὸς δεσμός, ὁ □ —*s aankno-
 pen*: συνδέομαι
relatief', -tieve, σχετικός □ ἀναφορικός
relativis'me, o., σχετικοκρατία, ἡ
relativiteit', v., -en, σχετικότητα, ἡ □
 —*stheorie*, v., θεωρία τῆς σχετικό-
 τητας, ἡ
relaye'ren, (ἀνα)μεταδίνω
relief', o., ἀνάγλυφο, τό
reliefschrijn, o. en m., -en, λειψανοθή-
 κη, ἡ
religieus', -gieuze, θρησκευτικός
relikwie', v., -ën, λείψανο, τό □ ὑπό-
 λειμμα, τό
re'ling, v.(m.), -en, κουραστή, ἡ □ δρύ-
 φακτο, τό
rem, v.(m.), -men, τροχοπέδη, ἡ □ φρέ-
 νο, τό
remi'se, v., -s, (overmaking) παράδοση,
 ἡ □ (uistel) ἀναβολή, ἡ □ (wagen-
 loads) παράγκα, ἡ □ ἀμαξοστάσιο,
 τό □ (schaakspel) ἀμφίρροπος, -η, -ο
rem'men, φρενάρω □ τροχοπεδῶ
rem'ming, v., -en, τροχοπέδηση, ἡ □
 φρενάρισμα, τό
I ren, m., -nen, (lopen) τρέξιμο, τό □
 τρεχάλα, ἡ □ πηλάλημα, τό
II ren, v.(m.), -nen, (kippenloop) κοτέ-
 ται, τό □ ὀρνιθῶνας, ὁ
renais'san'ce, v.(m.), ἀναγέννηση, ἡ

ren'baan, v.(m.), -banen, στίβος, ό □ πίστα, ή
 renda'bel, -e, έπικερδής
 rendez-vous', o., συνέντευξη, ή □ έντευξη, ή □ συνάντηση, ή □ ραντεβού, τό
 ren'dier, o., -en, τάρανδος, ό
 ren'nen, τρέχω □ πετώ
 ren'paard, o., -en, κέλητας, ό
 ren'te, v.(m.), -n, -s, τόκος, ό □ —dra-
 gend, -e, έντοκος □ τοκοφόρος □ —
 loos, -loze, άτοκος □ —nier, m., -s,
 είσοδηματίας, ό □ —voet, m., έπιτό-
 κιο, τό
 reorganisa'tie, v., -s, άναδιοργάνωση,
 ή □ άνασύνταξη, ή □ μετάταξη, ή
 repara'tie, v., -s, διόρθωση, ή □ έπι-
 σκευή, ή □ μερεμέτι, τό □ μάλωμα,
 τό □ μερεμετίζω
 repare'ren, έπισκευάζω □ επιδιορθώνω
 repatriëring, v., παλιννόστηση, ή □
 έπαναπατρισμός, ό
 reperto'i're, o., -s, δραματολόγιο, τό □
 ρεπερτόριο, τό
 reperto'rium, o., -ria, εύρετήριο, τό
 repete'ren, έπαναλαβαίνω □ ξαναδια-
 βάζω
 repeti'tie, v., -s, επανάληψη, ή □
 (schoolwerk) προγύμνασμα, τό □
 προγύμναση, ή □ (toneel) πρόβα, ή □
 —geweer, o., -weten, επαναληπτικό
 όπλο, τό
 repeti'tor, m., -s, -en, προγυμναστής, ό
 replice'ren, δευτερολογώ □ άντιλέγω
 repliek', v., -en, άνταπάντηση, ή
 reporta'ge, v., -s, ρεπορτάζ, τό
 repor'ter, m., -s, είδησεογράφος, ό □
 ρεπόρτερ, ό
 represail'le, v.(m.), -s, αντίποινο, τό
 representatief', -tieve, παραστατικός □
 άντιπροσωπευτικός
 representa'tiekosten, mv., έξοδα παρα-
 στάσεως, τά
 repres'sie, v., -s, καταστολή, ή □ —f,
 -sieve, κατασταλτικός
 reptiel', o., -en, έρπετο, τό
 republiek', v., -en, δημοκρατία, ή □
 δημοκρατισμός, ό

republikeins', -e, δημοκρατικός □ ρε-
 πουπλικάνος
 reputa'tie, v., -s, φήμη, ή
 re'quiem, o., -s, μνημόσυνο, τό
 requisitoir', o., -s, -en, κατηγορητήριο,
 τό
 reserva'tie, v., -s, (plaatsbespreking)
 κράτηση, ή
 reser've, v.(m.), -s, (noodvoorraad) άπό-
 θεμα, τό □ άποταμείωμα, τό □ (voor-
 behoud) έπιφύλαξη, ή □ —fonds, o.,
 -en, άπόθεμα χρηματικό, τό
 reserve'ren, έπιφυλάσσω □ άποταμιεύω
 □ κλείνω
 reser'vespeler, m., -s, έφεδρικός παί-
 χτης, ό □ reservetroepen, m., mv.,
 έφεδρεία, ή □ —wiel, o., -en, ρεζέρ-
 βα, ή
 reservist, m., -en, έφεδρος, ό
 reservoir, o., -s, δεξαμενή, ή □ ντεπό-
 ζιτο, τό
 resident', m., -en, πρόσεδρος, ό □ —ie,
 v., -s, οίκημα, τό □ οίκία, ή □ σπίτι,
 τό □ διαμονή, ή
 resolu'tie, v., -s, βούλευμα, τό □
 άπόφαση, ή □ γνωμοδότηση, ή
 resoluut', -lute, άδίστακτος
 resonan'tie, v., -s, άντήχηση, ή □ άντί-
 λαλος, ό
 respect', o., σεβασμός, ό □ σέβας, τό
 □ —eren, εύλαβούμαι □ σέβομαι □
 —ievelijk, -e, άντίστοιχος □ άμοι-
 βαίος
 rest, v.(m.), -en, κατάλοιπο, τό □ υπό-
 λοιπο, τό □ (restje) άπομεινάρι, τό □
 υπόλειμμα, τό □ —ant, o., -en, ρέ-
 στα, τά □ υπόλοιπο, τό
 restaurant', o., -s, έστιατόριο, τό □ —
 houder, m., -s, έστιατορας, ό
 restaura'tie, v., -s, άνόρθωση, ή □
 —wagen, m., -s, βαγόνι έστιατόριο,
 τό
 restaure'ren, άνακαινίζω □ άναστυλώ-
 νω □ έπισκευάζω
 restric'tie, v., -s, (beperking) περιορι-
 σμός, ό □ (voorbehoud) έπιφύλαξη, ή
 □ —f, -tieve, περιοριστικός □ έπιφυ-
 λακτικός

resultaat', o., -iaten, έκβαση, ή □ αποτέλεσμα, τό □ τέλος, τό
 resultan'te, v.(m.), -n, συνισταμένη, ή
 resumé', o., -s, έπιτομή, ή □ συγκεφαλαίωση, ή □ περίληψη, ή
 resume'ren, συνοψίζω □ συγκεφαλαιώνω
 reto'rica, v., ρητορική, ή
 retour'biljet, o., -ien, εισιτήριο έπιστροφής, τό
 retrai'te, v.(m.), -s, (aftocht) υποχώρηση, ή □ (pensioen) σύνταξη, ή □ —huis, o., -huizen, ήσυχαστήριο, τό
 reuk, m., -en, μυρουδιά, ή □ —loos, -loze, άμύριστος □ —orgaan, o., -ganen, όσφρηση, ή
 reumatiek', v., ρευματισμός, ό
 reuma'tisch, -e, ρευματικός
 reus, m., reuzen, γίγαντας, ό □ —achtig, -e, τεράστιος □ γιγάντιος □ κυκλώπιος □ πελώριος
 reu'tel, m., ρόγχος, ό □ ροχαλητό, τό □ —en, ροχαλίζω
 reu'zel, m., ξίγκι, τό □ λίπος, τό
 reu'zeleuk, -e, πολύ ώραϊος □ πολύ καλός
 re'ven, συμπτύσσω
 revers', m., (rugzijde) ράχη, ή □ (jas) άνάποδη, ή
 revolte'ren, έπαναστατώ □ άπειθαρχώ
 revolu'tie, v., -s, εξέγερση, ή □ επανάσταση, ή
 I revolutionair', -e, άνατρεπτικός □ επαναστατικός
 II revolutionair', m., -en, επαναστάτης, ό □ άπειθαρχος, ό □ άντάρτης, ό
 revol'ver, m., -s, περίστροφο, τό □ πιστόλι, τό
 revue', v.(m.), -s, έπιθεώρηση, ή
 riant', -e, τερπνός □ γελαστός [τό
 rib, v.(m.), ribben, παγίδι, τό □ πλευρό, ή
 ri'chel, v.(m.), -s, άκρη, ή
 rich'ten, (wenden) γυρίζω □ διευθύνω □ (te gronde —) καταστρέφω □ (recht doen) δικάζω
 rich'ting, v., -en, διεύθυνση, ή □ richtlij'n, v.(m.), -en, κατεύθυνση, ή □ —snoer, o., -en, γνώμονας, ό

rici'nusolie, v.(m.), ρετσινόλαδο, τό □ κικινέλαιο, τό
 rid'der, m., -s, ίππότης, ό □ —lijk, -e, ίπποτικός □ γενναίος □ —orde, v.(m.), -n, -s, ίπποτικό τάγμα, τό □ —wezen, o., ίπποτισμός, ό
 ridiculise'ren, γελοιοποιώ □ θεατρίζω □ έκθέτω □ διαπομπεύω
 riek, m., -en, δικράνι, τό
 rie'ken, μυρίζω
 riem, m., -en, ιμάντας, ό □ λουρί, τό □ (ceintuur) ζώνη, ή
 riet, o., καλάμι, τό □ —en, καλαμένιος □ ψάθινος □ —gras, o., -sen, ψάθα, ή □ —mat, v.(m.), -ten, ψάθα, ή □ —over iets leggen: ψαθώνω
 rif, o., -fen, ξέρα, ή □ σκόπελος, ό □ ύφαλος, ό
 rij, v.(m.), -en, γραμμή, ή □ άράδα, ή □ σειρά, ή □ στίχος, ό □ στοίχος, ό □ (mensen—) ούρά, ή
 rij'bewijs, o., -wijzen, άδεια όδηγοϋ αϋτοκινήτου, ή
 rij'broek, v.(m.), -en, κιλότα, ή
 rij'den, (op een rijdier) καβαλικεύω □ ίππεύω □ (met auto) όδηγώ
 rijg'draad, m., -draden, κλωστή, ή
 rij'gen, (kralen, tabak) άρμαθιάζω □ (schoenen) δένω □ (su)σφιγγω □ (driegen) ράβω
 rijg'laars, v.(m.), -laarzen, μπότα, ή □ rijgnaald, v.(m.), -en, σακοράφα, ή □ σακοβελόνα, ή □ —veter, m., -s, λουρί, τό
 I rijk, -e, πλούσιος □ άφθονος □ πολυτελής
 II rijk, o., -en, κράτος, τό
 rijk'aard, m., -s, παραλής, ό □ λεφτάς, ό □ rijkdom, m., -men, πλούτος, ό □ άφθονία, ή □ πληθώρα, ή □ περιουσία, ή □ —elijk, -e, πλούσιος □ εύπορος □ εύκατάστατος □ (v. maaltijd) λουκούλλειος [ριος, ό
 rijks'kanselier, m., -s, άρχικαγκελάκι, ή □ —commandant, m., -en, μοίραρχος, ό □ —officier, m., -en, ύπομοίραρχος, ό

rij'kunst, v., -en, (ιππευτική, ή
I **rijm**, o., -en, ομοιοκαταληξία, ή □
ρίμα, ή
II **rijm**, m., (ρίj) πάχνη, ή
rij'melaar, m., -s, στιχογράφος, ό □
στιχοπλόκος, ό
rijp, -e, ώριμος □ γινομένος □ μεστός
rij'paard, o., -en, κέλητας, ό
rij'pen, μεστών □ ώριμάζω □ ψήνο-
μαι □ ψωμώνω
rijp'heid, v., ώριμότητα, ή □ μέστωμα,
τό □ γίνωμα, τό
rijs, o., rijzen, βλαστάρι, τό □ κλαδί,
τό
rij'school, v.(m.), -scholen, σχολή ιπ-
πασίας, ή
rijst, m., ρύζι, τό □ πιλάφι, τό □ —**e-
brij**, m., λαπάς, ό □ —**epap**, v.(m.),
ρυζόγαλο, τό □ —**meel**, o., ρυζάλευ-
ρο, τό
rij'strook, v.(m.), -stroken, κυκλοφο-
ριακός δρόμος, ό
rijst'veld, o., -en, ρυζοχώραφο, τό □
δρυζώνας, ό
rij'ten, σχίζω
rij'twig, o., -en, δχημα, τό □ άμαξα, ή
rij'wiel, o., -en, ποδήλατο, τό
rij'zen, αναβιβάζω □ μεγαλώνω □
(deeg) ζυμώνομαι □ (zonsopgang)
βγαίνω □ ανατέλλω
rij'zig, -e, θεριακωμένος □ μεγαλόσω-
μος
rij'zweep, v.(m.), -zwerpen, μαστίγιο, τό
□ καμουτσίκι, τό
ril'len, ανατριχιάζω □ ριγώ □ φρίζω □
τουρτουρίζω □ τρεμουλιάζω
ril'lerig, -e, τρεμουλιαστός □ τρεμου-
λιάρης
ril'ling, v., -en, ρίγος, τό □ κρυάδα, ή
□ σύγκρυο, τό □ τρεμούλα, ή □ τρό-
μος, ό
rim'boe, v.(m.), -s, ζούγκλα, ή
rim'pel, m., -s, ρυτίδα, ή □ ζάρα, ή □
—**en**, ζαρώνω □ ρυτιδώνω □ πτυχώ-
νω □ σουρώνω □ —**ig**, -e, ρικνός □
ρυτιδωμένος □ ζαρωμένος □ —**loos**,
-loze, άδίπλωτος □ άζάρωτος
ring, m., -en, (vinger—) δαχτυλίδι, τό

□ βέρα, ή □ (v. ketting) κρίκος, ό □
χαλκάς, ό □ (strijdperk) παλαιστρα,
ή □ πάλη, ή □ —**muur**, m., -muren,
περιτείχισμα, τό □ —**slang**, m., -en,
δεντρογαλιά, ή □ —**vinger**, m., -s,
παράμεσος, ό □ —**vormig**, -e, δαχτυ-
λιδένιος
rin'kelen, ήχω □ βουίζω □ χτυπώ τό
κουδούνι
riole'ring, v., -en, ύπονόμηση, ή
riool', o. en v.(m.), riolen, λαγούμι, τό
□ ύπόνομος, ό □ όχετός, ό
ri'sico, o. en m., κίνδυνος, ό
riskant', -e, ριψοκίνδυνος
riske'ren, διακινδυνεύω □ ριψοκινδυ-
νεύω □ διακυβεύω
rit, m., -ten, διαδρομή, ή
ri'te, v.(m.), -n, -s, τυπικό, τό
rit'me, o., -n, ρυθμός, ό
rit'meester, m., -s, ήαρχος, ό
rit'misch, -e, ρυθμικός
rit'selen, θροίζω □ ψιθυρίζω
rits'sluiting, v., -en, φερμουάρ, τό
rituaal', o., -tuelen, (ritus) τελετουργία,
ή □ (boek) τυπικό, τό
ritueel', -tuele, τελετουργικός
rivaal', m., -valen, (mededinger) άντίπα-
λος, ό □ (minnaar) άντραστής, ό
rivalise'ren, άνταγωνίζομαι □ συναγω-
νίζομαι □ συνερίζομαι
rivier', v.(m.), -en, ποταμός, ό □
ποτάμι, τό □ —**bedding**, v.(m.), -en,
κοίτη, ή □ —**vis**, m., -sen, ποταμό-
ψαρο, τό
rob, m., -ben, φώκια, ή
rob'bedoes, m.-v., -doezen, αλητόπαι-
δο, τό
robijn', m., -en, ρουμπίνι, τό
ro'bot, m., -s, ρομπότ, τό
robuust', -e, στιβαρός □ δυνατός □
ρωμαλέος
ro'chel, m., -s, (fluim) ρόχαλα, τά □
φλέματα, τά □ (reutel) ρόγχος, ό □
—**en**, ροχαλλίζω
rod'delpraat, m., καταλαλιά, ή □ κα-
κολογία, ή
rodehond', m., έρυθρά, ή
roe'bel, m., -s, ρούβλι, τό

roe'de, v.(m.), -n, βίτσα, ή □ βέργα, ή
□ μαστίγιο, τό □ (penis) πέος, τό
roei'boot, m. en v., -boten, λέμβος, ή
roei'en, κωπηλατῶ □ λάμνω □ κάνω
κουπιά
roei'er, m., -s, κωπηλάτης, ό □ έρέτης,
ό □ λεμβοῦχος, ό
roei'pen, v.(m.), -nen, σκαρμός, ό □
roeiriem, m., -en, **roeispaan**, v.(m.),
-spanen, κουπί, τό □ — **wedstrijd**, m.,
-en, λεμβοδρομία, ή
roe'keloos, -loze, παράτολμος □ ριψο-
κίνδυνος
roem, m., δόξα, ή □ δοξασία, ή □ γνώ-
μη, ή □ θαυμασμός, ό
Roemeen', m., -menen, Ρουμᾶνος, ό □
—s, -e, ρουμάνικος □ —se, v., -n,
Ρουμανίδα, ή
roe'men, δοξάζω □ έπαινώ
roem'loos, -loze, άδοξος □ **roemrijk**,
-e, δοξαστικός □ — **zucht**, v.(m.),
-en, δοξομανία, ή □ φιλοδοξία, ή
roep, m., -en, κλήση, ή □ (faam) φήμη,
ή
roe'pen, φωνάζω □ βοῶ □ κραυγάζω
□ καλῶ □ κράζω □ (v. herder)
σαλαγῶ □ *om hulp* —: ζητῶ βοήθεια
roe'ping, v., -en, κλίση, ή
roer, o., -en, τιμόνι, τό □ οϊακας, ό □
πηδάλιο, τό □ δοιάκι, τό
roer'eí, o., -eren, όμελέτα, ή
roe'ren, άνακατεύω □ (zich —) κινού-
μαι
roe'rig, -e, εὐκίνητος
roer'loos, -loze, άκίνητος
roer'pen, v.(m.), -nen, δοιάκι, τό □ τι-
μόνι, τό □ λαγουδέρα, ή
roes, m., -roezen, κραιπάλη, ή □ άγαλ-
λίαση, ή
roest, m. en o., -en, σκουριά, ή □ (plan-
teziekte) σκωρίαση, ή □ —en, σκου-
ριάζω □ δξειδώνω □ —ig, σκου-
ριασμένος □ — **vrij**, -e, άνοξειδωτος
□ άσκούριαστος
roet, o., καπνιά, ή □ κάπνα, ή □ μουν-
τζούρα, ή □ άσβόλη, ή
roe'zemoes, m., άνακατωσούρα, ή □
σύγχυση, ή □ άναστάτωση, ή

rof'fel, m., -s, (schaaf) πλάνη, ή □
(trommel) κρούση, ή □ (uitbrander)
κατσάδα, ή
rog, m., -gen, σελάχι, τό □ μουδιά-
στρα, ή
rog'ge, v.(m.), βρίζα, ή □ σίκαλη, ή
rok, m., -ken, (dames-) φούστα, ή □
φουστάνι, τό □ (ceremoniekostuum)
φράκο, τό □ βελάδα, ή □ (Grieks sol-
daat) φουστανέλα, ή
ro'ken, καπνίζω □ φουμάρω □ (dam-
pen) άχνίζω □ άτμίζω □ *gerookte
biefstuk*, m.: άχνιστό μπιφτέκι, τό
ro'ker, m., -s, καπνιστής, ό
rok'kenjager, m., -s, θηλυμανής, ό □
γυναικάς, ό
rol, v.(m.), -len, ρόλος, ό □ ρολό, τό □
κύλινδρος, ό □ καρούλι, τό □ (to-
neel-) μέρος, τό □ ρόλος, ό
rol'len, κυλῶ □ κυλίω □ τυλίγω
rol'luik, o., -en, ρολό, τό □ **rolmops**,
m., -en, μαρινάτη ρέγγα, ή □ —
schaats, v.(m.), -en, τροχοπέδιλο, τό
□ πατίνι, τό □ — **schaatsen**, πατινά-
ρω □ — **stoel**, m., -en, κυλιστή κα-
ρέκλα, ή □ — **trap**, m., -pen, κινητή
σκάλα, ή
Romaans', -e, ρομανικός
roman', m., -s, μυθιστόρημα, τό
roman'ce, v.(m.), -s, -n, ρομάντζο, τό
romancier', m., -s, μυθιστοριογράφος,
ό
roman'tisch, -e, ρομαντικός □ όνειρο-
παρμένος
romantis'me, o., ρομαντισμός, ό
Romein', m., -en, Ρωμαῖος, ό □ —s,
-e, ρωμαϊκός □ —se, v., -n, Ρωμαία,
ή
rom'mel, m., άκαταστασία, ή □ περί-
τριμμα, τό □ άπομεινάρι, τό □
σκουπίδι, τό □ — **markt**, v.(m.), -en,
παλιατζίδικο, τό
romp, m., -en, κορμός, ό □ κορμί, τό
□ (scheeps—) ύφαλα, τά □ βρεχούμε-
να, τά
rond, -e, κυκλικός □ κύκλιος □ στρογ-
γυλός □ σφαιρικός □ — **boog**, m.,
-bogen, άψίδα, ή □ καμάρα, ή

ron'd'olen, γυροφέρνω □ τριγυρίζω □ περιπλανιέμαι
ron'd'draaien, σβουρίζω □ στριφογυρίζω
ron'd'dwalen, (περι)πλανιέμαι □ *mijn gedachten dwalen rond*: ὁ νοῦς μου ἀρμενίζει
ron'de, v.(m.), -s, -n, γύρος, ὁ □ κύκλος, ὁ □ —**dans**, m., -en, συρτός, ὁ □ τράτα, ἡ
ron'den, κολπώνω □ φουσκώνω □ στρογγυλεῦω
ron'd'gaan, τριγυρίζω
ron'd'gang, m., -en, βόλτα, ἡ □ στροφῆ, ἡ □ γύρος, ὁ □ περίπατος, ὁ □ περιφορά, ἡ
ron'd'kuieren, σουλατσάρω □ σεριανίζω
ron'd'leiden, ξεναγῶ
ron'd'leiding, v., -en, ξενάγηση, ἡ
rondom, bw., (τρι)γύρω □ ὀλόγυρα □ κυκλικά □ ὀλοτρόγυρα □ περίγυρα □ ἐπίρξ
ron'd'reis, v.(m.), -reizen, περιοδεία, ἡ
ron'd'reizen, περιηγοῦμαι □ ταξιδεύω □ περιοδεύω
ron'd'rit, m., -ten, περιήγηση, ἡ □ περιφορά, ἡ □ ταξίδι, τό
ron'd'slenteren, περιδιαβάζω □ περιπλανιέμαι □ σεργιανίζω □ σουλατσάρω
ron'd'strooien, διασκορπίζω □ διασπαταλῶ □ διαχύνω
ron'd'uit, bw., νέτα σκέτα □ εἰλικρινά □ ἀπερίφραστα □ ὀρθά κοφτά □ στρογγυλά
ron'ken, (v. motor) πάλλομαι □ (v. in-sekt) ζουζουνίζω □ (snurken) ροχαλίζω
ron'selen, στρατολογῶ □ ναυτολογῶ
rönt'genbehandeling, v., ἀκτινοθεραπεία, ἡ □ ραδιοθεραπεία, ἡ □ **rönt'genfoto**, v.(m.), -'s, ἀκτινογραφία, ἡ □ ραδιογράφημα, τό □ —**stralen**, mv., ἀκτίνες, οἱ
rood, rode, κόκκινος □ ἐρυθρός □ —**worden**: κοκκινίζω □ ντρέπομαι □ —**worden van woede**: συγκαίωμα

roodha'rig, -e, πυρρός □ πυρρότριχος ροῦσος □ **roodheid**, v., κοκκινιά, ἡ □ κοκκινάδα, ἡ □ κοκκινίλα, ἡ □ —**huid**, m., -en, ἐρυθρόδερμος, ὁ □ —**kapje**, o., -s, Κοκκίνοσκουφίτσα, ἡ □ —**vonk**, v.(m.) en o., ὀστρακιά, ἡ □ σκαρλατίνα, ἡ
I roof, m., ἀρπαγή, ἡ □ λεηλασία, ἡ □ διαγοῦμμα, τό
II roof, v.(m.), roven, (korst v. wonde) κόρα, ἡ □ κρούστα, ἡ
roof'dier, o., -en, θηρίο, τό □ ἀρπαχτικό ζῷο, τό
roof'overval, m., -len, κοῦρσος, ὁ □ λεηλασία, ἡ □ διαρπαγή, ἡ
roof'en, (aflijnen) εὐθυγραμμίζω □ (ontwortelen) συγκομιζώ □ σοδιάζω
roof'lijn, v.(m.), -en, εὐθυγραμμία, ἡ
rook, m., καπνός, ὁ □ (damp) ἀχνός, ὁ □ **vuile** —: ντουμάνι, τό □ —**artike-len**, mv., καπνά, τά □ —**salon**, m. en o., -s, καπνιστήριο, τό
room, m., ἀφρόγαλα, τό □ καϊμάκι, τό □ κρέμα, ἡ □ —**ijs**, o., παγωτό, τό
roos, v.(m.), rozen, (bloem) τριαντάφυλλο, τό □ ρόδο, τό □ (doelwit) στόχος, ὁ □ σκοπός, ὁ □ (huidziekte) πιτυρίδα, ἡ □ ἀνεμοπύρωμα, τό □ ἐρυσίπελας, ὁ
roos'kleurig, -e, ρόδινος □ ροδόχρωμος □ τριανταφυλλῆς
roos'ter, m., -s, ἐσχάρα, ἡ □ σκάρα, ἡ
roos'teren, τηγανίζω □ τσιγαρίζω □ καβουρντίζω □ ξεροψηνῶ [χος
ros, -se, ροῦσος □ πυρρός □ πυρρότρι-
ros'bleef, m., ροσμπή, τό
ros'kam, m., -men, ξυστρί, τό □ χτένα, ἡ □ —**men**, ξυστρίζω
rot, -te, σάπιος □ σαθρός □ φθαρμένος □ σαπρός
ro'tan, o. en m., καλάμι, τό
rota'tie, v., -s, περιστροφή, ἡ □ στριφογύρισμα, τό
rots, v.(m.), -en, βράχος, ὁ □ —**achtig**, -e, βραχώδης □ —**blok**, o., -ken, κοτρώνα, ἡ □ κοτρώνι, τό □ —**eiland**, o., -en, σκόπελος, ὁ □ βραχονήσι, τό

rol'ten, σαπίζω □ σέπομαι □ σήπομαι
roulet'te, v.(m.), -s, ρουλέτα, ή
rou'te, v.(m.), -s, -n, διαδρομή, ή □
 πλεύση, ή □ ρότα, ή
routi'ne, v., ρουτίνα, ή □ συνήθεια, ή
 □ έθισμός, ό
rouw, m., λύπη, ή □ πένθος, τό □ —
beklag, o., συλλυπητήρια, τά □ — *be-
 tuigen*: συλλυποῦμαι □ —en, πενθώ
 □ πενθοφορῶ □ μαυροφορῶ □ —
floers, o., κρέπι, τό □ —**kleed**, o.,
 -klederen, πένθιμο φόρεμα, τό
ro'ven, άρπάζω □ διαγουμιζω □ λεη-
 λατῶ □ κατακλέβω □ ληστεύω
ro'ver, m., -s, άρπαγας, ό □ διαγουμι-
 στής, ό □ λαφυραγωγός □ —**sbede**,
 v.(m.), -n, -s, ληστοσυμμορία, ή □
 σπείρα, ή □ —**shol**, o., -en, καταγώ-
 γιο, τό □ λησταρχείο, τό
royaal', -ale, βασιλικός □ μεγαλόπρε-
 πος
ro'ze, ρόδινος □ ροδαλός □ ροδόχρω-
 μος □ ροδοκόκκινος □ ρόζ
ro'zeblad, o., -eren, -en, ροδοπέταλο,
 τό □ ροδόφυλλο, τό
rozemarijn', m., δεντρολίβανο, τό □
 δυοσμαρίνι, τό
ro'zenkrans, m., -en, κομποσκοίνι, τό
 □ **rozenolie**, v.(m.), τριανταφυλλόλα-
 δο, τό □ ροδέλαιο, τό □ —**perk**, o.,
 -en, ροδώνας, ό □ ροδότοπος, ό □
 τριανταφυλλότοπος, ό □ —**tuin**, m.,
 -en, ροδόκηπος, ό □ —**water**, o., άν-
 θόνερο, τό □ ροδόνερο, τό □ ροδό-
 σταμο, τό □ τριανταφυλλόνερο, τό
ro'zerood, -rode, ροδοκόκκινος
ro'zestruik, m., -en, τριανταφυλλιά, ή
 □ ροδή, ή □ ροδωνία, ή
rozet', v.(m.), -ten, ροζέτα, ή
rozijn', v.(m.), -en, σταφίδα, ή
rub'ber, m. en o., -s, λάστιχο, τό □
 (bn.) λαστιχένιος
rubriek', v., -en, κατηγορία, ή □ στή-
 λη, ή
rucht'baarheid, v., δημοσιότητα, ή
rudimentair', -e, στοιχειώδης □ βασι-
 κός
rug, m., -gen, ράχη, ή □ πλάτη, ή □

νῶτα, τά □ —**gegraat**, v.(m.), -graten,
 ραχοκοκαλιά, ή □ σπονδυλική, ή □
 —**gelings**, -e, ύπιος □ (bw.) άνάσκε-
 λα □ —**leuning**, v., -en, έρεισίνωτο,
 τό □ ράχη, ή □ άκουμπιστήρι, τό □
 —**zak**, m., -ken, σακίδιο, τό □ ταξι-
 διωτικός σάκος, ό □ —**zwemmen**,
 κολυμπῶ άνάσκελα
ruig, -e, τραχύς □ δύσκαμπτος
rui'ken, όσφραίνομαι □ μυρίζω □ μο-
 σκοβολῶ
rui'ker, m., -s, άνθοδέσμη, ή □ μου-
 κέτο, τό
ruil, m., -en, άλλαξιά, ή □ —en,
 άνταλλάζω □ (μετα)τρέπω □ —**han-
 del**, m., συναλλαγή, ή
ruim, -e, άπλόχωρος □ φαρδύς
ruim'te, v., -n, -s, χώρος, ό □ (tussen-
 ruimte) διάστημα, τό □ —**pak**, o.,
 -ken, σκάφανδρο, τό □ —**pendelaar**,
 m., -s, άερπλάνο πυραυλοκίνητο, τό
 □ —**reiziger**, m., -s, κοσμοναύτης, ό
 □ —**schip**, o., -schepen, διαστημό-
 πλοιο, τό
ruin, m., -en, μουνουχισμένο άλογο,
 τό
ruïne, v., -s, -n, έρείπιο, τό □ —**ren**,
 έρειπώνω □ ρημάζω □ καταβαρα-
 θρώνω □ βουλιάζω □ βυθίζω □ —
veld, o., -en, έρειπιώνας, ό
rui'sen, θροῖζω □ ψιθυρίζω □ θροῶ □
 βουίζω □ βροντάω
ruit, v.(m.), -en, (meetk. fig.) ρόμβος, ό
 □ (glas) τζάμι, τό
rui'ter, m., -s, καβαλάρης, ό □ ίππέας,
 ό □ έφιππος, ό □ —**ij**, v., ίππικό, τό
 □ (eskadron —) Ήλη, ή □ —**ijjk**, -e, εί-
 λικρινής
rui'tewisser, m., -s, ύαλοκαθαριστήρας,
 ό □ καθαριστήρας τοῦ παρμπρίζ, ό
rui'tijd, m., μάδημα, τό
ruk, m., -ken, σπρωξιά, ή □ άπώθηση,
 ή □ —**wind**, m., -en, άνεμοστρόβι-
 λος, ό □ μπουρίνι, τό
rum, m., ρούμι, τό
rumoer', o., -en, θόρυβος, ό □ —**ma-
 ker**, m., -s, θορυβοποιός, ό □ ταραχο-
 ποιός, ό □ φασαρία, ό

rund, ο., -eren, βόδι, τό □ —**erstal**, m., -len, βουστάσιο, τό □ —**erteelt**, v.(m.), κτηνοτροφία, ή □ —**vlees**, ο., βοδινό κρέας, τό □ (— met uien) στιφάδο, τό [m., -en, έρπύστρια, ή
rups, v.(m.), -en, κάμπια, ή □ —**band**,
Rus, m., -sen, Ρούσος, ό □ Ρώσος, ό □ —**sisch**, -e, ρούσικος □ ρωσικός □ —**sin**, v., -nen, Ρώσσα, ή □ Ρωσσί-
δα, ή
rust, v., -en, (het rusten) άνάπαυση, ή □ ξεκούραση, ή □ (stilte) άκίνησία, ή □ άταραξία, ή □ ήσυχία, ή □ γαλήνη, ή □ —**dag**, m., -en, ήμεραργία, ή □ —
eloos, -loze, άνήσυχος □ άκατάπαυ-
τος
rus'ten, άναπαύομαι □ πλαγιάζω □ κοιμούμαι □ ήσυχάζω □ ξαποσταίνω

rust'huis, ο., -huizen, ήσυχαστήριο, τό
rustiek', -e, άγροτικός
rus'tig, -e, ήσυχος □ άτάραχος □ γλα-
ρός
rustlie'vend, -e, φιλήσυχος □ **rustplaats**,
v.(m.), -en, άναπαυτήριο, τό □ —**ver-
stoorder**, m., -s, ταραξίας, ό □ ταρα-
χοποιός, ό
ruw, -e, (onbewerkt) άκατέργαστος □
(olie) άκάθαρτος □ (manieren) βάνου-
σος □ σκαίος □ τραχύς □ —**heid**, v.,
-heden, βανουσότητα, ή □ σκαιότη-
τα, ή
ru'zie, v., -s, άμάχη, ή □ καβγάς, ό □
φιλονικία, ή □ —**ën**, καβγαδίζω □
τσακώνομαι □ φιλονικώ □ μαλώνω
□ —**zoeker**, m., -s, καβγατζής, ό □
φιλόνικος, ό

S

saai, -e, ξερός □ μονότονος □ πληχτι-
κός
sab'bat, m., -ten, Σάββατο, τό
sab'helen, μαμουλίζω □ σιαλίζω □ σα-
λιάζω □ (kleisen) σαλιαρίζω □ φλυα-
ρώ
sa'bel, m., -s, σπάθα, ή □ —**dier**, ο.,
-en, σαμούρι, τό
sabota'ge, v., σαμποτάζ, τό □ σαμπο-
τάρισμα, τό □ δολιοφθορά, ή
sabote'ren, σαμποτάρω
saboteur', m., -s, σαμποτέρ, ό □ δο-
λιοφθορέας, ό
sachari'ne, v.(m.), ζαχαρίνη, ή
sacrament', ο., -en, μυστήριο, τό
sacristie', v., -ën, ιεροφυλάκιο, τό □
σκευοφυλάκιο, τό
sadis'me, ο., σαδισμός, ό
sadis'tisch, -e, σαδιστικός
sa'fe, m., -s, χρηματοκιβώτιο, τό
saffier', m., -en, ζαφείρι, τό □ σάφπει-
ρος, ό
saffraan', m., ζαφορά, ή
sa'ge, v.(m.), -n, μύθος, ό
sala'de, v.(m.), σαλάτα, ή

salaman'der, m., -s, σαλαμάντρα, ή
sala'mi, m., -'s, σαλάμι, τό
salarie'ren, μισθοδοτώ
sala'ris, ο., -sen, άμοιβή, ή □ μισθός, ό
sal'de, ο., -'s, -di, ύπόλοιπο, τό □ ύστε-
ρημα, τό
sa'lie, v.(m.), φασκόμυλο, τό □ άλι-
σφακιά, ή
salon', m. en ο., -s, σαλόνι, τό □ σάλα,
ή
salpe'ter, m. en ο., νίτρο, τό
sal'to, m., -'s, πήδημα, τό □ άλμα, τό
□ σάλτο, τό
sal'vo, ο., -'s, ριζιμο, τό □ όμοβροντία,
ή □ μπαταριά, ή
sa'men, bw., συνάμα □ άντάμα □ μαζι
□ όμαδικά □ συγχρόνως □ *het hoort*
—: ταιριάζει □ άρμόζει □ πάει
sa'menbinden, συνδέω
sa'menbrengen, περιμαζεύω □ συγκεν-
τρώνω □ συναθροίζω □ συνάγω
sa'menbrenging, v., συναγωγή, ή □
προσφορά, ή □ παράθεση, ή
sa'mendrukken, θλίβω □ συμπιέζω □
ζουλώ

sa'mendrummen, στριμώχνω □ στίζω □ συνωθώ
 sa'menflansen, έρανίζομαι □ είμαι έρα-
 νιστής
 samengesteld, -e, σύνθετος □ πολύπλο-
 κος □ πολυμερής □ —e woorden,
 πιν.: παρασύνθετα, τὰ □ —e intrest,
 πιν.: άνατοκισμός, ό
 sa'menhang, m., συνάφεια, ή □ άλλη-
 λεξάρτηση, ή □ συνάρτηση, ή □
 συνένωση, ή □ συνοχή, ή
 sa'menhangen, συναρτώ □ συνάπτω □
 —d, -e, συναφής □ ταιριαστός □
 συνεκτικός
 samenho'righeid, v., άρμονία, ή
 sa'menklank, m., συγχορδία, ή □ συμ-
 φωνία, ή
 sa'menkomen, συνέρχομαι □ συναθροί-
 ζομαι
 sa'menkomst, v., -en, συνάθροιση, ή □
 σύναξη, ή □ συνάντηση, ή □
 συγκέντρωση, ή
 sa'menleven, συμβιώνω □ συζώ
 sa'menleving, v., συνύπαρξη, ή □ συμ-
 βίωση, ή □ κοινωνία, ή
 sa'menloop, m., (toeval) σύμπτωση, ή
 □ συγκυρία, ή □ συντυχία, ή □ (v.
 rivieren) συμβολή, ή
 sa'menpersen, στριμώχνω □ συμπιέζω
 □ συνθλίβω □ ζουλώ □ πλακώνω
 sa'menroepen, συγκαλώ
 sa'menscholen, άθροίζω
 sa'menscholing, v., -en, συναγερμός, ό
 sa'menspannen, συντείνω □ συμβάλλω
 sa'menspraak, v.(m.), -spraken, διάλο-
 γος, ό □ συνομιλία, ή □ συζήτηση, ή
 □ κουβέντα, ή
 sa'menstellen, συνθέτω □ συντάσσω □
 καταρτίζω □ όργανώνω □ συγκροτώ
 □ συστήνω □ (schrijven) συγγράφω
 sa'mensteller, m., -s, συνθέτης, ό
 sa'menstelling, v., -en, σύνθεση, ή □
 σύσταση, ή
 sa'menstromen, συρρέω □ συναθροίζο-
 μαι □ προστρέχω
 sa'mentrekken, συναιρώ □ συστέλλω
 sa'mentrekking, v., -en, συναίρεση, ή □
 (inkrimping) συστολή, ή

sa'mentroepen, συναγελάζομαι
 sa'menvallen, o., σύμπτωση, ή
 sa'menvatten, συγκεφαλαιώνω □ συνο-
 ψίζω □ *samengevat*: κοντολογίς □
 σύντομα □ μέ λίγα λόγια
 sa'menvatting, v., -en, περίληψη, ή □
 σύνοψη, ή □ άνασκόπηση, ή
 sa'menvloeiën, συρρέω
 sa'menvoegen, συναθρώνω □ συναρ-
 μόζω □ συναρμολογώ □ συνκεντρώ-
 νω
 sa'menvoeging, v., -en, άρμογή, ή
 sa'menvouwen, διπλώνω □ συμπλέκω
 □ συνδυάζω
 sa'menwerking, v., σύμπραξη, ή □ συ-
 νεργασία, ή
 sa'menwonen, συγκατοικώ □ συνοικώ
 sa'menzijn, συνευρίσκομαι
 sa'menzweerder, m., -s, συνωμότης, ό
 sa'menzweren, συνωμοτώ
 sa'menzwering, v., -en, συνωμοσία, ή
 Sa'miër, m., -s, Σαμιώτης, ό
 Sa'misch, -e, σαμιώτικος □ σαμιακός
 □ —e, v., -en, Σαμιώτισσα, ή
 sanato'rium, o., -s, -gia, άναρρωτήριο,
 τό □ σανατόριο, τό □ φθισιατρείο, τό
 sanctie, v., -s, (έπι)κύρωση, ή □ ποινή, ή
 sanc'tus, o. en m., τρισάγιο, τό
 sandaal', v.(m.), -dalen, πέδιλο, τό □
 σαντάλι, τό
 sand'wich, m., -es, σάντουιτς, τό
 sane'ren, εξυγιαίνω □ επανορθώνω
 I sanitair', -e, ύγειονομικός
 II sanitair', o., τουαλέτα, ή □ λουτρώ-
 νας, ό
 sap, o., -pen, ζουμί, τό □ ζωμός, ό □
 χυμός, ό □ —pig, -e, εύχυμος □ ζου-
 μερός
 sarcas'me, o., -n, σαρκασμός, ό □
 χλευασμός, ό
 sarcas'tisch, -e, σαρκαστικός □ σαρδό-
 νιος
 sarcofaag', m., -fagen, σαρκοφάγος, ή
 sardine, sardien, v.(m.), -n resp. -en,
 σαρδέλα, ή □ —blikje, o., -s, σαρδε-
 λοκούτι, τό
 sar'ren, παιδεύω □ βασανίζω
 sas, o., -sen, ύδροφράχτης, ,ό

sa'tan, m., -s, σατανάς, ὁ □ διάβολος, ὁ □ —isch, -e, σατανικός □ διαβολικός □ έωσφορικός
 satelliet', m., -en, δορυφόρος, ὁ
 sa'ter, m., -s, σάτυρος, ὁ [νιος
 satijn', o., ἀτλάζι, τό □ —en, ἀτλαζέ-
 sati're, v.(m.), -n, -s, σάτιρα, ἡ
 saucij's', v.(m.), -cijzen, λουκάνικο, τό
 □ σουτζούκι, τό
 sau'na, m., -'s, έφιδρωτικό λουτρό, τό
 saus, v.(m.), -en, -sauzen, σάλτσα, ἡ □
 —kom, v.(m.), -men, σαλτσιέρα, ἡ
 savan'ne, v.(m.), -n, -s, σαβάνα, ἡ
 saxofoon', m., -s, -fonen, σαξόφωνο, τό
 Scandina'viër, m., -s, Σκανδιναβός, ὁ
 Scandina'visch, -e, σκανδιναβικός □
 —e, v., -n, Σκανδιναβίδα, ἡ
 scena'rio, o., -'s, σενάριο, τό □ —
 schrijver, m., -s, σεναριογράφος, ὁ
 seë'ne, v.(m.), -s, σκηνή, ἡ
 scep'ter, m., -s, σκήπτρο, τό
 scep'ticus, m., -ci, σκεπτικιστής, ὁ
 schaaf, v.(m.), schaven, ροκάνι, τό □
 πλάνη, ἡ □ τροκάνα, ἡ □ —wonde,
 v.(m.), -n, γόαρσιμο, τό □ έκδορά, ἡ
 □ γρατσουνιά, ἡ □ σύγκαμα, τό □
 een — oplopen: συγκαίμαι
 schaak'bord, o., -en, σκακιέρα, ἡ □
 schaakspel, o., -en, σκάκι, τό □
 ζατρίκιο, τό □ —speler, m., -s, σκα-
 κιστής, ὁ □ ζατρικιστής, ὁ
 schaal, v.(m.), schalen, (graadverdeling)
 κλίμακα, ἡ □ σκάλα, ἡ □ (maatstaf)
 κανόνας, ὁ □ (aflees—) πίνακας, ὁ □
 (eier—) τσόφλι, τό □ φλοιός, ὁ □ (v.
 schaaldier) ὄστρακο, τό □ (kom)
 γαβάθα, ἡ □ τσανάκα, ἡ □ σκουτέλι,
 τό □ (weeg—) ζυγός, ὁ □ ζυγαριά, ἡ
 schaal'dier, o., -en, ὄστρακόδερμα, τά
 □ μαλακόστρακα, τά
 schaam'rood, o., έρυθρίαση, ἡ
 schaam'te, v., ντροπή, ἡ □ αἰσχύνη, ἡ
 □ τσίπα, ἡ □ —loos, -loze, ἀναίδης
 □ άνερυθρίαστος □ ἀναίσχυντος □
 ἀδιάντροπος □ ξετσίπωτος □ —
 loosheid, v., ἀναισχυντία, ἡ □ ἀδιαν-
 τροπία, ἡ □ ἀναίδεια, ἡ □ ξετσιπω-
 σιά, ἡ

schaap, o., schapen, πρόβατο, τό □
 μανάρι, τό □ (klein —) ἀρνί, τό □
 (zwart —) λαγιαρνί, τό □ —herder,
 m., -s, προβατάρης, ὁ □ (eigenaar)
 τσέλιγκας, ὁ □ —skooi, v.(m.), μαν-
 τρι, τό □ ποιμνιοστάσιο, τό □ στάνη,
 ἡ □ στρουγγα, ἡ
 schaar, v.(m.), scharen, ψαλίδι, τό □
 (grote —) ψαλίδα, ἡ □ (menigte) πλη-
 θος, τό [στός
 schaars, -e, ἀραιός □ σπάνιος □ λιγο-
 schaats, v.(m.), -en, παγοπέδλο, τό □
 πατίνι, τό □ —en, πατινάρω □ —er,
 m., -s, παγοδρόμος, ὁ
 schacht, v.(m.), -en, φρέαρ, τό □ πηγά-
 δι, τό
 scha'de, v.(m.), -n, βλάβη, ἡ □ ζημιά, ἡ
 □ φθορά, ἡ □ στραπάτσο, τό □ —
 lijk, -e, έπιβλαβής □ έπιζήμιος □
 βλαβερός □ ζημιάρης
 scha'deloos, -loze, ἀζημιώτος □ —stel-
 len, ἀποζημιώνω □ —stelling, v.,
 ἀποζημίωση, ἡ
 scha'den, ζημιώνω □ βλάπτω □ ἀδικῶ
 scha'duw, v.(m.), -en, σκιά, ἡ □ ἴσκιος,
 ὁ □ (op schilderij) σκίασμα, τό □ —
 beeld, o., -en, σκιαγράφημα, τό □ —
 rijk, -e, σκιερός □ —spei, o., -en, κα-
 ραγκιόλης, ὁ
 schaft, v.(m.), -en, ἀνάπαυση [τῶν βαρ-
 διῶν], ἡ □ βάρδιες, οἱ □ —en, τρώγω
 □ παίρνω τό φαγητό
 scha'kel, m. en v., -s, χαλκάς, ὁ □ κρί-
 κος, ὁ □ δεσμός, ὁ □ —aar, m., -s,
 διακόπτης, ὁ □ —en, ἀλυσοδένω □
 συμπλέκω □ συνδυάζω □ —ing, v.,
 -en, (elekt.) παροχέτευση, ἡ
 scha'ken, παίζω σκάκι
 schake'ren, (kleur) ἀποχρωματίζω □
 (nuance) ἀποχαρακτηρίζω □ ξεθω-
 ριάζω
 scha'lie, v., -s, -liën, πλάκα, ἡ □ —
 dekker, m., -s, κεραμιδάς, ὁ □ πλα-
 κάς, ὁ
 schalks, -e, ναζιάρης □ μαργιόλης □
 παιχνιδιάρης
 schalmei', v.(m.), -en, ζουρνάς, ὁ
 scha'mei, -e, φτωχικός □ πενιχρός

scha'men, (zich) (ἐ)ντρέπομαι
scha'm'pen, σαρκάζω □ χλευάζω
schandaal', ο., -dalen, σκάνταλο, τό
 □ —blad, ο., -en, σκανδαλοθήρας, ό
schanda'lig, -e, σκανταλιάρης
schandalise'ren, σκανταλιζώ
scha'n'de, v.(m.), κατασχύνη, ή □
 ντρόπιασμα, τό □ άτιμία, ή □
 ντροπή, ή □ αίσχος, τό □ —lijk, -e,
 αίσχρός □ άτιμος □ έπονείδιστος □
 άξιοκατάκριτος
schand'vlek, v.(m.), -ken, ντροπή, ή □
 αίσχος, τό □ άτιμία, ή □ πομπή, ή □
 στίγμα, τό
schans, v.(m.), -en, όχύρωμα, τό
scha'pebout, m., -en, μπουτί, τό □ **scha-
 pekaas**, m., -kazen, μανούρι, τό □ —
melk, v.(m.), προβατίσιο γάλα, τό □
 πρόβειο γάλα, τό □ —vacht, v.(m.),
 -en, προβιά, ή □ μηλωτή, ή
schap'pelijk, -e, (behoorlijk) εύπρεπής
 □ (gematigd) μέτριος □ μεσαίος □
 (niet duur) φτηνός
scha'renslep, m., -en, άκονιστής, ό □
 τροχιστής, ό
scharla'ken, (rood) άλικος
scharnier', ο., -en, στρόγγυα, ή □ κλει-
 δωση, ή □ άρμός, ό □ ρεζές, ό
schar'relen, (v. hoenders) σκαλίζω □
 (doorzoeken) έρευνώ □ (knoeien) τά
 κάνω θάλασσα □ (tasten) πασπατεύω
 □ ψηλαφώ □ (kleinigheden doen) άνα-
 κατώνω □ (flirten) κορτάρω □ κάνω
 κόρτε
schar'relpartijtje, ο., -s, πάρε δώσε, τό,
 τά □ συναλλαγές, οί □ κόρτε, τό
schat, m., -ten, θησαυρός, ό
scha'teren, χαχανίζω □ καγχάζω □
 χασκογελῶ
scha'terlach, m., καγχασμός, ό □ χα-
 χάνισμα, τό □ χάχανο, τό
schat'je, ο., -s, ψυχούλα, ή □ κοκόνα,
 ή □ άγάπη μου! □ χρυσό μου!
schat'kamer, v.(m.), -s, θησαυροφυλά-
 κιο, τό □ κορβανάς, ό □ **schatkist**,
 v.(m.), -en, (δημόσιο) ταμείο, τό □
 χρηματοκιβώτιο, τό □ —plichtig, -e,

ύποτελής □ —rijk, -e, ζάπλουτος □
 πάμπλουτος
schat'ten, έκτιμῶ □ σταθμίζω
scha'ven, πλανίζω □ ροκανίζω
schavot', ο., -ten, λαιμητόμος, ή □
 ικρίωμα, τό □ άγχόνη, ή
schavuit', m., -en, δαιμονόπαιδο, τό
sche'de, v.(m.), -n, (v. zwaard) θήκη, ή
 □ θηκάρι, τό □ (vagina) κολεός, ό □
 αιδόιο, τό
sche'del, m., -s, κρανίο, τό □ κάρα, ή
 □ κεφάλι, τό □ καύκαλο, τό □ —
breuk, v.(m.), -en, κάταγμα κρανίου,
 τό
scheef, scheve, λοξός □ στραβός □
 γαμπός □ γρυπός □ κυρτός □ κα-
 μπυλωτός
scheel, schele, άλλήθωρος □ λοξός □
 — zien: λοξοκοιτάζω □ στραβοκοι-
 τάζω
scheen'been, ο., -deren, καλάμι, τό
scheeps'bouw, m., ναυπήγηση, ή □
scheepseigenaar, m., -s, -nagen, кара-
 βοκύρης, ό □ πλοιοκτήτης, ό □ —
jongen, m., -s, μούτσος, ό □ ναυτό-
 παιδο, τό □ —journaal, ο., -nalen,
 ναυτολόγιο, τό □ —lading, v., -en,
 караβιά, ή
scheeps'register, ο., -s, νηολόγιο, τό □
scheepsromp, m., -en, σκαρί, τό □
 σκάφος, τό □ κουφάρι, τό □ —ruim,
 ο., -en, κύτος, τό □ —timmerman,
 m., -lui, -lieden, ναυπηγός, ό □ —
vlag, v.(m.), -gen, παντιέρα, ή □
 σημαία, ή □ —werf, v.(m.), -werpen,
 ναύσταθμος, ό
scheeps'touw, ο., -en, παραβόσκοινο,
 τό □ παλαμάρι, τό □ μαντάρι, τό
scheep'vaart, v.(m.), ναυσιπλοΐα, ή □
 ναυτιλία, ή
scheer'apparaat, ο., -raten, ξυριστική
 μηχανή, ή □ **scheerkwast**, m., -en, πι-
 νέλο ξυρίσματος, τό □ —mes, ο.,
 -sen, ξυράφι, τό □ —mesje, ο., -s,
 λεπίδα ξυριστική, ή □ ξυραφάκι, τό
 □ —wol, v.(m.), έριο, τό □ —zeep,
 v.(m.), -zeren, σαπούνι ξυρίσματος,
 τό

schei'den, (δια)χωρίζω □ ξεχωρίζω □ διαίρω □ διακρίνω
schei'ding, v., -en, χωρισμός, ό □ διά-
 ζευξη, ή □ απομάκρυνση, ή □ (huwe-
 lijk) διαζύγιο, τό □ (haar—) χωρί-
 στρα, ή □ —**slijn**, v.(m.), -en, χώρι-
 σμα, τό
scheids'rechter, m., -s, διαιτητής, ό □
 έλλανοδίκης, ό □ —**lijk**, -e, διαιτητι-
 κός
schei'kunde, v., χημεία, ή
schel, v.(m.), -len, (bel) κουδούνι, τό
schel'den, μαλώνω □ επιπλήττω
sche'len, (verschillen) διαφέρω □ (ont-
 breken) λείπω □ *het kan me niet* — : δέ
 μέ νοιάζει □ δέ μ'ένδιαφέρει □ *het*
scheelde niet veel: λίγο έλειψε
schelm, m., -en, πονηρός, ό □ υπερ-
 μπάντης, ό □ —**enstreek**, m. en v.,
 -streken, κατεργαριά, ή
schelp, v.(m.), -en, κόγχη, ή □ όστρα-
 κο, τό □ —**dier**, o., -en, κοχύλι, τό □
 όστρακο, τό □ όστρακόδερμα, τά
schel'vis, m., -sen, μπακαλιάρος, ό □
 βακαλάος, ό
sche'ma, o., -s, schemata, σχήμα, τό □
 σχέδιο, τό □ —**tisch**, -e, σχηματικός
sche'meren, μουχρώνει □ σουρουπώνει
 □ νυχτώνει
sche'merig, -e, μουχρός □ σκοῦρος □
 σκοτεινός
sche'mering, v., -en, μούχρωμα, τό □
 σουρούπο, τό
sche'merlicht, o., σκιάφως, τό □ ήμί-
 φως, τό □ μισοσκόταδο, τό
schen'den, (overtreden) παραβαίνω □
 (verminken) άκρωτηριάζω □ κολοβώ-
 νω
schen'ding, v., -en, καταπάτηση, ή □
 παραβίαση, ή □ παράβαση, ή □
 παρανομία, ή
schen'kel, m., -s, μπούτι, τό
schen'ken, (geven) δωρίζω □ χαρίζω □
 (gieten) χύνω □ (trakteren) κερνώ □
 φιλεύω
schen'ker, m., -s, (gever) χαριστής, ό □
 χορηγητής, ό □ προμηθευτής, ό □ (v.
 drank) κεραστής, ό □ οίνοχόος, ό

schen'king, v., -en, δωρεά, ή □ χάρι-
 σμα, τό □ προσφορά, ή
schep, v.(m.), -pen, (gereedschap) φτυά-
 ρι, τό □ (hoeveelheid) κουταλιά, ή
sche'pen, m., -en, (wethouder) πάρε-
 δρος, ό, ή □ δημοτικός σύμβουλος, ό
sche'per(schond), m., -s, (-en), μούργος,
 ό
schep'pen, (maken) δημιουργώ □ πλα-
 στουργώ □ πλάθω □ χτίζω □ (water
 —) άντλώ □ (grond —) φτυαρίζω □
 σκάβω
schep'per, m., -s, δημιουργός, ό □
 (κοσμο)πλάστης, ό □ πλαστουργός,
 ό □ χτίστης, ό
schep'ping, v., -en, δημιούργημα, τό □
 γέννηση, ή □ πλάση, ή
schep'sel, o., -en, -s, πλάσμα, τό □ όν,
 τό
sche'ren, ξυρίζω
scherf, v.(m.), scherven, θρύψαλο, τό □
 θρύμμα, τό □ όστρακο, τό
sche'ring, v., -en, διασίδι, τό □ μιτάρι,
 τό □ στημόνι, τό
scherm, o., -en, (toecht-) προπέτασμα,
 τό □ διαχώρισμα, τό □ παραβάν, τό
 □ (film) όθόνη, ή □ (toneel) αῦλαία, ή
 □ (T.V.) διάφραγμα, τό
scher'men, ξιφομαχῶ
scher'mer, m., -s, ξιφομάχος, ό
schermut'seling, v., -en, άκροβολισμός,
 ό □ άψιμαχία, ή □ μικροσυμπλοκή, ή
 □ λιανοτούφεκο, τό
scherp, -e, (mes) κοφτερός □ όξύς □
 σουβλερός □ μυτερός □ (stern) ψιλός
 □ (gekruid) άρτύσιμος
scher'pen, όξύνω
scherp'schutter, m., -s, άκροβολιστής, ό
scherpzin'nig, -e, όξυδερκής □ διορα-
 τικός □ —**heid**, v., -heden, όξυδέρ-
 κεια, ή □ όξύνοια, ή □ άγχίνοια, ή □
 διορατικότητα, ή
scherts, v.(m.), άστεία, τά □ χαριε-
 ντισμός, ό □ σκέρτσο, τό □ —**en**,
 άστειεύομαι □ χαριεντίζομαι □ παι-
 δογελῶ
scher'zo, o., -'s, σκέρτσο, τό
schets, v.(m.), -en, σχέδιο, τό □ σκί-

τσο, τό □ διαχάραξη, ή □ σκιαγράφημα, τό □ —en, διαγράφω □ σχεδιάζω □ ιχνογραφῶ □ διαχαράσσω □ σκιαγραφῶ □ σκιστάρω
scheur, v.(m.), -en, ρωγμή, ή □ χαρμάδα, ή □ σκισμή, ή □ —**buik**, m. en o., σκορβοῦτο, τό □ —en, σχίζω □ ραγίζω □ (barsten) σκάζω □ κρεπάρω □ —**kalender**, m., -s, ἡμεροδείκτης, ό
scheut, m., -en, βλαστάρι, τό □ βλαστός, ό □ παρακλάδι, τό
schicht, m., -en, ἀναλαμπή, ή
schie'lijk, -e, γρήγορος □ αἰώνιδιος □ ξαφνικός
schiereiland', o., -en, χερσόνησος, ή
schiet'baan, v.(m.), -banen, σκοπευτήριο, τό
schie'ten, (v. vuurwapens) πυροβολῶ □ τουφεκῶ □ ρίχνω □ (v. planten) βλασταίνω □ φυτρώνω □ πετῶ
schiet'gat, o., -en, πολεμίστρα, ή □ **schietlood**, o., -loden, στάθμη, ή □ —**oefening**, v., -en, σκοποβολή, ή □ —**schijf**, v.(m.), -schijven, σημάδι, τό □ στόχος, ό □ —**spoel**, v.(m.), -en, κερκίδα, ή □ σαῖτα, ή
schif'tingswedstrijd, m., -en, προκριματικός ἀγώνας, ό
schijf, v.(m.), schijven, δίσκος, ό □ (sluiting) ροδέλα, ή □ (plakje) φέτα, ή
schijn, m., ἐπίφαση, ή □ —**baar**, -bare, φαινομενικός □ κατ'ἐπιφάνεια □ —**dood**, v. en m., νεκροφάνεια, ή □ —**en**, (blijken) φαίνομαι □ (licht) λάμπω □ φέγω
schijnheilig, -e, διπρόσωπος □ κακόπιστος □ προσποιητός □ ὑποκριτικός □ φαρισαϊκός □ —**heid**, v., ὑποκρισία, ή □ προσποίηση, ή
schijn'sel, o., -s, φέγγος, τό
schijn'werper, m., -s, προβολέας, ό
schik'ken, συγυρίζω □ τακτοποιῶ □ διευθετῶ □ σιάζω □ βολεύω
schik'king, v., -en, συγύρισμα, τό □ κατάρταξη, ή □ τακτοποίηση, ή
schil, v.(m.), -len, φλοιός, ό □ φλούδα, ή □ τσόφλι, τό

schild, o., -en, ἀσπίδα, ή □ (dekschild) καύκαλο, τό □ καυκί, τό
schil'der, m., -s, (verver)μπογιατζής, ό □ ἐλαιοχρωματιστής, ό □ (kunst—) ἁγιογράφος, ό □ ζωγράφος, ό □ —**en**, βάφω □ μπογιατίζω □ ἀπεικονίζω □ ζωγραφίζω □ —**ij**, o. en v., -en, ζωγραφιά, ή □ κάδρο, τό □ —**kunst**, v., ζωγραφική, ή □ —**sezel**, m., -s, καθάλετο, τό □ ὀκρίβαντας, ό
schild'klier, v.(m.), -en, θυροσειδής ἀδέννας, ό □ **schildpad**, v.(m.), -den, χελώνα, ή □ —**vleugeligen**, mv., κολεόπτερα, τά □ κάνθαροι, οἱ □ —**wacht**, m., -en, καρπούλι, τό □ φρουρός, ό □ σκοπός, ό
schil'fer, m., -s, φολίδα, ή □ λέπι, τό
schil'len, ἀποφλοιώνω □ ἐκκοκκίζω □ ξεφλουδίζω □ ξύνω
schim, v.(m.), -men, σκιά, ή □ φάντασμα, τό
schim'mel, m., -s, (paard) γρίβας, ό □ (zwam) μούχλα, ή □ —**en**, μouxλιάζω
schim'menspel, o., καραγκιόζης, ό
schim'pen, (ύ)βρίζω
schimp'scheut, m., -en, γλωσσοφαγιά, ή □ κακολογία, ή
schip, o., schepen, πλοίο, τό □ καράβι, τό □ —**breuk**, v.(m.), -en, ναυάγιο, τό □ —**breuk lijden**: ναυαγῶ □ καραβοτσακίζομαι □ καταστρέφομαι □ —**per**, m., -s, βαρκάρης, ό □ λεμβούχος, ό □ —**peren**, συμβιβάζω
schis'ma, o., -'s, -ta, σχίσμα, τό □ —**ziek**, -e, σχισματικός □ αίρετικός
schit'teren, διαλάμπω □ ἀκτινοβολῶ □ λαμποβολῶ □ λαμποκοπῶ □ σελαγίζω □ —**d**, -e, λαμπρός □ φωτεινός □ ἀκτινοβόλος □ (prachtig) ἐξαιρετος □ ἔξοχος
schit'tering, v., -en, αἶγλη, ή □ λάμψη, ή □ λαμπηδόνα, ή □ ἀκτινοβολία, ή □ μαρμαρυγή, ή □ σελάγισμα, τό □ φεγγοβολή, ή
schizofrenie', v., σχιζοφρένια, ή
schla'ger, m., -s, ἐπιτυχία, ή
schmink, m., φτιασίδι, τό □ ψιμύθιο, τό

□ —en, φτιασιδώνω □ βάζω ψιμύθιο
□ (zich —) φτιάνομαι □ φτιασιδώνομαι □ καλλωπίζομαι

schoei'en, παπουτσώνω □ υποδένω □ ποδένω

schoei'sel, ο., -s, υπόδημα, τό

schoen, m., -en, παπούτσι, τό □ —**lapper**, m., -s, μπαλωματής, ό □ —**maker**, m., -s, παπουτστής, ό □ τσαγκάρης, ό □ —**makerij**, v., -en, τσαγκαράδικο, τό □ τσαγκάρικο, τό □ υποδηματοποιείο, τό □ —**poetser**, m., -s, λούστρος, ό □ στιλβωτής, ό □ —**smeer**, o. en m., βερνίκι, τό □ λούστρο, τό □ —**winkel**, m., -s, παπουτσιδικο, τό □ τσαγκαράδικο, τό

schoff'fel, v.(m.), -s, σκαλιστήρι, τό □ —en, σκαλίζω □ τσαπίζω

schok, m., -ken, τίναγμα, τό □ κλονισμός, ό □ ταλάντευση, ή □ (elektrische —) ήλεκτροπληξία, ή □ —**breker**, m., -s, άμορτισέρ, τό □ προφυλακτήρας, ό

schok'ken, κουνῶ □ ταλαντεύω □ σαλεύω □ σείω □ τραντάζω □ (ergeren) σοκάρω

schok'schouderen, άνασηκώνω τούς ώμους

I schol, m., -len, (vis) γλώσσα, ή

II schol, v.(m.), -len, (ijs) κομμάτι πάγου, τό □ (zode) σβόλος, ό

scholastiek', v., σχολαστικισμός, ό

scholier', m., -en, μαθητής, ό

scho'ling, v., διδασκαλία, ή

schom'mel, m. en v., -s, αιώρα, ή □ κούνια, ή □ —en, (bewegen) κουνῶ □ λικνίζω □ σαλεύω □ κινῶ □ (veranderen) διακυμαίνομαι □ άνεβοκατεβαίνω □ —**stoel**, m., -en, κουνιστή καρέκλα, ή

scho'ne, ο., ώραιό, τό □ καλό, τό □ όμορφιά, ή

schoof, v.(m.), schoven, δεμάτι, τό □ χερόβολο, τό

schoof'er, m., -s, ζητιάνος, ό □ έπαιτης, ό

schoof, v.(m.), scholen, σχολείο, τό □ διδασκλήριο, τό □ εκπαιδευτήριον, τό

□ (kunstrichting) σχολή, ή □ —**at-test**, ο., -en, εύσημο, τό □ —**bank**, v.(m.), -en, θρανίο, τό □ —**bezoek**, ο., -en, φοίτηση, ή □ —**geld**, ο., -en, δίδακτρα, τά □ —**gemeenschap**, v., -ren, σχολική κοινότητα, ή

schoof'inspectie, v., -s, επιθεώρηση έκπαίδευσης, ή □ **schoonmeester**, m., -s, δάσκαλος, ό □ —**rapport**, ο., -en, έλεγχος, ό □ —s, -e, σχολικός □ —**schip**, ο., -schepen, εκπαιδευτικό πλοίο, τό □ —**tas**, v.(m.), -sen, σάκκα, ή

schoon, schone, (net) καθαρός □ (moos) ώραιός □ όμορφος □ —**dochter**, v., -s, νύφη, ή □ —**heid**, v., -heden, ώραιότητα, ή □ όμορφιά, ή □ καλλονή, ή □ όμορφάδα, ή

schoon'heidsgevoel, ο., καλαισθησία, ή □ **schoonheidsinstituut**, ο., -tuten, ίνστιτούτο καλλονής, τό □ —**middel**, ο., -en, καλλυντικό, τό □ —**produkt**, ο., -en, καλλυντικό προϊόν, τό □ —**specialiste**, v., -n, αισθητική, ή □ —**wedstrijd**, m., -en, καλλιστεία, τά

schoon'maak, m., καθάρισμα, τό □ —**ster**, v., -s, παραδουλεύτρα, ή

schoon'maken, καθαρίζω □ όμορφαίνω □ καλλωπίζω □ εξωραίζω □ **schoonmaker**, m., -s, καθαριστής, ό □ —**moeder**, v., -s, πεθερά, ή □ πενθερά, ή □ —**ouders**, mv., πεθερικά, τά

schoon'schrift, ο., -en, καθαρογράφηση, ή □ καλλιγραφία, ή □ **schoonvader**, m., -s, πεθερός, ό □ —**vegen**, σαρώνω □ σκουπίζω □ —**zoon**, m., -s, -zonen, γαμπρός, ό □ —**zuster**, v., -s, γυναικαδέλφη, ή □ νύφη, ή

schoor'balk, m., -en, μαδέρι, τό □ δοκάρι, τό □ στήριγμα, τό □ υπόβαθρο, τό

schoor'steen, m., -stenen, καπνοδόχος, ή □ καμινάδα, ή □ έστία, ή □ (v. schip) φουγάρο, τό □ —**veger**, m., -s, καπνοδοχοκαθαριστής, ό

schoot, m., schoten, κόλπος, ό □ —**hondje**, ο., -s, σκυλάκι, τό

schoots'afstand, m., -en, βεληνεκές, τό

schoots'vel, o., -len, ποδιά, ή
I schop, m., -pen, (trap) μπαλιά, ή □
σουτ, τό

II schop, v.(m.), -pen, (spade) φτυάρι, τό
I schop'pen, κλοτσώ □ λακτίζω □ σου-
τάρω

II schoppen, v.(m.), (kaartspel) μπα-
στούνι, τό □ πικά, ή

schor, -re, (hees) βραχνός

scho'ren, (ύπο)στηρίζω □ στερεώνω □
στυλώνω

schorpioen', m., -en, σκορπιός, ό

schor'remorrie, o., κάθαρμα, τό □ από-
βρασμα της κοινωνίας, τό

schors, v.(m.), -en, φλοιός, ό □
φλούδα, ή

schor'sen, παύω □ διακόπτω □ στα-
ματώ

schor'sing, v., -en, άναστολή, ή □ παύ-
ση, ή

schort, v.(m.) en o., -en, μπροστέλα, ή
□ (μπροστο)ποδιά, ή

I schot, o., -en, βολή, ή □ ρίξιμο, τό □
πυροβολισμός, ό □ ριπή, ή □ σμπά-
ρος, ό □ (voetbal) σουτ, τό □ μπαλιά,
ή

II Schot, m., -ten, Σκοτσέζος, ό

scho'tel, m. en v., -s, πιατέλα, ή □ —
doek, m., -en, πιατόπανο, τό □ —

wasser, m., -s, λαντζιέρης, ό

Schots, -e, σκοτσέζικος □ —e, v., -n,
Σκοτσέζα, ή

schot'wonde, v.(m.), -n, διαμπερές, τό

schou'der, -s, ώμος, ό □ *met blote*
schouders: έξωμος □ —blad, o., -en,

(ώμο)πλάτη, ή □ σπάλα, ή □ —riem,
m., -en, άορτήρας, ό □ —stuk, o.,

-ken, σπάλα, ή □ —tas, v., (m.), -sen,
ταγάρι, τό □ θύλακος, ό

schout-bij-nacht', m., schouten-bij-
nacht, schout-bij-nachts, ύποναύαρ-
χος, ό

I schouw, m., (inspectie) θέα, ή

II schouw, v.(m.), -en, (stookplaats) θερ-
μάστρα, ή □ τζάκι, τό □ έστία, ή

schouw'burg, m., -en, θέατρο, τό

schou'wen, θεωρώ □ κοιτάζω

schouw'spel, o., -en, θέαμα, τό

scho'venbinder, m., -s, συνδετήρας, ό
schraag, v.(m.), schragen, ποδαρικό, τό
□ τρίποδο, τό

schraal, schraie, φτωχικός □ γλίστρος
□ λιγοστός

schraapmes, o., -sen, ξύστρα, ή □ ξυ-
στήρι, τό □ schraapsel, o., -s, ψήγμα,

τό □ άπόξεσμα, τό □ φίνισμα, τό □
—zucht, v.(m.), πλεονεξία, ή □ φι-
λαργυρία, ή

schram, v.(m.), -men, γρατσουνιά, ή □
άμυχή, ή □ νυχιά, ή □ σύγκαμα, τό □

τσουγκρανιά, ή □ —men, ξεγδέρνω
□ ξεσκίζω

schran'der, -e, έξυπνος □ μυαλωμένος

schra'pen, ξύνω □ ξελεπίζω

schrap'nel, m., -s, βολιδοφόρο βλήμα,
τό □ μύδρος, ό

schrap'pen, ξεγράφω □ σβήνω [τό

schre'de, v.(m.), -n, ζάλο, τό □ βήμα,

schreeuw, m., -en, βοή, ή □ κραυγή, ή

□ βουή, ή □ ξεφωνητό, τό □ —en,

φονάζω □ βουίζω □ κραυγάζω □

κράζω □ ξεφωνίζω □ στριγκλίζω □

—erig, -e, φωνακλάς

schrift, o. en v., (m.), -en, γραφή, ή □
(schrijfboek) τετράδιο, τό □ *Heilige*

S—: 'Αγία Γραφή, ή □ —*elijk*, -e,

γραπτός □ γραμμένος □ έγγραφος □

—*kunde*, v., γραφολογία, ή □ —*ver-*

valsing, v., -en, πλαστογραφία, ή □

νόθευση, ή □ παραποίηση, ή

schrijf'behoefte, m., γραφική ύλη, ή

□ schrijfboek, o., -en, τετράδιο, τό □

φυλλάδα, ή □ —*fout*, v.(m.), -en,

άνορθογραφία, ή □ —*machine*, v., -s,

γραφομηχανή, ή □ —*ster*, v., -s,

συγγραφέας, ή □ —*tafel*, v.(m.), -s,

γραφέιο, τό □ —*trant*, m., ύφος, τό

□ στίλ, τό

schrijn, o. en m., -en, θήκη, ή □ λειψα-
νοθήκη, ή

schrij'nend, -e, έντονος □ ζωηρός □
χτυπητός

schrijn'werker, m., -s, ξυλουργός, ό □
μαραγκός, ό □ —*ij*, v., -en, ξυλουργ-

γείο, τό □ μαραγκούδικο, τό □ λε-
πτουργική, ή

schrij'ven, γράφω □ (samenstellen) συγ-
γράφω
schrij'ver, m., -s, συγγραφέας, ὁ
schrik, m., -ken, φόβος, ὁ □ δέος, τὸ □
τρόμος, ὁ □ τρομάρα, ἡ □ —**beeld**,
o., -en, μορμολύκειο, τὸ □ φόβητρο,
τὸ □ σκιάχτρο, τὸ □ —**bewind**, o.,
τρομοκρατία, ἡ □ —**keljaar**, o., -ja-
ren, δισεχτο ἔτος, τὸ □ —**ken**, φοβί-
ζω □ τρομάζω □ ξιπάζω □ σκιάζω □
—**wekkend**, -e, τρομακτικός □ φοβε-
ρός
schril, -le, (v. klank) διαπεραστικός □
ὀξύς □ (v. kleur) ζωηρός
schrob'ben, σφουγγαρίζω
schroef, v.(m.), schroeven, (bout) βίδα,
ἡ □ (scheeps-) ἑλικας, ὁ □ προπέλα, ἡ
□ —**boor**, v.(m.), boren, ἀτέρμονας,
ὁ □ τριβέλι, τὸ □ —**moer**, v.(m.),
-en, παξιμάδι, τὸ □ —**vliegtuig**, o.,
-en, ἑλικοκίνητο ἀεροπλάνο, τὸ □
ἑλικόπτερο, τὸ
schroei'en, καψαλίζω
schroe'vedraai'er, m., -s, βιδολόγος, ὁ □
κατσαβίδι, τὸ □ βιδωτήρι, τὸ
schroe'ven, βιδώνω
schrok'kig, -e, λαίμαργος □ ἀχόρταγος
schro'melijk, -e, (angstwekkend) τρομε-
ρός □ (zeer) ὑπερβολικός □ ἀπερί-
γραφτος
schro'men, φοβοῦμαι □ δειλιάζω
schrom'pelen, συμμαζεῦμαι □ φυραί-
νω □ ζαρώνω
schroomval'lig, -e, δειλός □ φοβητσιά-
ρης □ ἐπιφυλακτικός
schroot, o., σκάγια, τὰ
schub, v.(m.), -ben, λέπι, τὸ □ φολίδα,
ἡ
schuch'ter, -e, (ἐν)τροπαλός □ ντρο-
πιάρικος □ συνεσταλμένος □ δειλός
schud'debollen, κουνῶ τὸ κεφάλι
schud'den, τινάζω □ σείω □ κραδαίνω
□ δονῶ □ πάλλω
schuif, v.(m.), schuiven, (grendel) σύρ-
της, ὁ □ μάνταλος, ὁ □ —**deur**,
v.(m.), -en, κινητὴ πόρτα, ἡ □ —
raam, o., -ramen, κινητὸ παράθυρο,
τὸ

schui'len, σκεπάζω
schuil'houden, (zich) λημεριάζω
schuil'kelder, m., -s, προκάλυμμα, τὸ
□ **schuilnaam**, m., -namen, ψευδώνυ-
μο, τὸ □ —**plaats**, v.(m.), -en,
κρησφύγετο, τὸ □ καταφύγιο, τὸ □
κρυψώνας, ὁ □ λημέρι, τὸ □ (v. vis-
sen) θαλάμη, ἡ
schuim, o., ἀφρός, ὁ □ —**bad**, o., -en,
ἀφρόλουτρο, τὸ □ —**en**, ἀφρίζω □
—**gebakje**, o., -s, μαρέγκα, ἡ □ —
spaan, v.(m.), -spanen, ἐξαφριστήρι,
τὸ
schuin, -e, ἐγκάρσιος □ πλάγιος □ λο-
ξός □ παράπλευρος
schuit, v.(m.), -en, καράβι, τὸ □ πλοῖο,
τὸ □ λέμβος, ἡ
schuiven, τραβῶ □ μετακινῶ
schuld, v.(m.), -en, (fout) σφάλμα, τὸ
□ (oorzaak) ὑπαιτιότητα, ἡ □ ἐνοχή,
ἡ □ (geld—) χρέος, τὸ □ *in de —en
zitten*: χρωστῶ □ —*en maken*: κατα-
χρεώνομαι □ —**bekentenis**, v., -sen,
ὁμολογία, ἡ □ —**bewijs**, o., -wijzen,
γραμμάτιο, τὸ
schuld'brief, m., -brieven, ὁμόλογο, τὸ
□ χρεωστικὴ ἀπόδειξη, ἡ □ **schuld-
eiser**, m., -s, δανειστής, ὁ □ πιστω-
τής, ὁ □ —**eloos**, -loze, ἀχρέωτος □
ἄχρεος □ —**enaar**, m., -s, ὀφειλέτης,
ὁ □ χρεώστης, ὁ □ —**ig**, -e, αἰτίος □
ἐνοχος □ παραίτιος □ —*ig zijn*:
φταίω
schun'nig, -e, αἰσχρός □ ἀχρεῖος □
ἀναίδης
schu'ren, o., (wrijven) τρίψιμο, τὸ □
(προσ)τριβή, ἡ □ (schrobben) σφουγ-
γάρισμα, τὸ
schurft, v.(m.) en o., ψάρα, ἡ □ —**ig**,
-e, ψωραλέος □ ψωριάρικος
schurk, m., -en, ἀπατεώνας, ὁ □
θεομπαίχτης, ὁ □ κανάγιας, ὁ □
μπερμπάντης, ὁ □ παλιάνθρωπος, ὁ
□ —**enstreek**, m. en v., -streken,
πανουργία, ἡ □ πονηριά, ἡ □ δολιό-
τητα, ἡ
schut'dak, o., -en, τσαρδάκι, τὸ
schut'ter, m., -s, σκοπευτής, ὁ

schuur, v.(m.), schuren, ἀμπάρι, τό □
 σιτοβολώννας, ό □ ὑπόστεγο, τό
 schuur'papier, o., γυαλόχαρτο, τό
 schuw, -e, δειλιάρης □ —en, ἀπο-
 φεύγω
 sclero'se, v., σκληήρωση, ή
 sco'ren, σημειώνω
 scrupu'le, v.(m.), -s, ἐνδοιασμός, ό
 sculpte'ren, λαξεύω □ γλύφω □ σκαλί-
 ζω
 sculptuur', v., -turen, γλυπτική, ή
 sec, (wijn) μπροῦσκος □ ξερός
 secon'de, v.(m.), -n, δευτερόλεπτο, τό
 secretares'se, v., -n, γραμματέας, ή
 secretariaat', o., -riaten, γραμματεία, ή
 secreta'ris, m., -sen, γραμματέας, ό □
 —generaal, m., -sen-generaal, γε-
 νικός γραμματέας, ό
 secre'tie, v., -s, ἔκκριμα, τό □ ἔκκριση,
 ή
 sec'tie, v., -s, -tiën, μοίρα, ή □ τμήμα,
 τό
 sec'tor, m., -s, -en, τομέας, ό
 secularise'ren, δημεύω □ ἐκλαίκεύω
 secundair', -e, δευτεροβάθμιος □ ἐπου-
 σιώδης □ — onderwijs, o.: μέση
 ἐκπαίδευση, ή
 se'dert, vw., ἀφότου □ ἀφοῦ □ —dien,
 bw., ἔκτοτε □ ἀπό τότε
 sediment', o., -en, ἴζημα, τό □ κατακά-
 θι, τό
 segment', o., -en, τμήμα, τό
 sein, o., -en, σύνθημα, τό □ σήμα, τό □
 —en, σημαδεύω □ σημαίνω □ —er,
 m., -s, χειριστής, ό □ —geving, v.,
 σήμανση, ή □ σημάδεμα, τό □ μετά-
 δοση σημάτων, ή □ —huisje, o., -s,
 (σιδηροδρομική) σκοπιά, ή □ —
 paal, m., -palen, σηματογράφος, ό □
 —sleutel, m., -s, χειριστήριο, τό
 seismograaf', m., -grafen, σειсмоγράφος,
 ό
 seizoen', o., -en, ἐποχή, ή □ καιρός, ό
 □ ὥρα, ή
 sekreet', o., -kreten, μυστικό, τό
 seks, m., σέξ, τό □ ἔρωτας, ό □ —e,
 v., -n, φύλο, τό □ σέξ, τό □ —uali-
 teit, v., σεξουαλισμός, ό □ ἀφροδι-

σία, ή □ —ueel, -uele, σεξουαλικός
 sek'te, v., -n, αἵρεση, ή
 sekwes'ter, o., -s, μεσεγγύηση, ή
 sel'derie, m., -s, σέλινο, τό
 selec'tie, v., -s, ἐκλογή, ή □ ἐπιλογή, ή
 semantiek', v., σημαντική, ή □ σημα-
 σιολογία, ή
 semes'ter, o., -s, ἑξαμηνία, ή □ ἑξάμη-
 νο, τό
 semina'rie, o., -s, σεμινάριο, τό □ ἱερο-
 διδασκαλεῖο, τό □ (universiteit) φρο-
 ντιστήριο, τό
 seminarist', m., -en, ἱεροσπουδαστής, ό
 se'mi-officieel', -ci'ële, ἡμιεπίσημος
 senaat', m., γερουσία, ή □ σύγκλητος,
 ή
 sena'tor, m., -en, -s, γερουσιαστής, ό
 sensa'tie, v., -s, ἐντύπωση, ή
 sensationeel', -nele, ἐντυπωσιακός □
 διαβόητος □ πολὺκροτος
 sensualis'me, o., αἰσθησιοκρατία, ή □
 σενσουαλισμός, ό
 sentimenteel', -tele, αἰσθηματικός
 separatis'tisch, -e, χωριστικός
 se'pia, v.(m.), σέπια, ή
 septem'ber, m., Σεπτέμβριος, ό
 sep'tisch, -e, σηπτικός
 sereen', -tene, ξάστερος □ ἄδολος □
 διαυγής
 serena'de, v., -s, καντάδα, ή □ πατινά-
 δα, ή □ σερενάτα, ή
 sergeant', m., -en, -s, ὑπενωμοτάρχης,
 ό □ —majoor, m., -s, ἐπιλοχίας, ό
 se'rie, v., -s, -riën, συστοιχία, ή □ σει-
 ρά, ή
 serieus', -euzе, σοβαρός
 sering', v.(m.), -en, ζουμπούλι, τό □
 γιασεμί, τό
 serpent', o., -en, φίδι, τό
 serpenti'ne, v., -s, σερπαντίνα, ή
 ser're, v.(m.), -s, (kas) θερμοκήπιο, τό
 □ σέρα, ή □ τζαμαρία, ή □ —teelt:
 πρώτη καλλιέργεια, ή
 se'rum, o., -s, -ra, ὀρός, ό
 serveer'blad, o., -en, ταβλάς, ό □ δι-
 σκος, ό
 servet', o., -ten, πετσέτα, ή
 Ser'viër, m., -s, Σέρβος, ό

servies', o., -vieszen, σερβίτσιο, τό
 Ser'visch, -e, σερβικός □ —e, v., -n,
 Σερβίδα, ή
 se'sam, m., σουσάμι, τό □ —olie,
 v.(m.), σαμόλαδο, τό □ σουσαμόλα-
 δο, τό □ σησαμέλαιο, τό
 sex'-appeal', m. en o., σεξαπίλ, τό
 sfeer, v.(m.), sferen, σφαίρα, ή □
 άτμόσφαιρα, ή
 sfinx, m., -en, σφίγγα, ή
 sham'poo, m., λούσιμο, τό
 shil'ling, m., -s, σελίνι, τό
 shorts, mv., σόρτς, τό
 Siamees', m., -mezen, σιαμαίος, ό
 Sibe'risch, -e, σιβηρικός □ — winter,
 m.: βαρυχειμωνιά, ή □ διαβολεμένο
 κρύο, τό
 sibillijns', -e, σιβυλλικός □ αίνιγματι-
 κός
 Siciliaans', -e, σικελικός
 sid'deren, φρίζω □ φρικιάζω
 sie'raad, o., -raden, κόσμος, ό □ κό-
 σμημα, τό □ στόλισμα, τό
 sie'ren, κοσμή □ στολίζω □ sierkunst,
 v., -en, διακοσμητική, ή □ —lijk, -e,
 κομψός □ χαριτωμένος □ —plant,
 v.(m.), -en, διακοσμητικό φυτό, τό
 siës'ta, v.(m.), -'s, ύπνάκι, τό □ een —
 houden: κοιμούμαι τό μεσημέρι
 sifon', m., -s, σίφοντας, ό
 sigaar', v.(m.), -gaten, πούρο, τό
 siga'rehandje, o., -s, δαχτυλίδι, τό
 sigaret', v.(m.), -ten, τσιγάρο, τό □ σι-
 γαρέτο, τό □ —tepeukje, o., -s,
 άποτσιγάρο, τό □ γόπα, ή
 signaal', o., -gnalen, σημείο, τό □ σύν-
 θημα, τό
 signalement', o., -en, σημάδεμα, τό
 signale'ren, σημαδεύω
 sij'pelen, στάζω □ σταλάζω
 sik, v.(m.), -en, (baard) ύπογένειο, τό □
 μούσι, τό □ (persoon) τραγογένης, ό
 sik'kel, v.(m.), -s, δρεπάνι, τό
 si'lex, m., -en, στουρνάρι, τό □ πυριτό-
 λιθος, ό
 silhouet', o., -ten, σκιαγράφημα, τό □
 σιλουέτα, ή
 sili'cium, o., πυρίτιο, τό

si'lo, m., -'s, σιλό, τό
 sim'pel, -e, (van geest) εύκολόπιστος □
 μαρόπιστος □ άφελής □ (eenvoudig)
 άπλός
 si'naasappel, m., -en, -s, πορτοκάλι, τό
 □ —boom, m., -bomen, πορτοκαλιά,
 ή □ —sap, o., πορτοκαλάδα, ή
 sinds, vw., άφότου □ άφού □ vz., άπό
 □ — vanmorgen: άπό τό πρωί
 sinecu're, v.(m.), -s, -n, άργομισθία, ή
 sin'gel, m., -s, (gracht) τάφος, ό □ χα-
 ντάκι, τό □ (gordel) ζώνη, ή
 Sink'sen, m., zie Pinksteren
 sint, m., -en, άγιος, ό □ όσιος, ό
 sin'tel, m., -s, σκουριά, ή
 si'nus, m., -sen, ήμίτονο, τό
 sip, bw., κατσούφικα □ σκυθρωπά
 Si're, μεγαλειότατος, ό
 sire'ne, v.(m.), -n, -s, σειρήνα, ή □
 σφυρίχτρα, ή
 siroc'co, m., -'s, σιρόκος, ό □ σορό-
 κος, ό
 siroop', v.(m.), -roep, σιρόπι, τό
 sis'klank, m., -en, συριστικό σύμφωνο,
 τό
 sis'sen, συρίζω □ σφυρίζω
 situa'tie, v., -s, κατάσταση, ή
 sjaal, m., -s, σάλι, τό □ κασκόλ, τό □
 μποξάς, ό
 sja'cheren, καπηλεύομαι
 sjerp, m., -en, (έ)σάρπα, ή
 sjou'wer, m., -s, κουβαλητής, ό
 skelet', o., -ten, σκελετός, ό
 ski, m., -'s, χιονοπέδιλο, τό □ σκί, τό
 □ —loper, m., -s, χιονοδρόμος, ό □
 —wedstrijd, m., -en, χιονοδρομία, ή
 sla, v.(m.), -'s, (plant) μαρούλι, τό □
 (gerecht) σαλάτα, ή
 slaaf, m., slaven, δοϋλος, ό □ ύπηρέ-
 της, ό □ σκλάβος, ό □ ραγιάς, ό □
 —s, -e, δουλοπρεπής □ δουλόπρε-
 πος
 slaan, βαρώ □ χτυπώ □ δέρνω □ ξυλο-
 κοπώ □ κρούω □ πλήττω
 I slaap, m., ύπνος, ό □ νύστα, ή □ νυ-
 σταγμός, ό □ — hebben: νυστάζω
 II slaap, m., slapen, (hoofd) κρόταφος,
 ό □ μηλίγγι, τό

slaap'kamer, v.(m.), -s, ύπνοδωμάτιο, τό □ κρεβατοκάμαρα, ή □ **slaapmid-del**, o., -en, ναρκαωτικό, τό □ ύπνωτικό, τό □ —**muts**, v.(m.), -en, σκούφια, ή □ μπερέτα, ή □ —**ster**, v., -s, ύπναρού, ή □ —**wandelaar**, m., -s, ύπνοβάτης, ό □ νυχτοβάτης, ό □ —**wandelen**, ύπνοβατώ
slaapwek'kend, -e, ύπνωτικός □ ναρκαωτικός □ **slaapzaal**, v.(m.), -zalen, ύπνωτήριο, τό □ —**zak**, m., -ken, σάκος ύπνου, ό □ στρώμα σκηνης, τό □ —**ziekte**, v., νόσος του ύπνου, ή **slab**, v.(m.), -ben, τραχηλιά, ή □ σαλιάρα, ή
slabak'ken, άργοπορώ
slab'beren, γλείφω
slacht'dier, o., -en, σφάγιο, τό
slach'ten, μακελεύω □ σφάζω
slach'ter, m., -s, χασάπης, ό □ μακελάρης, ό □ σφαγέας, ό □ —**ij**, v., -en, μακελειό, τό □ σφαγείο, τό
slacht'offer, o., -s, θύμα, τό □ —**en**, θυσιάζω □ σφαγιάζω
slag, m., -en, χτύπημα, τό □ κρούση, ή □ (kaartspel) χαρτώσιά, ή □ μπάζα, ή □ —**ader**, v.(m.), -s, -en, άρτηρία, ή □ άορτή, ή
sla'gen, έπιτυχαίνω □ κατορθώνω □ τελεσφορώ □ πραγματοποιώ
sla'ger, m., -s, χασάπης, ό □ μακελάρης, ό □ —**ij**, v., -en, χασάπικο, τό □ κρεοπωλείο, τό
slag'hoedje, o., -s, καπούλι, τό □ **slag-orde**, v.(m.), -n, φάλαγγα, ή □ —**pen**, v.(m.), -nen, επικρουστήρας, ό □ —**room**, m., χτυπητό άνθόγαλα, τό □ —**tand**, m., -en, χαυλιόδοντας, ό □ —**veld**, o., -en, πεδίο μάχης, τό
slak, v.(m.), -ken, σαλιγκαρος, ό □ κοχλίας, ό □ (naakte —) γυμνοσάλιαγκας, ό
sla'ken, (een kreet —) διαλαλώ □ (een zucht —) στενάζω
slang, v.(m.), -en, (dier) φίδι, τό □ (brandspuit, tuinslang) μάνικα, ή □ (v.e. waterpijp) μαρκούτσι, τό □ —**e-vel**, o., -len, φιδοπουκάμισο, τό

slank, -e, κοντυλένιος □ λεπτός □ λεπτεπίλεπτος □ μακρύς □ ραδινός
slap, -pe, πλαδαρός □ μαλακός □ χαλαρός □ χαύνος □ άδύνατος
sla'peloos, -loze, άυπνος □ άγρυπνος □ ξάγρυπνος □ *slapeloze nacht(en) hebben*: κακονυχτώ □ —**heid**, v., άυπνία, ή □ άγρυπνία, ή □ όλονυχτία, ή
sla'pen, κοιμοῦμαι □ *goed geslapen?*: καλά ξυπνητούρια; □ —**gaan**, o., πλάγιασμα, τό □ κατάκλιση, ή
sla'perig, -e, νυσταλέος □ —**heid**, v., νύστα, ή □ νυσταγμός, ό □ ύπνηλία, ή
slap'te, v., μαλθακότητα, ή □ (in handel) κάλμα, ή □ κεσάτι, τό
Sla'ven, mv., Σλάβοι, οί
sla'venarbeid, m., χοντροδουλειά, ή □ **slavenhandel**, m., δουλεμπόριο, τό □ σωματεμπόριο, τό □ —**handelaar**, m., -laren, -s, δουλέμπορος, ό □ σωματέμπορος, ό
slavernij', v., σκλαβιά, ή □ δουλεία, ή □ αιχμαλωσία, ή
Sla'visch, -e, σλαβικός
slecht, -e, κακός □ πονηρός □ άχρεϊτος □ φαῦλος □ *zeer* —: φαυλεπίφαυλος □ χείριστος □ (bw.) κακά
slech'ten, κατεδαφίζω □ γκρεμίζω
slechtgeluimd', -e, άκεφος
slecht'heid, v., -heden, κακία, ή □ μοχθηρία, ή
slechts, bw., μόνο
sle'de, v.(m.), -n, έλκηθρο, τό
sleep'boot, m. en v., -boten, ρυμουλκό, τό □ **sleepkabel**, m., -s, σκοινί ρυμουλκας, τό □ —**net**, o., -ten, συρτή, ή □ γρίπος, ό □ παραγάδι, τό
slomp'partij, v., -en, κραιπάλη, ή □ εύωχία, ή □ γλεντοκόπημα, τό
slen'teren, καρκινοβατώ □ βραδυπορώ
sle'pen, σέρνω □ ρυμουλκώ □ —**d**, -e, συρτός
sleuf, v.(m.), sleuven, (groef) αύλάκι, τό □ (gleuf) σκισμή, ή
sleu'ren, σέρνω □ τραβώ
sleu'tel, m., -s, κλειδί, τό □ —**been**, o., deren, κλειδοκόκκαλο, τό □ —

bloem, v.(m.), -en, ἡράνθεμο, τό □
 —**gat**, o., -en, κλειδαρότρυπα, ἡ □
 κλειδωνιά, ἡ □ κλειδαριά, ἡ □ —
hanger, m., -s, κλειδοκράτης, ὁ
slijk, o., βόρβορος, ὁ □ βούρκος, ὁ □
 λάσπη, ἡ □ —**bord**, o., -en, φτερό, τό
slijm, o. en m., -en, φλέγμα, τό □ γλί-
 τσα, ἡ □ βλέννα, ἡ □ —**klier**, v.(m.),
 -en, βλεννογόνος ἀδένας, ὁ
slip'pen, ἀκονίζω □ τροχίζω
slip'per, m., -s, ἀκονιστής, ὁ □ τροχι-
 στῆς, ὁ □ —**ij**, v., -en, ἀκονιστήριο,
 τό □ τροχιστήριο, τό
slip'steen, m., -stenen, ἀκόνι, τό
sljita'ge, v., φθορά, ἡ □ βλάβη, ἡ □
 ζημιά, ἡ
slj'ten, παλιώνω □ φαγώνομαι
slj'terij, v., -en, οἶνοπωλεῖο, τό □ κρα-
 σοπουλεῖο, τό
slik'ken, ρουφῶ □ καταπίνω
slim, -me, (verstandig) μυαλωμένος □
 φρόνιμος □ λογικός □ συνετός □
 (sluw) ἐξυπνος □ —**heid**, v., εὐφυΐα,
 ἡ □ νοημοσύνη, ἡ □ ἐξυπνάδα, ἡ
slin'ger, m., -s, σφεντόνα, ἡ □ μαναβέ-
 λα, ἡ □ —**beweging**, v., -en, ταλά-
 ντευση, ἡ □ λίκνισμα, τό □ —**en**,
 ἐξακοντίζω □ σφενδονίζω □ *heen en
 weer* —: παραδέρνω □ κλυδονίζομαι
 □ —**plant**, v.(m.), -en, περικοκλάδα,
 ἡ □ φιδόχορτο, τό □ —**uurwerk**, -en,
 ἑκκρεμές, τό
slin'ken, λιγοστεύω □ ἐλαττώνομαι
I slip, v.(m.), -pen, σκισμή, ἡ
II slip, m., -s, κιλότα, ἡ □ σλίπ, τό
slip'gevaar, o., κίνδυνος ὀλισθησης, ὁ
slip'pen, γλιστρῶ □ παραπατῶ □
 στραβοπατῶ □ κατακυλῶ
slob'kous, v.(m.), -en, περικνημίδα, ἡ
 □ κάλτσα, ἡ
sloep, v.(m.), -en, βάρκα, ἡ □ σκάφος,
 τό
slof, m., -fen, παντόφλα, ἡ □ ἐμβάδα,
 ἡ □ (sigaretten-) κουτί, τό
slof'fen, σέρνω τά πόδια □ παραπαίω
 □ τρικλίζω
slo'gan, m., -s, σύνθημα, τό
slok, m., -ken, ρουφηξιά, ἡ □ ρούφηγ-

μα, τό □ γουλιά, ἡ □ —**darm**, m.,
 -en, οἰσοφάγος, ὁ □ λάρυγγας, ὁ □
 καταπίνοντας, ὁ □ —**ken**, καταπίνω
slon'zig, -e, λασπωμένος
sloop, v.(m.) en o., slopen, μαξιλαροθή-
 κη, ἡ
sloot, v.(m.), sloten, χαντάκι, τό □
 τράφος, ὁ
slop, o., -pen, ἀδιέξοδο, τό
slo'pen, καταδαφίζω □ γκρεμίζω
slo'r'dig, -e, ράθυμος □ ὀκνηρός □ τε-
 μέλης □ ρέμπελος □ ἀπεριποίητος
 □ —**heid**, v., -heden, ραθυμία, ἡ □
 νωθρότητα, ἡ
slot, o., -en, (einde) τέλος, τό □ τέρμα,
 τό □ πέρας, τό □ (deur-) κλειδαριά, ἡ
 □ (burcht) ἀνάκτορο, τό □ παλάτι,
 τό □ *ten slotte*: ἐπιτέλους □ τέλος □
 τελικά
slot'beschouwing, v., -en, τελική παρα-
 τήρηση, ἡ
slo'tenmaker, m., -s, κλειδαράς, ὁ
slot'woord, o., -en, κατακλείδα, ἡ □
 κλείσιμο, τό □ ἐπίλογος, ὁ
slot'zitting, v., -en, τελευταία συνεδρία-
 ση, ἡ
slui'er, m., -s, καλύπτρα, ἡ □ πέπλος,
 ὁ □ κεφαλομάντιλο, τό
sluik, -e, στρωτός □ —**handel**, m., λα-
 θρεμπόριο, τό □ κοντραμπάντο, τό
 □ —**s**, -e, λαθραῖος □ κρυφός
slui'meren, κοιμοῦμαι ἐλαφρά □ λαγο-
 κοιμοῦμαι
slui'pen, σέρνομαι □ ἔρπω □ κρυφοπα-
 τῶ □ (binnensluipen) γλιστρῶ μέσα □
 ὑπείσέρχομαι
sluipmoord, m. en v., -en, δολοφονία, ἡ
 □ —**enaar**, m., -s, -naren, δολοφό-
 νος, ὁ
sluis, v.(m.), sluizen, ὕδατοφράχτης, ὁ
 □ φράγμα, τό
slui'ten, κλειδώνω □ κλείνω □ σφαλί-
 ζω □ (aangaan) συνάπτω
slui'ter, m., -s, (foto)toestel κλειστό,
 τό □ **sluiking**, v., -en, λήξη, ἡ □ —
rede, v.(m.), -s, -n, (syllogisme) σωρεί-
 τής, ὁ □ —**ring**, m., -en, ροδέλα, ἡ
slun'gel, m., -s, παλιόπαιδο, τό

slurf, v.(m.), slurven, προβοσκίδα, ή **slur'pen**, ρουφῶ □ καταπίνω
siuw, -e, κατεργάρης □ δόλιος □ εξυ-
 πνος □ μαργιόλικος □ πονηρός □ —
heid, v., -heden, κατεργαριά, ή □
 μαργιολιά, ή □ πονηριά, ή
smaad, m., δυσφήμιση, ή □ προπηλα-
 κισμός, ό □ εξύβριση, ή
smaak, m., smaken, γεύση, ή □ γούστο,
 τό □ νοστιμάδα, ή □ καλαισθησία, ή
 □ *op — brengen*: νοστιμεύω □ —**vol**,
 -le, γουστόζικος □ νόστιμος □
 τερπνός □ ευγευστος □ καλαισθητος
smach'ten, λαχταρῶ □ σπαράζω □ πο-
 θῶ □ —**d**, -e, γλαρός □ ὕγρος □
 σπαρακτικός
sma'delijk, -e, ὕβριστικός □ προσβλη-
 τικός
sma'den, προπηλακίζω □ ἐξευτελίζω
smakelijk, -e, γευστικός □ νόστιμος □
eet — l: καλή ὄρεξη!
sma'keious, -loze, ἄνοστος □ (*zonder*
goede smaak) σαχλός □ —**heid**, v.,
 ἀκαλαισθησία, ή
sma'ken, γεύομαι □ *het smaakt me*:
 τρώγω μέ ὄρεξη □ μοῦ ἀρέσει
smak'ken, (*peerwerpen*) τινάζω κάτω □
 καταρρίπτω □ (*geluid*) πλαταγίζω
smal, -le, στενός
sma'len, κακολογῶ □ βρίζω
smal'heid, v., στενότητα, ή
sma'ragd', m., -en, σμαράγδι, τό
smart, v.(m.), -en, λύπη, ή □ πένθος, τό
 □ ὀδύνη, ή □ θλίψη, ή □ —**elijk**, -e,
 ἐπώδυνος □ ὀδυνηρός □ λυπηρός
sme'den, (*hameren*) σφυρηλατῶ □ σφυ-
 ροκοπῶ □ (*beramen*) μηχανορραφῶ
 □ ραδιουργῶ □ (*maken*) δημιουργῶ
smederij', v., -en, σιδηρουργεῖο, τό □
 σιδεράδικο, τό □ γύφτικο, τό
smeek'bede, v.(m.), -n, (προσ)εὐχή, ή □
 δέηση, ή □ παράκληση, ή □ ἱκεσία, ή
smeek'schrift, o., -en, εὐχετήριο γράμ-
 μα, τό
smeer, o. en m., γλίτσα, ή □ λίγδα, ή □
 —**der**, m., -s, λιπαντής, ό □ —**geld**,
 o., δωροδοκία, ή □ ρουσφέτι, τό □
 χρηματισμός, ό □ — *geven*: δωροδο-

κῶ □ — *ontvangen*: δωροδοκοῦμαι □
 χρηματίζομαι □ —**kaas**, m., -kazen,
 μαλακό τυρί, τό □ —**lap**, m., -ren,
 ζαγάρι, τό □ —**sel**, o., -s, λιπαντικές
 οὐσίες, οἱ
sme'ken, θερμοπαρακαλῶ □ ἱκετεύω
 □ —**d**, παρακλητικός □ ἱκετευτικός
smel'ten, καμινεύω □ λιώνω □ χωνεύω
smel'ting, v., λιώσιμο, τό □ διάλυση, ή
 □ **smeltkroes**, m., -kroezen, χοάνη, ή
 □ —**oven**, m., -s, καμίνι, τό □
 χωνευτήριο, τό
sme'ren, ἀλείφω □ λαδώνω □ λιπαίνω
 □ λιγδιάζω
smer'gel, m., (*amaril*) σμύριδα, ή □
 σμυρίγλι, τό
sme'rig, -e, βρώμικος □ βρωμερός □
 βρωμιάρης
sme'ring, v., -en, λάδωμα, τό □ ἀλειμ-
 μα, τό □ λίπανση, ή
smet, v.(m.), -ten, λεκές, ό □ κηλίδα, ή
 □ —**teloos**, -loze, ἀκηλίδωτος
smeu'len, σιγοκαίω □ (*v. opstand*) ὑπο-
 βόσσω
smid, m., smeden, σιδηρουργός, ό □ σι-
 δεράς, ό □ γύφτος, ό □ —**se**, v.(m.),
 -n, σιδηρουργεῖο, τό □ σιδεράδικο,
 τό □ γύφτικο, τό
smok'kelaar, m., -s, λαθρέμπορος, ό
smokkelarij', v., -en, λαθρεμπόριο, τό
smok'kelen, κάνω λαθρεμπόριο □ εἶμαι
 λαθρέμπορος □ καπηλεύομαι
smout, o., ξίγκι, τό □ λίπος, τό
smul'graag, -grage, κοιλιόδουλος □
 λαίμαργος
smul'len, εὖωχοῦμαι □ γλεντοκοπῶ
snaak, m., snaken, χωρατατζής, ό □
 καλαμπουρτζής, ό
snaar, v.(m.), snaren, κόρδα, ή □ χορ-
 δή, ή □ —**instrument**, o., -en, ἔγχορ-
 δα, τά
snak'ken, (*naar adem —*) λαχανιάζω □
 ἀσθμαίνω □ (*smachten*) λαχταρῶ
snaap'pen, (*grijpen*) τσακώνω □ δαγκά-
 νω □ (*betrappen*) συλλαβαίνω □ (*be-*
grijpen) καταλαβαίνω
sna'teren, κελαηδῶ
snau'wen, βρίζω □ γρυλίζω

sna'vel, m., -s, ράμφος, τό
sne'de, v.(m.), -n, κοψιά, ή □ κόψιμο, τό □ (kaas, brood) φέτα, ή
sneeuw, v.(m.), χιόνι, τό □ —**bal**, m., -len, χιονόσφαιρα, ή □ χιονομπάλα, ή □ —**en**, χιονίζω □ —**lawine**, v., -s, -n, χιονοστιβάδα, ή □ —**storm**, m., -en, χιονοθύελλα, ή □ —**val**, m., χιονιά, ή □ —**vlok**, v.(m.), -ken, νιφάδα, ή □ τουλούπα, ή
sneeuw'vrij, -e, άχιόνιστος □ **sneeuw-water**, o., νερόχινο, τό □ χιονόνερο, τό □ —**wit**, -te, χιονάτος □ κατάσπρος □ κατάλευκος □ όλόασπρος □ όλάσπρος
snel, -le, γρήγορος □ ταχύς □ γοργός □ εύκίνητος □ σπουδαχτικός
snel'heid, v., -heden, ταχύτητα, ή □ γοργότητα, ή □ γρηγοράδα, ή □ —**s-meter**, m., -s, ταχύμετρο, τό □ (v. schip) δρομόμετρο, τό □ παρκέτα, ή
snel'len, βιάζομαι □ έπείγομαι
snel'schrift, o., στενογραφία, ή □ **snel-trein**, m., -en, (άμαξοστοιχία) ταχεία, ή □ —**verband**, o., -en, πρόχειρος έπίδεσμος, ό □ —**voetlig**, -e, γοργοπόδαρος □ —**weg**, m., -en, άυτοκινητόδρομος, ό □ —**zeller**, m., -s, τρεχαντήρι, τό
sneu'velen, πέφτω
snert, v.(m.), (erwtensoepe) πιτζέλι, τό □ (prui) μπουρδες, οί □ τρίχες, οί □ —**boek**, o., -en, ψευτοφυλλάδα, ή □ —**kerel**, m., -s, τενεκές, ό
snib'big, -e, δαγκανιάρης
snij'den, κόβω □ τεμαχίζω □ μοιράζω □ (met mes) μαχαιρώνω □ (met schaar) ψαλιδίζω
snij'lijn, v.(m.), -en, τέμνουσα, ή □ **snij-punt**, o., -en, σημείο διασταύρωσης, τό □ —**wonde**, v.(m.), -n, κοψιά, ή □ πληγή από κόψιμο, ή
snik'heet, -hete, καυστικός □ καυτερός □ καυτός
snik'ken, σιγοκλαίνω
snip, v.(m.), -pen, πεκάτσα, ή □ ζυλόκοτα, ή [σκόλη, ή
snip'perdag, m., -en, ήμεραργία, ή □

snit, m. en v., κόψιμο, τό □ τομή, ή □ διαίρεση, ή □ — *en naad*: κοπτική και ραπτική
snobis'me, o., σνομπισμός, ό
snoei'en, κλαδεύω □ βλαστολογώ
snoei'er, m., -s, κλαδευτής, ό
snoei'mes, o., -sen, κλαδευτήρι, τό
snoek, m., -en, λούτσος, ό
snoe'pen, λιχουδεύομαι
snoe'per, m., -s, λιχουδιάρης, ό
snoep'je, o., -s, ζαχαρωτό, τό □ γλυκό, τό □ γλύκισμα, τό
snoer, o., -en, γαϊτάνι, τό □ κορδόνι, τό □ σιρίτι, τό
snoe'ren, δένω □ σφίγγω □ *iemand de mond* —: άποστομώνω [νο, τό
snoet, m., -en, μούτρο, τό □ μούτσου-
snoe'ven, καυχιέμαι □ παinueομαι □ κομπορρημονώ □ σεμνύνομαι
snoe'ver, m., -s, άλαζόνας, ό □ καυχησιάρης, ό □ ύπερόπτης, ό □ —**ij**, v., -en, καύχηση, ή □ κομπασμός, ό
snood, snode, άχρεϊός □ μοχθηρός □ άνήθικος □ —**aard**, m., -s, παλιάνθρωπος, ό □ μασκαράς, ό □ κακοϋργος, ό
snoor, v.(m.), -ren, μουστάκι, τό
snoor'ren, (v. auto's) βουίζω □ βομβώ □ (v. kogels) σφυρίζω □ (v. kat) ροχαλίζω
snot, o. en m., κόρυζα, ή □ καταρροή, ή □ συνάχι, τό □ μύξα, ή □ φλέμα, τό
snot'teren, μυξιάζω □ (grienen) μυξοκλαίω
snuif'felen, όσφραίνομαι □ μυρίζομαι □ (opsporen) ξεψαχνίζω □ λεπτολογώ
snuif'je, o., -s, πρέζα, ή
snuif'tabak, m., ναρκωτικό, τό □ πρέζα, ή □ ταμπάκος, ό
snuif, m., -en, ρύγχος, τό □ μουσούδα, ή □ μύτη, ή
snuif'ten, καθαρίζω τή μύτη
snuif'ven, ρουθουνίζω
snuur'ken, ροχαλίζω
so'ber, -e, λιτός □ λιτοδίαυτος □ όλιγαρκής □ έγκρατής □ —**heid**, v., έγκράτεια, ή □ λιτότητα, ή □ όλιγάρκεια, ή

sociaal', -ciale, κοινωνικός □ —**demo-**
cratie, v., σοσιαλδημοκρατία, ή
socialis'me, o., σοσιαλισμός, ό □ κοι-
 νωνισμός, ό
socialist', m., -en, σοσιαλιστής, ό □
 —**isch**, -e, σοσιαλιστικός
societeit', v., -en, εταιρεία, ή □ συνε-
 ταιρισμός, ό
socie'ty, v., κόσμική ζωή, ή
sociologie', v., κοινωνιολογία, ή
socio'loog, m., -logen, κοινωνιολόγος,
 ό
so'da, m. en v., σόδα, ή □ άνθρακικό
 νάτριο, τό
soep, v.(m.), -en, σούπα, ή
soe'pel, -e, εύλύγιστος □ εύκαμπτος □
 λυγρός □ εύστροφος □ σβέλτος □
 —**heid**, v., εύλυγισία, ή □ λυγεράδα,
 ή □ σβελάδα, ή
soep'kom, v.(m.), -men, σουπιέρα, ή
soeverein', m., -en, κυρίαρχος, ό
so'fa, m., -'s, άνάκλιντρο, τό □ μεντέ-
 ρι, τό □ σοφάς, ό
sofis'me, o., -n, σόφισμα, τό
sofist', m., -en, σοφιστής, ό
so'ja, m., σόγια, ή
sok, v.(m.), -ken, κάλτσα, ή □ (gebrei-
 de —) τσουράπι, τό
sok'kel, m., -s, βάθρο, τό □ ύπόβαθρο,
 τό □ στυλοβάτης, ό
sol, v.(m.), -len, (muz.) σόλ, τό
solair', -e, ήλιακός
sola'rium, o., -s, ήλιοθεραπεία, ή
soldaat', m., -daten, στρατιώτης, ό □
 (gemobiliseerde) έπίστρατος, ό □ (pa-
 rade-) εύζωνας, ό □ τσολιάς, ό
solda'tenjas, m., -sen, μαντύας, ό □
 πανωφόρι, τό □ χλαίνη, ή
soldates'ka, v.(m.), στρατιωτικός ό-
 χλος, ό
solde'ren, (συγ)κολλώ
solidair', -e, συνυπεύθυνος □ συνυπό-
 λογος
solidariteit', v., άλληλοβοήθεια, ή □
 άλληλεγγύη, ή
solied', -e, γερός □ στερεός □ άκλόνη-
 τος □ σταθερός
solist', m., -en, σολίστας, ό

sollicita'tie, v., -s, έπιζήτηση, ή
so'lozang, m., -en, μονωδία, ή □ σόλο,
 τό
sola'tie, v., -s, διάλυση, ή □ διάλυμα, τό
solva'bel, -e, φερέγγυος □ άξιόχρεος
som, v.(m.), -men, άθροισμα, τό □ σού-
 μα, ή
som'ber, -e, (duister) σκοτεινός □
 (zwartgallig) σκυθρωπός □ κατσού-
 φης
som'mige, μερικός □ κάποιος
soms, bw., άλλοτε □ ένίοτε □ καμιά
 φορά □ πότε-πότε □ κάπου-κάπου
sona'te, v.(m.), -s, -n, σονάτα, ή
son'de, v.(m.), -s, καθετήρας, ό □ —
ren, καθετηριάζω
sonnet', o., -ten, σονέτο, τό
sonoor', -nore, εύφωνος □ καλλίφωνος
sonoriteit', v., εύφωνία, ή
soort, v.(m.), -en, είδος, τό □ σχήμα,
 τό □ κατηγορία, ή □ (ras) σόι, τό □
 —**elijk**, -e, ειδικός □ —**gelijk**, -e,
 τέτοιος □ όμοιογενής □ παρόμοιος
sop, o., -pen, (kooknat) χυμός, ό □
 (zeerwater) σαπουνόνερο, τό
sop'pen, βουτώ □ βυθίζω
sopraan', v., -pranen, σοπράνο, ή □
 ύψίφωνος, ή
sorbet', m., -s, σερμπέτι, τό
sorteer'machine, v., -s, σποροδιαλο-
 γέας, ό
sorte'ring, v., -en, διαλογή, ή
souffleur', m., -s, ύποβολέας, ό
souper', o., -s, σουπέ, τό □ δείπνο, τό
 □ —**en**, δειπνώ
souta'ne, v.(m.), -s, ράσο, τό
souteneur', m., -s, προαγωγός, ό □
 μαστροπός, ό
souterrain', o., -s, ύπόγειο, τό □ κατώ-
 γι, τό
souvenir', o., -s, άνάμνηση, ή □ ένθύ-
 μιο, τό □ σουβενίρ, τό
son'jet, m., -s, σοβιέτ, τό
spaak', v.(m.), spaken, άκτίνα, ή □
 άχτίδα, ή □ —**been**, o., -benen, -de-
ren, κερκίδα, ή
spaan'der, m., -s, πελεκούδι, τό □ σκί-
 ζα, ή

Spaans, -e, ισπανικός □ —e, v., -n, 'Ισπανίδα, ή □ Σπανιόλα, ή
spaar'boekje, o., -s, βιβλιάριο ταμει-
 τηρίου, τό □ **spaar'geld**, o., αποθεμα-
 τικά, τά □ —kas, v.(m.), -sen, τα-
 μειτήριο, τό □ αποθεματικό ταμείο,
 τό □ —pot, m., -ten, κουμπιάρας, ό
 □ —zaam, -zame, φειδωλός □
 οικονόμος □ —zaamheid, v., περι-
 συλλογή, ή □ φειδώ, ή
spa'de, v.(m.), -n, λισγάρι, τό
spaghet'ti, m., σπαγέτο, τό
spalk, v.(m.), -en, νάρθηκας, ό
span'doek, o. en m., -en, σημαία, ή □
 μπαντιέρα, ή
Span'jaard, m., -en, -s, 'Ισπανός, ό
span'nen, τεντώνω □ τείνω
span'ning, v., -en, ένταση, ή □ τέντω-
 μα, τό □ (onenigheid) διαφωνία, ή □
 (ongeduld) άνυπομονησία, ή □ (elekt.)
 τάση, ή
spar, m., -ren, έλατο, τό
spa'ren, (άπο)ταμιεύω □ κάνω οικονο-
 μίες
Spar'taan, m., -tanen, Σπαρτιάτης, ό □
 —s, -e, σπαρτιάτικός □ —se, v., -n,
 Σπαρτιάτισσα, ή
spar'telen, σπαρταρώ □ σφαδάζω
spat'ader, v.(m.), -s, -en, κισός, ό
spat'bord, o., -en, φτερό, τό
spa'tel, v.(m.), -s, σπάτουλα, ή
spa'tie, v., -s, διάστημα, τό □ απόστα-
 ση, ή
spat'len, ραντίζω □ ραίνω
specerij', v., -en, άρτυμα, τό □ καρύ-
 κευμα, τό □ μπαχαρικό, τό
specht, m., -en, πέλεκας, ό
speciaal', -ciale, ιδιαίτερος □ ξεχωρι-
 στός □ έξαιρετος □ ειδικός □ (bw.)
 ίδίως □ προπάντων
specialisa'tie, v., -s, ειδικευση, ή □
 ειδικότητα, ή
specialise'ren, ειδικεύω
specialist', m., -en, ειδήμονας, ό □
 ειδικός, ό □ μύστης, ό
specialiteit', v., -en, ειδημόσυνη, ή □ ει-
 δικότητα, ή □ ειδικευση, ή
specifica'tie, v., -s, -tiën, μερίκευση, ή

specifice'ren, ειδικεύω □ περιορίζω
specifiek', -e, ειδικός
spe'cimen, o., -s, -cimina, πανομοιότυ-
 πο, τό □ δείγμα, τό
spec'trum, o., -s, -tra, φάσμα, τό
speculant', m., -en, κερδοσκοπος, ό
specule'ren, κερδοσκοπώ
speek'sel, o., σάλια, τά □ πτύελα, τά
 □ φλέ(γ)μα, τό □ φτύμα, τό □ —
klier, v.(m.), -en, σιαλογόνοι άδένες,
 οί
speel'bal, m., -len, σφαίρα, ή □ μπάλα,
 ή □ τόπι, τό □ (biljart) μπίλια, ή □ —
der goiven: έρμαιο, τό □ **speelgoed**,
 o., παιχνίδια, τά □ άθυμα, τό □ —
kaart, v.(m.), -en, παιγνιόχαρτο, τό □
 χαρτιά, τά □ —**plaats**, v.(m.), -en,
 γήπεδο, τό □ γυμναστήριο, τό □ —s,
 -e, παιγνιδιάρης □ παιγνιδιάρικος
spoen, v.(m.), spenen, (terpel) θηλή, ή □
 ρώγα, ή □ (fopspeen) θήλαστρο, τό □
 μιμιπερό, τό
speer, v.(m.), -speren, άκόντιο, τό □
 κοντάρι, τό □ —**werpen**, άκοντίζω □
 —**werper**, m., -s, άκοντιστής, ό
speet'je, o., -s, σουβλάκι, τό
spek, o., λαρδί, τό
spekta'kel, m., -s, θέαμα, τό
spek'vet, o., λίγδα, ή □ γλίνα, ή
spel, o., -en, παιχνίδι, τό □ (muziek-)
 παίξιμο, τό □ κρούση, ή □ **gelijk** —:
 ισοπαλία, ή □ —**bederf**, o., ζαβολιά,
 ή □ —**breker**, m., -s, χαλαστής παι-
 χνιδιού, ό □ ζαβολιάρης, ό
speld, v.(m.), -en, καρφίτσα, ή □ περό-
 νη, ή □ —**en**, καρφιστώνω
spe'len, παίζω □ (muziek maken) λαλώ
speleoloog', m., -logen, σπηλαιολόγος,
 ό
spe'ler, m., -s, παίχτης, ό
spe'ling, v., -en, περιθώριο, ή
spel'kunst, v., όρθογραφία, ή
spel'len, συλλαβίζω
spel'ling, v., -en, συλλαβισμός, ό
spelonk, v.(m.), -en, σπηλιά, ή □ σπή-
 λαιο, τό
spe'nen, απογαλακτίζω [μού, τό
sper'ballon, m., -s, άερόστατο φραγ-

sper'ren, (de ogen —) ξεκλειδώνω □ γουρλώνω
sper'zieboon, v.(m.), -bonen, φασόλι, τό
speur'der, m., -s, έξιχνιαστής, ό □ ίχνηλάτης, ό □ άνιχνευτής, ό
spen'ren, (bemerken) αισθάνομαι □ νιώθω □ (opsporen) ψάχνω □ μυρίζω
speur'hond, m., -en, ζαγάρι, τό
spie, v.(m.), -én, σφήνα, ή
spie'den, κατασκοπεύω
spie'gel, m., -s, καθρέφτης, ό □ κάτο-
 προ, τό □ —ei, o., -eren, αυγά μά-
 τια, τά □ —en, (zich) καθρεφτίζομαι
 □ άπεικονίζομαι
spie'ken, κοροϊδεύω □ έμπαίζω □ κά-
 νω ζαβολιές
spier, v.(m.), -en, μυώνας, ό □ μύς, ό □
 —naakt, -e, όλόγυμνος □ θεόγυμνος
 □ τσίτσιδος
spies, v.(m.), -en, κοντάρι, τό
spiet'sen, (met priem) σουβλίζω □ (do-
 den) παλουκώνω □ άνασκοιοπίζω
spij'belen, τό σκάζω □ δραπετεύω □
 άπουσιάζω άδικαιολόγητα
spij'ker, m., -s, καρφί, τό □ σφήνα, ή □
 (kleine —) πρόκα, ή □ —en, καρφώ-
 νω □ μπήγω καρφί □ —schrift, o.,
 σφηνοειδής γραφή, ή
spijl, v.(m.), -en, σκαλί, τό □ βαθμίδα,
 ή □ σκαλοπάτι, τό
spijs, v.(m.), spijzen, έδεσμα, τό □
 φαγητό, τό □ —kaart, v.(m.), -en,
 έδεσματολόγιο, τό □ κατάλογος, ό □
 τιμοκατάλογος, ό □ —vertering, v.,
 πέψη, ή □ χώνεψη, ή □ —verterings-
 kanaal, o., -nalen, θρεφτικό σύστημα,
 τό
spijt, v.(m.), (leedwezen) λύπη, ή □ θλί-
 ψη, ή □ πένθος, τό □ (berouw) μετα-
 μέλεια, ή □ μετάνοια, ή □ τύψη, ή □
 —en, μεταμελοῦμαι □ μετανιώνω □
het spijt me erg: λυποῦμαι πολύ
spik'kel, m., -s, στίγμα, τό □ κηλίδα, ή
 □ —en, στίζω □ —ig, -e, κατάστι-
 χτος □ παρδαλός
spil, v.(m.), -len, πόλος, ό □ (as) άξο-
 νας, ό □ στρόφιγγα, ή

spil'ziek, -e, σπάταλος □ πολυέξοδος
spin, v.(m.), -nen, άράχνη, ή
spina'zie, v.(m.), σπανάκι, τό
spin'nen, γνέθω □ κλώθω
spin'ner, m., -s, κλώστης, ό □ —ij, v.,
 -en, κλωστήριο, τό □ νηματουργείο,
 τό □ κλωστοῦφαντουργείο, τό
spin'neweb, o., -ben, άραχνιά, ή □
 ιστός της άράχνης, ό
spin'newiel, o., -en, ροδάνι, τό □ σφο-
 ντύλι, τό
spin'rok, o., -ken, **spin'rokken**, o., -s,
 ρόκα, ή
spion', m., -nen, κατάσκοπος, ό □
 σπιοῦνος, ό □ ρουφιάνος, ό □ —age,
 v., σπιουνιά, ή □ —eren, κατασκο-
 πεύω □ σπιουνιάρω
spiraal', v.(m.), -ralen, σπείρα, ή □ —
vormig, -e, έλικόμορφος □ έλικοει-
 δής
spiritis'me, o., πνευματισμός, ό
spiritualis'me, o., πνευματοκρατία, ή
spi'ritus, m., (wijngeest) σπίρτο, τό □
 —brander, m., -s, καμινέτο, τό
spit, o., -ten, speten, σούβλα, ή
I spits, -e, μυτερός □ αίχμηρός □ σου-
 βλερός
II spits, v.(m.), -en, αίχμη, ή □ κορφή,
 ή □ κολοφώνας, ό
spits'boef, m., -boeven, φιλαράκος, ό
 □ **spitsboog**, m., -bogen, γοτθική
 καμάρα, ή □ —en, (de oren —)
 άφουγκράζομαι □ στυλαυτιάζομαι □
 —vondigheid, v., -heden, σοφισμα,
 τό □ δολιότητα, ή
spit'ten, σκάβω
spit'ter, m., -s, σκαφτιάς, ό □ σκα-
 φέας, ό
spleet, v.(m.), spleten, ράγισμα, τό □
 σκισμή, ή □ ρωγή, ή □ ρήγμα, τό □
 χαραμάδα, ή
splij'ten, σκίζω □ σκάζω □ ραγίζω □
 διχαζώ
splin'ter, m., -s, άγκίδα, ή □ σκίζα, ή
 □ πελεκούδι, τό
split, o., -ten, σκισμάδα, ή □ σκισμή, ή
 □ σχισμή, ή
split'sen, χωρίζω

split'sing, v., -en, διάσπαση, ή □ διαχωρισμός, ό □ διχασμός, ό □ (— in lettergrepen) συλλαβισμός, ό

spoed, m., σπουδή, ή □ ταχύτητα, ή □ γρηγοράδα, ή □ βιασύνη, ή □ —en, (zich) σπεύδω □ βιάζομαι □ —geval, o., -len, επείγουσα ανάγκη, ή □ —ig, -e, βιαστικός

spoel, v.(m.), -en, καλάμι, τό □ (klein —) μασούρι, τό □ πηνίο, τό □ καρούλι, τό

spoe'len, ξεπλένω □ αποπλύνω

spoel'bak, m., -ken, λάντζα, ή

spo'ken, στοιχειώνω

spons, v.(m.), -en, sponzen, σφουγγάρι, τό □ σπόγγος, ό □ —en, σφουγγαρίζω □ σφουγγίζω □ —visser, m., -s, σφουγγαράς, ό □ σπογγαλιέας, ό □ —visserij, v., σπογγαλιεία, ή

spon'taan, -tane, έκούσιος □ θεληματικός □ αυθόρμητος

spontaneiteit', v., αυθορμησία, ή

spook, o., spoken, βρικόλακας, ό □ καλικάντζαρος, ό □ στοιχειό, τό □ —beeld, o., -en, φάντασμα, τό □ ξωτικό, τό □ —gestalte, v., -n, -s, μορμολύκειο, τό □ μπαμπούλας, ό □ φόβητρο, τό □ —huis, o., -huizen, στοιχειωμένο σπίτι, τό

I spoor, m., sporen, (spoorrein) (σιδηροδρομική) γραμμή, ή

II spoor, v.(m.), sporen, (v. haan) πλῆκτρο, τό □ (prikkel) σπιρούνι, τό □ (zaad) σπόρος, ό

III spoor, o., -sporen, (ἀ)χνάρι, τό □ πατημασία, ή □ ίχνος, τό □ σημάδι, τό □ (wiel—) τροχιά, ή

spoor'baan, v.(m.), -banen, σιδηρόδρομος, ό □ **spoorboekje**, o., -s, δρομολόγιο, τό □ —slag, m., σπιруνιά, ή □ —wagen, m., -s, βαγόνι, τό □ —weg, m., -en, σιδηρόδρομος, ό □ —wegbeambte, m.-v., -n, σιδηροδρομικός υπάλληλος, ό

spora'disch, -e, σποραδικός □ σπάνιος
spo'ren, ταξιθεύω μέ τό σιδηρόδρομο □ *een paard* —: σπιруνίζω

sport, v.(m.), -en, άθλητισμός, ό □

σπόρ, τό □ (v. ladder) σκαλί, τό □ σκαλοπάτι, τό □ —**artikelen**, mv., άθλητικά είδη, τά □ —**beoefenaar**, m., -s, άγωνιστής, ό □ —**feest**, o., -en, ήμερίδα □ —**hemd**, o., -en, άθλητική φανέλα, ή

sportief', -tieve, άθλητικός

sport'nieuws, o., άθλητικά νέα, τά □ **sportterrein**, o., -en, στάδιο, τό □ γήπεδο, τό □ γυμναστήριο, τό □ —**vereniging**, v., -en, άθλητικός σύλλογος, ό

spot, m., είρωνεία, ή □ χλευασμός, ό □ κοροϊδία, ή □ έμπαιγμός, ό □ περιγέλιο, τό □ —**goedkoop**, -kope, πάμφτηνος □ πολύ (δ)λίγος □ —**naam**, m., -namen, παρατσούκλι, τό □ παράνομα, τό □ —**prent**, v.(m.), -en, γελοιογραφία, ή □ —**prijs**, m., -prijsen, γελοία τιμή, ή

spot'ten, κοροϊδεύω □ περιγελά □ έμπαίζω □ περιπαίζω □ σκώπτω

spot'ter, m., -s, έμπαίκτης, ό □ θεομπαίκτης, ό □ χωρατατζής, ό □ —**nij**, v., -en, γελοιοποίηση, ή □ ντρόπιασμα, τό □ μασκαραλίκι, τό □ ρεζίλι, τό

spraak, v.(m.), λαλιά, ή □ όμιλία, ή □ φωνή, ή □ —**gebrek**, o., -en, γλωσσικό έλάττωμα, τό □ —**kundig**, -e, γραμματικός □ γραμματισμένος □ έγγραμματος □ —**kunst**, v., -en, γραμματική, ή □ —**verlies**, o., άφασία, ή □ —**zaam**, -zame, όμιλητικός □ στωμύλος

spra'keloos, -loze, άλαλος □ άφωνος □ βουβός □ ένεδός □ άναυδος □ μουγκός □ —**heid**, v., βουβαμάρα, ή □ άφωνία, ή □ άφασία, ή □ σιγή, ή □ λούφα, ή

spran'kel, v.(m.), -s, σπίθα, ή □ σπινθήρας, ό

spreek'beurt, v.(m.), -en, διάλεξη, ή □ **spreekgestoelte**, o., -n, -s, βήμα, τό □ —**kamer**, v.(m.), -s, έντευκτήριο, τό □ —**trant**, m., ιδίωμα, τό □ —**verbod**, o., -en, φίμωση, ή □ —**woord**, o., -en, παροιμία, ή □ —

woordelijk, -e, παροιμακός
spreeuw, m. en v., -en, μαυροπούλι, τό
 □ ψαρόνι, τό
sprei, v.(m.), -en, στρώσιδι, τό □ κλι-
 νοσκέπασμα, τό
sprei'ding, v. στρώσιμο, τό □ στρώση,
 ή
spre'ken, μιλῶ □ λέγω □ λαλῶ □ κου-
 βεντιάζω
spre'ker, m., -s, ὁμιλητής, ὁ
spreuk, v.(m.), -en, ἀπόφθεγμα, τό □
 ρητό, τό □ ρήση, ή □ γνωμικό, τό
spriet, m., -en, κεραία, ή
spring'bak, m., -ken, σκάμμα, τό
spring'gen, πηδῶ □ σαλτάρω □ (bar-
 sten) ραγίζω
spring'lading, v., -en, ἐκρηκτικά, τά □
springlevend, -e, ὀλοζώντανος □ —
plank, m., -en, βατήρας, ὁ □ σανίδα
 κατάδυσης, ή □ —**stof**, v.(m.), -fen,
 ἐκρηκτικό, τό □ —**veer**, v.(m.), -ve-
 ren, ἐλατήριο, τό □ σουστα, ή □ —
vloed, m., -en, φουσκοθαλασσιά, ή
sprink'haan, m., -hanen, ἀκρίδα, ή
sprint, m., -en, -s, δρόμος ταχύτητας,
 ὁ □ τρεχάλα, ή
sproei'en, ραντίζω □ ποτίζω
sproei'er, m., -s, (hij die sproeit) ποτι-
 στής, ὁ □ (werktuig) ποτιστήρι, τό
sproei'wagen, m., -s, καταβρεχτήρας,
 ὁ
sproet, v.(m.), -en, πανάδα, ή □ πιτσι-
 λάδα, ή □ φακίδα, ή
sprok'kelhout, o., φρύγανο, τό □ κό-
 τσαλο, τό
sprong, m., -en, ἄλμα, τό □ πήδημα, τό
 □ πηδηξιά, ή □ σάλτο, τό □ —**sge-
 wijs**, -wijze, ἀλματώδης □ πηδηχτός
sprook'je, o., -s, παραμύθι, τό □ μύ-
 θος, ὁ □ —**sachtig**, -e, παραμυθένιος
 □ μυθικός □ φανταστικός □ —**s-
 prinses**, v., -sen, νεράιδα, ή □ —**sver-
 teller**, m., -s, παραμυθάς, ὁ
I spruit, m.-v., -en, (telg) γόνος, ὁ
II spruit, v.(m.), -en, (-kooft) λαχανάκι,
 τό □ (loot) βλαστάρι, τό
spui, o., -en, ὕδατοφράχτης, ὁ
spuit'gast, m., -en, πυροσβέστης, ὁ

spuit'je, o., -s, σύριγγα, ή
spuit'water, o., σόδα, ή
spurt, m., -en, -s, ξεκίνημα, τό
spuw'bak, m., -ken, πτυελοδοχεῖο, τό
spu'wen, **spugen**, φτύνω
spuw'sel, **spuugsel**, o., πτύελα, τά □
 φλέματα, τά □ σάλια, τά □ ρόχαλα,
 τά □ φτύμα, τό
staaf, v.(m.), staven, στήλη μετάλλου,
 ή
staak, m., staken, πάσσαλος, ὁ □ πα-
 λούκι, τό
staal, o., -en, (metaal) ἄτσάλι, τό □ χά-
 λυβας, ὁ □ (monster) δείγμα, τό □ —
boek, o., -en, δειγματολόγιο, τό □ —
hard, -e, κατάσκληρος □ —**indus-
 trie**, v., -ën, χαλυβουργεῖο, τό □ χαλυ-
 βοβιομηχανία, ή
staan, στέκομαι ὀρθιος □ *blijven* —:
 σταματῶ □ *die jurk staat haar*: αὐτό
 τό φόρεμα τῆς ἀρμόζει
staar, v.(m.), γλαύκωμα, τό
staart, m., -en, οὐρά, ή □ —**loos**, -loze,
 κόλουργος □ κολοβός
staat, m., staten, κράτος, τό □ ἐπικρά-
 τεια, ή □ πολιτεία, ή □ (toestand)
 κατάσταση, ή □ *in — zijn om*: εἶμαι
 σέ θέση νά... □ *in — stellen*: συγυρίζω
 □ —**huishoudkunde**, v., ἐθνική οἰκο-
 νομία, ή
staats'ambt, o., -en, ὑπουργημα, τό □
 —**enaar**, m., -naren, δημόσιος ὑπάλ-
 ληλος, ὁ
staats'apparaat, o., κρατική μηχανή, ή
 □ **staatsbestel**, o., καθεστώς, τό □ —
blad, o., -en, ἐφημερίδα τῆς κυβερνή-
 σεως, ή □ —**burger**, m., -s, ὑπήκοος,
 ὁ, ή □ —**burgerlijk**, -e, ἰθαγενής □
 ντόπιος □ —**burgerschap**, o., ἰθαγέν-
 εια, ή □ —**financiën**, mv., δημοσιο-
 νομία, ή □ δημόσια χρήματα, τά
staats'greep, m., -grepen, πραξικόπη-
 μα, τό □ **staatsgrens**, v.(m.), -grenzen,
 σύνορα, τά □ —**hoofd**, o., -en,
 ἀρχηγός τοῦ κράτους, ὁ □ ἐθνάρχης,
 ὁ □ —**man**, m., -nen, -lieden, πολι-
 τευτής, ὁ □ πολιτευόμενος, ὁ □ —**se-
 cretariaat**, o., -aten, ὑφυπουργεῖο, τό

staats'secretaris, m., -sen, ύφυπουργός, ό □ staatsveiligheid, v., έθνοφρουρά, ή □ έθνοφυλακή, ή □ —vorm, m., -en, πολιτεία, ή

stabiel', -e, έδραϊός □ άκλόνητος □ ακούνητος □ ριζιμός

stabilisa'tie, v., έδραιώση, ή □ σταθεροποίηση, ή

stad, v.(m.), steden, άστυ, τό □ πόλη, ή □ —houder, m., -s, άντιπρόσωπος, ό □ τοποτηρητής, ό □ —huis, o., -huizen, δημαρχείο, τό □ —huistaal, v.(m.), καθαρεύουσα, ή

sta'dion, o., -s, στάδιο, τό

sta'dium, o., -s, -dia, στάδιο, τό □ φάση, ή □ περίοδος, ή

stads, -e, άστικός □ —bestuur, o., -sturen, δημαρχία, ή □ —planning, v., ρυμοτομία, ή □ —wijk, v.(m.), -en, συνοικία, ή

staf, m., staven, (stok) δεκανίκι, τό □ ράβδος, ή □ (bestuur) έπιτελείο, τό □ —officier, m., -en, έπιτελής, ό □ —rijm, o., -en, παρήχηση, ή [ό

stafylokok'ken, mv., σταφυλόκοκκος, sta'ge, v.(m.), -s, δοκιμή, ή □ προετοιμασία, ή □ προπαρασκευή, ή

stagiair', m., -s, δόκιμος, ό

stagne'ren, λιμνάζω

sta'ken, άπεργώ

sta'ker, m., -s, άπεργός, ό

sta'king, v., -en, άπεργία, ή □ (— van stemmen) ίσοψηφία, ή □ —breker, m., -s, άπεργοσπάστης, ό □ —sbeweging, v., -en, άπεργιακή κίνηση, ή □ —suitkering, v., -en, έπίδομα άπεργίας, τό

stak'ker, m., -s, καημένος, ό □ κακόμοιρος, ό

stal, m., -ien, στάβλος, ό □ σtάνη, ή □ βουστάσιο, τό □ μάντρα, ή

stalactiet', m., -en, σταλαχτίτης, ό

stalagmiet', m., -en, σταλαγμίτης, ό

I sta'len, (van staal) άτσαλένιος □ χαλύβδινος

II sta'len, στομώνω □ άτσαλώνω

stal'knecht, m., -en, -s, σταβλίτης, ό □ ίπποκόμος, ό

stal'len, σταβλίζω □ μαντρίζω □ (fietsen —) τοποθετώ

stal'meester, m., -s, σταβλάρχης, ό

stam, m., -men, (boom) κορμός, ό □ (afkomst) συνομοταξία, ή □ φυλή, ή □ (woord) θέμα, τό □ ρίζα της λέξης, ή □ —boek, o., -en, μητρώο, τό □ —boom, m., -bomen, γενεαλογικό δέντρο, τό

sta'melen, τσευδίζω □ τραυλίζω □ ψευδίζω

stam'kroeg, v.(m.), -en, συνηθισμένο έστιατόριο, τό

stam'men, κατάγομαι □ προέρχομαι

stam'menorlog, m., -en, έμφύλιος πόλεμος, ό

stam'ouders, mv., πρόγονοι, οί □ προπάτορες, οί

stamp, m., -en, κλότσος, ό □ κλοτσιά, ή □ λάκτισμα, τό □ —en, κλοτσώ □ λακτίζω □ (v. schip) κλυδωνίζομαι □ σκαμπανεβάζω □ —er, m., -s, (werktuig) κόπανος, ό □ στούμπος, ό □ (bloem) ύπερος, ό □ —voeten, ποδοκροτώ

stam'vader, m., -s, γενάρχης, ό □ πρόγονος, ό □ προπάτορας, ό

stam'verwant, -e, όμόφυλος

stand, m., -en, (klasse) τάξη, ή □ κάστα, ή □ (toestand) κατάσταση, ή □ (v. spel) άποτέλεσμα, τό □ (v. water, zon) ύψος, τό □ tot —komen: γίνομαι

stan'daard, m., -en, -s, λάβαρο, τό □ —isering, v., τυποποίηση, ή

stand'beeld, o., -en, άγαλμα, τό □ άνδριάντας, ό

stan'der, m., -s, όρθοστάτης, ό

stand'houden, έμμένω □ έπιμένω □ άντέχω

stan'ding, v.(m.), ύπόληψη, ή □ καλή φήμη, ή

stand'je, o., -s, (houding) στάση, ή □ πόζα, ή □ (herrie) όχλοβοή, ή □ ταραχή, ή □ (uitbrander) έπίπληξη, ή □ κατσάδα, ή

stand'plaats, v.(m.), -en, σταθμός, ό □

standpunt, o., -en, άποψη, ή □ —vastig, -e, εϋσταθής □ σταθερός □ —

vogel, m., -s, επιδημητικό (πουλί), τό
stank, m., -en, δυσσομία, ή □ κακο-
 σμία, ή □ βόχα, ή □ μπόχα, ή □
 βρώμα, ή □ δυσωδία, ή □ —afslui-
 ter, m., -s, σίφοντας, ό
stap, m., -pen, βάδισμα, τό □ βήμα, τό
 □ πάσο, τό □ (demarche) διάβημα, τό
sta'pel, m., -s, στυβάδα, ή □ στοίβα, ή
 □ σωρός, ό □ *op — zetten*: σκαρώνω
 □ —en, στοιβάζω □ —gek, -ke, θεό-
 τρελος, -η, -ο
stap'pen, βηματίζω □ βαδίζω
stap'voets, βαθμιαίος
star'ogen, άτενίζω □ στυλώνω τά μά-
 τια □ χαζεύω
start, m., -s, ξεκίνημα, τό □ έκκίνηση,
 ή □ άναχώρηση, ή □ (v. vliegtuig)
 άπογείωση, ή □ —en, έκκινώ □
 ξεκινώ □ άναχωρώ □ —er, m., -s,
 (sport) άφέτης, ό □ (auto) μίζα, ή □
 —lijn, v.(m.), -en, άφετηρία, ή
sta'tenbond, m., -en, συμπολιτεία, ή
statief', o., -tieven, (στ)ρίποδο, τό □
 τρίποδας, ό
sta'tig, -e, επιβλητικός
station', o., -s, σταθμός, ό
stationair', -e, στάσιμος □ άκίνητος
stationeer'verbod, o., άπαγορεύεται ή
 στάθμευση
statione'ren, σταθμεύω
stations'chef, m., -s, σταθμάρχης, ό □
 στασιάρχης, ό
sta'tisch, -e, στατικός □ άκίνητος
statistiek', v., -en, στατιστική, ή
statis'tisch, -e, στατιστικός
status-quo', m. en o., καθεστώς, τό
statutair', -e, καταστατικός
statuut', o., -tuten, καταστατικό, τό
sta'ven, (begrachten) επικυρώνω □
 επιβεβαιώνω □ (bewijzen) δικαιολο-
 γώ
sta'ving, v., επικύρωση, ή □ επιβεβαίω-
 ση, ή □ δικαιολογία, ή
steari'ne, v.(m.), στεατίνη, ή □ στεαρί-
 νη, ή
ste'debouw, m., πολεοδομία, ή □ stede-
 lijk, -e, αστικός □ —ling, m., -en,
 άστος, ό □ πολίτης, ό

steeds, bw., συνεχώς □ διαρκώς □
 πάντα □ όλο
steeg, v.(m.), stegen, σοκάκι, τό □ στε-
 νό, τό □ πάροδος, ή □ πέρασμα, τό
 □ στενωπός, ό
steek, m., steken, κέντημα, τό □ τσί-
 μπημα, τό □ νύξη, ή □ (v. breiwerk)
 βελονιά, ή □ θελιά, ή □ πόντος, ό □
 μάτι, τό □ *in de — laten*: εγκαταλεί-
 πω
steek'houdend, -e, βάσιμος □ δικαιο-
 λογημένος □ **steekkaart**, v.(m.), -en,
 δελτίο, τό □ —penning, m., -en, δω-
 ροδοκία, ή □ —proef, v.(m.), -proe-
 ven, μερική δοκιμή, ή □ —spel, o.,
 -en, κονταρομαχία, ή □ —vlieg, v.
 (m.), -en, οίστρος, ό □ βοϊδόμυγα, ή
steel, m., stelen, (stengel) μίσχος, ό □
 κοτσάνι, τό □ (handvat) πιάσιμο, τό
 □ —zucht, v.(m.), κλεπτομανία, ή
steen, m., stenen, πέτρα, ή □ λιθάρι, τό
 □ λίθος, ό □ (baksteen) τοῦβλο, τό □
 —arend, m., -en, σταυραϊτός, ό □ —
bakker, m., -s, κεραμιδός, ό □ —
bakkerij, v., -en, πλινθοποιείο, τό □
 πλινθουργείο, τό □ —blok, o., -ken,
 όγκόλιθος, ό □ —bok, m., -ken, αϊ-
 γαγρος, ό
steen'druk, m., -ken, **steen'drukkunst**,
 v., λιθογραφία, ή □ **steeneik**, m., -en,
 πουρνάρι, τό □ πρίνος, ό □ —groef,
 —groeve, v.(m.), -groeven, λατομείο,
 τό □ νταμάρι, τό □ —kapper, m., -s,
 λατόμος, ό □ —kool, v.(m.), -kolen,
 άνθρακας, ό □ γαιάνθρακας, ό □ πε-
 τροκάρβουνο, τό □ λιθάνθρακας, ό
steen'puist, v.(m.), -en, δοτιήνας, ό □
steenslag, o., πλάκα, ή □ —tijdperk,
 o., λιθαρική εποχή, ή □ —tje, o., -s,
 πετράδι, τό □ λιθαράκι, τό □ χαλίκι,
 τό □ ψηφί, τό □ —uil, m., -en,
 γλαύκα, ή □ κουκουβάγια, ή □ —
worp, m., -en, πετριά, ή
stei'ger, m., -s, (aanlegplaats) προκυ-
 μαία, ή □ προβλήτα, ή □ (stellage)
 ίκρίωμα, τό □ σκαλωσιά, ή
stei'geren, άνορθώνομαι
steil, -e, άπότομος

stek, m., -ken, ἐμβόλιο, τό □ κεντράδι, τό □ μπόλι, τό
ste'keblind, -e, θεόστραβος □ θεότυφλος
ste'kel, m., -s, κεντρί, τό □ ἀγκάθι, τό □ —**huidigen**, mv., ἐχινόδερμα, τό □ —**ig**, -e, ἀκάνθινος □ τσουχτερός □ —**varken**, o., -s, ἀκανθόχοιρος, ό □ σκαντζόχοιρος, ό
ste'ken, σουβλίζω □ ἀγκυλώνω □ κεντρίζω □ κεντῶ □ τσιμπῶ □ μπήγω □ χώνω
stek'(k)er, m., -s, (elektr.) πρίζα, ή
stel, o., -len, (onderstel) πλαίσιο, τό □ ὑπόβατρο, τό □ (reeks) σειρά, ή □ (porselein—) σερβίτσιο, τό □ (paar) ζευγάρι, τό
ste'len, ληστεύω □ κλέβω □ βουτῶ □ ἀρπάζω
stel'kunde, v., ἄλγεβρα, ή
stel'len, (plaatsen) (τοπο)θέτω □ βάζω □ *tevreden* —: ἱκανοποιῶ □ *in de gelegenheid* —: δίνω τήν εὐκαιρία □ *op prijs* —: ἐκτιμῶ □ *een voorwaarde* —: θέτω ὄρο □ —**d**, -e, θετικός □ *stel-lende trap*, m.: θετικό, τό □ θετικός βαθμός, ό
stel'ling, v., -en, (positie) θέση, ή □ (wisk.) θεωρημα, τό □ (getimmerte) ἱκρίωμα, τό □ σκαλωσιά, ή
stel'plaats, v.(m.), -en, ἀμαξοστάσιο, τό
stel'sel, o., -s, σύστημα, τό □ καθεστώς, τό □ —**matig**, -e, συστηματικός □ μηχανιστικός
steht, v.(m.), -en, ξυλοπόδαρο, τό □ καλόβαθρο, τό
stem, v.(m.), -men, φωνή, ή □ (verkiezings—) ψήφος, ό, ή □ —**band**, m., -en, φωνητική χορδή, ή □ —**biljet**, o., -ten, ψηφοδέλτιο, τό
stem'bus, v.(m.), -sen, κάλπη, ή □ ψηφοδόχος, ή □ —**nederlaag**, v.(m.), -lagen, μειονοψηφία, ή □ —**overwinning**, v., -en, πλειοψηφία, ή
stemgerech'tigd, -e, ψηφοφόρος
stem'men, ψηφίζω □ ψηφοφορῶ □ (muz.) κουρντίζω □ χορδίζω
stem'mig, -e, ἐνάρετος □ φρόνιμος

stem'ming, v., -en, (muz.) κούρντισμα, τό □ (sfeer) διάθεση, ή
stem'pel, m., -s, βούλα, ή □ σήμαντρο, τό □ στάμπα, ή □ σφραγίδα, ή □ —**kussen**, o., -s, ταμπόν, τό
stem'recht, o., ἐκλογικό δικαίωμα, τό □ δικαίωμα ψηφοφορίας, τό
sten'cil, o. en m., -s, καλούπι, τό □ μήτρα, ή □ τύπος, ό
ste'nen, (van steen) λιθαρικός □ λίθινος □ πέτρινος □ (gebouwd met —) λιθόδημος □ λιθοχτιστος
sten'gel, m., -s, κοτσάνι, τό □ μίσχος, ό
sten'gun, m., -s, πολυβόλο, τό □ μυδραλιοβόλο, τό
ste'nigen, λιθοβολῶ □ πετροβολῶ
ste'niging, v., -en, λιθοβολισμός, ό □ λιθοβολία, ή □ πετροβόλημα, τό
stenografe'ren, στενογραφῶ
stenografie', v., στενογραφία, ή □ σημειογραφία, ή
stenotypist', m., -en, στενογράφος, ό □ —**e**, v., -s, -n, στενογράφος, ή
step'pe, v.(m.), -n, στέπα, ή
ster, v.(m.), -ren, ἀστέρι, τό □ ἄστρο, τό □ *vallende sterren*, mv.: διάττοντες, οί □ πεφτάστερα, τά
stereofo'nisch, -e, στερεοφωνικός □ **stereometrie**, v., στερεομετρία, ή □ —**scoop**, m., -scoren, στερεοσκοπιο, τό □ —**tiep**, -e, στερεότυπος
sterf'bed, o., -den, νεκρική κλίνη, ή □ νεκροκρέβατο, τό □ **sterfelijk**, -e, θνητός □ —**kamer**, v.(m.), -s, ἐπιθανάτιος θάλαμος, ό □ —**te**, v., θνησιμότητα, ή [πος
steriel', -e, στείρος □ ἄγονος □ ἀκαρ-
sterilisa'tie, v., (ἀπο)στείρωση, ή
sterilise'ren, στείρωνω
steriliteit', v., στείρωση, ή □ στείρότητα, ή □ ἀκαρπία, ή
sterk, -e, (mens) δυνατός □ γερός □ ισχυρός □ κρατερός □ (zaak) στερεός □ ἔντονος □ —**en**, δυναμώνω □ ἐνισχύω □ τονώνω □ —**te**, v., ρωμή, ή □ εὐρωστία, ή □ δύναμη, ή □ ισχύς, ή □ σθένος, τό

ster'rekijker, m., -s, τηλεσκόπιο, τό
ster'renbeeld, o., -en, άστερισμός, ό □
sterrenhemel, m., ξαστεριά, ή □ ένα-
 στρος ούρανός, ό □ —**kunde**, v.,
 άστρονομία, ή □ —**wacht**, v.(m.),
 -en, άστεροσκοπείο, τό □ —**wichela-**
rij, v., -en, άστρολογία, ή
ster'ven, πεθαίνω □ ξεψυχώ □ έκπνέω
 □ κακαρώνω □ (v. dier) ψοφώ □ —**d**,
 -e, θνησιμαίος □ έτοιμοθάνατος
stethoscoop', m., -scopen, στηθοσκό-
 πιο, τό
steun, m., -en, έρεισμα, τό □ (ύπο)-
 στήριγμα, τό □ άκουμπιστήρι, τό □
 ένίσχυση, ή □ —**en**, στηρίζω □ στε-
 रेώνω □ υποβαστάζω □ στυλώνω □
 —**maatregel**, m., -en, -s, ένίσχυση, ή
 □ —**punt**, o., -en, όρμητήριο, τό □
 (hefboom) ύπομόχλιο, τό
steur, m., -en, όξύρρυγχος, ό
ste'vig, -e, στερεός □ γερός □ άκλόνη-
 τος □ σταθερός □ σφιχτός
ste'ward, m., -s, καμαρότος, ό □ —
ess, v., -en, (άερο)συνόδός, ή □ έπι-
 στάτρια, ή
stich'telijk, -e, ήθοπλαστικός □ έποι-
 κοδομητικός □ ψυχωφελής
stich'ten, (oprichten) ιδρύω □ χτίζω □
 θεμελιώνω □ (veroorzaken) προξενώ
 □ προκαλώ □ (verheffen) έποικοδο-
 μώ
stich'ter, m., -s, ιδρυτής, ό □ (v.e. stad)
 οίκιστής, ό
stich'ting, v., -en, ίδρυμα, τό □ κτίσμα,
 τό □ χτίριο, τό □ (fig.) έποικοδόμη-
 ση, ή □ —**soorkonde**, v.(m.), -n, ιδρυ-
 τικό, τό
stief'broeder, m., -s, έτεροθαλής άδελ-
 φός, ό □ **stiefdochter**, v., -s, προγονή,
 ή □ —**kind**, o., -eren, μηλαδέρφη, τό
 □ προγόνοι, τό □ προγονός, ό □ —
moeder, v., -s, μητριά, ή □ —**vader**,
 m., -s, πατριός, ό □ μητριός, ό
stie'kem, bw., κρυφά □ κλεφτά
stier, m., -en, ταύρος, ό □ **stieregevecht**,
 o., -en, ταυρομαχία, ή □ —**envech-**
ter, m., -s, ταυρομάχος, ό
stift, v.(m.), -en, περόνη, ή □ καρφι-

τσα, ή □ (schrijfstift) στυλό, τό □
 στυλογράφος, ό
stigmatise'ren, στιγματίζω □ όνειδίζω
stijf, stijve, δύσκαμπτος □ άκαμπτος
 □ σκληρός □ ντοϋρος □ —**hoofdig**,
 -e, έπίμονος □ δογματικός □ κακο-
 κέφαλος □ ισχυρογνώμονας □ ξερο-
 κέφαλος □ πεισματάρης □ σκληρο-
 κέφαλος □ —**kop**, m., -ren, άγύρι-
 στο κεφάλι, τό □ πεισματάρης, ό □
 —**kramp**, v.(m.), τέτανος, ό
stijf'sel, o., -s, κόλλα, ή □ άλευρόκολ-
 λα, ή □ άμυλο, τό □ νισεστές, ό □
 —**en**, κολλαρίζω
stij'gen, άνεβαίνω □ ανυψώνομαι □
 αυξάνομαι
stijl, m., -en, τεχνοτροπία, ή □ ρυθμός,
 ό □ ύφος, τό □ στίλ, τό □ —**figuur**,
 v.(m.), -guren, σχήμα, τό
stik'ken, (verstikken) καταπνίγω □
 σκάζω □ (naaien) γαζώνω □ ράβω
stik'machine, v., -s, ραφτομηχανή, ή □
stiksel, o., -s, γαζί, τό □ —**stof**, v.,
 άζωτο, τό
stil, -le, σιγανός □ ήσυχος □ ήρεμος □
 (bw.) σιγά □ άργά
stile'ren, στιλιζάρω
stiler', o., -ten, στιλέτο, τό
stillist', m., -en, στιλίστας, ό
stil'leggen, (kata)παύω □ διακόπτω □
 σταματώ □ **stilleven**, o., -s, ρωπογρα-
 φία, ή □ —**staan**, σταματώ □ στέκο-
 μαι □ —**stand**, m., κατάπαυση, ή □
 σταμάτημα, τό □ λήξη, ή □ στάση, ή
 □ στάσιμο, τό
stil'te, v., σιγαλιά, ή □ ήρεμία, ή □
 ήσυχία, ή □ γαλήνη, ή □ **doodse** —:
 νέκρα, ή □ —**!:** σιωπή! □ μυλιά! □
 μόκο! □ τσιμουδιά!
stil'vallen, σταματώ □ στέκομαι
stil'zwijgen, o., σιγή, ή □ σιωπή, ή □
 ήσυχία, ή □ —**d**, -e, σιγανός □ σιγα-
 λός □ σιωπηρός
stif'mulans, m., -lantia, -en, διεγερτικό,
 τό
stimule'ren, παρορμώ □ παρακινώ □
 κεντώ □ διεγείρω
stin'ken, βρωμώ □ —**d**, -e, δύσοσμος

stip, v.(m.), -pen, κηλίδα, v.(m.) □
(zwarte —) μαυράδι, τό
stip'pelen, στίζω
stipt, bw., ἀκριβώς □ ντάλα □ —heid,
v., ἀκρίβεια, ή
stock, m., -s, ἀπόθεμα, τό □ στόκ, τό
stoei'en, χωρατεύω
stoel, m., -en, καρέκλα, ή □ κάθισμα,
τό □ —gang, m., περίττωμα, τό □
ἀποπάτημα, τό
stoep, m. en v., -en, (opstap) βαθμίδα, ή
□ σκαλοπάτι, τό □ πεζούλι, τό □
(trottoir) πεζοδρόμιο, τό
stoer, -e, γερός
stoet, m., -en, ἀκολουθία, ή □ πομπή, ή
I stof, v.(m.), -fen, (doek) ύφασμα, τό
□ (wollen —) τσόχα, ή □ (stofdeeltje)
ύλη, ή
II stof, o., (wat stuift) σκόνη, ή □ κουρ-
νιαχτός, ό
stof'doek, m., -en, ξεσκονόπανο, τό □
πατσαβούρα, ή
stof'felijk, -e, ύλικός □ —heid, v.,
ύλικότητα, ή
stof'fen, ξεσκονίζω
stof'fer, m., -s, ξεσκονιστήρι, τό
stoffe'ren, (aankleden) έπιπλώνω □
(voorzien van) έφοδιάζω
stof'ferig, -e, σκονισμένος
stof'zuiger, m., -s, ήλεκτρική σκούπα,
ή □ άπορροφητήρας, ό
stoelcijs', -e, στωικός
stok, m., -ken, ράβδος, ή □ βακτηρία,
ή □ μπαστούνι, τό □ (knots) ρόπαλο,
τό □ ματσούκα, ή
sto'ker, m., -s, θερμαστής, ό □ καμι-
νευτής, ό
stok'ken, (blijven steken) σταματώ □
κομπιάζω
stok'oud, -e, μακρόβιος □ μακροήμε-
ρος □ **stokpaardje**, o., -s, πετριά, ή □
—slag, m., -en, ξυλοκόπημα, τό □
δαρμός, ό □ ξυλιά, ή □ ράβδισμα, τό
□ *stokslagen geven*: ξυλλίζω □ —vis,
m., -sen, βακαλάος, ό □ μπακαλιά-
ρος, ό
sto'la, v.(m.), -'s, πετραχήλι, τό □ έπι-
τραχήλιο, τό

stol'len, πίζω □ (doen —) στερεοποιώ
stolp, v.(m.), -en, γλομπός, ό
stom, -me, (sprakeloos) βουβός □ άφω-
νος □ (dwaas) άνόητος
sto'men, άχνίζω □ στεγνοκαθαρίζω □
gestoomd: άχνιστός
stomerij', v., -en, στεγνό καθάρισμα,
τό □ καθαριστήριο, τό
stom'melen, θορυβώ
stom'meling, m., -en, κνώδαλο, τό
I stomp, -e, άμβλύς □ στομωμένος
II stomp, m., -en, χτύπημα, τό □ κρού-
ση, ή
stompzin'nig, -e, ξεκουτιάρης □ άνόη-
τος □ μωρός □ παλαβός □ —heid,
v., βραδύνοια, ή □ μωρία, ή □
βλακεία, ή □ κουταμάρα, ή □ ξεκού-
τισμα, τό
stoof'pan, v.(m.), -nen, τηγάνι, τό
stoof'pot, m., -ten, γκιουβέτσι, τό
stook'olie, v.(m.), -liën, μαζούτ, τό
stook'plaats, v.(m.), -en, τζάκι, τό
stoom, m., άτμός, ό □ άχνός, ό □
άχνη, ή □ —boot, m. en v., -boten,
βαπόρι, τό □ άτμόπλοιο, τό □ —ma-
chine, v., -s, άτμομηχανή, ή
stoot, m., stoten, κονισμός, ό □
κρούση, ή □ πρόσκρουση, ή □ σκό-
νταμμα, τό □ χτύπημα, τό □ —kar,
v.(m.), -ren, καροτσάκι, τό □ χειρά-
μαξα, ή □ —troep, m., -en, όμάδα
κρούσης, ή
stop, m., -pen, (stopsel) έμφραγμα, τό
□ στούπωμα, τό □ βούλωμα, τό □
—contact, o., -en, πρίζα, ή
stop'pel, m., -s, καλαμιά, ή □ —
baard, m., -en, άξύριστα γένια, τά
stop'pen, (v. trein) σταθεμύω □ (tegen-
houden) σταματώ □ στοπάρω □
(dichtmaken) ταπώνω □ βουλώνω □
(sokken —) μαντάρω □ καρικώνω
stop'plaats, v.(m.), -en, στάση, ή □
στάθμευση, ή □ σταθμός, ό □ κατά-
λυμα, τό □ **stopsef**, o., -s., τάπα, ή □
πώμα, τό □ —verf, v.(m.), στόκος, ό
□ γυψομάρμαρο, τό □ —zetting, v.,
άνακοπή, ή
sto'ren, ένοχλώ □ στενοχωρώ □ δυσ-

ρεστῶ □ —d, -e, συνταραχτικός □ συγκλονιστικός
sto'ring, v., -en, διατάραξη, ή □ διασά-
 ληψη, ή □ ἐνόχληση, ή □ (radio)-
 παράσιτα, τά
storm, m., -en, θύελλα, ή □ καταιγίδα,
 ή □ (— op zee) τρικυμία, ή □
 φουρτούνα, ή □ (tumult) σύγχυση, ή
 □ —achtig, -e, θυελλώδης □
 τρικυμιώδης □ πολυτάραχος □ (he-
 vig) σφοδρός □ ὀρμητικός
stor'men, τρικυμίζω □ φουρτουναίζω
storm'loop, m., -lopen, ἐξόρμηση, ή □
 ἐπίθεση, ή □ ἔφοδος, ή □ stormvloed,
 m., -en, φουσκονεριά, ή □ —weer,
 o., δρολάπι, τό □ ἀνεμοθύελλα, ή □
 λαίλαπα, ή □ —wind, m., -en, ἀνεμι-
 κή, ή □ μπουρίνι, τό [ντούς, τό
stort'bad, o., -en, ψυχαλουσία, ή □
stor'ten, (neerwerpen) καταρρίπτω □
 ρίχνω κάτω □ (uitgieten) χύνω □
 (betalen) πληρώνω □ καταβάλλω □
 καταθέτω
stor'ting, v., -en, (betaling) καταβολή, ή
 □ κατάθεση, ή □ παράδοση, ή □
stortplaats, v.(m.), -en, σκουπιδариό,
 τό □ —regen, m., -s, νεροποντή, ή □
 —vloed, m., -en, χείμαρρος, ό □ ρέ-
 μα, τό
sto'ten, (tegen iets —) προσκρούω □
 σκοντάφτω □ σκουντουφλώ □ (bot-
 sen) συγκρούομαι □ (drummen) σπρώ-
 χνω □ σκουντώ
stot'teren, τραυλίζω □ ψελλίζω
stout, -e, (ondeugend) ἀτακτος □ ἀπει-
 θαρχος
stoutmoe'dig, -e, (roekeloos) θρασύς □
 αὐθάδης □ ἐλευθερόστομος □ ἱταμός
 □ (durvend) τολμηρός □ θαρραλέος
 □ —heid, v., ἀποκοτιά, ή □ ἀψηφι-
 σιά, ή □ θρασύτητα, ή □ ἱταμότητα,
 ή
sto'ven, ψήνω □ βράζω
straal, m. en v., stralen, ἀχτίδα, ή □
 ἀκτίνα, ή □ —vliegtuig, o., -en, ἀερι-
 ωθούμενο, τό
straat, v.(m.), straten, δρόμος, ό □
 ὁδός, ή □ (hobbelige —) καλντερίμι,

τό □ —arm, -e, πάμπτωχος □
 θεόπτωχος □ —gevecht, o., -en, ὁδο-
 μαχία, ή □ —hond, m., -en, κοπρό-
 σκυλο, τό □ —jongen, m., -s, μά-
 γκας, ό □ ἀλητόπαιδο, τό □ χαμίνι,
 τό □ —veger, m., -s, ὁδοκαθαριστής,
 ό □ σκουπιδιάρης, ό
I straf, -fe, (sterk) δυνατός □ ἰσχυρός
 □ (strak) σφιχτός □ τεντωμένος
II straf, v.(m.), -fen, τιμωρία, ή □
 ποινή, ή □ ἐπίχειρα, τά □ (geldboete)
 πρόστιμο, τό
straf'baar, -bare, ἀξιόποινος □ straf-
 compagnie, v., -s, -iën, πειθαρχικός
 λόχος, ό □ —feloos, -loze, ἀτιμώρη-
 τος □ —fen, τιμωρῶ □ κολάζω □
 —geding, o., -en, διαδικασία, ή □
 —kolonie, v., -s, -iën, ἀποικία κατα-
 δίκων, ή □ —port, o. en m., εἰ-
 σπραχτέο γραμματόσημο, τό □ πρό-
 σθετα ταχυδρομικά, τά
straf'recht, o., ποινικό δίκαιο, τό □
strafregister, o., -s, ποινικό μητρώο,
 τό □ ποινολόγιο, τό □ —schoep, m.,
 -pen, πέναλτυ, τό □ —vervolging, v.,
 ποινική δίωξη, ή □ —wet, v.(m.),
 -ten, ποινικός νόμος, ό
strak, -ke, μεστός □ δεμένος □ στενός
 □ (knellend) σφιχτός □ (bw.) τέζα
straks, bw., (zo dadelijk) ἀμέσως □ σέ
 λίγο □ πάραυτα □ (zoëven) πρό
 ὀλίγου
stra'len, φεγγοβολῶ □ λαμποκοπῶ □
 λάμπω □ —d, -e, κατάφωτος □
 ὀλόφωτος □ φωτεινός □ φεγγοβόλος
stra'ling, v., -en, ἀκτινοβολία, ή □
 φωτοβολία, ή □ μαρμαρυγή, ή
stram, -me, σκληρός □ στερεός
strand, o., -en, ἀκρογιάλι, τό □ ἀκρο-
 γιαλιά, ή □ ἀκτή, ή □ γιάλος, ό □
 παραλία, ή □ περιγιάλι, τό □ πλάζ, ή
stran'den, ἐξοκέλλω □ προσαράσσω
strand'hokje, o., -s, καμπίνα, ή □
strandhotel, o., -s, παράλιο ξενοδο-
 χεῖο, τό □ —kledij, v., μαγιό, τό □
 μπανιερό, τό □ —parasol, v.(m.), -s,
 παρασόλι, τό □ —stoel, m., -en,
 παράλιο κάθισμα, τό

strategie', v., στρατηγική, ή
stratosfeer, v.(m.), στρατόσφαιρα, ή
streek, v.(m.), streken, χώρα, ή □
 περιοχή, ή □ περιφέρεια, ή □ (laakba-
 re daad) μασκαραλίκι, τό □ προσβο-
 λή, ή □ ντροπιασμα, τό □ *van —
 brengen*: ανακατώνω □ *mijn maag is
 van —*: τό στομάχι είναι χαλασμένο
streek'genoot, m., -noten, κοντοχωρια-
 νός, ό □ συντοπίτης, ό
streek'taal, v.(m.), -talen, τοπική γλώσ-
 σα, ή □ διάλεκτος, ή □ ιδίωμα, τό
streep, v.(m.), strepen, άράδα, ή □
 γραμμή, ή □ (pennetrek) κοντυλιά, ή
strek'ken, τείνω □ τεντώνω
strek'king, v., -en, τάση, ή □ διάθεση, ή
stre'len, χαϊδεύω □ θωπεύω
stre'ling, v., -en, χάδι, τό □ θωπεία, ή
strem'men, πήςζω
strem'ming, v., -en, πήξιμο, τό
strem'sel, o., πυτιά, ή
I streng, -e, αυστηρός
II streng, v.(m.), -en, μάτσο, τό □
 δεσμίδα, ή
stre'pen, τραβώ γραμμές
streptokok', m., -ken, στρεπτόκοκκος,
 ό
stre'ven, προσπαθώ □ πασχίζω □ επι-
 διώκω □ σκοπεύω
striem, v.(m.), -en, ίχνος μαστιγώμα-
 τος, τό
strijd, m., άγώνας, ό □ πάλη, ή □
 μάχη, ή □ —en, πολεμώ □ μάχομαι
 □ αγωνίζομαι □ —er, m., -s, μαχη-
 τής, ό □ πολεμιστής, ό □ αγωνιστής,
 ό □ —krachten, mv., ένοπλες δυνά-
 μεις, οί □ στρατός, ό □ —lustig, -e,
 έπιθετικός
strijd'makker, m., -s, συναγωνιστής, ό
 □ συμπολεμιστής, ό □ **strijdvaardig**,
 -e, μάχιμος □ μαχητικός □ αγωνιστι-
 κός □ όρμητικός □ —vraag, v.(m.),
 -vragen, πρόβλημα, τό
strij'ken, (effen maken) έξομαλύνω □
 ισιάζω □ (linnengoed) σιδερώνω □ (de
 viag —) ύποστέλνω
strij'ker, m., -s, σιδερωτής, ό □ **strijk-**
ijzer, o., -s, σίδερο, τό □ —instru-

ment, o., -en, έγχορδο όργανο, τό □
 —stok, m., -ken, δοξάρι, τό
strik, m., -ken, παγίδα, ή □ θελιά, ή □
 θηλιά, ή □ βρόχος, ό
strik'ken, θελιάζω □ κουμπώνω □ (in
 valstrik) παγιδεύω □ έξαπατώ
strikt, -e, άκριβής □ άλάνθαστος
strik'vraag, v.(m.), -vragen, δόλια έρώ-
 τηση, ή [ταινία, ή
strip, m., -pen, (strook) λουρίδα, ή □
strip'pen, ξεφλουδίζω □ γδύνω
stro, o., άχυρο, τό
stroef, stroeve, άπότομος □ άπόκρι-
 μνος □ προσβλητικός
stro'fe, v.(m.), -n, στροφή, ή
stro'halm, m., -en, καλαμιά, ή □ **stro-**
hoed, m., -en, ψάθα, ή □ σκιάδι, τό □
 —hut, v.(m.), -ten, άχυροκαλύβα, ή
stro'ken, ταιριάζω □ συναρμόζω □
 πηγαίνω □ *dat strookt niet met ...*:
 αυτό δέν άρμόζει (πάει) σέ ...
stro'matras, v.(m.), en o., -sen, άχυρό-
 στρωμα, τό
stro'men, ρέω □ τρέχω □ κυλώ □
 —d, -e, τρεχούμενος □ *stromend wa-*
ter: τρεχούμενο νερό, τό
stro'ming, v., -en, ρούς, ό □ ροή, ή □
 τρέξιμο, τό □ χύσιμο, τό □ (fig.)
 τάση, ή
strom'pelen, σκοντάφτω
stro'mijt, v.(m.), -en, άχυρώνας, ό
stront, m., σκατό, τό □ κόπρανο, τό
strooi'biljet, o., -ten, διαφημιστικό φυλ-
 λάδιο, τό
I strooi'en, (van stro) άχυρένιος
II strooien, διασπείρω □ διαχύνω
strook, v.(m.), stroken, διάζωμα, τό □
 λουρίδα, ή
stroom, m., stromen, (stroming) ροή, ή
 □ χύσιμο, τό □ τρέξιμο, τό □ (elekt.)
 ρέμα, τό □ ρεύμα, τό □ (v. mensen)
 (κομο)πλημμύρα, ή
stroomaf'waarts, bw., μέ τό ποτάμι □
stroomgebied, o., -en, ποταμιά, ή □
 —opwaarts, bw., αντίθετα μέ τό ρέμα
 □ —sterkte, v., -n, -s, ένταση, ή □
 —voorziening, v., ήλεκτροπαραγω-
 γή, ή

stroop, v.(m.), stropen, σιρόπι, τό □ —
likker, m., -s, γλειφτης, ό □ γλειφοπί-
 νακας, ό □ κόλακας, ό
strop, m. en v., -pen, σκοινί, τό □ —
das, v.(m.), -sen, γραβάτα, ή □ λαι-
 μοδέτης, ή
stro'per, m., -s, λαθροθήρας, ό □ —ij,
 v., -en, λαθροθηρία, ή
strot, m. en v., -ten, γούλα, ή □ οίσοφά-
 γος, ό □ (v. vogels) γκούσα, ή □ —te-
hoofd, o., λάρυγγας, ό □ λαρύγγι, τό
strub'beling, v., -en, σκοτούρα, ή □
 ενόχληση, ή
structure'ring, v., -ingen, δομή, ή □ κα-
 ταρτισμός, ό □ διάρθρωση, ή □ κα-
 τασκευή, ή
structuur', v., -turen, δομή, ή □ ύφή, ή
struik, m., struiken, θάμνος, ό □ χαμό-
 κλαδο, τό
strui'kelen, μπερδουκλώνομαι □ πεδι-
 κλώνομαι □ (over iets —) σκοντάφτω
 □ σκουντουφλώ
struik'gewas, o., άλσος, τό □ λόχμη, ή
struik'rover, m., -s, ληστής, ό
struis, -e, γερός □ δυνατός □ —vogel,
 m., -s, στρουθοκάμηλος, ή
strychni'ne, v.(m.), στρυχνίνη, ή
stuc(werk), o., στόκος, ό □ γυψομάρ-
 μαρο, τό
studeer'kamer, v.(m.), -s, σπουδαστή-
 ριο, τό □ μελετητήριο, τό □ γραφείο,
 τό
student', m., -en, σπουδαστής, ό □ μα-
 θητής, ό □ φοιτητής, ό □ —e, v., -n,
 φοιτήτρια, ή □ σπουδάστρια, ή □ —
entijd, m., -en, μαθητεία, ή □ διδα-
 σκαλία, ή □ μαθητικά χρόνια, τά
studeren, σπουδάζω □ μελετώ □ δια-
 βάζω □ μαθαίνω □ διδάσκομαι
studie, v., -s, -ien, (onderricht) μάθηση,
 παιδεία, ή □ (bestudering) μελέτη, ή
 □ σπουδή, ή □ —beurs, v.(m.), -beur-
 zen, ύποτροφία, ή □ —bewijs, o.,
 -wijzen, άποφοιτήριο, τό □ —reis,
 v.(m.), -reizen, έπιμορφωτικό ταξίδι,
 τό □ —zaal, v.(m.), -zalen, σπουδα-
 στήριο, τό □ μελετητήριο, τό
stu'dio, m., -'s, στούντιο, τό

stuf, o., γομαλάστιχα, ή □ σβηστήρας,
 ό
stui'fmeel, o., γύρη, ή
stui'fzand, o., άμμουδερό χώμα, τό
stui'ken, (stoten) προσκρούω
stui'p'(trekking), v., -en, σπαραγμός, ό
 □ σπασμός, ό
stuit, v.(m.), -en, πισινά, τά □ κώλος, ό
stui'ten, σταματώ □ έμποδίζω
stui'ven, σκονίζω
I stuk, (karot) σπασμένος □ ξεχαρβά-
 λωτος □ χαλασμένος
II stuk, o., -ken, -s, τεμάχιο, τό □ κομ-
 μάτι, τό □ (scherf) θρύψαλο, τό □
 θρύμμα, τό □ (brood, meloen) φελί,
 τό □ *in stukken hakken*: κομματιάζω
 □ λιανίζω □ κατακόβω □ τεμαχίζω
stukadoor', m., -s, γυψοπλάστης, ό
stuk'je, o., -s, ψίχα, ή □ ψιχίο, τό □
 ψίχαλο, τό
stuk'maken, ξεχαρβαλώνω □ χαλαρώ-
 νω
stuk'slaan, θραύω □ σπάζω □ τσακίζω
stum'per, m., -s, βλάκας, ό □ ήλιθιος, ό
stunt, m., -s, έκπληκτική παράσταση,
 ή
stan'telig, -e, άδέξιος □ χοντρόκοπος
stu'ren, (zenden) άποστέλλω □ (rijden)
 διευθύνω □ όδηγώ
stut, m., -ten, στήριγμα, τό □ στύλος, ό
 □ έρεισμα, τό □ ύπόβαθρο, τό □ —
ten, ύποστηρίζω □ ύποβαστάζω
stuur, o., sturen, πηδάλιο, τό □ τιμόνι,
 τό □ —inrichting, v., -en, οϊακας, ό
 □ δοιάκι, τό □ πηδάλιο, τό □ —
loosheid, v., άκυβερνησία, ή □ —
man, m., -hieden, -lui, τιμονιέρης, ό □
 πηδαλιούχος, ό □ —wiel, o., -en,
 τιμόνι, τό □ βολάν, τό
stuw'dam, m., -men, ύδατοφράχτης, ό
stu'wen, (voortbewegen) προωθώ □
 (stouwen) στοιβάζω
stuw'kracht, v.(m.), κινητήρια δύναμη,
 ή
sub'commissie, v., -s, ύποεπιτροπή, ή
subject', o., -en, ύποκειμένο, τό □
 —ief, -tieve, ύποκειμενικός □ —ivis-
 me, o., ύποκειμενισμός, ό □ —ivi-

teit, v., υποκειμενικότητα, ή
subliem', -e, θαυμάσιος □ θαυμάσιος □
 υπέροχος
subsidië, v. en o., -s, επιχορήγηση, ή □
 χορήγηση, τό
subsidië'ren, επιχορηγώ
substantie, v., -s, υπόσταση, ή □ υπαρ-
 ξη, ή
substantief, o., -tieven, ουσιαστικό, τό
subtief', -e, λεπτός
subtropisch, -e, υποτροπικός
succes', o., -sen, επιτυχία, ή □ εὐδοκί-
 μηση, ή □ εὐστοχία, ή □ —vol, -le,
 ἐπιτυχής □ πετυχημένος □ εὐστοχος
 □ καλοκαωμένος
successief', -sieve, διαδοχικός
suf'fen, ξεκουτίζομαι □ ἀποβλακώ-
 νομαι □ (gedachteeloos zijn) εἶμαι
 ἀφηρημένος □ (piekeren) βασανίζο-
 μαι
suf'ferd, m., -s, ξεκουτιάρης, ό □ μω-
 ρός, ό □ (oude —) κρονόληρος, ό
suffix', o., -en, (παραγωγική) κατάλη-
 ξη, ή
suffraget'ie, v., -s, σουφραζέτα, ή
suggere'ren, υποβάλλω □ ἐμπνέω
sugges'tie, v., -s, υποβολή, ή □ εισήγη-
 ση, ή □ παρακίνηση, ή □ συμβουλή,
 ή
suggestief', -tieve, υποβλητικός
sui'ker, m., -s, ζάχαρη, ή □ —biet, v.
 (m.), -en, ζαχαρότευτλο, τό □ —
boon, v.(m.), -bonen, (suikergoed)
 κουφέτο, τό □ —en, ζαχαρώνω □
 —goed, o., ζαχαράτο, τό □ —pot,
 m., -ten, ζαχαριέρα, ή □ ζαχαροδο-
 χείο, τό □ —raffinaderij, v., -en,
 ζαχαροποιία, ή □ —riet, o., ζαχαρο-
 κάλαμο, τό □ —ziekte, m., διαβή-
 τής, ό □ ζαχαροδιαβήτη, ό
sui'zen, βουίζω □ κραυγάζω
suk'kelaar, m., -s, φουκαράς, ό □ suk-
 kelachtig, -e, ταλαίπωρος □ κακο-
 μοίρης □ φουκαριάρης □ φιλάσθενος
 □ —en, (ziek zijn) εἶμαι φιλάσθενος
 □ (moeizaam lopen) βραδυπορώ
sul'tan, m., -s, σουλτάνος, ό
sum'mum, o., κορυφή, ή □ ἄκρο, τό

su'perbenzine, v.(m.), βενζίνη σουπερ, ή
superieur', -e, υπέροχος □ ἔξοχος
superioriteit', v., προτέρημα, τό □ πρω-
 τείο, τό □ υπεροχή, ή
superlatief, m., -tieven, υπερθετικός
 βαθμός, ό
su'permarkt, v.(m.), -en, υπεραγορά, ή
superstie'tie, v., -s, -tiën, πρόληψη, ή □
 δεισιδαιμονία, ή
supplement', o., -en, ἀναπλήρωση, ή □
 συμπλήρωμα, τό □ ἐπίμετρο, τό
suppoost', m., -en, φύλακας, ό
support'er, m., -s, φίλαθλος, ό □ όπα-
 δός, ό □ υποστηρικτής, ό
suprematie', v., ἡγεμονία, ή
surf'plank, v.(m.), -en, σανίδα της
 κυματογαγής, ή
surf'-riding, o., κυματογαγή, ή
surplus', o., περίσσεμα, τό □ περισ-
 σεια, ή
surrealis'me, o., σουρεαλισμός, ό □
 υπερρεαλισμός, ό
surveillant', m., -en, ἐπιστάτης, ό □
 επιτηρητής, ό □ παιδονόμος, ό
surveille'ren, ἐπιστατῶ □ ἐπιβλέπω □
 επιτηρῶ
sus'sen, καταπραύνω □ ἐξιλεώνω □
 ἐξευμενίζω
sy'fillis, v.(m.), σύφιλη, ή
sylogis'me, o., -n, συλλογισμός, ό
symbolise'ren, συμβολίζω
symbolis'me, o., συμβολισμός, ό
symbool', o., -bolen, σύμβολο, τό
symfonie', v., -ën, συμφωνία, ή □ άρ-
 μονία, ή
symfo'nisch, -e, συμφωνικός
symmetrie', v., συμμετρία, ή
symme'trisch, -e, συμμετρικός □ ισόμε-
 τρος
sympathie', v., -ën, συμπάθεια, ή □
 —k, -e, συμπαθητικός □ συμπαθής
sympathise'ren, συμπαθῶ
symptoom', o., -tomen, σύμπτωμα, τό
synago'ge, v., -n, συναγωγή, ή
synchronisa'tie, v., -s, συγχρονισμός, ό
synchronise'ren, συγχρονίζω
syn'cope, v.(m.), -n, -s, συγκοπή, ή
syndicaat', o., -caten, συνδικάτο, τό

syndicalis'me, ο., συνδικαλισμός, ό
syndroom', ο., -droomen, συνδρόμιο, τό
syno'de, v., -n, -s, σύνοδος, ή [μος
I synoniem', -e, συνώνυμος □ ταυτόση-
II synoniem, ο., -en, συνώνυμα, τό
syn'ta'xis, v., σύνταξη, ή □ συντακτι-
 κό, τό
synthe'se, v., -n, -s, σύνθεση, ή

synthe'tisch, -e, συνθετικός
Sy'riër, m., -s, Σύριος, ό
Sy'risch, -e, σύριος □ συριακός □
 —e, v., -n, Συρία, ή
systeem', ο., -temen, σύστημα, τό
systema'tisch, -e, συστηματικός □ με-
 θοδικός □ εὐμέθοδος
systematise'ren, συστηματοποιώ

T

taai, -e, σκληρός
taak, v.(m.), taken, διακονία, ή □ ύπη-
 ρεσία, ή □ ρόλος, ό
taal, v.(m.), talen, γλώσσα, ή □ —-ei-
gen, ο., ιδίωμα, τό □ —-fout, v.(m.),
 -en, σολοικισμός, ό □ γλωσσικό λά-
 θος, τό □ *taalfouten maken*: σολοικί-
 ζω □ —-geleerde, m.-v., -n, φιλόλο-
 γος, ό □ —-kundig, -e, γλωσσικός □
 —-onderricht, ο., γλωσσική διδασκα-
 λία, ή □ —-zuiveraar, m., -s, καθα-
 ρευουσιάνος, ό
taan'kleur, v.(m.), ήλιοκαμα, τό
taart, v.(m.), -en, πάστα, ή □ τούρτα, ή
tabak', m., -ken, καπνός, ό □ καπνά,
 τά
tabaks'cultuur, v., καπνοκαλλιέργεια,
 ή □ **tabakshandelaar**, m., -laren, κα-
 πνέμπορος, ό □ —-industrie, v., κα-
 πνοβιομηχανία, ή □ —-planter, m., -s,
 καπνοπαραγωγός, ό □ —-veld, ο.,
 -en, καπνοτόπι, τό □ —-winkel, m.,
 -s, καπνοπωλείο, τό □ —-zak, m.,
 -ken, καπνοσακούλα, ή
tabel', v.(m.), -len, πίνακας, ό
taberna'kel, ο. en m., -s, -en, άρτοφό-
 ριο, τό
tablet', v.(m.) en ο., -ten, δισκίο, τό □
 χάπι, τό □ παστίλια, ή
taboe', ο. en m., -s, ταμπού, τό
taboeret', m., -ten, σκαμνί, τό □ σκα-
 μνάκι, τό
tach'tigjarig, -e, όγδοντάρης □ όγδο-
 ντάχρονος
tact, m., διακριτικότητα, ή □ εὐπρέ-

πεια, ή □ λεπτότητα, ή □ τάκτ, τό
tactiek', v., -en, τακτική, ή
tact'loos, -loze, άδιάκριτος □ —-heid,
 v., άδεξιότητα, ή □ ζαβάδα, ή □
 πολυπραγμοσύνη, ή
tact'vol, -le, διακριτικός □ ευγενικός □
 άβρός □ λεπτός □ ντελικάτος
ta'fel, v.(m.), -s, -en, τραπέζι, τό □
de — dekken: στρώνω τό τραπέζι □
de — afruimen: σηκώνω τό τραπέζι □
aan — gaan: κάθομαι στο τραπέζι
ta'feldienaar, m., -s, σερβιτόρος, ό □
tafelgenoot, m., -noten, όμοτράπεζος,
 ό □ —-kleed, ο., -kleden, τραπεζο-
 μάντιλο, τό □ —-mes, ο., -sen, μαχαί-
 ρι, τό □ τραπεζομάχαιρο, τό □ —-re-
de, v.(m.), -s, έπιτραπέζιος λόγος, ό □
 —-wijn, m., -en, έπιτραπέζιο κρασί,
 τό
tail'le, v.(m.), -s, μέση, ή □ κορμο-
 στασιά, ή
tak, m., -ken, κλαδί, τό □ κλαρί, τό □
 κλάδος, ό □ (*dorre —*) ξεράδι, τό
takela'ge, v., ξάρτια, τά □ σκοινιά, τά
ta'kelen, (oruiigen) άρματώνω □ άναρ-
 τώ □ έξαρτώ □ (*orhijzen*) ρυμουλκώ
ta'kelwagen, m., -s, αυτοκίνητο ρυ-
 μούλκησης, τό
ta'ienkenner, m., -s, γλωσσομαθής, ό □
 πολύγλωσσος, ό
talent', ο., -en, τάλαντο, τό □ ταλέντο,
 τό □ ιδιοφυία, ή □ δαιμόνιο, τό □
 προσόν, τό □ —-rijk, -e, ταλαντοῦ-
 χος □ δεκτικός □ εύφυής □ έξυπνος
 □ ιδιοφυής

ta'lisman, m., -s, φυλαχτό, τό □ χαϊ-
μαλί, τό
talk, m., σαπουνόχωμα, τό □ τάλκ, τό
tal'loos, -ioze, αναριθμητός □ άμέτρη-
τος
tal'men, άργώ □ βραδύνω □ άργοπορώ
tal'on', m., -s, στέλεχος, ό
tal'rijk, -e, κάμπσος □ πολυάριθμος
□ πολυπληθής
tam, -me, ήμερος □ κατοικίδιος
tam'boer, m., -s, τυμπανιστής, ό □
τυμπανοκρούστης, ό
tamboerijn', m., -en, ντέφι, τό
ta'melijk, -e, άρκετός
tampon', m., -s, ταμπόν, τό
tand, m., -en, δόντι, τό □ *tanden krij-*
gen: όδοντοφυΐα, ή □ *tanden trekken*:
ξεδοντιάζω □ *zijn tanden verliezen*:
ξεδοντιάζομαι □ —**arts**, m., -en,
όδοντίατρος, ό □ όδοντογιάτρος, ό
□ —**bederf**, o., τερηδόνα, ή [ή
tan'denborstel, m., -s, όδοντόβουρτσα,
tan'denstoker, m., -s, όδοντογλυφίδα, ή
□ ξυλάκι, τό
tand'glazuur, o., έλεφαντίνη, ή □ **tand-**
heelkunde, v., όδοντιατρική, ή □ —
holte, v., -n, -s, κουφάλα, ή □ —**kas**,
v.(m.), -sen, όδοντοστοιχία, ή □
φατνίο, τό □ —**pasta**, m. en o., -'s,
όδοντόπαστα, ή □ —**rad**, o., -eren,
όδοντωτός τροχός, ό □ —**technicus**,
m., -ci, όδοντοτεχνίτης, ό □ —**vlees**,
o., ούλα, τά
tang, v.(m.), -en, τανάλια, ή □ λαβίδα,
ή □ μασιά □ (vuurtang) τσιμπίδα, ή
tan'gens, v.(m.), -en, -genten, έφαπτο-
μένη, ή
tan'go, m., -'s, ταγκό, τό
tank, m., -s, δεξαμενή, ή □ (gevechts-
—) τάνκ, τό □ —**en**, παίρνω βενζίνη
□ —**schip**, o., -schepen, δεξαμενό-
πλοιο, τό □ —**station**, o., -s, πρατή-
ριο βενζίνης, τό □ —**wagen**, m., -s,
καμιόνι μέ δεξαμενή, τό
tan'te, v., -s, θεία, ή
tantiè'me, o., -s, ποσοστό, τό
tap, m., -ren, τάπα, ή □ καπάκι, τό □
πώμα, τό

tape, m., -s, ταινία, ή
tapijl', o., -en, χαλί, τό □ τάπητας, ό □
στρωσίδι, τό □ —**fabriek**, v., -en,
ταπητουργείο, τό
tapisserie', v., -ën, ταπετσαρία, ή
tap'kast, v.(m.), -en, μπάγκος, ό □
μπουφές, ό
tap'toe, m., -s, σιωπητήριο, τό
tarief', o., -rieven, διατίμηση, ή □
τιμολόγιο, τό □ ταρίφα, ή
tar'ra, v.(m.), άπόβαρο, τό □ ντάρα, ή
tar'we, v.(m.), σιτάρι, τό
I tas, v.(m.), -sen, τσάντα, ή □ σακίδιο,
τό
II tas, m., -sen, (stapel) στίβαδα, ή
tast'baar, -bare, συγκεκριμένος □ αϊ-
σθητός □ χειροπιαστός □ ψηλαφη-
τός
tas'ten, ψηλαφώ □ πασπατεύω
tast'zin, m., άφή, ή
tatoea'ge, v., -s, στίξη, ή
tatoeë'ren, (δια)στιζώ □ στιγματίζω
tautologie', v., -ën, ταυτολογία, ή
taxa'tie, v., -s, δασμολόγηση, ή
ta'xi, m., -'s, ταξί, τό □ —**chauffeur**,
m., -s, ταξιτζής, ό □ —**meter**, m., -s,
ταξίμετρο, τό
team, o., -s, ομάδα, ή
tech'nicus, m., -ci, τεχνίτης, ό □ τεχνι-
κός, ό □ **techniek**, v., -en, τεχνική, ή
□ —**nisch**, -e, τεχνικός □ —**nocrate**,
v., τεχνοκρατία, ή □ —**nologie**,
v., -ën, τεχνολογία, ή
ted'dybeer, m., -beren, άρκουδάκι, τό
te'der, -e, στοργικός □ μαλακός □
άπαλός □ ήπιος □ πράος □ τρυφε-
ρός □ —**heid**, v., -heden, στοργή, ή
□ τρυφερότητα, ή
teef, v., teven, σκύλα ή
leek, v.(m.), teken, τσιμπούρι, τό
teel'aarde, v.(m.), μαυρόχωμα, τό
teelt, v.(m.), -en, καλλιέργεια, ή
teerns, m., -en, κρησάρα, ή □ κόσκινο,
τό □ σίτα, ή
teen, m., tenen, δάχτυλο, τό □ *op de*
tenen trappen: ξενοχάζω □ —**wilg**,
m., -en, λύγος, ό □ λυγαριά, ή
teer, m. en o., πίσσα, ή □ κατράμι, τό

□ —papier, ο., πισσόχαρτο, τό
te'gel, m., -s, πλακάκι, τό □ πλῆθος, ὁ
 □ τοῦβλο, τό □ —bakkerij, v., -en,
 πλινθοποιεῖο, τό
tegelij'kertijd, bw., συγχρόνως □ μαζί,
 □ ἀντάμα

tegemeel'koming, v., -en, προθυμία, ἡ
te'gen, vz., (jegens) σέ □ (in strijd met)
 ἐνάντια σέ □ ἐναντίον σέ □ — *de mid-*
dag: κατὰ τό μεσημέρι □ — *de ver-*
wachting: παρὰ τὴν ἐλπίδα □ (bw.),
 ἐναντίον □ καταπάνω □ *voor en* —:
 ὑπὲρ καὶ κατὰ

te'genaaval, m., -len, ἀντεπίθεση, ἡ □
tegenbewijs, ο., -wijzen, ἀνταπόδειξη,
 ἡ □ —*deel*, ο., ἐναντίο, τό □ —*eis*,
 m., -en, ἀνταγωγή, ἡ □ ἀνταπαίτηση,
 ἡ □ —*gesteld*, -e, ἐνάντιος □ ἀντίθε-
 τος □ ἀνάποδος □ —*gewicht*, ο.,
 -en, ἀντίζυγος, ὁ □ —*hanger*, m., -s,
 ταίρι, τό

te'genhouden, σταματῶ □ φερμάρω □
tegenkandidaat, m., -daten, ἀντίπα-
 λος, ὁ □ —*kanting*, v., -en, ἀντίστα-
 ση, ἡ □ —*komen*, συναντῶ □
 ἀπαντῶ □ ἀνταμώνω □ —*natuurlijk*,
 -e, παρὰ φύσιν □ —*offensief*, ο., -sie-
 ven, ἀντεπίθεση, ἡ □ —*over*, vz.,
 ἀντίκρου □ ἀντίκρου σέ □ ἀντίπερα □
 ἀπέναντι

te'genpartij, v., -en, ἀντίπαλο κόμ-
 μα, τό □ **tegenslag**, m., -en, δεινά, τά
 δυστυχία, ἡ □ συμφορά, ἡ □
 δυστύχημα, τό □ κατσίποδιά, ἡ □ —
hebben: δεινοπαθῶ □ κακοπαθῶ □
 ταλαιπωροῦμαι □ —*spartelen*, ἐνα-
 ντιώνομαι □ —*spoed*, m., ἀτυχία, ἡ
 □ ἀναποδιά, ἡ

te'genspraak, v.(m.), ἀντίρρηση, ἡ □
 ἀντιλογία, ἡ □ **tegenspreken**, ἀντιλέ-
 γω □ ἀντιμιλῶ □ —*stand*, m., ἀντί-
 σταση, ἡ □ ἀντοχή, ἡ □ ἐναντίωση, ἡ
 □ —*stander*, m., -s, ἀντίπαλος, ὁ □
 —*stelling*, v., -en, ἀντίθεση, ἡ □ ἀντί-
 πραξη, ἡ □ ἐναντίωση, ἡ □ *in — met*:
 εἰδάλλως □ εἰδαλλιῶς □ *in — tot*:
 διαφοροετικά μέ

te'genstem, v.(m.), -men, καταψήφισις,

ἡ □ **tegenstemmen**, καταψηφίζω □
 ἀπορρίπτω □ —*streven*, ἀντιπαλεύω
 □ ἀνταγωνίζομαι □ —*strever*, m., -s,
 ἀντίπαλος, ὁ □ ἀντίζηλος, ὁ □ —
vergift(t), ο., ἀντίδοτο, τό □ ἀντιφάρ-
 μακο, τό □ —*voorstel*, ο., -len, ἀντι-
 πρόταση, ἡ

te'genwaarde, v., ἰσότης, τό □ ἀντίτι-
 μο, τό □ **tegenwerking**, v., ἀντενέρ-
 γεια, ἡ □ —*wind*, m., -en, ἐνάντιος
 ἄνεμος, ὁ □ —*woordig*, -e, ἐνεστωτι-
 κός □ *de tegenwoordige tijd*, m.: ἐνε-
 στώτας, ὁ □ παρόν, τό □ —*woordig-*
heid, v., παρουσία, ἡ □ —*zin*, m., ἀν-
 τιπάθεια, ἡ □ ἀποστροφή, ἡ □
 ἀκεφιά, ἡ □ ἀνορεξιά, ἡ □ *met* —:
 ἀκούσιος □ στανικός

tegoed', ο., -en, πίστωση, ἡ

tell, v.(m.), -en, γκιουβέτσι, τό □ ντα-
 βάς, ὁ □ ταψί, τό

telint, v.(m.) en ο., χροιά, ἡ

teis'tering, v., -en, βασάνισμα, τό □
 κακοποίηση, ἡ

te'ken, ο., -s, -en, σῆμα, τό □ σημεῖο,
 τό □ σημάδι, τό □ —*aar*, m., -s,
 ἱχνογράφος, ὁ □ σχεδιαστής, ὁ □ —
en, ἱχνογραφῶ □ σχεδιάζω □ —*ing*,
 v., -en, ἱχνογράφημα, τό □ σκίτσο, τό
 □ —*kunst*, v., ἱχνογραφική, ἡ

tekort', ο., -en, ἔλλειμμα, τό □ ὑστέρ-
 ρημα, τό

tekst, m., -en, κείμενο, τό

telaa't'komer, m., -s, καθυστερημένος, ὁ

te'lecommunicatie, v., τηλεπικοινωνία,
 ἡ

telefone'ren, τηλεφωνῶ

telefo'nisch, -e, τηλεφωνικός

telefoon', m., -s, -fopen, τηλεφώνο, τό

□ —*beambte*, m., -n, τηλεφωνητής, ὁ

□ —*boek*, ο., -en, τηλεφωνικός κα-

τάλογος, ὁ □ —*cel*, v.(m.), -len, τη-

λεφωνικός θάλαμος, ὁ □ —*gesprek*,

ο., -ken, τηλεφώνημα, τό □ τηλεφω-

νική συνδιάλεξη, ἡ □ —*kantoor*, ο.,

-toren, τηλεφωνεῖο, τό □ —*verbin-*

ding, v., -en, τηλεφωνική σύνδεση, ἡ

telefotografie', v., τηλεφωτογραφία, ἡ

telegraaf', m., -grafen, τηλεγράφος, ὁ

□ —kantoor, ο., -toren, τηλεγρα-
φείο, τό □ OTE, τό
telegrafe'ren, τηλεγραφώ
telegrafie', v., τηλεγραφία, ή □ draad-
loze —: ασύρματος, ό □ telegrafisch,
-e, τηλεγραφικός □ —ist, m., -en,
τηλεγραφήτης, ό
telegram', ο., -men, τηλεγράφημα, τό □
—adres, ο., -sen, τηλεγραφική
διεύθυνση, ή
te'lelens, v.(m.), -lenzen, τηλεφακός, ό
□ telepathie, v., τηλεπάθεια, ή □ —
scoop, m., -scopen, τηλεσκοπιο, τό
teleur'stelling, v., -en, απογοήτευση, ή
televi'sie, v., -s, τηλεόραση, ή □ —zen-
der, m., -s, πομπός τηλεόρασης, ό
te'lex, m., -en, τηλετύπο, τό
tel'kens (als), vw., όποτε □ όταν □ όπό-
ταν □ σάν
tel'len, αριθμώ □ λογαριάζω □ μετρώ
□ teller, m., -s, μετρητής, ό □
αριθμητής, ό □ —ling, v., -en, μέτρη-
μα, τό □ (κατα)μέτρηση, ή □ —ma-
chine, v., -s, αριθμητής, ό □ —raam,
ο., -ramen, αριθμητήριο, τό □ —
woord, ο., -en, αριθμητικό, τό
tem'men, (v. dierēn) δαμάζω □ έξημε-
ρώνω □ τιθασεύω □ (beteugelen)
μερεύω □ πειθαρχώ □ ύποτάσσω □
καταστέλλω
tem'mer, m., -s, δαμαστής, ό
tem'pel, m., -s, ναός, ό □ έκκλησία, ή
temperament', ο., -en, ιδιοσυγκρασία,
ή □ κράση, ή
temperatuur', v., -turen, θερμοκρασία,
ή □ daling van de —: ψύχρανση, ή □
stijging van de —: άνέβασμα της θερ-
μοκρασίας, τό
tem'po, ο., -'s, τέμπο, τό □ ρυθμός, ό
tendens', v.(m.), -en, τάση, ή □ ροπή, ή
tendentieus', -tieuze, σκόπιμος
tenmin'ste, bw., τουλάχιστο □ τό λιγό-
τερο
ten'nis, ο., άντισφαίριση, ή □ τένις, τό
□ —speler, m., -s, άντισφαιριστής, ό
tenor', m., -en, -s, όξύφωνος, ό □ τενό-
ρος, ό
tent, v.(m.), -en, σκηνή, ή □ τσαντήρι,

τό □ στέγασμα, τό □ τέντα, ή
tentoon'stellen, εκθέτω □ επιδείχνω
tentoon'stelling, v., -en, έκθεση, ή □
επίδειξη, ή
ten'zij, vw., άλλως □ άλλώτικα
te'pel, m., -s, θηλή, ή □ ρώγα, ή □ ρά-
γα, ή
terbeschik'kingstelling, v., -en, διαθεσι-
μότητα, ή
terecht'staan, δικαιολογιέμαι □ terecht-
stelling, v., -en, έκτέλεση, ή □ кара-
τόμηση, ή □ —wijzen, σωφρονίζω □
κατσαδιάζω □ επιπλήττω □ —wij-
zing, v., -en, μάλωμα, τό □ επιτίμη-
ση, ή □ σωφρονισμός, ό
te'ren, (op iets) τρέφομαι μέ □ (met teer
bestrijken) κατραμώνω □ πισσώνω
ter'gen, εξερεθίζω □ παροργίζω □ πα-
ροξύνω □ θυμώνω □ πεισματώνω □
φρενιάζω
te'ring, v., -en, φθίση, ή □ φυματίωση,
ή □ χτικιό, τό □ —lijder, m., -s, φθι-
σικός, ό □ χτικιάρης, ό
termijn', m., -en, διορία, ή □ προθε-
σμία, ή □ op —: εμπρόθεσμος □ op
korte —: βραχυπρόθεσμος □ —beta-
ling, v., -en, δόση, ή
terminologie', v., -en, ονοματολογία, ή
□ όρολογία, ή □ λεξιλόγιο, τό
ter'minus, m., -ni, τέρμα, τό
ternau'wernood, bw., τσίτα τσίτα □
μόλις
terneer'drukken, ζαβλακώνω
terp, m., -en, τούρλα, ή
terpentijn', m., τερεβινθίνη, ή □ —
olie, v.(m.), τερεβινθέλαιο, τό □
νέφτι, τό
terracot'ta, v.(m.) en ο., τερακότα, ή
terras', ο., -sen, liaκωτό, τό □ δώμα,
τό □ ταράτσα, ή
terrein', ο., -en, έδαφος, τό □ γήπεδο,
τό □ γυμναστήριο, τό
terreur', v.(m.), τρόμος, ό
territo'rium, ο., -s, -ria, τόπος, ό □ χώ-
ρα, ή
terrorise'ren, τρομοκρατώ □ terroris-
me, ο., τρομοκρατία, ή □ —rist, m.,
-en, τρομοκράτης, ό

terstond', bw., μονομιᾶς □ ξαφνικά
terug', bw., πίσω
terug'*betaling*, v., -en, επιστροφή, ή □
 γυρισμός, ό □ **terugblik**, m., αναδρομή, ή □ — **blikken**, άνασκοπώ □ —
brennen, έπαναφέρω □ φέρνω πίσω □
 — **draaien**, στριφογυρίζω □ στροβιλίζω □ — **gaan**, επανέρχομαι □ επι-
 στρέφω □ ξαναγυρίζω □ παλινδρομώ
terug'*gave*, v.(m.), άπόδοση, ή □ επι-
 σττροφή, ή □ γυρισμός, ό □ **terugge-
 trokken**, ιδιωτικός □ — **geven**, αντα-
 ποδίνω □ αποδίνω □ επιστρέφω □
 γυρίζω □ — **houdend**, -e, συνεσταλ-
 μένος □ επιφυλακτικός □ ντροπαλός
terug'*keer*, m., γυρισμός, ό □ επιστρο-
 φή, ή □ επάνοδος, ή □ ύποτροπή, ή
 □ (— naar het vaderland) νόστος, ό □
terugkeren, (πισω)γυρίζω □ επιστρέ-
 φω □ — **nemen**, ξαναπαίρνω □ —
roepen, μετακαλώ □ ανακαλώ
terug'*schrikken*, δειλιάζω □ φοβούμαι
 □ λιποψυχώ □ διστάζω □ κιοτεύω □
terugstoot, m., ανάκρουση, ή □ —
sturen, επιστρέφω □ — **locht**, m.,
 ύποχώρηση, ή □ όπισθοχώρηση, ή □
 — **trekken**, άποσύρω □ άποτραβώ □
 άποχωρώ □ ύποχωρώ
terug'*vordering*, v., -en, πρόκληση, ή □
 άνταπαίτηση, ή □ **terugweg**, m., κά-
 θοδος, ή □ κατάβαση, ή □ — **wer-
 kend**, -e, αναδρομικός □ — **wijken**,
 ύποχωρώ □ όπισθοχωρώ □ — **win-
 nen**, άνακτώ □ ξαναποχτώ □ έπα-
 νακτώ □ — **zien**, ξαναβλέπω □ έπα-
 ναβλέπω
terwijl', vw., άμα □ άφοϋ □ ένόσω □
 ένϋ
terzij'*de*, bw., παράμερα □ κατά μέ-
 ρος □ στην άκρη □ — **stellen**: μεριά-
 ζω □ παραμερίζω
test, m., -s, τέστ, τό
testament', o., -en, διαθήκη, ή
te'tanus, m., τέτανος, ό
teug, m. en v., -en, γουλιά, ή □ ρουφη-
 ξιά, ή
teu'*gel*, m., -s, χαλινάρι, τό □ γκέμι, τό
 □ ήνία, τά □ καπίστρι, τό □ χαλινός,

ό □ — **loos**, -loze, άχαλίνωτος
te'vens, bw., επίσης □ επιπλέον □
 άμοια □ **tevergeefs'**, bw., μάταια □ του κάκου
tevre'*den*, εύχαριστημένος □ ικανο-
 ποιημένος □ — **heid**, v., εύχαρίστη-
 ση, ή □ — **stellen**, εύχαριστώ □ ικα-
 νοποιώ
tewa'*terlating*, v., -en, κατέλκυση, ή
teweeg'*brennen*, προκαλώ □ προξενώ
textiel'*arbeider*, m., -s, ύφαντουργός, ό
 □ **textielhandelaar**, m., -laren, -s,
 ύφασματέμπορος, ό □ — **nijverheid**,
 v., ύφαντουργία, ή □ — **waren**, mv.,
 ύφάσματα, τά
thans, bw., τώρα
thea'*ter*, o., -s, θέατρο, τό □ — **direc-
 teur**, m., -en, -s, θιασάρχης, ό □ —
groep, v.(m.), -en, θίασος, ό □ μπου-
 λούκι, τό
theatraal', -trale, θεατρικός
Thebaan', m., -banen, Θηβαίος, ό □
 —s, -se, θηβαϊκός □ — **se**, v., -n,
 Θηβαία, ή
thee, m., -ën, τσάι, τό □ — **pot**, m.,
 -ten, τσαγιέρα, ή □ — **servies**, o.,
 -vies, σεβίτισιο του τσαγιού, τό □
 — **struik**, m., -en, τεϊόδεντρο, τό □
 — **zeef**, v.(m.), -zeven, σουρωτήρι του
 τσαγιού, τό
the'*ma*, o., -'s, θέμα, τό □ ζήτημα, τό
theocratie', v., θεοκρατία, ή
theoloog', m., -logen, θεολόγος, ό
theore'*tisch*, -e, θεωρητικός □ έννοιο-
 λογικός
theorie', v., -ën, θεωρία, ή
therapie', v., -ën, θεραπεία, ή
ther'*mometer*, m., -s, θερμόμετρο, τό
ther'*mosfles*, v.(m.), -sen, θερμό, τό
thermostaat', m., -staten, θερμοστάτης,
 ό
thesaurie', v., -ën, θησαυροφυλάκιο, τό
Thessa'*liër*, m., -s, Θεσσαλός, ό
Thessa'*lisch*, -e, θεσσαλικός □ кара-
 γκούνικος □ — **e**, v., -n, Θεσσαλή, ή
Thra'*ciër*, m., -s, Θρακιώτης, ό
Thra'*cisch*, -e, θρακικός □ — **e**, v.,
 -n, Θρακιώτισσα, ή

thuis, bw., στο σπίτι □ — **komst**, v. (m.), επιστροφή στο σπίτι, ή **tiaar'**, v. (m.), tiaren, τιάρα, ή **tie**, m., -s, ιδιοτροπία, ή □ παραξενιά, ή □ τίκ, τό **ti'chel**, m., -s, τουβλο, τό □ πλιθάρι, τό **ti'cket**, o., -s, εισιτήριο, τό □ πιλιέτο, τό **tien'delig**, -e, δεκαδικός □ **tienjarig**, -e, δεκάχρονος □ — **tal**, o., -len, δεκάρι, τό □ — **tje**, o., -s, δεκάρι, τό □ δεκάτικο, τό □ δεκάδραχμο, τό □ — **voudig**, -e, δεκαπλάσιος **tierelie'ren**, τερετίζω **tiet**, v. (m.), -en, μαστός, ό □ στήθια, τά **tij**, o., -en, παλίρροια, ή □ **laag** — : άμκωτη, ή □ **hoog** — : πλημμυρίδα, ή **tijd**, m., -en, καιρός, ό □ χρόνος, ό □ **op** — **komen** : προφταίνω □ **van** — **tot** — : πότε πότε □ ποϋ καί ποϋ □ **in mijn** — : στά χρόνια μου **tijd'hom**, v. (m.), -men, ώρολογιακή βόμβα, ή □ **tijdelijk**, -e, χρονικός □ μεταβατικός □ προσωρινός □ πρόσκαιρος □ παροδικός □ — **eloos**, -loze, άχρονος □ άχρόνιαστος **tij'dens**, vz., κατά **tijd'gebrek**, o., έλλειψη χρόνου, ή □ **tijdgeest**, m., πνεϋμα της εποχής, τό □ — **genoot**, m., -noten, σύγχρονος, ό □ — **ig**, -e, έγκαιρος □ έπίκαιρος □ (bw.), έγκαιρα □ (έ)νωρίς □ — **meter**, m., -s, χρονόμετρο, τό □ — **perk**, o., -en, περίοδος, ή **tijd'rekening**, v., -en, εποχή, ή □ **tijdschrift**, o., -en, περιοδικό, τό □ επιθεώρηση, ή □ — **verdrif**, o., διατριβή, ή □ χάζι, τό □ — **verspilling**, v., χασομέρι, τό □ χρονοτριβή, ή □ άπώλεια χρόνου, ή **tij'ger**, m., -s, τίγρη, ή **tijm**, m., θυμάρι, τό **tik'juffrouw**, v., -en, δακτυλογράφος, ή **tik'ken**, χτυπώ □ δακτυλογραφώ **tij'len**, μεταρσιώνω □ ύψώνω **tim'bre**, o., -s, χοριά, ή **tim'meren**, καρφώνω □ **timmerhout**,

ο., ξυλεία, ή □ κερεστές, ό □ — **man**, m., -lieden, -lui, τέκτονας, ό □ ξυλουργός, ό □ μαραγκός, ό **tin**, o., κασσίτερος, ό □ καλάι, τό **tinctuur'**, v. (m.), -turen, βάμμα, τό **tin'negieter**, m., -s, κασσιτερωτής, ό □ γανωματής, ό □ καλαϊτζής, ό **tint**, v. (m.), -en, χοριά, ή □ χρώμα, τό **tin'telen**, άκτινοβολώ □ σπιθοβολώ **tin'teling**, v., -en, (v. licht) άκτινοβολία, ή □ λάμψη, ή □ (kitteling) γαργάλισμα, τό **I tip**, m., -pen, (uiteinde) άκρη, ή □ μύτη, ή □ (korte slag) άγγιγμα, τό □ έπαφή, ή **II tip**, m., -s, (fooi) φιλοδώρημα, τό □ (wenk) γνέμα, τό □ νεϋμα, τό □ μυστική πληροφορία, ή **tip'gever**, m., -s, χαφιάς, ό **tip'top**, bw., σέ καλή φόρμα **tiran'**, m., -nen, τύραννος, ό □ — **nle**, v., -en, τυραννίδα, ή □ — **niseren**, τυραννώ **Tiro'ler**, m., -s, Τυρολός, ό **Tirols'**, -e, τυρολός **ti'tan**, m., -en, -s, τιτάνας, ό □ — **isch**, -e, τιτάνιος □ γιγάντιος **ti'tel**, m., -s, τίτλος, ό □ (v. krant, enz.) δελτίο, τό □ επιγραφή, ή □ επικεφαλίδα, ή □ (rechts-) δικαίωμα, τό □ — **blad**, o., -en, προμετωπίδα, ή **titulair'**, -e, έπίτιμος **titula'ris**, m., -sen, τιτλοφόρος, ό **tijl'pen**, τιτιβίζω **toch'ben**, μοχτώ □ ταλαιπωροϋμαι **toch**, vw., άλλά □ καί όμως □ μά □ ώστόσο **tocht**, m., -en, διαδρομή, ή □ πορεία, ή □ βάδιση, ή □ περπάτημα, τό □ δρόμος, ό □ (luchtstroom) ρεύμα, τό □ — **en**, σουρώνω □ **het tocht hier** : σουρώνει □ — **scherm**, o., -en, διαχώρισμα, τό □ προπέτασμα, τό □ παραβάν, τό **toe**, bw., (richting) σέ □ προς □ (bedoe-ling) γιά □ **naar huis** — : στο σπίτι □ **waar** — **dient ...?** : γιά τί τείνει ...; □ bn. (gesloten) κλειστός

toe'bede'len, χορηγῶ □ προμηθεύω
toe'behoren, ἀνήκω
toe'bereiden, ἐτοιμάζω □ παρασκευάζω □ προμηθεύω
toe'bereidselen, mv. ἐτοιμασία, ἡ □ προεργασία, ἡ □ προπαρασκευή, ἡ
toe'binden, κορδελιάζω □ ρελιάζω
toe'dekken, περικαλύπτω □ σκεπάζω
toe'dienen, προσφέρω □ προσδίνω □ ἐφοδιάζω
I toe'doen, (sluiten) κλειδώνω □ σφαλνῶ □ (rondkomen) ἀρκοῦμαι □ (bijdragen) συντελῶ
II toe'doen, o., (medewerking) σύμπραξη, ἡ □ συνεργασία, ἡ □ (bemiddeling) μεσολάβηση, ἡ
toe'dracht, v.(m.), περιστατικά, τά □ συμβάντα, τά □ κατάσταση, ἡ
toe'dragen, (gebeuren) συμβαίνω □ (liefde, haat —) θρέφω
toe'eigenen, ιδιοποιῶμαι □ οἰκιοποιῶμαι □ σφετερίζομαι
toe'eigening, v., ιδιοποίηση, ἡ □ οἰκιοποίηση, ἡ
toe'fluisteren, σφουρίζω
toe'gang, m., -en, πλησίασμα, τό □ πρόσβαση, ἡ □ —sexamen, o., -s, εἰσαγωγική εξέταση, ἡ □ —skaart, v.(m.), -en, εἰσιτήριο, τό
toegan'kelijk, -e, προσιτός □ εὐπρόσιτος
toe'gedaan, ἀφοσιωμένος □ πρόθυμος □ *dezelfde mening — zijn*: ἔχω τὴν ἴδια γνώμη □ συμφωνῶ
toegeef'lijk, -e, ἐπιεικής □ —heid, v., ἐπιεικεία, ἡ
toe'gene'genheid, v., ἀφοσίωση, ἡ □ προθυμία, ἡ
toe'gestaan, -stane, δεχτός
toe'geven, (instemmen) ὁμολογῶ □ (zwichten) ὑποχωρῶ □ (zich onderwerpen) ὑποτάζομαι □ ὑποκύπτω
toe'geving, v., -en, ὑποχώρηση, ἡ
toe'gift, v.(m.), -en, ἐπίμετρο, τό □ προσθήκη, ἡ □ συμπλήρωμα, τό
toe'hoorder, m., -s, ἀκροατής, ὁ
toe'juichen, ἐπικροτῶ □ ζητοκραυγάζω □ χαιρετίζω

toe'kennen, ἐπιδικάζω □ κατακυρώνω □ (toeschrijven) ἀποδίνω □ (raat) **toe'kijken**, ἐπιβλέπω □ κοιτάζω □ πα-
toe'knikken, γνέφω □ διανεύω
toe'komen, (aankomen) πλησιάζω □ φτάνω □ (toebehooren) ἀνήκω □ ἀποτελῶ □ (zenden) στέλνω □ (het past) ταιριάζει □ εἶναι εὐπρεπές
toe'komst, m., μέλλον, τό □ —ig, -e, μελλοντικός □ μέλλοντας □ κατοπινός □ *het —leven*: ἡ μέλλουσα ζωή
toe'lachen, προσμειδῶ □ χαμογελῶ
toe'lage, v.(m.), -n, ἐπίδομα, τό □ ἐπιχορήγηση, ἡ □ χορήγημα, τό
toe'laten, ἐπιτρέπω
toe'lating, v., -en, ἄδεια, ἡ □ παραδοχή, ἡ □ —sbewijs, o., -wijzen, ἐκχωρητήριο, τό
toe'leg, m., πρόθεση, ἡ □ σκοπός, ὁ □ (aanslag) ἀπόπειρα, ἡ □ —gen, (extra geven) προσθέτω □ (aansturen) σκοπεύω □ *zich —*: ἀφιερώνομαι
toe'lichting, v., -en, ἐξήγηση, ἡ □ ἐρμηνεία, ἡ
toe'loop, m., συρροή, ἡ
toe'lopen, (naderbij) προχωρῶ □ (eindigen in) ἀπολήγω
toe'luisteren, ἀκουρμαίνομαι
toe'meten, ἐπιμετρῶ
toen, bw., τότε □ v.w., ὅταν □ σάν
toe'nadering, v., προσέγγιση, ἡ □ παράθεση, ἡ
toe'name, v.(m.), αὐξηση, ἡ □ μεγάλωμα, τό □ ἀνάπτυξη, ἡ
toen'maals, bw., τότε
toepas'selijk, -e, ἐφαρμοστικός □ πραγματοποίησιμος
toe'passing, v., -en, ἐφαρμογή, ἡ □ πραγματοποίηση, ἡ
toer, m., -en, (draai) στροφή, ἡ □ (tocht) γύρος, ὁ □ ἐκδρομή, ἡ □ —auto, m., -'s, ποὺλμαν, τό
toe'reikend, -e, ἀρκετός □ ἐπαρκής □ — *zijn*: ἀρκῶ □ φτάνω □ σώνω
toere'kenbaar, -bare, ὑπεύθυνος □ δωσίλογος □ καταλογιστικός
toe'rekenen, (toekennen) προσθέτω □ (jur.) καταλογίζω

toe'renteller, m., -s, στροφόμετρο, τό
 toeris'me, o., τουρισμός, ό
 toerist', m., -en, περιηγητής, ό □ του-
 ριστής, ό □ τουρίστας, ό □ —isch,
 -e, τουριστικός
 toernooi', o., -en, πρωτάθλημα, τό
 toe'rusten, προετοιμάζω □ προπαρα-
 σκευάζω
 toe'rusting, v., προετοιμασία, ή □ προ-
 παρασκευή, ή
 toeschie'telijk, -e, πρόθυμος □ έξυπη-
 ρετικός
 toe'schieten, (toesnellen) προοστρέχω
 toe'schouwen, κοιτάζω □ παρατηρώ □
 βλέπω □ θωρώ
 toe'schouwer, m., -s, θεατής, ό
 toe'schrijven, (toekennen) άποδίνω □
 άποδίνω □ (wijten aan) έπαναφέρω
 toe'slaan, (toesmakken) κλείνω όρμητι-
 κά □ (bij een koop) κατακυρώνω
 toe'slag, m., κατακύρωση, ή □ (toela-
 ge) επιμόσθιο, τό □ συμπλήρωμα, τό
 □ έπίδομα, τό
 toe'snauwen, προπαίρνω □ άποπαίρ-
 νω □ προσβάλλω
 toe'snellen, όρμώ □ χιμώ □ ρίχνομαι □
 (helpen) προοστρέχω □ συντρέχω
 toe'speling, v., -en, ύπανιγμός, ό
 toe'spijs, v.(m.), -spijzen, κανταΐφι, τό
 □ προσφάγι, τό
 toe'spraak, v.(m.), -spraken, άγόρευση,
 ή □ δημηγορία, ή □ λόγος, ό □
 προσφώνηση, ή
 toe'spreken, άποτείνω □ δημηγορώ □
 άγορεύω □ ρητορεύω
 toe'staan, έπιτρέπω □ παραδέχομαι □
 συμφωνώ □ έγκρίνω
 toe'stand, m., -en, κατάσταση, ή
 toe'stel, o., -len, συσκευή, ή □ μηχανή,
 ή
 toe'stemmen, έκχωρώ □ παραχωρώ □
 μεταβιβάζω
 toe'stemming, v., -en, εισδοχή, ή □
 άποδοχή, ή □ άδεια, ή
 toe'stoppen, (afsluiten) φράζω □ άπο-
 κλείω □ (bijgeven) περνώ (κρυφά) □
 (toedekken) (περι)τυλίγω
 toe'stromen, εισρέω

toe'ter, m., -s, σειρήνα, ή □ κόρνο, τό
 □ —en, κορνάρω
 toet'je, o., -s, κανταΐφι, τό
 toe'treden, (naderbij) πλησιάζω □ προ-
 σχωρώ □ (als lid) γίνομαι μέλος
 toe'treding, v., -en, είσοδος, ή
 toets, m., -en, (proef) δοκιμή, ή □ πρό-
 βα, ή □ έξέταση, ή □ (muz.)
 πλήκτρο, τό □ —en, δοκιμάζω □
 προβάρω □ —steen, m., -stenen,
 άσημόπετρα, ή
 toe'val, o., -len, σύμπτωση, ή □ συγκυ-
 ρία, ή □ συντυχία, ή □ τύχη, ή □ —
 lig, -e, τυχαίος □ κατά περίσταση □
 έπεισοδιακός □ *het gebeurt* —: τυ-
 χάινει □ συμβαίνει
 toe'ven, (verblijven) διαμένω □ διατρί-
 βω □ (talmen) άργοπορώ
 toe'vertrouwen, έμπιστεύομαι □ έκμυ-
 στηρεύομαι □ παραδίνω
 toe'vlucht, v.(m.), καταφυγή, ή □ κα-
 ταφύγιο, τό □ προσφυγή, ή □ — *ne-
 men*: καταφεύγω □ προσφεύγω □
 —soord, o., -en, άσυλο, τό
 toe'voegen, προσθέτω □ toevoeging, v.,
 -en, πρόσθεση, ή □ προσθήκη, ή □
 πρόσμειξη, ή □ —sel, o., -s, παράρ-
 τημα, τό
 toe'voer, m., προσκομιδή, ή □ προ-
 σαγωγή, ή
 toe'wensen, εύχομαι
 toe'wijden, άφιερώνω □ καθιερώνω □
 καθοσιώνω [μία, ή
 toe'wijding, v., αφιέρωση, ή □ προθυ-
 toe'wijzen, κατακυρώνω □ έπιδικάζω
 toe'wijzing, v., -en, κατακύρωση, ή □
 έπιβεβαίωση, ή
 toe'zeggen, ύπόσχομαι
 toe'zegging, v., -en, έπαγγελία, ή □
 ύπόσχεση, ή □ (schriftelijke —)
 ύποσχετικό, τό
 toe'zicht, o., έλεγχος, ό □ επιθεώρηση,
 ή □ επιτήρηση, ή □ επαγρύπνηση, ή
 toe'zien, επιβλέπω □ έποπτεύω □ έφο-
 ρεύω
 tof, -fe, χαρούμενος □ ευδιάθετος
 tof'fee, m., -s, καραμέλα, ή □ ζαχαρω-
 τό, τό

to'ga, v.(m.), -'s, τήβεννος, ή
toilet', o., -ien, (opsmuk) εύρεπισμός,
 ό □ καλλωπισμός, ό □ τακτοποίηση,
 ή □ (WC) άποχωρητήριο, τό □
 τουαλέτα, ή □ —**tafel**, v.(m.), -s,
 καλλωπιστήριο, τό □ τουαλέτα, ή □
 μπουντουάρ, τό □ —**zakje**, o., -s,
 κομωστέχνημα, τό □ μπιμπελό, τό □
 —**zeep**, v.(m.), μωσκοσάπουνο, τό

tok'kelen, κρούω □ παίζω

tol, m., -len, (draaitol) σβούρα, ή □
 (cijns) τελωνείο, τό □ —**beambte**, m.,
 -n, -s, έκτελωνιστής, ό

tolk, m., -en, διερμηνέας, ό □ έξηγη-
 τής, ό □ μεταφραστής, ό

tol'kantoor, o., -toren, τελωνείο, τό

tol'len, σβουρίζω

tol'vrij, -e, άδασμολόγητος

tomaat', v.(m.), -maten, ντομάτα, ή

toma'tenpuree, v., μπελτές, ό

tom'bola, m., -'s, λαχείο, τό □ τόμπο-
 λα, ή

to'meloos, -loze, άχαλίνωτος

ton, v.(m.), -nen, (vat) βαρέλι, τό □ πι-
 θάρι, τό □ πίθος, ό □ κιούπι, τό □
 (1000 kg) τόνος, ό □ (100 000 gulden)
 έκατό χιλιάδες φιορίνια

tonden'se, v., -s, κουρευτική μηχανή, ή

toneel', o., -nelen, σκηνή, ή □ —**de-**
cor, o., -s, σκηνογραφία, ή □ —**gezel-**
schap, o., -pen, συγκρότημα, τό □

θίασος, ό □ μπουλούκι, τό □ —**regie**,
 v., σκηνοθεσία, ή □ —**schrijver**, m.,
 -s, δραματογράφος, ό □ δραματο-

ποιός, ό □ δραματούργος, ό □ —
speelster, v., -s, θεατρίνα, ή □ ήθο-

ποιος, ή

toneel'spel, o., -en, ύπόκριση, ή □ **to-**
neelspelen, διαδραματίζω □ ύποκρί-

νομαι □ —**speler**, m., -s, ήθοποιός, ό
 □ ύποκριτής, ό □ θεατρίνος, ό □ —

stuk, o., -ken, δράμα, τό

to'nen, δείχνω

tong, v.(m.), -en, γλώσσα, ή □ —**be-**
slag, o., γάνα, ή □ —**riem**, m., γλωσ-

σοδέτης, ό □ —**val**, m., -len, ιδίωμα,
 τό □ διάλεκτος, ή

tonijn', m., -en, τόνος, ό □ παλαμίδα,

ή □ (jonge —) μαγιάτικο, τό □ (ge-
 zouten —) λακέρδα, ή

to'nisch, -e, (versterkend) τονικός □ δυ-
 ναμωτικός

ton'nenmaat, v.(m.), χωρητικότητα, ή

tooi, m., κόσμημα, τό □ στολίσμα, τό

□ κόσμος, ό □ στολή, ή □ —**en**,

στολίζω □ κοσμών □ καλλωπίζω □

έξωραϊζω

toom, m., tomen, καπίστρι, τό □ χαλι-
 νάρι, τό

toon, m., tonen, τόνος, ό □ **halve** —:

ήμιτόνιο, τό □ μισός τόνος, ό □ —

bank, v.(m.), -en, μπάγκος, ό □ —

beeld, o., -en, πρότυπο, τό □ ύπόδειγ-

μα, τό □ μοντέλο, τό □ —**dicter**,

m., -s, συνθέτης, ό □ —**gevend**, -e,

έπιβλητικός □ —**ladder**, v.(m.), -s,

κλίμακα, ή □ σκάλα, ή □ —**loos**,

-loze, άτονος □ —**zetten**, μελοποιώ

toorn, m., όργή, ή □ θυμός, ό □ —**ig**,

-e, όργισμένος □ θυμωμένος

toorts, v.(m.), -en, λαμπάδα, ή □ δαυ-

λός, ό □ πυρσός, ό □ —**drager**, m.,

-s, δαδοῦχος, ό □ λαμπαδηφόρος, ό

I toast, m., -en, (heildronk) πρόποση, ή

II toast, m., -s, (brood) φρυγανιά, ή

toos'ten, προπίνω

top, m., -pen, κορυφή, ή □ κορφή, ή

topaas', m., -pazen, τοπάζι, τό

topogra'fisch, -e, τοπογραφικός

top'pen, κορφολογώ

top'prestatie, v., -s, άωτο, τό □ (sport)

πρωτάθλημα, τό □ έπίδοση, ή

top'punt, o., -en, άκρότητα, ή □ κατα-

κόρυφο, τό □ κορυφωση, ή □ κορφή,

ή □ κολοφώνας, ό

tor, v.(m.), -ren, σκαραβαίος, ό

to'ren, m., -s, πύργος, ό □ (kerk—)

καμπαναριό, τό □ κωδωνοστάσιο, τό

□ —**flat**, m., -s, ούρανοξύστης, ό □

—**hoog**, -hoge, πανύψηλος □ —**valk**,

m. en v., -en, ξεφτερί, τό

torpede'ren, τορπιλίζω

torpe'do, v.(m.), -'s, τορπίλα, ή □ νάρ-

κη, ή □ —**boot**, m. en v., -boten, τορ-

πιλοβόλο, τό □ τορπιλικό, τό

tor'so, m., -'s, κορμός, ό □ κορμί, τό

tor'telduif, v.(m.), -duiven, δεκοχτούρα, ή □ τρυγόνι, τό
tot, vz., ίσαμε □ έως □ ως □ μέχρι
I totaal', -tale, όλικός □ συνολικός □ πλήρης □ (bw.) διόλου □ καθόλου □ έντελώς
II totaal, o., -talen, άθροισμα, τό □ πρόσθεση, ή □ σούμα, ή
totalitair', -e, όλοκληρωτικός
totalitaris'me, o., όλοκληρωτισμός, ό
totaliteit', v., σύνολο, τό
totdat, vw., έως □ ως
to'tem, m., -s, τοτέμ, τό
tournee', v., -s, περιοδεία, ή
touw, o., -en, καλώδιο, τό □ σκοινί, τό □ (hoofdtouw) ξάρτι, τό □ (dun —) σπάγκος, ό □ —draaier, m., -s, σκoiνάς, ό □ σκουνοποιός, ό □ —trekken, o., διελκυστίνδα, ή
to'veenaar, m., -s, -naren, μάγος, ό □ άγύρτης, ό
to'verboek, o., -en, σολωμονική, ή □ toveren, μαγεύω □ κάνω μάγια □ —heks, v., -en, μάγισσα, ή □ μάντισσα, ή □ —ij, v., -en, μαγεία, ή □ μάγια, τά □ μαγγανεία, ή □ —kunst, v., -en, γοητεία, ή □ μαγεία, ή □ γητεία, ή □ —middelen, mv., μάγια, τά □ μαγεία, ή
toxicologie', v., τοξικολογία, ή
traag, trage, νωθρός □ βραδυκίνητος □ (bw.) σιγά □ άργά □ —heid, v., βραδύτητα, ή □ άργοπορία, ή
I traan, m. en v., tranen, δάκρυ, τό
II traan, m., (visolie) ιχθυέλαιο, τό □ ψαρόλαδο, τό
traan'gas, o., δακρυγόνο, τό
trach'ten, προσπαθώ □ δοκιμάζω □ προβάρω
trac'tor, m., -en, -s, τρακτέρ, τό □ έλκυστήρας, ό [ή
tradi'tie, v., -s, θρύλος, ό □ παράδοση, **traditioneel'**, -nele, πατροπαράδοτος □ πάτριος
trage'die, v., -s, -diën, τραγωδία, ή
tragiek', v., τραγικότητα, ή
tra'gikome'die, v., -s, ίλαροτραγωδία, ή
tra'gisch, -e, τραγικός

trai'nen, άσκώ □ γυμνάζω □ προπονώ
trai'ner, m., -s, προγυμναστής, ό □ προπονητής, ό
trai'ning, v., προπόνηση, ή □ προάσκηση, ή □ προγύμναση, ή □ —s-pak, o., -ken, φόρμα, ή
traktaat', o., -iaten, διατριβή, ή
trakta'tie, v., -s, φίλεμα, τό □ κέρασμα, τό □ τρατάρισμα, τό
trakte'ren, κερνώ □ φιλεύω □ τρατάρω
tra'lievenster, o., -s, διχτυωτό, τό □ καφάσι, τό
tra'liewerk, o., κάγκελο, τό □ φράχτης, ό □ κιγκλίδωμα, τό □ γρίλια, ή □ σκάρα, ή
tram, m., -s, -men, τράμ, τό □ τροχόδρομος, ό □ —bestuurder, m., -s, τραμπαγιέρης, ό □ —conducteur, m., -s, εισπράχτορας, ό □ —huisje, o., -s, σκοπιά, ή □ —kaartje, o., -s, εισιτήριο, τό □ —lijn, v.(m.), -en, τροχόδρομος, ό
tra'nen, δακρύζω □ χύνω δάκρυα
trans'actie, v., -s, δοσοληψία, ή □ συναλλαγή, ή
transatlan'tisch, -e, υπερωκεάνιος
transcendent', -e, υπερκόσμιος
transforma'tor, m., -en, -s, μετασχηματιστής, ό
transforme'ren, μεταμορφώνω
transfusie, v., -s, μετάγγιση, ή
transi'tohandel, m., διαμετακόμιση, ή
transparant', o., -en, στόρισμα, τό □ διαφάνεια, ή
transpira'tie, v., -s, ιδρώμα, τό □ διαπνοή, ή
transplante'ren, μεταμοσχεύω
transplanta'tie, v., -s, μεταμόσχευση, ή □ έκτοπισμός, ό
transport', o., -en, μεταγωγή, ή □ —band, m., -en, μεταφορέας, ό □ —e-ren, μεταφέρω □ κουβαλώ □ μεταβιβάζω □ —middel, o., -en, μεταγωγικό, τό □ —vliegtuig, o., -en, άεροπλάνο μεταγωγικό, τό
Transsibe'risch, -e, ύπερσιβηρικός
trap, m., -pen, σκάλα, ή □ κλίμακα, ή □ (stamp) κλοτσιά, ή □ λάκτισμα, τό

□ *trappen van vergelijking*, mv.: πα-
ραθετικά, τά
trape'zium, o., -s, -zia, τραπέζιο, τό
trap'leuning, v., -en, χειρολαβή, ή
trap'pelen, τσαλαπατώ □ ποδοπατώ
trap'pen, κλοτσώ □ λακτίζω [τό
trap'portaal, o., -talen, κεφαλόσκαλο,
travestie', v., -ën, μεταμφίεση, ή □
 μασκάρεμα, τό
trawant', m., -en, δορυφόρος, ό
trech'ter, m., -s, χωνί, τό
ted, m., -en, πάτημα, τό
tre'de, v.(m.), -n, βαθμίδα, ή □ σκαλί,
 τό □ κλιμάκιο, τό □ σκαλοπάτι, τό
treeft, v.(m.), -en, πυροστάτης, ό □ πυ-
 ροστιά, ή □ σιδεροστιά, ή □ τρίπο-
 δας, ό
tref'fen, (aantreffen) λαχαίνω □ συμ-
 βαίνω □ (verwonden) χτυπώ
tref'woord, o., -en, λήμμα, τό
trefze'ker, -e, εὐθύβολος □ εὐστοχος □
 —heid, v., εὐθυβολία, ή □ εὐστοχία,
 ή
trein, m., -en, σιδηρόδρομος, ό □ άμα-
 ξοστοιχία, ή □ τρένο, τό □ συρμός, ό
 □ (leger—) όρχος, ό □ —bestuurder,
 m., -s, μηχανοδηγός, ό
treiterij', v., -en, βασανισμός, ό
I trek, m., -ken, (ruk) τράβηγμα, τό □
 έλξη, ή □ (kaatspel) χαρτωσιά, ή □
 μπάζα, ή □ (penne—) κοντυλιά, ή □
 (karakter—) χαρακτηριστικό, τό □
 (luchstroom) ρεύμα του άέρα, τό □
 (slok, haal) ρουφηξιά, ή □ (reis)
 πορεία, ή □ μετάβαση, ή
II trek, m., (verlangen, lust) όρεξη, ή □
 κέφι, τό □ γούστο, τό □ έφεση, ή □ *in*
 — *zijn*: είμαι περιζήτητος □ περιμά-
 χητος
trek'dier, o., -en, ύποζύγιο, τό □ **trek-**
ken, έλκω □ έλκύω □ τραβώ □
 σέρνω □ (tanden —) ξεδοντιάζω □
 —ker, m., -s, έλκυστήρας, ό □ (v.
 geweer) σκανδάλη, ή □ (reiziger) εκ-
 δρομέας, ό □ —king, -en, τράβηγμα,
 τό □ (v. loterij) εκκύβευση, ή □
 κλήρωση, ή □ (in arm, been) σπα-
 σμός, ό

trek'kracht, v.(m.), -en, έλκυστική δύ-
 ναμη, ή □ **trekpleister**, v.(m.), -s,
 εκδόριο, τό □ (fig.) έλξη, ή □
 γοητεία, ή □ —vogel, m., -s, μεταβα-
 τικό πουλί, τό □ άποδημητικό, τό
tre'ma, o., -'s, διαλυτικά, τά
treu'ren, θλίβομαι □ λυπούμαι □ πι-
 κραίνομαι
treu'rig, -e, λυπηρός □ δυσάρεστος □
 στυγνός □ σκυθρωπός
treur'lied, o., -eren, θρηνωδία, ή □
treurmars, m. en v., -en, πένθιμο έμ-
 βατήριο, τό □ —spel, o., -en, τραγω-
 δία, ή □ —wilg, m., -en, λυγαριά, ή
 □ —zang, m., -en, κοπετός, ό □
 κομμός, ό □ θρήνος, ό □ μοιρολόγι,
 τό
treu'zelen, (talen) άργοπορώ □ (klun-
 gelen) κακοδουλεύω
trian'gel, m., -s, σήμαντρο, τό □ τρίγω-
 νο, τό
tribunaal', o., -nalen, δικαστήριο, τό
tribu'ne, v.(m.), -s, (spreekgestoelte)
 βήμα, τό □ (plaats voor toeschouwers)
 έξέδρα, ή □ θεωρεία, τό
trië'ren, διαλέγω □ ξεχωρίζω
triest, -e, θλιβερός □ λυπηρός
trik'trak, o., τάβλι, τό □ —speler, m.,
 -s, ταβλαδόρος, ό
tril'len, δονώ □ (ταρα)κουνάω □ τρα-
 ντάζω □ σείω □ κραδαίνω
tril'ler, m., -s, (muz.) τρίλια, ή □ τερέ-
 τισμα, τό
tril'ling, v., -en, δόνηση, ή □ κραδα-
 σμός, ό □ τράνταγμα, τό □ παλμός,
 ό
trilogie', v., -ën, τριλογία, ή
trimes'ter, o., -s, τρίμηνο, τό □ τριμη-
 νία, ή
trim'men, (turnen) αύτοεξασκοῦμαι □
 γυμνάζομαι
tri'o, o., -'s, τριφωνία, ή □ τρίο, τό
triomf', m., -en, θρίαμβος, ό □ νίκη, ή
 □ —antelijk, -e, θριαμβευτικός □
 —ator, m., -s, -en, θριαμβευτής, ό □
 νικητής, ό □ —boog, m., -bogen,
 θριαμβευτική άψίδα, ή □ —eren,
 θριαμβεύω □ κατισχύω

trip, m., -s, έκδρομή, ή
 triptiek', o., -en, τρίπτυχο, τό
 triumviraat', o., -raten, τριανδρία, ή
 trivialiteit', v., -en, έκχυδαϊσμός, ό
 troch(a)e'us, trochee', m., -en, τρο-
 χαίος, ό
 troe'bel, -e, θαμπός □ θολός □ θολω-
 μένος □ μουντός
 troe'helen, mv., διατάραξη, ή □ ταρα-
 χή, ή
 troef'kaart, v.(m.), -en, κόζι, τό □
 άτου, τό □ troef uitspelen: παρουσιά-
 ζω τά κόζια μου
 troep, m., -en, (personen) στίφος, τό □
 μπουλούκι, τό □ (janboel) ανακάτω-
 μα □ σύγχυση, ή □ μέρδεμα, τό
 troe'penmacht, v.(m.), -en, στρατιωτι-
 κή δύναμη, ή □ στρατός, ό
 troe'pentransport, o., -en, μεταφορά
 στρατευμάτων, ή □ —schip, o.,
 -schepen, όπλιταγωγό, τό
 troe'telkind, o., -eren, χαϊδεμένο παιδί,
 τό □ μαμόθρεφτο παιδί, τό
 troe'telnaam, m., -namen, χαϊδευτικό
 όνομα, τό
 trofee', v., -en, τρόπαιο, τό
 trof'fel, m., -s, μυστρί, τό
 trog, m., -gen, σκάφη, ή □ σκαφίδι, τό
 Trojaans', -e, τρωικός
 trol'ley, m., -s, τρόλεϊ, τό
 trom, v.(m.), -men, τούμπανο, τό □
 τύμπανο, τό
 trombo'ne, v.(m.), -s, τρομπόνι, τό
 trombo'se, v., θρόμβωση, ή
 trom'geroffel, o., τυμπανισμός, ό □
 τυμπανοκρουσία, ή
 trom'mel, v.(m.), -s, τύμπανο, τό □
 νταούλι, τό □ ταμπούρλο, τό □ —
 aar, m., -s, τυμπανιστής, ό □ τυμπα-
 νοκρουστής, ό □ —en, τυμπανίζω □
 τουμπανίζω
 tromp, v.(m.), -en, προβοσκίδα, ή
 trompet', v.(m.), -ten, σάλπιγγα, ή □
 —signaal, o., -nalen, σάλπισμα, τό □
 —ter, m., -s, σαλπικτής, ό
 tronk, m., -en, στέλεχος, ό
 troon, m., tronen, θρόνος, ό □ —op-
 volger, m., -s, διάδοχος, ό □ —rede,

v.(m.), -s, βασιλικός λόγος, ό □
 λόγος του θρόνου, ό □ —safstand,
 m., έκθρόνιση, ή □ —sbestijging, v.,
 ένθρόνιση, ή □ ένθρονισμός, ό
 troost, m., παραμυθία, ή □ παρηγοριά,
 ή □ —en, παρηγορώ □ παραμυθώ □
 —vol, -le, παραμυθητικός □ παρη-
 γορηστικός □ συμπονετικός
 tropee', v., -en, τρόπαιο, τό
 tro'pen, mv., τροπικοί κύκλοι, οί □
 τροπικές χώρες, οί
 tros, m., -sen, (druiven-) τσαμπί, τό □
 —je, o., -s, τούφα, ή □ δέσμη, ή
 I trots, m., περηφάνια, ή □ πείσμα, τό
 □ γινάτι, τό
 II trots, -e, ύπερήφανος □ περήφανος
 □ άκατάδεχτος □ —zijn: περηφα-
 νεύομαι □ καμαρώνω
 trotse'ren, άντιμετωπίζω
 trottoir', o., -s, πεζοδρόμιο, τό
 troubadour', m., -s, τρουβαδούρος, ό □
 ραψωδός, ό
 I trouw, v.(m.), πίστη, ή
 II trouw, -e, πιστός
 trouw'akte, v.(m.), -s, -n, προικοσύμ-
 φωνο, τό □ trouwboekje, o., -s, ψυχο-
 χάρτι, τό □ —eloosheid, v., άπιστία,
 ή
 trou'wen, παντρεύομαι □ στεφανώνο-
 μαι
 trou'wens, bw., έξάλλου □ άλλωστε
 trouwhar'tig, -e, ειλικρινής □ άπρο-
 σποίητος □ ντόμπρος □ trouwplech-
 tigheid, v., -heden, γαμήλια τελετή, ή
 □ —ring, m., -en, βέρα, ή □ γαμήλιο
 δαχτυλίδι, τό
 truc, truuk, m., -s, τερτίπι, τό □ κατερ-
 γαριά, ή □ τέχνασμα, τό □ κόλλο, τό
 truck', m., -s, φορτηγό, τό □ βαγόνι, τό
 truf'fel, v.(m.), -s, ύδνο, τό
 trui, v.(m.), -en, πλεχτό, τό □ πουλό-
 βερ, τό □ μπλουζα, ή
 trust, m., -s, τράστ, τό □ —schap, o.,
 κηδεμονία, ή
 truweel', o., -welen, μυστρί, τό
 tsaar, m., tsaren, τσάρος, ό
 tu'be, v.(m.), -s, -n, σωληνάριο, τό □
 σωλήνας, ό

tuberculeus', -leuze, φθισικός □ μαρ-
ζιάρης □ φυματικός □ χτικιάρης
tuberculo'se, v., φθιση, ή □ μαράζι, τό
□ φυματίωση, ή □ χτικιό, τό
tucht, v.(m.), πειθαρχία, ή □ —**eloos**,
-loze, άπειθάρχητος □ άνυπόταχτος
□ —**huis**, o., -huizen, είρκτή, ή □ φυ-
λακή, ή □ —**iging**, v., -en, τιμωρία, ή
□ ποινή, ή □ κολασμός, ό □ —**vol**,
-le, πειθαρχικός
tuf'steen, o. en m., πωρόλιθος, ό □
πουρί, τό
tuig, o., -en, (v. boot) άρμενα, τά □
ξάρτια, τά □ (gespuis) σκυλολόι, τό
□ συρφετός, ό
tuil, m., -en, άνθοδέσμη, ή □ μπουκέ-
το, τό
tuil'meling, v., -en, τούμπα, ή □ κατα-
τρακύλισμα, τό
tuin, m., -en, περιβόλι, τό □ κήπος, ό
□ μπαξές, ό □ (bloemen—) άνθόκη-
πος, ό □ —**boom**, v.(m.), -bomen,
κουκί, τό □ —**bouw**, m., λαχανοκο-
μία, ή □ κηπουρική, ή □ —**der**, m.,
-s, λαχανοκόμος, ό □ —**gewas**, o.,
-sen, κηπευτικά προϊόντα, τά
tuin'huisje, o., -s, δράνα, ή □ κλημα-
ταριά, ή □ περγουλιά, ή □ **tuinier**, m.,
-s, κηπουρός, ό □ περιβολάρης, ό □
—**muur**, m., -muren, αὐλόγυρος, ό
tuít, v.(m.), στόμιο, τό □ τρύπα, ή □
έκροή, ή □ —**en**, σφυρίζω
tuí'band, m., -en, σαρίκι, τό
tu'le, v.(m.), τούλι, τό
tulp, v.(m.), -en, τουλίπα, ή
tu'mor, m., -en, -s, διόγκωση, ή □ σάρ-
κωμα, τό
tumult', o., άνακατωσούρα, ή □
άντάρα, ή □ θόρυβος, ό □ ταραχή, ή
tu'nica, v., -'s, **tuniek**, v., -en, χιτώνας,
ό
tun'nel, m., -s, σήραγγα, ή □ τουνέλι,
τό
turbi'ne, v., -s, στρόβιλος, ό
turf, m., turven, τύρφη, ή
Turk, m., -en, Τουρκος, ό
turkoois', m., -kooizen, γαλαζόπετρα,
ή □ περουζές, ό

Turks, -e, τουρκικός □ — **bad**, o.:
έφιδρωτικό λουτρό, τό □ —**e**, v., -n,
Τουρκάλα, ή □ χανούμιασα, ή
tur'nen, γυμνάζομαι □ κάνω γυμναστι-
κή
turn-, zie gymnastiek-
tus'sen, vz., άνάμεσα □ (άνα)μεταξύ
tussenbei'de, bw., ένίστε □ πότε πότε
□ καμιά φορά □ — **komen**: έπεμβαί-
νω □ παρεμβαίνω □ μεσολαβώ
tus'sendek, o., -ken, μεσαίο κατάστρο-
μα, τό □ **tusstenkomst**, v., -en, μεσι-
τεία, ή □ μεσολάβηση, ή □ επέμβα-
ση, ή □ —**landing**, v., -en, ένδιάμε-
σο, τό □ ένδιάμεση προσγείωση, ή □
—**liggend**, -e, (έν)διάμεσος □ μεσια-
νός
tus'senmuur, m., -muren, μεστοιχία, ή
□ μεσότοιχος, ό □ χώρισμα, τό □
tussenpersoon, m., -sonen, μεσίτης, ό
□ μεσολαβητής, ό □ —**poos**, v.(m.),
-rozen, διάλειμμα, τό □ —**ruimte**, v.,
-n, -s, διάστιχο, τό □ ένδιάμεσο, τό □
διάστημα, τό
tus'senschot, o., -ten, διάφραγμα, τό □
διαχώρισμα, τό □ **tussentijd**, m., -en,
διάστημα, τό □ ένδιάμεσο, τό □
άπόσταση, ή □ —**tijds**, -e, μεσοχρο-
νιάτικος □ —**werpsel**, o., -s, έπιώ-
νημα, τό
tutoye'ren, μιλώ στον ένικό
twalf'de, o., -n, δωδεκατημόριο, τό □
twalf'jarig, -e, δωδεκάχρονος □ —
vingerige darm, m., δωδεκαδάχτυλο,
τό
twee'daags, -e, διήμερος □ **tweede-**
hands, -e, μεταχειρισμένος □ φθαρμέ-
νος □ —**dejaars**, δευτεροετής □ —
dekker, m., -s, διπλάνο, τό □ —**delig**,
-e, διμερής □ δίτομος □ —**derangs**,
δευτεροβάθμιος □ —**dracht**, v.(m.),
διχόνοια, ή □ διάσταση, ή □ φιλονι-
κία, ή
twee'gevecht, o., -en, μονομαχία, ή □
tweehandig, -e, ζερβόδεξος □ —**hoe-**
vig, -e, δίχηλος □ —**hoofdig**, -e,
δικέφαλος □ —**jarig**, -e, διετής □
δίχρονος □ —**klank**, m., -en, δίφθογ-

γος, ό □ δίψηφο, τό □ —**kleurig**, -e, δίχρωμος □ —**lettergrepig**, -e, δισύνλαβος

twee'ling, m., -en, δίδυμος, -η, -ο □ **tweeloop**, m., -lopen, δίκανο, τό □ —**luik**, o., -en, δίπτυχο, τό □ —**maandelijks**, -e, διμηνος □ —**motorig**, -e, δικινητήριος □ —**slachtig**, -e, διγενής □ έρμαφρόδιτος □ —**snijgend**, -e, δίκοπος □ δίστομος □ —**soortig**, -e, διμορφος

twee'span, o., -nen, ζευγάρι, τό □ **tweesprong**, m., -en, τρίστρατο, τό □ σταυροδρόμι, τό □ —**stemmig**, -e, δίφωνος □ —**strijd**, m., διαφωνία, ή □ διχογνωμία, ή □ —**taktmotor**, m., -en, -s, δίχρονος κινητήρας, ό □ —**talig**, -e, δίγλωσσος □ —**taligheid**, v., δίγλωσσία, ή

twee'voetig, -e, δίποδος □ **tweevoudig**, -e, διπλός □ διπλάσιος □ —**wielig**, -e, δίκυκλος □ δίτροχος □ —**zijdig**, -e, δίπλευρος

twij'fel, m., -s, άμφιβολία, ή □ άπορία,

ή □ —**achtig**, -e, προβληματικός □ δισταχτικός □ άναποφάσιτος □ —**en**, άμφιβάλλω □ διστάζω

twijg, v.(m.), -en, βέργα, ή □ βίτσα, ή □ κλαδί, τό □ κλωνάρι, τό

twij'nen, γνέθω □ κλώθω

twin'tigal, o., -len, είκοσάδα, ή

twist, m., -en, έριδα, ή □ φιλονικία, ή λογομαχία, ή □ καβγάς, ό □ —

appel, m., -s, μήλο της έριδας, τό □

—**en**, διαπληκτίζομαι □ φιλονικώ □

—**ziek**, -e, έριστικός □ φιλόνικος

tyfoon', m., -s, τυφώνας, ό □ λαίλαπα, ή

ty'fus, m., τύφος, ό

ty'pe, o., -n, -s, τύπος, ό

ty'pen, δαχτυλογραφώ

ty'pisch, -e, τυπικός □ χαρακτηριστικός

typist', m., -en, **typiste**, v., -en, δαχτυλογράφος, ό, ή

typografie', v., τυπογραφία, ή

typogra'fisch, -e, τυπογραφικός

typologie', v., τυπολογία, ή

U

u, vnpw., έσύ □ έσένα □ έσεις □ έσās

ui, m., -en, κρεμμύδι, τό

ui'er, m., -s, βυζί, τό □ μαστός, ό □ μαστάρι, τό [ή

uil, m., -en, γλαύκα, ή □ κουκοβάγια,

uils'kuiken, o., -s, (domoor) παλαβός, ό □ άφρονας, ό

uit, vz., bw., έξω [ξεφυσώ

uit'ademen, έκπνέω □ άποπνέω □

uit'ademing, v., -en, έκπνοή, ή

uit'balanceren, ίσοσυιάζω □ ίσοσταθμίζω

uit'barsten, (ξε)σπάζω □ θραύω □ (vulkaan) κάνω έκρηξη □ (ziekte) ένσκήπτω □ (v. lachen) zie **uitproesten**

□ (in tranen) αναλύομαι στά δάκρυα

□ (in woede) έξάπτομαι □ όργίζομαι

uit'bating, v., έκμετάλλευση, ή [νίζω

uit'bazuinen, διασαλπίζω □ διατυμπα-

uit'beelden, (voorstellen) σχηματίζω □ (schilderen) ζωγραφίζω □ (vertolken)

παριστάνω □ ύποκρίνομαι

uit'beelding, v., -en, άπεικόνιση, ή □

παράσταση, ή

uit'benen, ξεκοκαλίζω

uit'betalen, άποπληρώνω □ **uitbetaald worden**: είσπράττω

uit'blazen, (doven) σβήνω □ (zich ontspannen) ξεσκάζω □ ψυχαγωγούμαι

uit'blijven, ύστερώ □ άργώ □ χρονίζω

uit'blinken, διαπρέπω □ υπερέχω □ άριστεύω □ έξέχω

uit'boeten, έκτίνω

uit'botten, βλασταίνω [καυτηριάζω

uit'branden, καίω □ (een wonde —)

uit'brander, m., -s, έπίπληξη, ή □ μάλωμα, τό □ έπιτίμηση, ή □ κατσάδα, ή

uit'breiden, ἐκτείνω □ ἀπλώνω □ τε-
ντώνω □ ξετυλίγω
uit'breiding, v., -en, ἐκτύλιξη, ἡ □ ἐξά-
πλωση, ἡ □ ξετύλιγμα, τό
uit'breken, (wegbreken) ἀποσπῶ □
(fig.) ἀνάβω □ ἐνσκηπτω
uit'broeden, ἐκκολάπτω □ ξεκλωσῶ □
ἐπωάζω □ (μαι)
uit'buiten, ἀπομύζω □ ἐκμεταλλεύο-
uit'builing, v., ἀπομύζηση, ἡ □ ἐκμε-
τάλλευση, ἡ □ χαράτσι, τό
uitbun'dig, -e, διαχυτικός □ ἐκδηλωτι-
κός □ ἀνοιχτόκαρδος
uit'dagen, πεισματονών □ ἐξερεθίζω □
προκαλῶ □ —d, -e, προκλητικός □
ἐρεθιστικός
uit'daging, v., -en, πρόκληση, ἡ
uit'delen, διαμοιράζω
uit'denken, ἐπινοῶ □ ἐφευρίσκω □
ἐξευρίσκω □ σκαρφίζομαι □ σκα-
ρώνω □ σοφίζομαι
uit'diepen, βαθαίνω □ βαθουλώνω □
ἐμβαθύνω □ [ἐπιμηκύνω
uit'dijen, μακρύνω □ μακραίνω □
uit'doen, (kieren —) βγάζω □ (het licht
—) σβήνω □ (de radio —) κλεί(ν)ω
uit'doven, κατασβήνω
uit'dragen, ἐκφέρω □ μεταφέρω
uit'drogen, στερεύω □ στειρεύω
uit'droging, v., στέρεμα, τό □ ἀποξη-
ρανση, ἡ
uit'druipen, στραγγίζω
uitdruk'kelijk, -e, ρητός □ κατηγορη-
ματικός □ ὀρισμένος
uit'drukken, ἐκφράζω □ ἐκθλίβω
uit'drukking, v., -en, ἐκφραση, ἡ □
—swijze, v.(m.), -n, φρασσεολογία, ἡ
uit'druppelen, κατασταλάζω □ λαγα-
ρίζω
uit'dunnen, ἀραιώνω
uiteen', bw., χωρισμένος □ ὁ ἕνας ἀπό
τόν ἄλλο □ —drijven, διασκορπίζω
□ κατασπαταλῶ □ διαλύω □ —
nemen, ξηλώνω □ —slaan, διασπῶ □
—zetten, ἐκθέτω □ ἱστορῶ □ διηγού-
μαι □ —zetting, v., -en, ἐκθεση, ἡ □
ἀφήγηση, ἡ □ ἐρμηνεία, ἡ
uit'einde, o., -n, ἐσχάτιά, ἡ □ ἄκρη, ἡ

□ —lijk, -e, ἀκροτελεύτιος □ τελευ-
ταῖος □ τελικός
uit'ten, ἐκδηλώνω □ ἐξωτερικεύω □
φανερώνω □ ἐκστομίζω □ προφέρω
uiteraard', bw., φυσικά □ αὐτονόητα
□ ἐννοεῖται!
I uit'terlijk, -e, ἐξωστικός □ ἐξωτερικός
II uit'terlijk, o., θεωρία, ἡ □ παρου-
σιαστικό, τό
uit'terste, o., -n, ἐπακρο, τό □ (dood)
λοισθια, τά □ τελευταῖα, τά
uit'fluiten, συρίζω □ σφυρίζω
uit'gaan, βγαίνω
uit'gang, m., -en, ἐξοδος, ἡ □ ἐβγα, τό
□ (grammaticale —) κατάληξη, ἡ □
—spunt, o., -en, ἀφειτηρία, ἡ
uit'gave, v.(m.), -n, (geld) κατανάλωση,
ἡ □ δαπάνη, ἡ □ ἐξοδο, τό □ (boek)
ἐκδοση, ἡ □ *verbeterde en bijgewerkte*
—: βελτιωμένη καί συμπληρωμένη
ἐκδοση.
uit'gebeend, -e, ψαχνός
uit'gebreid, -e, ἀπλωτός □ στρωτός
uit'gehonger, -e, πειναλέος □ ψόφιος
uit'geleide, o., ξεπροβόδισμα, τό □ κα-
τευόδωση, ἡ □ —doen: ξεπροβοδίζω
□ ξεπροβοδῶ □ προπέμω □ κατευο-
δώνω
uit'gelezen, διακεκρωμένος □ ξεχωρι-
στός □ ἐξοχος □ ἐκλεχτός □ περιού-
σιος
uit'gemergeld, -e, ψόφιος
uit'geperst, -e, πατητός □ συμπίεσμέ-
νος □ πατημένος
uit'geput, -te, ἐξαντλημένος □ ἀδύνα-
μος □ καταβλημένος
uit'geslapen, ἐξυπνος □ ξυπνητός □
ξύπνιος □ δόλιος □ κατεργάρης
uit'gesloten, *het is* —: ἀποκλείεται
uit'gesproken, ρητός □ σαφής □ ὀρι-
σμένος
uit'gestrekt, -e, εὐρύχωρος □ ἐκτεταμέ-
νος □ ἐκτενής □ —heid, v., -heden,
ἐκταση, ἡ □ εὐρύτητα, ἡ □ εὐρυχω-
ρία, ἡ
uit'geven, (geld) δαπανῶ □ ξοδεύω □
καταναλώνω □ (boek) ἐκδίδω □
τυπώνω

uit'gever, m., -s, εκδότης, ό □ βιβλικ-
δότης, ό □ —ij, v., -en, εκδοτικός
οίκος, ό

uit'gewekene, m., -n, μετανάστης, ό □
ξενιτεμένος, ό □ απόδημος, ό □
μέτοικος, ό

uit'gezonderd, bw., απέξω από... □
έκτός από □ πλὴν □ έξόν

uit'gieten, εκχύνω □ ξεχύνω

uit'glijden, (ξε)γλιστρῶ □ παραπατῶ □
στραβοπατῶ

uit'graven, εκχωματώνω □ ξεχωματώ-
νω □ εκσκάπτω □ εξορύσσω

uit'graving, v., -en, εκσκαφή, ή □
εκχωμάτωση, ή

uit'groeien, ψωμώνω □ μεστώνω

uit'halen, βγάζω

uit'heems, -e, ξενικός □ εξωτικός

uit'hoek, m., -en, κατατόπι, τό

uit'hollen, βαθουλώνω □ κουφώνω □
κοιλαίνω

uit'houden, άνέχομαι □ άντέχω □
ύποφέρω

uit'houdingsvermogen, o., έμμονή, ή □
σταθερότητα, ή □ καρτερία, ή

uit'huwelijken, παντρεύω □ νομφεύω

ui'ting, v., -en, εκδήλωση, ή □ φανέρω-
μα, τό □ εμφάνιση, ή □ έξωτερίκευ-
ση, ή

uit'jouwen, κατεξευτελίζω □ σκυλο-
βρίζω

uit'kering, v., -en, επίδομα, τό □ παρο-
χή, ή

uit'kiezen, εκλέγω □ (ξε)διαλέγω □
ξεχωρίζω

uit'kijken, θεωρώ □ παρατηρώ □ βλέ-
πω □ άγναντεύω

uit'kijkpost, m., -en, παρατηρητήριο,
τό □ ξάγναντο, τό

uit'komen, (te voorschijn) βγαίνω □ πα-
ρουσιάζομαι □ εμφανίζομαι □ άπο-
τελῶ □ (als resultaat) συμπεραίνω □
προκύπτω

uit'komst, v., -en, έξοδος, ή □ εκβαση,
ή □ αποτέλεσμα, τό □ (wisk.) εξαγό-
μενο, τό

uit'laatklep, v.(m.), -pen, δικλίδα, ή □
εξάτμιση, ή

uit'lachen, γελοιοποιῶ □ κοροϊδεύω □
περιγελῶ □ χλευάζω

uit'laten, αφήνω νά βγει □ (weglaten)
παραλείπω □ zich —: εκφράζομαι □
zie ook uitgeleide

uit'leg, m., εξήγηση, ή □ εκθεση, ή □
έρμηνεία, ή □ δικαιολογία, ή □ —
gen, εξηγῶ □ έρμηνεύω □ άποσαφη-
νίζω

uit'lenen, τοκίζω □ δανείζω

uit'levering, v., -en, έκδοση, ή

uit'lezen, αποδιαβάζω

uit'lokken, προκαλῶ □ προξενῶ

uit'loep, m., έκροή, ή

uit'lopen, (eindigen) καταλήγω □ τε-
λεικῶν □ (naar buiten gaan) βγαίνω □
πηγαίνω έξω □ (uitvloeien) εκβάλλω
□ (uitbotten) βλασταίνω □ φυτρώνω

uit'loven, επικηρύσσω

uit'loving, v., επικήρυξη, ή

uit'luchten, εξαερίζω

uit'maken, (wegmaken) σβήνω □ εξα-
λείφω □ (verbreken) άκυρώνω □
(samen vormen) άποτελῶ □ (beslissen)
άποφασίζω □ (uitscheiden) έξυβρίζω
□ dat maakt niets uit: δέν πειράζει

uit'mergelen, σαψαλιάζω □ συντρίβω

uit'meten, καταμετρῶ

uit'monden, εκβάλλω

uit'munten, ξεχωρίζω □ προέχω □
—d, -e, διακεκριμένος □ εκλεχτός
□ ξεχωριστός □ διαλεκτός □ εξαίρε-
τος □ —dheid, v., έξοχότητα, ή

uit'nodigen, (προσ)καλῶ □ ονοματίζω

uit'nodiging, v., -en, κάλεσμα, τό □
πρόσκληση, ή □ —sbrief, m., -brie-
ven, προσκλητήριο, τό

uit'oefenen, εξασκῶ □ επαγγέλλομαι
□ μετέρχομαι

uit'oefening, v., εξάσκηση, ή □ εκ-
πλήρωση, ή □ εκτέλεση, ή □ πραγ-
ματοποίηση, ή

uit'persen, εκθλίβω □ ξεζουμίζω □
στύβω □ ζουπῶ □ πιέζω

uit'persing, v., εκθλίψη, ή □ στύσιμο,
τό □ ζούλισμα, τό

uit'pluizen, τεχνολογῶ □ λεπτολογῶ □
φιλολογῶ □ ξεψαχνίζω

uit'proesten, ξεκαρδίζομαι □ σπάζω
 στά γέλια □ καγχάζω
uit'putten, εξαντλώ □ εξασθενίζω □
 κουράζω
uit'putting, v., εξάντληση, ή □ ξόδεμα,
 τό □ εξασθένηση, ή □ βαλάντωμα, τό
uit'rafelen, ξεφτώ □ ξεφτιζώ
uit'reiking, v., -en, άπονομή, ή
uit'rekken, μακραίνω □ επιμηκύνω
uit'rekking, v., -en, προεκβολή, ή □
 προέκταση, ή □ προεξοχή, ή
uit'richten, φτιάνω □ ασχολοῦμαι
uit'roeien, εξοντώνω □ εξολοθρεύω □
 άφανίζω □ ξεκληρίζω
uit'roeling, v., εξόντωση, ή □ εξολό-
 θρευση, ή □ ξερίζωμα, τό
uit'roep, m., -en, επιφώνημα, τό □
 κραυγή, ή □ αναφώνηση, ή □ ξεφω-
 νητό, τό □ —en, άναφωνώ □
 κραυγάζω □ ξεφωνίζω □ —(ings)te-
 ken, o., -s, επιφωνηματικό, τό □ θαυ-
 μαστικό, τό
uit'rusten, ξεκουράζομαι □ αναπαύο-
 μαι □ ξαποσταίνω □ χουζουρεύω □
 (lang —) (ξερο)σταλιάζω
uit'rusting, v., -en, (gereedschap) τακί-
 μι, τό □ (v. soldaat) εξάρτυση, ή
uit'schakelen, άπομακρύνω □ άπο-
 κλείω
uit'schelden, βρίζω
uit'schot, o., -ien, υπόκοσμος, ό
uit'slag, m., -en, άποτέλεσμα, τό
uit'sluiten, παραμερίζω □ παραγκωνί-
 ζω □ —d, -e, άποκλειστικός
uit'sluiting, v., -en, άποκλεισμός, ό □
 άπόταξη, ή
uit'snijding, v., -en, έκτομή, ή
uit'spannen, (paarden —) ξεζερώ
uit'spansel, o., διάστημα, τό
uit'sparen, άποταμιεύω
uit'spatting, v., -en, κατάχρηση, ή □
 άσωτος βίος, ό
uit'spoelen, ξεβγάζω □ ξεπλένω □ άπο-
 πλύνω
uit'spraak, v.(m.), -spraken, (het uitspre-
 ken) προφορά, ή □ έκφραση, ή □
 (mening) γνωμοδότηση, ή □ γνωμά-
 τευση, ή □ (vonnis) έκδίκηση, ή □

άπόφαση, ή □ έτυμγορία, ή
uit'spreiden, άπλώνω □ ξαπλώνω □
 τανύζω □ τεντώνω
uit'spreken, έκστομίζω □ έκφράζω □
 έκφέρω □ έκφωνώ □ προφέρω □
 (zich —) γνωματεύω □ γνωμοδοτώ
uit'sprong, m., -en, προεξοχή, ή
uit'stallen, έκθέτω
uit'stalraam, o., -ramen, προθήκη, ή □
 μόστρα, ή □ βιτρίνα, ή
uit'stap, m., -pen, έκδρομή, ή □ βόλτα,
 ή □ σεριάνι, τό □ περίπατος, ό □ —
 pen, κατεβαίνω
uit'steeksel, o., -s, προεξοχή, ή □ προ-
 έκταση, ή
uit'steken, εξέχω □ προεξέχω □ υπερέ-
 χω □ —d, -e, εξαιρετικός □ έκτα-
 κτος □ υπέροχος
uit'stel, o., άναβολή, ή □ δικαιοστά-
 σιο, τό □ (verlenging) παράσταση, ή
 □ (— van betaling) χρεοστάσιο, τό □
 —len, αναβάλλω □ βραδύνω □
 παρατείνω
uit'sterven, ξεκληρίζομαι
uit'storten, χύνω
uit'stoten, ξέωθώ
uit'stoting, v., άπόκρουση, ή □ έξώθη-
 ση, ή
uit'stralen, άκτινοβολώ
uit'straling, v., -en, άκτινοβολία, ή
uit'strekken, έκτείνω □ τεντώνω □
 τανύζω □ (gaan liggen) ξαπλώνομαι □
 πλαγιάζω
uit'strooien, διασπείρω □ διασκορπίζω
 □ διαχύνω
uit'tering, v., μαράζι, τό □ μαρασμός,
 ό □ φθίση, ή
uit'tredend, -e, τέως □ — minister, m. :
 ό τέως ύπουργός
uit'trekken, βγάζω □ άποσύρω □ εξά-
 γω □ (kieren —) γδύνω □ (kousen —)
 ξεκαλτσώνω □ (spijkers) ξεκαρφώνω
uit'treksel, o., -s, άπόσπασμα, τό
uit'vaardigen, νομοθετώ □ θεσπίζω □
 καθιερώνω
uit'vaart, v.(m.), -en, έκφορά, ή □ κη-
 δεία, ή □ ξόδι, τό
uit'vallen, ξεπέφτω

uit'verkiezing, v., ἐκλογή, ἡ
uit'verkoop, m., ἑκάμα, τό □ (ge-
dwongen —) ἐκποίηση, ἡ □ ξεπούλη-
μα, τό □ (koopjes) ἐκπτώσεις, οἱ, v.
uit'verkopen, ἐκποιῶ □ ξεπουλῶ □ ξε-
κάνω
uit'verkoren, ἐκλεκτός □ διαλεχτός □
ἐξαιρετικός □ διακεκριμένος
uit'vinden, ἐφευρίσκω
uit'vinder, m., -s, ἐφευρέτης, ὁ
uit'vinding, v., -en, ἐξεύρεση, ἡ □ εὐ-
ρεση, ἡ □ εὑρημα, τό
uit'vloeiing, v., ἐκροή, ἡ
uit'vloeiisel, o., -s, -en, ἀπόρροια, ἡ □
(gevolg) ἐπακολουθήμα, τό
uit'vlucht, v.(m.), -en, πρόσχημα, τό □
ἐκφυγή, ἡ □ κλωθογύρισμα, τό □
στριφογύρισμα, τό □ ὑπεκφυγή, ἡ
uit'voer, m., ἐξαγωγή, ἡ
uitvoer'baar, -bare, ἐτελεστός
uit'voerder, m., -s, ἐξαγωγέας, ὁ
uit'voeren, ἐξάγω □ (muz.) ἐκτελῶ □
ἀποδίδω
uitvoe'rig, -e, διεξοδικός □ ἐκτενής □
(bw.) καταλεπτώς
uit'voering, v., -en, (muz.) ἀνάκρουση,
ἡ
uit'vreten, ἀδειάζω □ κενώνω □ (roes-
ten) σκουριάζω
uit'was, m. en o., -sen, ὄγκωμα, τό □
ἐξόγκωμα, τό
uit'waseming, v., -en, ἀνάδοση, ἡ □
ἀναθυμίαση, ἡ □ διαπνοή, ἡ
uit'wassen, (reinen) ἀποπλύνω □ ξε-
πλένω □ (uitgroeien) φυτρώνω □
αὐξάνω □ μεγαλώνω
uit'weg, m., -en, διέξοδος, ἡ □ δίοδος,
ἡ
uit'weiden, διευρύνω □ λοξοδρομῶ
uit'weiding, v., -en, παρέκβαση, ἡ □
ἀπομάκρυνση, ἡ
uitwen'dig, -e, ἐξωτερικός
uit'werpen, ἐκβάλλω
uit'werpsel, o., -en, -s, κόπρανα, τά □
περιττώματα, τά □ σκατό, τό □ μα-
γαρισιά, ἡ
uit'wijken, παραμερίζω □ (emigreren)
ἐκπατρίζομαι □ ἀποδημῶ

uit'wijzen, ἐκτοπίζω □ ἐκδιώχνω □
ἐκπορτίζω
uit'wijzing, v., -en, ἀπέλαση, ἡ □ ἐκ-
δίωξη, ἡ
uit'wisselen, ἀνταλλάζω
uit'wissen, ἀπαλείφω □ ἀφανίζω □ δια-
γράφω □ σβήνω
uit'wringen, ξεζουμίζω □ ἐξαντλῶ □
(kleren —) στραγγίζω
uit'wulven, κατευσδώνω
uit'zenden, ἐκπέμπω □ ἀποστέλλω
uit'zending, v., -en, ἐκπομπή, ἡ □ ra-
dio—: ἐκπομπή ραδιοφώνου
uit'zet, m. en o., -ten, προικιά, τά □
—ten, διαστέλλω □ (breder worden)
πλαταίνω □ ὀγκώνω □ —ting, v.,
-en, (v. warmte) διαστολή, ἡ □ (ver-
groting) προέκταση, ἡ
uit'zicht, o., -en, θέα, ἡ □ κοίταγμα,
τό □ ὄψη, ἡ □ —loos, -loze, ἀγύρι-
στος □ ἀδιέξοδος
uit'zinnig, -e, ἐξάλλος □ ξέφρενος □
ξώφρενος
uit'zoeken, ξεδιαλέγω □ ἐπιλέγω
uit'zonderen, ἐξαιρῶ □ ξεχωρίζω □
ἀποσπῶ
uit'zondering, v., -en, ἐξαίρεση, ἡ □
ξεχωρίσμα, τό □ ἀπόσπασμα, ἡ □
ἀποβολή, ἡ
uitzon'derlijk, -e, ἐξαίρετος □ περίφη-
μος □ ιδιοφυής □ ιδιαίτερος □ ξεχω-
ριστός
uit'zuigen, ἀπομυζῶ □ ἀναρροφῶ □
(uitbuiten) ἐπωφελοῦμαι □ ἐκμεταλ-
λεύομαι [κοπῶ]
uit'zwenen, ξειδρώνω □ ιδρώνω □ ιδρο-
ultima'tum, o., -s, τελεσίγραφο, τό
ultra-, ὑπερ- □ ὑπέρ τό μέτρο □ —vio-
let, -te, ὑπεριώδης
unaniem', -e, ὁμόθυμος
u'nie, v., -s, ἔνωση, ἡ
uniek', -e, μοναδικός
I uniform', -e, ὁμοιόμορφος
II uniform', o., en v.(m.), -en, στολή, ἡ
unionist', m., -en, ἐνωτικός, ὁ
universaliteit', v., οἰκουμενικότητα, ἡ
universeel', -sele, παγκόσμιος □ οἰκου-
μενικός

universitair', -e, πανεπιστημιακός
universiteit', v., -en, πανεπιστήμιο, τό
univer'sum, o., σύμπαν, τό
ura'nium, o., οὐράνιο, τό
ure'ter, m., -s, οὐρήθρα, ή
ure'um, o., οὐρία, ή
urgent', bw., βιαστικά □ έπειγόντως
uri'ne, v., ούρο, τό □ (in kindertaal)
 τσίσια, τά □ —**blaas**, v.(m.), -blazen,
 (οὐροδόχος) κύστη, ή □ —**lozing**, v.,
 -en, ούρηση, ή □ κατούρημα, τό □
 —**ren**, κατουρώ
urinoir', o., -s, οὐρητήριο, τό

ur'n(e), v.(m.), -(e)n, (grafurn) τεφροδο-
 χείο, τό □ λάρνακα, ή □ (stembus)
 κάλπη, ή □ (waterkruik) ύδρία, ή
urologie', v., οὐρολογία, ή
usurpa'tor, m., -s, -en, σφετεριστής, ό
usurpe'ren, καταπατώ □ σφετερίζομαι
utilitaris'me, o., ώφελισμός, ό
utilitarist', m., -en, ώφελμιστής, ό
utopie', v., -ën, οὐτοπία, ή
uto'pisch, -e, οὐτοπικός
uur, o., uren, ώρα, ή □ —**wijzer**, m.,
 -s, ώροδείκτης, ό
uw, vnw., δικός σου □ δικός σας

V

vaag, vage, άκαθόριστος □ άόριστος
vaak, bw., συχνά □ πολλές φορές
vaal, vale, άχνός □ ώχρός □ πελιδνός
 □ χλωμός
vaan'del, o., -s, σημαία, ή □ —**vlucht**,
 v.(m.), λιποταξία, ή
vaan'drig, m., -s, σημαιοφόρος, ό
vaar'dig, -e, ίκανός □ έπιτήδειος
vaar'geld, o., -en, ναύλος, ό
vaars, v., vaarzen, δαμάλι, τό
vaart, v.(m.), -en, (v. schip) πλεύση, ή □
 πλοός, ό □ (beweging) όρμή, ή
vaarwel'!, tw., αντίο! □ στό καλό! □
 χαιρε! □ χαιρετε!
vaas, v.(m.), vazen, βάζο, τό □ άγγείο,
 τό □ δοχείο, τό □ άνθοδοχείο, τό
vaat'doek, m., -en, πατσαβούρα, ή
vaat'werk, o., πιατικά, τά
vacant', -e, άδειος □ κενός
vacatu're, v., -s, κενή θέση, ή □ χηρεία,
 ή
vaccin', o., -s, έμβόλιο, τό □ δαμαλίδα,
 ή □ βατσίνα, ή □ μπόλι, τό □ —**atie**,
 v., -s, δαμαλισμός, ό □ βατσίνωμα,
 τό □ έμβολιασμός, ό □ μπόλιασμα,
 τό
vacht, v.(m.), -en, έριο, τό □ μαλλί, τό
 □ ποκάρι, τό
va'cuüm, o., -cua, κενό, τό
va'der, m., -s, -en, πατέρας, ό □ μπα-

μάς, ό □ —**land**, o., -en, πατρίδα, ή
 □ —**lander**, m., -s, πατριώτης, ό □
 —**lands liefde**, v., έθνικοφροσύνη, ή
 □ έθνισμός, ό □ πατριωτισμός, ό □
 φιλοπατρία, ή □ —**lijk**, -e, πατρικός
 □ —**moordenaar**, m., -s, πατροκτό-
 νος, ό □ πατραλοίας, ό □ —**schap**,
 o., πατρότητα, ή
vad'sig, -e, άκαμάτης □ νωθρός □
 όκνός □ όκνηρός □ νωχελής □ τε-
 μπέλης
va'gebond, m., -en, άγύρτης, ό □ αλή-
 τής, ό
va'gevuur, o., καθαρτήριο, τό
va'gina, v.(m.), 's, κολός, ό
vak, o., -ken, (gedeelte) διαμέρισμα, τό
 □ (lade) ράφι, τό □ (ambacht) έπάγ-
 γελμα, τό □ τέχνη, ή □ (leervak) κλά-
 δος, ό
vakan'tie, v., -s, διακοπές, οί □ παύ-
 σεις, οί □ *met zomer— zijn*: παραθε-
 ρίζω □ *met winter— zijn*: παραχειμά-
 ζω □ —**ganger**, m., -s, παραθεριστής,
 ό
vak'genoot, m., -noten, συντεχνίτης, ό
vak'man, m., -lui, -lieden, -mensen,
 -mannen, επαγγελματίας, ό □ τεχνί-
 τής, ό □ —**schap**, o., τέχνη, ή
vak'term, m., -en, όρος, ό
vak'vereniging, v., -en, επαγγελματική

ένωση, ή □ συντεχνία, ή □ σωματείο, τό
 I **val**, m., -len, (beweging) πέσιμο, τό □
 πτώση, ή
 II **val**, v.(m.), -len, (toestel) παγίδα, ή
val'bijl, v.(m.), -en, λαιμητόμος, ή □
 καρμανιόλα, ή
valhelm, m., -en, zie **helm**
valide'ren, επικυρώνω □ έγκρίνω □
 επιβεβαιώνω
valies', o., -liezen, βαλίτσα, ή
valk, m. en v., -en, γεράκι, τό □ κίρ-
 κος, ό □ κικκινέζι, τό □ σάϊνι, τό
vallei', v.(m.), -en, κοιλάδα, ή □ (klei-
 ne —) λαγκάδι, τό □ ρεματιά, ή
val'len, πέφτω
val'luik, o., -en, (γ)κλαβανή, ή □ κατα-
 παχή, ή
vals, -e, (nagemaakt) κίβδηλος □ νο-
 θευμένος □ κάλπικος □ (bij spel) ζα-
 βολιάρης □ (v. klank) παράφωνος □
 ασύμφωνος □ φάλτσος □ — *zingen*:
 παραφωνώ □ φαλτσάρω
val'scherm, o., -en, άλεξιπτωτο, τό □
 — **springer**, m., -s, άλεξιπτωτιστής, ό
vals'aard, m., -s, άπατεώνας, ό □ πα-
 νούργος □ κάλπης, ό □ **valsmunte-
 rij**, v., παραχάραξη, ή □ — **speler**,
 m., -s, ζαβολιάρης, ό
val'strik, m., -ken, βρόχι, τό □ βρόχος,
 ό □ δόκανο, τό □ παγίδα, ή
valu'ta, v.(m.), -'s, συνάλλαγμα, τό □
 νόμισμα, τό
vam'pier, m., -s, βρικόλακας, ό □ κα-
 λικάντζαρος, ό □ παγανό, τό
van, vz., από □ — *huis weg*: από τό
 σπίτι
vana'vond, bw., άπόψε
vandaag', bw., σήμερα
vandaar', bw., (plaats) άπ'έκει □ (reden)
 γι'αυτό
vandalis'me, o., βανδαλισμός, ό
vang'arm, m., -en, πλοκάμι, τό
vang'en, πιάνω □ τσακώνω □ συλλα-
 βαίνω
vang'net, o., -ten, τράτα, ή
vang'rail, — **reel**, v.(m.), -s, προστατευ-
 τικό φράγμα, τό

vanil'le, v.(m.), βανίλια, ή
vanmor'gen, bw., σήμερα πρωί
vannacht', bw., άπόψε
vanzelfspre'kend, -e, αυτονόητος
 I **va'ren**, v.(m.), -s, φτέρη, ή
 II **varen**, άρμενίζω □ πλέω
va'ria, mv., ποικίλα, τά
varian't(e), v.(m.), -(e)n, παραλλαγή, ή
varië'ren, ποικίλλω □ παραλλάζω
variété', o., -s, βαριετέ, τό
var'ken, o., -s, γουρούνι, τό □ χοίρος, ό
 □ μουχτερό, τό
var'kensfokkerij, v., -en, χειροτροφείο,
 τό □ **varkenshoeder**, m., -s, γουρουνο-
 βοσκός, ό □ χοιροβοσκός, ό □ —
stal, m., -len, χοιροστάσι, τό □ — **vet**,
 o., γλίνα, ή □ λίγδα, ή □ — **vlees**, o.,
 χοιρινό, τό □ χοιρινό κρέας, τό
vaseli'ne, v.(m.), βαζελίνη, ή
vast, -e, σταθερός □ μόνιμος □ πάγιος
 □ στερεός □ άμετακίνητος □ (be-
 paald) όρισμένος
vast'binden, σφίγγω □ συνδέω
vasteland', o., ήπειρος, ή □ ξηρά, ή □
 στεριά, ή □ — **sklimaat**, o., ήπειρω-
 τικό κλίμα, τό
 I **vas'ten**, m., νηστεία, ή
 II **vas'ten**, νηστεύω □ σαρακοστεύω
vastena'vond, m., Άποκριά, ή □ καρ-
 ναβάλι, τό
vas'tentijd, m., Σαρακοστή, ή
vast'genageld, -e, καρφωτός □ μη-
 χτός □ μπηγμένος
vast'grijpen, τσακώνω □ συλλαβαίνω
vast'haken, γαντζώνω
vast'heid, v., μονιμότητα, ή □ σταθερό-
 τητα, ή □ στερεότητα, ή
vast'houden, βαστώ □ κρατώ □ άντέ-
 χω □ — **d**, -e, συνεκτικός
vast'kleven, κολλώ
vast'knopen, κομποδένω
vast'leggen, άκινητοποιώ □ (begrenzen)
 όρίζω
vast'maken, σταθεροποιώ
vast'roesten, σκουριάζω
vast'snoeren, περισφίγγω
vast'spelden, καρφιστώνω
vast'spijkeren, σφηνώνω □ προσηλώνω

□ καρφώνω □ καθελώνω
vast'staand, -e, στάσιμος
vast'stellen, εξακριβώνω □ διαπιστώνω
 □ διευκρινίζω □ διασαφηνίζω □
 ξεκαθαρίζω □ καθορίζω
vast'stelling, v., -en, εξακρίβωση, ή □
 διευκρίνιση, ή □ διαπίστωση, ή □
 έπαλήθευση, ή [νω
vast'zitten, παρεμποδίζομαι □ σκαλώ-
vat, o., -en, βαρέλι, τό □ βυτίο, τό □
 βαγένι, τό □ βουτσι, τό
vat'baar, -bare, έπιδεκτικός □ —**heid**,
 v., προδιάθεση, ή □ ροπή, ή
vazal', m., -len, ύποτελής, ό □ ύπόδου-
 λος, ό
vech'ten, παλεύω □ (tegen de zee —)
 θαλασσοδέρνομαι
vechtersbaas', m., -bazen, μαχαιοβγάλ-
 της, ό
vecht'partij, v., -en, καβγάς, ό □ τσα-
 κωμός, ό □ συμπλοκή, ή
ve'der, v.(m.), -s, φτερό, τό □ —**bos**,
 m., -sen, λοφίο, τό □ —**licht**, -e,
 ανάλαφρος
vedet'te, v.(m.), -s, -n, (uitkijkpost) βί-
 γλα, ή □ (beroemdheid) άστέρας, ό □
 σtάρ, ή
vee, o., ζώα, τά □ κτήνος, τό □ ζωντα-
 νά, τά □ —**arts**, m., -en, κτηνίατρος,
 ό □ —**artsenijkunde**, v., κτηνιατρι-
 κή, ή □ —**diefstal**, m., -len, ζωοκλο-
 πή, ή □ —**fokker**, m., -s, κτηνοτρό-
 φος, ό
veeg'sel, o., σκουπίδι, τό □ σαρίδι, τό
vee'handel, m., ζωεμπόριο, τό
veel, vele, πολός □ πολλή □ πολύ
veel'besproken, -e, περιβόητος □ περι-
 λάλητος □ ξακουστός
veel'belekenend, -e, πολυσήμαντος □
 σημαντικός □ αξιόλογος
veel'eer, bw., μάλλον □ προτιμότερο
 □ καλύτερο
veel'geliefd, -e, πολυαγάπητος
veelgo'dendom, o., πολυθεΐα, ή
veel'hoekig, -e, πολυγωνικός
veelomvat'tend, -e, περιεκτικός
veel'prater, m., -s, (πολυ)λογάς, ό □
 φλόαρος, ό

veel'soortig, -e, λογής λογής
veeltalig, -e, πολύγλωσσος
veel'vlak, o., -ken, πολύεδρο, τό
veelvormig, -e, πολύμορφος
veel'voud, o., -en, πολλαπλάσιο, τό □
 —**ig**, -e, πολλαπλάσιος □ πολλα-
 πλός □ πολυμερής
veel'vraat, m., -vraten, πολυφάγος, ό □
 φαγάς, ό
veelwijverij', v., πολυγαμία, ή
vee'markt, v.(m.), -en, ζωαγορά, ή □
 ζωοπάζαρο, τό □ ζωοπανήγυρη, ή
veen, o., venen, τύρφη, ή
I veer, o., veren, πέραςμα, τό □ διά-
 βαση, ή
II veer, v.(m.), veren, (veder) φτερό, τό
 □ (springveer) έλατήριο, τό □ σου-
 στα, ή
veer'boot, m. en v., -boten, πέραμα, τό
 □ πορθμείο, τό □ φέρι-μπότ, τό
vee'rman, m., -lieden, -lui, πορθμέας, ό
 □ περατάρης, ό
vee'r'tiendaags, -e, δεκαπενθήμερος
vee'r'tigjarig, -e, σαραντάρης
veest, m., -en, πορδή, ή
vee'teelt, v.(m.), κτηνοτροφία, ή □ **vee-**
teler, m., -s, κτηνοτρόφος, ό □ ζωο-
 τρόφος □ —**voeder**, o., -s, ταγή, ή □
 χορτονομή, ή □ —**ziekte**, v., -n, -s,
 δαμαλίδα, ή
ve'gen, σαρώνω □ σκουπίζω □ φροκα-
 λίζω □ καθαρίζω
vegeta'riër, m., -s, λαχανοφάγος, ό □
 χορτοφάγος, ό
vegeta'tie, v., -s, βλάστηση, ή
vegete'ren, φυτοζωώ
vei'len, πλειστηριάζω
vei'lig, -e, άσφαλής □ σίγουρος □
 όχυρός
vei'ligheid, v., -heden, άσφάλεια, ή □
 —**sgordel**, m., -s, ζώνη άσφαλείας, ή
 □ —**sklep**, v.(m.), -pen, ασφαλιστική
 δικλίδα, ή □ άσφάλεια, ή □ —**sspeld**,
 v.(m.), -en, καρφίτσα άσφαλείας, ή □
 παραμάνα, ή
vei'ling, v., -en, δημοπρασία, ή □ **lnkã-**
nto, τό □ πλειστηριασμός, ό
vein'zen, ύποκρίνομαι □ προσποιούμαι

vein'zer, m., -s, ύποκριτης, ό □ καλο-
 θελητής, ό □ —**ij**, v., -en, ύποκρισία,
 ή □ προσποίηση, ή
vel, o., -len, δέρμα, τό □ πέτσα, ή □
 (dieren—) δέρας, τό □ τομάρι, τό □
 (schaaps—), προβιά, ή
veld, o., -en, χωράφι, τό □ άγρός, ό □
 κτήμα, τό □ —**bed**, o., -den, ράντζο,
 τό □ —**bloem**, v.(m.), -en, άγριολού-
 λουδο, τό □ —**fles**, v.(m.), -sen,
 παγούρι, τό □ ύδροδοχείο, τό □ —
heer, m., -heren, στρατηγός, ό □ —
maarschalk, m., -en, στρατοπεδάρ-
 χης, ό □ —**slag**, m., -en, μάχη, ή □
 —**tocht**, m., -en, έκστρατεία, ή □ —
wachter, m., -s, άγροφύλακας, ό □
 δραγάτης, ό □ άμπελοφύλακας, ό
velg, v.(m.), -en, ζάντα, ή
vel'len, τσεκουρώνω
velours', o. en m., βελούδο, τό
ven'del, o., -s, σημαία, ή
vene'risch, -e, άφροδίσιος
Venetiaan', m., -tianen, Βενετός, ό □
 —s, -e, βενέτικος □ ένετικός
venijn', o., φαρμάκι, τό □ δηλητήριο,
 τό □ (v. dieren) ίός, ό □ —**ig**, -e, φαρ-
 μακερός □ δηκτικός
ven'kel, v.(m.), μάραθος, ό
ven'noot, m., -noten, έταίρος, ό □ συ-
 νέταιρος, ό □ κολίγας, ό □ —**schap**,
 v., -pen, συνεταιρισμός, ό □ έταιρεία,
 ή □ κολιγιά, ή
ven'ster, o., -s, παράθυρο, τό □ —
knop, m., -pen, πόμολο, τό □ —**luik**,
 o., -en, παντζούρι, τό □ παραθυρό-
 φυλλο, τό □ —**raam**, o., -ramen,
 πλαίσιο, τό □ περβάζι, τό □ —**ruit**,
 v.(m.), -en, τζάμι, τό
ven'ten, γυρολογώ
ventiel', o., -en, βαλβίδα, ή □ διακό-
 πτης, ό □ δικλίδα, ή
ventila'tor, m., -s, -en, άεριστήρας, ό □
 άνεμιστήρας, ό
ventile'ren, άερίζω
ve'nusberg, m., -en, έφήβαιο, τό
ver, -re, μακρινός □ (bw.) μακριά
verach'ting, v., περιφρόνηση, ή □ άψη-
 φηση, ή

veraf'goding, v., θεοποίηση, ή □ άπο-
 θέωση, ή
veraf'schuwen, άποστρέφω □ μισώ
veralgeme'nen, γενικεύω
veralgeme'ning, v., -en, γενίκευση, ή
veran'da, v.(m.), -'s, βεράντα, ή
veran'deren, αλλάζω □ άλλοιώνω □
 μεταβάλλω □ τροποποιώ
veran'dering, v., -en, άλλαγή, ή □ έτε-
 ροίωση, ή □ άλλοίωση, ή □ μεταβο-
 λή, ή □ τροπή, ή
veran'derlijk, -e, μεταβλητός
veran'keren, άράζω □ προσορμίζω
verantwoor'delijk, -e, δωσιλογος □
 ύπεύθυνος □ ύπόλογος □ καταλογι-
 στός □ ύπαίτιος □ —**heid**, v., εϋθύ-
 νη, ή □ καταλογισμός, ό □ ύπαιτιό-
 τητα, ή
verant'woorden, λογοδοτώ
verant'woording, v., -en, λογοδοσία, ή
verar'men, φτωχαίνω
verar'ming, v., πτώχευση, ή □ χρεοκο-
 πία, ή □ φαλίσμα, τό
veras'sen, άποτεφρώνω
veras'sing, v., άποτέφρωση, ή
verbaasd', -e, έκπληκτος □ κατάπλη-
 χτος □ — **zijn**: παραξενεύομαι □
 άπορώ
verband', o., -en, δέσιμο, τό □ σύνδε-
 ση, ή □ (samenhang) είρμός, ό □
 σχέση, ή □ —**gaas**, o., γάζα, ή □
 επίδεσμος, ό □ —**kist**, v.(m.), -en,
 κιβώτιο επιδέσεως, τό □ κουτί μέ τά
 φάρμακα, τό
verban'nen, έκτοπίζω □ έξοστρακίζω
 □ έξορίζω
verban'ning, v., -en, ύπερορία, ή □ έξο-
 ρία, ή
verbas'tering, v., -en, παραμόρφωση, ή
verba'zen, θαυμάζω □ παραξενεύω □
 έκπλήττω □ ξιπάζω
verba'zing, v., κατάπληξη, ή □ θαυμα-
 σμός, ό □ έκπληξη, ή □ άπορία, ή
verbeel'den, (uitbeelden) παριστάνω □
 (zich inbeelden) φαντάζομαι
verbeel'dingskracht, v.(m.), φαντασία,
 ή
verber'gen, καλύπτω □ (άπο)κρύβω □

καταχωνιάζω □ σκεπάζω □ χώνω
verbe'teren, βελτιώνω □ καλυτερεύω
 □ διορθώνω
verbe'tering, v., -en, βελτίωση, ή □ κα-
 λυτέρευση, ή □ διόρθωση, ή □ —sge-
 sticht, o., -en, σωφρονιστήριο, τό
verbeurd'veklaring, v., -en, δήμηση, ή
 □ έπίταξη, ή
verbeu'zelen, κατατρίβομαι
verbie'den, απαγορεύω
verbijs'terd, -e, ένεός □ άναυδος □
 άλαλος □ κατάπληκτος
verbijs'teren, σαστίζω
verbijs'tering, v., έκπληξη, ή □ άπορία,
 ή □ σάστισμα, τό □ σύγχυση, ή
verbin'den, επιδένω □ συνδέω □ ένώνω
 □ συνάπτω □ συναρμόζω □ συνδυά-
 ζω □ σχετίζω
verbin'ding, v., -en, δέσιμο, τό □
 (σύν)δεση, ή □ κόμπος, ό □ ένωση, ή
 □ —sstuk, o., -ken, ζεύγμα, τό
verbit'terd, -e, πικραμένος
verbit'teren, πικραίνω □ έξαγριώνω □
 τραχύνω
verble'ken, χλωμιάζω □ κιτρινίζω □
 ώχρινώ
verblif'den, (εϋ)φραίνω □ χαροποιώ □
 ευχαριστώ □ ευαρεστώ □ ίκανοποιώ
 □ τέρπω
verblif'f, o., -blijven, διαμονή, ή □ κα-
 τοικία, ή □ διαμονητήριο, τό □ δια-
 τριβή, ή □ (— in het buitenland)
 ξενιτιά, ή □ —plaats, v.(m.), -en,
 οίκημα, τό □ σπίτι, τό □ οίκία, ή □
 —svergunning, v., -en, διαμονητήριο,
 τό □ άδεια παραμονής, ή
verblif'ven, (δια)μένω □ κατοικώ □
 έδρεύω □ ένδημώ □ ζώ
verblin'den, τυφλώνω □ συσκοτίζω □
 θολώνω □ θαμπώνω □ —d, -e, έκτυ-
 φλωτικός
verblin'ding, v., τυφλαμάρα, ή □
 στραβωμάρα, ή □ τύφλωση, ή
verblo'e'men, μπαλώνω □ συγκαλύπτω
verblo'e'ming, v., συγκάλυψη, ή □
 άποσιώπηση, ή
verbluf'fend, -e, καταπληκτικός
verbod', o., -en, άπαγόρευση, ή

verbond', o., -en, σύνδεσμος, ό □ συμ-
 μαχία, ή □ μπλόκ, τό
verbord'gen, -e, κρυφτός □ κρυμμένος
 □ κρυφός
verbou'wen, (teien) καλλιεργώ □ (ver-
 anderen) μετασκευάζω
verbou'wing, v., -en, μετασκευή οικο-
 δομής, ή
verbrand', -e, καμένος □ *door de zon*
 —: ήλιοκαμένος □ ήλιοψημένος □
 μαυρισμένος από τόν ήλιο
verbran'den, καίω □ πυρπολώ □ καυ-
 τηριάζω □ φλέγω
verbran'ding, v., καύση, ή □ κάψιμο,
 τό □ —smotor, m., -en, -s, άεριομη-
 χανή, ή
verbre'den, πλαταίνω □ διαπλάτυνω □
 διευρύνω □ φαρδύνω
verbre'ding, v., -en, διαπλάτυνση, ή □
 διεύρυνση, ή □ πλάτεμα, τό □ φάρδε-
 μα, τό
verbre'ken, διακόπτω □ διαρρήχνω □
 (herroepen) άκυρώνω □ (het zegel —)
 ξεβουλώνω
verbrij'zelen, θραύω □ σπάζω □ τσακί-
 ζω □ θρυπαλιάζω □ διασπώ □ κατα-
 κερματίζω □ κομματιάζω □ συντρι-
 βω
verbroe'deren, άδελφώνω
verbrok'kelen, κατακομματιάζω □ δια-
 μελίζω □ κατακερματίζω □ κατατε-
 μαχίζω
verbrok'keling, v., κομμάτιασμα, τό □
 τεμάχισμα, τό □ σπάσιμο, τό
verbruik', o., κατανάλωση, ή □ φθορά,
 ή □ —en, ξοδεύω □ δαπανώ □ κα-
 ταναλώνω □ —er, m., -s, έξοδια-
 στής, ό □ καταναλωτής, ό
verbuig'baar, -bare, κλιτός □ *de ver-
 buigbare woorden*: πτωτικά, τά
verbui'gen, κλίνω
verbui'ging, v., -en, κλίση, ή □ σχημα-
 τισμός, ό
verdacht', -e, ύπόδικος □ ύποπτος □
 κρατούμενος □ —making, v., -en,
 διαπόμπευση, ή □ ρεζίλεμα, τό □
 διασυρμός, ό □ έξευτελισμός, ό □
 χλευασμός, ό

verda'gen, ἀναβάλλω □ διακόπτω
verda'ging, v., -en, παράταση, ή
verdam'pen, ἐξαερώνω □ ἐξατμίζω
verdam'ping, v., ἐξαέρωση, ή □ ἐξά-
 τμιση, ή
verde'digen, ὑπερασπίζω □ (zich —)
 ἀμύνομαι
verde'diger, m., -s, ὑπερασπιστής, ό □
 προστάτης, ό □ (advocaat) συνήγο-
 ρος, ό
verde'diging, v., ἀμυνα, ή □ προάспи-
 ση, ή □ προστασία, ή □ ὑποστήριξη,
 ή □ —**smuur**, m., -muren, τείχος, τό
verdeeld'heid, v., ἀσυμφωνία, ή
verdeel'net, o., -ten, κατανεμητής, ό
verde'len, διαμοιράζω □ διαμερίζω □
 διανέμω
verde'ler, m., -s, διαιρέτης, ό □
 διανομέας, ό □ κατανεμητής, ό
verdel'ging, v., -en, ἀφανισμός, ό □
 ἐξόντωση, ή □ καταστροφή, ή
verde'ling, v., -en, διανομή, ή □ μοιρα-
 σιά, ή □ παροχή, ή □ ἐπιμερισμός, ό
verden'ken, ὑποψιάζομαι □ ὑποπτεύο-
 μαι □ κακοβάζω
ver'der, bw., παραπέρα □ πιό μακριά
 □ παρεκεί
verderf', o., διαστροφή, ή □ διαστρέ-
 βλωση, ή □ στρίψιμο, τό □ —**elijk**,
 -e, ὀλέθριος □ καταστρεπτικός □ ψυ-
 χοφθόρος
verderop, bw., παραμπρός □ παρα-
 μπροστά
verder'ven, διαφθείρω □ δωροδοκῶ
verdich'ten, (condenseren) πυκνώνω
verdich'ting, v., συμπύκνωση, ή
verdie'nen, (waardig zijn) ἀξίζω □
 (geld —) κερδίζω □ ὠφελοῦμαι □
 βγάζω
verdien'ste, v., -n, ἀξιότητα, ή □ —
lijk, -e, ἀντάξιος
verdie'pen, βαθαίνω □ ἐμβαθύνω □ βα-
 θουλώνω □ *zich — in*: βυθίζομαι
verdie'ping, v., -en, ἐμβάθυνση, ή □ βα-
 θούλωμα, τό □ (etage) ὄροφος, ό □
 πάτωμα, τό □ *met drie —en*: τρίπα-
 τος □ τριώροφος □ *met twee —en*:
 δίπατος □ διώροφος

verdik'ken, παχαίνω □ πυκνώνω □ χο-
 ντραίνω
verdik'king, v., -en, πύκνωση, ή
verdisconte'ren, προεξοφλῶ
verdoemd', -e, κολασμένος
verdoe'menis, v., κολασμός, ό
verdord', -e, ξερικός
verdor'ren, ζουριάζω □ μαραίνομαι
verdor'ven, διαστρεμμένος □ διαφθα-
 ρμένος □ μοχθηρός □ ἐξώλης και
 προώλης
verdo'ven, (doof maken) κουφαίνω □
 (onder narcose brengen) ναρκώνω
verdo'ving, v., -en, ἀναισθητοποίηση, ή
 □ νάρκη, ή □ λήθαργος, ό □
 νέκρωση, ή □ —**smiddel**, o., -en,
 ναρκωτικό, τό
verdraag'baar, -bare, φορητός
verdraag'zaam, -zame, ἀνεκτικός □
 —**heid**, v., ἀνεξιθρησκεία, ή □ ἀνο-
 χή, ή
verdraaid', -e, ξανάστροφος □ ἀνάπο-
 δος □ ἀντιστραμμένος
verdraai'ing, v., -en, διαστρέβλωση, ή
 □ παραμόρφωση, ή □ ἀλλοίωση, ή
verdrag', o., -en, συνθήκη, ή □ σύμβα-
 ση, ή □ συμβόλαιο, τό □ σύμφωνο,
 τό □ *een — sluiten*: διομολογῶ □ συν-
 θηκολογῶ
verdra'gen, (verplaatsen) μεταφέρω □
 φέρνω □ (dulden) ἀνέχομαι □ ὑπομέ-
 νω □ καρτερῶ
verdriet', o., πένθος, τό □ καημός, ό □
 λύπη, ή □ ὀδύνη, ή □ —**en**, δυσ-
 ρεστῶ □ —**ig**, -e, θλιμμένος □
 λυπημένος
verdrieu'digen, τριπλασιάζω
verdrij'ven, κατατροπώνω □ τρέπω σε
 φυγή
verdrij'ving, v., -en, ἀπέλαση, ή □ ἀπο-
 πομπή, ή □ ἐξωση, ή
verdrin'gen, ἀναμερίζω □ παραγκωνί-
 ζω □ ὑποσκελιζώ
verdrin'ken, πνίγω
verdrin'kingsdood, m. en v., πνίξιμο, τό
 □ πνιγμός, ό
verdro'gen, ξεραίνομαι □ μαραίνομαι
 □ μαραγκιάζω

verdrón'ken, πνιγμένος □ πνιχτός
verdruk'ken, καταθλίβω □ καταπιέζω
verdruk'king, v., -en, κατάθλιψη, ή □
καταπίεση, ή □ στενοχώρια, ή
verdub'belen, διπλασιάζω
verdub'beling, v., -en, (άνα)διπλασια-
σμός, ό
verdui'delijken, (έκ)δηλώνω □ φανε-
ρώνω □ δείχνω □ διασαφηνίζω □
διευκρινίζω □ έπεξηγώ
verdui'delijking, v., -en, έπεξηγήση, ή
□ διασαφήση, ή □ διασαφήνιση, ή
verduis'teren, άμαυρώνω □ έπισκοτίζω
□ έπισκιαζώ □ σκοτεινιάζω □ συ-
σκοτίζω
verduis'tering, v., -en, έπισκότιση, ή □
σκοτεινίασμα, τό □ σκοτισμός, ό □
(ontvreemding) ύπεξαίρεση, ή □
ύφαρπαγή, ή □ ύποκλοπή, ή
verdui'veld, -e, διαβολεμένος □ άνυπό-
φορος
verduu'nen, άραιώνω □ λεπταίνω □
λιγνεύω □ (met water —) νερώνω
verdu'ren, καρτερώ □ ύπομένω □
ύποφέρω □ άνέχομαι
verdwa'len, παραστρατίζω □ παρεκ-
τρέπομαι □ χάνω (τό δρόμο)
verdwa'zen, τρελαίνω □ έξαγριώνω □
βουρλίζω □ ζαλίζω □ δαιμονίζω □
κουτιαίνω
verdwa'zing, v., βούρλισμα, τό □
έξαψη, ή □ ζάλισμα, τό
verdwij'nen, έξαφανίζομαι □ κατα-
στρέφομαι □ χάνομαι
verdwij'ning, v., -en, έκλειψη, ή □ έξα-
φάνιση, ή
vere'delen, έξευγενίζω □ έκπολιτίζω □
(een plant) ήμερώνω [κεύω
vereeuvou'digen, άπλοποιώ □ έκλαϊ-
vereeuv'zaming, v., άπομόνωση, ή
vereeuvzel'vigen, (συν)ταυτίζω
vereer'der, m., -s, λάτρης, ό
vereeuv'wigen, άθανατίζω □ διαιώνίζω
vereeuv'wiging, v., διακώνιση, ή
veref'fenen, ξεκαθαρίζω
vere'nigd, -e, ήνωμένος
vere'nigen, ένώνω □ συνδέω □ συγγω-
νεύω □ ζυγώνω

vere'niging, v., -en, συνένωση, ή □ συγ-
χώνευση, ή □ άνάμειξη, ή □ (genoot-
schap) σύλλογος, ό
vere'ren, λατρεύω □ προσκυνώ □ τιμώ
verer'geren, χειροτερεύω □ στενεύω
vere'ring, v., -en, λατρεία, ή □ προσκύ-
νημα, τό □ προσκύνηση, ή
veret'teren, έμπυάζω
verf, v.(m.), verven, χρώμα, τό □ βαφή,
ή □ (λαδο)μπογιά, ή
verfijnd', -e, θηλυπρεπής □ γυναικωτός
verfij'nen, λεπταίνω □ (beschaven)
έξευγενίζω □ έκπολιτίζω
verfil'men, κινηματογραφώ
verf'kwast, m., -en, χρωστήρας, ό □ πι-
νέλο, τό □ βούρτσα, ή
verflau'wen, κοπάζω □ καταπαύω
verfoei'en, γιουχαίζω □ άποδοκιμάζω
□ μισώ
verfraai'en, καλυτερεύω □ διακοσμώ
□ στολίζω □ καλλωπίζω □ έξωραίζω
□ εύπρεπίζω □ όμορφαίνω
verfraai'ing, v., -en, καλυτέρευση, ή □
έξωραϊσμός, ό □ καλλωπισμός, ό □
εύπρεπισμός, ό □ συγύρισμα, τό
verfris'sen, δροσιζώ □ δροσολογώ □
φρεσκάρω □ —d, -e, δροσιστικός □
—e drank, m.: άναψυκτικό, τό
verfrom'melen, τσαλακώνω □ σου-
φρώνω □ ζαρώνω
vergaan', (vernietigd worden) κατα-
στρέφομαι □ (op zee —) βυθίζομαι □
ναυαγώ □ (goed aflopen) καλοπερνώ
□ (slecht aflopen) κακοπερνώ
verga'dering, v., -en, συνέλευση, ή □
συνάθροιση, ή □ συμβούλιο, τό □ σύ-
ναξη, ή □ όμιλος, ό □ όμήγυρη, ή
vergan'kelijk, -e, φθαρτός
verga'ren, μαζεύω □ μαζώνω □ συλλέ-
γω □ συναθροίζω
vergas'sen, έξαερώνω □ έξατμίζω
vergas'ten, φιλεύω □ κερνώ
vergeef'lijk, -e, συ(γ)χωρητός
vergeefs', -e, μάταιος □ άσκοπος □
άνωφελος
vergeet'achtig, -e, ξεχασιάρης □ λη-
σμονιάρης □ —heid, v., ξεχασιά, ή
□ λησμοσύνη, ή

vergel'ding, v., -en, ανταπόδοση, ή □
— **smaatregel**, m., -en, αντίποινο, τό
verge'len, κινδυνίζω □ χλωμιάζω □ πα-
νιάζω □ ωχρῶ
vergelijk', o., διαιτησία, ή □ συμβιβασ-
μός, ό
vergelij'ken, παραβάλλω □ παραθέτω
□ παρομοιάζω □ συγκρίνω □ —d,
-e, συγκριτικός □ *de —e trap*, m.:
συγκριτικό, τό
vergelij'king, -en, παραβολή, ή □
σύγκριση, ή □ παράθεση, ή □ παρο-
μοίωση, ή □ *de trappen van* —: παρα-
θετικά, τά
vergemak'kelijken, βολεύω □ διευκολύ-
νω □ εύκολύνω □ εξαφρώνω
verge'telheid, v., άρνησιά, ή □ λήθη, ή
□ λησμονιά, ή
verge'ten, λησμονῶ □ ξεχνῶ □ ξαστο-
χῶ
verge'ven, (vergiftenis schenken) συγχω-
ρῶ □ (vergiftigen) δηλητηριάζω
vergezel'len, συνοδεύω □ συμβαδίζω □
συμπορεύομαι □ συνοδοιπορῶ □
συντροφεύω
vergie'ten, (tranen —) χύνω
vergie'tfest, v.(m.), -en, στραγγιστήρι,
τό □ σουρωτήρι, τό □ τρυπητό, τό □
δυλιστήριο, τό
vergif'fenis, v., συγχώρεση, ή □ συγ-
γνώμη, ή □ συχώριο, τό □ — *van zon-
den*: δικαίωση, ή □ άφεση άμαρτιῶν,
ή
vergift', o., -en, δηλητήριο, τό □ φαρ-
μάκι, τό □ (dierlijk —) ιός, ό □ —i-
gen, δηλητηριάζω □ φαρμακώνω □
πικραίνω □ —iging, v., -en, φαρμά-
κωμα, τό □ δηλητηρίαση, ή
vergis'sen, (zich) σφάλλω □ λαθεύω □
γελιέμαι □ πλανιέμαι
vergis'sing, v., -en, σφάλμα, τό □ λά-
θος, τό □ παραδρομή, ή
vergod'delijken, άποθεῶνω
vergoe'den, συμψηφίζω □ ανταποδίνω
vergoe'ding, v., -en, (loon) άμοιβή, ή □
άνταμοιβή, ή □ (schadeloosstelling)
άποζημίωση, ή □ ανταπόδοση, ή □
(compensatie) συμψηφισμός, ό

vergoe'lijken, ελαττώνω □ δλιγοστεύω
□ μετριάζω
vergriek'sen, εξελληνίζω
vergrijp', o., -en, πλημμέλημα, τό □
—en, (zich), (misgrijpen) παραπιάνω
□ (overtreden) κάνω έπίθεση
vergroef'ing, v., -en, σύμφυση, ή
vergroot'glas, o., -glazen, φακός, ό
vergro'ten, μεγαθύνω □ μεγαλώνω □
μεγαλοποιῶ □ έξογκώνω □ ύπερβάλ-
λω
vergro'ting, v., -en, μεγάλωμα, τό □
αύξηση, ή □ μεγέθυνση, ή
verguld', -e, έπίχρυσος □ έπιχρυσω-
μένος □ ύπόχρυσος □ —en, έπιχρυ-
σώνω □ μαλαματώνω □ χρυσοβάφω
□ (een boek —) χρυσοδένω □ —sel,
o., -s, χρύσωμα, τό □ μαλαμάτωμα,
τό
vergun'nen, επιτρέπω □ δίνω τήν άδεια
verhaal', o., -halen, (vertelling) διήγηση,
ή □ παραμύθι, τό □ (geldvordering)
είσπραξη, ή □ προσφυγή, ή □ —
baar, -bare, είσπραχτέος
verhaas'ten, επισπεύδω □ επιταχύνω □
ένεργῶ
verha'len, (vertellen) διηγούμαι □
άφηγούμαι □ (vorderen) είσπράττω
verhan'delen, έμπορεύομαι □ νταραβε-
ρίζομαι
verhan'deling, v., -en, (handel) δοσολη-
ψία, ή □ νταραβέρι, τό □ (opstel)
πραγματεία, ή
verhang'ing, v., -en, άπαγχόνιση, ή □
κρέμασμα, τό
verhar'den, σκληρύνω □ σκληραίνω □
τραχύνω
verhar'ding, v., -en, σκλήρωση, ή □
σκληρύνηση, ή
verheer'lijken, δοξάζω □ έγκωμιάζω □
έξυμνῶ □ μεγαλύνω
verhef'fen, έξυψώνω □ μεταρσιώνω
verhef'fing, v., -en, έξαρση, ή □ έξύ-
ψωση, ή
verheu'gen, (zich) χαίρομαι □ —d, -e,
εύφραντικός □ εύφρόσυνος □ χαρο-
ποιός
verhe'ven, (ύ)ψηλός □ —heid, v., -he-

den, ὕψος, τό □ ψήλωμα, τό □ ὕψωμα, τό □ ἔξοχή, ἡ

verhin'deren, ἐμποδίζω □ δεσμεύω □ ἀπαγορεύω □ (παρα)κωλύω

verhit', -te, ἀναμμένος □ πυραχτωμένος □ —**ten**, ζεσταίνω □ θερμαίνω □ (fig.) ἐξάπτομαι □ ἀνάβω □ —**ting**, v., ζέσταμα, τό □ θέρμανση, ἡ □ (v. gevoelens) ἔξαψη, ἡ

verho'gen, ὕψωνω □ ψηλώνω □ (in prijs —) ἀκριβαίνω □ αὐξάνω

verho'ging, v., -en, ὕψωση, ἡ □ (podium) βάθρο, τό

verhon'geren, λιμοκτονῶ □ πεθαίνω ἀπό τὴν πείνα

verhoor', o., -horen, ἀνάκριση, ἡ

verho'ren, (ondervragen) ἀνακρίνω □ (toestaan) εἰσκακούω

verhou'ding, v., -en, σχέση, ἡ □ ἀναφορά, ἡ □ ἀναλογία, ἡ

verhou'ten, ξυλιάζω

verhui'zen, ἀλλάζω σπίτι □ μετοικῶ □ μετακομίζω □ [τοικισμός, ὁ]

verhui'zing, v., -en, μετοίκηση, ἡ □ μετα-

verhu'ren, ἐκμισθώνω □ ἐνοικιάζω

verhu'ring, v., -en, ἐνοικίαση, ἡ □ νοίκιασμα, τό □ ἐκμίσθωση, ἡ

verhuur'der, m., -s, ἐκμισθωτής, ὁ

verificateur', m., -s, ἐλεγκτής, ὁ

verij'delen, ματαιώνω

ve'ring, v., -en, ἐλαστικότητα, ἡ

verjaar'dag, m., -en, γενέθλια, τὰ □ ἐπέτειος, ἡ □ ἐπετηρίδα, ἡ

verja'gen, διώχνω □ κυνηγῶ

verja'ren, (jarig zijn) μνημονεύω τὴν ἐπέτειο □ (één jaar worden) χρονιάζω □ (recht) παραγράφω

verja'ring, v., -en, (verjaardag) ἐπέτειος, ἡ □ (recht) παραγραφή, ἡ

verjong'en, ξανανιώνω

verjong'ing, v., ξανάνωμα, τό

verkeer', o., συγκοινωνία, ἡ □ κυκλοφορία, ἡ □ κίνηση, ἡ □ (wegennet) ἐπικοινωνία, ἡ □ (ruilverkeer) συναλλαγὴ, ἡ

I verkeerd', -e, ἐσφαλμένος □ λαθεμένος □ ζαβός □ πλημελής □ σφαλερός □ στραβός

II verkeerd', bw., ζαβά □ στραβά □ ἀνάποδα □ λοξά □ — *rijden*: λοξοδρομῶ

verkeers'ader, v.(m.), -s, ἀρτηρία, ἡ □

verkeersagent, m., -en, τροχονόμος, ὁ □ —**knooppunt**, o., -en, συγκοινωνιακὸς κόμβος, ὁ □ —**licht**, o., -en, φῶς κυκλοφορίας, τό □ σηματοδότης, ὁ

verken'ner, m., -s, πρόσκοπος, ὁ

verken'ningsvliegtuig, o., -en, ἀεροπλάνο ἀναγνωρίσεως, τό

verke'ring, v., -en, ἐρωτική σχέση, ἡ

verkie'sbaar, -bare, ἐκλέξιμος

verkie's(e)lijk, -e, αἰρετός □ πρόκριτος □ προτιμητέος

verkie'zen, προκρίνω □ προτιμῶ □ (door keuze benoemen) ψηφίζω

verkie'zing, v., -en, ἐκλογή, ἡ □ διάλεγμα, τό □ ψήφιση, ἡ □ ψηφοφορία, ἡ

verkla'ren, ἐξηγῶ □ ἐρμηνεύω □ ἀποσαφηνίζω □ *de oorlog* —: κηρύττω τὸν πόλεμο

verkla'ring, v., -en, δήλωση, ἡ □ φανέρωση, ἡ □ ἐξήγηση, ἡ □ βεβαίωση, ἡ

verkle'den, ἀλλάζω □ μεταμφιεζῶ □ μασκαρεύω

verkleed'partij, v., -en, μασκάρεμα, τό □ μεταμφίεση, ἡ □ ντόμινο, τό

verklei'nen, μικραίνω □ ἐλαττώνω □ ὀλιγοστεύω □ μειώνω

verklei'ning, v., -en, σμίκρυνση, ἡ □ μίκρεμα, τό □ ἐλάττωση, ἡ

verklein'woord, o., -en, ὑποκοριστικό, τό

verkleu'men, μαργώνω □ μουδιάζω □ παγώνω

verkleu'ren, ξεθωριάζω □ ξεβάφω

verkleu'ring, v., -en, ἀπόχρωση, ἡ

verklik'ken, προδίνω □ ἀποκαλύπτω

verklik'ker, m., -s, καταδότης, ὁ □ προδότης, ὁ □ χαφιές, ὁ

verklik'king, v., -en, κατάδοση, ἡ □ προδοσία, ἡ □ χαφιεδισμός, ὁ

verknocht'heid, v., ἀφοσίωση, ἡ

verkoe'len, ψυχραίνω □ κρυώνω

verko'len, ἀπανθρακκώνω

verkon'diging, v., -en, κήρυγμα, τό
verkoop', m., -kopen, πούλημα, τό □
πούληση, ή □ πώληση, ή □ (gedwon-
gen —) έκποίησηση, ή □ ξεπούλημα, τό
□ —akte, v.(m.), -n, -s, πωλητήριο,
τό □ —huis, o., -huizen, πρατήριο,
τό

verko'pen, πουλώ □ σπαταλώ □ ξεκά-
νω □ (bij orpbod —) πλειστηριάζω

verko'per, m., -s, πουλητής, ό

verkor'ten, μικραίνω □ κονταίνω
verkou'den, (zijn, worden) συναχώνο-
μαι □ κρυολογώ □ ψύχομαι □ που-
ντιάζω

verkoud'heid, v., -heden, κρυολόγημα,
τό □ κόρυζα, ή □ συνάχι, τό □ μύξα,
ή □ κρίωμα, τό □ πούντα, ή

verkrach'ting, v., -en, βιασμός, ό
verkrij'gen, άπολαβαίνω □ πετυχαίνω
□ άποχτώ

verkwij'ning, v., φθίση, ή □ φθορά, ή □
μαράζωμα, τό

verkwik'kend, -e, δροσιστικός □ ευχά-
ριστος

verkwis'king, v., -en, δρόσισμα, τό □
ζωογόνηση, ή □ έμψύχωση, ή

verkwis'ten, σπαταλώ □ άσωτεύω □
ξοδεύω □ δαπανώ □ χαρμιζω □
—d, -e, άσωτος □ τρυποχέρης □
σκορποχέρης □ σπάταλος

verkwis'ter, m., -s, έξοδιαστής, ό □ ξο-
δευτής, ό □ σπάταλος, ό

verkwis'ting, v., -en, σπατάλη, ή
verla'gen, χαμηλώνω □ (in waarde —)
έξευτελίζω □ ταπεινώνω

verla'ging, v., -en, χαμήλωμα, τό
verlamd', -e, παραλυτικός □ πιασμένος
verlam'men, κουτσαίνω □ παραλύω

verlam'ming, v., -en, παράλυση, ή □
χαλάρωση, ή □ ήμιπληγία, ή

I verlan'gen, επιθυμώ □ ποθώ □ επιζη-
τώ □ όρεγομαι □ θέλω □ βούλομαι

II verlangen, o., -s, βουλμία, ή □
επιθυμία, ή □ πόθος, ό □ όρεξη, ή □
καϊλα, ή

I verla'ten, (έγκата)λείπω □ άφήνω □
παρατώ □ (zich —) μετριάζω □
βραδύνω

II verla'ten, έκθετος □ έρημος
verla'tenheid, v., έρημιά, ή □ μοναξιά,
ή

verle'den, o., παρελθόν, τό □ περασμέ-
να, τά

verle'gen, ντροπαλός □ —heid, v.,
στενοχώρια, ή □ σκοτούρα, ή □ in —
brengen: συγχύζω

verlei'delijk, -e, πλάνος □ παραπειστι-
κός □ παραπλανητικός □ δόλιος

verlei'den, σαγηνεύω □ δελεάζω □ ξε-
πλανεύω □ παραπειθώ □ (meisjes —)
(έκ)μαυλιζώ □ μαστροπεύω □ ξεβγά-
ζω

verlei'der, m., -s, πλανευτής, ό □ άπο-
πλανητής, ό

verlei'ding, v., -en, άποπλάνηση, ή □
άπάτη, ή □ δελεασμός, ό □
διαφθορά, ή □ μαύλισμα, τό

verle'nen, δίνω □ προσφέρω □ έκχωρώ
□ παραχωρώ

verlen'gen, μακραίνω □ μεγαλώνω □
έκτείνω □ αυξάνω □ ματίζω

verlen'ging, v., -en, (draad) μάκρεμα,
τό □ (uitstel) παράταση, ή □ (uitrek-
king) προεκβολή, ή □ προέκταση, ή

verlept', -e, μαρμαμένος

verle'ren, ξεμαθαίνω □ άπομαθαίνω

verlei'ten, παραμελώ

verle'vendigen, ζωντανεύω

verlicht', -e, διάφωτος □ κατάφωτος □
διαφώτιστος □ —en, (licht maken)
ήλεκτροφωτίζω □ καταφωτίζω □ κα-
ταλάμπω □ φωταγωγώ □ (lenigen)
(έ)λλαφρώνω □ ανακουφίζω □ ξαλα-
φρώνω □ —ing, v., (licht) διαφωτι-
σμός, ό □ ήλεκτροφωτισμός, ό □
φωταγωγία, ή □ (leniging) ανακούφι-
ση, ή □ διευκόλυνση, ή □ έλάφρυν-
ση, ή

verliefd', -e, έρωτόληπτος □ έρωτευ-
μένος □ —heid, v., -heden, έρω-
τοληψία, ή

verlies', o., -liezen, άπώλεια, ή □
χαμός, ό □ χάση, ή □ χάσιμο, τό □
(bij het kaartspel) χασούρα, ή

verlie'zen, χάνω

verlij'den, συντάσσω □ συγγράφω

verlof', ο., -loven, άδεια, ή □ —-brief, m., -brieven, άδεια άπουσίας, ή
verloek'kelijk, -e, παραπλανητικός □ παραπειστικός
verloek'ken, πλανεύω □ παραπλανώ □ ξεγελώ
verloek'king, v., -en, δολασμός, ό □ άπάτη, ή □ παραπλάνηση, ή
verloof'chenen, άποκηρύσσω □ άπαρνέμαι
verloof'chening, v., -en, άποκήρυξη, ή □ άπάρνηση, ή
verloof'de, -n, (v.), άρραβωνιαστικά, ή □ (m.) άρραβωνιαστικός, ό □ μνηστήρας, ό
verloof', ο., παρέλευση, ή □ πάροδος, ή □ πέραςμα, τό □ εξέλιξη, ή
verlo'ren, χαμένος
verlos'kunde, v., μαιευτική, ή
verlos'kundige, m., -n, μαιευτήρας, ό □ μάμος, ό
verlos'sen, (δια)σώζω □ (έ)λευτερώνω □ (geboorte) ξεγεννώ
verlos'ser, m., -s, λυτρωτής, ό □ σωτήρας, ό
verlos'sing, v., -en, (άπο)λύτρωση, ή □ σωτηρία, ή □ ρύση, ή
verlos'tang, v.(m.), -en, έμβρουσλκός, ό
verlo'ting, v., -en, κλήρωση, ή
verlo'ven, άρραβωνιάζω □ μνηστεύω
verlo'ving, v., -en, άρραβώνιασμα, τό □ άρραβώνας, ό □ μνηστεία, ή □ —sring, m., -en, άρραβώνας, ό □ βέρα, ή
verluch'ten, άερίζω
verluch'ting, v., άερισμός, ό □ έξαερισμός, ό
vermaak', ο., -maken, διασκεδάση, ή □ τέρψη, ή □ ψυχαγωγία, ή
vermaard', -e, ένδοξος □ έπιφανής □ διάσημος □ όνομαστός □ περίφημος
verma'geren, ισχναίνω □ άδυνατιζώ □ λεπταίνω
verma'gering, v., άδυνάτισμα, τό □ λέπτυνση, ή □ λίγνεμα, τό
verma'kelijk, -e, ψυχαγωγικός □ διασκεδαστικός
verma'ken, (legateren) διαθέτω □ (zich

—) γλεντώ □ διασκεδάζω □ ψυχαγωγούμαι
verma'nen, παραινώ □ νουθετώ □ συμβουλεύω
verma'ning, v., -en, παραίνηση, ή □ νουθεσία, ή
vermeer'deren, αύξάνω □ έπαυξάνω □ μεγαλώνω □ έξογκώνω □ πληθαίνω
vermeer'dering, v., -en, αύξηση, ή
vermel'den, (berichten) πληροφορώ □ ανακοινώνω □ (aangeven) αναφέρω □ μνημονεύω □ —swaardig, -e, άξιομνημόνευτος
vermel'ding, v., -en, μνεία, ή □ άνάμνηση, ή
vermen'gen, άνακατεύω □ άνακατώνω □ σμίγω
vermen'ging, v., -en, άνακάτωμα, τό □ (ανά)μειξη, ή □ σμίξιμο, τό □ συγκερασμός, ό
vermenigvul'digen, πολλαπλασιάζω
vermenigvul'diger, m., -s, πολλαπλασιαστής, ό
vermenigvul'diging, v., -en, πολλαπλασιασμός, ό
vermenigvul'digal, ο., -len, πολλαπλασιαστέος, ό
verme'tel, -e, παράτολμος □ ριψοκίνδυνος
vermicel'li, m., φιδές, ό
vermij'den, άποφεύγω
vermin'deren, έλαττώνω □ (ό)λιγοστεύω □ μειώνω □ μικραίνω □ κατεβάζω □ (in prijs —) ύποτιμώ
vermin'dering, v., -en, κατέβασμα, τό □ έλάττωση, ή □ χαμήλωμα, τό □ μείωση, ή □ μετριασμός, ό
vermin'ken, άκρωτηριάζω □ κολοβώνω □ κουλαίνω □ μισερώνω □ σακατεύω
verminkt', -e, άνάπηρος □ κολοβός □ σακάτης
vermis'sen, δέ βρίσκω □ στεροϋμαι
vermoe'delijk, -e, είκαστικός □ συμπερασματικός □ έπίδοξος
I vermoe'den, ύποπτεύομαι □ βάζω ύποψία □ διαισθάνομαι □ ένορώ
II vermoe'den, ο., -s, τεκμήριο, τό

vermoed'heid, v., κάματος, ὁ □ ἐξάντληση, ἡ □ κόπωση, ἡ □ κούραση, ἡ □ ταλαιπωρία, ἡ
vermoei'en, κουράζω □ ἐξάντλῶ □ καταπονῶ □ —d, -e, ἐξάντλητικός □ ἐπίμοχθος □ κουραστικός □ ἐπίπονος □ κοπιαστικός
vermo'gen, o., -s, (kunnen) ἐξουσία, ἡ □ δύναμη, ἡ □ (bezittingen) ὑπάρχοντα, τὰ □ περιουσία, ἡ □ *persoonlijk* —, o.: ἐξώπρoικα, τὰ
vermom'men, καμουφλάρω
vermom'ming, v., -en, μεταμφίεση, ἡ □ ντόμινο, τό
vermoor'den, φονεύω □ σφάζω □ δολοφονῶ
vermor'zelen, θρυμματίζω □ θρυψαλιάζω □ τσακίζω □ ἐκμηδενίζω □ καταρρακῶν
vermur'wen, μαλακῶν □ τρυφεραίνω
vernau'wen, στενεύω
vernau'wing, v., -en, στένωση, ἡ □ στένυμα, τό
verne'deren, ἐξευτελίζω □ ταπεινῶν □ ἐξουθενῶν □ ἐκμηδενίζω □ —d, -e, ταπεινωτικός □ ἐξευτελιστικός
verne'dering, v., -en, ἐξουθένωση, ἡ □ ταπεινώση, ἡ
verne'men, ἀκούω □ χαμπαρίζω
verní'len, φθείρω □ καταστρέφω □ ρημάζω □ λυμαίνομαι □ χαλνῶ
verní'ler, m., -s, καταστροφέας, ὁ □ ἀνατροπέας, ὁ □ χαλαστής, ὁ
verní'ling, v., -en, χαλασμός, ὁ □ καταστροφή, ἡ
verní'tigen, ἐξαφανίζω □ ἐκμηδενίζω □ ἐξουθενῶν □ ἐξολοθρεύω □ καταστρέφω □ —d, -e, φθοροποιός □ βλαβερός
verní'tiger, m., -s, καταλύτης, ὁ
verní'tiging, v., ἐκμηδένιση, ἡ □ ἐξουθένωση, ἡ □ ἐξολοθρευση, ἡ □ ἐξόντωση, ἡ
vernieu'wen, ἀνακαινίζω □ ἀναμορφώνω □ ἀνανεῶν □ καινοτομῶ □ νεωτερίζω
vernieu'wer, m., -s, νεωτεριστής, ὁ
vernieu'wing, v., -en, καινοτομία, ἡ □

νεωτερισμός, ὁ □ —sdrang, m., νεωτερισμός, ὁ □ μοντερνισμός, ὁ
verník'kelen, (ἐπι)νικελῶν □ (bedotten) ἀπατῶ □ (verkleumen) μαργῶν
vernís', o. en m., -sen, βερνίκι, τό □ λοῦστρο, τό
vernu'f'tig, -e, δαιμόνιος □ ἐξοχος □ ὑπέροχος □ σοφός
veronderstel'len, εἰκάζω □ συμπεραίνω □ ὑποθέτω
verontrus'ten, ἀνησυχῶ □ (κατα)θαρβῶ □ (κατα)ταράζω
verontschul'digen, συγχωρῶ □ δικαιολογῶ □ (zich —) ζητῶ συγγνώμη □ ἐξιλεώνομαι
verontschul'diging, v., -en, δικαιολογία, ἡ □ πρόφαση, ἡ □ ἐξιλέωση, ἡ □ (pardon) συγγνώμη, ἡ □ συμπάθιο, τό
verontwaar'diging, v., δυσφορία, ἡ □ ἀγανάκτηση, ἡ
veroor'deelde, m., -n, καταδικασμένος, ὁ □ κατὰδικος, ὁ □ (levenslang —) ἰσοβίτης, ὁ
veroor'delen, καταδικάζω □ κατακρίνω □ ἀποδοκιμάζω
veroor'deling, v., -en, καταδίκη, ἡ
veroor'loven, ἐπιτρέπω □ δίνω τήν ἄδεια
veroor'zaken, δημιουργῶ □ κατασκευάζω □ γεννῶ □ (uitlokken) προξενῶ □ προκαλῶ
veror'denen, διατάζω □ ὀρίζω □ προστάζω
verou'derd, -e, (ouderwets) καθυστερημένος □ ἀπαρχαωμένος
verou'deren, (v. mensen) γεράζω □ γερνῶ □ (v. zaken) παλιῶν
vero'veraar, m., -s, πορθητής, ὁ
vero'veren, ἐκπορθῶ □ καταχτῶ □ κυριεύω
vero'vering, v., -en, κατάχτηση, ἡ
verpach'ten, ἐκμισθῶν □ ἐνοικιάζω □ παχτώνω
verpak'ken, πακετάρω □ περιτυλίγω □ συσκευάζω
verpak'king, v., -en, πακετάρισμα, τό □ ἀμπαλάρισμα, τό □ περιτύλιγμα, τό □ συσκευασία, ἡ □

verpan'den, ἐνεχυριάζω
verpersoon'lijking, v., -en, προσωποποίηση, ή
verpes'ten, μολύνω □ φλομώνω
verplaat'sen, μεταθέτω □ μετακινῶ □ λικνίζω □ σαλεύω
verplaat'sing, v., -en, μετάθεση, ή □ διακίνηση, ή □ μετατόπιση, ή
verplan'ten, μεταφυτεύω
verplan'ting, v., -en, μεταφύτεμα, ή □ μεταφύτευση, ή
verpleeg'ster, v., -s, νοσοκόμος, ή □ νοσοκόμα, ή
verple'gen, θεραπεύω □ νοσηλεύω □ γιατρεύω □ κουράρω □ γεροκομῶ □ περιβάλλω
verple'ger, m., -s, νοσοκόμος, ό
verplet'teren, (κατα)πλακώνω □ συνθλίβω □ συντρίβω
verplicht', -e, υποχρεωμένος □ στανικός □ αναγκαστικός □ ακούσιος □ —en, εξαναγκάζω □ υποχρεώνω □ βιάζω □ —ing, v., -en, υποχρέωση, ή □ χρέος, τό
verpo'zen, σκολάζω □ αναπαύομαι □ ξεκουράζομαι □ χουζουρεύω □ ραχατεύω □ (ξερο)σταλιάζω
verpul'veren, τρίβω □ κονιορτοποιῶ
verraad', o., κατάδοση, ή □ προδοσία, ή
verra'den, προδίνω □ μαντατεύω
verra'der, m., -s, προδότης, ό □ —lijk, -e, προδοτικός
verras'sen, εκπλήττω □ ξαφνιάζω □ ξαφνίζω
verras'sing, v., -en, εκπληξη, ή □ (on-aangename) —) ξαφνικό, τό
verrasf', -e, εκπληκτος □ κατάπληχτος
ver'rekijker, m., -s, διόπτρα, ή □ κιάλια, τά □ τηλεσκόπιο, τό
verrek'ken, στραμπουλίζω
verrich'ting, v., -en, πράξη, ή
verrij'ken, θησαυρίζω □ (ἐμ)πλουτίζω □ καζαντίζω □ κερδίζω
verrij'king, v., θησαύριση, ή □ ἐμπλουτισμός, ό
verrij'zenis, v., νεκρανάσταση, ή □

ἀναβίωση, ή □ παλιγγενεσία, ή
verroe'ren, ἀνακατώνω □ (zich —) κινούμαι □ *geen vin kunnen* —: φρακάρω
verrol', -te, σάπιος □ σαπισμένος □ —ting, v., σαπίλα, ή □ σάπισμα, τό □ σήψη, ή
verruk'kelijk, -e, έκπαγλος □ θαυμάσιος □ υπέροχος □ έκθαμβωτικός □ πολυθέληγτρος □ γοητευτικός □ συναρπαστικός
verruk'ken, γοητεύω
I vers, o., verzen, στίχος, ό
II vers, -e, νωπός □ φρέσκος
verschaf'fen, παρέχω □ προμηθεύω □ χορηγῶ □ πορίζω
verschan'sen, (zich) ταμπουρώνομαι □ δχυρώνομαι □ χαρακώνομαι
verschan'sing, v., -en, προμαχώνας, ό □ προκάλυμμα, τό □ δχυρώμα, τό □ ταμπούρι, τό □ χαράκωμα, τό
verschei'den, -e, ποικίλος □ πολύμορφος □ —heid, v., -heden, ποικιλία, ή
versche'pen, μπαρκάρω
verscheu'ren, διασχίζω □ ξεσκιζω □ σπαράζω
verscheu'ring, v., ξέσκισμα, τό □ σπαραγμα, τό
verschij'nen, εμφανίζομαι □ παρουσιάζομαι □ ξεπροβάλλω □ βγάζω □ (v. boek) εκδίδομαι
verschij'ning, v., -en, εμφάνιση, ή □ παρουσίαση, ή □ φανέρωση, ή □ (v. boek) δημοσίευση, ή □ έκδοση, ή
verschijn'sel, o., -en, φαινόμενο, τό
verschil', o., -len, διαφορά, ή □ διαφωνία, ή □ άσυμφωνία, ή □ (rest) υπόλοιπο, τό □ —en, διαφέρω □ διακρίνομαι □ παραλλάζω □ μεταβάλλομαι □ —lend, -e, αλλιώτικος □ διαφορετικός □ διάφορος □ (bw.) λογής λογής
verschrik'kelijk, -e, δεινός □ φοβερός □ τρομερός □ άγριος
verschrik'ken, άγριεύω □ φοβίζω □ κιοτεύω □ τρομάζω □ λαφιάζομαι □ ξιπάζω □ σκιάζω
verschrik'king, v., -en, σκιάξιμο, τό □

τρόμαγμα, τό □ έκφοβισμός, ό
verschrikt', -e, τρομαγμένος
verschroei'ing, v., καψάλισμα, τό
verschrom'pelen, φουραίνω
verschui'ving, v., -en, μετατόπιση, ή
verschul'digd, -e, υπόχρεος □ — *zijn*:
 όφειλώ □ χρ(ε)ωστώ
versie'ren, στολίζω □ καλλωπίζω □
 διακοσμώ □ έξωραίζω □ διανθίζω □
 γαρνίρω
versie'ring, v., -en, διάκοσμος, ό □
 διακόσμηση, ή □ στόλισμα, τό □
 έξωραϊσμός, ό
versier'sel, o., -s, -en, στολίδι, τό □
 πλουμίδι, τό □ ποίκιλμα, τό □ κό-
 σμημα, τό
versja'cheren, καπηλεύομαι
vers'kunst, v., στιχουργία, ή □ στιχουρ-
 γική, ή □ μετρική, ή
verslaaf'de, m.-v., -n, θεριακλής, ό □
 θεριακλίδισσα, ή □ μανιώδης, ό, ή
verslaan', (overwinnen) νικώ □ (verslag
 maken) κάνω έκθεση
verslag', o., -en, εισήγηση, ή □ πρα-
 κτικά, τά □ άπολογισμός, ό
versla'genheid, v., θλίψη, ή □ κατάπλη-
 ξη, ή
verslag'gever, m., -s, εισηγητής, ό □
 (v. krant) άνταποκριτής, ό
verslap'pen, χαλαρώνω □ παραλύω □
 χαινώνω [ρωση, ή
verslap'ping, v., -en, έκλυση, ή □ χαλά-
versla'ven, σκλαβώνω □ αϊχμαλωτίζω
 □ υποδουλώνω
versla'ving, v., σκλάβωμα, τό □ υπο-
 δούλωση, ή □ αϊχμαλωσία, ή □ (aan
 drank, spel) θεριακλικι, τό
verslech'teren, χειροτερεύω □ επιδει-
 νώνω
verslech'tering, v., -en, χειροτέρευση, ή
 □ επιδείνωση, ή
verslen'sen, μαραίνομαι □ ξεραίνομαι
versle'pen, παρελκύω
versle'ten, παλιός □ άχρηστος □ τριμ-
 μένος
verslij'ten, παλιώνω □ φαγώνομαι
verslik'ken, (zich) κομπιάζω □ πνίγο-
 μαι

verslin'den, δαγκάνω □ τρώγω □ χά-
 φτω □ (geld —) δαπανώ
vers'maat, v.(m.), -maten, μέτρο, τό
versma'den, άποστέργω □ παραπετώ
 □ περιφρονώ □ άπαξιώνω
versmal'len, στενεύω
versmal'ling, v., -en, στένωση, ή □ στέ-
 νωμα, τό
versmel'ten, συγχωνεύω □ σμίγω □
 άνακατεύω
versmel'ting, v., -en, συγχώνευση, ή □
 σμιξίμο, τό □ άνάμειξη, ή
versna'pering, v., -en, λιχουδιές, οί □
 γλυκίσματα, τά □ μεζές, ό
versnel'len, (επι)ταχύνω
versnel'ling, v., -en, έπίσπευση, ή □
 επιτάχυνση, ή
versnij'den, (wijn —) τσακίζω □ νερώ-
 νω
versnip'pering, v., -en, διαμελισμός, ό
 □ κομμάτιασμα, τό □ τεμαχισμός, ό
verso'bering, v., -en, περιορισμός, ό □
 ελάττωση, ή
verspe'len, χάνω
versper'ren, (άπο)φράζω
versper'ring, v., -en, φράξιμο, τό □
 περίφραξη, ή □ όδόφραγμα, τό
verspil'len, (κατα)ξοδεύω □ σπαταλώ
verspil'ler, m., -s, ξοδευτής, ό □ σπά-
 ταλος, ό
verspil'ling, v., -en, διασπάθιση, ή □
 ξόδεψη, ή □ σπατάλη, ή
verspreid', -e, σκόρπιος □ διασπαρμέ-
 νος □ —en, διαδίνω □ μεταβιβάζω
 □ ξαπλώνω □ κοινολογώ □ (uit-
 strooien) σκορπίζω □ —ing, v., διά-
 δοση, ή □ μετάδοση, ή □ έξάπλωση,
 ή □ κοινολόγηση, ή
verstaan', καταλαβαίνω □ έννοώ □
 κατανοώ □ νιώθω □ σκαμπάζω □ —
baar, -bare, καταληπτός □ κατανοη-
 τός □ εύκολονόητος
verstaat'sing, v., έθνικοποίηση, ή □
 κρατικοποίηση, ή
verstand', o., διάνοια, ή □ πνεύμα, τό
 □ νοός, ό □ μυαλό, τό □ —elijk, -e,
 (δια)νοητικός □ φρόνιμος □ στοχα-
 στικός □ νοερός □ —houding, v.,

-en, συνεννόηση, ή □ συμφωνία, ή □ (geheime —) συμπαιγνία, ή □ —ig, -e, μυστωμένος □ γνωστικός □ φρόνιμος □ έλλογος □ λογικός
verstar'ring, v., άπολιθωση, ή
versteend', -e, άπολιθωμένος
verstek', o., -ken, φυγοδικία, ή □ — *la-ten gaan*: φυγοδικώ □ *bij* —: έρήμην
verste'keling, m., -en, λαθρεπιβάτης, ό
verstel'lapje, o., -s, τσόντα, ή
verstel'len, επιδιορθώνω □ καρικώνω □ μαντάρω □ τσοντάρω
verstel'ler, m., -s, διορθωτής, ό
verste'nen, άπολιθώνω □ πετρώνω
verste'ning, v., πέτρωμα, τό □ άπολίθωση, ή
verster'ken, δυναμώνω □ ένισχύω □ τονώνω □ ισχυροποιώ □ κραταίνω □ (milit.) όχυρώνω □ —d, -e, δυναμωτικός □ τονωτικός □ έπιτατικός
verster'ker, m., -s, ένισχυτής, ό □ βοηθός, ό
verster'king, v., -en, κραταίωση, ή □ δυνάμωμα, τό □ ένίσχυση, ή □ τόνωση, ή □ έπίρρωση, ή □ (vesting) όχύρωμα, τό □ περιχαράκωση, ή
verster'ving, v., -en, άπονέκρωση, ή □ παραίτηση, ή
verste'vigen, στερεώνω
verste'viging, v., στερέωμα, τό
verstij'ven, σκληραίνω □ κοκαλιάζω
verstij'ving, v., -en, κρυσπάγημα, τό
verstik'ken, (κατα)πνίγω □ —d, -e, άποπνιχτικός
verstik'king, v., -en, άσφυξία, ή □ πνίξιμο, τό □ κατάπνιξη, ή □ —s-dood, m. en v., σκασμός, ό □ θάνατος από άσφυξία, ό
versto'ken, καίω
verstokt'heid, v., πείσμα, τό □ γινάτι, τό
verstom'men, βουβαίνω □ άποστομώνω □ (— v. angst) μουλώνω
verstom'ming, v., κατάπληξη, ή
verstop'pen, τρυπώνω □ (verbergen) κρύβω □ (in de grond —) παραχώνω □ (zich —) λαγιάζω □ λουφάζω □ κρύβομαι

verstop'pertje, o., -s, κρυφτό, τό □ κρυφτούλι, τό □ — *spelen*: παίζω τό κρυφτό
verstop'ping, v., -en, δυσκοιλιότητα, ή
verstop't', -e, (afgesloten) βουλωμένος □ (hardlijvig) δυσκοιλιος
versto'ren, διαταράσσω □ διασαλεύω □ (κατα)θορυβώ □ (κατα)ταράζω
verstrak'ken, έκτραχύνω □ χειροτερεύω
verstre'ken, χορηγώ □ προμηθεύω
verstren'geling, v., (συμπλοκή, ή
verstrooid', -e, άφηρημένος □ ξεχασμένος □ άπρόσεχτος □ —heid, v., -heden, άφηρημάδα, ή
verstrooi'en, σκορπίζω □ (zich —) ξεδίνω □ διασκεδάζω □ ψυχαγωγούμαι
verstrooi'ing, v., -en, (verspreiding) διασκορά, ή □ σκόρπισμα, τό □ (ontspanning) διασκεδάση, ή □ ψυχαγωγία, ή
verstui'ken, έξαρθρώνω □ στραμπουλίζω □ διαστρεβλώνω □ διαστρέφω
verstui'king, v., -en, έξάρθρωση, ή □ στραμπούλισμα, τό
verstui'ven, ψεκάζω
verstui'ver, m., -s, ψεκαστήρας, ό
verstui'ving, v., -en, ψεκασμός, ό
versuft', -e, άναίσθητος
vertak'ken, κλαδώνω
vertak'king, v., -en, διακλάδωση, ή □ διχασμός, ό
verta'len, μεταφράζω □ διερμηνεύω □ μεταγλωττίζω □ (in het Grieks —) ξεελληνίζω
verta'ler, m., -s, μεταφραστής, ό □ διερμηνέας, ό □ έξηγητής, ό
verta'ling, v., -en, μετάφραση, ή □ μεταγλώττιση, ή
ver'te, v., -n, -s, άπόσταση, ή □ *uit de* —: από μακριά
verte'deren, μαλακώνω □ καταπραύνω □ τρυφραίνω
verte'dering, v., -en, μαλάκυνση, ή
verteer'baar, -bare, εύπεπτος □ εύκο-λοχώνευτος
vertegenwoor'digen, εκπροσωπώ □ άντιπροσωπεύω □ παρασταίνω □ ύποδύομαι

vertegenwoor'diger, m., -s, αντιπρόσωπος, ὁ □ εκπρόσωπος, ὁ □ πράκτορας, ὁ

vertegenwoor'diging, v., εκπροσώπηση, ἡ □ αντιπροσώπηση, ἡ

vertel'len, ἀφηγοῦμαι □ διηγοῦμαι □ περιγράφω

vertel'ler, m., -s, ἀφηγητής, ὁ

vertel'ling, v., -en, ἀφήγηση, ἡ □ διήγημα, τό

verte'ren, (voedsel —) χωνεύω □ (geid —) δαπανῶ □ ξοδεύω

verticaal', -cale, κάθετος

vertienvou'digen, δεκαπλασιάζω

vertin'nen, γανώνω □ (ἐπι)κασσιτερώνω

vertin'sel, o., -s, γάνωμα, τό □ κασσιτέρωμα, τό

vertoe'ven, παρεπιδημῶ

vertol'king, v., -en, διερμηνεία, ἡ

verto'nen, παρασταίνω □ (zich —) παρυσιάζομαι □ προβάλλω

verlo'ning, v., -en, παράσταση, ἡ

vertoor'nen, ὀργίζω

vertra'gen, ἐπιβραδύνω □ καθυστερῶ □ τρενάρω

vertra'ging, v., -en, ἄργοπορία, ἡ □ ἐπιβράδυνση, ἡ □ καθυστέρηση, ἡ

vertrap'pelen, (κατα)πατῶ □ τσαλαπατῶ □ ποδοπατῶ

I vertrek', o., ἀναχώρηση, ἡ □ μισεμός, ὁ □ ξενίτευμα, τό [τό

II vertrek', o., -ken, (kamer) δωμάτιο,

vertrek'ken, ἀναχωρῶ □ φεύγω □ βγαίνω □ ἐκκινῶ □ ξεκινῶ □ (met boot) σαλπάρω

vertrek'punt, o., -en, ἀφετηρία, ἡ

vertroe'belen, βουρκώνω □ θολώνω □ σκοτεινιάζω □ θαμπώνω □ συγχύζω

vertroe'teld, -e, κανακάρης

vertroe'telen, χαϊδεύω □ χαϊδολογῶ □ κανακεύω □ θωπεύω

vertroos'ting, v., -en, παρηγοριά, ἡ □ παραμυθία, ἡ

vertrouwd', -e, ἐνήμερος □ —-heid, v., -heden, ἐνημερότητα, ἡ

vertrouwelijk, -e, ἐμπιστευτικός □ ἀπόρρητος

I vertrou'wen, πιστεύω □ ἐμπιστεύομαι □ θαρρεύω

II vertrou'wen, o., ἐμπιστοσύνη, ἡ □ ἐχεμύθεια, ἡ □ πεποίθηση, ἡ □ πίστη, ἡ

vertwij'feling, v., ἀπορία, ἡ

veruitwen'digen, ἐξωτερικεύω

vervaar'digen, κάνω □ ἐκτελῶ □ δημιουργῶ □ κατασκευάζω □ φτιάχνω

vervaar'diging, v., κατασκευή, ἡ □ φτιάξιμο, τό

verva'gen, θαμπώνω □ συγχύζω

verval', o., κατάντια, ἡ □ ξεπεσμός, ὁ □ κατάντωση, ἡ □ παρακμή, ἡ □ —

dag, m., -en, λήξη, ἡ □ τέλος, τό

I verval'len, ἐκπίπτω □ ξεπέφτω □ παρακμάζω □ καταντῶ □ καταρρέω □ (kwijnen) φθίνω

II verval'len, (bouwvallig) σαθρός □ (v. wissel) ληξιπρόθεσμος

verval'sen, διαστρεβλώνω □ παραμορφώνω □ διαστρέφω □ ἀλλοιώνω □ νοθεύω □ παραποιῶ □ ψευτίζω

verval'ser, m., -s, νοθευτής, ὁ

verval'sing, v., -en, νόθευση, ἡ □ ἀλλοίωση, ἡ □ νοθεία, ἡ □ παραποίηση, ἡ

vervalst', -e, κίβδηλος □ κάλπικος □ πλαστός [σμία, ἡ

verval'tijld, m., -en, λήξη, ἡ □ προθε-

vervan'gen, ἀντικατασταίνω □ —-d, -e, ὑποκατάστατος

vervan'ger, m., -s, ἀντικαταστάτης, ὁ

verve'len, (zich) πλήττω □ ζαλίζομαι □ βαριέμαι □ —-d, -e, ἀνιαρός □ βαρετός □ νοθρός □ ἐνοχλητικός □ μονότονος □ πληχτικός

verve'ling, v., πλήξη, ἡ □ ἀνία, ἡ

vervel'len, ξεφλουδίζω □ γδέρνω

ver'ven, βάφω □ χρωματίζω □ στιλβώνω □ μπογιαντίζω

ver'ver, m., -s, βαφέας, ὁ □ —-ij, v., -en, βαφεῖο, τό

verver'sing, v., -en, ἀνακαίνιση, ἡ □ ἀνανέωση, ἡ

vervet'ten, παχαίνω

ver'ving, v., βάψιμο, τό □ χρωμάτισμα, τό □ μπογιάτισμα, τό

vervlech'ten, περιπλέκω
vervlie'gen, εξατμίζομαι □ ξεθυμαίνω
vervloe'ken, καταριέμαι □ αναθεματίζω
vervloe'king, v., -en, ανάθεμα, τό □ κατάρα, ή
vervloekt', -e, ἐπάρατος □ καταραμένος □ ἐπικατάρατος
vervoe'gen, κλίνω
vervoe'ging, v., -en, συζυγία, ή □ σχηματισμός, ό
vervoer', o., μεταφορά, ή □ μετακόμιση, ή □ κουβάλημα, τό □ μεταγωγή, ή □ —**der**, m., -s, μεταφορέας, ό □ —**en**, κουβαλώ □ μεταφέρω □ μετακομίζω □ μεταβιβάζω □ —**kosten**, mv., ναύλα, τά □ κόμιστρα, τά □ μεταφορικά, τά
vervolg', o., -en, συνέχεια, ή □ ἐξακολούθηση, ή □ παρακολούθημα, τό □ —**en**, (achtervolgen) καταδιώκω □ κατατρέχω □ καταδυναστεύω □ (voortzitten) ἐξακολουθώ □ συνεχίζω
vervol'gens, bw., ἐξῆς □ ὡς ἐξῆς □ κατά σειρά □ ἔπειτα □ ὕστερα □ κατόπι [δρομέας, ό
vervol'ger, m., -s, διώκτης, ό □ κατα-
vervol'ging, v., -en, διωγμός, ό □ (κατα)δίωξη, ή □ καταδρομή, ή □ κατατρεγμός, ό
vervolma'ken τελειοποιώ
vervormd', -e, παραμορφωτικός
vervor'men, παραμορφώνω
vervreem'ding, v., -en, ἀποξένωση, ή
vervroegd', -e, πρόωρος □ πρώιμος
vervui'ling, v., λέρωμα, τό □ βρώμισμα, τό
vervui'len, ξεπληρώνω
vervul'ling, v., πλήρωση, ή □ ἐκτέλεση, ή □ ικανοποίηση, ή
verwaaid', -e, ξεσκισμένος □ παραλυμένος
verwaand', -e, κενόδοξος □ ματαιόδοξος □ (en arm) ψωροπερήφανος
verwaar'loosd, -e, ἀτημέλητος □ ἀπεριποίητος
verwaar'lozen, ἀμελῶ □ ὀλιγωρῶ □ παραβλέπω

verwaar'lozing, v., ἀμέλεια, ή □ ὀλιγωρία, ή □ ἀφροντισιά, ή □ παραμέληση, ή
verwach'ten, προσμένω □ περιμένω □ προσδοκῶ
verwach'ting, v., -en, ἀναμονή, ή □ προσδοκία, ή □ (voorguitzicht) πρόβλεψη, ή □ *in — zijn*: εἶμαι ἔγκυος
verwant', -e, συγγενής □ ὁμοειδής □ προσόμοιος □ συναφής □ —**schap**, v., συγγένεια, ή
verward', -e, συγκεχυμένος □ ἀσυνάρτητος □ μπερδεμένος
verwar'men, ζεσταίνω □ θερμαίνω □ θάλλω □ πυρώνω □ πυραχτώνω
verwar'ming, v., θέρμανση, ή □ ζέσταμα, τό □ *centrale —*, v.: κεντρική θέρμανση, ή □ καλοριφέρ, τό
verwar'ren, μπερδεύω □ ταράζω □ (ἐ)μπλέκω □ θαλασσώνω
verwar'ring, v., -en, μπέρδεμα, τό □ σύγχυση, ή □ ἀναμπουμπούλα, ή □ ἀταξία, ή
verwa'terd, -e, νερωμένος
verwed'den, στοιχηματίζω
verweer'der, m., -s, ἐναγόμενος, ό
verweer'schrift, o., -en, ἀπολογία, ή
verweesd', -e, ὀρφανός
verwe'kelijken, μαλακώνω
verwek'ken, (doen ontstaan) γεννῶ □ δημιουργῶ □ (oorzaak zijn) προξενῶ □ προκαλῶ
verwel'ken, παραίνω □ ζουριάζω □ φθίνω □ κασιδιάζω □ μαραγκιάζω
verwel'komen, δεξιώνομαι □ ὑποδέχομαι □ γλυκοχαιρετῶ □ καλωσορίζω
verwel'koming, v., -en, δέξιμο, τό □ δεξίωση, ή [νος
verwend', -e, μαμόθρεφτος □ χαϊδεμένος
verwen'nen, (vertroetelen) κανακεύω □ χαϊδεύω □ κανακίζω □ (slecht opvoeden) κακομαθαίνω
verwen'sen, καταριέμαι □ αναθεματίζω □ (met handbeweging) μουντζώνω □ φασκελώνω
verwen'sing, v., -en, κατάρα, ή □ μούντζα, ή □ φασκέλωμα, τό □ φάσκελο, τό

verwenst', -e, ἐπάρατος □ καταραμένος □ ἐπικατάρατος □ ἀνεπιθύμητος
verwe'ren, (afsluiten) φαγώνομαι □ χαλνῶ □ (zich —) ἀντιστέκομαι □ ἀμύνομαι □ ἐναντιώνομαι

verwer'ken, ἐπεξεργάζομαι □ τελειοποιῶ □ μεταποιῶ

verwer'king, v., ἐπεξεργασία, ἡ □ κατεργασία, ἡ

verwer'pelijk, -e, ἀπόβλητος □ ἀπορρίψιμος

verwer'pen, ἀποβάλλω □ ἀπορρίπτω □ ἐξοβελίζω □ ἀπομακρύνω □ ἀνατρέπω □ (bij stemming —) καταψηφίζω

verwer'ping, v., ἐξοβελισμός, ὁ

verwer'ven, ἀποκτῶ □ ἀποχτῶ

verwer'ving, v., ἐπίτευξη, ἡ □ ἐπιτυχία, ἡ

I verwe'zen, (wees maken) ἀπορροφίζω □ (wees worden) ὀρφανεύω □ ἀπορροφίζομαι

II verwe'zen, οσαστισμένος □ ἔξω φρενῶν

verwe'zenlijken, πραγματοποιῶ □ πραγματοποιῶ

verwe'zenlijking, v., διενέργεια, ἡ □ ἐκτέλεση, ἡ □ διεξαγωγή, ἡ □ πραγματοποίηση, ἡ □ πραγμάτωση, ἡ

verwij'derd, -e, ἀπομακρυσμένος □ — *zijn*: ἀπέχω

verwij'deren, διαχωρίζω □ ἀπομακρύνω □ ξεμακραίνω

verwijfd', -e, ἐκθηλυμένος □ θηλυπρεπής □ μαλθακός □ τρυφερός □ — *heid*, v., -heden, μαλθακότητα, ἡ □ τρυφηλότητα, ἡ □ συβαριτισμός, ὁ

verwij'intrest, m., -en, τόκος ὑπερημερίας, ὁ

verwij't, o., -en, ἐπιτίμηση, ἡ □ ἐπίπληξη, ἡ □ μάλωμα, τό □ κατηγορία, ἡ □ — *en*, ἐπιτιμῶ □ ἐπικρίνω □ ἐπιπλήττω □ κατηγορῶ □ μαλώνω

verwij'zen, παραπέμπω □ ἀποστέλλω □ ὑποδηλώνω

verwij'zing, v., -en, παραπομπή, ἡ □ μεταφορά, ἡ □ ἀποστολή, ἡ

verwik'kelen, μερδεύω □ μπλέκω □

verwikkeld zijn in: ἐνέχομαι σέ

verwik'keling, v., -en, ἐπιπλοκή, ἡ □ περιπλοκή, ἡ □ μεπέρδεμα, τό

verwil'dering, v., ἐξαγρίωση, ἡ

verwis'seling, v., (ruil) ἀνταλλαγή, ἡ □ ἀλλαξιά, ἡ □ (vergissing) μεταλλαγή, ἡ

verwit'tigen, εἰδοποιῶ □ γνωστοποιῶ □ πληροφορῶ □ ἰδεάζω

verwit'tiging, v., εἰδοποίηση, ἡ □ προεἰδοποίηση, ἡ □ προαγγελία, ἡ

verwoed', -e, ἐμπαθής

verwoes'ten, ἐκπορθῶ □ ἐρειπώνω □ καταστρέφω □ ρημάζω □ ἐρημώνω □ καταβαρυνθῶν

verwoes'ting, v., -en, ἐκπόρθηση, ἡ □ ἄλωση, ἡ □ ἐρείπωση, ἡ □ ρέπιασμα, τό □ ρήμαγμα, τό

verwon'den, τραυματίζω □ πληγώνω □ λαβώνω □ μαχαιρώνω

verwon'deren, (ἀπο)θαυμάζω □ παραξενεύω

verwon'ding, v., -en, πλήγωμα, τό □ τραυματισμός, ὁ □ λάβωμα, τό

verwor'den, χαλνῶ

verwor'pen, ἀπόβλητος □ ἀπορρίψιμος

verwor'ven, ἐπικτήτος □ — *heid*, v., -heden, κτήση, ἡ □ περιουσία, ἡ □ ἀπόκτηση, ἡ

verwrin'gen, στραβώνω □ στρεβλώνω

verwron'gen, στρεβλός □ λοξός □ γυριστός □ στραβός

verzach'ten, γλυκαίνω □ ανακουφίζω □ πραινῶ □ ἐλαφρώνω □ — *d*, -e, μαλαχτικός □ καταπραυντικός □ — *e omstandigheden*, πnv.: ἐλαφρυντικά, τά

verza'digd, -e, κορεσμένος □ χορτασμένος □ γεμισμένος □ — *zijn*: μπουχτίζω

verza'digen, χορταίνω

verza'diging, v., κόρος, ὁ □ κορεσμός, ὁ □ χόρτασμα, τό □ υπερπλήρωση, ἡ

verza'king, v., παραίτηση, ἡ

verzak'ken, κατακαθίζω

verza'melaar, m., -s, συλλέκτης, ὁ □ συλλογέας, ὁ

verza'melen, ἀθροίζω □ ἀποθηκεύω □

(περι) μαζεύω □ μαζώνω □ συγκεν-
τρώνω □ συλλέγω
verza'meling, v., -en, συνάθροιση, ή □
 μάζεμα, τό □ μάζωξη, ή □ περισυλ-
 λογή, ή □ συγκέντρωση, ή □ συλ-
 λογή, ή
verza'melwoord, o., -en, περιεκτικό, τό
 □ περιληπτικό, τό
verzan'ding, v., σκέπασμα μέ ἄμμο, τό
verze'gelen, (ἐπι)σφραγίζω □ βουλώνω
 □ ταπώνω □ σταμπάρω
verze'geling, v., -en, ἐπισφράγιση, ή □
 ἐπικύρωση, ή □ ἐπιβεβαίωση, ή □
 στάμπα, ή
verze'keraar, m., -s, ἀσφαλιστής, ό
verze'kerd, -e, ἀσφαλισμένος
verze'keren, ἀσφαλίζω □ (ἐπι)βεβαιώ-
 νω □ πιστοποιῶ □ σιγουράρω
verze'kering, v., -en, ἀσφάλεια, ή □
 —**spremie**, v., -s, ἀσφάλιστρο, τό
ver'zenbunde!, m., -s, λυρική συλλογή,
 ή □ ἀνθολογία, ή
verzen'den, ἀποστέλλω □ διεκπεραιώ-
 νω
verzen'ding, v., -en, ἀποστολή, ή □
 διεκπεραίωση, ή □ στάλσιμο, τό □
 —**skosten**, mv., κόμιστρα, τά □ με-
 ταφορικά, τά
verzen'gen, καψαλίζω
ver'zenmaker, m., -s, στιχοποιός, ό □
 στιχοουργός, ό
verzet', o., (weerstand) ἀντίσταση, ή □
 (jur.) διαμαρτύρηση, ή □ —**ten**,
 μετατοπίζω □ μεταθέτω □ (zich —
 tegen) ἀντιστέκομαι □ ἐναντιώνομαι
 □ κοντραστάρω □ πάω κόντρα
ver'ziendheid, v., πρεσβυωπία, ή □
 ὑπερμετωπία, ή
verzil'veren, ἀργυρώνω □ ἀσημώνω □
 ἐξαργυρώνω
verzin'ken, καταποντίζω □ καταβυθί-
 ζω □ βουλιάζω □ φουντάρω
verzin'nen, φαντάζομαι □ ἐπινόω
verzin'sel, o., -s, -en, πλάσμα, τό □
 ἐπινόημα, τό □ τέχνασμα, τό
verzoek', o., -en, αίτημα, τό □ παρά-
 κληση, ή □ —**en**, παρακαλῶ □ ἐκλι-
 παρῶ □ ἱκετεύω □ ζητῶ □ —**ing**, v.,

-en, πειρασμός, ό □ —**schrift**, o.,
 -en, αίτηση, ή
verzoe'nen, ἀγαπίζω □ ἐξιλεώνω □
 συμβιβάζω □ συμφιλιώνω □ συνδια-
 λάσσω □ γεφυρώνω □ —**d**, -e, διαλ-
 λαχτικός □ συμβιβαστικός □ συμφι-
 λιωτικός
verzoe'ning, v., -en, (συν)διαλλαγή, ή □
 συμβιβασμός, ό □ συμφιλίωση, ή □
 φίλιωμα, τό
verzon'nen, φανταστικός □ πλαστός □
 μυθικός
verzorgd', -e, φροντισμένος □ περι-
 ποιημένος
verzor'gen, ὑπηρετῶ □ καλλιεργῶ □
 (zieken —) θεραπεύω □ νοσηλεύω □
 περιποιεῖμαι □ (oude lieden —) γερο-
 κομῶ □ (kinderen —) παιδοκομῶ
verzor'ging, v., ἐπιμέλεια, ή □ θερα-
 πεία, ή □ φροντίδα, ή □ (zieken—)
 περίθαλψη, ή □ προστασία, ή □
 περιποίηση, ή
verzot', — *zijn op*: τρελαίνομαι γιά
verzuch'ting, v., -en, ἀναστεναγμός, ό
verzuim', o., -en, παράλειψη, ή □ ἀμέ-
 λεια, ή □ —**en**, παραλείπω
verzui'pen, πνίγω
verzu'ren, ξινίζω
verzu'ring, v., ξινάδα, ή □ ξινίλα, ή
verzwak'ken, ἐξασθενῶ □ ἐξαντλοῦ-
 μαι □ ἀδυνατίζω
verzwak'king, v., -en, ἐξασθένιση, ή □
 ἀδυνάτισμα, τό □ ἐξάντληση, ή
verzwa'ren, ἐπιβαρύνω □ παραφορτώ-
 νω □ πιέζω
verzwa'ring, v., -en, ἐπιβάρυνση, ή
verzwe'ring, v., -en, διαπύηση, ή □
 ὁμνυσμα, τό
verzwij'gen, ἀποσιωπῶ □ παραλείπω □
 παρασιωπῶ □ παρατρέχω □ συγκα-
 λύπτω
verzwik'king, v., -en, ἐξάρθρωση, ή □
 στραμπούλισμα, τό
verzwijn'den, ἐκλείπω □ χάνομαι □
 ἐξαφανίζομαι
ves'per, v.(m.), -s, ἑσπερινός, ό □ ἑσπε-
 ρινή προσευχή, ή
I vest, o., -en, (heren-) γελέκο, τό □ γι-

λέκο, τό □ (dames-) ζακέτα, ή
 II vest, v.(m.), -en, (stadsmuur) περιτεί-
 χισμα, τό
 vestiair'e, m., -s, ίματιοφυλάκιο, τό
 vestibul'e, m., -s, άντικάμαρα, ή □ άντι-
 θάλαμος, ό
 ves'tigen, (orbouwen) σταθεροποιώ □
 θεμελιώνω □ ίδρύω □ (koloniseren)
 έποικίζω
 ves'tiging, v., -en, εγκαθίδρυση, ή □
 εγκατάσταση, ή □ τοποθέτηση, ή □
 έμπέδωση, ή □ σταθεροποίηση, ή
 ves'ting, v., -en, φρούριο, τό □ όχυρό,
 τό □ κάστρο, τό □ όχύρωμα, τό □
 περιχαράκωση, ή
 I vet, o., -ten, πάχος, τό □ λίπος, τό □
 γλίνα, ή □ λίγδα, ή □ (smeersel)
 άλειμμα, τό □ (reuzel) ξίγκι, τό
 II vet, -ie, ξίγκικος □ λιπαρός □ (dik)
 παχύς □ χοντρός
 vet'buik, m., -en, κοιλιάρας, ό
 ve'te, v.(m.), -n, -s, μίσος, τό □ απέχ-
 θεια, ή
 ve'ter, m., -s, κορδόνι, τό □ λουρί, τό
 veteraan', m., -rapen, απόμαχος, ό
 vet'gehalte, o., περιεχόμενο λίπους, τό
 □ vetkaars, v.(m.), -en, σπερματσέτο,
 τό □ —mesten, σιτεύω □ παχαίνω
 ve'to, o., -'s, άρνησικυρία, ή □ βέτο, τό
 vet'tig, -e, γλιτσερός □ γλίτσης □
 λιπαρός □ λιγδερός
 vet'vlek, v.(m.), -ken, λίγδα, ή □ κηλί-
 δα, ή
 veu'len, o., -s, πουλάρι, τό □ μουλάρι,
 τό
 vexe'ren, πειράζω
 ve'zel, v.(m.), -s, (-en), ίνα, ή □ —ig,
 -e, ίνώδης
 viaduct', m. en o., -en, όδογέφυρα, ή
 vibra'tie, v., -s, δόνηση, ή □ παλμός, ό
 □ κραδασμός, ό
 vibre'ren, δονώ □ κουνάω □ τραντάζω
 vica'ris, m., -sen, τοποτηρητής, ό
 vi'ce-admiraal, m., -s, άντιναύαρχος, ό
 □ vice-koning, m., -en, αντιβασιλέας,
 ό □ —president, m., -en, αντιπρόε-
 δρος, ό □ —versa, bw., τανάπαλι
 vier'daags, -e, τετραμερής □ vierde, o.,

-n, τεταρτημόριο, τό □ τέταρτο, τό □
 κάρτο, τό □ —delig, -e, τετραμερής
 □ τετράτομος
 vie'ren, (feesten) γιορτάζω □ πανηγυρί-
 ζω □ (lossen maken) μπισικάρω □
 χαλαρώνω □ ξεσφίγγω
 vier'honderdste, -n, τετρακοσιοστός
 vie'ring, v., -en, τελετή, ή □ πανηγύρι,
 τό □ γιορτή, ή
 vier'jarig, -e, τετραετής □ vierkant, o.,
 -en, τετράγωνο, τό □ καρτέ, τό □
 καρό, τό □ —kantig, -e, τετραγωνι-
 κός □ τετράγωνος □ —kantswortel,
 m., -s, τετραγωνική ρίζα, ή □ —kleu-
 rig, -e, τετράχρωμος □ —ledig, -e,
 τετραμελής □ —ling, m., -en, τετρά-
 δυμα, τά
 vier'maandelijks, -e, τετράμηνος □ vier-
 snarig, -e, τετράχορδος □ —stem-
 mig, -e, τετράφωνος □ τετραφωνικός
 □ —tal, o., -len, τεσσάρι, τό □
 τετράδα, ή □ —voeter, m., -s, τετρά-
 ποδο, τό □ —voudig, -e, τετραπλά-
 σιος □ τετραπλός □ τετράδιπλος □
 —wielig, -e, τετράτροχος □ —zijdig,
 -e, τετράπλευρος
 vies, vieze, βρωμερός □ αηδιαστικός
 vie'zerik, m., -en, βρωμιάρης, ό
 vige'ren, ίσχύω □ έχω κύρος
 vigi'lie, v., -liën, -s, όλονυχτία, ή □ —
 dag, m., -en, παραμονή, ή □ προτε-
 ραία, ή
 vignet', o., -ten, πλουμίδι, τό □ κόσμη-
 μα βιβλίου, τό
 vij'and, m., -en, έχθρός, ό □ όχτρός, ό
 □ πολέμιος, ό □ —elijkheid, v., -he-
 den, έχθροπραξία, ή □ —ig, -e, έχ-
 θρικός □ πολέμιος □ —igheid, v.,
 -heden, έχθροπάθεια, ή □ καταφορά,
 ή □ κατατρεγμός, ό □ —schap, v.,
 -ren, έχθρότητα □ έχθρα, ή □ μίσος,
 τό
 vijf'daags, -e, πενθήμερος □ vijfde-
 week, v.(m.), -weken, βδομάδα τών
 πέντε μερών, ή □ —de, o., -n, πέ-
 μπτος □ —deel, o.: πεμπτημόριο, τό
 □ —delig, -e, πενταμερής □ (—boek)
 πεντάτομος □ —hoek, m., -en, πε-

ντάγωνο, τό □ —**jarig**, -e, πενταετής
□ πεντάχρονος □ —**kamp**, m., πέ-
νταθλο, τό

vijf'tal, o., -len, πεντάδα, ή □ **vijfvou-
dig**, -e, πεντάδιπλος □ πενταπλάσιος
□ —**zijdig**, -e, πεντάπλευρος

vijg, v.(m.), -en, σύκο, τό □ —**ebblad**,
o., -eren, -en, -blagen, συκόφυλλο, τό
□ —**eboom**, m., -bomen, συκιά, ή □
—**ecactus**, m., -sen, φραγκοσυκιά, ή

vijl, v.(m.), -en, λίμα, ή □ ρινί, τό □
—**en**, λιμάρω □ ρινίζω □ —**sel**, o.,
ρινίδι, τό □ λιμαρίδι, τό □ ψήγμα, τό

vij'ver, m., -s, λίμνη, ή

vij'zel, m., -s, (stampvat) γουδί, τό □
κοπανιστήρι, τό □ (dommekracht)
άναβατήρας, ό □ —**en**, άνεβάζω □
άνυψώνω

vil'der, m., -s, γδάρτης, ό

vil'la, v.(m.), -'s, έπαυλη, ή □ βίλα, ή
villegiatour', v., έξοχή, ή □ θέρετρο, τό
□ παραθερισμός, ό

vil'len, γδέρνω

vilt, o., -en, κετσές, ό □ —**en**, κετσε-
δένιος □ —**hoed**, m., -en, ρεπούμπλι-
κα, ή

vin, v.(m.), -nen, πτερύγιο, τό

vin'den, βρίσκω □ συναντώ □ άνταμώνω

vin'der, m., -s, εύρετής, ό □ —**sloon**,
o., βρετίκια, τά

vindica'tie, v., -s, πρόκληση, ή

vin'ding, v., -en, εύρημα, τό □ —**rijk**,
-e, έφευρετικός □ πολυμήχανος □ —
rijkheid, v., εύρεσιτεχνία, ή

vin'ger, m., -s, (-en), δάκτυλο, τό □
δάχτυλο, τό □ —**afdruk**, m., -ken,
δαχτυλιά, ή □ δαχτυλικό άποτύπω-
μα, τό □ —**hoed**, m., -en, δαχτυλή-
θρα, ή □ —**kootje**, o., -s, φάλαγγα, ή
□ —**top**, m., -pen, άκρη δακτύλου, ή
□ —**vlugheid**, v., επιδεξιότητα, ή □
—**wijzing**, v., -en, νύξη, ή □ ύπαιγ-
μός, ό

vink, m. en v., -en, σπίνος, ό

vin'nig, -e, δαγκανιάρης □ δηκτικός □
όξύς □ έξυπνος □ ξυπνητός

violet', -te, μενεξεδής □ μενεξεδένιος

violist', m., -en, βιολιτζής, ό □ βιολι-
στής, ό □ (eerste —) κορυφαίος, ό
violoncel', v.(m.), -len, -s, βιολοντσέλο,
τό

viool', v.(m.), violen, βιολί, τό □ —**tje**,
o., -s, (bloem) γιούλι, τό □ μενεξές, ό
□ βιολέτα, ή □ ίο, τό □ πανσές, ό

vira'go, v., -'s, άντρογυναίκα, ή
viriliteit', v., άντροσύνη, ή
virtueel', -tuele, πραγματικός

virtuoos', m., -tuozen, επιδέξιος μουσι-
κός, ό □ βιρτουόζος, ό

virulent', -e, μιασματικός

vi'rus, o., -sen, ίός, ό □ μίασμα, τό
vis, m., -sen, ψάρι, τό □ ιχθύς, ό □
vliegende —: χελιδονόψαρο, τό

vis-à-vis, bw., άντίκρυ □ άπέναντι
vise'ren, σημαδεύω □ σκοπεύω

vis'graat, v.(m.), -graten, ψαροκόκαλο,
τό □ παραγκάθι, τό □ **visgrond**, m.,
-en, ψαρότοπος, ό □ —**haak**, m., -ha-
ken, άγκίστρι, τό □ πετονιά, ή □ —
handelaar, m., -aren, -s, ψαροπώλης,
ό □ ιχθυοπώλης, ό

vi'sie, v., -s, όραμα, τό □ όπτασία, ή
visioen', o., -en, έκσταση, ή □ όπτα-
σία, ή

visionair', m., -s, όπτασιαστής, ό □
δραματιστής, ό

visita'tie, v., -s, έξέταση, ή

visi'te, v.(m.), -s, επίσκεψη, ή □ —
kaartje, o., -s, έπισκεπτήριο, τό □
κάρτα, ή

vis'kuit, v.(m.), -en, αυγοτάραχο, τό □
vislijm, m., ψαρόκολλα, ή □ —**hijn**,
v.(m.), -en, καθετή, ή □ πετονιά, ή □

—**lucht**, v.(m.), ψαρίλα, ή □ —
mand, v.(m.), -en, κιούρτος, ό □ ψα-
ροκάλαθο, τό □ —**markt**, v.(m.), -en,

ψαραγορά, ή □ —**net**, o., -ten,
τράτα, ή □ —**olie**, v.(m.), ψαρόλαδο,
τό □ ιχθυέλαιο, τό □ —**rijk**, -e,

ιχθυοφόρος

vis'sen, ψαρεύω □ άλιεύω

vis'ser, m., -s, ψαράς, ό □ άλιέας, ό □
—**ij**, v., -en, ψαρική, ή □ άλιευτική,
ή □ —**sboot**, m. en v., -boten, τράτα,

ή □ ψαράδικο, τό □ ψαροκάικο, τό

vis'sloep, v.(m.), -en, ψαρόβαρκα, ή □
 ψαροκάικο, τό □ ψαράδικο, τό □
 ψαροπούλα, ή □ **vissoep**, v.(m.), -en,
 κακκαβιά, ή □ ψαρόσουπα, ή □ —
teelt, v.(m.), ιχθυοτροφία, ή □ —**tuig**,
 o., -en, άλιευτικά εργαλεία, τά
visueel', -suele, όρατός □ όπτικός
vi'sum, o., visa, -s, διαβατήριο, τό □ βί-
 ζα, ή
vis'vangst, v., ψάρεμα, τό □ άλιεία, ή
 □ **visvijver**, m., -s, ιχθυοτροφείο, τό □
 διβάρι, τό □ —**winkel**, m., -s, ψαρά-
 δικό, τό □ ιχθυοπωλείο, τό
vitaal', -tale, ζωτικός
vitaliteit', v., ζωτικότητα, ή
vitami'ne, v.(m.), -n, -s, βιταμίνη, ή
vitri'ne, v., -s, βιτρίνα, ή □ μόστρα, ή
vitriool', o. en m., βιτριόλι, τό
vit'ten, γκρινιάζω □ γογγύζω
vit'terig, -e, γκρινιάρης
vitterij', v., -en, γκρίνια, ή □ διχόνοια,
 ή □ μουρμούρα, ή □ μεμψιμοιρία, ή
 □ γογγυσμός, ό □ παράπονο, τό
vivaciteit', v., ζωηράδα, ή
vivat!, ζήτω!
vivisect'ie, v., -s, ζωτομία, ή
vizier', o., -en, κλισιοσκόπιο, τό □
 στόχαστρο, τό
vla, v.(m.), -'s, vlaas, γαλέτα, ή □ παξι-
 μάδι, τό □ πουτίγκα, ή □ τούρτα, ή
vlaag, v.(m.), vlagen, (wind—) μπουρί-
 νι, τό □ (regen—) μπόρα, ή □ (v.
 woede, koorts) προσβολή, ή
Vlaams, -e, φλαμανδικός □ —**e**, v., -n,
 Φλαμανδή, ή
vlag, v.(m.), -gen, σημαία, ή □ παντιέ-
 ρα, ή □ *nationale* —: έθνόσημο, τό □
 —**gen**, σημααιοστολιζω □ —**geschip**,
 o., -schepen, ναυαρχίδα, ή
I vlak, o., -ken, έπίπεδο, τό □ έπίπεδη
 επιφάνεια, ή [όμαλός
II vlak, -ke, έπίπεδος □ πεδινός □
vlak'gom, m. en o., γομαλάστιχα, ή □
 σβηστήρας, ό □ γόμα, ή
vlak'ken, ίσοπεδώνω
vlak'te, v., -n, -s, (effenheid) άπλωσία,
 ή □ (plat land) πεδιάδα, ή □ κάμπος,
 ό □ πεδίο, τό □ —**maat**, v.(m.), -ma-

ten, μέτρο επιφάνειας, τό
vlak'weg, bw., καταπρόσωπο □ κατά-
 μούτρα
vlam, v.(m.), -men, φλόγα, ή
Vla'ming, m., -en, Φλαμανδός, ό
vlam'men, φλογίζω □ —**d**, -e, φλογε-
 ρός □ —**werper**, m., -s, φλογοβόλο,
 τό
vlas, o., λινάρι, τό □ λινό, τό □ —
blond, -e, ξανθός □ ξανθομάλλης □
 —**sen**, λινός □ —**teelt**, m., λινωφυ-
 τεία, ή □ —**zaad**, o., -zaden, λινα-
 ρόσπορος, ό
vlecht, v.(m.), -en, πλεξίδα, ή □ κοτσι-
 δα, ή □ πλοκάμι, τό □ —**en**, πλέκω
 □ —**werk**, o., (het vlechten) πλέξιμο,
 τό □ πλοκή, ή □ (voorwerp) πλέγμα,
 τό
vleer'muis, v.(m.), -muizen, νυχτερίδα,
 ή
vlees, o., vlezen, κρέας, τό □ (v. mens,
 dier, vrucht) σάρκα, ή □ (uitgebeend
 —) ψαχνό, τό □ —**blok**, o., -ken,
 κρεατοσάνιδο, τό □ κρεατοκόπι, τό
 □ —**etend**, -e, ζωοφάγος □ σαρκο-
 φάγος □ κρεατοφάγος □ —**nal**, o.,
 χυμός, ό □ ζωμός, ό □ —**pasteitje**,
 o., -s, κρεατόπιτα, ή □ —**waren**, mv.,
 άλλαντικά, τά □ —**wording**, v., σάρ-
 κωση, ή
vleet, v.(m.), vleten, (visnet) τράτα, ή □
 συρτή, ή □ (menigte) πλήθος, τό
vie'gei, m., -s, (dors—) δάρτης, ό □
 (lomperd) κόπανος, ό
vlei'en, γαλιφίζω □ κολακεύω □ καλο-
 πιάνω □ θυματιζώ □ θωπεύω
vlei'er, m., -s, κόλακας, ό □ γαλίφης, ό
 □ —**ig**, -e, κολακευτικός □ χαϊδευτι-
 κός □ —**ij**, v., -en, γαλιφιά, ή □
 καλόπιασμα, τό □ κολακεία, ή □ θω-
 πεία, ή
I vlek, v.(m.), -ken, (ook fig.) λεκές, ό
 □ λέρα, ή □ στίγμα, τό □ κηλίδα, ή
 □ (huidvlek) μώλωπας, ό □ μελάνια-
 σμα, τό
II vlek, o., -ken, (dorp) κωμόπολη, ή
vlek'keloos, -loze, άβερήλωτος □ άκη-
 λίδωτος □ παστρικός

vlek'ken, λερώνω □ μολύνω
vlek'tyfus, m., εξανθηματικός τύφος, ό
vle'selijk, -e, σαρκικός
vleu'gel, m., -s, -en, φτερούγα, ή □ πτέ-
 ρυγα, ή □ (partij—) παράταξη, ή □
 (v. leger) πλαγιοφυ' ακή, ή □ —**adju-**
dant, m., -en, ύπασπιστής, ό □ —
deur, v.(m.), -en, δίφυλλη πόρτα, ή □
 —**slag**, m., -en, φτερούγισμα, τό
vle'zig, -e, κρεατερός □ σαρκώδης □
 παχύς
vlieg, v.(m.), -en, μύγα, ή □ *Spaanse*
 —: κατσαρίδα, ή
vlieg'dekschip, o., -schepen, άεροπλα-
 νοφόρο, τό
vlie'gen, πετώ □ φτερουγίζω
vliegenier', m., -s, άεροπόρος, ό
vlie'gensvlug, bw., μάνι μάνι □ άμέσως
 □ γρήγορα □ άψε σβήσε!
vlie'genvanger, m., -s, μυγοχάφτης, ό
vlie'ger, m., -s, χαρταετός, ό
vlieg'route, v.(m.), -n, -s, άεροπορικό
 δρομολόγιο, τό
vlieg'tuig, o., -en, άεροπλάνο, τό □ *per*
 —: άεροπορικός □ —**bom**, v.(m.),
 -men, άεροβόμβα, ή
vlieg'veld, o., -en, άεροδρόμιο, τό □
 άερολιμένας, ό
vlieg'wezen, o., άεροπορία, ή
vlier'struijk, m., -en, κουροξυλιά, ή □
 φροξυλιά, ή
vlies, o., vliezen, μεμβράνα, ή □ ύμέ-
 νας, ό □ —**vleugeligen**, mv., ύμενό-
 πτερα, τά
vlijt, v.(m.), επιμέλεια, ή □ φροντίδα,
 ή □ μέριμνα, ή □ έργατικότητα, ή □
 —**ig**, -e, επιμελής □ έργατικός □
 σύντονος
vlin'der, m., -s, πεταλούδα, ή □ χρυ-
 σαλλίδα, ή □ ψυχή, ή □ —**achtig**, -e,
 έλαφρόμυαλος □ —**dasje**, o., -s, πε-
 ταλούδα, ή □ φιόγκος, ό □ παπιγιόν,
 τό
vlo, v.(m.), vlooiën, ψύλλος, ό □ *vlooi-*
en hebben: ψυλλιάζω □ *vlooiën be-*
strijden: ψυλλίζω □ ξεψυλλιάζω
vloed, m., -en, ροή, ή □ χύσιμο, τό □
 τρέξιμο, τό □ ρύση, ή □ (v. bloed)

έμμηνορραγία, ή □ —**golf**, v.(m.),
 -golven, φουσκοθαλασσιά, ή
vloei'baar, -bare, ρευστός □ — **maken**:
 ύδροποιώ □ —**heid**, v., ρευστότητα,
 ή
vloei'en, ρέω □ χύνομαι □ αναβλύζω
 □ —**d**, -e, ρευστός □ (ongedwongen)
 εύχερης □ —**e werkwoorden**: ύγρό-
 ληκτα, τά
vloei'papier, o., -en, στουπόχαρτο, τό
 □ στουπόχαρτο, τό [ρευστό, τό
vloei'stof, v.(m.), -fen, ύγρό, τό □
vloek, m., -en, κατάρα, ή □ βλασφη-
 μία, ή □ —**en**, βλαστημώ □ βλασφη-
 μώ □ καταριέμαι
vloer, m., -en, δάπεδο, τό □ πάτωμα,
 τό □ *een* — *leggen*: πατώνω □ *een* —
uitbreken: ξεπατώνω □ —**kleed**, o.,
 -kleden, χαλί, τό □ τάπητας, ό □ —
tegel, m., -s, πλάκα, ή □ πλίσθος, ό
vlok, v.(m.), -ken, τουλούπα, ή
vloof'enmarkt, v.(m.), -en, παλιατζιδι-
 κο, τό
vloot, v.(m.), vloeten, ναυτικό, τό □
 στόλος, ό □ —**basis**, v., -sen, ναυτική
 βάση, ή □ —**commandant**, m., -en,
 κελευστής, ό
vlot, o., -ten, σχεδία, ή □ —**heid**, v.,
 εύχέρεια, ή □ —**brug**, v.(m.), -gen,
 πλωτή γέφυρα, ή □ —**hout**, o.,
 πλωτή ξυλεία, ή □ —**ten**, (drijven)
 κυμαίνομαι □ (gemakkelijk gaan)
 προχωρώ εύκολα □ *het* — *niet*: δέν
 προκόβω
vlucht, v.(m.), -en, (δια)φυγή, ή □ δρα-
 πέτευση, ή □ άπόδραση, ή □ (het vlie-
 gen) πέταγμα, τό □ πτήση, ή
vluch'teling, m., -en, δραπέτης, ό □
 πρόσφυγας, ό □ φυγάδας, ό
vluch'ten, (δια)φεύγω □ δραπετεύω □
 τρέπομαι σέ φυγή □ (helpen vluchten)
 φευγατίζω
vlucht'heuvel, m., -s, ανάχωμα, τό □
 λοφίσκος, ό □ γήλοφος, ό □ ύψωμα,
 τό
vluch'tig, -e, φευγαλέος □ παρόδικος
 □ —**heid**, v., φευγάλα, ή □ τρεχάλα,
 ή

vlug, -ge, γρήγορος □ γλήγορος □ ταχύς □ σβέλτος □ γοργός □ εὐκίνητος □ —**schrift**, o., -en, λιβελος, ὁ
vocaal, -cale, φωνητικός
vocabulair, o., -s, λεξιλόγιο, τό
vo'catief, m., -tieven, κλητική, ἡ
vocht, o., -en, ὕγρo, τό □ (sap) χυμός, ὁ
vocht'ig, -e, νοτερός □ ὕγρoς □ —heid, v., ὕγρασία, ἡ □ ὕγρότητα, ἡ □ νοτιά, ἡ □ —**heidsmeter**, m., -s, ὕγρομετρο, τό
vocht'meter, m., -s, γράδο, τό □ ἀραιόμετρο, τό
vod, o. en v.(m.), -den, κουρέλι, τό □ ράκος, τό □ —**degoed**, o., παλιόπανα, τά □ ράκη, τά □ —**denraper**, m., -s, ρακοςυλλέκτης, ὁ □ κουρελάς, ὁ
voe'den, θρέφω □ (δια)τρέφω □ ταΐζω □ σιτίζω □ τροφοδοτῶ
voe'derbak, m., -ken, φάτνη, ἡ □ παχνί, τό □ ταΐστρα, ἡ
voe'deren, ζωοτροφῶ □ ταΐζω
voe'ding, v., θρέψη, ἡ □ θρέψιμο, τό □ σίτιση, ἡ □ —**sleer**, v.(m.), βρωματολογία, ἡ □ —**smiddelen**, mv., τρόφιμα, τά
voed'sel, o., βρώμα, τό □ (δια)τροφή, ἡ □ φαγητό, τό □ βρώση, ἡ □ ἔδεσμα, τό □ —**bedeling**, v., -en, τροφoδοσία, ἡ □ —**tekort**, o., ἀτροφία, ἡ
voed'ster, v., -s, βάγια, ἡ □ νταντά, ἡ □ τροφός, ἡ □ παραμάνα, ἡ □ βυζάστρα, ἡ □ —**vader**, m., -s, ψυχοπατέρας, ὁ □ θετός πατέρας, ὁ
voed'zaam, -zame, θρεπτικός □ τροφικός
voeg, v.(m.), -en, ἀρμός, ὁ □ —en, ἀρμόζω □ συναρμολογῶ □ —**woord**, o., -en, σύνδεσμος, ὁ □ —**zaam**, -zame, ἀρμόδιος □ κατάλληλος □ εὐπρεπής
voel'baar, -bare, ψηλαφητός □ χειροπιαστός
voe'len, (betasten) ψηλαφῶ □ (gewaarworden) αἰσθάνομαι □ ἐννοῶ □ ἀντιλαμβάνομαι □ νιώθω □ (sprekend tasten) δοκιμάζω □ ἐρευνῶ
voel'hoorn, -horen, m., -s, κεραία, ἡ □

zijn — *s uitsteken*: βολιδοσκοπῶ
voe'ling, v., ἐπαφή, ἡ
voer, **voe'der**, o., τροφή, ἡ
voe'ren, (leiden) ὀδηγῶ □ διευθύνω □ διοικῶ □ (voederen) □ ταΐζω □ ζωοτροφῶ □ (kieren —) φοδράρω
voe'ring, v., -en, φόδρα, ἡ
voer'loon, o., κόμιστρα, τά □ μεταφορικά, τά □ **voerman**, m., voerlieden, -lui, ἀγωγάτης, ὁ □ ἀμαξάς, ὁ □ ἀραμπατζής, ὁ □ καραγωγέας, ὁ □ —**tuig**, o., -en, ἄμαξα, ἡ
voet, m., -en, πόδι, τό □ ποδάρι, τό □ (— van een berg) πρόποδες, οἱ □ ριζοβούνι, τό □ *te* —: πεζά □ —*tje lichten*: μπερδουκλώνω □ ὑποσκελίζω □ —**bad**, o., -en, ποδόλουτρο, τό
voet'bal, m., -len, ποδόσφαιρα, ἡ □ μπάλα, ἡ □ (—spel) ποδόσφαιρο, τό □ φούτ μπόλ, τό □ —**ler**, m., -s, ποδοσφαιριστής, ὁ □ —**match**, m. en v., -es, -en, μάτς, τό □ ποδοσφαιρική συνάντηση, ἡ □ —**ploeg**, v.(m.), -en, ποδοσφαιρική ομάδα, ἡ □ —**veld**, o., -en, γήπεδο, τό
voet'bank, v.(m.), -en, ὑποπόδιο, τό □
voetganger, m., -s, πεζός, ὁ □ πεζοπόρος, ὁ □ διαβάτης, ὁ □ ὁδοιπόρος, ὁ □ βαδιστής, ὁ □ στρατολάτης, ὁ □ —**jicht**, v.(m.), ποδάγρα, ἡ □ —**licht**, o., -en, προσκηνίο, τό □ —**noot**, v.(m.), -noten, ὑποσημείωση, ἡ □ παραπομπή, ἡ
voet'pad, o., -en, πεζοδρόμιο, τό □ (smal —) μονοπάτι, τό □ **voetreis**, v.(m.), -reizen, ὁδοιπορία, ἡ □ πεζοπορία, ἡ □ —**rem**, v.(m.), -men, ποδόφρενο, τό □ —**spoor**, o., -s, -sporen, ἀχνάρι, τό □ πατημασιά, ἡ □ ἵχνος, τό □ —**stap**, m., -pen, πάτημα, τό □ —**stuk**, o., -ken, ὑπόβαθρο, τό □ ὑπόστυλο, τό □ στυλοβάτης, ὁ
voet'val, m., -len, γονυκλισία, ἡ □ *een — doen*: προσπέφτω □ ἐκκλιπαρῶ □ ζητῶ συγγνώμη
voet'volk, o., πεζούρα, ἡ □ πεζικό, τό □ φανταρία, ἡ □ **voetwortel**, m., -s, ταρσός □ —**zoeker**, m., -s, κροτίδα, ἡ

ή □ τρακατρούκα, ή □ βαρελότο, τό □ —**zool**, v.(m.), -zolen, πέλαμα, τό □ πατούνα, ή □ πατούσα, ή

vo'gel, m., -s, (-en), πουλί, τό □ πτηνό, τό □ πετούμενο, τό □ —**jong**, o., -en, νεοσσός, ό □ —**kooi**, v.(m.), -en, κλουβί, τό □ κουμάσι, τό □ —**kunde**, v., όρνιθολογία, ή □ —**kweek**, m., πτηνοτροφία, ή

vo'gelkweker, m., -s, πτηνοτρόφος, ό □ **vogelijm**, m., ιξός, ό □ —**mest**, m., κουτσουλιά, ή □ —**nest**, o., -en, φωλιά, ή □ —**verschrikker**, m., -s, φόβητρο, τό □ σκιάχτρο, τό □ —**vlucht**, v.(m.), κάτοψη, ή

vo'gelvrij, -e, προγραμμένος □ —**verklaring**, v., προγραφή, ή

vo'gelzang, m., -en, κελάδημα, τό □ λάλημα, τό □ λαλιά, ή

voi'le, m., -s, πέπλος, ό

vol, -le, γεμάτος □ πλήρης □ γιομάτος □ μεστός □ πλέριος

vol'bloed, πολύαιμος □ καλής γενιάς **volbren'gen**, τελώ □ εκπληρώνω □ ξεπληρώνω □ (άπο)περατώνω

voldaan', -dane, εύχαριστημένος □ ικανοποιημένος

voldoen', ικανοποιώ □ ανταμείβω □ —**de**, άρκετός □ έπαρκής □ ικανοποιητικός □ *het is* —: φτάνει □ σώνει □ —**ing**, v., ικανοποίηση, ή □ εύχαρίστηση, ή

voldon'gen, άποφασισμένος (μόζω **volein'den**, έπιτελώ □ έκτελώ □ εφαρ- **volein'ding**, v., συντέλεια, ή □ έντέλεια, ή □ τελειότητα, ή □ έκτέλεση, ή □ εφαρμογή, ή □ τέλειωμα, τό □ τέρμα, τό

vol'geling, m., -en, όπαδός, ό □ άκόλουθος, ό □ σύντροφος, ό

vol'gen, άκολουθώ □ συνοδεύω □ ίχνη-λατώ □ (lessen —) παρακολουθώ □ *als volgt*: ώς έξής □ κατά σειρά □ —**d**, -e, έπόμενος □ άκόλουθος □ κατοπινός □ προσεχής

vol'gens, vz., κατά □ σύμφωνα μέ

volg'orde, v.(m.), -n, -s, διαδοχή, ή □ σειρά, ή

volg'zaam, -zame, εύπειθής □ υπάκου-ος □ πειθήνιος □ εύτακτος

volhar'den, έπιμένω □ πεισμώνω

volhar'ding, έμμονή, ή □ έπιμονή, ή □ καρτερία, ή

vol'heid, v., πληθώρα, ή □ πλησμονή, ή

vol'houden, άνέχομαι □ ύπομένω

volk, o., -en, -eren, έθνος, τό □ λαός, ό □ *veel* —: πολός κόσμος, ό

vol'kenbond, m., κοινωνία τών έθνών, ή □ **volkenkunde**, v., (vergelijkende —) έθνολογία, ή □ (beschrijvende —) έθνογραφία, ή □ —**recht**, o., διεθνές δίκαιο, τό

volko'men, τέλειος

volk'rijk, -e, πολυάνθρωπος □ πολυπληθής

volks, -e, λαϊκός □ δημόσιος □ κοινόχρηστος □ —**aard**, m., έθνικός χαρακτήρας, ό □ —**bibliotheek**, v., -theek, λαϊκή βιβλιοθήκη, ή □ —**dans**, m., -en, λαϊκός χορός, ό □ τσάμικος, ό □ —**democratie**, v., -en, λαοκρατία, ή □ —**kunde**, v., δημογραφία, ή □ λαογραφία, ή

volks'lied, o., -eren, δημοτικό τραγούδι, τό □ έθνικός ύμνος, ό □ **volksmenner**, m., -s, δημαγωγός, ό □ δημοκόπος, ό □ λαοπλάνος, ό □ —**oproe**, o., -en, δημεγεσία, ή □ έθνεγεσία, ή □ όχλαγωγία, ή □ —**opruier**, m., -s, δημεγέρτης, ό □ —**stam**, m., -men, φυλή, ή □ έθνος, τό

volks'taal, v.(m.), δημοτική, ή □ καθομιλουμένη, ή □ λαϊκή γλώσσα, ή □ (platte taal) χυδαιολογία, ή □ **volkstelling**, v., -en, άπογραφή, ή □ —**verhuizing**, v., -en, μετανάστευση τών λαών, ή □ —**vertegenwoordiger**, m., -s, βουλευτής, ό □ —**vertegenwoordiging**, v., αντιπροσωπεία του λαού, ή

volks'vijandig, -e, αντιδημοτικός

volks'vriend, m., -en, δημοτικός, ό □ δημοφιλής, ό □ λαοφιλής, ό

volle'dig, -e, τέλειος □ όλόκληρος □ όλάκερος □ άκέραιος

vol'leybal, o., βολεϊμπόλ, τό □ χειρόσφαιρα, ή

volmaakt', -e, τέλειος □ —heid, v., -heden, τελειότητα, ή
 vol'macht, v.(m.), -en, εξουσιοδότηση, ή □ πληρεξούσιω, τό □ —igen, εξουσιοδοτώ
 volma'king, v., τελειοποίηση, ή
 volmon'dig, -e, ειλικρινής
 vol'proppen, στουμπώνω □ παραγεμίζω □ (de mond —) μπουκκώνω
 volstaan', άρκω □ φτάνω □ σώνω □ φτουρώ
 volstrekt', -e, άπόλυτος
 volt, m., -s, βόλτ, τό
 voltaal'lig, -e, πλήρης
 vol'tameter, m., -s, βολτάμετρο, τό
 voltooid', -e, τετελεσμένος
 voltooi'en, τελειώνω □ καταλήγω □ συμπληρώνω □ αποπερατώνω □ τερματίζω
 voltooi'ing, v., -en, συμπλήρωση, ή □ αποπεράτωση, ή □ τέλειωμα, τό □ τέρμα, τό
 vol'treffer, m., -s, έπιτυχία, ή □ εύστοχία, ή
 voltrek'ken, διεκπεραιώνω □ έκτελώ
 voltrek'ker, m., -s, έκτελεστής, ό
 voltrek'king, v., -en, (έκ)τέλεση, ή
 volu'me, o., -n, -s, όγκος, ό □ ποσότητα, ή
 voluptueus', -tueuze, ήδονικός
 volvoe'ring, v., έκτέλεση, ή
 volwaar'dig, -e, έγκυρος
 volwas'sen, -e, ήλικιωμένος □ τρανός □ ώριμος □ — worden: ήλικιώνομαι □ μεγαλώνω □ ώριμάζω □ —e, m.-v., -n, ήλικιωμένος, ό □ ώριμος, ό □ —heid, v., ώριμη ήλικία, ή
 vol'zin, m., -nen, περίοδος, ή □ πρόταση, ή □ φράση, ή
 von'deling, m., -en, έκθετος, ό
 vondst, v., -en, εύρημα, τό
 vonk, v.(m.), -en, σπίθα, ή □ σπινθήρας, ό □ —en, σπι(ν)θηρίζω □ σπιθίζω □ σπιθοβολώ
 von'nis, o., sen, άπόφαση δικαστηρίου, ή □ έτυμηγορία, ή □ —sen, δικάζω
 voogd, m., -en, κηδεμόνας, ό
 voogdij', v., -en, κηδεμονία, ή □ —

schap, v., -ren, έπιτροπεία, ή
 I voor, v.(m.), voren, αυλακία, ή
 II voor, vz., για □ περί □ μπροστά σέ □ πρό □ πρίν από
 vooraan', bw., μπροστά □ —staand, -e, διαπρεπής □ έξοχος □ εξαιρετος □ διάσημος □ έγκριτος □ μεγαλοσιάνος
 vooraf'betalen, προπληρώνω □ καπαρώνω □ προκαταβάλλω
 vooraf'betaling, v., -en, καπάρο, τό □ άρραβώνας, ό □ προκαταβολή, ή □ προπληρωμή, ή
 vooraf'gaan, προηγουμαι □ προπορεύομαι □ προϋπάρχω □ —d, -e, εισαγωγικός □ προγενέστερος □ προηγούμενος
 vooraf', bw., προπαντός □ προπάντων □ κυρίως
 voor'arm, m., -en, άντιβράχιο, τό
 voor'arrest, o., προφυλάκιση, ή
 voor'avond, m., -en, άπόβραδο, τό
 voorba'rig, -e, πρόωρος □ πρώμος
 voorbedacht'heid, v., προμελέτη, ή
 voor'beeld, o., -en, παράδειγμα, τό □ —ig, -e, ύποδειγματικός □ παραδειγματικός □ εξαιρετικός □ πρότυπος
 voor'behoedend, -e, προληπτικός
 voor'behoedmiddel, o., -en, άντισυλληπτικό χάπι, τό □ προφυλακτικό, τό
 voor'behoud, o., επιφύλαξη, ή □ άμφιβολία, ή
 I voor'behouden, έφεκτικός □ επιφυλακτικός □ δισταχτικός
 II voor'behouden, επιφυλάσσω
 voor'berelden, έτοιμάζω □ παρασκευάζω □ προμηθεύω □ (onderwijs) προπαιδεύω □ προγυμνάζω □ —d, -e, προκαταρκτικός □ προεισαγωγικός
 voor'bereiding, v., -en, έτοιμασία, ή □ προετοιμασία, ή □ προπαρασκευή, ή □ προεργασία, ή
 voor'bericht, o., -en, πρόλογος, ό
 voor'bestemmen, προορίζω
 voor'bestemming, v., πεπρωμένο, τό □ μοιραίο, τό □ προορισμός, ό
 voorbij', -e, περασμένος □ παλιός

voorbij'gaan, διαβαίνω □ διέρχομαι □ περνῶ □ —d, -e, διαβατικός □ περαστικός □ ἐφήμερος
voorbij'ganger, m., -s, διαβάτης, ὁ □ περαστικός, ὁ □ ὁδοιπóρος, ὁ
voorbij'gestreefd, -e, παλαιός □ παλιός □ ἄχρηστος □ ἀσυγχρόνιστος
voorbij'lopen, παρατρέχω □ παραβγαίνω □ διαρρέω
voorbij'streven, προσπερνῶ □ ξεπερνῶ □ ὑπερέχω
voorbij'varen, παραπλέω
voorbij'zien, παραβλέπω □ παραμελῶ
voor'bode, m., -n, -s, πρόδρομος, ὁ □ (voorteken) προμήνυμα, τό
voor'brengen, ἀναφέρω
voor'danser, m., -s, κορυφαῖος, ὁ □ πρῶτος χορευτής, ὁ
voor'deel, o., -delen, πλεονέκτημα, τό □ ὕφελος, τό □ συμφέρον, τό □ κέρδος, τό □ ὠφέλεια, ἡ
voor'dek, o., πλώρη, ἡ □ πρῶρα, ἡ
voorde'lig, -e, ὠφέλιμος □ κατάλληλος □ χρήσιμος □ *het is* —: συμφέρει □ ὠφελεῖ
voor'deur, v.(m.), -en, προστινὴ πόρτα, ἡ □ πρόθυρο, τό
voor'doen, (doen als voorbeeld) ἐπιδείχνω □ (gebeuren) γίνομαι □ (voorbinden) προσδένω □ (zich uitgeven als) ὑποκρίνομαι □ προσποιῶμαι
voor'dracht, v.(m.), -en, διάλεξη, ἡ □ ἀπαγγελία, ἡ □ ὁμιλία, ἡ □ —gever, m., -s, ὁμιλητής, ὁ
voor'dragen, ἀπαγγέλλω □ εἰσηγοῦμαι
vooreerst', bw., κυρίως □ πρῶτιστα □ πρῶτα πρῶτα
voor'gaan, προβαδίζω □ προπορεύομαι □ προηγούμεναι
voor'ganger, m., -s, προκάτοχος, ὁ
voor'gerecht, o., -en, ἐντράδα, ἡ □ μεζές, ὁ □ κοκορέτσι, τό
voor'geschiedenis, v., προῖστορία, ἡ
voor'geslacht, o., -en, προπάτορες, οἱ □ πρόγονοι, οἱ
voor'gevel, m., -s, πρόσοψη, ἡ
voor'gevoel, o., -ens, προαίσθημα, τό □ διαίσθηση, ἡ □ ἐνόραση, ἡ

voor'gewend, -e, εἰκονικός □ φαινομενικός □ ψεύτικος
voor'grond, m., -en, πρῶτο πλάνο, τό
voor'hal, v.(m.), -len, πρόναος, ὁ □ νάρθηκας, ὁ □ πρόθυρο, τό
voor'hand, v.(m.), -en, (bij spel) πρωτιά, ἡ
voorhan'den, πρόχειρος □ διαθέσιμος □ — *zijn*: φτουρῶ □ ἐπαρκῶ
voor'hang, m., -en, παραπέτασμα, τό □ καταπέτασμα, τό
voor'historisch, -e, προῖστορικός
voor'hoede, v.(m.), -n, -s, ἐμπροσθοφυλακή, ἡ □ προφυλακή, ἡ □ πρωτοπορία, ἡ
voor'hof, o., -hoven, προαύλιο, τό □ αὐλή, ἡ
voor'hoofd, o., -en, κούτελο, τό □ μέτωπο, τό
voor'huid, v.(m.), -en, ἀκροβυστία, ἡ □ κόσθη, ἡ
voor'huwelijks, -e, προγαμιαῖος
voorin'genomen, -e, φιλοπρόσωπος □ μεροληπτικός □ προκατειλημμένος □ προδιατεθειμένος □ —heid, v., προκατάληψη, ἡ □ προδιάθεση, ἡ
voor'jaar, o., -jaren, ἀνοιξη, ἡ
voor'kamer, v.(m.), -s, προθάλαμος, ὁ
voor'kant, m., -en, μέτωπο, τό
voor'kennis, v., πρόγνωση, ἡ □ προαίσθημα, τό
voor'keur, v.(m.), πρόκριση, ἡ □ προτίμηση, ἡ □ ἐκλογή, ἡ □ γούστο, τό □ πρωτεῖο, τό
I voor'komen, o., ἐπιφάνεια, ἡ □ ἀνάστημα, τό □ παράστημα, τό □ παρυσιαστικό, τό
II voorko'men, προλαβαίνω □ προκάτω □ προφταίνω
voorko'mend, -e, καλοδεχούμενος □ περιποιητικός □ ἐξυπηρετικός □ —heid, v., λάτρα, ἡ □ περιποίηση, ἡ
voor'laatst, -e, προτελευταῖος □ *de* — *e lettergreep*, v.(m.): παραλήγουσα, ἡ
voor'leggen, προσάγω □ παρουσιάζω □ ἐπιδείχνω □ ὑποβάλλω
voor'legging, v., προσαγωγή, ἡ □ προσκόμιση, ἡ □ παρουσίαση, ἡ

voor'lezing, v., -en, έκφώνηση, ή □
διάβασμα, τό □ ανάγνωση, ή
voor'lichten, διαφωτίζω □ κατατοπίζω
□ καθοδηγώ □ πληροφορώ
voor'liefe, v., ροπή, ή □ προτίμηση,
ή
voor'liggend, -e, προκειμένος
voor'lopen, προτρέχω
voor'loper, m., -s, πρόδρομος, ό
voorlo'pig, -e, πρόσκαιρος □ προσωρι-
νός □ μεταβατικός
voorma'lig, bw., πρώην □ άλλοτε □
τελευταία
voormid'dag, m., -en, πρωί, τό □
πρωία, ή □ *in de* —: πρωινός □ προ-
μεσημβρινός
voor'naam, m., -namen, όνομα, τό
voornaam', -name, έγκριτος □ διαπρε-
πής □ έξαιρετικός □ *de voornaamste*:
κύριος □ σπουδαιότερος □ ουσιώδης
□ —*heid*, v., ευγένεια, ή □ άβρότη-
τα, ή □ άφεντιά, ή
voor'naamwoord, o., -en, άνωυμία, ή
voorna'melijk, bw., ιδίως □ μάλιστα □
προπάντων □ κυρίως □ πρώτιστα
I voor'nemen, o., -s, προαίρεση, ή □
ρόθωση, ή □ επιθυμία, ή □ σκοπός,
ό
II voor'nemen, (zich) σκοπεύω
voor'oefening, v., -en, προάσκηση, ή
voor'onderstellen, προϋποθέτω
voor'onderzoek, o., προανάκριση, ή
voor'ontwerp, o., -en, προσχέδιο, τό □
προσχεδιάσμα, τό
vooroor'deel, o., -delen, προδικασία, ή
voorop', bw., πρώτα □ προπάντων
voorou'derlijk, -e, προγονικός □ πα-
τροπαράδοτος □ πάτριος
voor'ouders, mv., προπάτορες, οί □
γονικά, τά □ σόι, τό □ ανιόντες, οί □
πρόγονοι, οί
voor'o'ver, bw., κατακέφαλα □ —*bui-*
gen, προκύπτω □ σκύβω □ —*gebo-*
gen, -e, σκυφτός □ σκυμμένος
voor'pagina, v.(m.), -'s, προμετωπίδα,
ή
voor'portaal, o., -talen, πρόθυρο, τό □
αυλόπορτα, ή

voor'post, m., -en, κροφυλακή, ή □
έμπροσθοφυλακή, ή
voor'raad, m., -raden, έφόδιο, τό □
άπόθεμα, τό □ προμήθεια, ή □ —*ka-*
mer, v.(m.), -s, κελάρι, τό □
άποθήκη, ή
voor'rang, m., προβάδισμα, τό □ προ-
τεραιότητα, ή □ πρωτείο, τό □ (*bij*
spel) πρωτιά, ή
voor'recht, o., -en, προνόμιο, τό
voor'rede, v.(m.), -s, προλεγόμενα, τά
□ πρόλογος, ό □ εισαγωγή, ή
voor'ruit, v.(m.), -en, μπροστινό τζάμι,
τό
voor'schieten, (*voorbijlopen*) παρατρέ-
χω □ (*geld*) προκαταβάλλω
voor'schieter, m., -s, δανειστής, ό
voor'schot, o., -en, προκαταβολή, ή □
προπληρωμή, ή □ καπάρο, τό
voor'schrift, o., -en, διάταξη, ή □ δια-
ταγή, ή □ έντολή, ή □ (*recept*)
συνταγή, ή
voor'schrijven, επιτάσσω □ θεσπίζω □
καθιερώνω
voor'smaak, m., πρόγευση, ή
voor'spel, o., -en, προανάκρουσμα, τό
□ προοίμιο, τό □ πρελούντιο, τό
voorspel'len, προμαντεύω □ προλέγω
□ προφητεύω □ προμηνώ □ χρησιμο-
δοτώ
voorspel'ling, v., -en, προμάντεμα, τό
□ προφητεία, ή □ πρόβλεψη, ή
voor'spiegelen, βαυκαλίζω
voor'spiegeling, v., -en, (άπατηλή) πρό-
φαση, ή
voor'spoed, m., εύπορία, ή □ εύημερία,
ή □ προκοπή, ή □ — *kennen*: καλο-
περνώ □ εύημερώ □ εύπορώ □ —*ig*,
-e, καλόμοιρος □ εύπορος □ εύκατά-
στατος □ πλούσιος
voor'spraak, v.(m.), συνηγορία, ή □
υπεράσπιση, ή
voor'spreker, m., -s, συνήγορος, ό □
παράκλητος, ό
voor'sprong, m., -en, κλεονέκτημα, τό
□ — *hebben*: υπερέχω □ υπερετώ
voorst, -e, μπροστινός □ έμπρόσθιος
voor'stad, v.(m.), -steden, προάστιο, τό

□ συνοικισμός, ό □ περίχωρα, τά
voor'stander, m., -s, προστάτης, ό
voor'stel, o., -len, πρόταση, ή □ ύπο-
 βολή, ή □ —**len**, (een voorstel doen)
 προτείνω □ προβάλλω □ (introduce-
 ren) συστήνω □ εισάγω □ παρου-
 σιάζω □ μπάζω □ *zich* —: φαντάζο-
 μαι □ —**ling**, v., -en, παράσταση, ή
voor'stemmen, επιψηφίζω □ επιδοκι-
 μάζω
voor'steven, o., -s, πλώρη, ή □ πώρα,
 ή
voor'studie, v., -s, -diën, προμελέτη, ή
 □ προσχέδιο, τό
voort'aan, bw., από δώ κ'έμπρός □
 έφεξής □ πιά □ ήδη
voortbrengen, γεννώ □ παράγω □ δη-
 μιουργώ
voort'brenger, m., -s, παραγωγός, ό
voort'brengsel, o., -s, -en, προϊόν, τό
voort'drijven, (dieren —) κεντρίζω
voort'duren, διαωνίζω □ —**d**, -e, έξα-
 κολουθητικός □ συνεχής □ άδιάκο-
 πος □ συναπτός
voort'teken, o., -s, -en, προμήνυμα, τό
 □ προάγγελμα, τό
voort'gang, m., -en, πρόοδος, ή □ προ-
 κοπή, ή
voort'tijdig, -e, πρόωρος □ πρώιμος
voort'leven, επιζώ □ επιβιώνω
voort'toneel, o., προσκήνιο, τό
voort'planting, v., αναπαραγωγή, ή □
 πολλαπλασιασμός, ό □ τεκνογονία, ή
voort'schrijden, προβαίνω
voortref'felijk, -e, έξαιρετος □ περίφη-
 μος □ έξοχος □ έξτρα
voort'trekken, προτιμώ
voortrekkerij, v., ρουσφέτι, τό
voort'slepen, σέρνω □ σύρω
voort'stuwen, προωθώ
voort'trekken, ρυμουλκώ
voort'tuin, m., -en, πρασιά, ή □ μπρο-
 στινός κήπος, ό
voortva'rend, -e, προπετής □ άπερί-
 σκεπτος □ Ιταμός □ —**heid**, v.,
 προπέτεια, ή □ αϋθάδεια, ή □ άπε-
 ρισκεψία, ή
voort'vloeien, άπορρέω

voortvlucht'ig, -e, φυγόποινος
voort'woekeren, φουντώνω □ φυλλώνω
voort'zetten, συνεχίζω □ έξακολουθώ
 □ επιμένω
voort'zetting, v., έξακολουθήση, ή □
 συνέχεια, ή □ συνέχιση, ή
voornit', bw., έμπρός □ μπροστά □
 ένώπιον
voornit'betalen, προπληρώνω □ προ-
 καταβάλλω
voornit'betaling, v., -en, προκαταβολή,
 ή □ προπληρωμή, ή
voornit'gaan, προοδεύω □ προχωρώ
voornit'gang, m., προαγωγή, ή □ πρό-
 οδος, ή □ προβιβασμός, ό □ προκο-
 πή, ή □ προχώρηση, ή
voornit'lopen, προδικάζω
voornit'stormenten, όρμώ □ χμώ □ ρί-
 χνομαι [φιλοπρόοδος]
voornit'stre'vend, -e, προοδευτικός □
voornit'zenden, προπέμπω
voornit'zicht, o., -en, πρόβλεψη, ή □
 προαισθηση, ή □ προμάντεμα, τό □
 πρόγνωση, ή
voornit'ziend, -e, προβλεπτικός □ προ-
 νοητικός □ προορατικός
voorn'vader, m., -s, -en, προπάτορας, ό
 □ πρόγονος, ό □ γενάρχης, ό □ —
lijk, -e, πατρογονικός □ προπατορι-
 κός
voorn'val, o., -len, άπευκταίο, τό □ πα-
 ραδαρμός, ό □ βασανισμός, ό □ πε-
 ριπέτεια, ή □ περίπτωση, ή □ περι-
 στατικό, τό □ —**len**, γίνομαι □
 συμβαίνω □ έκτελοῦμαι □ πραγμα-
 τοποιῦμαι
voorn'vechter, m., -s, πρόμαχος, ό □
 ύπέρμαχος, ό □ ύπερασπιστής, ό
voorn'verkoop, m., προαγορά, ή □ προ-
 πούληση, ή
voorn'verwarming, v., προθέρμανση, ή
voorn'voegsel, o., -s, άχώριστο μόριο, τό
voorn'voelen, προαισθάνομαι □ προβλέ-
 πω □ προνοώ □ προϋπολογίζω
voorn'waar', bw., χωρίς άλλο □ βέβαια
voorn'waarde, v., -n, ύπόθεση, ή □
 συνθήκη, ή □ όρος, ό □ —**tijk**, -e,
 ύποθετικός

voor'wenden, προβάλλω □ προφασίζομαι □ στριφογυρίζω
voor'wendsel, ο., -s, -en, πρόσχημα, τό □ πρόφαση, ή □ παραφορά, ή
voor'werp, ο., -en, αντικείμενο, τό □ είδος, τό
voor'woord, ο., -en, πρόλογος, ό □ προεισαγωγή, ή □ προοίμιο, τό
voor'zanger, m., -s, πρωτοψάλτης, ό □ χοράρχης, ό
voor'zeggen, υπαγορεύω □ (influisteren) ψιθυρίζω
voorze'ker, bw., εξάπαντος □ όπωςδήποτε □ δίχως άλλο
voor'zetsel, ο., -s, πρόθεση, ή
voorzich'tig, -e, προφυλαχτικός □ συντηρητικός □ προσεχτικός □ —heid, v., προσοχή, ή □ προφύλαξη, ή □ φρόνηση, ή □ περίσκεψη, ή
voorzien', προβλέπω □ προνοώ □ προυπολογίζω □ —igheid, v., πρόνοια, ή □ —ing, v., -en, παροχή, ή □ χορήγηση, ή □ δόση, ή □ προμήθεια, ή
voor'zijde, v.(m.), -n, μέτωπο, τό
voor'zitten, προεδρεύω
voor'zitter, m., -s, πρόεδρος, ό □ —schap, ο., προεδρία, ή
voor'zorg, v.(m.), -en, προβούλευμα, τό □ προμελέτη, ή □ πρόνοια, ή □ προφύλαξη, ή
voos, voze, σφουγγαρωτός □ σπογγώδης
vor'deren, (vooruitgaan) προοδεύω □ προκόβω □ προχωρώ □ (eisen) απαιτώ
vor'dering, v., -en, προκοπή, ή □ προχώρηση, ή □ (eis) αί αίτηση, ή □ διεκδίκηση, ή □ κατάσχεση, ή
vo'ren, bw., (van te —) από πρίν □ έκ των προτέρων □ *meer naar* —: παραμπρός □ παραμπροστά
vo'rig, -e, προηγούμενος □ περασμένος □ — *jaar*: πέρσι, bw. □ τήν περασμένη χρονιά [ή
vork, v.(m.), -en, πιρούνι, τό □ παρόνη,
vorm, m., -en, μορφή, ή □ σχήμα, τό □ φόρμα, ή □ τύπος, ό □ —elijk, -e, τυπικός

vor'meloos, -loze, άδιάπλαστος □ —heid, v., δυσμορφία, ή
vor'men, σχηματίζω □ (δια)μορφώνω □ διαπλάσσω □ πλάθω □ σουλουπώνω □ φορμάρω □ —d, -e, μορφωτικός
vorm'geving, v., σουλούπι, τό □ μορφή, ή □ σχήμα, τό □ σχηματισμός, ό
vor'ming, v., -en, διάπλαση, ή □ διαμόρφωση, ή
vorm'leer, v.(m.), μορφολογία, ή □ τυπικό, τό
vorm'sel, ο., χρίσμα, τό □ μύρωμα, τό
vorst, m., -en, (koning) βασιλιάς, ό □ (koude, geen mv.) πάγωμα, τό □ πάγος, ό □ ψύχος, τό □ κρούσταλλο, τό □ —elijk, -e, βασιλικός □ ήγεμονικός □ —enhuis, ο., -huizen, δυναστεία, ή □ —in, v., -nen, βασίλισσα, ή
vos, m., -sen, άλεπού, ή □ (sluw mens) σαίτι, τό
voetief'geschenk, ο., -en, άφιέρωμα, τό □ τάμα, τό □ άνάθημα, τό
vouw, v.(m.), -en, ζάρα, ή □ ζαρωματιά, ή □ πτυχή, ή □ δίπλα, ή □ σούρα, ή □ —baar, -bare, εύλόγιστος □ εύκαμπτος □ λυγρός □ —en, διπλιάζω □ ζαρώνω □ τσακίζω □ διπλώνω □ —machine, v., -s, διπλωτική μηχανή, ή
vraag, v.(m.), vragen, (om te hebben) ζήτηση, ή □ (om te weten) έρώτηση, ή □ (έ)ρώτημα, τό □ — *en aanbod*: ή ζήτηση και ή προσφορά □ *in — stellen*: διαμφισβητώ □ —gesprek, ο., -ken, συνέντευξη, ή □ —stuk, ο., -ken, πρόβλημα, τό □ ζήτημα, τό □ —teken, ο., -s, έρωτηματικό, τό
vraat'zucht, v.(m.), λαίμαργία, ή □ άδηφαγία, ή □ άχορτασιά, ή □ πολυφαγία, ή
vracht, v.(m.), -en, φορτίο, τό □ γομάρι, τό □ ζαλίκι, τό □ φόρτωμα, τό □ (scheeps—) караβιά, ή □ —brief, m., -brieven, φορτωτική, ή □ —geld, ο., -en, ναύλος, ό □ φορτωτικά, τά □ —schip, ο., -schepen, μαούνα, ή □ φορτηγίδα, ή □ —vervoer, ο., μετα-

φορά φορτίων, ή □ —voerder, m., -s, μεταφορέας, ό □ —wagen, m., -s, φορτηγό, τό □ καμιόνι, τό □ βαγόνι, τό

vra'gen, (om te krijgen) ζητώ □ δέομαι □ χρειάζομαι □ (om te weten) (έ)ρωτώ □ raad —: συμβουλευόμαι

vra'genlijst, v.(m.), -en, έρωτηματολόγιο, τό

vre'de, m. en v., ειρήνη, ή □ όμόνοια, ή □ —gerecht, o., -en, ειρηνοδικείο, τό □ —lievend, -e, φιλειρηνικός □ —lievendheid, v., ειρηνοφιλία, ή □ φιλειρηνισμός, ό □ —recht, m., -s, ειρηνοδίκης, ό □ κατής, ό □ καδής, ό

vre'desaanbod, o., πρόταση ειρήνης, ή □ vredesconferentie, v., -s, διάσκεψη της ειρήνης, ή □ —onderhandeling, v., -en, διαπραγμάτευση ειρήνης, ή

vre'destichter, m., -s, ειρηνοποιός, ό □ ειρηνοφόρος, ό

vre'desverdrag, o., -en, σπονδές, οί □ συνθήκη ειρήνης, ή

vreed'zaam, -zame, ειρηνικός □ φιλήσυχος □ φιλειρηνικός

vreemd, -e, ξένος □ άλλοδαπος □ ξενότροπος □ παράξενος □ —eling, m., -en, ξένος, ό □ φιλοξενούμενος, ό □ —talig, -e, ξενόγλωσσος

vrees, v.(m.), φόβος, ό □ δέος, τό □ τρόμος, ό □ —aanjagend, -e, τρομακτικός □ φοβερός □ —achtig, -e, φοβητσιάρης □ δειλός □ άτολμος □ λιγόνυχος □ περίτρομος □ —achtigheid, v., δειλία, ή □ άτολμία, ή □ λιγόνυχια, ή

vrek, m., -ken, φιλάργυρος, ό □ έξηνταβελόνης, ό □ —kig, -e, παραδόπιστος □ φιλοχρήματος □ τσιγκούνης

vre'selijk, -e, έπίφοβος □ φοβερός

vre'ter, m., -s, φαγάς, ό □ πολυφάγος, ό

vreug'de, v., -n, χαρά, ή □ ευφροσύνη, ή □ ευχαρίστηση, ή □ τέρψη, ή □ —loos, -loze, άχαρος □ —tranen, mv., δάκρυα χαράς, τά □ —vol, -ie, πρόσχαρος □ ευχάριστος □ γελαστός □ χαρούμενος

vre'zen, φοβούμαι □ τρομάζω

vriend, m., -en, φίλος, ό

vrien'delijk, -e, φιλικός □ ευγενικός □ ευπροσήγορος □ καταδεχτικός □ γλυκομίλητος □ —heid, v., -heden, ευπροσηγορία, ή □ καλοσύνη, ή

vriend'schap, v., -ren, φιλία, ή □ οικειότητα, ή □ —pelijkheid, v., -heden, φιλικός δεσμός, ό

vriendin', v., -nen, φιλενάδα, ή □ φίλη, ή

vries'punt, o., βαθμός της πήξης, ό □ μηδενικό, τό

vries'we(d)er, o., ψύχος, τό □ ψύχρα, ή

vrie'zen, παγώνω □ κρ(ο)υσταλλιάζω

vrij, -e, έλευθερος □ άδέσμευτος □ αυτεξούσιος

vrij'af, — hebben: σκολάζω □ σχολάζω □ —geven: παρέχω σκόλη

vrija'ge, v., -s, έρωτοτροπία, ή □ χαριεντισμός, ό

vrij'blijvend, -e, χωρίς υποχρέωση

vrij'brief, m., -brieven, προνόμιο, τό □ πιστοποιητικό ταυτότητας, τό

vrijbult'erij', v., -en, πειρατεία, ή

vrij'dag, m., -en, Παρασκευή, ή □ Goede V—: Μεγάλη Παρασκευή, ή □ processie van Goede V—: έπιτάφιος, ό

vrijdenkerij', v., έλευθεροφροσύνη, ή

vrij'dom, m., -men, άπαλλαγή, ή

vrij'en, χαριεντίζομαι □ έρωτοτροπώ □ φλερτάρω □ κορτάρω

vrij'er, m., -s, μνηστήρας, ό □ —ij, v., -en, πάρε δώσε, τό, τά

vrij'geven, άπολυτρώνω □ άπελευθερώνω

vrijge'vig, -e, άποχέρης □ γενναιόδωρος □ άνοιχοχέρης □ κουβαρντάς □ —heid, v., γενναιοδωρία, ή □ κουβαρνταλίκι, τό □ άνοιχοχεριά, ή

vrijgezel', m., -len, άνυπαντρος, ό □ μπεκιάρης, ό □ έργένης, ό □ γεροντοπαλίκαρα, τό

vrij'handel, m., έλευθερη συναλλαγή, ή □ έλευθερο έμπόριο, τό

vrij'heid, v., -heden, έλευθερία, ή □ λευτεριά, ή □ άνεξαρτησία, ή □

κυριαρχία, ή □ αὐτοτέλεια, ή □ —
lievend, -e, φιλελεύθερος
vrij'heidsoorlog, m., -en, ἀπελευθερω-
 τικός πόλεμος, ό
vrij'heidsstrijder, m., -s, ἀπελευθερω-
 τής, ό □ (1821) κλέφτης, ό □ παλικά-
 ρι, τό
vrij'kaart, v.(m.), -en, δωρεάν είσιτή-
 ριο, τό
vrij'komen, γλιτώνω □ ἀπαλλάσσομαι
vrij'kopen, λυτρώνω □ ἐξαγοράζω
vrij'latiing, v., -en, ἐλευθέρωση, ή □
 ἀπόλυση, ή □ ἀποφυλάκιση, ή □
 ἀποδέσμευση, ή
vrijmet'selaar, m., -s, -laren, τέκτονας,
 ό □ μασόνος, ό
vrijmetselarij', v., ἐλευθεροτεκτονι-
 σμός, ό □ τεκτονισμός, ό □ μασονία,
 ή
vrijmoe'digheid, v., ἐλευθεροστομία, ή
 □ παρρησία, ή
vrij'pleiten, ἀπαλλάσσω □ δικαιώνω
vrij'spraak, v.(m.), ἀθώωση, ή □ ἀπαλ-
 λαγή, ή
vrij'spreken, ἀθώνω
vrij'staat, m., -staten, δημοκρατία, ή
vrij'stellen, ἐξαιρώ □ ξεχωρίζω
vrij'stelling, v., -en, κατάλυση, ή □
 άφεση, ή □ ἀπαλλαγή, ή
vrij'ster, v., -s, αγαπητικά, ή □ (oude
 —) γεροντοκόρη, ή
vrij'waren, ἐξασφαλίζω □ σιγουράρω
vrij'waring, v., -en, διατήρηση, ή □
 διάσωση, ή
vrijwil'lig, -e, ἐθελοντικός □ ἐθελού-
 σιος □ ἐκούσιος □ θεληματικός □ οί-
 κειοθελής □ —er, m., -s, ἐθελοντής,
 ό
vrijzin'nig, -e, φιλελεύθερος □ —heid,
 v., ἐλευθεροφροσύνη, ή
vroed'vrouw, v., -en, μαία, ή □ μαμή, ή
vroeg, -e, ('s morgens —) πρωινός □ έω-
 θινός □ ὀρθρινός □ (te vroeg)
 πρόωρος □ πρόωμος □ (bw.) ἔγκαιρα
 □ (έ)νωρίς □ πρωί
vroe'ger, -e, προγενέστερος □ πρωτι-
 νός □ πρωτύτερος □ περασμένος □
 (bw.) ἐμπρός □ ἐνωρίτερα □

πρωτύτερα □ πρίν □ (eertijds) παλιά
 □ ἀρχαία
vroeg'rijp, -e, πρόωμος □ πρόωρος □
 προφαντός □ τροφαντός □ [τό
vroeg'te, v., αὐγή, ή □ πρωί, τό □ ταχύ,
vro'lijk, -e, γελαστός □ τερπνός □ φαι-
 δρός □ εὐθυμος □ ἱλαρός □ —heid,
 v., χαρά, ή □ εὐθυμία, ή □ φαιδρότη-
 τα, ή □ εὐφροσύνη, ή □ ἀγαλλίαση, ή
 □ κέφι, τό
vroom, vroome, εὐαγής □ ἀγνός □ εὐλα-
 βής □ θεοσεβής □ θρησκος □ —
heid, v., εὐσέβεια, ή □ εὐλάβεια, ή □
 (kwezelarij) θρησκοληψία, ή
vroon'dienst, m., -en, ἀγγαρεία, ή
vrouw, v., -en, γυναίκα, ή □ (echtgenote)
 σύζυγος, ή □ (mevrouw) κυρία, ή
 □ —en en kinderen: γυναικόπαιδα,
 τά
vrouw'welijk, -e, γυναικεῖος □ γυναικί-
 σιος □ (geslacht) θηλυκός □ —heid,
 v., θηλυπρέπεια, ή
vrouw'wenarbeid, m., γυναικοδουλειά, ή
 □ vrouwenarts, m., -en, γυναικολό-
 γος, ό □ —beweging, v., φεμινισμός,
 ό □ φεμινιστική κίνηση, ή □
 γυναικεῖο ζήτημα, τό □ —gek, m.,
 -ken, γυναικάς, ό □ θηλυμανής, ό □
 —hater, m., -s, μισογύνης, ό □ —
klooster, o., -s, γυναικεία μονή, ή
vrouw'wenvoorrechtster, v., σουφραζέ-
 τα, ή □ νεωτερίστρια, ή
vrouw'tje, o., -s, γυναικούλα, ή □ γυ-
 ναικάκι, τό □ γυναικάριο, τό
vrucht, v.(m.), -en, φρούτο, τό □ καρ-
 πός, ό □ κέρδος, τό □ γέννημα, τό □
 —afdrjving, v., ἄμβλωση, ή □
 ἔκτρωση, ή
vrucht'baar, -bare, γόνιμος □ εὐφορος
 □ καρπερός □ καρποφόρος □ —
heid, v., γονιμότητα, ή □ εὐφορία, ή
vrucht'boom, m., -bomen, ὀπωροφόρο,
 τό □ καρπόδεντρο, τό
vrucht'leloos, -loze, ἀνώφελος □ ἄκαρ-
 πος □ μάταιος
vrucht'tenmoes, o., μαρμελάδα, ή
vrucht'tesap, o., -pen, ζουμί, τό □ ζω-
 μός, ό □ χυμός, ό

vrucht'gebruik, ο., ἐπικαρπία, ἡ □ κάρ-
πωση, ἡ □ ὠφέλεια, ἡ □ *het* — *heb-*
ben: νέμομαι □ — *er*, m., -s, ἐπι-
καρπωτής, ὁ

vuig, -e, ἀναιδής □ ἀνήθικος □ ξετσι-
πωτος

vuil, -e, βρωμερός □ βρώμικος □ ἀκά-
θαρτος □ — *maken*: λερώνω

vuil'bek, m., -ken, βωμολόχος, ὁ □
αἰσχρολόγος, ὁ □ — *ken*, βωμολοχῶ
□ αἰσχρολογῶ □ — *kerij*, v., αἰσχρο-
λογία, ἡ □ βωμολοχία, ἡ

vuil'igheid, v., -heden, βρωμιά, ἡ □
βρομιά, ἡ □ ἀκαθαρσία, ἡ □ γυφτιά,
ἡ □ λέρα, ἡ □ ρύπος, ὁ

vuil'lik, m., -en, βρωμόπαιδο, τό

vuil'nis, v. en o., σκουπίδι, τό □ ἀπόρ-
ριμμα, τό □ λέρα, ἡ □ μαγάρα, ἡ □
— *blik*, o., -ken, φαράσι, τό □ — *em-*
mer, m., τενεκές, ὁ □ κουβάς σκουπι-
διῶν, ὁ □ — *hoop*, m., -hopen, σκου-
πιδαριό, τό

vuil'schrijver, m., -s, ρυπαρογράφος, ὁ
□ πορνογράφος, ὁ

vuist, v.(m.), -en, γροθιά, ἡ □ γρόθος, ὁ
□ πυγμή, ἡ □ *in zijn* — *lachen*: γελῶ
κρυφά □ *uit het* — *je eten*: κολατσίζω
□ κολατσιό, τό □ *voor de* — *spreken*:
προχειρολογῶ

vuist'recht, o., αὐτοδικία, ἡ □ χειροδι-
κία, ἡ □ **vuistslag**, m., -en, γροθιά, ἡ
□ μπουνιά, ἡ □ πυγμή, ἡ □ — *vech-*
ter, m., -s, πυγμάχος, ὁ

vulcanisa'tie, v., σκλήρυνση τοῦ καου-
τσούκ, ἡ

vulcanise'ren, σκληραίνω τό ἐλαστικό
κόμμι

vulgair', -e, πρόστυχος □ χυδαῖος □

χαμερπής □ — *e taal*, v.(m.): χυδαιο-
λογία, ἡ □ δημοτικισμός, ὁ
vulgarisa'tie, v., -s, ἐκλαίκευση, ἡ
vulgariteit', v., προστυχιά, ἡ □ χυδαί-
τητα, ἡ

vulkaan', m., -kanen, ἡφαιστειο, τό
vulka'nisch, -e, ἡφαιστειογενής □ ἡφαι-
στεϊόγενο

vul'len, γεμίζω □ γιομίζω □ (*een tand*
—) βουλώνω □ (*dempen*) μπαζώνω

vul'ling, v., -en, γέμισμα, τό □ γιόμι-
σμα, τό □ πλήρωμα, τό □ (*tand*—)
βούλωμα, τό

vul'pen, v.(m.), -nen, στυλό, τό □ στυ-
λογράφος, ὁ

vul'sel, o., -s, στουπί, τό

vu'n'zig, -e, μουχλιασμένος

vu'ren, πυροβολῶ

vu'rig, -e, διακαής □ διάπυρος □ πυ-
ραχτωμένος □ πύρινος □ φλογερός

vuur, o., -vuren, φωτιά, ἡ □ πῦρ, τό □
— *vatten*: ἀναφλέγομαι □ φουντώνω

□ — **bol**, m., -len, πυρωμένη σφαίρα,
ἡ □ — **doop**, m., βάπτισμα πυρός, τό

□ — **gloed**, m., θράκα, ἡ □
ἀνθρακιά, ἡ □ — **pijl**, m., -en, πύραυ-
λος, ὁ □ πυροσωλήνας, ὁ

vuurrood', -rode, πυρρός □ πυρόχρω-
μος □ φλογοκόκκινος □ φλόγιμος □

vuursteen, m., -stenen, ἀτσαλόπετρα,
ἡ □ πυρόλιθος, ὁ □ τσακμακόπετρα,
ἡ □ στουρνάρι, τό □ — **tang**, v.(m.),

-en, μασιά, ἡ □ τσιμπίδα, ἡ □ —
foren, m., -s, φάρος, ὁ □ φανός, ὁ

vuur'vast, -e, ἀκαυτος □ πυρίμαχος □
— **wapen**, o., -s, -en, πυροβόλο, τό □

— **werk**, o., -en, πυροτέχνημα, τό □
φωτιάς, οἱ

W

waad'baar, -bare, ἄβαθος □ ρηχός

waad'vogel, m., -s, καλοβατικός, ὁ □
στεγανόποδα, τά

waag, v.(m.), wagen, καντάρι, τό □
πλάστιγγα, ἡ □ — **hals**, m., -zen,

ριψοκίνδυνος, ὁ □ παράτολμος, ὁ

waai'en, πνέω □ φυσῶ □ φυσομανῶ

waai'er, m., -s, βεντάλια, ἡ □ ριπίδι, τό
□ — **en**, ριπίζω □ ἀνεμίζω

waak'hond, m., -en, μαντρόσκυλο, τό

□ τσοπανόσκυλο, τό
waak'vlam, v.(m.), -men, ζώπυρο, τό □
 έναυσμα, τό
waak'zaam, -zame, ἀκοίμητος □
 ἀγρυπνος □ —**heid**, v., ἐγρήγορη, ἡ
 □ ξαγρύπνημα, τό □ ξαγρύπνια, ἡ
waan, m., wanen, φαντασία, ἡ
waan'zin, m., ἀλλοφροσύνη, ἡ □ τρέ-
 λα, ἡ □ κουζουλάδα, ἡ □ μούρλια, ἡ
 □ φρενίτιδα, ἡ □ —**nig**, -e, τρελός □
 παράφρονος
waar?, ποῦ; □ (beir. bw.) ὅπου □
 ὅπουδῆμοτε
waarach'tig, -e, πραγματικός □ ἀληθι-
 νός □ γνήσιος
waar'borg, m., -en, ἐγγύηση, ἡ □ ἐχέγ-
 γυο, τό □ ἀσφάλεια, ἡ □ —**en**,
 ἐγγυοῦμαι □ —**som**, v.(m.), -men,
 (losprijs) ξαγορά, ἡ □ λύτρα, τά □
 (rechtbank, verkiezingen) παράβολο,
 τό
I waard, m., -en, κάπηλος, ὁ □ ταβερ-
 νιάρης, ὁ
II waard, -e, ἄξιος □ ἀξιότιμος □ *het is
 de moeite* —: ἀξίζει τὸν κόπο
waar'de, v., -n, ἄξια, ἡ □ (prijs) τιμή, ἡ
waardeer'baar, -bare, ἀξιόλογος □
 σεβαστός
waar'deloos, -loze, τιποτένιος □ μηδα-
 μινός □ ποταπός □ ἀχρηστος
waar'depapier, o., -en, χρεόγραφο, τό
waarde'ren, (ἐκ)τιμῶ □ εἰδομαι □
 στιμάρω □ εὐλαβοῦμαι □ ψηφῶ □
gewaardeerd: δόκιμος □ ἀξιόλογος
waarde'ring, v., -en, ἐκτίμηση, ἡ □
 ὑπόληψη, ἡ
waar'devermeerdering, v., -en, ἀνατίμη-
 ση, ἡ □ ὑπερτίμηση, ἡ
waar'devermindering, v., -en, ὑποτίμη-
 ση, ἡ
waar'devol, -le, δόκιμος □ ἀξιόλογος
 □ κλασικός □ χρηστός □ ἔντιμος
waar'dig, -e, ἄξιος □ —**heid**, v., -he-
 den, ἀξιοῦμενα, ἡ
waardoor, διά τίνος; □ μέ τί; □ διά
 τοῦ ὁποίου □ μέ τὸν ὁποῖο
waarheen, γιά ποῦ; □ ποῦ; □ ὅπου □
 ὅπουδῆποτε

waar'heid, v., -heden, ἀλήθεια, ἡ □ —
lievend, -e, εἰλικρινής □ εὐθύς □ ἄδο-
 λος □ φιλαλήθης □ —**sliefde**, v.,
 φιλαλήθεια, ἡ □ εἰλικρίνεια, ἡ □
 τιμιότητα, ἡ
waarin, γιά ποῦ □ πρὸς ποῦ; □ ὅπου
waarlangs, κατά μήκος τίνος; □ κατά
 μήκος τοῦ ὁποίου
waar'lijk, bw., δά □ σωστά □ ἀλή-
 θεια
waarmee, μέ τί; □ μέ ποιόν; □ μέ τόν
 ὁποῖο □ ἀπ'ὅπου
waarna, κατά τί; □ μετά τί; □ κατά
 τὸν ὁποῖο □ μετά τὸν ὁποῖο
waarneem'baar, -bare, αἰσθητός
waar'nemen, τηρῶ □ γρικῶ □ ἀκούω
 □ ἀντιλαμβάνομαι □ νιώθω □ αἰσθάν-
 ομαι
waar'nemer, m., -s, τηρητής, ὁ
waar'neming, v., -en, (δια)τήρηση, ἡ
waar'om?, τί; □ γιατί; □ περί τίνος; □
 γιά τὸν ὁποῖο □ περί τοῦ ὁποίου
waarop, σέ τί; □ σέ ποιό; □ μετά τί; □
 στόν ὁποῖο □ μετά τὸν ὁποῖο
waarschijn'lijk, -e, πιθανός □ ἐνδεχό-
 μενος □ —**heid**, v., -heden, πιθανότη-
 τα, ἡ □ ἀληθοφάνεια, ἡ □ ἐνδεχόμε-
 νο, τό
waar'schuwen, ιδεάζω □ προειδοποιῶ
 □ προαγγέλλω
waar'schuwing, v., -en, προαγγελία, ἡ
 □ προειδοποίηση, ἡ □ προμήνυμα,
 τό □ (vermaning) ἀποτροπή, ἡ
waarte'gen, κατά τίνος; □ ἐναντίον τί-
 νος; □ κατά τοῦ ὁποίου □ ἐναντίον
 τοῦ ὁποίου
waaruit, ἀπό τί; □ ἀπό τὸν ὁποῖο
waarvan, ἀπό τί; □ ἀπό τὸν ὁποῖο
waarvoor, γιατί; □ διά τίνος; □ πρὸς
 τί; □ πρὶν ἀπὸ τί; □ γιά τὸν ὁποῖο
 □ πρὸς τὸν ὁποῖο □ πρὶν ἀπὸ τὸν ὁποῖο
waar'zegger, m., -s, μαντευτής, ὁ □
 χρησμοδοτής, ὁ □ —**ij**, v., -en,
 μαντεία, ἡ □ προφητεία, ἡ □ —**s**-
kunst, v., μαντική, ἡ
waas, o., (op vruchten) χνούδι, τό □
 (nevelsluier) καταχνιά, ἡ
wacht, v.(m.), φρούρηση, ἡ □ φρουρά,

ή □ —en, ἀναμένω □ περιμένω □ —(er), m., -s, φρουρός, ό □ —kamer, v.(m.), -s, ἀντιθάλαμος, ό □ ἀντικάμαρα, ή □ —meester, m., -s, ύπαξιωματικός, ό

wacht'post, m., -en, βάρδια, ή □ φρουρά, ή □ φυλάκιο, τό □ wachtloren, m., -s, βίγλα, ή □ σκοπιά, ή □ —tijd, m., καιρός ἀναμονής, ό □ —woord, o., -en, (παρα)σύνθημα, τό □ —zaal, v., -zalen, αἴθουσα ἀναμονής, ή

wad, o., -den, πόρος, ό □ πέραμα, τό
wa'den, τσαλαβουτώ

wa'fel, v.(m.), -s, τηγανίτα, ή

I wa'gen, διακυβεύω □ διακινδυνεύω □ ρισκοκινδυνεύω

II wagen, m., -s, όχημα, τό □ άμαξα, ή □ βαγόνι, τό □ αὐτοκίνητο, τό

wa'genmenner, m., -s, άρματαηλάτης, ό □ ήνίοχος, ό

wa'genpark, o., -en, χώρος στάθμευσης, ό □ τροχαίο ύλικό, τό

wa'genwijd, bw., όρθάνοιχτα □ διάπλατα

wag'gelen, ταλαντεύομαι □ τρικλίζω

wagon', m., -s, βαγόνι, τό □ όχημα, τό

wake, v.(m.), -n, άγρυπνία, ή □ ξαγρύπνημα, τό □ ξαγρύπνια, ή

wa'ken, άγρυπνώ □ ξαγρυπνώ □ γρηγορώ

wak'ker, -e, ξυπνητός □ ξύπνιος □ —worden: ξυπνώ □ έγείρομαι □ —maken: άφυπνίζω □ έξεγείρω

wal, m., -len, αποβάθρα, ή □ προκυμαία, ή

wal'gelijk, -e, άηδιαστικός □ άπαίσιος □ σιχαμερός

wal'gen, άηδιάζω □ σιχάινομαι □ αποστρέφομαι

wal'ging, v., κόρος, ό □ άηδία, ή □ άποστροφή, ή

walm, m., -en, (πυκνός) καπνός, ό

wal'noot, v.(m.), -noten, καρύδι, τό

wal'rus, m., -sen, φώκια, ή

wals, m. en v., -en, βάλς, τό □ στρόβιλος, ό □ —en, (effenen) ίσοπεδώνω

□ —machine, v., -s, όδοστρωτήρας, ό

wal'vis, m., -sen, φάλαινα, ή □ κήτος, τό □ —jager, m., -s, φαλαινοθήρας, ό □ —vaarder, m., -s, (boot) φαλαινοθηρικό, τό

wam'buis, o., -buizen, σακάκι, τό

wan, v.(m.), -nen, λιχνιστήρι, τό

wan'begrip, o., -pen, παρεξήγηση, ή □

wanbeheer, o., κατοδιοίκηση, ή □ —

betaler, m., -s, έλλειμματίας, ό □

κακοπληρωτής, ό □ —betaling, v.,

-en, ύπερμερία, ή

wand, m., -en, τοίχωμα, τό

wan'daad, v.(m.), -daden, πλημμέλημα, τό

wan'delaar, m., -s, περιπατητής, ό

wan'delen, περι(ι)πατώ □ πεζοπορώ

wan'delgang, m., -en, στοά, ή

wan'deling, v., -en, περίπατος, ό □ πε-

ριδιάβασμα, τό □ σεριάνι, τό □ βόλτα, ή

wan'delstok, m., -ken, ράβδος, ή □ μπαστούνι, τό

wandluis, v., -luizen, κοριός, ό □ κόριζα, ή

wand'schildering, v., τοιχογραφία, ή

wa'nen, φαντάζομαι

wang, v.(m.), -en, μάγουλο, τό □ παρειά, ή

wan'gedrag, o., κακοήθεια, ή □ αίσχροτήτα, ή

wan'gedrocht, o., -en, τέρας, τό □ έκτρωμα, τό

wang'kuiltjes, mv., λακκάκια, τά

wan'hoop, v.(m.), άπελπισία, ή □ άπόγνωση, ή □ άπογοήτευση, ή

wan'hopen, άπελπίζομαι

wan'kei, -e, άσταθής □ έπισφαλής □

άβέβαιος □ —en, ταλαντεύομαι □

λικνίζομαι □ τρικλίζω □ —moedig,

-e, άψίκορος □ άλλοπρόσαλλος

wan'klank, m., -en, δυσαρμονία, ή □

κακοφωνία, ή □ (muz.) παράκρουση,

ή □ παρατονία, ή □ φάλτσο, τό

wan'molen, m., -s, σπορακαθαριστήριο, τό

wanneer, (bw.), πότε; □ (vw.) άφού □

όταν □ όποτε □ όπόταν □ σάν

wan'nen, λιχνίζω

wan'orde, v.(m.), ἀναρχία, ή □ ἀταξία, ή □ —iljk, -e, ρέμπελος □ τεμπέλης □ ἀνυπότακτος □ χαώδης

wansma'kelijk, -e, κακόζηλος □ —heid, v., ἀηδία, ή

wanstal'tig, -e, δύσμορφος

want, vw., γιατί □ ἐπειδή □ ἀφοῦ

I wan'trouwen, o., δυσπιστία, ή □ καχυποψία, ή

II wantrouwen, δυσπιστώ □ ἀπιστώ

wantrou'wig, -e, καχύποπτος □ φιλόποπτος [ή]

wan'verhouding, v., -en, δυσαναλογία,

wa'pen, o., -s, -en, όπλο, τό □ —broe-

der, m., -s, συμπολεμιστής, ό □ σύμμαχος, ό □ συναγωνιστής, ό □ —

drager, m., -s, όπλοφόρος, ό □ —en,

όπλιζω □ —fabriek, v., -en, όπλο-

ποιείο, τό □ —gekletter, o., κλαγγή,

ή □ —handelaar, m., -laren, -s, του-

φεξής, ό □ όπλοπώλης, ό

wa'penkunde, v., οίκοσημολογία, ή □

wapenschild, o., -en, θυρεός, ό □ έμ-

βλημα, τό □ οίκόσημο, τό □ —stil-

stand, m., άνακωχή, ή □ έκεχειρία, ή

□ κατάπαυση του πολέμου, ή

war'peren, κυματίζω

war, v.(m.), (in de —) μπερδεμένος

waran'de, v.(m.), -n, δημόσιος κήπος,

ό □ ζωολογικός κήπος, ό

war'boel, m., κυκεώνας, ό □ ταραχή, ή

warem'pel, bw., αλήθεια □ σωστά □

πραγματικά

wa'renhuis, o., -huizen, έμπορικός

οίκος, ό □ μαγαζί, τό

warm, -e, ζεστός □ θερμός □ βραστός

□ —bloedig, -e, θερμόαιμος □

ζωηρός □ εύερέθιστος □ —en,

ζεσταίνω □ θερμαίνω

warm'te, v., ζέστη, ή □ ζέστα, ή □

ζεστασιά, ή □ θαλπωρή, ή □ θάλπος,

τό □ θερμότητα, ή □ —uitstraling,

v., -en, θερμότητα, ή

warmwa'terbron, v.(m.), -nen, θερμά,

τά □ θερμοπηγή, ή □ warmwater-

kraan, v.(m.), -kranen, βρύση του ζε-

στού νερού, ή □ —kruik, v.(m.), -en,

θερμοφώρα, ή

war'reling, v., -en, στροβίλισμα, τό

war'taal, v.(m.), παραλήρημα, τό □

παραμιλητό, τό

I was, m., (v. kleren) πλύσιμο, τό □

μπουγάδα, ή □ (v. aangezicht) νήσιμο,

τό

II was, m. en o., κερί, τό

was'bak, m., -ken, νιπτήρας, ό

was'doek, o. en m., -en, κερόπανο, τό

□ κεροπάνι, τό □ μουσαμάς, ό

was'echt, -e, έγγυημένος γιά πλύσιμο

wa'sem, m., -s, άντάρα, ή

was'goed, o., ρούχα γιά πλύσιμο, τά □

άσπρόρουχα, τά

was'kaars, v.(m.), -en, άγιοκέρι, τό □

κερί, τό □ λαμπάδα, ή

was'knijper, m., -s, μανταλάκι, τό □

waskom, v.(m.), -men, λεκάνη, ή □

—kuip, v.(m.), -en, σκάφη, ή □ —

machine, v., -s, πλυντήριο, τό □ —

poeder, o. en m., -s, σκόνη πλυσίμα-

τος, ή

I was'sen, πλένω □ λούζω □ μπουγα-

διάζω □ (zich —) νίβω □ λούζομαι □

(v.d. maan) γεμίζω

II was'sen, κερένιος □ κέρινος

wasserij', v., -en, καθαριστήριο, τό □

πλυντήριο, τό

was'tafel, v.(m.), -s, νιπτήρας, ό □

λαβομάνο, τό

was'vrouw, v., -en, πλύστρα, ή □ πλύν-

τρια, ή

wat?, (vr. vnnw.) τί; □ (betr. vnnw.) (dat

wat) ό,τι

wa'ter, o., -s, -en, νερό, τό □ νεράκι, τό

□ ύδωρ, τό □ (urine) ούρο, τό □ —

bouwkunde, v., ύδραυλική, ή □ —

closet, o., -s, άπόπατος, ό □ άποχω-

ρητήριο, τό □ τουαλέτα, ή □ —

damp, m., -en, ύδρατμός, ό □ —

dicht, -e, άδιάβροχος □ άδιαπέρα-

στος □ στεγανός

wa'terdraagster, v., -s, νεροκουβαλή-

τρα, ή □ waterdrager, m., -s, νεροκου-

βαλητής, ό □ νερούλας, ό □ —druk,

m., ύδροστατική πίεση, ή

wa'teren, κατουρώ □ ούρώ □ μαγαρίζω

wa'tergeneeskunde, v., ύδροθεραπεία, ή

□ **waterhoofd**, ο., -en, ὕδροκέφαλος, ὁ □ —**hoos**, v.(m.), -hozen, σίφουνας, ὁ □ —**ig**, -e, νερούλος □ νερούλιασμένος □ —**juffer**, v.(m.), -s, νερονύφη, ἡ □ —**kan**, v.(m.), -nen, ὕδροδοχείο, τό □ κουμάρι, τό □ κανάτι, τό □ κροντήρι, τό

wa'terkers, v.(m.), -en, κάρδαμο, τό □ **waterkraan**, v.(m.), -kranen, βρύση, ἡ □ πηγὴ, ἡ □ κρήνη, ἡ □ —**kruik**, v.(m.), -en, ὕδρια, ἡ □ λαγῆνι, τό □ στάμνα, ἡ □ —**leiding**, v., -en, ὕδραγωγείο, τό □ —**leidingbuis**, v.(m.), -buizen, κιούγκι, τό □ ὕδρωσολήνας □ λούκι, τό □ —**lelle**, v.(m.), -liën, νούφαρο, τό

Wa'terman, m., Ὑδροχόος, ὁ

wa'termeloen, m. en v., -en, καρπούζι, τό □ χειμωνικό, τό □ (veld met —en) μπιστάνι, τό

wa'termolen, m., -s, νερόμυλος, ὁ □ ὕδρόμυλος, ὁ

I **wa'terpas**, ο., -sen, ἀλφάδι, τό □ στάθμη, ἡ

II **wa'terpas**, -se, ἰσόπεδος □ ἐπίπεδος □ ὁμαλός □ ὀριζόντιος

wa'terpassen, ἀλφαδιάζω □ σταθμιζώ

wa'terpeil, ο., ὕδροστάθμη, ἡ □ **waterpijp**, v.(m.), -en, (nargileh) ναργιλέξ, ὁ □ —**plant**, v.(m.), -en, ὕδρόφυτο, τό □ —**pomp**, v.(m.), -en, ὕδραντλία, ἡ □ —**put**, m., -ten, στέρνα, ἡ □ ὕδατοδεξαμενὴ, ἡ □ πηγάδι, τό □ φρέαρ, τό □ χαβούζα, ἡ

wa'terschaarste, v., λευσιδρία, ἡ □ ἀνυδρία, ἡ □ **waterschuw**, -e, ὕδροφοβος □ —**slang**, v.(m.), -en, (dier) νερόφιδο, τό □ ὕδρα, ἡ □ (leiding) μάνικα, ἡ □ —**snoed**, m., νεροποντή, ἡ

wa'terstaat, m., ὕδρονομή, ἡ □ —**beambte**, m., -n, νεροκράτης, ὁ □ ὕδρονόμεας, ὁ

wa'terstof, v.(m.), ὕδρογόνο, τό □ —**bom**, v.(m.), -men, βόμβα ὕδρογόνου, ἡ □ —**peroxyde**, ο., ὀξυζενέ, τό

wa'tertanden, τρέχουν τὰ σάλια μου

wa'teruurwerk, ο., -en, κλεψύδρα, ἡ □

waterval, m., -len, καταρράχτης, ὁ □ —**verflekening**, v., -en, νερομπογιά, ἡ □ ὕδρόχρωμα, τό □ —**verplaatsing**, v., ἐκτόπισμα, τό □ —**vliegtuig**, ο., -en, ὕδροπλάνο, τό □ —**vloed**, m., -en, κατεβασιά, ἡ □ —**vogel**, m., -s, νεροπούλι, τό

wa'tervoorzining, v., ὕδρευση, ἡ □ παροχὴ νεροῦ, ἡ

wa'tervrees, v.(m.), ὕδροφοβία, ἡ

wa'terzucht, v.(m.), ὕδρωπικία, ἡ □ —**ig**, -e, ὕδρωπικός

watt, m., -s, βάτ, τό

wat'ten, mv., βάτα, ἡ □ βαμβάκι, τό

wa'zig, -e, νεφελοειδής

web, ο., -ben, ἱστός, ὁ □ (spinne—) ἀραχνιά, ἡ

wed'de, v.(m.), -n, μισθός, ὁ

wed'den, στοιχηματίζω

wed'denschap, v., -pen, στοίχημα, τό

we'(d)er, ο., καιρός, ὁ

we'derantwoord, ο., -en, ἀνταπόκριση, ἡ □ **wederdienst**, m., -en, ἀνταπόδοση, ἡ □ ἀνταμοιβή, ἡ □ —**doop**, m., ἀναβαπτισμός, ὁ □ —**eis**, m., -en, ἀνταπαίτηση, ἡ □ —**geboorte**, v., -n, παλιγγενεσία, ἡ □ ἀναγέννηση, ἡ

we'derheft, v.(m.), -en, ἕτερη μέση, ἡ

wederke'rig, -e, ἀμοιβαῖος □ (spr.) αὐτοπαθής □ ιδιόπαθος □ —**heid**, v., ἀμοιβασιότητα, ἡ

we'derkomst, v., ἐπιστροφή, ἡ □ γύρισμα, τό □ — v. *Jezus*: Δευτέρα Παρουσία, ἡ □ **wederliefde**, v., ἀνταγάπη, ἡ □ —**oprichting**, v., παλινόρθωση, ἡ □ ἀναστήλωση, ἡ □ —**opstanding**, v., ἀνάσταση, ἡ □ —**opzegging**, v., ἀνάκληση, ἡ

wederrech'telijk, -e, παράνομος □ **wedersamenstelling**, v., ἀναπαράσταση, ἡ □ —**varen**, ο., βίωμα, τό □ ἐπίζηση, ἡ □ —**waardigheid**, v., -heden, παραδαρμός, ὁ □ περιπέτεια, ἡ □ βασιανισμός, ὁ □ —**woord**, ο., -en, ἀνταπάντηση, ἡ □ —**zijds**, -e, ἀμοιβαῖος

wed'ijver, m., ἀμιλλα, ἡ □ διαγωνισμός, ὁ □ συναγωνισμός, ὁ □ —**en**,

ἀνταγωνίζομαι □ ἀμιλλῶμαι □ πα-
ραβγαίνω
wed'strijd, m., -en, ἀγώνας, ὁ □ διαγω-
νισμός, ὁ □ διαγώνισμα, τό □ ἄθλο,
τό □ —rechter, m., -s, ἀγωνοδίκης, ὁ
□ διαιτητής, ὁ
we'duwe, v., -n, χήρα, ἡ
we'duwnaar, m., -s, χήρος, ὁ □ —zijn:
χηρεύω
we'duwschap, o., χηρεία, ἡ
wee, o. en v.(m.), -ën, λύπη, ἡ □ πέν-
θος, τό □ barensweeen, mv.: ὠδίνες,
οἱ □ πόνοι, οἱ
weef'getouw, o., -en, ἱστός, ὁ □ ἀργα-
λειός, ὁ □ weefkunst, v., ὑφαντική, ἡ
□ κλωστουφαντουργία, ἡ □ —sel,
o., -s, -en, (stof) διασίδι, τό □ ὑφα-
σμα, τό □ (anatomie) ἱστός, ὁ
weeg'schaal, v.(m.), -schalen, ζυγός, ὁ
□ ζυγαριά, ἡ □ πλάστιγγα, ἡ □
μαλαντζα, ἡ □ ταμπλάς, ὁ
I week, v.(m.), weken, βδομάδα, ἡ □
ἐβδομάδα, ἡ
II week, weke, ἀπαλός □ μαλακός □
τρυφερός □ μαλθακός □ πλαδαρός
week'blad, o., -en, ἑβδομαδιαία ἐφημε-
ρίδα, ἡ □ βδοματιάτικο φύλλο, τό □
περιοδικό, τό
week'dieren, mv., μαλάκια, τά {τό
week'end, o., -s, -en, Σαββατοκύριακο,
weekhar'tig, -e, σπλαχνικός
wee'klacht, v.(m.), -en, μοιρολόγι, τό □
ὁρήνος, ὁ □ ὁδυρμός, ὁ □ κλάψιμο,
τό
wee'klagen, θρηνῶ □ ὁδύρομαι □ οἰμώ-
ζω □ στενάζω
weel'de, v.(m.), πολυτέλεια, ἡ □ —be-
lasting, v., φορολογία πολυτελείας, ἡ
□ —rig, -e, πολυτελῆς □ λουσάτος
□ λουσαρισμένος □ φηγουράτος
weemoe'dig, -e, μελαγχολικός
I weer, we'der, o., καιρός, ὁ
II weer, we'der, bw., ξανά □ πάλι(v)
weer'baar, -bare, στρατεύσιμος □ ἀξιό-
μαχος
weerbar'stig, -e, ἀνυπόταχτος
weer'bericht, o., -en, μετεωρολογικό
δελτίο, τό

weer'ga, v.(m.), παραλλαγή, ἡ
weer'galm, m., ἀντήχηση, ἡ □ ἀντίλα-
λος, ὁ
weer'galoos, -loze, ἀσύγκριτος □ ἀπα-
ράμιλλος □ ἀφταστος
weer'gave, v.(m.), -n, ἐκτέλεση, ἡ □
ἀπόδοση, ἡ □ ἐκφραση, ἡ
weer'haak, m., -haken, γάντζος, ὁ □
ἀρπάγη, ἡ
weer'haan, m., -hanen, ἀνεμοδείκτης, ὁ
weerhou'den, παρακρατῶ
weerkant'sing, v., -en, ἀνάκλαση, ἡ □
ἀντήχηση, ἡ □ ἀντίχτυπος, ὁ
weer'klank, m., ἀντίλαλος, ὁ □ ἀπή-
χηση, ἡ □ ἐπίκρουση, ἡ
weerklin'ken, ἡχῶ □ βουίζω
weer'kunde, v., μετεωρολογία, ἡ □
κλιματολογία, ἡ
weer'licht, o. en m., ἀστραπή, ἡ □ κε-
ραυνός, ὁ
weer'loos, -loze, ἄοπλος
weerom'stuit, m., ἀντίχτυπος, ὁ
weer'schijn, m., ἀνταύγεια, ἡ □ ἀντα-
νάκλαση φωτός, ἡ
weers'kanten, (van —, aan —), ἀπό
τά δύο μέρη
weerspan'nig, -e, ἀνυπόταχτος □ σκλη-
ροτράχηλος □ ἀκαμπτος □ πείσμο-
νας □ —heid, v., ἀνυποταξία, ἡ
weerspie'gelen, καθρεφτίζω □ κατο-
πτρίζω
weerstaan', ἀντέχω □ ἀντιστέκομαι
weer'stand, m., -en, ἀντίσταση, ἡ
weerstre'ven, ἐναντιώνομαι □ κοντρα-
στάρω
weers'verandering, v., -en, ἀλλαξοκαι-
ριά, ἡ
weer'voorspelling, v., -en, πρόγνωση
τοῦ καιροῦ, ἡ
weer'wraak, v.(m.), (ἀντ)ἐκδίκηση, ἡ
weer'zien, ξαναβλέπω
weer'zin, m., ἀκεφιά, ἡ □ δυσθυμία, ἡ
□ ἀνορεξία, ἡ □ —wekkend, -e,
σιχαμερός □ ἀηδιαστικός
weesgegroe't, o., -en, Χαῖρε Μαρία Κε-
χαριτωμένη...
wees'huis, o., -huizen, ὄρφανοτροφεῖο,
τό

wees'kind, ο., -eren, ὀρφανός, ὁ
 weetgie'righeid, v., περιέργεια, ἡ □ φι-
 λομάθεια, ἡ
 weet'graag, -grage, φιλομαθής □ πε-
 ριεργος
 I weg, m., wegen, δρόμος, ὁ □ ὁδός, ἡ
 II weg, bw., *hij is* —: ἔφυγε □ (zoek)
 χαμένος □ [μαι
 weg'blijven, παραλείπομαι □ δέν ἔρχο-
 weg'brenge, μεταφέρω □ μετακομίζω
 weg'dek, ο., -ken, ὁδόστρωμα, τό □
 κατάστρωμα, τό
 weg'duwen, παραγκωνίζω □ σπρώχνω
 □ ὥθω
 we'gen, ζυγίζω □ σταθμίζω
 we'genaansleg, m., ὁδοποιία, ἡ □ ρυμο-
 τομία, ἡ □ wegenbelasting, v., διόδια,
 τά □ —hulp, v.(m.), ὁδική βοήθεια, ἡ
 □ —kaart, v.(m.), -en, ὁδικός χάρ-
 της, ὁ □ —net, ο., -ten, σύμπλεγμα,
 τό □ συγκοινωνία, ἡ
 we'gens, vz., ἐξαιτίας □ ἔνεκα
 weg'gaan, ἀποχωρῶ □ φεύγω □ ξεκινῶ
 weg'getje, ο., -s, ἀτραπός, ἡ
 weg'gooien, πετῶ □ ἀπορρίχνω
 we'ging, v., στάθμιση, ἡ □ ζύγισμα, τό
 weg'jagen, ἀποδιώχνω
 weg'kijnen, ἐξαντλοῦμαι □ καταβάλ-
 λομαι □ ρεύω
 weg'kijning, v., ἐξάντληση, ἡ □ ἐρεί-
 πωση, ἡ □ ρέψιμο, τό
 weg'laten, παραλείπω □ παρατῶ □
 ἀφήνω
 weg'lopen, λακίζω □ (v. water) χύνομαι
 weg'nemen, ἀφαιρῶ □ παίρνω □ βγάζω
 weg'omlegging, v., -en, παράκαμψη, ἡ
 weg'rijden, ξεκινῶ □ ἐκκινῶ
 weg'slepen, παρελκύω □ τρενάρω
 weg'sleuren, παρασέρνω
 weg'sluipen, ὑπαναχωρῶ
 weg'splitsing, v., -en, διακλάδωση, ἡ
 weg'stoppen, κρύβω □ καταχωνιάζω □
 ἐξαφανίζω
 weg'vallen, ξεπέφτω □ ἀκυρώνομαι
 weg'verkeer, ο., συγκοινωνία, ἡ
 weg'versperring, v., -en, ὁδοφράγμα, τό
 weg'vluchten, ἀλαφιάζομαι □ δραπε-
 τεύω

weg'voeren, ἀποκομίζω
 weg'werken, ξαποστέλνω
 weg'werpen, ἀπορρίχνω □ πετῶ □
 σκαρτάρω
 weg'wijs, -wijze, ξέρω (τά κατατόπια,
 τό δρόμο, κτλ.) □ —maken: κατα-
 τοπίζω □ καθοδηγῶ □ γνωρίζω
 weg'wijzer, m., -s, ὁδοδείκτης, ὁ
 weg'zenden, ἀποπέμπω □ ξαποστέλνω
 wel'de, v.(m.), -n, λιβάδι, τό □ βοσκή,
 ἡ □ βοσκότοπος, ὁ □ λειμῶνας, ὁ □
 νομή, ἡ □ —gras, ο., γρασίδι, τό
 wei'den, βόσκω
 wei'feling, v., -en, ταλάντευση, ἡ
 wei'felmoedig, -e, ἀσταθής
 wei'geren, ἀρνιέμαι □ δυστροπῶ
 wei'gering, v., -en, ἀρνηση, ἡ
 wei'nig, -e, λίγος □ ὀλίγος □ σιγο-, □
 (—talrijk) ὀλιγάριθμος □ (bw.) λιγάκι
 □ λιγούλακι □ πολύ λίγο
 we'kelijks, -e, ἐβδομαδιαῖος □ ἐβδο-
 μαδιάτικος
 we'ken, ζηματίζω
 wek'ken, ἀφυπνίζω □ ξυπνῶ □ σηκώνω
 wek'ker, m., -s, ξυπνητήρι, τό □ ἐγερ-
 τήριο, τό
 wei, bw., καλὰ □ καλῶς □ σωστά
 wel'aan!, tw., αἶντε
 wel'behagen, ο., εὐαρέσκεια, ἡ □ εὐχα-
 ρίστησις, ἡ □ εὐεξία, ἡ
 wel'bemind, -e, πολυαγάπητος □ πο-
 λυαγαπημένος
 wel'bespraakt, -e, εὐφραδής □ εὐγλωτ-
 τος □ —heid, v., εὐγλωττία, ἡ □
 εὐφράδεια, ἡ □ [□ εὐεργέτημα, τό
 wel'daad, v.(m.), -daden, εὐεργεσία, ἡ
 welda'digheid, v., ἐλεημοσύνη, ἡ □
 εὐεργεσία, ἡ □ εὐποιία, ἡ □ ἀγαθοερ-
 γία, ἡ
 wel'doen, εὐεργετῶ □ ὠφελῶ □ —d,
 -e, φιλόπτωχος □ ἀγαθοεργός □ —
 er, m., -s, εὐεργέτης, ὁ □ χορηγητής,
 ὁ □ προμηθευτής, ὁ
 wel'doorvoed, -e, εὐσαρκος □ εὐτρα-
 φής □ κρεατωμένος □ χοντρός □
 θραυπερός
 wel'dra, bw., παραλίγο □ γιά λίγο
 χρόνο □ γιά μιὰ στιγμή

weleer, bw., άλλοτε

wel'fel, o., -s, -en, θόλος, ό □ καμάρα, ή

wel'edelgeboren, εύγενής

wel'gedaan, -dane, εύσωμος

wel'gemanierd', -e, εύκοσμος □ εύπρε-
πής □ σεμνός □ καλότροπος □ —
heid, v., άνθρωπιά, ή

wel'gemoed, -e, καλόψυχος □ καλό-
καρδος

wel'gesteld, -e, εύτυχής □ καλότυχος

wel'gevallen, o., χατίρι, τό □ χάρη, ή

wel'geval'lig, -e, εύαρεστος

wel'gevormd, -e, καλοαναθρεμμένος □
εύπαιδευτος □ καλοκαμωμένος

wel'gezind', -e, εύδιάθετος □ κεφάτος

we'lig, -e, πυκνός □ πλουσιοπάροχος
□ (zinnelijk) μεστωμένος

wel'ingelicht, -e, άξιόπιστος □ εύθετι-
κός

welk?, -e, vnw., ποιός;

wel'kom, (gelegen komende) εύπρόσ-
δεχτος □ καλόδεχτος □ — hier!:
καλώς ήρθες □ καλώς ήρθατε □ vgl.
verwelkomen

wel'komstgroet, m., -en, χαιρετισμός, ό

welle'vend, καλότροπος □ εύγενικός

wellicht', bw., ίσως □ πιθανόν □ μή-
πως □ τάχα

wel'uid'dend, -e, εύφωνικός □ εύφωνος
□ καλλίφωνος □ ήχητικός □ —heid,
v., εύφωνία, ή

wel'lust, m., -en, ήδονή, ή □ σωματική
άπόλαυση, ή □ ήδυπάθεια, ή □ λα-
γνεία, ή □ —ig, -e, ήδονικός □
άκόλαστος □ ήδυπαθής □ φιλήδονος
□ λάγνος

wel'menend, -e, καλοπροαίρετος □ κα-
λόγνωμος □ εύμενής

welnu', bw., λοιπόν □ συνεπώς □ έπο-
μένος

welop'gevoed, -e, καλοαναθρεμμένος
□ πολιτισμένος

welp, m. en o., -en, (leeuw) σκύμνος, ό
□ (hond) κουτάβι, τό

wel'put, m., -ten, πηγάδι, τό □ φρέαρ,
τό

welrie'kend, -e, εύοσμος □ (μοσκο)-

μυρωδάτος □ μυριστικός □ μυροβό-
λος

wel'slagen, o., έπιτυχία, ή □ εύστοχία,
ή □ εύόδωση, ή

welspre'kendheid, v., εύγλωττία, ή

wel'vaart, v.(m.), καλοπέραση, ή □ εύ-
πορία, ή □ εύημερία, ή □ βιός, ό

welva'rend, -e, εύπορος □ εύκατάστα-
τος □ πλούσιος

welvoeg'lijk, -e, εύπρεπής □ κόσμιος □
εύγενικός □ —heid, v., πρόπον, τό □
σεμνότητα, ή

welwil'lend, -e, εύνοικός □ εύμενής □
εύχάριστος

wel'zijn, o., εύημερία, ή

we'melen, βρίζω □ μυρμηγκιάζω

wen'den, (peri)στρέφω □ γυρίζω □
στριβώ

wen'ding, v., -en, στροφή, ή □ γύρι-
σμα, τό

we'nen, δακρύζω □ κλαίω □ βουρκώ-
νω

wenk, m., -en, γνέμα, τό □ νήμα, τό □
νεύμα, τό

wenk'brauw, v.(m.), -en, φρύδι, τό □ de
—en fronsen: συνοφρυώνομαι

wen'ken, νεύω □ γνέφω

wen'nen, έγκλιματιζώ □ συνηθίζω
wens, m., -en, πρόθεση, ή □ βούληση,
ή □ θέληση, ή □ εύχή, ή □ —elijk, -e,
ποθεινός □ ποθητός □ επιθυμητός □
—en, εύχομαι □ επιθυμώ

wen'telen, (stri)φογυρίζω □ περιστρέ-
φω □ στριβώ

wen'teling, v., -en, στροφή, ή □ γύρι-
σμα, τό

wen'teltrap, m., -ren, γυριστή σκάλα, ή

we'reld, v.(m.), -en, κόσμος, ό □
ντουινάς, ό □ de bewoonde —: οί-
κουμένη, ή □ ύφήλιος, ή □ —be-

roemd, -e, κοσμοξάκουστος □ —be-
schouwing, v., -en, κοσμοθεωρία, ή □
—burger, m., -s, κοσμοπολίτης, ό □

—deel, o., -delen, ήπειρος, ή □ —ge-
schiedenis, v., παγκόσμια ίστορία, ή

we'reldlijk, -e, κοσμικός □ έγκόσμιος
□ wereldoorlog, m., -en, παγκόσμιος

πόλεμος, ό □ —politiek, v., κοσμο-

πολιτισμός, ό □ —**ramp**, v.(m.), -en, κοσμοχαλασιά, ή □ —**reis**, v.(m.), -reizen, γύρος του κόσμου, ό

we'relds, -e, έγκόσμιος □ κοσμικός

we'reldstad, v.(m.), -steden, κοσμοπόλη, ή □ μεγαλόπολη, ή □ **wereldvreemd**, -e, άπόκοσμος □ φαντασιόπληχτος □ —**wijd**, -e, παγκόσμιος □ —**zee**, v.(m.), -ën, ώκεανός, ό

we'ren, (zich), άμύνομαι

werf, v.(m.), werven, (v. huis) γιατί, τό □ (scheeps—) ναυπηγείο, τό □ ταρσανάς, ό

werk, o., -en, έργο, τό □ έργασία, ή □ δουλειά, ή □ άσχολία, ή □ (boek—) σύγγραμμα, τό □ βιβλίο, τό

werk'dag, m., -en, μέρα έργασίας, ή □ καθημερινή, ή

wer'kelijk, -e, πραγματικός □ άληθινός □ —**heid**, v., πραγματικότητα □ —**heidsonderricht**, o., πραγματογνωσία, ή

wer'keloos, -loze, άδούλευτος □ άνεργος

werk'gelegenheid, v., άπασχόληση, ή

wer'ken, άσχολιέμαι □ εργάζομαι □ δουλεύω □ (dag en nacht —) έφημερεύω □ (functioneren) λειτουργώ

werk'gever, m., -s, άφεντικό, τό □ εργοδότης, ό □ μισθοδότης, ό

wer'king, v., -en, ένέργεια, ή □ δράση, ή □ κίνηση, ή □ πράξη, ή □ λειτουργία, ή □ άποτελεσματικότητα, ή

werk'leider, m., -s, άρχιτεχνίτης, ό □ άρχιεργάτης, ό □ έργοδηγός, ό

werk'loos, -loze, άνεργος □ άργός □ —**heid**, v., άεργία, ή □ άναδουλειά, ή □ άνεργία, ή □ άργία, ή □ —**heidsuitkering**, v., -en, έπίδομα άνεργίας, τό

werk'loze, m.-v., -n, άνεργος, ό

werk'lustig, -e, φίλεργος □ φιλόπονος □ εργατικός

werk'man, m., -lieden, -lui, εργάτης, ό □ **werknemer**, m., -s, εργαζόμενος, ό □ —**onderbreking**, v., -en, σκασιарχείο, τό □ δραπέτευση, ή □ σχόλασμα, τό □ —**ongeval**, o., -len, άτύχη-

μα έργασίας, τό □ —**plaats**, v.(m.), -en, εργαστήριο, τό □ εργοστάσιο, τό □ μαγαζί, τό

werk'schuw, -e, φυγόπονος □ όκνηρός □ **werktuig**, o., -en, εργαλείο, τό □ όργανο, τό □ σύνεργο, τό □ —**uren**, m., έργάσιμες ώρες, οί □ —**volk**, o., εργατικά, τά □ —**wijze**, v.(m.), -n, μέθοδος, ή □ τακτική, ή

werk'woord, o., -en, ρήμα, τό □ —**elijk**, -e, ρηματικός

werk'zaam, -zame, ένεργός □ ένεργητικός □ δραστικός □ εργάσιμος

wer'pen, ρίχνω □ πετώ

werp'net, o., -ten, πεζόβολος, ό

werp'tuig, o., -en, βλήμα, τό

wer'vel, m., -s, σπόνδυλος, ό □ —**kolom**, v.(m.), -men, σπονδυλική, ή □ ραχοκοκαλιά, ή

wer'velstorm, m., -en, κυκλώνας, ό □ τυφώνας, ό

wer'velwind, m., -en, (άνεμο)στρόβιλος, ό □ σίφουνας, ό

wer'ven, (soldaten —) στρατολογώ □ (leden —) διαφημίζω

wesp, v.(m.), -en, σφήκα, ή □ —**ennest**, o., -en, σφηκοφωλιά, ή

wes'telijk, -e, δυτικός

wes'ten, o., δύση, ή □ —**wind**, m., -en, πονέντες, ό □ ζέφυρος, ό

wes'ters, -e, δυτικός □ (katholiek) φράγκικος

wet, v.(m.), -ten, νόμος, ό □ —**boek**, o., -en, κώδικας, ό □ **kerkelijk** —: νομοκανόνας, ό

wet'en, ξέρω □ γνωρίζω

wet'enschap, v., -ren, έπιστήμη, ή □ —**pelijk**, -e, έπιστημονικός □ —**pelijkheid**, v., έπιστημοσύνη, ή □ —**sments**, m., -en, έπιστήμονας, ό

wet'gever, m., -s, θεσμοθέτης, ό □ νομοθέτης, ό

wet'geving, v., -en, θεσμοθεσία, ή □ νομοθεσία, ή

wet'houder, m., -s, πάρεδρος, ό, ή

wetma'tig, -e, καταστατικός □ —**heid**, v., -heden, νομοτέλεια, ή

wets'dokter, m., -s, νομιάτρος, ό

wets'voorstel, o., -len, νομοσχέδιο, τό
 wet'telijk, -e, νόμιμος □ ένδικος □ θε-
 μιτός □ δίκαιος □ (kind) γνήσιος □
 —heid, v., νομιμότητα, ή
 wet'ten, άκονίζω □ τροχίζω
 wet'tiging, v., -en, νομιμοποίηση, ή
 we'ven, ύφαίνω □ (het weven) ύφανση,
 ή □ φάσιμο, τό □ ύφή, ή
 we'ver, m., -s, ύφαντής, ό □ —ij, v.,
 -en, ύφαντήριο, τό
 we'zel, v.(m.), -s, νυφίτσα, ή □ ικτίδα, ή
 we'zen, o., -s, είναι, τό □ όν, τό □ ποιόν,
 τό □ —heid, v., ούσία, ή □ —lijk, -e,
 κύριος □ ούσιώδης □ ούσιαστικός □
 —loos, -loze, άναίσθητος □ λιπόθυ-
 μος
 whis'ky, m., ούίσκι, τό
 wi'chelaar, m., -s, ραβδοσκοπος, ό
 wichelarij', v., -en, ραβδοσκοπία, ή
 wi'chelroede, v.(m.), -n, (μαγική) ράβ-
 δος, ή
 wicht, o., -en, βρέφος, τό □ μωρό, τό □
 νήπιο, τό
 wie?, vnw., ποιός;
 wie'den, (ξε)βοτανίζω □ ξεχορταριάζω
 wieg, v.(m.), -en, κούνια, ή □ κοιτίδα,
 ή □ κρεβατάκι, τό
 wie'gelen, κυματίζω
 wie'gelied, o., -eren, νανούρισμα, τό □
 άποκοίμισμα, τό
 wie'gen, λικνίζω □ (άπο)κοιμίζω □
 καθησυχάζω □ νανουρίζω □ βαυκα-
 λίζω
 wiek, v.(m.), -en, θρυαλλίδα, ή □ φιτί-
 λι, τό □ λουμίνι, τό □ (vleugel) πτέρυ-
 γα, ή
 wiel, o., -en, τροχός, ό □ ρόδα, ή
 wie'lerwedstrijd, m., -en, ποδηλατικός
 άγώνας, ό □ ποδηλατοδρομία, ή □
 ποδηλασία, ή
 wie'lewaal, m., -walen, συκοφάγος, ό
 wiel'renner, m., -s, ποδηλατοδρόμος, ό
 wie'roken, λιβανίζω □ θυμιάζω
 wie'rook, m., θυμίαμα, τό □ λιβάνι, τό
 □ λιβανωτός, ό □ —boom, m., -bo-
 men, λίβανος, ό □ —vat, o., -en, θυ-
 μιατήρι, τό □ θυμιατό, τό □ λιβανι-
 στήρι, τό

wig, v.(m.), -gen, σφήνα, ή
 wij, vnw., έμείς
 wijd, -e, ευρύχωρος □ έκτεταμένος □
 πλατύς □ φαρδύς
 wij'den, (heiligen) αγιάζω □ (priesters
 —) χειροτονώ □ (zich — aan) άφιερώνομαι
 wij'ding, n., -en, (heiliging) καθαγίαση,
 ή □ αγιασμός, ό □ (diaken-, priester-
 —) χειροτονία, ή
 wijdo'pen, -e, όρθάνοιχτος □ διάπλα-
 τος
 wijd'vermaard, -e, πολύ ένδοξος
 wijf'je, o., -s, θηλυκό, τό □ γυναίκα, ή
 □ —seend, v.(m.), -en, θηλική πάπια,
 ή
 wij'geschenk, o., -en, τάμα, τό □ άφιέ-
 ρωμα, τό □ άνάθημα, τό
 wijjk, v.(m.), -en, οίκισμός, ό □ (bui-
 ten—) συνοικισμός, ό □ (woon—)
 συνοικία, ή
 wij'ken, όπισθοχωρώ □ ύποχωρώ
 wijk'plaats, v.(m.), -en, άσυλο, τό
 wijlen, μακαρίτης □ συχωρεμένος □
 — mijn moeder: ή μακαρίτισσα μητέ-
 ρα μου
 wijn, m., -en, κρασί, τό □ οίνος, ό □
 versneden —: νερόκρασο, τό □ —be-
 reiding, v., οίνοποιία, ή □ —bouw,
 m., άμπελουργία, ή □ οίνοπαραγω-
 γή, ή □ —bouwer, m., -s, άμπελο-
 κτήμονας, ό □ οίνοπαραγωγός, ό □
 —drossem, m., σῶσμα, τό □ —
 druif, v.(m.), -druiven, σταφύλι, τό □
 σταφυλή, ή
 wijn'fles, v.(m.), -sen, μπουκάλι του
 κρασιού, τό □ wijngaard, m., -en,
 άμπέλι, τό □ άμπελώνας, ό □ —
 geest, m., οινόπνευμα, τό □ —glas,
 o., -glazen, κρασοπότηρο, τό □ —
 handel, m., κρασοπουλειό, τό □ —
 handelaar, m., -s, οίνεμπορος, ό □ —
 hevel, m., -s, πουςτιά, ή
 wijn'huis, o., -huizen, κρασοπουλειό,
 τό □ ταβέρνα, ή □ wijnkan, v.(m.),
 -nen, κρασοκανάτα, ή □ κρασοκά-
 νατο, τό □ κροντήρι, τό □ —kelder,
 m., -s, κάβα, ή □ άποθήκη κρασιού,

ή □ (café) κρασοπουλειό, τό □ ταβέρ-
να, ή □ —kenner, v., οἰνολόγος, ὁ
wijn'kleurig, -e, κρασάτος □ βαθυκόκ-
κινος □ wijnoogst, m., τρύγημα, τό □
τρύγος, ὁ □ τρυγητός, ὁ □ —pers,
v.(m.), -en, πατητήρι, τό □ —rank,
v.(m.), -en, κληματίδα, ή □ κληματό-
βεργα, ή □ —schenker, m., -s,
οἰνοχόος, ὁ □ κεραστής, ὁ
wijn'steen, m., τρυγιά, ή □ wijnstok,
m., -ken, κλήμα, τό □ κούρβουλο, τό
□ —vat, o., -en, βαγένι, τό □ κρα-
σοβάρελο, τό
wijn'olie, v.(m.), μύρο, τό
I wijs, v.(m.), wijzen (manier) τρόπος,
ὁ □ (zang) μελωδία, ή □ (vervoering)
ἔγκλιση, ή
II wijs, wijze, σοφός □ φρόνιμος □
συνετός
wijs'begeerte, v., φιλοσοφία, ή
wijs'geer, m., -geren, φιλόσοφος, ὁ
wijs'heid, v., -heden, σοφία, ή □
γνώση, ή □ κατανόηση, ή □ φρόνη-
ση, ή □ ὀρθοφροσύνη, ή □ σύνεση, ή
□ σωφροσύνη, ή □ —stand, m., -en,
φρονιμίτης, ὁ
wijs'je, o., -s, μελωδία, ή □ σκοπός, ὁ
wijs'maken, λέω ψέματα
wijsneu'zig, -e, ἀδιάκριτος □ προπε-
τής
wijs'vinger, m., -s, παράμεσο δάχτυλο,
τό □ δείκτης, ὁ □ λιχανός, ὁ
wij'water, o., ἁγίασμα, τό □ ἁγιασμός,
ὁ □ —kwast, m., -en, ἁγιαστούρα, ή
I wij'ze, v.(m.), -n, τρόπος, ὁ □ μέθο-
δος, ή
II wij'ze, m.-v., -n, σοφός, ὁ □ φρόνι-
μος, ὁ
wij'zen, δείχνω
wij'zer, m., -s, δείκτης, ὁ □ δείκτης, ὁ
wij'zigen, μετατρέπω □ μεταβάλλω □
ἀλλάζω □ τροποποιῶ
wij'ziging, v., -en, ἀλλοίωση, ή □
ἐτεροίωση, ή □ μεταβολή, ή □ μετα-
τροπή, ή □ (amendement) τροπολο-
γία, ή
wik'ke, v.(m.), ρόβι, τό
wik'kelen, (draad —) τυλίγω νήμα □

κουβαριάζω □ (een kind —) φασκιώ-
νω □ σπαρμαγώνω
wik'ken, σταθμίζω □ ζυγίζω
wil, m., θέληση, ή □ βούληση, ή □ ἐπι-
θυμία, ή □ (goede wil) προθυμία, ή □
ter wille van: γιά
I wild, o., ἀγρίμι, τό □ θηρίο, τό
II wild, -e, ἄγριος □ ἀμέρωτος □ θη-
ριώδης
wil'deman, m., -nen, θηρίο, τό
wil'dernis, v., -sen, ἀγριότοπος, ὁ □
ἐρημιά, ή
wild'heid, v., ἀγριάδα, ή □ ἀγριότητα,
ή
wildstrokerij, v., λαθροθηρία, ή
wild'vang, m., -en, τρελόπαιδο, τό
wild'vreemd, -e, ἐντελῶς ξένος
wil'geboom, m., -bomen, ἱτιά, ή □
(teenwilg) λυγαριά, ή
wil'lekeur, v.(m.), ἐπιθελισμός, ὁ □
αὐθαίρεσία, ή □ —ig, -e, αὐθαίρετος
□ αὐτοθέλητος
wil'len, βούλομαι □ θέλω □ ἐπιθυμῶ □
ἐπιζητῶ
wil'loos, -loze, ἀθέλητος
wils'beschikking, v., βούληση, ή □ θέ-
ληση, ή
wilskracht'ig, -e, βουλευτικός
wim'pel, m., -s, σημαία, ή
wim'per, v.(m.), -s, βλεφαρίδα, ή □
ματόκλαδο, τό □ ματοτσίνоро, τό
wind, m., -en, ἄερας, ὁ □ ἄνεμος, ὁ □
(buiwind) πορδή, ή □ een — laten:
ξεφυσῶ □ —as, o., -sen, βαροῦλκο,
τό □ μαγκάνι, τό □ μάγκανο, τό
win'del, m., -s, πανί, τό □ ἐπίδεσμος, ὁ
□ γάζα, ή
win'den, (peri)τυλίγω
win'derig, (het is — weer) εἶναι ἄερας
wind'meter, m., -s, ἀνεμόμετρο, τό □
windmolen, m., -s, ἀνεμόμυλος, ὁ □
tegen —s vechten: σκιαμαχῶ □ —
pokken, mv., ἀνεμοβλογιά, ή □ —
roos, v.(m.), -rozen, ἀνεμολόγιο, τό □
—scherm, o., -en, προπέτασμα, τό □
διαχώρισμα, τό □ παραβάν, τό
wind'stil, -le, ἀπάνεμος □ γαλήνιος □
ἀκύμαντος □ —te, v., -n, -s, γαλήνη,

ή □ κάλμα, ή □ νηνεμία, ή □ μπουνάτσα, ή
wind'stoot, m., -stoten, μπουρίνι, τό
wind'streek, v.(m.), -streken, σημείο του
 δρίζοντα, τό
win'gerd, m., -s, -en, κληματαριά, ή □
 κλήμα, τό □ άμπέλι, τό
win'kel, m., -s, κατάστημα, τό □ μαγα-
 ζί, τό □ —**bediende**, m.-v., -n, -s,
 ύπάλληλος καταστήματος, ό, ή □ —
centrum, o., -tra, -s, μπεζεστένι, τό
win'kelen, αγοράζω □ ψωνίζω
win'kelhaak, m., -haken, άγκωνή, ή □
 γνώμονας, ό □γωνιόμετρο, τό □ **win-
 kelier**, m., -s, καταστηματούρχης, ό □
 —**juffrouw**, v., -en, πουλήτρια, ή □
 —**prijs**, m., -prijzen, τιμή πούλησης,
 ή □ —**sluiting**, v., -en, κλείσιμο του
 καταστήματος, τό
win'naar, m., -s, νικητής, ό
winnares', v., -sen, νικήτρια, ή
win'nen, νικώ □ (iemand voor zich —)
 προδιαθέτω □ (geld —) κερδίζω □
 ώφελομαι
winst, v., -en, ώφέλημα, τό □ κέρδος,
 τό □ συμφέρον, τό □ διάφορο, τό □
 όφελος, τό □ πλεονέκτημα, τό □ —
aandeel, o., -delen, μερίδιο κέρδους,
 τό □ —**bejag**, o., κερδοσκοπία, ή □
 —**gevend**, -e, έπικερδής □ προσοδο-
 φόρος □ συμφερτικός
win'ter, m., -s, χειμώνας, ό □ —**en**,
 χειμωνιάζω □ —**handen**, mv., χιονί-
 στρα, ή □ —**jas**, m. en v., -sen, πανω-
 φόρι, τό □ παλτό, τό □ —**kleding**, v.,
 χειμερινά ρούχα, τά □ χειμωνιάτικα
 ρούχα, τά □ —**koninkje**, o., -s, τρυ-
 ποφράχτης, ό
win'terkoude, v., παγωνιά, ή □ winters,
 -e, χειμερινός □ χειμωνιάτικος □ —
slaap, m., χειμέρια νάρκη, ή □ —
sport, v.(m.), -en, χειμερινό σπόρ, τό
 □ —**verblijf**, o., -blijven, χειμάδι, τό
win'zuchtig, -e, κερδοσκοπικός □ φι-
 λοκερδής
wip, v.(m.), -pen, τραμπάλα, ή □ —
neus, m., -neuzen, πατσομύτης, ό □
 —**pen**, ταλαντεύομαι □ —**plank**,

v.(m.), -en, τραμπάλα, ή
wir'war, m., παραζάλη, ή □ σύγχυση,
 ή □ ταραχή, ή □ χάος, τό
wis, v.(m.), -sen, βεργί, τό
wis'kunde, v., μαθηματικά, τά
wiskun'dige, m.-v., -en, μαθηματικός, ό
wispeltu'rig, -e, άψίκoros
wis'sei, m., -s, (geld) άνταλλαγή, ή □
 (spoorweg) κλειδί, τό □ βελόνα, ή □
 —**agent**, m., -en, σαράφης, ό □ άργυ-
 ραμοιβός, ό □ —**baar**, -bare, άνταλ-
 λάξιμος □ —**bouw**, m., άμειψισπο-
 ρά, ή □ —**brief**, m., -brieven, συνάλ-
 λαγμα, τό □ συναλλαγματική, ή
wis'selen, αλλάζω □ άνταλλάζω □ συ-
 ναλλάζω □ (meta)τρέπω
wis'selgeld, o., άνταλλαχτικά, τά □
 ρέστα, τά □ **wisseling**, v., -en, άλλα-
 γή, ή □ τροπή, ή □ —**kantoor**, o.,
 -toren, άργυραμοιβείο, τό □ σαράφι-
 κο, τό □ —**koers**, m., -en, ποσοστό,
 τό □ —**overdracht**, v.(m.), όπισθο-
 γράφηση, ή
wis'selstroom, m., -stromen, έναλλα-
 σόμενο ρεύμα, τό □ **wisselstukken**,
 mv., άνταλλαχτικά, τά □ ρεζέρβα, ή
 □ —**vallig**, -e, εύμετάβλητος □ άστα-
 τος
wis'sen, σφουγγίζω
wit, -te, άσπρος □ λευκός □ —**boek**,
 o., -en, λευκή βίβλος, ή □ —**harig**,
 -e, άσπρομάλλης □ —**kiel**, m., -en,
 άχθοφόρος, ό □ —**sel**, o., λευκαντι-
 κό, τό □ —**tebroodsweken**, mv., μή-
 νας του μέλιτος, ό
wit'ten, ξασπρίζω □ άσπρίζω □ (δια)-
 λευκαίνω □ όδροχρωματίζω □ (pleis-
 teren) σοβατίζω
wit'ter, m., -s, σοβατζής, ό □ άμμοκο-
 νιαστής, ό
wod'ka, m., βότκα, ή
woe'de, v.(m.), μένος, τό □ όργή, ή □
 θυμός, ό
woe'den, φουντώνω □ άναφλέγομαι
woe'dend, -e, θυωμένος □ φουρκισμέ-
 νος □ — **maken**: θυμώνω □ σκυλιάζω
 □ — **worden**: όργίζομαι □ θυμώνω □
 άγαναχτώ □ χολιάζω

woe'deuithbarsting, v., έξαγρίωση, ή □
 έξόργιση, ή
woe'keraar, m., -s, τοκογλύφος, ό
woe'keren, τοκογλυφώ □ (v. onkruid)
 φουντώνω □ φυλλώνω
woe'kerrente, v.(m.), -n, τοκογλυφία, ή
woe'kerwinst, v., -en, αίσχροκέρδεια, ή
woe'len, σκαλίζω
woel'geest, m., -en, δημοκόπος, ό □
 δημαγωγός, ό
woe'lig, -e, άτακτος □ ανήσυχος □
 σκανταλιάρης
woe'ling, v., -en, ταραχή, ή
woens'dag, m., -en, Τετάρτη, ή
woerd, m., -en, άρσενική πάπια, ή
woest, -e, (mens) φουρκισμένος □
 (landschap) έρημος □ άκαλλιέργητος
 □ —**eling**, m., -en, λυσσιασμένος, ό
 □ μανιακός, ό
woestijn, v.(m.), -en, έρημος, ή □ —
bewoner, m., -s, έρημίτης, ό □ —
zand, o., άμμος της έρήμου, ό
wol, v.(m.), μαλλί, τό □ έριο, τό □ —
bewerking, v., έριουργία, ή
wolf, m., wolven, λύκος, ό □ —**shond**,
 m., -en, λυκόσκυλο, τό □ —**shonger**,
 m., βουλιμία, ή
wol'industrie, v., έριουργία, ή
wolk, v.(m.), -en, σύννεφο, τό □ νεφέ-
 λη, ή □ νέφος, τό
wol'kam, m., -men, λανάρι, τό □ χτέ-
 να, ή
wolk'breuk, v.(m.), -en, νεροποντή, ή □
wolkeloos, -loze, άσυννέφιαστος □
 άνέφελος □ ξάστερος □ —**endek**, o.,
 συννεφιά, ή □ —**enkrabber**, m., -s,
 ούρανοξύστης, ό □ —**ig**, -e, νεφελο-
 σκέπαστος
wol'len, μάλλινος □ — **stof**, v.(m.):
 σκουτί, τό
wolspinnerij', v., -en, έριουργείο, τό
wolvin', v., -nen, λύκαινα, ή
won'de, v.(m.), -n, πληγή, ή □ τραυ-
 μα, τό □ χτύπημα, τό
won'den, πληγώνω □ τραυματίζω
won'der, o., -en, θαύμα, τό □ θάμα, τό
 □ τέρας, τό □ —**baar**, -bare, άξιοπε-
 ρεργος □ θαυμάσιος □ εξαίσιος □

—**doe'ner**, m., -s, θαυματουργός, ό □
 —**dokter**, m., -s, κομπογιαννίτης, ό □
 —**kind**, o., -eren, παιδί πρόωρα ανα-
 πτυγμένο, τό □ —**lijk**, -e, παράξενος
 □ περίεργος □ παράδοξος
won'dermiddel, o., -en, πανάκεια, ή □
wondermooi, -e, εξαίσιος □ φαντα-
 στικός □ όνειρώδης □ έμμορφος □
 πανέμορφος □ πανώριος □ —**teken**,
 o., -s, -en, τέρας, τό
wond'koorts, v.(m.), -en, θραυματικός
 πυρετός, ό
wo'nen, κατοικώ □ κάθομαι □ σπιτώ-
 νομαι
wo'ning, v., -en, σπίτι, τό □ κατοικία,
 ή □ οικημα, τό □ διαμέρισμα, τό □
 κονάκι, τό □ —**bouw**, m., οικόδομη-
 ση, ή □ —**vraagstuk**, o., -ken, στε-
 γαστικό πρόβλημα, τό
woon'plaats, v.(m.), -en, ένδιαίτηση, ή
 □ κατοικία, ή □ τόπος διαμονής, ό
woon'wagen, m., -s, τροχόσπιτο, τό
woord, o., -en, λέξη, ή □ λόγος, ό □
 ρήμα, τό □ —**afleiding**, v., -en, έτυ-
 μολογία, ή □ —**breker**, m., -s,
 παράσπονδος, ό □ —**elijk**, -e, κυριο-
 λεχτικός
woor'denboek, o., -en, λεξικό, τό □ *een*
 — *samenstellen*: λεξικογραφώ □
woordenschat, m., λεξιλόγιο, τό □ —
spel, o., καλαμπούρι, τό □ λογοπαί-
 γνιο, τό □ —**strijd**, m., λογομαχία, ή
 □ φιλονικία, ή □ —**vloed**, m., -en,
 λογοδιάρροια, ή
woord'gebruik, o., έκφορά, ή □ χρήση
 λέξης, ή □ (het juiste —) κυριολεξία,
 ή □ **woordkunstenaar**, m., -s, λογο-
 τέχνης, ό □ λογογράφος, ό □ λόγιος,
 ό □ —**orde**, v.(m.), άκολουθία των
 λέξεων, ή □ —**speling**, v., -en,
 λογοπαίγνιο, τό □ καλαμπούρι, τό □
 άστείο, τό
woord'voerder, m., -s, (spreker) όμιλι-
 τής, ό □ (plaatsvervanger) εκπρόσω-
 πος, ό □ άντιπρόσωπος, ό
woord'vorming, v., σχηματισμός λέ-
 ξων, ό
wor'den, γίνομαι

wor'ding, v., γέννηση, ή
wor'gen, ἀπαγχονίζω
worm, m., -en, σκουλήκι, τό □ παράσι-
 το, τό □ σaráκι, τό □ —**stekig**, -e,
 σαρακιασμένος □ σαρακοφαγωμέ-
 νος □ σκουληκιάρης □ σκουληκο-
 φαγωμένος □ —**verdrijvend**, -e, άν-
 θελμιντικός
worp, m., -en, βολή, ή □ ρίξιμο, τό □
 ριζιά, ή □ πέταγμα, τό
worst, v.(m.), -en, σουτζούκι, τό □
 λουκάνικο, τό
wor'stelaar, m., -s, -laren, παλαιστής, ό
wor'stelen, παλεύω □ άγωνίζομαι □ (—
 tegen de storm) θαλασσοδέρνομαι □
 (— tegen de dood) ψυχομαχώ
wor'steling, v., -en, πάλη, ή
wor'stelperk, o., -en, παλαίστρα, ή
wor'tel, m., -s, -en, ρίζα, ή □ (peen)
 δαύκος, ό □ καρότο, τό
wor'telen, ριζοβολώ □ φυτρώνω
wor'tel exponent, m., -en, δείκτης, ό
wor'telstok, m., -ken, ρίζωμα, τό
woud, o., -en, δάσος, τό □ δρυμός, ό
 □ ρουμάνι, τό
wraak, v.(m.), έκδίκηση, ή □ μένος, τό
 □ —**lustig**, -e, μνησικάκος □ έκδικη-
 τικός □ φιλέκδικος □ —**zucht**,
 v.(m.), δίψα έκδικήσεως, ή □ μνησι-
 κακία, ή
wrak, o., -ken, σaráβαλο, τό □
 (scheeps-) ναυάγιο, τό
wra'ken, άπορρίπτω □ άποκρούω
wrang, -e, δριμύς □ άψύς □ στυφός □

μπουσκός □ πικρός □ —**heid**, v.,
 στυφάδα, ή
wrat, v.(m.), -ten, κρεατοελιά, ή
wreed, wrede, άγριος □ σκληρός □
 άπάνθρωπος □ ώμός □ —**heid**, v.,
 -heden, άγριότητα, ή □ ώμότητα, ή
wre'ken, έκδικώ □ (zich —) έκδικιέμαι
wre'ker, m., -s, έκδικητής, ό □ τιμω-
 ρός, ό
wre'vel, m., δυσφορία, ή □ κακοδιαθε-
 σία, ή □ μεμψιμοιρία, ή □ —**ig**, -e,
 σκυθρωπός □ στυγνός
wrie'meling, v., μυρμήγκιασμα, τό
wrij'ven, τριβώ
wrij'ving, v., -en, (προσ)τριβή, ή □ τρί-
 ψιμο, τό □ (openigheid) φιλονικία, ή
 □ διένεξη, ή [σειώ δυνατό
wrik'ken, τρανάζω □ ανατινάζω □
wrin'gen, στρεβλώνω □ στραβώνω
wroe'ging, v., τύψη, ή □ έλεγχος της
 συνειδήσεως, ό
wroe'ten, (woelen) σκαλίζω □ (hard
 werken) βασανίζομαι □ καταπονιέμαι
wrok, m., μνησικακία, ή □ άγανάκτη-
 ση, ή
wrong, m., -en, κότσος, ό
wron'gel, v.(m.), μυ(τ)ζήθρα, ή
wuft, -e, έλαφρόμυαλος
wui'ven, γνέφω
wulps, -e, φιλήδονος □ άκόλαστος
wur'gen, πνίγω □ στραγγαλίζω
wur'ger, m., -s, στραγγαλιστής, ό
wur'ging, v., στραγγαλισμός, ό □ πνιγ-
 μός, ό □ πνίξιμο, τό □ άσφυξία, ή

X - Y

x-benen, mv., στραβά πόδια, τά
x'benig, -e, στραβοκάνης □ στραβο-
 πόδαρος
xenofobie', v., ξενοφοβία, ή
xenomanie', v., ξενομανία, ή

x-stralen, mv., άκτίνες, οι
xylofoon', m., -s, -fopen, ξυλόφωνο, τό
yo'ghurt, m., γιαούρτι, τό □ όζύγαλο,
 τό

zaad, ο., **zaden**, σπόρος, ό □ σπέρμα, τό □ —**cel**, v.(m.), -len, σπερματοζωάριο, τό □ —**dragend**, -e, σπερματογόνοσ □ —**e planten**, mv.: σπερματοφύτα, τά □ φανερόγαμα, τά □ —**huisje**, ο., -s, λοβός, ό □ λουβί, τό □ σποροθήκη, ή □ —**leider**, m., -s, σπερματικός άγωγός, ό □ —**uitstorting**, v., -en, έκσπερμάτωση, ή
zaag, v.(m.), **zagen**, πριόνι, τό □ —**blad**, ο., -en, (metaal) πριονοκορδέλα, ή □ —**sel**, ο., πριονίδι, τό
zaai'en, σπέρνω
zaai'er, m., -s, σποριάς, ό □ σπορέας, ό □ **zaaigraan**, ο., σπορικό, τό □ —**maand**, v.(m.), -en, Σποριάς, ό □ Νοέμβριος, ό □ —**machine**, v., -s, σπαρτική μηχανή, ή □ σποριάς, ό □ —**sel**, ο., σπόρια, τά □ —**tijd**, m., -en, σπορά, ή
zaak, v., **zaken**, πράγμα, τό □ ύπόθεση, ή □ (winkel) μαγαζί, τό □ —**gestigde**, m., -n, έπιτετραμμένος, ό □ —**waarnemer**, m., -s, έπιστάτης καταστήματος, ό
zaal, v.(m.), **zalen**, αίθουσα, ή □ σαλό-νι, τό □ σάλα, ή
zacht, -e, άπαλός □ ήμερος □ ήπιος □ πρσός □ (klimaat) εύκρατος □ (geluid) σιγανός □ (karakter) εύχάριστος □ μαλακός □ —**heid**, v., ήμερότητα, ή □ πραότητα, ή □ ήμεράδα, ή □ ήπιότητα, ή
zacht'jes aan, bw., άγάλια □ σιγά σιγά
zachtmoe'dig, -e, πρσός □ ήπιος □ ήρεμος
za'del, m. en ο., -s, σαμάρι, τό □ σάγμα, τό □ σέλα, ή □ —**en**, σαμαρώνω □ σελώνω □ —**maker**, m., -s, σαμαράς, ό □ σαμαρτζής, ό
za'gen, πριονίζω
za'ger, m., -s, πριονιστής, ό □ —**ij**, v., -en, πριονιστήριο, τό
zak, m., -ken, (jas—) τσέπη, ή □ (tas) σάκος, ό □ ταγάρι, τό □ (v. leder) άσκός, ό □ τουλούμι, τό □ (v. papier)

χαρτοσακούλα, ή □ *op — steken*: τσεπώνω □ *in een — stoppen*: σακιάζω □ —**agenda**, v.(m.), -'s, σημειωματάριο, τό □ —**doek**, m., -en, μαντίλι, τό □ μυξομάντιλο, τό □ χειρομάντιλο, τό □ (papieren —) χαρτομάντιλο, τό
za'kelijk, -e, πραγματικός □ εμπράγματος
za'kenbrief, m., -brieven, έμπορική έπιστολή, ή
za'kenman, m., -lieden, -lui, έπιχειρηματίας, ό □ έμπορος, ό
zak'geld, ο., χαρτζιλίκι, τό
zak'je, ο., -s, θυλάκιο, τό □ σακούλι, τό □ τσέπη, ή
zak'ken, (vallen) πέφτω □ καταρρέω □ (in elkaar) σωριάζομαι □ (zinken) βυθίζομαι □ (in prijs dalen) κατεβαίνω □ (ondergaan) βασιλεύω □ δύω
zak'kenroller, m., -s, λωποδύτης, ό □ πορτοφολάς, ό
zak'lantaren, m., -s, κλεφτοφάναρο, τό □ φανάρι της τσέπης, τό □ **zaklinnen**, ο., λινάτσα, ή □ —**mes**, ο., -sen, σουγιάς, ό □ κολοκοτρώνης, ό □ —**woordenboek**, ο., -en, έγκόλπιο, τό
zalf, v.(m.), **zalven**, άλοιφή, ή □ έπάλεμμα, τό □ χρίσμα, τό
za'lig, -e, μακάριος □ εύτυχισμένος □ — *prijzen*: μακαρίζω □ εύτυχίζω
za'liger, μακαρίτης □ συχωρεμένος □ *mijn vader* —: ό μακαρίτης πατέρας μου □ *mijn moeder* —: ή μακαρίτισσα μητέρα μου
za'ligheid, v., -heden, μακαριότητα, ή
za'ligmakend, -e, σωτήριος
Za'ligmaker, m., Σωτήρας, ό
zalm, m., -en, σολομός, ό
zal'ven, άλείφω □ χρίζω □ μυρώνω □ —**d**, -e, κατανυχτικός
zal'ving, v., -en, χρίση, ή □ χρίσμα, τό □ μύρωμα, τό
za'men, (te —), bw., μαζί □ άντάμα
zand, ο., άμμος, ό, (ή) □ —**bank**, v.(m.), -en, συρτή, ή □ —**erig**, -e, άμ-

μουδερός □ ἀμμόδης □ —**heuvel**, m., -s, ἀμμόλοφος, ὁ □ —**storm**, m., -en, ἀμμοθύελλα, ἡ □ —**zuiger**, m., -s, ἀμμαντλία, ἡ

zang, m., -en, τραγούδι, τό □ τραγούδημα, τό □ —**boek**, o., -en, βιβλίο τραγουδιῶν, τό □ (in de kerk) ὕμνολόγιο, τό □ —**er**, m., -s, τραγουδιστής, ὁ □ μελωδός, ὁ □ ψάλτης, ὁ □ —**erig**, -e, μελωδικός □ τραγουδιστός □ ᾠδικός

zang'kunst, v., ᾠδική, ἡ □ **zangles**, v. (m.), -sen, μάθημα ᾠδικῆς, τό □ —**vereniging**, v., -en, ᾠδικός σύλλογος, ὁ □ —**vogel**, m., -s, ᾠδικό πτηνόν, τό

za'niken, φλυαρῶ □ μωρολογῶ □ σαλιαρίζω

zat, -te, (verzadigd) χορτάτος □ (dronken) μεθυσμένος

za'terdag, m., -en, Σάββατο, τό □ —**avond**, m., -en, σαββατόβραδο, τό □ —**s**, -e, σαββατιάτικος □ σαββατιανός

zat'lap, m., -pen, μεθύστακας, ὁ □ μπεκρής, ὁ □ —**perij**, v., μεθοκόπημα, τό □ μέθη, ἡ

za'vel, m. en o., ἄμμος, ὁ, (ἡ)

ze, vnhw., (vr. enk.) αὐτή □ (mv.) αὐτοί, -ές, -ά

ze'bra, m., -'s, ζέβρα, ἡ

ze'de, v.(m.), -n, ἥθος, τό □ ἔθιμο, τό □ (goede —) εὐπρέπεια, ἡ □ (zedes, mv.) ἥθη, τά □ ἔθιμα, τά □ συνήθειες, οἱ

ze'delijk, -e, ἠθικός □ —**heid**, ἠθικότητα, ἡ □ χρηστότητα, ἡ □ τιμιότητα, ἡ

ze'deloos, -loze, ἀνῆθικος □ παρδαλός

ze'denbederf, o., ἠθική διαφθορά, ἡ □ ἀνηθικότητα, ἡ □ **zedesleer**, v.(m.), ἠθική, ἡ □ ἠθικολογία, ἡ □ —**les**, v.(m.), -sen, ἐπιμύθιο, τό □ —**meester**, m., -s, ἠθικολόγος, ὁ □ ἠθικοποιός, ὁ □ —**misdrif**, o., -drijven, σεξουαλικὸ ἔγκλημα, τό

ze'denpolitie, v., ἀστυνομία τῶν ἠθῶν, ἡ □ **zedenschildering**, v., -en, ἠθογραφία, τό □ ἠθογραφία, ἡ □ —**wet**,

v.(m.), -ten, ἠθικός νόμος, ὁ
ze'dig, -e, ἐνάρετος □ φρόνιμος
zee, v.(m.), -ën, θάλασσα, ἡ □ (binnen-zee) πέλαγος, τό □ (wereldzee) ὠκεανός, ὁ □ (de zee bevaren) πελαγῶνω □ πελαγοδρομῶ

zee'aal, m., -alen, ζαργάνα, ἡ □ **zeebaars**, m., -baarzen, λαβράκι, τό □ —**bad**, o., -en, θαλάσσιο μπάνιο, τό □ —**bodem**, m., -s, βύθος, τό □ —**brasem**, m., -s, σαργός, ὁ □ —**bries**, v.(m.), μπάτης, ὁ □ —**ëgel**, m., -s, ἐχίνος, ὁ □ —**ëngte**, v., -n, -s, μπουγάζι, τό □ πορθμός, ὁ □ διάυλος, ὁ □ στενά, τά

zeef, v.(m.), zeven, σουρωτήρι, τό □ κόσκινο, τό □ (fijne —) κρησάρα, ἡ □ σίτα, ἡ □ —**doek**, m. en o., -en, διηθητήριον, τό □ (turpo)τσαντίλα, ἡ

zee'gevecht, o., -en, ναυμαχία, ἡ □ **zeehond**, m., -en, φώκια, ἡ □ —**kaart**, v.(m.), -en, ὕδρογραφικός χάρτης, ὁ □ —**kat**, v.(m.), -ten, χταπόδι, τό □ —**kreeft**, m. en v., ἄστακος, ὁ □ —**lucht**, v.(m.), θαλασσινός ἀέρας, ὁ □ —**macht**, v.(m.), -en, θαλασσοκρατία, ἡ □ ναυτική δύναμη, ἡ

zee'man, m., -lieden, -lui, ναυτικός, ὁ □ ναύτης, ὁ □ (visser) ψαράς, ὁ

zee'mijl, v.(m.), -en, ναυτικό μίλι, τό
zeem'lap, m., -pen, πέτσινο πανί, τό □ δέρμα αἰγάγου, τό

zee'nimf, v., -en, νεράιδα, ἡ

zeep, v.(m.), zepen, σαπούνι, τό

zee'paardje, o., -s, ἵπποκάμπος, ὁ

zeep'bel, v.(m.), -len, σαπουνόφουσκα, ἡ □ πομφόλυγα, ἡ □ **zeepwater**, o., σαπουνάδα, ἡ □ σαπουνόνερο, τό □ —**zieder**, m., -s, σαπωνοποιός, ὁ □

σαπουνάς, ὁ □ —**ziederij**, v., -en, σαπωνοποιεῖο, τό □ σαπουνάδικο, τό

I **zeer**, zere, (smartelijk) λυπηρός □ δυσάρεστος

II **zeer**, o., (pijn) πόνος, ὁ

III **zeer**, (bw.), πολύ □ — **groot**: πολύ (πολύ) μεγάλος □ μεγαλύτερος □ — **veel**: πάρα πολύ

zee'rot, m., -ten, θαλασσόλυκος, ὁ □

θαλασσοπούλι, τό □ **zeerover**, m., -s, πειρατής, ό □ **κουρσάρος**, ό □ — **schildpad**, v.(m.), -den, νεροχελώνα, ή □ — **schuimer**, m., -s, πειρατής, ό □ επιδρομέας, ό □ **κουρσάρος**, ό □ — **spiegel**, m., -s, επιφάνεια θάλασσας, ή □ — **storm**, m., -en, τρικυμία, ή □ φουρτούνα, ή □ **θαλασσοταραχή**, ή **zee'strijdkrachten**, mv., πολεμικό ναυτικό, τό □ **zeevaarder**, m., -s, θαλασσοπόρος, ό □ **ποντόπορος**, ό □ — **vaart**, v.(m.), θαλασσοπορία, ή □ **ποντοπορία**, ή □ — **vaartkunde**, v., ναυτιλία, ή □ — **vis**, m., -sen, θαλασσοψαρο, τό □ — **vogel**, m., -s, θαλασσοπούλι, τό **zee'water**, o., θαλασσόνερο, τό □ **zee-ziekte**, v., ναυτία, ή □ **ναυτίαση**, ή □ — **zwaluw**, m., -en, χελιδονόψαρο, τό **ze'fier**, m., -s, -en, ζέφυρος, ό □ **πονέντες**, ό [ή **ze'ge**, v.(m.), -s, νίκη, ή □ **έπικράτηση**, **ze'gel**, o., -s, σφραγίδα, ή □ **βούλα**, ή □ **het — verbreken**: άποσφραγίζω **ze'gelen**, χαρτοσημαίνω □ **βουλώνω** □ **σφραγίζω** **ze'gelied**, o., -eren, επινίκιος ύμνος, ό **ze'gellak**, o. en m., βουλοκέρι, τό **ze'gelring**, m., -en, σφραγιδόλιθος, ό **ze'gen**, v.(m.), -s, εύλογία, ή □ — **en**, καθαγιάζω □ **άγιάζω** □ **εύλογώ** □ **εύχομαι** □ — **ing**, v., -en, εύλογία, ή □ **άγιασμός**, ό □ **καθαγίαση**, ή **ze'gepalm**, m., -en, βραβείο, τό □ **έπαθλο**, τό □ **zegepraal**, v.(m.), -pralen, θρίαμβος, ό □ **νίκη**, ή □ — **teken**, o., -en, -s, τρόπαιο, τό **ze'gevier**, επικρατώ □ **ύπερισχύω** □ **νικώ** □ — **d**, -e, τροπαιοϋχος □ **τροπαιοφόρος** □ **νικηφόρος** **zeg'gen**, λέ(γ)ω □ **διηγούμαι** □ — **schap**, v. en o., διάθεση, ή **zeg'gingskracht**, v.(m.), εύλωττία, ή **zags'man**, m., zegslieden, (woordvoerder) όμιλητής, ό □ (tussenpersoon) έγγυητής, ό **zags'wijze**, v.(m.), -n, φράση, ή □ **ιδιωτισμός**, ό

zeil', o., -en, άρμενο, τό □ **ιστίο**, τό □ **πανί**, τό □ — **boot**, m. en v., -boten, ιστιοπλοία, ή □ **ιστιοφόρο**, τό □ **καϊκι**, τό □ **λέμβος**, ή □ — **doek**, o. en m., **καραβόπανο**, τό □ **φλόκος**, ό **zei'len**, άρμενίζω □ — **met tegenwind**: όρτσάρω **zeil'wedstrijd**, m., -en, ιστιοδρομία, ή **zeis**, v.(m.), -en, δρεπάνι, τό I **ze'ker**, -e, βέβαιος □ **άσφαλής** □ **άναμφίβουλος** □ **σταθερός** □ **σίγουρος** II **zeker**, bw., **μάλιστα** □ **βέβαια** □ **σωστά** □ **άσφαλώς** **ze'kerheid**, v., -heden, **άσφάλεια**, ή □ **βεβαιότητα**, ή □ **sociale** —: **κοινωνική άσφάλιση**, ή **zeld'zaam**, -zame, **σπάνιος** □ **λιγοςτός** □ **σποραδικός** □ **άραιός** □ — **heid**, v., -heden, **σπανιότητα**, ή **zelf**, vnw., **έαυτός** □ **ik** —: **έγώ** ό **ίδιος** **zelf'bediening**, v., **αυτεξυπηρέτηση**, ή □ **zelfbegoocheling**, v., -en, **αυταπάτη**, ή □ — **behagen**, o., **άτομικισμός**, ό □ **αυταρέσκεια**, ή □ **φιλαυτία**, ή □ **αυτερωτισμός**, ό □ **ναρκισσισμός**, ό □ — **beheersing**, v., **αυτοκυριαρχία**, ή □ — **beschikking**, v., **αυτοδιάθεση**, ή **zelf'bestuur**, o., **αυτοδιοίκηση**, ή □ **αυτοκυβέρνηση**, ή □ **zelfbevediging**, v., **μαλακία**, ή □ **άυνανισμός**, ό □ — **bewust**, -e, **δοκησίσοφος** **zelf'de**, **ίδιος** **zelfgenoeg'zaam**, -zame, **αυτάρκης** □ — **heid**, v., **έγωπάθεια**, ή □ **φιλαυτία**, ή □ **αυταρέσκεια**, ή **zelfin'genomen**, -e, **φαντασμένος** **zelf'kant**, m., -en, (weefsel) **οϋγία**, ή □ (grensgebied) **περίχωρα**, τά □ **προάστια**, τά □ **lieden van de — der maatschappij**, mv.: **άπόβρασμα** **της κοινωνίας**, τό □ **κάθαρμο**, τό **zelf'moord**, m. en v., -en, **αυτοκτονία**, ή □ **αυτοχειρία**, ή □ — **plegen**: **αυτοκτονώ** □ **σκοτώνομαι** **zelf'opoffering**, v., -en, **έθελουσία**, ή **zelf'portret**, o., -ten, **αυτοπροσωπογραφία**, ή

zelfs, vw., και □ κί □ — *niet*, vw.: οὐδέ □ οὔτε και □ και ὅχι □ και δέν
zelfstan'dig, -e, αὐτόνομος □ αὐτεξούσιος □ — *-heid*, v., -heden, αὐτεξουσιότητα, ή □ αὐτονομία, ή
zelf'studie, v., αὐτομάθεια, ή □ αὐτοδιδασκαλία, ή
zelf'tucht, v.(m.), σκληραγωγία, ή
zelf'verdediging, v., αὐτοάμυνα, ή □ ἀπολογία, ή □ *wettige* —: νομική ἀμυνα, ή □ *zelfverheerlijking*, v., περιαυτολογία, ή □ — *verloochening*, v., αὐταπάρνηση, ή □ — *vertrouwen*, o., θάρρος, τό □ ἐγκαρτέρηση, ή □ κουράγιο, τό □ αὐτοπεποίθηση, ή
zelf'verzekerd, -e, εὐτολμος □ τολμηρός □ θαρραλός □ ψυχερός □ *zelfvoldaan*, -dane, φαντασμένος □ μεγαλομανής □ — *werkend*, -e, αὐτόματος
zelf'zucht, v.(m.), ἑγωισμός, ό □ ιδιοτέλεια, ή □ φιλαυτία, ή □ — *ig*, -e, ἑγωιστικός □ ἑγωπαθής □ ιδιοτελής □ συμφεροντολόγος □ φίλαυτος □ ψηλομύτης
ze'melen, mv., πίτουρο, τό □ κοσκινίδι, τό
zen'deling, m., -en, ιεραπόστολος, ό
zen'den, πέμπω □ (ἀπο)στέλνω
zen'der, m., -s, πομπός, ό
zen'ding, v., -en, ἀποστολή, ή □ στάλσιμο, τό □ *kleine* —: μικρόδεμα, τό
zend'station, o., -s, σταθμός έκπομπής, ό
zen'gen, καψαλίζω □ τσουρουφλίζω
ze'nit, o., μεσουράνηση, ή □ κατακόρυφο, τό □ ζενίθ, τό
ze'nuw, v.(m.), -en, νεῦρο, τό □ — *achtig*, -e, νευρικός □ ευερέθιστος □ — *achtigheid*, v., ἐκνευρισμός, ό □ ἐκνεύριση, ή □ νευρίασμα, τό □ νευρικότητα, ή □ — *arts*, m., -en, νευρολόγος, ό □ — *knoop*, m., -knopen, γάγγλιο, τό □ — *kramp*, v.(m.), -en, νευροκαβαλίκωμα, τό
ze'nuwpijn, v.(m.), -en, νευραλγία, ή □ *zenuwschok*, m., -ken, νευρική κρίση, ή □ — *trek(king)*, v., -(k)en, μυϊκός

σπασμός, ό □ τίκ, τό □ — *ziek*, -e, νευρασθενικός □ νευρασθενής □ νευροπαθής □ — *zwakte*, v., νευρασθένεια, ή
ze'pen, σαπουνίζω
zerk, v.(m.), -en, ταφόπετρα, ή
zero', v.(m.), -'s, μηδέν, τό
zerp, -e, δριμύς □ άψύς □ πικρός □ στρυφνός
zesdaag'se, v.(m.), ἑξαήμερο, τό □ *zesde*, -n, ἕκτος □ — *delig*, -e, ἐξάτομος □ — *hoeckig*, -e, ἐξάγωνος □ — *jarig*, -e, ἐξάχρονος □ — *tigjarige*, m., -n, ἐξηντάρης, ό □ — *tigste*, -n, ἐξηκοστός □ — *voudig*, -e, ἐξαπλάσιος
zet, m., zetten, (spel) κίνηση, ή
ze'tel, m., -s, ἔδρα, ή □ κάθισμα, τό
ze'telen, ἑδρεύω □ συνεδριάζω
zet'fout, v.(m.), -en, τυπογραφικό σφάλμα, τό
zet'meel, o., ἄμυλο, τό □ — *achtig*, -e, ἄμυλάδης
zet'pil, v.(m.), -len, ὑπόθετο, τό
zet'ten, βάζω □ θέτω □ τοποθετῶ □ καθίζω □ (letters —) στοιχειοθετῶ
zeug, v., -en, σκρόφα, ή □ γουρούνα, ή
zeu'ren, παραπονιέμαι □ κλαίομαι
ze'ven, διηθῶ □ διωλίζω □ λαμπικάρω □ φιλτράρω □ κοσκινίζω
ze'vende, ἑβδομος □ *zevengesternte*, o., Πούλια, ή □ — *honderdste*, ἑφτακοσιοστός □ — *tiende*, δέκατος ἑβδομος □ — *tigste*, ἑβδομηκοστός
zich, vhw., τοῦ ἑαυτοῦ του, (της) □ τόν ἑαυτό του, (της)
zicht, o., ὄψη, ή □ ἀποψη, ή
zicht'baar, -bare, φανερός □ θεατός □ ὁρατός □ περίοπτος □ — *heid*, v., ὁρατότητα, ή
zicht'zending, v., -en, ἀποστολή πρὸς ἐκλογή, ή
zie'den, (άνα)βράζω □ κοχλάζω □ χοχλάζω
zie'dendheet, -hete, βραστός □ πολύ ζεστός □ καυτός
ziehier', tw., ιδού □ νά □ ὀρίστε □ ὄρσε
ziek, -e, ἄρρωστος □ (langdurig —)

παθιασμένος □ — *zijn*: ἄρρωστώ □
 ἄσθενῶ □ νοσῶ □ — *worden*: ἄρρω-
 σταίνω □ — *elijk*, -e, ἄρρωστιάρης □
 ἄσθενικός □ νοσηρός □ φιλάσθενος
zie'kenbriefje, ο., -s, δελτίο ἄσθενείας,
 τό □ **ziekenfonds**, ο., -en, (ἀσφαλιστι-
 κὸ) ταμεῖο ἄσθενείας, τό □ — **huis**,
 ο., -huizen, θεραπευτήριον, τό □ νοσο-
 κομεῖο, τό □ κλινικὴ, ἡ □ — **verple-
 ging**, v., -en, νοσηλεία, ἡ □ — **wagen**,
 m., -s, ἄσθενοφόρον, τό □ — **zalf**,
 v.(m.), μύρον, τό □ — **zaïving**, v.,
 εὐχέλαιον, τό

ziek'te, v., -n, -s, ἄρρώστια, ἡ □
 ἄσθένεια, ἡ □ νόσημα, τό □ νόσος, ἡ
 □ πάθος, τό □ *vallende* —: ἐπιληψία,
 ἡ □ σεληνιασμός, ὁ □ — **aanval**, m.,
 -len, προσβολή, ἡ □ — **geval**, ο., -len,
 κρούσμα, τό □ — **verlof**, ο., -loven,
 ἀναρρωτική ἄδεια, ἡ □ — **verschijn-
 sel**, ο., -en, -s, σύμπτωμα, τό

ziel, v.(m.), -en, ψυχὴ, ἡ
zie'ledele, m., εὐγένεια τῆς ψυχῆς, ἡ □
zieleheil, ο., σωτηρία τῆς ψυχῆς, ἡ □
 — **mis**, v.(m.), -sen, μνημόσυνο, τό □
 — **rust**, v.(m.), ἀταραξία, ἡ □ ἡρεμία,
 ἡ □ γαλήνη ψυχικὴ, ἡ

zie'lig, -e, συμπονετικός □ σπλαχνικός
ziel'kunde, v., ψυχιατρικὴ, ἡ
ziels'gelukkig, -e, πανευτυχής □ πανευ-
 τυχισμένος

ziels'verhuizing, v., μετεμψύχωση, ἡ □
 μετενσάρκωση, ἡ

ziel'togen, χαροπαλεύω □ ψοφοῶ
ziel'zorger, m., -s, πνευματικός, ὁ □
 ἐξομολόγος ἱερέας, ὁ

zien, βλέπω □ κοιτάζω

zie'ner, m., -s, μάντης, ὁ □ προφήτης,
 ὁ □ (visionair) ὀπτασιαστής, ὁ □ ὀρα-
 ματιστής, ὁ

zien'derogen, bw., ὀλοφάνερα

ziens'wijze, v.(m.), -n, γνώμη, ἡ

zift, v.(m.), -en, *zie zeef*

zif'ten, κοσκινίζω □ (muggen—) λε-
 πτολογῶ

zigeu'ner, m., -s, γύφτος, ὁ □ ἄτσιγγα-
 νος, ὁ □ κατσίβελος, ὁ □ — **in**, v.,
 -nen, γύφτισσα, ἡ □ — **kind**, ο., -eren,

γυφτόπουλο, τό □ γυφτάκι, τό

zig'zag, bw., ζιγκ-ζάγκ

zij, vnw., αὐτὴ □ αὐτοί, -ές, -ά

zij'aanzicht, ο., -en, πλάγια ἄποψη, ἡ

zij'de, v.(m.), -n, (kant) πλάι, τό □

πλευρά, ἡ □ μεριά, ἡ □ (opzicht) ὄψη,

ἡ □ (stofnaam) μετάξι, τό □ — **cocoon**,

m., -s, κουκούλι, τό □ μετάξι, τό □

— **draad**, m., -draden, μπρισίμι, τό □

— **fabriek**, v., -en, μεταξουργεῖο, τό

□ — **industrie**, v., μεταξοβιομηχανία,

ἡ

zij'delings -e, παράπλευρος □ πλάγιος

□ διπλανός

zij'den, μεταξένιος □ μεταξωτός □

κουκουλάρικος

zij'derups, v.(m.), -en, μεταξοσκώλη-

κας, ὁ

zij'deteelt, v.(m.), σηροτροφία, ἡ □

μεταξοσκώληκοτροφία, ἡ

zij'deur, v.(m.), -en, παραπόρτι, τό □

πλάγια πόρτα, ἡ □ **zijkant**, m., -en,

πλευρό, τό □ — **linie**, v., -s, πλάγια

γραμμὴ, ἡ

I **zijn**, εἶμαι □ διατελῶ □ βρίσκομαι □

ὑπάρχω

II **zijn**, vnw., δικός του □ — **vader**: ὁ

δικός του πατέρας □ — **moeder**: ἡ

δικὴ του μητέρα

zij'nerzijds, bw., ἀπὸ μέρος του

zij'rivier, v.(m.), -en, παραπόταμος, ὁ

□ **zijscheut**, m., -en, παραβλάσταρο,

τό □ παραφυάδα, ἡ □ παρακλάδι, τό

□ — **spoor**, ο., -sporen, διακλάδωση,

ἡ □ — **straat**, v.(m.), -straten, πάρο-

δος, ἡ □ — **waarts**, -e, πλευρικός

zilt, -e, γλυφός

zil'ver, ο., ἀσήμι, τό □ ἄργυρος, ὁ □

— **en**, ἀσημένιος □ — **ling**, m., -en,

ἀργύριον, τό □ — **papier**, ο., ἀσημό-

χαρτο, τό □ — **populier**, m., -en, λεύ-

κα, ἡ □ — **werk**, ο., -en, ἀσημικά, τὰ

zin, m., -nen, (betekenis) νόημα, τό □

σημασία, ἡ □ (volzin) φράση, ἡ □

πρόταση, ἡ □ (lust) κέφι, τό □ καλὴ

διάθεση, ἡ

zin'delijkheid, v., πάστρα, ἡ □ καθα-

ριότητα, ἡ

zin'gen, τραγουδῶ □ ψάλλω □ (in de kerk) ψάλλω □ (v. vogels) κελαηδῶ □ λαλῶ □ τιτιβίζω □ *gezongen*: τραγουδιστός

zin'genot, o., ἡδυπάθεια, ἡ □ φιληδονία, ἡ

zink, o., ψευδάργυρος, ὁ □ τσίγκος, ὁ
I zin'ken, βουλιάζω □ βυθίζω □ καταποντίζω □ ναυαγῶ

II zin'ken, τσίγκινος

zin'loos, -loze, παράλογος

zin'nebeeld, o., -en, σύμβολο, τό □ ἀλληγορία, ἡ □ —ig, -e, ἐμβληματικός □ συμβολικός □ συνθηματικός □ ἀλληγορικός

zin'nelijk, -e, αἰσθησιακός □ σαρκικός □ ὕλικός

zins'bedrog, o., zinsbegoocheling, v., φάντασμα, τό □ ἀπάτη τῶν αἰσθησεων, ἡ

zins'bouw, m., κατασκευὴ τοῦ λόγου, ἡ □ zinsleer, v.(m.), σύνταξη, ἡ □ —ontleding, v., -en, τεχνολογία, ἡ

zin'speling, v., -en, ὑπαινιγμός, ὁ

zin'spreuk, v.(m.), -en, γνωμικό, τό

zins'verband, o., συνάφεια, ἡ □ ἀλληλοεξάρτηση, ἡ

zins'verbijstering, v., ξελόγιασμα, τό □ ξεμυάλισμα, τό □ ἀποπλάνηση, ἡ

zin'teken, o., -s, στιγμή, ἡ □ —s plaatsen: στιζώ

zin'tuig, o., -en, αἴσθηση, ἡ □ αἰσθητήριο, τό □ —lijk, -e, αἰσθησιακός

zin'vol, -le, βαθυστόχαστος

zionis'me, o., σιωνισμός, ὁ

zit, m., καθισιά, ἡ □ —bank, v.(m.), -en, ἔδρανο, τό □ πάγκος, ὁ □

κάθισμα, τό □ καθέδρα, ἡ □ (stenen —) πεζούλι, τό □ —dag, m., -en, δικάσιμος, ἡ □ —plaats, v.(m.), -en, ἔδρα, ἡ □

κάθισμα, τό □ θέση, ἡ □ (in stadion) κερκίδα, ἡ □ —stok, m., -ken, κούρνια, ἡ

zit'ten, κάθωμαι □ *gezetten*: καθισμένος □ καθιστός

zit'tenblijver, m., -s, δευτεροετής, ὁ □ διετής, ὁ, ἡ [σκεψη, ἡ

zit'ting, v., -en, συνεδρίαση, ἡ □ σύ-

zit'vlak, o., -ken, ἔδρα, ἡ □ πρωκτός, ὁ
zo, bw., ἔτσι □ —groot, —talrijk: τῶσος, -η, -ο, —als, bw., ὥς □ καθῶς □ ὅπως □ σύμφωνα μέ □ καταπῶς □ σάν □ —dat, vw., ὥστε

zo'de, v.(m.), -n, βόλος, ὁ

zo'diak, m., ζώδιο, τό □ ζωδιακός κύκλος, ὁ

zodra' (als), vw., ἔμα □ μόλις

zoek, χαμένος □ φευγάτος □ *het kind is* —: τό παιδί χάθηκε, ἔφυγε □ —*ra-*

ken: χάνομαι □ παραπέφτω □ παραπατῶ □ *op* —*gaan*: ἀναζητῶ

zoe'ken, ψάχνω □ γυρεύω □ ζητῶ □ ἐπιδιώκω □ ἐρευνῶ

zoe'ker, m., -s, ἐρευνητής, ὁ

zoek'licht, o., -en, προβολέας, ὁ

zoe'men, ζουζουνίζω □ βουίζω

zoen, m., -en, φιλή, τό □ φίλημα, τό □ ἀσπασμός, ὁ

zoen'en, (kata)φιλῶ □ κατασπάζομαι

zoen'offer, o., -s, ὀλοκαύτωμα, τό

zoet, -e, γλυκός □ ζαχαρωτός

zoe'ten, γλυκαίνω □ ζαχαρώνω

zoetgevooisd', -e, ἀηδονόλαλος □ γλυκόφωνος □ γλυκόλαλος

zoet'heid, v., -heden, γλύκα, ἡ □ γλυκάδα, ἡ □ γλυκύτητα, ἡ

zoethout', o., γλυκόριζα, ἡ □ γιάμπολη, ἡ

zoe'tig, -e, γλυκούτσικος □ ὑπόγλυκος □ —heid, v., -heden, γλύκαμα, τό □

γλυκασμός, ὁ □ γλυκό, τό □ ζαχαράτο, τό □ ζαχαρικά, τά

zoetwa'tervis, m., -sen, ποταμόψαρο, τό

zoë'ven, bw., πρό ὀλίγου

zog, o., (moedermelk) γάλα, τό □ (kiefwater) δίνη, ἡ □ ρουφήχτρα, ἡ

zo'gen, θηλάζω □ βυζαίνω □ γαλουχῶ

zogenamd', -e, λεγόμενος □ (bw.) δῆθεν □ τάχα □ φαινομενικά

zojuist', bw., μόλις □ πρὶν ἀπὸ λίγο

zol'ang' (als), bw., (τόσο) ὅσο

zol'der, m., -s, σοφίτα, ἡ □ ὑπερῶο, τό □ —ing, v., -en, ταβάνι, τό □ ὀροφή, ἡ □ —kamertje, o., -s, ἀνώγι, τό □

—raam, o., -ramen, φεγγίτης, ὁ

zo'men, στριφώνω □ ρελιάζω □ μαργε-
λώνω □ μιμπιλώνω
zo'mer, m., -s, καλοκαίρι, τό □ θέρος,
τό □ *de — doorbrengen*: παραθερίζω
□ καλοκαιρεύω □ —*gast*, m., -en,
παραθεριστής, ό □ —*jurk*, v.(m.),
-en, καλοκαιρινό φόρεμα, τό
zo'mers, -e, καλοκαιρινός □ θερινός
zo'mersproet, v.(m.), -en, πανάδα, ή □
φακίδα, ή □ —*en krijgen*: πανιάζω □
zomertijd, m., θερινή ώρα, ή □ —*va-*
kantie, v., -s, καλοκαιρινές διακοπές,
οί □ παραθέρισμα, τό □ —*verblijf*,
o., -blijven, (het verblijf) παραθερι-
σμός, ό □ (plaats) θέρετρο, τό □
έξοχή, ή
zo'merweer, o., καλοκαιρία, ή □ γαλή-
νη, ή □ εὐδία, ή
zom'pig, -e, βαλτότοπος □ έλώδης
zon, v.(m.), -nen, ήλιος, ό □ *in de — ge-*
droogd: λιαστός
zon'daar, m., -s, -daren, άμαρτωλός,
ό
zon'dag, m., -en, Κυριακή, ή
zon'dags, -e, κυριακάτικος □ —*kle-*
ren, mv., κυριακάτικα, τά □ —*rust*,
v.(m.), άργία, ή
zon'de, v.(m.), -n, άμαρτία, ή □
άδίκημα, τό □ κρίμα, τό □ —*bok*,
m., -ken, άποδιοπομπαίος τράγος, ό
□ —*loos*, -loze, άναμάρτητος
zon'der, vz., δίχως □ χωρίς
zon'derling, -e, ιδιότροπος □ ιδιόρρυθ-
μος □ άλλόκοτος □ παράξενος □
παράδοξος □ μυστήριος
zon'dig, -e, άμαρτωλός
zon'digen, άμαρταίνω □ κριματίζω □
κολάζομαι □ φταίω
zond'vloed, m., -en, κατακλυσμός, ό
zo'ne, v.(m.), -s, -n, ζώνη, ή □ ζωνάρι,
τό
zon'eclips, v.(m.), -en, έκλειψη του
ήλιου, ή
zon'nebaan, v.(m.), -banen, έκλειπτι-
κή, ή □ *zonnebad*, o., -en, (ή)λιόλου-
τρο, τό □ (ή)λιόκαμα, τό □ —*baden*,
(ή)λιαζομαι □ —*bloem*, v.(m.), -en,
ήλιανθος, τό □ —*blind*, o., -en,

παντζούρι, τό □ κανάτι, τό □ —*cul-*
tus, m., ήλιολατρία, ή □ —*gloed*, m.,
ήλιοκαμα, τό □ λιопύρι, τό □ καύ-
σωνας, ό
zon'nehoed, m., -en, σκιάδι, τό □ ψά-
θα, ή
zon'neklopper, m., -s, ήλιόφιλος, ό □
ήλιοχαρος, ό
zon'nen, (ή)λιάζω
zon'nescherm, o., -en, παρασόλι, τό □
τέντα, ή □ *zonnenschijn*, m., ήλιοφά-
νεια, ή □ λιακάδα, ή □ —*steek*, m.,
-steken, ήλίαση, ή □ —*steisel*, o., -s,
ήλιακό σύστημα, τό □ —*wende*,
v.(m.), ήλιοστάσιο, τό
zon'nig, -e, εὐήλιος □ προσήλιος □
ήλιακός □ λιοχαρος
zonson'dergang, m., -en, δύση, ή □
ήλιοβασίλεμα, τό
zonsop'gang, m., -en, άνατολή, ή
zoog'dier, o., -en, θηλαστικό, τό □
μαστοφόρα, τά □ (zee—) κήτος, τό
zoog'ster, v., -s, βυζάστρα, ή □ τροφός,
ή □ παραμάννα, ή
zoel, v.(m.), *zoien*, πάτος, ό □ σόλα, ή
zoelo'gisch, -e, ζωολογικός
zoom, m., *zomen*, στρίφωμα, τό □ ρέ-
λιασμα, τό □ μαργέλι, τό □ μιμπί-
λα, ή □ ποδόγυρος, ό
zoon, m., *zonen*, *zoons*, γιός, ό □ υιός,
ό
zoötechniek', v., ζωοτεχνία, ή
zorg, v.(m.), -en, φροντίδα, ή □ μέρι-
μνα, ή □ έπιμέλεια, ή □ έγνοια, ή □
(moeilijkheden) σφιξη, ή □ άνάγκη, ή
□ —*eloos*, -loze, ξεγνοιαστος □
άμέριμνος □ άφρόντιστος
zor'gen, μεριμνώ □ φροντίζω □ γνoιά-
ζομαι
zorgvul'dig, -e, προσεχτικός
zol, -te, τρελός □ λωλός □ μουρλός □
ζουρλός □ —(tig)heid, v., -heden,
άνοησία, ή □ κουταμάρα, ή □ βλα-
κεία, ή
l zout, o., -en, άλάτι, τό □ — *en peper*:
άλατοπίπερο, τό
lI zout, -e, άλμυρός □ άρμυρός □ άλα-
τισμένος

zou'ten, ἀλατιζῶ
zout'meer, ο., -meren, ἀλυκή, ἡ □ **zout-mijn**, v.(m.), -en, ἀλατωρυχείο, τό □ —**vaatje**, ο., -s, ἀλατιέρα, ἡ
zoveel' (als), (τόσος) ὅσος
I zucht, m., -en, ἀναστεναγμός, ὁ
II zucht, v.(m.), ὁρμή, ἡ □ ἔνστικτο, τό □ (ziekte) ὕδρωπικία, ἡ
zuch'ten, (ἀνα)στενάζω
zui'delijk, -e, νότιος □ μεσημβρινός
zui'den, ο., νότος, ὁ □ νοτιάς, ὁ □ —**wind**, m., -en, νοτιάς, ὁ □ νότος, ὁ □ ὄστρια, ἡ □ νότιος ἄνεμος, ὁ
zui'derling, m., -en, μεσημβρινός, ὁ
zuidoost', bw., στό Νοτιοανατολικό □ —**elijk**, -e, νοτιοανατολικός
zuidoo's'ten, ο., Νοτιοανατολικό, τό □ —**wind**, m., -en, νοτιοανατολικός ἄνεμος, ὁ
zuid'pool, v.(m.), νότιος πόλος, ὁ
zuidwest', bw., στό Νοτιοδυτικό □ —**elijk**, -e, νοτιοδυτικός
zuidwes'ten, ο., Νοτιοδυτικό, τό □ —**wind**, m., -en, νοτιοδυτικός ἄνεμος, ὁ
zuig'buis, v.(m.), -buisen, ἀναρροφητικός σωλήνας, ὁ □ (pijpe) σταγονόμετρο, τό
zui'geling, m., -en, βυζανιάρικο, τό □ ἀνάθρεμμα, τό □ θρέμμα, τό □ —**enzorg**, v.(m.), βρεφοκομία, ἡ
zui'gen, ρουφῶ □ ἀναρροφῶ □ ἀπομύζω □ πιπιλίζω □ (v. baby) βυζαίνω □ θηλάζω
zui'ger, m., -s, (techniek) ἐμβολο, τό
zuig'fles, v.(m.), -sen, θήλαστρο, τό □ ρωγοβύζι, τό □ μπιμπερό, τό
zuig'pomp, v.(m.), -en, ἀναρροφητική ἀντλία, ἡ
zuil, v.(m.), -en, κίονας, ὁ □ κολόνα, ἡ □ στύλος, ὁ □ στήλη, ἡ □ —**engalerij**, v., -en, κιονοστοιχία, ἡ □ περιστύλιο, τό
zui'nig, -e, οἰκονομικός □ φειδωλός □ —**heid**, v., οἰκονομία, ἡ □ φειδω, ἡ
zui'pen, μεθοκοπῶ □ μεπκρολογῶ
zuip'lap, m., -ren, μεθύστακας, ὁ □ μεπκρής, ὁ □ οἰνοπότης, ὁ
zui'velbereiding, v., γαλακτοκομία, ἡ

zui'velhandel, m., γαλατάδικο, τό □ γαλακτοπωλεῖο, τό
zui'ver, -e, ἀγνός □ καθαρός □ παστρίκος
zui'veren, ἐξαγνίζω □ καθαρίζω □ σαρώνω □ σκουπίζω
zuik, -e, τέτοιος
zu'rig, -e, δριμύς □ ἄψυς
zus en zo, τάδε, ὁ, ἡ, τό
zus'ter, v., -s, ἀδελφή, ἡ □ (non) καλόγρια, ἡ □ μοναχή, ἡ □ —**lijk**, -e, ἀδερφικός □ —**maatschappij**, v., -en, ὑποκατάστημα, τό
I zuur, ο., zuren, δξύ, τό
II zuur, zure, ξινός □ στρυφνός □ (onrijp) ἄωρος □ ἄγουρος □ ἀνώριμος
zuur'desem, m., ἐνζυμο, τό □ μαγιά, ἡ □ **zuurkool**, v.(m.), τουρσί, τό □ —**stel**, ο., -len, λαδόξιστο, τό □ —**stof**, v.(m.), δξύγγο, τό □ —**tje**, ο., -s, καραμέλα, ἡ □ —**zoet**, -e, ξινόγλυκος
zwaai, m., -en, κούνημα, τό □ ταλάντευση, ἡ
zwaai'en, κουνῶ □ λικνίζω
zwaan, m. en v., zwanen, κύκνος, ὁ
zwaar, zware, βαρύς □ — **worden**: βαραίνω
zwaard, ο., -en, ξίφος, τό □ σπαθί, τό □ ρομφαία, ἡ □ **het — trekken**: ξιφουλκῶ □ ξεσπαθώνω □ —**vechter**, m., -s, ξιφομάχος, ὁ □ —**vis**, m., -sen, ξιφίας, ὁ □ ξιφίος, ὁ
zwaarlij'vig, -e, σωματώδης □ σαρκώδης □ κρεατερός □ παχύς □ πολύσαρκος □ —**heid**, v., παχυσαρκία, ἡ □ πάχος, τό □ χόντρος, τό
zwaarmoe'digheid, v., βαρυθυμία, ἡ □ δυσθυμία, ἡ □ ἀκεφία, ἡ □ κατήφεια, ἡ
zwaar'te, v., βάρος, τό □ —**kracht**, v.(m.), βαρύτητα, ἡ □ —**punt**, ο., -en, κέντρο τοῦ βάρους, τό
zwaarwich'tig, -e, σπουδαῖος □ σοβαρός □ ἀξιόλογος
zwab'ber, m., -s, πατσαβούρα, ἡ □ σφουγγαρόπανο, τό [σμός, ὁ
zwach'tel, m., -s, γάζα, ἡ □ ἐπίδε-

zwad' der, m., φλέγμα, τό □ βλέννα, ή
zwa' ger, m., -s, σύγαμπρος, ό □ γα-
 μπρός, ό □ γυναικάδελφος, ό □ κου-
 νιάδος, ό

zwak, -ke, άμυδρός □ άδύνατος □
 άσθενικός □ μισερός □ —**heid**, v.,
 -heden, άδυναμία, ή □ καχεξία, ή □
 —**zinnig**, -e, κουτός □ ήλίθιος

zwal' pen, παραδέρνω □ κλυδωνίζομαι
 □ κυμαίνομαι

zwa' luw, v.(m.), -en, χελιδόνι, τό □ —
nest, o., -en, χελιδονοφωλιά, ή □ —
staart, m., -en, ψαλιδωτή ένωση, ή □
 ψαλιδωτή συναρμογή, ή

zwam, v.(m.), -men, μανιτάρι, τό □ μύ-
 κητας, ό

zwa' nezang, m., κύκνειο άσμα, τό

zwan' ger, -e, έγκυος □ —**worden**: συλ-
 λαβαίνω □ γίνομαι έγκυος □ — **zijn**:
 έγκυμονώ □ κυοφορώ □ —**schap**, v.,
 -pen, έγκυμοσύνη, ή □ κυοφορία, ή □
 γκαστριά, ή □ κύηση, ή

zwart, -e, μαύρος □ μελανής □ μελα-
 χρινός □ — **maken**: μαυρίζω □ μελα-
 νιάζω □ —**e arbeid**, m.: παράνομη
 εργασία, ή

zwart(e) han' delaar, m., -s, λαθρέμπο-
 ρος, ό

zwartepiet', m., -en, μπαμπούλας, ό

zwartgal' lig, -e, πικρόχολος □ στρυφ-
 νός □ **zwarthemd**, m., -en, μελανοχι-
 τώνας, ό □ —**kijker**, m., -s, ήττοπα-
 θής, ό □ (die geen kijkgeld betaalt)
 τζαμπατζής, ό

zwa' vel, m., θειάφι, τό □ θείο, τό □
 —**bad**, o., -en, θειούχο λουτρό, τό □
 —**en**, θειαφίζω □ —**ig**, -e, θειικός □
 θειούχος □ —**stok**, m., -ken, θειαφο-
 κέρι, τό □ —**waterstof**, v.(m.), ύδρό-
 θειο, τό

Zweed, m., Zweden, Σουηδός, ό □ —s,
 -e, σουηδικός □ σουηδέζικος □ —se,
 v., -n, Σουηδή, ή

zweef' vliegtuig, o., -en, άνεμόπτερο, τό
 □ άνεμοπλάνο, τό

zweep, v.(m.), zwepen, βίτσα, ή □ μα-
 στίγιο, τό □ βέργα, ή □ καμουτσίκι,
 τό □ —**slag**, m., -en, βιτσιά, ή

zweer, v.(m.), zweren, έλκος, τό □
 φλεγμονή, ή □ όμπυασμα, τό

zweet, o., ιδρώτας, ό □ —**bad**, o., -en,
 έφιδρωτικό λουτρό, τό □ —**doek**,
 m., -en, σουδάρι, τό □ —**middel**, o.,
 -en, ιδρωτικό, τό □ έφιδρωτικό φάρ-
 μακο, τό □ —**voeten**, mv., ιδρωμένα
 πόδια, τά □ ιδροκοπημένα πόδια, τά
 □ **reuk van** —, m.: ποδαρίλα, ή

zwe' ger, m., -s, λαίμαργος, ό

zwe' len, όγκώνω □ διαστέλλω □ (doen
 zwellen) φουσκώνω

zwe' ling, v., -en, έξόγκωση, ή □ πρήξι-
 μο, τό □ οίδημα, τό □ φούσκωμα, τό

zwem' bad, o., -en, μπάνιο, τό □ λου-
 τήρας, ό

zwem' men, κολυμπώ

zwem' mer, m., -s, κολυμπητής, ό □
 κολυμπιστής, ό □ **zwempak**, o., -ken,
 μπανιερό, τό □ μαγιό, τό □ —**ster**,
 v., -s, κολυμπήτρια, ή □ —**vest**, o.,
 -en, σωσίβιο, τό □ —**vogel**, m., -s,
 νηκτικά, τά □ στεγανόποδα, τά

zwen' delaar, m., -s, άπατεώνας, ό

zwen' gel, m., -s, μαναβέλα, ή

zwen' gelen, κινώ περιστροφικά

zwen' ken, μετατρέπω □ μεταστρέφω □
 γυρίζω □ στρίβω □ λοξεύω □ παρεκ-
 κλίνω

zwen' king, v., -en, μεταστροφή, ή

zwe' pen, μαστιγώνω □ καμουτσικίζω

zwe' ren, (eed afleggen) όρκίζομαι □
 (etteren) διαπυούμαι

zwerf' tocht, m., -en, παραστράτισμα,
 τό □ παρεκτροπή, ή □ περιπλάνηση,
 ή

zwerf, m., -en, μελίσοι, τό □ σμήνος,
 τό □ σμάρι, τό □ μεγάλο πλήθος, τό

zwer' ven, περιπλανιέμαι □ παρεκτρέ-
 πομαι

zwer' versvolk, o., νομάδες, οί

zwe' ten, ιδρώνω □ ιδροκοπώ

zwe' sen, φλυαρώ □ μωρολογώ

zwe' ser, m., -s, φαφλατάς, ό □ φλύα-
 ρος, ό □ μωρολόγος, ό

zwe' ven, μετεωρίζομαι □ άνυψώνομαι
 □ (dobberen) κυμαίνομαι □ —**d**, -e,
 μετέωρος

zwe'zerik, m., -en, γλυκάδια, τά
 zwich'ten, ὑποχωρῶ □ ὀπισθοχωρῶ
 wie'rig, -e, κομψός
 wij'gen, σιγῶ □ σιωπῶ □ σωπαίνω □
 (verstommen) κοπάζω □ ξεθυμαίνω
 wijg'geld, o., δωροδοκία γιά ἀποσιώ-
 πηση, ἡ
 wijg'zaam, -zame, ἀμίλητος □ σιγανός
 □ σιωπηλός
 wijm, λιποθυμία, ἡ □ in — vallen: πέ-
 φτω σέ λιποθυμία □ λιγοθυμῶ □ λι-
 ποθυμῶ
 wijmelen, ξελιγώνομαι

zijn, o., -en, γουρούνι, τό □ χοῖρος, ὁ
 □ μουχτερό, τό □ τριβέλι, τό
 wijk'boor, v.(m.), -boren, τρυπάνι, τό
 wijkat, o., -en, ἐπιστόμιο, τό
 wijk'ken, στραμπουλίζω □ ἐξαρθρώνω
 Zwit'ser, m., -s, 'Ελβετός □ —s, -e, ἑλ-
 βετικός □ —se, v., -n, 'Ελβετίδα, ἡ
 zwoe'gen, κοπιάζω □ βιοπαλεύω □
 μοχτῶ
 zwuel, -e, πνιγερός □ ἀποπνιχτικός □
 ἀσφυκτικός □ —te, κουφόβραση, ἡ
 □ συννεφόκαμα, τό
 zwoerd, o., -en, χοντρόπετσο, τό

LIJST VAN AARDRIJKSKUNDIGE NAMEN ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΛΕΞΕΙΣ

A

Abdera Ἀβδηρα, τὰ
Abessinië Ἀβησσυνία, ἡ
Acarnanië Ἀκαρνανία, ἡ
Achaia Ἀχαΐα, ἡ
Acheron Ἀχέρωντας, ὁ
Adriatische Zee Ἀδριατική, ἡ
Aetolië Αἰτωλία, ἡ
Afghanistan Ἀφγανιστάν, τό
Afrika Ἀφρική, ἡ
Akropolis Ἀκρόπολη, ἡ
Alaska Ἀλάσκα, ἡ
Albanië Ἀλβανία, ἡ
Alexandrië Ἀλεξάνδρεια, ἡ
Alexandropolis Ἀλεξανδρούπο-
 λη, ἡ
Algerije Ἀλγερία, ἡ
Alpen Ἀλπεις, οἱ
Amerika Ἀμερική, ἡ
Amfissa Ἀμφισσα, ἡ
Amstel Ἀμστελ, ὁ
Amsterdam Ἀμστερνταμ, τό
Andes Ἀνδεις, οἱ
Ankara Ἀγκυρα, ἡ
Antarctica Ἀνταρκτική, ἡ
Antillen Ἀντίλλες, οἱ
Antiochië Ἀντιόχεια, ἡ
Antirrhion Ἀντίρριο, τό
Antwerpen Ἀμβέρσα, ἡ
Apennijnen Ἀππέννινα, τὰ
Arabië Ἀραβία, ἡ
Arcadië Ἀρκαδία, ἡ
Ardennen Ἀρδένες, οἱ
Areopagus Ἀρειος Πάγος, ὁ
Argentinië Ἀργεντινή, ἡ
Argos Ἄργος, τό
Armenië Ἀρμενία, ἡ
Arta Ἄρτα, ἡ
Assyrië Ἀσσυρία, ἡ
Athene Ἀθήνα, ἡ
Athos Ἄθως, ὁ □ Ἅγιο Ὅρος, τό
Atlantische Oceaen Ἀτλαντικός, ὁ

Attica Ἀττική, ἡ
Auschwitz Ἀουσβιτς, τό
Austerlitz Ἀούστερλιτς, τό
Australië Αὐστραλία, ἡ
Azië Ἀσία, ἡ

B

Babylonië Βαβυλωνία, ἡ
Bagdad Βαγδάτη, ἡ
Balearen Βαlearίδες, οἱ
Balkan Βαλκάνια, τὰ
Baloutsjistan Βελουχιστάν, τό
Bastille Βαστίλλη, ἡ
Batoemi Βατούμι, τό
Beieren Βαυαρία, ἡ
Beirout Βηρυττός, ἡ
België Βέλγιο, τό
Belgrado Βελιγράδι, τό
Benelux Μπενελούξ, ἡ
Bengalen Βεγγάλη, ἡ
Bengazi Βεγγάζη, ἡ
Beotië Βοιωτία, ἡ
Berlijn Βερολίνο, τό
Bern Βέρνη, ἡ
Betlehem Βηθλεέμ, ἡ
Birma Βιρμανία, ἡ
Boedapest Βουδαπέστη, ἡ
Boekarest Βουκουρέστι, τό
Bombay Βομβάη, ἡ
Bonn Βόννη, ἡ
Bordeau Μπορντώ, τό
Borinage Μπορινάζ, τό
Bosporus Βόσπορος, ὁ
Brabant Μπραμπάν, ἡ
Braila Βραιλα, ἡ
Breda Μπρέντα, ἡ
Bretagne Βρετάνη, ἡ
Brindisi Πρίντιζι, τό
Brittannië Βρετανία, ἡ
Brugge Μπρϋζ, ἡ
Brussel Βρυξέλλες, οἱ

Bulgarije Βουλγαρία, ἡ
Byzantium Βυζάντιο, τό

Drenthe Ντρένθη, ἡ
Duitsland Γερμανία, ἡ

C

Cadiz Κάδικας, ἡ
Californië Καλιφόρνια, ἡ
Cambodja Καμπότζη, ἡ
Cambridge Κέμπριτζ, τό
Canada Καναδάς, ὁ
Capitool Καπιτώλιο, τό
Cappadocië Καππαδοκία, ἡ
Carthago Καρχηδόνα, ἡ
Centraal-Griekenland Στερεά Ἑλλάδα, ἡ
Chalkidike Χαλκιδική, ἡ
Chalkis Χαλκίδα, ἡ
Chania Χανιά, τὰ
Chicago Σικάγο, τό
Chili Χιλή, ἡ
China Κίνα, ἡ
Chios Χίος, ἡ
Columbië Κολομβία, ἡ
Commonwealth Κοινοπολιτεία, ἡ
Corinthe Κόρινθος, ἡ
Corsica Κορσική, ἡ
Cuba Κούβα, ἡ
Cycladen Κυκλάδες, οἱ
Cyprus Κύπρος, ἡ
Cyrene Κυρήνη, ἡ
Cythera Κύθηρα, τὰ

D

Dachau Νταχάου, τό
Dalmatië Δαλματία, ἡ
Damascus Δαμασκός, ἡ
Dardanellen Δαρδανέλια, τὰ
Delos Δῆλος, ἡ
Delphi Δελφοί, οἱ
Denemarken Δανία, ἡ
Den Haag Χάγη, ἡ
Dinant Ντινάν, τό
Dnjepr Δνεπέρος, ὁ
Dodone Δωδώνη, ἡ
Donau Δούναβης, ὁ
Drama Δράμα, ἡ

E

Edam Ἐνταμ, τό
Eden Ἐδέμ, τό
Edessa Ἐδεσσα, ἡ
Edinburgh Ἐδιμβούργο, τό
Edirne Ἀδριανούπολη, ἡ
Efese Ἐφεσος, ἡ
Egeïsche Zee Αἰγαῖο Πέλαγος, τό
Egina Αἶγινα, ἡ
Egypte Αἴγυπτος, ἡ
Eindhoven Εἰντχόβεν, τό
Eleusis Ἐλευσίνα, ἡ
Elis Ἠλεία, ἡ
Engeland Ἀγγλία, ἡ
Epirus Ἡπειρος, ἡ
Erymanthus Ἐρύμανθος, ὁ
Ethiopie Αἰθιοπία, ἡ
Etna Αἴτνα, ἡ
Etolie Αἰτωλία, ἡ
Euboiia Εὐβοία, ἡ
Eufraat Εὐφράτης, ὁ
Europa Εὐρώπη, ἡ
Eurotas Εὐρώτας, ὁ
Everest Ἐβερεστ, τό

F

Fenicië Φοινίκη, ἡ
Festos Φαιστός, ἡ
Filippijnen Φιλιππίνες, οἱ
Finland Φινλανδία, ἡ
Florence Φλωρεντία, ἡ
Frankfort Φραγκφούρτη, ἡ
Frankrijk Γαλλία, ἡ
Friesland Φρίσλαντ, τό
Frygië Φρυγία, ἡ

G

Galilea Γαλιλαία, ἡ
Ganges Γάγγης, ὁ
Gelderland Γκέλντερλαντ, τό

Genesareth Γεννησαρέτ, ἡ
Genève Γενεύη, ἡ
Gent Γάνδη, ἡ
Genua Γένοβα, ἡ
Glasgow Γλασκόβη, ἡ
Gortyn Γόρτυνα, ἡ
Gouda Γκάουντα, ἡ
Griekenland Ἑλλάδα, ἡ
Groenland Γροιλανδία, ἡ
Groningen Γκρόνινγκεν, τό
Groot-Brittannië Μεγάλη Βρετανία, ἡ
Guatemala Γουατεμάλα, ἡ

H

Haarlem Χάρλεμ, τό
Haifa Χάιφα, ἡ
Hamburg Ἀμβούργο, τό
Helikon Ἑλικώνας, ὁ
Heliopolis Ἡλιούπολη, ἡ
Hellespont Ἑλλήσποντος, ὁ
Heraklion Ἡράκλειο, τό
Hercegovina Ἑρζεγοβίνα, ἡ
Hermopolis Ἑρμούπολη, ἡ
Himalaja Ἱμαλαία, τὰ
Hindoestan Ἰνδοστάν, τό
Holland Ὁλλανδία, ἡ
Honduras Ὀνδούρα, ἡ
Hongarije Οὐγγαρία, ἡ
Hongkong Χόγκοκ, τό
Hydra Ὕδρα, ἡ

I

Iberisch Schiereiland Ἰβηρική Χερσόνησος, ἡ
Icarie Ἰκαρία, ἡ
Idaberg Ψηλορείτης, ὁ
IJsland Ἰσλανδία, ἡ
IJssel Ἰϊσελ, ὁ
IJzer Ἰτζερ, ὁ
Ilion Ἴλιον, τό
Illyrie Ἰλλυρία, ἡ
Indië Ἰνδία, ἡ
Indo-China Ἰνδοκίνα, ἡ
Indonesië Ἰνδονησία, ἡ

Indus Ἰνδός, ὁ
Ionie Ἰωνία, ἡ
Ionische Eilanden Ἰόνια Νησιά, τὰ
 □ Ἐφτάνησα, τὰ
Ios Ἴος, ἡ
Irak Ἰράκ, τό
Iran Ἰράν, τό □ Περσία, ἡ
Ismailia Ἰσμαηλία, ἡ
Israël Ἰσραήλ, τό
Istanboel Κωνσταντινούπολη, ἡ □ Πόλη, ἡ
Italië Ἰταλία, ἡ
Ithaca Ἰθάκη, ἡ
Ithomi Ἰθώμη, ἡ

J

Jalta Γιάλτα, ἡ
Japan Ἰαπωνία, ἡ
Java Ἰάβα, ἡ
Jemen Ἰεμένη, ἡ
Jericho Ἰεριχώ, ἡ
Jerusalem Ἱερουσαλήμ, ἡ
Joegoslavië Γιουγκοσλαβία, ἡ
Jordaan Ἰορδάνης, ὁ
Jordanië Ἰορδανία, ἡ
Judea Ἰουδαία, ἡ

K

Kairo Κάιρο, τό
Kalavrita Καλάβρυτα, τὰ
Kanaal Μάγχη, ἡ
Kephallonia Κεφαλλονία, ἡ
Keulen Κολωνία, ἡ
Kiev Κίεβο, τό
Kilimandjaro Κίλιμάντζαρο, τό
Klein-Azië Μικρασία, ἡ
Knossos Κνωσός, ἡ
Kongo Κογκό, τό
Kopenhagen Κοπεγχάγη, ἡ
Korfoe Κέρκυρα, ἡ
Kos Κώς, ἡ
Kreta Κρήτη, ἡ
Krim Κριμαία, ἡ

L

Laconië Λακωνία, ή □ Λακωνική, ή
Laos Λάος, τό
Lapland Λαπωνία, ή
Latium Λάτιο, τό
Laurion Λαύριο, τό
Lausanne Λοζάνη, ή
Le Havre Χάβρη, ή
Leiden Λέϊντεν, τό
Leie Λύς, ό
Leipzig Λιψία, ή
Lek Λέκ, ό
Lemnos Λήμνος, ή
Leningrad Λένινγκραντ, τό
Leros Λέρος, ή
Lesbos Λέσβος, ή
Leukas Λευκάδα, ή
Leuven Λουβαίν, ή
Libië Λιβύη, ή
Limburg Λιμβούργο, τό
Lissabon Λισσαβόνα, ή
Locris Λοκρίδα, ή
Londen Λονδίνο, τό
Loutraki Λουτράκι, τό
Luik Λιέγη, ή
Luxembourg Λουξεμβούργο, τό

M

Maas Μόζας, ό
Maastricht Μαστρίχτ, τό
Macedonië Μακεδονία, ή
Madagascar Μαδαγασκάρη, ή
Madrid Μαδρίτη, ή
Mantsjoerije Μαντζουρία, ή
Marathon Μαραθώνας, ό
Marokko Μαρόκο, τό
Marseille Μασσαλία, ή
Massachusetts Μασσαχουσέτη, ή
Matapan Ταίναρο, τό
Meander Μαίανδρος, ό
Mechelen Μαλίν, ή
Megalopolis Μεγαλόπολη, ή
Megara Μέγαρη, ή
Mekka Μέκκα, ή

Messenie Μεσσηνία, ή
Mexico Μεξικό, τό
Middellandse Zee Μεσόγειος, ή
Milaan Μιλάνο, τό
Milete Μίλητος, ή
Milos Μήλος, ή
Mississippi Μισισσιππής, ό
Moldavië Μολδαβία, ή
Mongolië Μογγολία, ή
Mont Blanc Λευκό Όρος, τό
Moskou Μόσχα, ή
München Μόναχο, τό
Mycene Μυκήνες, οί
Mykonos Μύκονος, ή
Myrtoische Zee Μυρτώο, τό
Mytilene Μυτιλήνη, ή

N

Nanking Ναγκίν, τό
Napels Νεάπολη, ή
Naupaktos Ναύπακτος, ή
Nauplion Ναύπλιο, τό
Navarra Ναβάρρα, ή
Naxos Νάξος, ή
Nazareth Ναζαρέτ, ή
Nederland Όλλανδία, ή
New York Νέα Όόρκη, ή
Nicaragua Νικαράγουα, ή
Nieuw-Zeeland Νέα Ζηλανδία, ή
Nijl Νείλος, ό
Ninive Νινευή, ή
Noord-Brabant Βόρεια Μπραμπάν, ή
Noord-Holland Βόρεια Όλλανδία, ή
Noordzee Βόρεια Θάλασσα, ή
Noorwegen Νορβηγία, ή

O

Oceanië Όκεανία, ή
Odessa Όδησσός, ή
Oekraïne Ούκρανία, ή
Oeral (berg) Ουράλια, τά
Oeral (rivier) Ουράλης, ό
Olympia Όλυμπία, ή

Olympus Ὀλυμπος, ὁ
Oostende Ὀστάνδη, ἡ
Oostenrijk Αὐστρία, ἡ
Oost-Vlaanderen Ἀνατολική Φλάνδρα, ἡ
Oslo Ὀσλο, τὸ
Overijssel Ὁβερεϊσελ, τὸ

P

Pakistan Πακιστάν, τὸ
Palestina Παλαιστίνη, ἡ
Panama Παναμάς, ὁ
Parijs Παρίσι, τὸ
Parnassus Παρνασσός, ὁ
Paros Πάρος, ἡ
Parthenon Παρθενώνας, ὁ
Patmos Πάτμος, ἡ
Patras Πάτρα, ἡ
Peking Πεκίνο, τὸ
Pella Πέλλα, ἡ
Peloponnesus Πελοπόννησος, ἡ
Pergamon Πέργαμος, ἡ
Philadelphia Φιλαδέλφεια, ἡ
Pindus Πίνδος, ἡ
Piraeus Πειραιάς, ὁ
Plataeae Πλαταιές, οἱ
Pnyx Πνύκα, ἡ
Polen Πολωνία, ἡ
Pompeji Πομπηία, ἡ
Portugal Πορτογαλία, ἡ
Potidaea Ποτιδαία, ἡ
Praag Πράγα, ἡ
Provence Προβηγκία, ἡ
Pruisen Πρωσία, ἡ
Pulos Πύλος, ἡ
Pyreneen Πυρηναῖα, τὰ

R

Ravenna Ραβέννα, ἡ
Rhodesië Ροδεσία, ἡ
Rhodos Ρόδος, ἡ
Rhône Ροδανός, ὁ
Rijn Ρήνος, ὁ
Rijssel Λίλη, ἡ
Roemelië Ρούμελη, ἡ

Roemenië Ρουμανία, ἡ
Rome Ρώμη, ἡ
Rotterdam Ρότερνταμ, τὸ
Rusland Ρωσία, ἡ

S

Sahara Σαχάρα, ἡ
Saksen Σαξονία, ἡ
Salamis Σαλαμίνα, ἡ
Saloniki Θεσσαλονίκη, ἡ
Samaria Σαμάρεια, ἡ
Samos Σάμος, ἡ
Samothrake Σαμοθράκη, ἡ
Santorini Σαντορίνη, ἡ □ Θήρα, ἡ
Sardinië Σαρδηνία, ἡ
Saronische Golf Σαρωνικός, ὁ
Scandinavië Σκανδιναβία, ἡ
Schaarbeek Σκαρμπέκ, τὸ
Schelde Σκάλδης, ὁ
Schiphol Σχίπχολ, τὸ
Schotland Σκοτία, ἡ
Sebastopol Σεβαστούπολη, ἡ
Seine Σηκουάνας, ὁ
Serres Σέρρες, οἱ
Servië Σερβία, ἡ
's Gravenhage Χάγη, ἡ
Siberië Σιβηρία, ἡ
Sicilië Σικελία, ἡ
Sjanghai Σαγκάη, ἡ
Skyros Σκύρος, ἡ
Slovenië Σλοβενία, ἡ
Smyrna Σμύρνη, ἡ
Soesa Σοῦσα, τὰ
Sofia Σόφια, ἡ
Soulion Σούλι, τὸ
Sovjetunie (USSR) Ἑνωση Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν [ΕΣΣΔ], ἡ
Spanje Ἰσπανία, ἡ
Sparta Σπάρτη, ἡ
Spetsae Σπέτσες, οἱ
Sporaden Σποράδες, οἱ
Sri Lanka Κεϋλάνη, ἡ
Stille Oceaan Εἰρηνικός, ὁ
Stockholm Στοκχόλμη, ἡ
Strymon Στρυμόνας, ὁ
Stuttgart Στουττγάρδη, ἡ

Syracuse Συρακοῦσες, οἱ
Syrië Συρία, ἡ
Syros Σύρος, ἡ

T

Taaq Τάγος, ὁ
Tabor Θαβώρ, τό
Taugetos Ταῦγετος, ὁ
Tbilisi Τιφλίδα, ἡ
Teheran Τεχεράνη, ἡ
Tenedos Τένεδος, ἡ
Thasos Θάσος, ἡ
Thebe Θήβα, ἡ
Theems Τάμεσις, ὁ
Thermopylen Θερμοπύλες, οἱ
Thessalië Θεσσαλία, ἡ
Thessaloniki Θεσσαλονίκη, ἡ
Thira Θήρα, ἡ □ Σαντορίνη, ἡ
Thracië Θράκη, ἡ
Tiber Τίβερης, ὁ
Tibet Τιβέτ, τό
Tigris Τίγρης, ἡ
Tirana Τίρανα, τὰ
Tiryns Τίρυνθα, ἡ
Toscane Τυρρηνία, ἡ
Trebizonde Τραπεζοῦντα, ἡ
Trikala Τρίκαλα, τὰ
Tripolis Τρίπολη, ἡ
Troje Τροία, ἡ
Tsjechoslovakië Τσεχοσλαβία, ἡ
Tunesië Τυνεσία, ἡ
Tunis Τύνιδα, ἡ
Turijn Τουρίνο, τό
Turkije Τουρκία, ἡ

U

Uruguay Ούρουγουάη, ἡ
Utrecht Οὐτρέχτη, ἡ

V

Vaticaan Βατικανό, τό

Verenigde Naties (VN) Ἑνωμένα Ἔθνη [OHE], τὰ
Verenigde Staten van Amerika (VS) Ἑνωμένες Πολιτεῖες Ἀμερικής [HPIA], οἱ
Venetie Βενετία, ἡ □ Ἑνετία, ἡ
Verria Βέρροια, ἡ
Vesuvius Βεζούβιος, ὁ
Versailles Βερσαλλίες, οἱ
Vlaanderen Φλάντρα, ἡ
Volos Βόλος, ὁ

W

Waal Βάλ, ὁ
Wallonië Βαλονία, ἡ
Warchau Βαρσοβία, ἡ
Washington Οὐάσιγκτον, ἡ
Waterloo Βατερλό, τό
Wenen Βιέννη, ἡ
West-Europa Δυτική Εὐρώπη, ἡ □ Φραγκία, ἡ
West-Vlaanderen Δυτική Φλάντρα, ἡ
Volga Βόλγας, ὁ
Württemberg Βυρτεμβέργη, ἡ

X

Xanthi Ξάνθη, ἡ

Z

Zaandam Ζάνταμ, τό
Zaire Ζαῖρ, τό
Zakynthos Ζάκυνθος, ἡ
Zaventem Ζάβεντεμ, τό
Zeeland Ζηλανδία, ἡ
Zuid-Holland Νότια Ὀλλανδία, ἡ
Zürich Ζυρίχη, ἡ
Zwarte Zee Μαύρη Θάλασσα, ἡ □ Εὐξείνιος Πόντος, ὁ
Zweden Σουηδία, ἡ
Zwitserland Ἑλβετία, ἡ